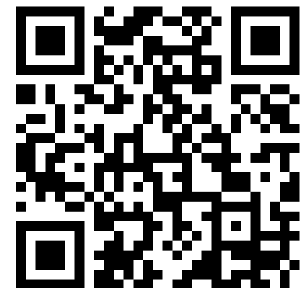
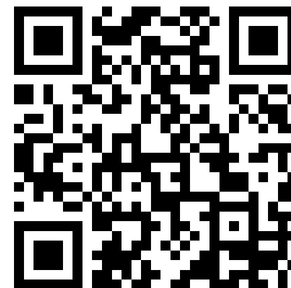




Hardt

CATALOGUS
CODICUM
MANUSCRIPTORUM
BIBLIOTHECAE REGIAE
BAVARICAE.

SUB AUSPICIIS

MAXIMILIANI IOSEPHI

BOIOARIAE REGIS

EDIDIT NOTISQUE ILLUSTRAVIT

IO. CHRISTOPH. L. BARO DE ARETIN,

BIBLIOTHECAE REGIAE PRAEFECTUS.

VOLUMINIS PRIMI,

CODICES GRAECOS

AB

IGN. HARDT

EIUSDEM BIBLIOTHECAE SUBPRAEFECTO RECENSITOS

COMPLEXI

TOM. II.

MONACHII,

MDCCCVI.

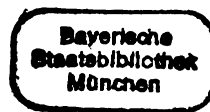
Typis J. E. Seidelii.

CATALOGUS
CODICUM
MANUSCRIPTORUM
GRAECORUM
BIBLIOTHECAE REGIAE
BAVARICAE.

AUCTORE
IGNATIO HARDT
EIUSDEM BIBLIOTHECAE SUBPRAEFECTO.

TOMUS SECUNDUS
COD. CVI — CCXXXIII. CONTINENS.

MONACHII,
MDCCCVI.
Typis I. E. Seidel.



Codex CVI.

Chartaceus, charta firma et laevigata, scriptura minuta ac nitida, titulis et initialibus rubris, in folio, foliis pluribus a bibliopego transpositis, cum correctionibus marginalibus, foliis 606 constans, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Νεῖλος χριστοδούλῳ.	Nilus Christodulo.
A. ἐπειδή σε βούλεσθαι οἶδα μηδὲν.	T. διασώζειν ἦθος ἑλοῦ.

φύλ. β. Fol. 2.

Χριστοδούλῳ νεῖλος.	Christodulo Nilus.
A. ἐπαίνεσα σου τὸν τρόπον.	T. πολλῶν κακῶν αἰτία γενομένης.

†. Praemissis his duabus epistolis, sequitur Christoduli historia Byzantina a morte Michaelis Palaeologi II. Lib. IV. Sub ficto hoc Christoduli nomine Ioannes Cantacuzenus latet, cuius haec historia inter scriptores Byzantinos cum versione Iac. Pontani gr. et lat. extat. Haec verò in cod. electorali differunt. Cap. V. incipit: τοῖς βεβουλευμένοις, quod in editione adhuc in cap. IV. est. Cap. VI. incipit, ubi caput V. editionis habetur. Cap. VIII. incipit: τῶν ἄλλων πατέρων. Habetur adhuc in cap. VI. cit. edit. Cap. X. inc. ὁ μέν τοι μέγας. Adhuc in cap. VII. cit. edit. continetur. Cap. XI. inc. ἐπὶ τούτοις τοῦ βασιλέως. In cap. VII. cit edit. adhuc. Cap. XIII. inc. ἐν τοῖς τοιούτοις δή. Est in cap. VIII. et sic de reliquis, ne longior fiam. Post fol. 46. numerus sequitur 79, facta scilicet a bibliopego foliorum transpositione. Lib. I. continet cap. CLXXXVII. In editione numeravi LIX, quae tamen idem con-

tinent. Liber II. continet cap. CXL. In editione XL. Liber III. cap. CCLXXI. In editione C. Lib. IV. cap. CXLI. In editione L. Ubique nec plus, nec minus inveni.

Codex CVII.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis, initialibus et numeris rubré exaratis, charactere minusculo et eleganti, cum correctionibus marginalibus, in folio, foliorum 365, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Ἀδριανοῦ εἰσαγωγὴ εἰς τὰς θείας γραφάς.	Adriani isagoge in S. scripturam.
A. τοῦ ἑβραϊκοῦ χαρακτῆρος.	T. ὡς τοῦ ἰὼβ καὶ σολομῶντος.

†. Vulgavit graece D. Hoeschelius Aug. Vind. 1602. 4. Est autem Adrianus monachus.

Φύλ. ιδ.	Fol. 14.
Τοῦ μακαρίου ἱερωνύμου φιλοπονίαι παντὶ χριστιανῷ ὠφελοῦσαι.	Beati Hieronymi elucubrationes omni Christiano utiles.
A. Διὰ τί ὑπάρχεις χριστιανός.	T. ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
Φύλ. ις.	Fol. 16.
Ἐρώτησις ἰουδαίου πρὸς τὸν αὐτόν.	Iudaei quaestio ad eundem.
A. τοῦ θεοῦ λέγοντος, ἴδετε.	T. εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ θεός, αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Hieronymus iste theologus graecus est, cuius duo haec opuscula gr. et lat. extant in Fabricii bibl. graeca vol. VIII. p. 377. et quidem primum

nomine dialogi de sensu Christianismi. Haec duo desunt in veteri catalogo.

φύλ. κα.	Fol. 21.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης λόγος περὶ θεότητος υἱοῦ καὶ πνεύματος καὶ εἰς τὸν ἀβραάμ.	Sancti patris nostri Gregorii episcopi Nysseni sermo de divinitate filii et spiritus, et in Abrahamum.
A. οἷον τι πάσχουσι πρὸς τούς.	T. κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου πνεύματος κ. τ. λ.

†. Extat in operibus eius saepe editis.

φύλ. κθ.	Fol. 29.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ χριστοῦ γέννησιν.	Eiusdem in sanctam Christi nativitatem.
A. Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ.	T. εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

†. Extat ibidem.

φύλ. λη.	Fol. 38.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον στέφανον τὸν πρωτομάρτυρα.	Eiusdem in sanctum Stephanum protomartyrem.
A. ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν.	T. τῶν ἀντιδικῶν εἰς δόξαν κ. τ. λ.

†. Extat ibidem.

φύλ. μη.	Fol. 48.
Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν τὸν μέγαν βασίλειον.	Eiusdem funebris in suum fratrem magnum Basilium.
A. καλὴν ἐπέθηκεν ὁ θεός.	T. ἀνθρώποις ἐποίησεν. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Extat ibidem.

Φύλ. νϛ. Fol. 56.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα.

Eiusdem de sacro baptismate.

A. νῦν γνωρίζω τὴν ἐμὴν ἀγέλην.

T. καὶ ἐσόμενος εὐλογητὸς κ. τ. λ.

†. Extat ibidem.

Φύλ. ξδ. Fol. 64.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ εὐαγγελίου· ἐφ᾽ ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων καὶ τὰ ἑξῆς.

Eiusdem in evangelii dictum: Quatenus uni horum fecistis et reliqua.

A. ἔτι πρὸς τῷ θεάματι.

T. ὁ θεὸς ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Extat ibidem titulo: de pauperibus amandis.

Φύλ. σε. Fol. 71.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τοὺς κοιμηθέντας.

Eiusdem in defunctos.

A. οἱ τὴν ἀναγκαῖαν τῆς φύσεως.

T. τῶν οἰκτιρμῶν αὐτοῦ, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Extat ibidem.

Φύλ. πζ. Fol. 87.

Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μέγαν μάρτυρα Θεόδωρον.

Eiusdem encomium in S. magnum martyrem Theodorum.

A. ὑμεῖς ὁ τοῦ χριστοῦ λαός.

T. ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι κ. τ. λ.

†. Extat ibidem.

Φύλ. ϟβ.

Fol. 92.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐπιτάφιος ἐις τὸν μέγαν μελέτιον, ἐπίσκοπον ἀντιοχείας.

Eiusdem oratio funebris in magnum Meletium, Antiochiae episcopum.

Α. ἠύξησεν ἡμῖν τὸν ἀριθμὸν.

Τ. μετατραπῆναι τὸ πένθος ἐν χῶ κ. τ. λ.

†. Extat ibidem.

Φύλ. ϟζ.

Fol. 97.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐγκώμιον ἐις τοὺς ἁγίους μ μάρτυρας. λόγ. α.

Eiusdem encomium in SS. 40 MM. sermo 1.

Α. ὅις ἀνιᾶσθαι τοὺς πολλοὺς.

Τ. πληρωθήσεται, ἀυτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. ρ.

Fol. 100.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τοὺς ἁγίους μ μάρτυρας λόγ. β.

Eiusdem in sanctos 40 martyres sermo 2.

Α. χθὲς ὁι μάρτυρες πρὸς ἑαυτοὺς.

Τ. ὁμολογίαν τοῦ κυρίου ἡμῶν κ. τ. λ.

†. Extant ibidem in duas etiam orationes divisa.

Φύλ. ρϛ.

Fol. 106.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸ ἅγιον πάσχα καὶ περὶ τῆς τριημέρου προθεσμίας τῆς ἀναστάσεως τοῦ χριστοῦ.

Eiusdem in sacrum pascha et de triduano festo resurrectionis Christi.

Α. ἔι τις πατριάρχων ἐυλογία.

Τ. τῆς ἀγαθῆς ἐλπίδος ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. ρις. Fol. 116.

Τοῦ ἀυτοῦ περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρ. ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ καὶ ὅτι κατὰ μηδὲν ἀλλήλοις ἐναντιωθέντες οἱ ἐυαγγελισταὶ διαφόρως τὰ συμβεβηκότα τῇ ἀναστάσει τοῦ ἐμμανουὴλ ἱστόρησαν. λόγ. β.

Eiusdem de resurrectione domini nostri Iesu Christi et quod in nulla re sibi invicem contrarii Evangelistae varie factum resurrectionis Emmanuelis narraverint. Orat. 2.

A. πάντες μὲν ἀγαπητοί.

T. καὶ ποιεῖν ἀγαθὸν χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. ρκε. Fol. 125.

Τοῦ ἀυτοῦ εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ περὶ τῆς ἀναστάσεως. ἐλέχθη τῇ μεγάλῃ κυριακῇ. λόγ. γ.

Eiusdem in sacrum pascha et de resurrectione, dicta oratio magna dominica. orat. 3.

A. οἱ πένητες τῶν ἀνθρώπων.

T. δόξαν ἀναπέμποντες τῷ πατρὶ κ. τ. λ.

†. Extant ibidem hae tres orationes in S. pascha.

Φύλ. ρλς. Fol. 136.

Τοῦ ἀυτοῦ εἰς τὴν λεγομένην τῷ ἐπιχωρίῳ τῶν καππαδόκων ἔθει ἐπισωζομένην, ἥτις ἐστὶν ἡ ἀνάληψις τοῦ κυρ. ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ.

Eiusdem in diem, quae patrio Cappadocum more consecrata dicitur, quae est ascensio domini nostri Iesu Christi.

A. ὡς γλυκὺς συνέμπορος.

T. πολιτείας χειραγωγία ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Extat ibidem.

Φύλ. ρλη. — Fol. 138.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς εὐςάθιον περὶ τῆς ἁγίας τριάδος καὶ κατὰ τῶν πνευματομάχων, ὅτι θεὸς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Eiusdem ad Eustathium de sancta trinitate et in adversarios sancti spiritus, quod Deus sit S. Spiritus.

A. ἐςὶ μὲν καὶ πᾶσιν ὑμῖν.

T. παραςατικοῦ ταύτῃ ὀνόματος.

†. Extat ibidem.

Φύλ. ρμγ. — Fol. 143.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ οἴεσθαι λέγειν τρεῖς θεούς, πρὸς ἀβλάβιον.

Eiusdem, non putandum tres dici deos oportere, ad Ablabium.

A. ὑμᾶς μὲν δίκαιόν ἐςι.

T. μοναδικῶς ἐξαγγέλλεται.

†. Extat ibidem.

Φύλ. ρν. — Fol. 150.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς πέτρον τὸν ἴδιον ἀδελφὸν περὶ διαφορᾶς ὀυσίας καὶ ὑποςάσεως.

Eiusdem ad Petrum fratrem suum de differentia essentiae et hypostaseos.

A. ἐπειδὴ πολλοὶ τόν τε.

T. ἐναργῆ τῶν ὑποςάσεων.

†. Extat ibidem.

Φύλ. ρνε. — Fol. 155.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν πρὸ ὥρας ἀφαρπαζομένων νηπίων, πρὸς ἱέριον.

Eiusdem de infantibus praemature abreptis, ad Hierium.

A. σοὶ μέν, ὦ ἄριςε, πάντες.

T. θεοῦ προμηθείας ἀνάξιον.

†. Extat ibidem.

Φύλ. ρξζ.	Fol. 167.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς σιμπλίκιον περὶ πίςεως.	Eiusdem ad Simplicium de fide.
A. κελεύει ὁ θεὸς διὰ τοῦ.	T. ἐι μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ.
†. Extat ibidem.	
Φύλ. ρξθ.	Fol. 169.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἁρμόνιον περὶ τοῦ, τί τὸ χριςιανῶν ὄνομα, ἤ ἐπάγγελμα.	Eiusdem ad Harmonium quid nomen professiove Christianorum sit.
A. ὅπερ ποιοῦσι πρὸς τοὺς.	T. καὶ ἡμῖν καταθύμιον.
†. Extat ibidem.	
Φύλ. ροδ.	Fol. 174.
Τοῦ αὐτοῦ ἐις τὸ· τότε καὶ αὐτὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα.	Eiusdem in illud: Tunc ipse quoque filius subiicietur ei, qui sibi subiecit omnia.
A. πάντα μὲν τὰ λόγια τοῦ κυρίου.	T. ἡ τῶν κρυφίων φανέρωσις.
†. Extat ibidem.	
Φύλ. ρπδ.	Fol. 184.
Τοῦ αὐτοῦ ἐις πουλχερίαν.	Eiusdem in Pulcheriam.
A. ὀυκ ὄιδα, ὅπως τῷ λόγῳ.	T. ἐλπὶς δὲ ἐςιν ὁ χριςὸς κ. τ. λ.
†. Extat ibidem.	
Φύλ. ρπθ.	Fol. 189.
Τοῦ αὐτοῦ ἐις πλάκιλλαν.	Eiusdem in Placillam.
A. ὁ πιςὸς καὶ φρόνιμος.	T. καὶ ἡμεῖς ἀξιωθείημεν ἐν χῷ κ. τ. λ.
†. Extat ibidem.	

Φύλ.

Φύλ. ρϟδ. — Fol. 194.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν ἕκτον ψαλμὸν περὶ τῆς ὀγδόης.

A. ὁι ἐκ δυνάμεως ἐις δύναμιν.

Eiusdem in sextum psalmum de octava.

T. μὴ καταλήγουσα χάριτι κ. τ. λ.

†. Extat ibidem.

Φύλ. ρϟζ. — Fol. 197.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν βίον τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ.

A. ὁ μὲν σκοπὸς εἷς ἐςι.

Eiusdem in vitam sancti Gregorii Thaumaturgi.

T. τοῖς γεγραμμένοις ὀυ προσεθήκαμεν.

†. Extat ibidem.

Φύλ. σκβ. — Fol. 222.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τοὺς μακαρισμούς.

A. τίς ἄρα τοιοῦτος ἐςίν.

Eiusdem de beatitudinibus.

T. ἡ βασιλεία τῶν ὀυρανῶν χάριτι κ. τ. λ.

†. Extant ibidem octo hae orationes.

Φύλ. σξϛ. — Fol. 266.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὴν προσευχήν.

A. προσευχῆς ἡμῖν διδασκαλίαν.

Eiusdem de oratione dominica.

T. ὃν ῥυσθείημεν χάριτι κ. τ. λ.

†. Sunt orat. V, et ibidem extant.

Φύλ. σϟζ. — Fol. 297.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως τοῦ χρυ-

Sancti patris nostris Ioannis Chrysostomi, archiepiscopi Constantino-

στόμου ἑρμηνεία ἐις τὸν προφήτην ἱερεμίαν.

A. τὸν μὲν χρόνον, καθ' ὅν.

polis expositio in prophetam Ieremiam.

T. προσηγόρευσεν ἡ γραφή.

†. Est teste Fabricio expositio inedita in Ieremiam, indigna luce, nedum Chrysostomo.

φύλ. τμα. Fol. 341.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ πανυπερτίμου ψέλλου ἑρμηνεία ἐις τὸ ᾆσμα τῶν ἀσμάτων. στίχοι πολιτικοί.

A. ἐπείπερ τὸ φιλομαθές.

Sapientissimi et panhypertimi Pselli expositio in canticum canticorum. Versus politici.

T. ἵλεως γένοιτό μοι.

†. Edidit Io. Meursius gr. cum Eusebio et Polychronio, Lugd. 1617. 4.

φύλ. τξε. Fol. 365.

Τοῦ ἀυτοῦ ἀινίγματα.

A. ἐστί τι ζῶον λογικὸν, δεσπότα στεφηφόρε.

Eiusdem aenigmata.

T. καὶ γέμω παντὸς λόγου.

†. Sunt numero VII. adhuc inedita.

Codex CVIII.

Membranaceus, membrana sordida usu, atramento flavescente, initialibus miniatis, literis antiquis et nitidis, columna duplici, duobus foliis chartaceis insertis, foliorum numero 247, Saec. XI, bene conservatus et inscriptus.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ οἰκουμενικοῦ διδασκάλου ἰω-

Vita et institutum sancti patris nostri et oecumenici doctoris Ioannis

ἀννου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως τοῦ χρυσοςόμου.	Chrysostomi, archiepis. Constantinop.
A. ἀγαθὸν, ὡς ὄντως καὶ δίκαιον.	T. καὶ τοῦ πλείονος αὐτῆς ἐφιέμενοι ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Praecedit index cap. CL. huius vitae. Quo finito, vitae auctor declarat, ex quibus ista hauserit. Sunt verò Socrates, Palladius, Proclus, Cyrillus Alexand., Georgius Alex., Sophronius, Ioan. Damascen., Martyrius, Cosmas, Theodoretus, Nilus M., Isidorus Pelus., Evagrius Asceta, Cosmas Vestitor, Leo imp., Nicetas Scenophylax, Nicetas Paphl., Eustathius Primi, Basilius, Constantinus Porphyrog. Est autem anonymi haec vita Chrysostomi graece edita in Savilii operum Chrysostomi tom. VIII. Etonae 1612. f.

φύλ. πγ.	Fol. 83.
Ἐκλογαὶ ἀπὸ διαφόρων λόγων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰῶ. τοῦ χρυσοςόμου.	Eclogae è variis sermonibus sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi.
α. περὶ εὐχῆς.	1. De oratione.
β. περὶ μετανοίας.	2. De poenitentia.
γ. περὶ νηςείας καὶ σωφροσύνης.	3. De ieiunio et temperantia.
δ. περὶ ταπεινοφροσύνης.	4. De humilitate.
ε. περὶ ψυχῆς.	5. De anima.
ϛ. περὶ τοῦ μὴ καταφρονεῖν τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας καὶ τῶν ἁγίων μυςηρίων.	6. De non contemnenda Dei ecclesia et sacris mysteriis.

ζ. περὶ προνοίας.	7. De providentia.
η. περὶ πλούτου καὶ πενίας.	8. De divitiis et paupertate.
θ. περὶ γαστριμαργίας καὶ μέθης.	9. De gula et ebrietate.
ι. περὶ ἀῤῥωστίας καὶ ἰατρῶν.	10. De infirmitate et medicis.
ια. περὶ γυναικῶν καὶ κάλλους.	11. De mulieribus et pulchritudine.
ιβ. περὶ πλεονεξίας.	12. De avaritia.
ιγ. περὶ εὐτυχίας καὶ δυστυχίας.	13. De prosperitate et adversitate.
ιδ. περὶ ἀλαζονείας καὶ κενοδοξίας.	14. De superbia et inani gloria.
ιε. περὶ φθόνου.	15. De invidia.
ις. περὶ μίσους καὶ ἔχθρας.	16. De odio et inimicitia.
ιζ. περὶ λύπης καὶ ἀθυμίας.	17. De tristitia et moerore.
ιη. περὶ ὀργῆς καὶ θυμοῦ.	18. De ira et furore.
ιθ. περὶ ὑπομονῆς.	19. De patientia.
κ. περὶ ἐλεημοσύνης.	20. De eleemosyna.
κα. περὶ ἀγάπης.	21. De dilectione.
κβ. περὶ διδαχῆς καὶ νουθεσίας.	22. De doctrina et correptione.
κγ. περὶ ἁμαρτίας καὶ ἐξαγορεύσεως.	23. De peccato et confessione.
κδ. περὶ ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας.	24. De imperio et potestate.
κε. περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως.	25. De futuro iudicio.

κϛ. περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας.	26. De virtute et vitio.
κζ. περὶ ἀνδρίας καὶ ἰσχύος.	27. De fortitudine et robore.
κη. περὶ ὅρκων.	28. De iuramentis.
κθ. περὶ θανάτου.	29. De morte.
λ. περὶ παίδων ἀνατροφῆς.	30. De liberorum educatione.
λα. περὶ ἀκακίας καὶ μνησικακίας.	31. De mansuetudine et iniuriarum memoria.

†. Eclogae hae, sive homiliae in Chrysostomi operibus tom. XII. edit. Montfauc. editae sunt, hoc solum discrimine, quod initium hom. XI. πολλοὶ τῶν πόρναις προσεχόντων, inferius in editione, praemissis paucis, occurrat. In ora superiori et inferiori notatur, unde excerptum sit. In praemissi indicis margine notatur, homil. 23, 24, 25, 26, 29, 30 translatas esse per Franc. Aretinum. Videtur autem esse M. Sophiani manus. In veteri catalogo alia omissa, alia male versa. Sic pro de dilectione vertitur de electione.

Codex CIX.

Chartaceus, charta tenui et laevigata, titulis et initialibus cinnabari distinctis, in folio, cum correctionibus marginalibus, constans foliis 61, cum lacunulis, possessus a P. Victorio, Saec. XVI. probe conservatus et inscriptus.

Γαληνοῦ ὅροι ἰατρικοί.	Galeni definitiones medicae.
Α. την τῶν ὅρων πραγματείαν.	Τ. ἢ ἀυλων συμβόλων ἀκούσαντες.

Φύλ. κβ.	Fol. 22.
Γαληνοῦ ἰατρὸς, ἢ εἰσαγωγή. ἡ ἀρχὴ τοῦ λόγου, πῶς εὕρηται ἡ ἰατρική.	Galeni medicus, seu introductio. Principium sermonis: Quomodo inventa est medicina?
A. ἕλληνες τῶν τέχνων τὰς εὑρέσεις.	T. τὰ ἕλκη σπουδάζομεν.

†. Caput V. et XI. desunt.

Φύλ. ν.	Fol. 50.
Γαληνοῦ, ὅτι ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν ἅι τῆς ψυχῆς δυνάμεις ἕπονται.	Galeni, animae facultates sequi corporis temperaturam.
A. ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν.	T. τοιοῦτοι δ' ἀθήνησιν ὀλίγοι.

†. Omnia haec tria opuscula in operibus eius edita sunt graece Basil. 1538. f. Ibi autem finis ultimi est mutilus. Codex Msc. sic pergit: ἔσχον ἕτερον. ἡ διαςροφὴ πόθεν ἢ ὑπὸ τίνων αὐτοῖς ἐγένετο, λέγειν ὀυχ ἕξουσι. ὥσπερ κἂν τῷ νῦν χρόνῳ μικρὰ παιδία θεώμενοι πονηρότατα, τίς ἐδίδαξεν αὐτὰ τὴν πονηρίαν. ἀδυνάτοιεν λέγειν. καὶ μάλισθ' ὅταν ἢ πολλὰ ἅμα μὲν τρεφόμενα κ. τ. λ. et desinit: πάλιν δ' ἐν ἀβδήροις ἀσύνετοι πολλοὶ. τοιοῦτοι δ' ἀθήνησιν ὀλίγοι. Fuit hic codex Pet. Victorii. Propria enim manu in primo folio superius haec scripsit. Pet. Victorii Iac. F. et amicorum.

Codex CX.

Chartaceus, charta tenui, literis minusculis et elegantibus, in folio, constans foliis 112, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Χριϛὲ ἐυλόγησον. τί οὖν ἐροῦμεν; ὁ νόμος ἁμαρτία; μὴ γένοιτο. ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν ὀυκ ἔγνων, ἐι μὴ διὰ νόμου. τοῦ χρυσοϛόμου.

Christe benedic. Quid igitur dicemus? Lex est peccatum? Absit, sed peccatum non cognovi, nisi per legem. Rom. c. VII. v. 7. Chrysostomi.

A. ἀντίθεσιν πάλιν ἄνω κύπτουσαν λύει.

T. ἐις οἶκον κυρίου χορευσόμεθα.

†. Est catena graecorum patrum in quaedam capita epistolae D. Pauli ad Romanos et legitur esse descripta ex bibliotheca Augustana. Capita verò sunt VII. VIII. IX. Patres ordine obvio sunt Chrysostomus, Theodorus, Cyrillus, Photius, Gennadius, Severianus, Isidorus, Basilius, Origenes, Theodoretus, Caesarius, Oecumenius, Methodius Pater, Didymus, Adamus, Dionys. Areop., Maximus, Acacius, Gregorius, Io. Damascenus etc. Pagina prima signata est numero 25. Supponendum igitur, alia aut eiusdem argumenti praecessisse. Fabric. vol. VII. p. 790. mentionem facit de catena Msc. in epistolam Pauli ad Romanos in bibl. Bodlejana asservata et desinente in cap. VIII, subiungens, partem posteriorem a cap. IX. dici asservari in bibliotheca Augustana. Codex electoralis continet cap. IX. usque ad v. 14. Et tunc interruptio facta est. In margine enim notatur v. 14. usque ad v. 21. deest, adeoque opus mutilum.

Cod. CXI.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis, initialibus et notis rubre notatis, scriptura minuta et nitida, cum explicatione interlineari miniata, in folio, numero foliorum 241, Saec. XV, bene conservatus et inscriptus.

Ὁμήρου βατραχομυομαχία.	Homeri Batrachomyomachia.
A. ἀρχόμενος πρῶτον μούσων χόρον.	T. μονοήμερος ἐξετελέσθη.

†. Explicatio interlinearis sic orditur: ἀρχὴν ποιούμενος τοῦ παρόντος ποιήματος πρότερον κατὰ τῶν θεῶν καὶ τὸ πλῆθος. Et sic desinit: λοξὰ καὶ πλαγίως βαίνοντες. λοξὰ βλέποντες.

Φύλ. ε.	Fol. 5.
Ὁμήρου γένος.	Homeri genus.
A. ὅμηρος ὁ ποιητὴς υἱὸς μὲν κατὰ μέν τινας.	T. μαγνήτην καὶ βατραχομυομαχίαν.
Ἕτερος.	Aliud.
A. ὅμηρος ὁ ποιητὴς πατρὸς μὲν ἦν.	T. ἄγεται πρὸς τὸν τάφον.

†. Utrumque vulgavit Leo Allatius et praemisit libro de patria Homeri tom. X. Thes. antiqu. graec. Gronoviani praeter sequentia in fine addita: θανὼν ὅμηρος ἄγεται πρὸς τὸν τάφον. τιθέασιν αὐτῷ καὶ παίγνιά τινα, μαγνήτην καὶ βατραχομυομαχίαν.

Φύλ. ς.	Fol. 6.
Πρόκλου περὶ ὁμήρου.	Procli de Homero.
A. ἐπῶν ποιηταὶ γεγόνασι πολλοί.	T. ἔν τε πάκτιον αἶγα, κερκῶπας κενούς.

†. Idem in citato loco vulgavit gr. et lat. Allatius. Initium tantum differt. Ulteriora enim sunt: τούτων δ' εἰσὶ κράτιστοι, ὅμηρος, ἡσίοδος, πείσανδρος, πανυάσης, ἀντίμαχος. ὅμηρος μὲν οὖν κ. τ. λ. ut in Allatii editione.

Φύλ.

Φύλ. ζ.	Fol. 7.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν κυπρίων λεγομένων ποιημάτων.	Eiusdem de poematis, quae vocant, Cypriis.
Α. ἐπιβάλλει τούτοις τὰ λεγόμενα.	Τ. τῶν τοῖς τρωσὶ συμμαχησάντων.

†. De hoc illius opusculo nullibi fit mentio.

Φύλ. η.	Fol. 8.
Ἐξήγησις τῆς ἰλιάδος καὶ ὀδυσσείας τοῦ ὁμήρου.	Expositio Iliadis et Odysseae Homeri.
Α. πρὸ τοῦ ἀπάρξασθαι τῆς ἐξηγήσεως.	Τ. ἐπὶ θεῷ δηλωθήσεται.
Ἑτέρα.	Alia.
Α. ἃ δεῖ ἐκ τῆς ὁμήρου ποιήσεως.	Τ. ἐν ἐκβολαῖς που δεδήλωκεν.
Φύλ. θ.	Fol. 9.
Ὑπόθεσις τῆς ὅλης ἐξηγήσεως τῆς ἰλιάδος τοῦ ὁμήρου καὶ ἀλεξάνδρου τοῦ πάριδος.	Argumentum totius expositionis Iliadis Homeri et Alexandri Paridis.
Α. ἡ ἑκάβη ἐγκυμονοῦσα τὸν ἀλέξανδρον.	Τ. ἐξήρχοντο πρὸς τὸν πόλεμον.
Ἑτέρα ὑπόθεσις περὶ τῆς μήνιδος.	Aliud argumentum de ira.
Α. ἐξήγηται δὲ εὐθὺς, διὰ τί.	Τ. πάσας διὰ τῆς μιᾶς καλῶν.
Φύλ. ι.	Fol. 10.
Ὑπόθεσις τῆς ἄλφα ὁμήρου ῥαψῳδίας.	Argumentum Homeri rapsodiae I.
Α. ἐν τῷ παρόντι γράμματι.	Τ. εἰς ὕπνον τέρπονται.

†. Hoc est argumentum praemissum in Homeri editionibus.

Φύλ. ι.	Fol. 10.
Ἰλιάδος ἄλφα. ὁμήρου ῥαψῳδία.	Iliadis I. Homeri rapsodia.
Α. μῆνιν ἄειδε θεά.	Τ. τάφον ἕκτορος ἱπποδάμοιο.

†. Est tota Homeri Ilias cum expositione interlineari, quae incipit: ὀργὴν εἰπέ, ὦ καλλιόπη, τοῦ υἱοῦ τοῦ πηλέως, et desinit: οὕτως οὗτοι ἠσχόλουντο εἰς τὸ μνῆμα τοῦ ἱππικοῦ. Argumentorum autem discrimina haec sunt: II Longius est, quam in editione, addito: οὐκ ἄρα οὖν αἴτιος ἐγένετο ὁ ζεὺς τῆς ἀπάτης τοῦ ἀγαμήμνονος, ἐκείνου μὴ ποιήσαντος τὸ κελευθὲν κ. τ. λ. Argumento X. aliud adhuc adiectum: τῶν ἄλλων πάντων βάθει κατεχομένων ὕπνῳ ἀγαμέμνων προσαγρυπνεῖ κ. τ. λ. In argumento XI. post haec: διαπέμπεται πάτροκλον, sequitur: δεηθῆναι βοήθειαν αὐτῷ ἐπίτρεψε. ἔνθα ὁ πάτροκλος συνχυτεῖ εὐρυπύλῳ καὶ ἰᾶται αὐτόν. Argumento XII. aliud additum: πάτροκλον ἀχθόμενον ἐπὶ τῷ τετρῶσθαι εὐρύπυλον κ. τ. λ. et desinit: ὡς εἰς φυγὴν τραπῆναι τοὺς ἕλληνας. Sic et argumento XIV. βοῆς αἰφνίδιον γενομένης κ. τ. λ. cum hoc fine: καταστῆσαι τοὺς ἕλληνας. Item argumento XV, quod incipit: φυγῆς δὲ γενομένης τῶν τρώων κ. τ. λ. et desinit: πολλοὶ ὑπ' αἴαντος φονεύονται. Et argumento XVI. μαχομένων ὑπὸ τῆς πρωτησιλάου νηὸς κ. τ. λ. et desinit: σαρπήδονα διὸς ἀναίρει. Sic et aliud in XVII. ἀναιρεθέντος πατρόκλου κ. τ. λ. desinens: εἰς φυγὴν χωροῦσιν. Eodem modo in XVIII, quod incipit: πολλὴν διαφορὰν ποιουμένων κ. τ. λ. et desinit: ἀχιλλεῖ ὀργιζομένῳ. Nec minus in XIX. θέτις λαβοῦσα κ. τ. λ. des. ἐπι-

βαίνει τοῦ ἅρματος. Aliud et in XX. καθοπλισάμενος ἀχιλλεὺς κ. τ. λ. des. ἀυτοὺς ἐν τῇ πόλει. Aliud adhuc in XXI. τῶν λοιπῶν τρώων κ. τ. λ. des. τοῦ προειρημένου σύρεται. Aliud in XXIII. θρήνου πολλοῦ γενομένου κ. τ. λ. des. νέςορα δώρῳ. Demum et in XXIV. λυθέντος τοῦ ἀγῶνος κ. τ. λ. des. λήγει ἡ ἰλιάς. In fine sequuntur duo epitaphia in Hectorem, quorum primum inc. ἔι τινά πωπότ' ἀκούσας ἐνυαλίου φίλον υἱόν. Des. νεκροῦ σῶμα λέοντος ἐφυβρίζουσι λαγωοί. Alterum. ἕκτορ ἀρήιον ἅιμα κατὰ χθονὸς ἦν που ἀκούῃς. Des. θεσσαλίοις κεῖται ποσὶν ὑπ' ἀινεάδων.

Codex CXII.

Chartaceus, charta tenui, literis minutis et elegantibus, in folio, cum correctionibus marginalibus, cum notis latinis margini adiectis, valde mutilus et mendosus, cum figuris, in foliis 213, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Στεφάνου ἀλεξανδρέως ὀικουμενικοῦ φιλοσόφου καὶ διδασκάλου τῆς μεγάλης καὶ ἱερᾶς τέχνης. περὶ χρυσοποιΐας.	Stephani Alexandrini oecumenici philosophi et magistri magnae et sacrae artis. De Chrysopoea.
A. θεὸν τῶν πάντων ἀγαθῶν ἄιτιον.	T. ἐις πᾶν σῶμα ἀκολύθως.

†. Sunt actiones seu Lectiones IX. latine editae Dominico Pizimento interprete, Patavii 1573. 8. cum aliis, nempe Democrito etc. Ad calcem actionis secundae habetur eiusdem Stephani epistola ad Theodorum, quae incipit: περὶ τοῦ ἀγροῦ γνῶθι. Idem verò creditur esse cum Stephano Atheniensi suppare Heraclio imp., cui eas esse dicatas ex tit.

actionis IX. constat. Illius aenigma, quod Fabric. vol. XII. p. 697. adducit, aliter in hoc codice legitur, nempe *ἑκατοντάδες εἰσὶ δὶς ὀκτὼ καὶ τρεῖς τρὶς καὶ δεκάδες καὶ τέσσαρες.* Lectiones variantes margini adiectae sunt. Actio I. gr. et lat. prodiit Ienae 1777. v. Morellii bibl. gr. f. p. 173.

Φύλ. οθ.	Fol. 79.
Ἡλιοδώρου φιλοσόφου πρὸς Θεόδοσιον τὸν μέγαν βασιλέα περὶ τῆς τῶν φιλοσόφων μυστικῆς τέχνης διὰ στίχων ἴαμβων.	Heliodori philosophi ad Theodosium magnum imperatorem de philosophorum arte mystica versibus iambicis.
A. *Σκῆπτρα γαίης μέδοντες, ὡς πᾶν ἐμφανές.*	T. *εἰς κυκλικοὺς αἰῶνας αἰώνων ἀμήν.*

†. In fine legitur: *στιχοι σξη.* versus 268. Graece editum hoc opus in Fabricii bibl. graec. vol. VI. p. 790. Excerpta codicis Marciani cum variis lectionibus dedit Bernard p. 151. etc. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 173. — Est etiam latine redditum et extat in bibl. Vindob. et Parisiensi. Codex graecus elect. multum aberrat ab edito. Sic statim initio *ἐμφανὲς* loco *ἔμφρονες* legitur. Adscriptae sunt coniecturae margini. Sic ad nomen *ἄρῳ* (in editione *ἄγρῳ*) in margine notatur: Quid si *ἀστρῳ* legatur; *ἄρῳ* namque quid demum sit, non video. Dicitur *ἄρα* quod herbae genus. Consulenda lexica, et sic deinceps.

Φύλ. πθ.	Fol. 89.
Θεοφράστου φιλοσόφου περὶ τῆς αὐτῆς θείας τέχνης διὰ στίχων ἴαμβων.	Theophrasti philosophi de eadem sacra arte in versibus iambicis.
A. *οἱ τῶν σοφιστῶν ἄνδρες.*	T. *εἰς αἰῶνας αἰώνων ἀμήν.*

†. In fine notantur versus 265, ςίχοι σξε. Lambecius gr. et lat. Msc. memorat lib. VI. p. 191. Fabric. vol. XII. p. 763. plura initii et finis adfert. Excerpta dedit Bernard. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 173.

Φύλ. ϟη. Fol. 98.

Ἱεροθέου Φιλοσόφου περὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς τέχνης διὰ ςίχων.	Hierothei philosophi de divina et sacra arte in versibus.
A. ἀπέρχομαι προσπλέξας.	T. ψυχῆς τε καρδίας πόθου. εἰς κυκλικοὺς κ. τ. λ.

†. Nesselius memorat, Msc. graecum in prosa asservari in bibl. Caesarea unacum altero in versibus gr. lat. Part. III. p. 18. Fabric. vol. VI. p. 763. allegat aliud adhuc eiusdem carmen de eadem arte constans versibus LXIV, cuius initium... εἰς παιδείαν ἀῤῥήτων λόγων. In codice electorali numerantur versus 230, ςίχοι σλ. Excerpta apud Bernard. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 174.

Φύλ. ρζ. Fol. 107.

Ἀρχελάου Φιλοσόφου περὶ τῆς αὐτῆς ἱερᾶς τέχνης διὰ ςίχων ἴαμβων.	Archelai philosophi de eadem sacra arte in versibus iambicis.
A. ἡ πάνσοφος καὶ θεία τέχνη.	T. εὐφρόνως τῷ πατρὶ κ. τ. λ.

†. Est hic Archelaus Christianus, non Milesius Socratis praeceptor, ut ex doxologia finali patet. Etiam hoc Msc. gr. et lat. in bibl. Caesarea habetur. Codex electoralis marginalibus notis instructus est. Sic statim initio loco ἔντεχνον, ἔνεργον in margine scriptum. Possis etiam legere ἔντεχνον, ἔνεργον, ut extat in antiquo codice. Et sic

de reliquis. Versus autem sunt 222. Excerpta dedit Bernard p. 157. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 174.

Φύλ. ριθ.	Fol. 119.
Πελαγίου Φιλοσόφου περὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς τέχνης.	Pelagii philosophi de divina hac et sacra arte.
A. οἱ μὲν προγενέςεροι καὶ ἐραςαὶ.	T. τῆς Φύσεως καρποφέρει.

†. Prodiit latine cum versione Dominici Pizimentii, Patavii 1573. 8. cum Democrito et aliis. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 174.

Φύλ. ρκς.	Fol. 126.
Ὀςανοῦ Φιλοσόφου πρὸς πετάσιον περὶ τῆς ἱερᾶς καὶ θείας τέχνης.	Ostanis philosophi ad Petasium de eadem sacra et divina arte.
A. τῆς Φύθεως τὸ ἄτρεπτον.	T. δόξα μεγαλοπρεπεία εἰς τοὺς κ. τ. λ.

†. Scriptum admodum breve doxologia finitur, adeoque Christianum esse constat. Supposititium, at antiquum statuit Nesselius Part. III. p. 15. ubi ait, eum etiam Hostanem scribi.

Φύλ. ρκη.	Fol. 128.
Δημοκρίτου Φυσικὰ καὶ μυςικά.	Democriti physica et mystica.
A. βάλλων εἰς λιτ. α̅ πορφύρας.	T. ἐν ταύτῃ τῇ γραφῇ.

†. Prodiere, uti supra dictum, Patavii latine, sed et ab anonymo versa extant in bibl. Vindobon. Initium verò utrinque diversum. Incipit enim editio: Natura natura gaudet. Codici autem electorali alia et quidem eadem, quae in codice Caesareo

praemittuntur, praemissa sunt. Est autem narratio Democriti de Ostane a se ex inferis suscitato et interrogato, qua finita eadem sequuntur, quae in editione sunt. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 174.

Φύλ. ρμα.	Fol. 141.
Συνεσίου Φιλοσόφου πρὸς διόσκορον ἐις τὴν βίβλον δημοκρίτου, ὡς ἐν σχολίοις.	Synesii philosophi ad Dioscorum in librum Democritum scholia.
A. διοσκόρῳ ἱερεῖ τοῦ μεγάλου.	T. ἄρξομαι ὑπομνημάζειν.

†. Edidit haec gr. et lat. Fabric. vol. VIII. p. 233. bibl. gr. Anonymi etiam interpretatio latina in bibl. Vindobon. asservatur, ut Lambecius memorat. v. Morellii bibl. gr. p. 175.

Φύλ. ρνγ.	Fol. 153.
Ἀνεπιγράφου Φιλοσόφου περὶ θείου ὕδατος τῆς λευκώσεως.	Anonymi philosophi de divina aqua dealbationis.
A. καθ' ὅσον ἡ χρεία καλεῖ.	T. ὑπὸ πάσης τῆς ἀυτοῦ φύσεως.

†. Fabricius vol. XII. p. 762. idem adfert, sed initio mutilo. In septima enim primum linea eius initium in codice electorali occurrit. Clauditur doxologia. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 175.

Φύλ. ρνε.	Fol. 155.
Τοῦ ἀυτοῦ ἀνεπιγράφου Φιλοσόφου κατὰ ἀκολουθείαν χρήσεως ἐμφαῖνον τὸ τῆς χρυσοποιΐας συνεπτυγμένον σὺν θεῷ.	Eiusdem anonymi philosophi secundum usus rationem et ordinem ostendens, Chrysopoeam contractam cum Deo.
A. ἐπεὶ δὲ περὶ τῶν τῆς χρυσοποιΐας.	T. ὅυτως καὶ ἐπὶ τοῦ συνθέματος.

†. Illud, quod Fabricius recenset vol. XII. p. 763. n. 13. initio mutilum est, alias idem cum nostro. Initium enim eius infra in linea XXVI. occurrit.

Φύλ. ρπζ. Fol. 187.

Ζωσίμου τοῦ θείου περὶ ἀρετῆς.	Zosimi divini de arte.
A. *θέσις ὑδάτων καὶ κίνησις.*	T. *ἐποίησεν ἔτη ἑπτὰ ἥμισυ.*

†. Fabricius in citato loco n. 14. Zosimi opusculum recenset cum initio: *καὶ ἰδοὺ βωμός.* Hoc verò in nostro multa legendo non inveni. In medio magna lacuna occurrit.

Φύλ. σκε. Fol. 225.

Τοῦ *χριςιανοῦ περὶ εὐςαθείας χρυσοῦ.*	Christiani de stabilimento auri.
A. *τῆς δευτέρας πραγματείας ἄρτι.*	T. *ποιεῖ οὖν ὡς ἄρευςον.*

†. Fabricius vol. XII. p. 761. idem adducit cum alio initio, quod in nostro infra post quatuor lineas occurrit. In huius fine alius sequitur titulus: *περὶ ἐξατμήσεως ὕδατος θείου. ἐν τοῖς ὑμετέροις κ. τ. λ.* Subsequuntur adhuc alii et demum clauditur his: *καθ' αὑτὸ πέφυκεν ἄνθρωπος.* v. Morellii bibl. gr. etc. p. 176.

Φύλ. σμδ. Fol. 244.

Τοῦ *χριςιανοῦ σύνοψις.*	Christiani synopsis.
A. *τίς ἡ ἀιτία τῆς προκειμένης συγγραφῆς.*	T. *τὰς σοφίζυ αρδ.*

†. Nesselius huic synopsi alia adhuc P. III. p. 16. praemittit. v. g. Philippi cuiusdam tinctura aeris

aeris persici et tinctura aeris indici. Philippi autem esse mihi persuadere non possum ex eo: *ἀπὸ ἀρχῆς Φιλίππου,* quae interpretor, regnante Philippo, idque eo magis, quod sequens titulus sit: *βαφὴ τοῦ ἰνδικοῦ σιδήρου γραφεῖσα τῷ αὐτῷ χρόνῳ,* tinctura ferri indici scripta eodem tempore. Sic et anonymi de duobus chemicis mysteriis et arcanis, quae non adduxi, utpote Christiano adhuc attribuenda. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 176. ubi eodem modo explicat.

Φύλ. σξα. Fol. 261.

Λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον τῆς χρυσοποιΐας.	Lexicon Chrysopoeae ordine alphabetico.
A. *ἀφροδίτης σπέρμα ἐστὶν ἄνθος* ♀.	T. *ὠρόχαλκος.*

†. Glossas has chemicas Bernard edidit. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 177.

Φύλ. σοα. Fol. 271.

Περὶ ξηρίου.	De arido.
A. *τρεῖς δυνάμεις εἰσί.*	T. *βάπτει τὴν χρυσοβαφήν.*

†. Non solus hic titulus est, sed et alii sequuntur: *περὶ ἰοῦ, περὶ αἰτίων.* Ultimi verò *περὶ ξυνθῶν ποιήσεως. στακτῆς ποίησις.* v. Morellii bibl. gr. etc. p. 177.

Φύλ. τκη. Fol. 328.

Ὀλυμπιοδώρου φιλοσόφου ἀλεξανδρέως εἰς τὸ κατ᾽ἐνέργειαν ζωσίμου, ὅσα	Olympiodori philosophi Alexandrini commentarius secundum ope-

ἀπὸ ἑρμοῦ καὶ τῶν φιλοσόφων ἦσαν εἰρημένα. — rationem Zosimi in ea, quae ab Hermete et philosophis dicta erant.

A. Γίνεται ἡ ταριχεία ἀπὸ μηνὸς μεχίρ. — T. δηλονότι διὰ τοῦ πυρός.

†. De hoc excerpta extant apud Fabric. bibl. gr. vol. XII. p. 764.

φύλ. τξγ. Fol. 363.

Ζωσίμου πρὸς Θεόδωρον κεφάλαια. — Zosimi ad Theodorum capita.

A. περὶ ἑτεσίου, τουτ' ἔστιν ἐκ τοῦ παντός. — T. νικῶσι τὰς φύσεις.

φύλ. τξς. Fol. 366.

Ἀνεπιγράφου φιλοσόφου. — Anonymi philosophi.

A. τὸ ὠὸν τετραμερές ἐστιν. — T. εἰς τὴν βαφὴν καταθές.

†. Fabricius in citato loco scribit: ἀναθές.

φύλ. τοδ. Fol. 374.

Πάππου φιλοσόφου. — Pappi philosophi.

A. ὅρκῳ οὖν ὄμνυμί σοι. — T. καὶ πλήρωσιν τοῦ παντὸς λόγου.

†. Statim initio ait, se fusius ad Stephanum et brevius ad Moysen hac de re scripsisse. Constat proin Pappum et Moysen esse iuniores et Christianos. Huic immediate subiicitur: μωσέως δίπλωσις, ♀ καλαΐνου, quem Lambecius prophetam et legislatorem appellat.

φύλ. τοε. Fol. 375.

Ἐυγενίου. — Eugenii.

A. ♀ ^{κε} μέρη τρία ϑ μ̄ ᾱ χώνευσον. — T. ἔυρυζον καλόν.

†. Est breve secretum chemicum notis seu characteribus exaratum.

φύλ. τοϛ. Fol. 376.

Ἱεροϑέου περὶ τῆς ἱερᾶς τέχνης. — Hierothei de sacra arte.

A. ☿ ♄ ^{μ} ϛο μ̄ ᾱ μ̄Γ μ̄ ᾱ. ϛήμεως. — T. πάντων τῶν ἁγίων γένοιτο. ἀμήν.

†. Convenit cum excerpto Fabricii loco citato.

φύλ. τοζ. Fol. 377.

Ζωσίμου περὶ ὀργάνων καὶ καμίνων. — Zosimi de instrumentis et caminis.

A. ἡ τῆς ὠρωμένης καμίνου. — T. ἐπίβαλε ἀπὸ τούτου κο^{σσι}ς κ. τ. λ.

†. Initium a Fabricio citatum inferius occurrit. Titulus sequens est: περὶ τοῦ ϑείου ὕδατος, scriptum Zosimo etiam, ut Fabricius ait, tribuendum, quod desinit: ἀνάκειται δὲ τῷ ἐρτύλῳ. Cui subiicitur titulus: ποίησις ἐκ τουτίας.

φύλ. τπγ. Fol. 383.

Κλεοπάτρας χρυσοποιΐα. — Cleopatrae Chrysopoea.

†. Totum figuris, signis et instrumentis expressum. v. Morellii bibl. gr. etc. 176.

φύλ. τπς.	Fol. 386.
Τοῦ αὐτοῦ ζωσίμου περὶ ὀργάνων καὶ καμίνων γνήσια ὑπομνήματα περὶ τοῦ ῶ ςοιχείου.	Eiusdem Zosimi de instrumentis et caminis vera commentaria de omega.
A. τὸ ῶ ςοιχεῖαν ςρογγύλον.	T. καὶ τὴν ἶριν τὴν οὐρανίαν.

†. v. Morellii bibl. gr. p. 178.

φύλ. υγ.	Fol. 403.
Τοῦ μακαρίου καὶ πανσόφου ψέλλου ἐπιςολὴ πρὸς τὸν ἀξιώτατον πατριάρχην τὸν ξιφιλῖνον περὶ χρυσοποιΐας.	Beati ac sapientissimi Pselli epistola ad sanctissimum patriarcham Xiphilinum de Chrysopoea.
A. ὁρᾷς, ὦ δεσπότα, ὃ ποιεῖς.	T. καὶ πῦρ ἐκεῖθεν ἄλλο τοῦ λόγου φέρων.

†. Extat haec epistola latine cum Democrito Abderita vertente D. Pizimentio. Finis autem ibi mutilus est. In nostro enim plus habetur.

φύλ. υιε.	Fol. 415.
Ἑρμηνεία τῶν σημείων τῆς ἱερᾶς τέχνης καὶ χρυσούλου βίβλου.	Explicatio signorum sacrae artis et aurei libri.
A. ϑ χρυσὸς χρυσοῦ ῥίνισμα.	T. ♆ ⚹ ῥίνισμα.

†. Cangius edidit post appendicem ad glossarium graecum p. 8. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 172.

φύλ. υιϑ.	Fol. 419.
Ἀνωνύμου.	Anonymi.
A. λειώσατε τὰ σώματα εἰς ὕδωρ.	T. οὐδέν ἐςι τὸ προσδοκώμενον.

Περὶ τῆς ἱερᾶς τέχνης καὶ θείας τῶν φιλοσόφων.	De sacra et divina arte philosophorum.
A. τῆς φύσεως τὸ ἄτρεπτον.	T. ἡ ταύρου προσφάτων ὄντων.
φύλ. υκ.	Fol. 420.
Δημοκρίτου βίβλος ἐπιπροσφωνηθεῖσα λευκίππῳ.	Democriti liber nuncupatus Leucippo.
A. ἰδοὺ μὲν, ὃ ἦν, ὦ λεύκιππε.	T. τὸ πᾶν ἐφθόνησαν.
φύλ. υκ.	Fol. 420.
Ἶσις προφῆτις τῷ υἱῷ αὐτῆς ☾.	Isis vates filio suo Horo.
A. ἀπιέναι σου μέλλοντος, ὦ τέκνον.	T. καὶ τὴν σανδαράχην ποίη.
φύλ. υκγ.	Fol. 423.
Γίνωσκε, ὦ φίλε, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ποιητῶν.	Scito, amice, etiam nomina poetarum.
A. πλάτων, ἀριστοτέλης, ἑρμῆς.	T. καὶ εἰς τὸ ἱερὸν τῆς μέμφεως.

†. Est chemistarum catalogus, quem Cangius edidit in voce ποιήτης. Nil de his omnibus in veteri catalogo inveni.

Codex CXIII.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis et initialibus rubris, scriptura minuta et nitida, in folio, cum correctionibus marginalibus, lacunis mutilus, foliorum 263, Saec. XVI, probe conservatus et inscriptus.

Προτελεία. σύμμικτα εἰς τὸν κατὰ πλάτωνα. — Protelia. Symmicta in Platonem.

A. ὅτι ἀριστοτέλης σέβει τὸν πλάτωνα. — T. ἄκρα τῆς πλάτωνος.

Ἐπίγραμμα εἰς τὸν τάφον πλάτωνος. — Epigramma in sepulchrum Platonis.

A. σωφροσύνη προφέρων θνητῶν. — T. ἀγαθὸς θεῖον ἰδόντα βίον.

Φύλ. γ. — Fol. 3.

Προλεγόμενα τῆς πλάτωνος φιλοσοφίας. — Prolegomena philosophiae Platonis.

A. ὁ μὲν δαιμόνιος ἀριστοτέλης. — T. ὁ θεότητος πλάτων.

†. In fine ait, hanc proteliam XI. capitulis esse comprehensam et docet, quid in singulis tractetur.

Φύλ. κα. — Fol. 21.

Πυθαγορικὰ ἔπη τὰ ὄντως ἐπικαλούμενα χρυσᾶ στοιχείωσιν περιέχοντα τῆς τελειοτάτης τῶν πυθαγορίων φιλοσοφίας. — Pythagorica carmina, dicta aurea, quae primam elementorum institutionem de perfectissima Pythagoreorum philosophia continent.

A. ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεούς. — T. θεὸς ἄμβροτος οὐκ ἔστι θνητός.

†. Saepius iam prodiere.

Φύλ. κβ. — Fol. 22.

Ἱεροκλέους φιλοσόφου ὑπόμνημα εἰς αὐτά. — Hieroclis philosophi commentarius in ea.

A. ἡ φιλοσοφία ἐστι ζωῆς ἀνθρωπίνης. — T. ὀψὲ γοῦν ποτε κτήσασθαι.

†. Extat gr. et lat. Paris. 1583. 8. Io. Curterio interprete.

Φύλ. οδ.	Fol. 74.
Διαίρεσις ἀνωνύμου τινός.	Divisio anonymi cuiusdam.
A. τῶν ὀνομάτων τὰ μέν ἐςι ταυτώνυμα.	T. ἡ ἀρχὴ τῆς ἀνέσεως.

Φύλ. οζ.	Fol. 77.
Θεμιςίου Φιλοσόφου καὶ σοφιςοῦ καὶ ἐπάρχου λόγος $\overline{\vartheta}$ περὶ τῶν ἠτυχηκότων ἐπὶ οὐάλεντος.	Themistii, philosophi et sophistae et eparchi, sermo IX. de iis, qui sub Valente in calamitatem inciderunt.
A. οἶμαι σε θαυμάζειν, ὦ βασιλεῦ.	T. εἰς ἅπαντα σχεδὸν τὸν αἰῶνα.

†. Extat gr. et lat. Paris. 1684. f. sed ibi est orat. VII.

Φύλ. πε.	Fol. 85.
Τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς εἰρήνης οὐάλεντι. λόγ. ι.	Eiusdem de pace ad Valentem. Orat. X.
A. ᾤμην ἐγώ σοι κατὰ κόρης.	T. ἡ τῶν ὑπηκόων εὐδαιμονία.

†. Extat ibidem etiam X.

Φύλ. ϟβ.	Fol. 92.
Τοῦ αὐτου προτρεπτικὸς οὐαλεντινιάνῳ νέῳ. λόγ. ια.	Eiusdem ad Valentinianum iuniorem adhortatoria. Orat. XI.
A. ὦ παῖ δυοῖν ἀζητήτων πατρῶν.	T. ὥσπερ οἱ νικήσαντες ὀλυμπιάσιν.

†. Extat ibidem sub eodem numero.

φύλ. ϟϛ.	Fol. 96.
Τοῦ ἀυτοῦ ὑπατικὸς ἐις τὸν ἀυτοκράτορα Ἰοβιανόν. λόγ. ιβ.	Eiusdem consularis ad imperatorem Iovianum. Orat. XII.
Α. Βασιλεῦ τὸ μὲν ἐπαινεῖν σε.	Τ. ἀποφήνεις καὶ τῆς ἁλουργίδος.

†. Extat ibidem numero V.

φύλ. ρ.	Fol. 100.
Ἐις τὸν ἀυτοκράτορα κωνςαντῖνον. λόγ. ιγ.	Ad imperatorem Constantinum. Orat. XIII.
Α. ἀιγύπτιοι τὴν ἀθηνᾶν.	Τ. ὑπὰρ ἡμεῖς τε θεάματα.

†. Extat ibidem numero IV. ad Constantium.

φύλ. ρζ.	Fol. 107.
Τοῦ ἀυτοῦ περὶ τοῦ ἀυτοκράτορος ἐγκωμιάσαντος ἀυτὸν πρὸς τὴν γερουσίαν ἐυχαριςήριος, ἀυτὸν ἀποδεικνὺς τὸν βασιλέα μάλιςα φιλοσοφίας μετέχοντα. λόγ. ιδ.	Eiusdem de imperatore, qui ipsum apud senatum laudarat, oratio, gratiarum actionem continens et demonstrans, ipsum imperatorem vel maxime philosophiae esse participem. Orat. XIV.
Α. ἆρ᾽ ἂν ὑμῖν, ὦ ἄνδρες, δοκοίην.	Τ. τοῦ ἀνεμπλείςου θεάματος.

†. Extat ibidem numero II.

φύλ. ριϛ.	Fol. 116.
Λιβανίου σοφιςοῦ λόγος πρὸς θεοδόσιον βασιλέα περὶ τῆς ςάσεως. λόγ. β.	Libanii sophistae ad Theodosium M. de seditione. Orat. II.
Α. ἠτύχηκε μὲν ἡμῖν ἡ πόλις.	Τ. τοῖς ἐμαυτοῦ πολίταις ἀπόπεμψον.

†. Extat gr. et lat. Paris. 1606. f. tom. II.

φύλ.

Φύλ. ρκγ. Fol. 123.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις ἐυςάθιον τὸν κάρα. Eiusdem ad Eustathium Cara.

A. ὑπεσχόμην ἐπαινέσεσθαι τὸν χθὲς. T. τοῦτον ἐυθὺς ἐλάβετε καὶ ἔχει.

†. Recensetur inter ineditas a Fabricio tom. VII. p. 411. a Reiske fors edita Altenburgii 1794. 8.

Φύλ. ρκδ. Fol. 124.

Τοῦ ἀυτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς. Eiusdem ad Theodosium imperatorem post reconciliationem.

A. ἃ μὲν πολλάκις προεῖπον. T. παιδείας ἐνθεῖσα καὶ μουσικῆς.

†. Extat tom. II. cit. edit.

Φύλ. ρλβ. Fol. 132.

Τοῦ ἀυτοῦ πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς. Eiusdem ad Antiochenos de imperatoris ira.

A. ἃ μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως. T. τοῦ χειμῶνος ἅμα δακρύσιν.

†. Extat gr. et lat. in Fabricii bibl. gr. vol. VII. p. 207. Godfr. Oleario interprete. Finis autem ibi mutilus est et multum deest. Tria enim folia scripta in nostro codice adhuc sequuntur. Fors Reiske supplevit in editione citata ex hoc codice.

Φύλ. ρλθ. Fol. 139.

Τοῦ ἀυτοῦ προσφωνηματικὸς ἰουλιανῷ. Eiusdem allocutio panegyrica ad Iulianum.

A. ἐπανήκεις μετὰ τῶν ἱερῶν. T. ὅσον περ ἤδη ταῖς ἀρεταῖς.

†. Extat ibidem.

Φύλ. ρμς.	Fol. 146.
Φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πατέρα τῇ τοῦ παιδὸς γυναικί. νόμον ἔθηκεν ὁ πατήρ, ἐξεῖναι τοὺς παῖδας ἀκρίτους ἀποκτιννύναι. τίθησι καὶ ὁ παῖς νόμον, ἐξεῖναι τοὺς μοιχοὺς ἀκρίτους ἀποκτιννύναι.	Rumor erat, patrem cum filii uxore rem habere. Proposuit pater legem, qua liceret filios indicta causa occidere. Rogavit etiam filius legem, qua liceret adulteros indemnatos occidere.
A. ἐπειδὴ τῆς τῶν νέων.	T. προσδεήσομαι βοηθεῖν.

†. Extat gr. et lat. tom. I. cit. edit. p. 754.

Φύλ. ρνβ.	Fol. 152.
Νόμος ἦν μετὰ τοῦ τυράννου καὶ τοὺς παῖδας ἀποσφάττεσθαι. ἕτερος νόμος, τὸν τυραννοκτόνον, ὅτι βούλοιτο αἰτεῖν. γυνὴ τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα τυραννοῦντα ἀποσφάξασα εἰς δωρεὰν αἰτεῖ τοὺς παῖδας. μελέτωμεν τὸν ὑπὲρ τῆς τυραννοκτόνου λέγοντα.	Lex erat, cum tyranno etiam filios occidendi. Lex alia, tyranni occisor quod possit petere, quidquid velit. Uxor marito suo tyranno occiso dono sibi petit filios. Proferamus dicentem pro tyranni occisore.
A. καὶ ἡ γυνὴ Φιλόπολις καὶ ὁ δῆμος.	T. καὶ κάλου τυραννοκτόνος καὶ πάλιν.

†. Recenset inter ineditas orationes Fabricius bibl. gr. vol. VII. p. 413. V. Si in editione recenti Reiskeana non sit.

Φύλ. ρξγ.	Fol. 163.
Τύραννος ᾔτησεν ἐξ ἀστυγείτονος κόρην ὡραίαν, ἀπει-	Tyrannus petiit ex urbe propinqua puellam

λήσας, εἰς μὴ λάβοι, πόλεμον. οὐκ ἔδωκεν ἡ πόλις. ἀπῆλθον οἱ πρέσβεις ἄπρακτοι. ἐπήνεγκεν ὁ τύραννος ἐπὶ τῇ πόλει πόλεμον. ἐγγὺς ἦν ἡ πόλις τοῦ πολιορκηθῆναι, ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς ἀνάβας ἐπὶ τὸ τεῖχος ἅμα τῇ παιδὶ ἀπέσφαξε ταύτην εἰς ὄψιν τοῦ τυράννου. ἀπῆλθεν ὁ τύραννος λύσας τὴν πολιορκίαν. γνοὺς δὲ τὴν τῆς κόρης σφαγὴν ἕτερος αὐτῆς ἐραςὴς ἀπέσφαξεν ἑαυτὸν. γράφεται τὸν πατέρα τῆς κόρης φόνου ὁ τοῦ ἐραςοῦ πατὴρ.

speciosam, minatus bellum, ni acciperet. Civitas negavit. Legati re infecta abiere. Tyrannus urbi bellum intulit. Iamiam erat obsidenda, cum pater unacum filia muros ascendens eam in conspectu tyranni occidit. Abiit tyrannus solvens obsidionem. Alius verò puellae amans caedis Gnarus seipsum occidit. Pater amantis accusat caedis patrem puellae.

A. βιάζεται καὶ πατέρα πολλάκις.

T. τὴν ἐκείνου τρέψαι μανίαν.

†. Edita oratio Lipsiae 1775. 8. graece.

φύλ. ροθ. Fol. 179.

Δύο γείτονες ἦσαν πτωχοὶ καὶ τοῦ ἑνὸς ἄιφνης πεπλουτηκότος, ὁ ἕτερος προσίων τοῖς δικαςαῖς αἰτεῖ κώνειον.

Duo vicini erant pauperes. Et uno repente facto divite, alter iudices adiens cicutam petit.

A. ἀλλὰ καὶ καλῶς οἴεται τὸ δαιμόνιον.

T. οὐδὲ γείτων εὐπορώτερος γείτονος.

†. Extat tom. I. edit. Morell. p. 323.

Φύλ. ρϟ. Fol. 190.

Λιβανίου σοφιςοῦ λόγος ἀντιοχικός.
Libanii sophistae laus Antiochiae.

A. ἀμφοτέροις ἄν τις εἰκότως.
T. οὐδὲ εἷς ἐξισώσει.

†. Extat tom. II. edit. Morell.

Φύλ. σιβ. Fol. 211.

Ὁ κίμων αἰτῶν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς δεθῆναι.
Cimon petens, ut pro patre in vincula coniiciatur.

A. ἀληθὲς ἦν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι.
T. τὸν ἐμὸν γενέσθε πρᾶοι.

†. Extat tom. I. edit. Morell.

Φύλ. σις. Fol. 216.

Ἐγκώμιον φοίνικος καὶ μηλέας.
Excomium palmae et pomi.

A. ἐπαίνεσα φυτὰ προαιρούμενος.
T. σὺν ἀμφοτέρων ἐςὶ ἀπορώτερον.

†. Editum etiam separatim a Morello gr. et lat. Paris. 1615. 8.

Φύλ. σιζ. Fol. 217.

Ἔκφρασις ναυμαχίας.
Descriptio pugnae navalis.

A. τύχη δὲ ἄρα τῶν ἀνθρώπων.
T. διελθεῖν, ὅια γεγένηνται.

Ἔκφρασις κήπου.
Descriptio horti.

A. ἐνδαίμονες ἄρα ἦσαν οἱ φαίακες.
T. τοῖς ἀκόουσιν ἥδιον.

Ἔκφρασις πόλεως ναυτιλίας.	Descriptio navigationis.
A. τῶν πόλεων αἱ μὲν θαλάσσης.	T. παραςήσαιτο μάρτυρας.

†. Sunt hae et sequentes Libanii, ibidemque extant.

Φύλ. σιη.	Fol. 218.
Ἔκφρασις θήρας.	Descriptio venationis.
A. θήρας δὲ τὸ μὲν ἔσχεν ἀήρ.	T. τοῖς ὁρῶσι σιγώμενον.
Ἔκφρασις λέοντος κατέχοντος ἔλαφον.	Descriptio leonis cervum tenentis.
A. ἀλκαὶ δὲ ἄρα σωμάτων.	T. λέγειν ὄικοθεν δύναται.

Φύλ. σιθ.	Fol. 219.
Ἔκφρασις ἡρακλέους καὶ ἀνταίου.	Descriptio Herculis et Antaei.
A. ὀυρανόν τε καὶ γῆν.	T. καὶ τοῖς πλάσασι ἔςηκε βέβαια.

Φύλ. σκ.	Fol. 220.
Ἔκφρασις ἑτέρα τῶν αὐτῶν.	Descriptio alia eorundem.
A. ἐξέλιπε μὲν μετὰ τοὺς.	T. ἔξω πόνων διελθεῖν.

Φύλ. σκα.	Fol. 221.
Ἔκφρασις ἡρακλέους ἑςῶτος ἐν τῇ λεοντῇ.	Descriptio Herculis stantis cum exuvio leonis.
A. ὀυκ ἦν ἄρα τὸν ἡρακλέα.	T. καὶ πόνων καὶ παυόμενος.

†. Sunt Libanii, et ibidem extant.

Φύλ. σκα.	Fol. 221.
Ἔκφρασις τρωίδος ἀπεϛραμμένης.	Descriptio Troiae eversae.
Α. παθήματα τροίας εἶδεμέν.	Τ. θεωρῆσαι τὴν ἄνθρωπον.

Φύλ. σκβ.	Fol. 222.
Ἔκφρασις ἥρας.	Descriptio Iunonis.
Α. γάμων δὲ ἄρα τὸ μέν.	Τ. ὑπάρχει τὸ πρόσχημα.
Ἔκφρασις πολυξένης σφαττομένης ὑπὸ νεοπτολέμου.	Descriptio Polyxenae a Neoptolemo mactatae.
Α. τὸ δὲ πολυξένης πάθος.	Τ. οὐκ ἐώσης τῆς τέχνης.

Φύλ. σκγ.	Fol. 223.
Ἔκφρασις προμηθέος.	Descriptio Promethei.
Α. οὐκ οὖν ἄρα τὸν φθόνον.	Τ. πρὸς τιμωρίαν ἀρκέσουσι πτέρυγες.

†. Extat in Leonis Allatii excerptis rhetorum Romae 1641. 8. prioribus in citata Libanii editione extantibus.

Φύλ. σκε.	Fol. 225.
Φίλωνος ἰουδαίου περὶ τῆς ἑβδόμης.	Philonis Iudaei de septennario.
Α. ἑξῆς δ' ἐϛι κεφάλαιον.	Τ. τὰς ἐκ δούλων ὑπηρεσίας.

†. Est liber singularis editus inter alia auctoris opera. In editione Th. Mangey A. 1742. vol. 2. p. 277—291, ubi codex electoralis finitur, reliquis desideratis.

Φύλ. σλδ. Fol. 234.

Ἰουλιανοῦ καίσαρος εἰς τὸν βασιλέα ἥλιον πρὸς σαλουςῖνον. Iuliani Caesaris in regem solem ad Sallustinum.

A. προσήκειν ὑπολαμβάνω τοῦ λόγου. T. καὶ πολιετεῖς περιόδους.

Φύλ. σμζ. Fol. 247.

Τοῦ αὐτοῦ ἀντιοχικὸς, ἢ μισοπώγων. Eiusdem Antiochensis, seu Misopogon.

A. ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ. T. τὰς ἀμοιβὰς ἀπόδοιεν.

†. Extat utrumque in edit. Paris. 1583. 8. gr. et lat. Prioris autem inscriptio est ad Sallustium, scilicet praefectum.

Codex CXIV.

Membranaceus, membrana solida et sordida, atramento iam flavescente, titulis et initialibus miniatis, charactere maiusculo et antiquo, columna duplici, in folio, a Thoma Tribezano possessus, foliis 206. constans, Saec. XI, bene conservatus et inscriptus.

Λόγος ἀσκητικὸς α. ὁ ἐπιβεβηκὸς μὴ ςραφῇς, εἰς τὰ ὀπίσω. Sermo asceticus I. Qui hunc gradum ascendisti, ne retro cedas.

†. Sermo hic est mutilus. Incipit enim: λέγοντας μή σου κατατρίψῃς τὴν σάρκα κ. τ. λ. et des. οὐκ ἐπαύσατο. Est verò Ioannis Sinaitae. Orat. 1.

Περὶ ἀπροσπαθείας. λόγ. β. De exuendis affectibus II.

A. ὁ ἐν ἀληθείᾳ τὸν κύριον. T. τῶν πάθων τροπώσωνται.

†. Est haec Ioannis Sinaitae Scholastici seu Climaci sermo 11^us deficiente fine mutilus.

φύλ. γ. Fol. 3.

Λόγος ἀσκητικὸς τοῦ ἐν ἁγίοις ἰωάννου ἡγουμένου τῶν ἐν σινᾶ ὄρει μοναχῶν, ὃν καὶ ἀπέςειλε τῷ ἀββᾶ ἰωάννι ἡγουμένῳ τῆς ῥαΐθου προτραπεὶς παρ' αὐτοῦ συντάξαι. περὶ φυγῆς κόσμου καὶ ἀναχωρήσεως.

Sermo asceticus sancti Ioannis praepositi monachorum in monte Sina, quem etiam misit Ioanni, praeposito Rhaiteno, ut eum componeret, hortato. De fuga mundi et secessu.

A. τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ὑπεραγάθου.

T. ἐις ἀορίςους αἰῶνας φῶς ἀμήν.

†. Est haec scala paradisi Ioannis Scholastici seu Climaci edita cum aliis eiusdem opusculis Paris. 1633. f. gr. et lat. Clauditur autem hac doxologia: δόξα. ὕμνος. ἆινος τε. τῷ πανταιτίῳ. τῷ ἀρχῆ ὑπάρχοντι πάντων καὶ τέλος, gloria, hymnus, lausque omnium creatori, principio omnium et fini. Subiicitur scala seu index capitum XXX.

φύλ. ρπγ. Fol. 183.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ἰδική. ὅιον εἶναι δεῖ τὸν καθ' ἕκαςον προεςῶτα διδάσκουσα.

Eiusdem homilia singularis, docens, qualis esse debeat quilibet praepositus.

A. ἐν μὲν τῇ κάτω βίβλῳ ἐγώ.

T. ἡ δὲ ἀγάπη ἐςὶν ὁ θεός. αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Est ibidem edita.

φύλ. ρϟζ. Fol. 197.

Βίος ἐν ἐπιτομῇ τοῦ ἀββᾶ ἰωάννου τοῦ ἡγουμένου

Vita in epitome Ioannis praepositi S. montis Sina

τοῦ ἁγίου ὄρους σινᾶ τοῦ ἐπίκλην σχολαςικοῦ, τοῦ ἐν ἁγίοις, ὡς ἀληθῶς.

Sina cognomento scholastici, verè sancti.

A. τὸ μέν τις ἡ ἐνεγκωμένη.

T. ςηρίγματα λέγοντα τάδε.

†. Est haec Danielis, monachi Rhaiteni, ut in fine legitur: Δανιὴλ μοναχοῦ ταπεινοῦ ῥαιθινοῦ ἐις τὸν βίον τοῦ κυροῦ ἰωάννου τοῦ ἐπίκλης σχολαςικοῦ, Danielis monachi humilis Rhaiteni in vitam D. Ioannis cognomine scholastici. Subsequuntur haec: πεπείραμαι κυροῦν ἐν βραχέσι πλεῖςα ῥήματα. ῥήτορσι γὰρ κάλλος συντομία ἔπους. Qui editionis finis est. Codex autem electoralis adhuc pergit: ῥητρεύσεων σῶν, ὡς ἔφης, τὰς ἐκφράσεις χωλὰς, τὸ πῶς νοοῦντες, ἐιπεῖν οὐκ ἔχω. ἠμείψαμέν που, οὐκ ἐκοψάμην πλήν. ἀλλ' ὡς πατὴρ σύγγνωθι φιλτάτοις τέκνοις. θαρρεῖν γὰρ ἐςιν οὐ κακίζειν τοῦτό σε. In veteri catalogo tanquam anonymi est.

φύλ. σβ. Fol. 202.

Περὶ πραΰτητος καὶ ἁπλότητος καὶ ἀκακίας καὶ πονηρίας, σεσοφισμένων, οὐ φυσικῶν. λόγ. κδ.

De mansuetudine et simplicitate, de innocentia et malitia, non natura insitis, sed vitio partis.

A. προτρέχει μὲν τοῦ ἥλιου.

T. μᾶλλον δὲ ἐν διακρίσει.

†. Est orat. XXIV. mutila eiusdem Ioannis Scholastici seu Climaci et fere tantum dimidia. Sequitur eiusmodi oratio initio et fine carens fol. 203. et quatuor replet folia. Thomae autem Tribezani, atque amicorum fuisse, in ora superiori folii tertii legitur: ἡ παροῦσα βίβλος κτῆμα τοῦ τριβε-

ζάνου καὶ τῶν Φίλων. In veteri catalogo tanquam anonymi est.

Codex CXV.

Chartaceus, charta tenui et laevigata, titulis, numeris et initialibus minio exaratis, literis minutis et tersis, in folio, constans foliis 537, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Τὰ δέ εισι τὰ περιεχόμενα ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς οἰκουμενικῆς τριτης συνόδου ἐπὶ θεοδοσίου βασιλέως κατὰ νεσορίου τοῦ αἱρετικοῦ.

Haec sunt, quae continentur in actis oecumenici tertii concilii imperante Theodosio contra Nestorium haereticum.

A. *ἐπισολὴ κυρίλλου τοῦ ἁγιωτάτου.*

T. *Φρονεῖν ὀρθῶς παρεννηνεγμένοι.*

†. Haec sunt acta concilii Ephesini capitibus CXL. comprehensa. Theodorus Peltanus ex bibl. electorali monacensi haec acta è graeco in latinum translata edidit Ingolstadii 1576. 4. F. Oefelius huius bibl. praefectus hanc notam primae paginae adscripsit. Praesens codex Msc. A. 1588. 12 Nov. Romam ad S. P. N. Sixtum V. P. R. missus fuit.— Meminit huius voluminis Theodorus Peltanus S. I. in praef. suae translationis latinae. Ex Not. vet. Msc. At Th. Peltanus meminit, exemplar suum fuisse corrosum et vetustatis vitio corruptum, Sirletique castigationes paginis aliquot fuisse insertas. Iam verò hic nil corrosum et vetustatis vitio corruptum, sed omne charactere moderno et nitido, chartaque tenui et laevigata, atque optime conservata exaratum. Nec castigationes Sirleti paginis huius codicis insertae apparent. Ex alio proin codice haec acta esse edita patet.

Codex CXVI.

Chartaceus, charta tenui et laevigata, titulis et initialibus miniatis, eadem, qua prior, manu exaratus, in folio, foliorum numero 342, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Τὰ δέ εισι τὰ περιεχόμενα ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς οἰκουμενικῆς τρίτης συνόδου ἐπὶ θεοδοσίου βασιλέως κατὰ νεςορίου τοῦ αἱρετικοῦ.

Haec sunt, quae continentur in actis oecumenici concilii tertii sub Theodosio imperatore contra Nestorium haereticum.

A. ἐπιςολὴ κυρίλλου. — ἀφίκοντο μέν τινες.

T. φρονεῖν ὀρθῶς παρενηνεγμένοι.

†. Sunt eadem, quae prius, acta concilii Ephesini III. In fine additum: αφξα ἐν μηνὶ μαρτίῳ κα ἐτελειώθη τὸ παρὸν, praesens anno 1561. Martii 21 completum fuit. Nec is est codex, ex quo Th. Peltanus editionem suam adornavit, uti clarum est. Etenim et hic optime conservatus, non corrosus, non vetustatis vitio corruptus, nec Sirleti castigationibus praeditus. At nullum prorsus aequalem ei, quem citatus auctor in sua praefatione describit, in tota hac bibliotheca reperi. Quid inde inferam? Nempe aut eundem Roma non esse remissum (at eundem agnovit Roma reducem Peltanus in citata praefatione), aut postea cum altero permutatum. At quis permutet vetustatis nota celebrem cum moderno codice, licet bene descripto et conservato? Aut omnino perditum. Id quod non inficiabor. Habuisset enim eandem cum multis aliis sortem.

Codex CXVII.

Chartaceus, charta firma et laevi, titulis et initialibus rubris, literis minusculis et elegantibus, manu diversa, in folio, cum correctionibus marginalibus, constans foliis 397, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Θεοδωρήτου ἐπισκόπου κύρου ὑπόθεσις τῆς ἐις τὸν προφητὴν ἰεζεκιὴλ ἑρμηνείας.

Theodoreti, episcopi Cyri, argumentum interpretationis in prophetam Ezechielem.

A. ὁι μὲν τοῦ σώματος ὀφθαλμοὶ.

T. τῶν ὅλων ἀιτοῦντας, μεθ' ὂυ κ. τ. λ.

†. Non est argumentum tantum, sed et interpretatio auctoris, quae prodiit gr. et lat. in operibus eius Paris. 1642. f.

φύλ. ροβ. Fol. 172.

Τοῦ ἁγίου ἰωάννου ἀρχιεπισκοπου κωνςαντινουπόλεως ἐις τὸν ἰερεμίαν.

Sancti Ioannis, archiepiscopi Constantinopol. in Ieremiam.

A. λεκτέον τίς ἡ προφητεία.

T. ἀγνωμονήσας δὲ μετὰ ταῦτα παιδεύεται.

†. Non Chrysostomi tantum, sed et anonymi interpretatio occurrit. Finis expositionis Chrysostomi est: ἐὰν μὴ ἀποκαλύψῃ τοῖς δούλοις ἀυτοῦ τοῖς προφηταῖς. Tum incipit: ἐξ ἀνεπιγράφου. προφητεύει ἐν ἱερουσαλὴμ ὁ ἱερεμίας. Utramque editam inveni in Mich. Ghislerii Romani catena in eundem prophetam edita Lugd. 1623. f. tom. I. p. 15 et 18. excepto fine.

φύλ. ροε. Fol. 175.

Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως τοῦ χρυ-

Ioannis Chrysostomi, archiepiscopi Constanti-

σοςόμου ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην ἱερεμίαν.	nop. expositio in prophetam Ieremiam.
A. τὸν μὲν οὖν χρόνον, καθ' ὅν.	T. εἰς τοὺς σύμπαντας αἰῶνας τῶν αἰώνων.

†. Chrysostomi haec expositio prima hunc habet finem: καὶ δεσπότην τῶν ἁπάντων δεικνύει τὸν θεόν. Tum sequitur Theodoreti praefatio: ἐγὼ μὲν ὤμην τὴν ἱερεμίου τοῦ θείου προφητείαν κ. τ. λ. et argumentum: Ἰωσίας ὁ βασιλεὺς, atque tomus I. sicut in editione Theodoreti comment. in Ieremiam. Illud tantum discriminis est, quod Ioannis Chrysostomi interpretationes inserantur, id quod in toto primo tomo factum. In reliquis autem tomis Theodoreti tantum commentarius in Ieremiam est, quemadmodum et Witte quidam in pag. 1. adnotavit. Sunt autem tom. XII.

Φύλ. σπθ.	Fol. 289.
Τοῦ μακαρίου θεοδωρήτου ἐπισκόπου κύρου ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην δανιήλ. πρόλογος.	Beati Theodoreti, episcopi Cyri, expositio in prophetam Danielem.
A. ἐν πᾶσι ῥάδιον ἦν τὰ τῶν θείων.	T. ἀνάςωμεν αἰώνιον, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.

†. Extat in citata operum editione.

Codex CXVIII.

Membranaceus, membrana veteri, atramento flavescente, titulis et initialibus rubris, literis maiusculis et antiquis, columnis duabus, in folio, foliorum 303, Saec. XI, inscriptus.

Ἐις τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως. ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ὀυρανὸν κ. τ. λ.	In creationis initium. In principio fecit Deus coelum etc.
A. πολλῆς σήμερον πληροῦμαι.	T. φιλανθρωπίας τινὸς ἀξιώθωμεν. χάριτι κ. τ. λ.

†. Sunt Ioannis **Chrysostomi** homiliae XXX in Genesin, quarum primae initium mutilum est: *ὀυδὲ γὰρ ἁπλῶς καὶ ἥκει ἐνταῦθα σύνημεν.* Homil. XVII. desinit: *ἐπηγγείλατο τοῖς ἠγαπηκόσιν ἀυτὸν χάριτι κ. τ. λ.* Post quae in editione alia adhuc sequuntur. Homil. XX. insertam habet chartam.

φύλ. σπζ.	Fol. 287.
Βίος τῆς ὁσίας μαρίας τῆς ἀιγυπτίας τῆς ἀπὸ ἀιτερίδων ἀισίως ἀσκησάσης κατὰ τὴν ἔρημον τοῦ ἰορδανοῦ συγγραφεὶς παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις σοφρονίου ἀρχιεπισκόπου ἱεροσολύμων.	Vita sanctae Mariae Aegyptiacae meretricis, quae sancte et solitarie vixit in eremo Iordani, conscripta a sancto Sophronio, archiepiscopo Hierosolymitano.
A. μυστήριον βασιλέως κρύπτειν καλὸν.	T. πράξεως ἐν χῷ ἰῦ τῷ κῷ ἡμῶν κ. τ. λ.

†. Edita est latine apud Surium IX. April. graece in actis sanctorum ad calcem tom. I. April. p. XIII. Papebrochius eam Sophronio abiudicat tom. I. April. p. 69. contra fidem manuscriptorum. Finis ab editione differt.

φύλ. σϞε.	Fol. 295.
Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου κρήτης λόγος ἐις τον τετρα-	Andreae archiepiscopi Cretens. sermo in qua-

ἡμερον λάζαρον καὶ εἰς τὰ βαΐα. — triduanum Lazarum et in ramos palmarum.

A. χθὲς ἡμᾶς μετὰ τοῦ δεσπότου. — T. διά σε ἡκόντα καὶ πα...

†. Edita est haec oratio in eius operibus a Fr. Combefisio editis 1644. f. gr. et lat.

Cod. CXIX.

Membranaceus, membrana veteri, atramento flavescente, charactere maiusculo et antiquo, columna duplici, diligenter et eleganter exaratus, in folio, constans foliis 185., Saec. X., possessus a Georg. Beli, inscriptus.

Ἰωάννου τοῦ χρυσοςόμου ὁμιλίαι εἰς τὴν γένεσιν. — Ioannis Chrysostomi homiliae in Genesin.

A. τυγχάνοντας καὶ τῆς αὐτῆς συγγενείας. — T. ἀλύπως διανύσομεν καὶ τῶν μελλόντων κ. τ. λ.

†. Prima, cuius initium mutilum est, notatur XXXIV. et ultima LXVIII. secundum editionem verò prima notari deberet XXXIII. et sic deinceps. Fini adnexae sunt duae chartae, quae defectum supplent. In ora superiori pag. I. legitur: τοῦ ἀνηψίου μου γεωρ. τοῦ κυροῦ βελὶ, consobrini mei Georgii domini Beli. Extant in eius operibus Paris. 1721. f. gr. et lat. Auctor veteris catalogi tanquam anonymo tribuit.

Codex CXX.

Membranaceus, membrana veteri, atramento flavescente, titulis et initialibus minio distinctis, charactere maiusculo, antiquo et eleganti, cum brevibus notis marginalibus, columna duplici, in folio, foliorum 254. Saec. X. mutilus et inscriptus.

Γρηγορίου τοῦ θεολόγου λόγοι.	Gregorii Theologi sermones.
β. Πρὸς τοὺς καλέσαντας ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ μὴ ὑπαντήσαντας μετὰ τὸν πρεσβύτερον. λόγ. β̅.	2. Ad eos, qui acciverunt et non venerunt, postquam factus est presbyter. Orat. 2.
Α. πῶς βραδεῖς ἐπὶ τὸν ἡμέτερον λόγον.	T. καὶ εἰς τὴν ἐκεῖθεν ἐξέτασιν.
Φύλ. γ.	Fol. 3.
Ἀπολογητικὸς εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα συμπαρόντος αὐτῷ βασιλείου, ἡνίκα ἐπίσκοπος ἐχειροτονήθη. λόγ. γ̅.	Apologeticus in patrem suum, praesente Basilio, cum episcopus factus esset. Orat. 3.
Α. πάλιν ἐπ' ἐμὲ χρίσμα.	T. καὶ ἀρχιποίμενος ἡμῶν χριστοῦ κ. τ. λ.
Φύλ. ϛ.	Fol. 6.
Ἀπολογητικὸς εἰς τοὺς αὐτοὺς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς φυγῆς. λόγ. δ̅.	Apologeticus in eosdem post reditum ab exilio. Orat. 4.
Α. οὐδὲν ἰσχυρότερον γήρως.	T. ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης χῦ κ. τ. λ.
Φύλ. η.	Fol. 8.
Εἰς ἑαυτὸν καὶ τὸν γέροντα. λόγ. ε̅.	De se ipso et sene. Orat. 5.
Α. τὸ στόμα μου ἤνοιξα.	T. χάριτος ἐν αὐτῷ χριστῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ι.	Fol. 10.
Πρὸς εὐνομιανοὺς προδιάλεξις, ἢ ὅτι οὐ παντὸς τὸ	Ad Eunomianos praeludium, non cuiusvis esse de

περὶ θεοῦ διαλέγεσθαι, ἢ πάντοτε. λόγ. ς̄.	de Deo disserere, nec semper. Orat. 6.
Α. πρὸς τοὺς ἐν λόγῳ κομψούς.	Τ. ἴσως τελεώτερον ἐν αὐτῷ χριςῷ κ. τ. λ.
φύλ. ιε.	Fol. 15.
Πρὸς ἀρειανοὺς καὶ εἰς ἑαυτόν. λόγ. ζ̄.	Ad Arianos et de se ipso. Orat. 7.
Α. ποῦ πότε εἰσὶν οἱ τὴν πενίαν.	Τ. φθάσαιμεν καὶ ἡμεῖς ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ.
φύλ. κγ.	Fol. 23.
Περὶ τῆς ἐν ταῖς διαλέξεσιν εὐταξίας. λόγ. η̄.	De moderatione in disputationibus. Orat. 8.
Α. ἐπειδὴ συνεληλύθατε προθύμως.	Τ. καὶ θεωρίας ἐν χῷ κ. τ. λ.
φύλ. λζ.	Fol. 37.
Περὶ θεολογίας καὶ καταστάσεως ἐπισκόπων. λόγ. θ̄.	De theologia et constitutione episcoporum. Orat. 9.
Α. ὅταν ἴδω τὴν νῦν γλωσσαλγίαν.	Τ. τοῦτο εἰπεῖν ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ.
φύλ. μβ.	Fol. 42.
Περὶ θεολογίας. λόγ. β̄ - ῑ.	De Theologia. Orat. 2—10.
Α. ἐπειδὴ ἀνεκαθήραμεν.	Τ. ὀκνῶ γὰρ εἰπεῖν ὑπὲρ ἅπαντα.
φύλ. νη.	Fol. 58.
Περὶ υἱοῦ λόγος πρῶτος. λόγ. ια.	De filio. Orat. 1—11.
Α. ἅμὲν οὖν εἴποι τις.	Τ. τῶν ποθουμένων ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. ξη.	Fol. 68.
Περὶ υἱοῦ λόγος δεύτερος. λόγ. ιβ.	De filio. Orat. 2 — 12.
A. ἐπειδή σοι τὰς μὲν ἐκ τῶν.	T. ὁ αὐτὸς πνευματικῶς καὶ ἐις τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.
Φύλ. οη.	Fol. 78.
Περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. λογ. ιγ.	De sancto spiritu. Orat. 13.
A. ὁ μὲν δὴ περὶ τοῦ υἱοῦ.	T. καὶ δύναμιν, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ϟβ.	Fol. 92.
Ἐιρηνικὸς α ἐπὶ τῇ ἑνώσει τῶν μοναζόντων. λόγ. ιδ.	De pace 1. de unione monachorum. Orat. 14.
A. λύει μοι τὴν γλῶσσαν.	T. τῆς πάντα νοῦν ὑπερεχούσης, ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ρβ.	Fol. 102.
Ἐιρηνικὸς β. ἐις τὴν σύμβασιν, ἣν μετὰ τὴν στάσιν ἐποιησάμεθα οἱ ὁμόδοξοι. λόγ. ιε.	De pace 2. de concordia, quam fecimus post dissidium eadem opinione praediti. Orat. 15.
A. θερμὸς ὁ ζῆλος. πρᾷον τὸ πνεῦμα.	T. καὶ ὕστερον ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ρη.	Fol. 108.
Ἐιρηνικὸς τρίτος. λόγ. ις.	De pace 3. Orat. 16.
A. ἐιρήνη φίλη. τὸ γλυκυ.	T. ἀνταποδόσεως ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ριε.	Fol. 115.
Πρὸς κληδόνιον πρεσβύτερον ἐπιστολὴ α. λογ. ιζ.	Ad Cledonium presbyterum epistola 1. Orat. 17.
A. Βουλόμεθα μαθεῖν τίς.	T. καὶ ἰσχὺν λαμβάνοντος.

Φύλ. ρκα.	Fol. 121.
Πρὸς κληδόνιον πρεσβύτερον ἐπιςολὺ β. λόγ. ιη.	Ad Cledonium presbyterum epistola 2. Orat. 18.
Α. ἐπειδὴ πολλοὶ προσίοντες.	T. παντάπασι τὴν ὁμόνοιαν.
Φύλ. ρκδ.	Fol. 124.
Πρὸς νεκτάριον ἐπίσκοπον κωνςαντινουπόλεως ἐπιςολή. λόγ. ιθ.	Ad Nectarium episcopum Constantinopolitanum epistola. Orat. 19.
Α. ἔοικε τὴν παροῦσαν ζωήν.	T. προςάτην τῶν ἐκκλησίων.
Φύλ. ρκε.	Fol. 125.
Πρὸς εὐάγριον μοναχὸν περὶ θεότητος. λόγ. κ.	Ad Evagrium monachum de deitate. Orat. 20.
Α. σφόδρα σε θαυμάζω.	T. δίκαιον ᾠήθην λόγον.
Φύλ. ρκη.	Fol. 128.
Εἰς καισάριον τὸν ἀδελφὸν ἐπιτάφιος. λόγ. κα.	In Caesarium fratrem funebris. Orat. 21.
Α. οἴεσθέ με ἴσως, ὦ φίλοι.	T. καὶ μακαρίαν τὴν ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ρμ.	Fol. 140.
Εἰς τὴν ἀδελφὴν γοργονίαν ἐπιτάφιος. λόγ. κβ.	In sororem Gorgoniam funebris. Orat. 22.
Α. ἀδελφὴν ἐπαινῶν τὰ οἰκεῖα.	T. καὶ κατοικοῦντες ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. ρμη.	Fol. 149.
Ἐις γρηγόριον τὸν ἀδελφὸν βασιλείου ἐπιςάντα μετὰ τὴν χειροτονίαν. λόγ. κγ.	In Gregorium fratrem Basilii post ordinationem venientem. Orat. 23.
A. φίλου πιςοῦ οὐκ ἔςιν.	T. ἐποφθείσης ἐν χῷ Ἰησοῦ. ἀμήν.
Φύλ. ρνγ.	Fol. 153.
Ἐις τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ πληγὴν τῆς χαλάζης. λόγ. κδ.	De patre silente ob plagam grandinis. Orat. 24.
A. τί λύετε τάξιν ἐπαινουμένην.	T. καὶ τὰ ἡμέτερα ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ρξγ.	Fol. 163.
Ἐπιτάφιος εἰς τὸν πατέρα ἐπὶ παρουσίᾳ βασιλείου. λόγ. κε.	Funebris in laudem patris praesente Basilio. Orat. 25.
A. ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ καὶ πιςὲ.	T. ἀνθρώπους ἄνθρωποι προπέμποντες.
Φύλ. ρπδ.	Fol. 184.
Ἐις τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτήν. λόγ. κς.	In sermones et tributorum exaequatorem. Orat. 26.
A. τίς ἡ τυραννὶς, ἣν ἐξ ἀγαπῆς.	T. καὶ λαμπρότητα, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ρ٩π.	Fol. 192.
Πρὸς τοὺς πολιτευομένους ἀγωνιῶντας καὶ τὸν ἀρχὸν τὸν ὀργιζόμενον. λόγ. κζ.	Ad cives terrore perculsos et ad praefectum irascentem. Orat. 27.
A. τὴν κοιλιαν μου, τὴν κοιλίαν μου.	T. ὥσπερ ἦν καὶ πρώην καὶ ἔςαι κ. τ. λ.

φύλ. ρϟθ.	Fol. 199.
Ἐις κυπριανὸν ἐξ ἀγροῦ ἐπανηκῶν μετὰ μίαν τῆς μνείας ἡμέραν. λόγ. κη.	In Cyprianum ex agro redux postridie festi eius. Orat. 28.
Α. Μικροῦ κυπριανὸς διέφυγεν.	Τ. τέλειοι τελείως ἐν αὐτῷ κ. τ. λ.
φύλ. σζ.	Fol. 207.
Ἐις τοὺς μακκαβαίους. λόγ. κθ.	In Macchabaeos. Orat. 29.
Α. τί δὴ οἱ μακκάβαιοι.	Τ. καὶ δοξάζων ἐν αὐτῷ κ. τ. λ.
φύλ. σιδ.	Fol. 214.
Ἐπιτάφιος ἐις τὸν μέγαν βασίλειον.	Funebris in Basilium magnum.
Α. ἔμελλεν ἄρα πολλὰς.	Τ. ἐπαίνου τοῖς λόγοις ἄξιον.
φύλ. σνγ.	Fol. 253.
Περὶ φιλοπτωχίας.	De amandis pauperibus.
Α. ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ συμπένητες.	Τ. παρά τε τοῦ πνεύματος αὐτοῦ.

†. Omnes hae orationes editae sunt gr. et lat. 1606. f. In Orat. 19. fini hoc adhuc adiectum: κατίσχυσι. ἐῤῥωμένον σε καὶ ὑπερευχόμενον ἡμῶν ὁ χριϛὸς χαρίσαιτο ταῖς αὐτοῦ ἐκκλησίαις τὸν κοινὸν προϛάτην τῶν ἐκκλησίων. Quod in editione deest. In oratione ultima finis mutilus est. Omnes has orationes notae marginales breves comitantur.

Codex CXXI.

Chartaceus, charta tenui et laevigata, titulis et initialibus rubris, scriptura minuta et diversa, in folio, cum antigraphis collatus, constans foliis 552, Saec. XVI., probe conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἱεροτάτου κυρίου νικητᾶ μητροπολ. ἡρακλείας ἑρμηνεία ἐις τὸν θεολόγον. λόγος ἐις τὸ ἅγιον πάσχα καὶ ἐις τὴν βραδύτητα. λόγ. α.	Sacerrimi domini Nicetae, metropolitae Heracleensis, expositio in Gregorium Theologum. Orat. in Pascha et tarditatem. Orat. 1.
A. ἄκων χειροτονηθεὶς ὁ θεῖος.	T. ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἵνα ὦσιν ἕν.
φύλ. ιβ.	Fol. 12.
Ἐις τὸ ἅγιον πάσχα. λόγ. β.	In sanctum pascha. Orat. 22.
A. ἀββακοὺμ ὁ προφήτης ἕωρα.	T. ἐπὶ τὸ θυσιαςήριόν μου.
φύλ. πη.	Fol. 88.
Ἐις τὴν καινὴν κυριακὴν καὶ περὶ ἐγκαινίων καὶ ἐις τὸ ἐάρ καὶ τὸν μάρτυρα μάμαντα. λόγ. γ.	In novam dominicam et de encaeniis et in ver et in martyrem Mamantem. Orat. 3.
A. τῆς πανηγυρικῆς ἰδέας καὶ οὗτος λόγος.	T. ἐις τὸν καινὸν ἐκεῖνον βίον ἀπέλθωμεν.
φύλ. σθ.	Fol. 209.
Ἐις τὴν πεντηκοςήν. λόγ. δ.	In pentecosten. Orat. 4.
A. πανηγυρικὴν ἰδέαν καὶ οὗτος.	T. ἀληθινὴ ἑορτὴ καὶ ἀγαλλίασις.

Φύλ. σμδ.

Ἐις τοὺς μακκαβαίους. λόγ. ε.

Α. ἐν ταῖς μακκαβαϊκοῖς βίβλοις.

Fol. 244.

In Macchabaeos. Orat. 5.

T. καὶ ὁ ἐξουθενῶν με ἀτιμωθήσεται.

Φύλ. σξγ.

Ἐις τὸν μέγαν κυπριανὸν. λόγ. ϛ.

Α. ἀνωτέρω ναζιάνζου ὅρος ἐςι.

Fol. 263.

In magnum Cyprianum. Orat. 6.

T. τέλειοι ἐν τῇ ἡμέρα χῦ εὑρεθέντες.

Φύλ. σοϛ.

Ἐις τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν ἰουλιανὸν. λόγ. ζ.

Α. τισὶ μὲν δοκεῖ δικανικὸς εἶναι.

Fol. 276.

De sermonibus et de Iuliano exaequatore. Orat. 7.

T. τὴν μίαν δόξαν τῆς ἁγίας τριάδος.

Φύλ. σϟα.

Ἐις τὰ ἅγια θεοφάνια. λόγ. η.

Α. τὸν παρόντα πανηγυρικὸν λόγον.

Fol. 291.

In Christi nativitatem. Orat. 8.

T. πάντας δεσμίους γῆς.

Φύλ. τιγ.

Ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν βασίλειον. λόγ. θ.

Α. ὁ προκείμενος οὗτος λόγος.

Fol. 313.

Funebris in magnum Basilium. Orat. 9.

T. ἐπαίνου τι ἄξιον.

Φύλ. τξβ.

Ἐις τὰ ἅγια φῶτα. λόγ. ι.

Α. πανηγυρικὸς καὶ οὗτος ὁ λόγος.

Fol. 362.

In sacra lumina. Orat. 10.

T. τῆς μιᾶς θεότητος νῦν ὑπεδέξασθε.

Φύλ. τπβ.	Fol. 382.
Ἐις τὸ ἅγιον βάπτισμα. λόγ. ια.	In sanctum baptisma. Orat. 11.
A. ὁ παρὼν λόγος ἀγωνιςικῶς.	T. καὶ ὑμεῖς ὁι μανθάνοντες.
Φύλ. υκα.	Fol. 421.
Ἐις τόν ἅγιον γρηγόριον νύσσης. λόγ. ιβ.	In sanctum Gregorium Nyssenum. Orat. 12.
A. ἀπὸ γνώμης τὸ προοίμιον.	T. διὰ τὴν ἀρετὴν ἀυτῶν.
Φύλ. υκϛ.	Fol. 426.
Ἐις τὸν μέγαν ἀθανάσιον ἀλεξανδρείας. λόγ. ιγ.	In magnum Athanasium Alexandrinum. Orat. 13.
A. ὁ παρὼν λόγος καθαρόν ἐςι.	T. κἂν μέγα τοῦτο, ἄιτως.
Φύλ. υμη.	Fol. 448.
Ἐις τὴν τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἐπισκόπων παρουσίαν. λόγ. ιδ.	In centum quinquaginta episcoporum praesentiam. Orat. 14.
A. ὁι ἑκατὸν πεντήκοντα ἐπίσκοποι.	T. μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν.
Φύλ. υογ.	Fol. 473.
Περὶ Φιλοπτωχίας. λόγ. ιε.	De pauperum amore. Orat. 15.
A. συμβουλευτικὸς μὲν ὁ παρὼν λόγος.	T. ἐις τὰς ἀιωνίους σκηνάς.

Φύλ.

φύλ. υϟε. Fol. 495.

Ἐις τὸν πατέρα σιωπῶντα καὶ ἐις τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης. λόγ. ις.

In patrem silentem et in plagam grandinis. Orat. 16.

A. οὗτος ὁ λόγος ἔιρηται τῷ ἁγίῳ.

T. προσάγοντος τῷ θεῷ, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. In fine legitur: ἐξισώθη καὶ τοῦτο δυσὶν ἀντιγράφοις. Exaequatum duobus antigraphis. In operibus Gregorii Theologi commentarius hic Nicetae mutilatus latine extat. Graece in multis adhuc bibliothecis delitescit. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 68, 69, 70.

φύλ. φιγ. Fol. 513.

Θεοφυλάκτου ἀπὸ ἐπάρχων τοῦ σιμοκάτου διάλογος περὶ διαφόρων φυσικῶν ἀπορημάτων καὶ ἐπιλύσεων αὐτῶν. ἡ διάλεξις τοῦ διαλόγου.

Theophylacti, praefecti Simocatae, dialogus de variis quaestionibus physicis, earumque solutionibus.

A. τὰς χελιδόνας ὑπὸ τῶν μητέρων.

T. περιβομβοῦσαι δὲ ὁμῶς.

†. Finem hunc mutilum fere initio quaestionis XIX. in edit. Lips. 1653. 4. gr. et lat. invenire est. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 133, 263.

φύλ. φκγ. Fol. 523.

Ἰουςίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος ἔκθεσις πίςεως περὶ τῆς ὀρθῆς ὁμολογίας, ἤτοι περὶ τριάδος.

Iustini, philosophi et martyris, expositio fidei de recta confessione, seu de S. trinitate.

A. Ἱκανῶς τὸν ἦτα ἰουδαίων καὶ ἑλλήνων.

T. καὶ χορηγὸν τῆς ἀνωτάτω βασιλείας.

†. Extat inter eius opera gr. et lat. Heidelb. 1593. f. quamvis evictum sit, eius non esse. Sunt cap. XXIII. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 41.

Φύλ. φλδ.	Fol. 534.
Τοῦ μεγάλου ἀθανασίου κατὰ ἀρειανῶν. λόγ. ε.	Magni Athanasii sermo V. contra Arianos.
Α. ἐκ θεοῦ θεός ἐστιν ὁ λόγος.	Τ. σέβας καὶ προσκύνησις κ. τ. λ.

†. Extat in operibus gr. lat. Heidelb. 1600. f.

Codex CXXII.

Membranaceus, membrana tenui et veteri, atramento flavescente, titulis, initialibus et numeris minio exaratis, literis maiusculis et elegantibus, in folio, cum imaginibus patrum auro et colore distinctis, initio mutilus, cum aliquot notis marginalibus, foliorum numero 492, possessus a Michaele Cantacuzeno, Saec. XII. a gliribus in fine valde laesus et inscriptus.

Ἡ βίβλος ἥδε τὴν δὲ τὴν τάξιν φαίνει.	Liber iste hunc ordinem prae se fert.
Τῶν ἁγίων ἀποστόλων κανόνες πα.	Sanctorum apostolorum canones LXXXI.
α. τῆς ἐν νικαίᾳ οἰκουμενικῆς πρώτης καν. κβ.	1. Nicaeni primi oecumenici can. XXII.
β. τῆς ἐν ἀγκύρᾳ καν. κε.	2. Ancyrani can. XXV.
γ. τῶν ἐν νεοκαισαρείᾳ καν. ιδ.	3. Neocaesareensis can. XIV.
δ. τῶν ἐν γάγρᾳ καν. κ.	4. Gangrensis can. XX.
ε. τῶν ἐν ἀντιοχείᾳ καν. κε.	5. Antiocheni can. XXV.

ϛ. τῶν ἐν λαοδικαίᾳ καν. ξ ἢ νθ.	6. Laodiceni can. LX. seu LIX.
ζ. τῆς ἐν κωνϛαντινουπόλει οἰκουμενικῆς β καν. θ ἢ ζ.	7. Constantinop. oecumenici secundi can. IX. seu VII.
η. τῆς ἐν ἐφέσῳ οἰκουμενικῆς γ. καν. η ἢ θ.	8. Ephesini oecumenici III. can. VIII. seu IX.
θ. τῆς ἐν καλχηδόνῃ οἰκουμενικῆς καν. λ.	9. Chalcedonensis oecumenici can. XXX.
ι. τῶν ἐν σαρδικῇ καν. κα.	10. Sardicensis can. XXI.
ια. τῆς ἐν καρθαγένει καν. γ καὶ ρλη.	11. Chartaginensis can. III et CXXXVIII.
ιβ. τῶν περὶ ἀγάπης καὶ βαγάδ. καν. α.	12. De Agapio et Bagadio can. I.
ιγ. τῶν ἐν τρούλλῳ οἰκουμενικῆς ζ. ρβ.	13. Conc. oecumenici VI. can. CII.
ιδ. τῆς ἐν νικαίᾳ τὸ β. οἰκουμενικῆς ζ καν. κη.	14. Nicaeni II. oecumenici septimi can. XXVIII.
ιε. τῆς ἐν κωνϛαντινουπόλει α καὶ β. καν. ιζ.	15. Constantinopol. I et II. can. XVII.
ιϛ. τῆς τὴν β. κυρωσάσης ἐν κωνϛαντινουπόλει καν. ιζ.	16. Constantinopol. II. confirmantis can. XVII.
ιζ. τοῦ μεγάλου βασιλείου καν. ϟα.	17. Magni Basilii can. XCI.
ιη. ταρασίου κωνϛαντινουπόλ. περὶ χειροτονεῖν ἐπὶ χρήμασιν ἐπιϛολή.	18. Tarasii Constantinop. epistola de ordinationibus data pecunia.
ιθ. Διονυσίου ἀλεξάνδρου καν. δ.	19. Dionysii Alexandrini can. IV.

κ. πέτρου ἀλεξανδρίας τοῦ μάρτυρος καν. ιε.	20. Petri Alexandrini martyris can. XV.
κα. γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ καν. ιγ.	21. Gregorii thaumaturgi canones XIII.
κβ. τοῦ μεγάλου ἀθανασίου πρὸς ἄμμον καν. γ.	22. Athanasii M. ad Ammonem can. III.
κγ. γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ ἀμφιλοχίου περὶ βιβλίων κεκανισμένων.	23. Gregorii theologi et Amphilochii de libris initiatis.
κδ. γρηγορίου νύσσης πρὸς λητόϊον μελιτίνης κανὼν ὄγδοος.	24. Gregorii Nysseni ad Lethoium canon VIII.
κε. τιμοθέου ἀλεξανδρείας κανὸν ιε.	25. Timothei Alexandrini can. XV.
κϛ. θεοφίλου ἀλεξανδρείας καν. ιδ.	26. Theophili Alexandrini can. XIV.
κζ. κυρίλλου ἀλεξανδρείας καν. ε.	27. Cyrilli Alexandrini can. V.
κη. γενναδίου κωνϛαντινουπόλεως ἐπιϛολή.	28. Gennadii Constantinop. epistola.
κθ. ἐπιϛολὴ ἀπὸ κωνϛαντινουπόλεως πρὸς μαρτύριον ἀντιοχείας.	29. Epistola Constantinopol. missa ad martyrium Antiochenum.
λ. τοῦ μεγάλου ἀθανασίου πρὸς ῥουφιανὸν ἐπίσκοπον.	30. Athanasii M. ad Rufinianum episcopum.
λα. τοῦ ἁγίου α...	31. Sancti Athanas... reliqua desunt.
τίτλος πρῶτος περὶ θεολογίας καὶ ὀρθοδόξου πίϛεως καὶ κανόνων καὶ χειροτονιῶν. κεφ. λη.	Tit. 1. de theologia et recta fide et canonibus et ordinationibus cap. XXXVIII.

τίτλος β. περὶ ἱερῶν πραγμάτων καὶ τόπων καὶ ποιήσεως ἐκκλησίων καὶ περὶ ἱερῶν σκευῶν κ. τ. λ. κεφ. δ.	Tit. II. de sacris rebus et locis et exstructione ecclesiarum et de sacris vasis etc. cap. IV.
τίτλος γ. περὶ εὐχῶν καὶ ψαλμοδίας καὶ ἀναγνώσεως κ. τ. λ. κεφ. κβ.	Tit. III. de precibus et psalmodia et lectione cap. XXII.
τίτ. δ. περὶ κατηχουμένων καὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος κ. τ. λ. κεφ. ιζ.	Tit. IV. de catechumenis et sacro baptismate etc. cap. XVII.
τίτ. ε. περὶ τῶν καταφρονούντων τῶν ἐκκλησίων καὶ συνάξεων κ. τ. λ. κεφ. γ.	Tit. V. de contemptoribus ecclesiarum et communionum etc. cap. III.
τίτ. ς. περὶ καρποφορίων κεφ. γ.	Tit. VI. de fructuum oblatione cap. III.
τίτ. ζ. περὶ νηστείας καὶ μ. καὶ τοῦ πάσχατος κ. τ. λ. κεφ. ε.	Tit. VII. de ieiunio, quadragesima et paschate etc. cap. V.
τίτ. η. περὶ παροικίων κ. τ. λ. κεφ. ιθ.	Tit. VIII. de paroeciis etc. cap. XIX.
τίτ. θ. περὶ ἁμαρτημάτων κ. τ. λ. κεφ. λθ.	Tit. IX. de peccatis etc. cap. XXXIX.
τίτ. ι. περὶ διοικήσεως κληρικῶν πραγμάτων κ. τ. λ. κεφ. η.	Tit. X. de administratione rerum ecclesiasticarum etc. cap. VIII.
τίτ. ια. περὶ μοναστηρίων καὶ μοναχῶν κ. τ. λ. κεφ. ις.	Tit. XI. de monasteriis et monachis etc. cap. XVI.
τίτ. ιβ. περὶ αἱρετικῶν κ. τ. λ. κεφ. ιη.	Tit. XII. de haereticis etc. cap. XVIII.

τίτ. ιγ. περὶ τοῦ ἀποκινεῖσθαι τὸν λαϊκὸν τῆς ἁγίας κοινωνίας κ. τ. λ. κεφ. μβ.

Tit. XIII. de amovendo laico a sacra communione etc. cap. XLII.

τίτ. ιδ. περὶ κοινῶν πάντων ἀνθρώπων. κεφ. ιγ.

Tit. XIV. de communibus omnibus hominibus cap. XIII.

†. In fine legitur: *τουτῶ τῶ βιβλίων ὑπάρχει τοῦ τιμιωτάτου καὶ Φρονιμωτάτου καὶ ἐκλαμπρωτάτου κυρ. μιχαὴλ τοῦ κατακουζινοῦ*, hic liber est honoratissimi et prudentissimi et splendidissimi D. Michaelis Cantacuzeni. De hoc principe et rei salariae praefecto plura, si vis, lege in M. Crusii Turcograecia. Anonymi haec canonum collectio convenit cum Arsenii monachi synopsi canonum, quam Fabricius vol. XI. bibl. gr. p. 44. describit, eamque in bibliotheca canonica Iustelli editam asserit. Pleraque etiam Tillius edidit Paris. 1561. f. lat. Observandum autem, concilii Nicaeni canones nonnisi XII. in codice isto superesse, Ancyrani sex primos deesse, canones omnes a num. 3. usque 8. inclusive desiderari, Chalcedonensis incipere quintum, Trullani adesse LXXVI, reliqua verò omnia usque ad titulos deesse. Tituli XIV. recensiti attribuuntur Photio, cuius nomocanon vocatur in Tillii editione praemissus. Est verò sine commentario Theod. Balsamonis. Dolendum, partes libri superiores versus finem dente glirium multum passas esse. Addam adhuc S. Pauli epistolam recentiore manu in charta asseri ultimo affixa scriptam, quae sic sonat: *ὁ θεῖος καὶ θεσπέσιος ἀπόστολος παῦλος ὁ εἰς τρίτον οὐρανὸν ἀναβὴς καὶ ἄζητα θεασάμενος γράφη πρὸς τιμόθεον τέκνον. τιμόθεε χειροτόνεισον πρεσβυτέρους, διακόνους. ὅθεν καὶ ταπεινότης ἡμῶν*

ἰδὼν τοῦ πνευματικοῦ αὐτοῦ πατρὸς τὴν ὁμολογίαν καὶ τῶν τιμιωτάτων κληρικῶν καὶ ἀρχόντων τὴν συμμαρτυρίαν ἐχειροτόνεισα τὸν ὁσιωτάτον κύριον παχώμιον ἱεροδιάκονον καὶ διὰ τοιοῦτο δίδωμι αὐτὸν ἀδείαν καὶ ἐξουσίαν, ἵνα ἔχει τὸ ἐνέργημα τῆς ἱεροσύνης, ὅπου καὶ ἂν τύχει ἀνεύ τινος ἐμποδίζοντος. οἱ τῷ τοιούτῳ γράμματι ἐντυχάνοντες. τοῦτο χάριν ἀπολέλυται τὸ δηλωθέντι ἐν ἱεροδιακόνοις κυρίῳ παχωμίῳ καὶ ἐπεδώθη τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα καὶ συϛασίμων ἐν αὐτῷ εἰς ἀσφαλείαν. De hac S. Pauli epistola ad Timotheum nullam mentionem facit Io. Alb. Fabricius in codice apocrypho novi testamenti.

Codex CXXIII.

Chartaceus, charta firma et laevi, initialibus et numeris cinnabari exaratis, literis minutis et elegantibus, in folio, cum pluribus lacunulis, foliorum 284, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Ἐις τὸν ἀριϛείδου παναθηναϊκὸν σχόλια.	In Aristidis panathenaicum scholia.
A. τροφεῦσι χάριν ἐκτίνειν. τροφέας τοὺς διδασκάλους καλεῖ κ. τ. λ.	T. ἐπειδὴ ἐν τοῖς παναθήναις ἐιρηται.

†. Fulvius Ursinius ad Simonidis fragmenta p. 331. laudat scholiasten graecum in Aristidis panathenaïcum me inscio, num idem cum nostro sit. Lambecius quoque similia in eundem scholia adducit, nec initio, nec fine addito. Haec ampliora editis sunt Oxon. 1722. 4. curâ Gebb. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 291. etc. Prof. Wernsdorf vulgabit ex hac bibliotheca Monacensi.

Φύλ. ογ. Fol. 73.

Ἐπίγραμμα εἰς ςήλην περικλέους.

Epigramma in columnam Periclis.

Ἡγήσαμεν ὀρόων σε περικλεὲς, ὅττι καὶ αὐτῷ
χαλκῷ ἀναυδήτῳ δημήγορον ἦθον ἀνάπτεις.
ὡς ἔτι κεκροπιδῆσι θεμιςεύων πολίταις.
ἤ μόθον ἐντύσων πελοπήιον, ἱςάμενος δὲ.

Φύλ. οδ. Fol. 74.

Περίκλης.

Pericles.

Α. παραιτεῖσθαι μὲν δὲ τὸ συγγνώμην αἰτεῖν.

T. ὀυκ ἔχω γὰρ τὸ ὄνομα.

Φύλ. ϟη. Fol. 98.

Κίμων.

Cimon.

Α. ἀλλὰ νὴ διὰ. ῥητορικῶς τὸ χώριον.

T. ἀντὶ τοῦ ἀντελάβετο.

Φύλ. ργ. Fol. 103.

Μιλτιάδης.

Miltiades.

Α. περιήκει δὲ ἡμῖν. δεινῶς εἰπέ.

T. ὀυκ οὖν ἄρα ὀυ δώσομεν.

Φύλ. ριη. Fol. 118.

Θεμιςόκλης.

Themistocles.

Α. λοιπὸς τοίνυν θεμιςόκλης. ῥητορικῶς.

T. αὐτῷ τοὺς ἑαυτοῦ λόγους.

Φύλ. ρμζ. Fol. 147.

Ἐις τὴν κοινὴν ἀπολογίαν.

In communem apologiam.

Α. ἃ μὲν τοίνυν. πληρώσας τὰ ἐγκώμια.

T. ἐν τῇ ςάσει τοῦτο πεποίηκεν.

†. Sunt

†. Sunt anonymi scholia in Aristidis orationes pro quatuor viris et in communem apologiam nullibi edita. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 291. etc.

φύλ. ρξα. Fol. 161.

Ἐξήγησις ἐις τὰς ςάσεις ἑρμογένους. ἀνωνύμου.	Anonymi expositio in status Hermogenis.
Α. ῥητορική ἐςι δύναμις τεχνικὴ πιθανοῦ.	Τ. τὸ σύμφερον, τὸ δυνατὸν καὶ τὰ ἐπίλοιπα.

†. Inter editos commentarios in Hermogenem non reperitur. Est primò in prolegomena, tum in eius status. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 298. etc.

Codex CXXIV.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis et initialibus rubris, scriptura minuscula et nitida, in folio, constans foliis 744, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Φίλωνος περὶ τῆς μωυσέως κοσμοποιΐας α.	Philonis de creatione mundi I.
Α. τῶν ἄλλων νομοθέτων οἱ μὲν.	Τ. καὶ θειότητος χαραχθείς.

†. Extat gr. et lat. 1742. f. Bowyer tom. I. p. 1. et quae sequuntur. Sunt verò omnia eius opuscula, quae inveniri poterant, ut initio notatur: *Φίλωνος ἰουδαίου τὰ συγγράμματα πάντα τὰ ἑυρισκόμενα μετεγράφησαν ἐκ τῆς βιβλιοθήκης βεσσαρίωνος καρδηνάλεως τοῦ τῶν τούσκλων, ἕλληνος τὸ γένος.* v. Morellii bibl. gr. etc. p. 52.

Φύλ. κζ.	Fol. 27.
Περὶ τῶν δεκαλογίων, ἅ κεφάλαια νόμων ἐισιν β.	De decem oraculis, quae sunt legum capitula II.
A. τοὺς βίους τῶν κατὰ μωυσέα.	T. πολέμων ἡγεμόνες ἐισιν.
Φύλ. μδ.	Fol. 44.
Τὰ περὶ δικαςοῦ γ.	De iudice III.
A. ὄιεται δεῖν ὁ νόμος.	T. τοῦτο δ' ἐςιν οὐκ ἐπιθυμήσεις.
Φύλ. μζ.	Fol. 47.
Περὶ ἐυσεβείας καὶ φιλανθρωπίας δ.	De pietate et humanitate IV.
A. τὴν ἐυσέβειαν συγγενεςάτην.	T. καὶ σύμφερον αὐτομολεῖν.

†. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 52.

Φύλ. ξα.	Fol. 61.
Περὶ καταςάσεως ἄρχοντος ε.	De constitutione principis V.
A. ἔνιοι τὰς κληρωτὰς ἐισηγήσαντο.	T. χωρίω θεῖα ἀγάλματα.
Φύλ. οα.	Fol. 71.
Περὶ τοῦ, πάντα σπουδαῖον εἶναι ἐλεύθερον ς.	De eo, quod liber sit, qui virtuti studet VI.
A. ὁ μὲν πρότερος λόγος.	T. τὸ ἀκολούθως τῇ φύσει ζῆν.
Φύλ. πη.	Fol. 88.
Περὶ βίου θεωρητικοῦ, ἢ ἱκέτων ἀρετῶν ζ.	De vita contemplativa, seu supplicum virtutibus VII.
A. ἐσσαίων περιδιαλεχθεὶς.	T. φθάνον ἐυδαιμονίας.

Φύλ. ϟη. | Fol. 98.

Περὶ τοῦ μίσθωμα πόρνης ἐις τὸ ἱερὸν μὴ προσδέχεσθαι η̅.

A. πάνυ καλῶς ἐν ταῖς ἱεραῖς.

De mercede meretricis non accipienda in sacrarium VIII.

T. ἀναξίως ἐιπεῖν δυνηθείη.

Φύλ. ρα. | Fol. 101.

Περὶ τῶν ἀναφερομένων ἐν ἔιδει νόμων ἐις δύο γένη τῶν δεκαλογίων τὸ ἕκτον καὶ τὸ ἕβδομον τὸ κατὰ τῶν μοιχῶν καὶ παντὸς ἀκολάςου καὶ τὸ κατὰ ἀνδροφόνων καὶ πάσης βίας θ̅.

A. ἦν πότε χρόνος, ὅτε.

De specialibus legibus, quae referuntur ad duo capita decalogi, sextum, septimumque, contra moechos omnesque libidinosos et contra homicidas, omnemque violentiam IX.

T. τοῖς δρῶσιν ἐξομοιοῦσθαι.

Φύλ. ρκδ. | Fol. 124.

Βίος πολιτικοῦ, ὅπερ ἐςὶ περὶ ἰώσηφ ι̅.

A. τρεῖς μέν ἐισιν ἰδέαι.

Vita politici, sive de Iosepho X.

T. πρυτανεύειν ἱκανότατοι.

Φύλ. ρνα. | Fol. 151.

Περὶ ὧν ἱερουργοῦσιν ἀβέλ τε, καὶ καΐν ι̅α̅.

A. καὶ προσέθηκε τεκεῖν.

De sacrificiis Abelis et Caini XI.

T. ὁλοκαυτοῦν θεῷ.

Φύλ. ρξη. | Fol. 168.

Περὶ τῶν χερουβὶμ καὶ τῆς φλογίνης ῥομφαίας κτι-

De cherubim et flammeo gladio et de Caino,

σθέντος πρώτου ἐξ ἀνθρώπου κάϊν ιβ.	qui primus ex homine creatus est XII.
A. καὶ ἐξέβαλε τὸν ἀδάμ.	T. ὡς αἰτίου τοῦ σώζεσθαι.

†. In fine legitur: ὁ παρὼν λόγος ἤκουσα, ὅτι ἔχει καὶ ἕτερον λόγον, audivi, huic libro esse adhuc alium.

φύλ. ρπγ.	Fol. 183.
Περὶ γεωργίας ιγ.	De agricultura XIII.
A. καὶ ἤρξατο νωὲ ἄνθρωπος.	T. αὐτοῦ λέγομεν αὖθις.
φύλ. σα.	Fol. 201.
Φίλωνος περὶ γιγάντων ιδ.	Philonis de gigantibus. XIV.
A. καὶ δὴ ἐγένετο, ἡνίκα.	T. ἐςι δὲ ταῦτα.
φύλ. ση.	Fol. 208.
Φίλωνος, ὅτι ἄτρεπτον τὸ θεῖον ιε.	Philonis, quod Deus sit immutabilis XV.
A. καὶ μετ' ἐκεῖνο φησίν.	T. γνωσθέντων ἀναδικάζοιεν.
φύλ. σκϛ.	Fol. 226.
Περὶ ἀποικίας ιϛ.	De migratione XVI.
A. καὶ εἶπε κύριος τῷ ἀβραάμ.	T. τὸ πραττόμενον ἔργον.
φύλ. σνα.	Fol. 251.
Περὶ τῆς εἰς τὰ προπαιδεύματα συνόδου ιζ.	De congressu eruditionis causa XVII.
A. σάῤῥα δὲ ἡ γυνὴ ἀβραάμ.	T. τοὺς ἀρετῆς ἄθλους διαθλούσης.

Φύλ. σξη.	Fol. 268.
Περὶ βίου σοφοῦ, ἢ νόμων ἀγράφων ιη.	De vita sapientis, seu de legibus non scriptis XVIII.
A. τῶν ἱερῶν νόμων ἐν πέντε βίβλοις.	T. καὶ θεσμὸς ἄγραφος.
Φύλ. σϙδ.	Fol. 294.
Περὶ τοῦ, τίς ὁ τῶν θείων πραγμάτων κληρονόμος ιθ.	De eo, quis rerum divinarum haeres sit XIX.
A. ἐν μὲν τῇ πρὸ ταύτης βίβλῳ.	T. καὶ ἐνάντια τομῆς.
Φύλ. τκϛ.	Fol. 326.
Περὶ τοῦ, θεοπέμπτους εἶναι τοὺς ὀνείρους κ.	De eo, quod somnia à Deo mittantur XX.
A. ἡ μὲν οὖν πρὸ ταύτης γραφή.	T. ἀλήθειαν ἐκφυγοῦσα.

†. Primus tantum hic liber adest.

Φύλ. τνγ.	Fol. 353.
Περὶ ἄθλων καὶ ἐπιτιμίων κα.	De praemiis et poenis XXI.
A. τὰς μὲν οὖν τῶν διά.	T. καὶ ἀθέσμων ἀρὰς ἐπισκέπτεον.
Φύλ. τξζ.	Fol. 367.
Περὶ ἀρῶν κβ.	De execrationibus XXII.
A. πρώτην ἀρὰν, ὡς κουφότατον.	T. πρὸς πολυανθρωπίαν ἐπιδίδωσιν.

Φύλ. τογ.	Fol. 373.
Περὶ ἀρετῶν, ἤτοι περὶ ἀνδρίας καὶ ἐυσεβείας κγ.	De virtutibus, seu de fortitudine et pietate XXIII.
Α. περὶ δικαιοσύνης καὶ τῶν.	Τ. ἀποχρόντως λελέχθω.
Φύλ. τοθ.	Fol. 379.
Ἐις Φλάκκον κδ.	Adversus Flaccum XXIV.
Α. Δεύτερος μετὰ σηιανὸν.	Τ. ἐπικουρίας τῆς ἐκ θεοῦ.
Φύλ. τϟθ.	Fol. 399.
Περὶ ἀρετῶν καὶ πρεσβείας πρὸς γάϊον κε.	De virtutibus et legatione ad Caium XXV.
Α. ἄχρι τινὸς ἡμεῖς οἱ γέροντες.	Τ. καὶ τὴν παλινωδίαν πρὸς γάϊον.
Φύλ. υλθ.	Fol. 439.
Φίλωνος περὶ τοῦ βίου μωυσέως λόγος α. β. γ. κϛ. κζ. κη.	Philonis de vita Moysis lib. I. II. III. XXVI. XXVII. XXVIII.
Α. μωσέως κατὰ μέν τινας.	Τ. γραμμάτων μνημονεύεται.
Φύλ. φι.	Fol. 510.
Περὶ ἐυγενείας κθ.	De nobilitate XXIX.
Α. τοῖς δὲ ὑμνοῦσι τὴν.	Τ. ἐπαινοῦντος ἢ κολάζοντος.
Φύλ. φιε.	Fol. 515.
Περὶ Φυγάδων λ.	De profugis XXX.
Α. καὶ ἑκάκωσιν ἀυτὴν σάρα.	Τ. τελείοις συμβιοῦν ἀγαθοῖς.

Φύλ. φλη. — Fol. 538.

Περὶ Φυτουργίας λα. — De plantatione Noe XXXI.

A. ἐν μὲν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ. — T. οὔτε ἀποθνήσκει ὁ σοφός.

Φύλ. φοε. — Fol. 575.

Περὶ τοῦ, ἐξένηψε νωὲ λβ. — De hoc, resipuit Noe XXXII.

A. τὰ περὶ μέθης καὶ τῆς ἑπομένης. — T. τῶν δεσπότων κολάζηται.

Φύλ. φξε. — Fol. 565.

Περὶ συγχύσεως διαλέκτων λγ. — De confusione linguarum XXXIII.

A. περὶ μὲν δὴ τούτων ἀρκέσει. — T. καὶ πεφορημέναις χρώμενος.

Φύλ. φπζ. — Fol. 587.

Περὶ ἀφθαρσίας κόσμου λδ. — De incorruptibilitate mundi XXXIV.

A. ἐπὶ μὲν παντὸς ἀδήλου. — T. ἐν τοῖς ἔπειτα δηλωτέον.

Φύλ. χζ. — Fol. 607.

Περὶ τὸ χεῖρον τῷ κρείττονι φιλεῖν ἐπιτίθεσθαι λε. — De eo, quod deterius potiori insidiari solet XXXV.

A. καὶ εἶπε κάϊν πρὸς ἀβὲλ. — T. τοῖς ἅπαξ πρὸς αὐτῶν ἁλοῦσιν.

Φύλ. χλβ. — Fol. 632.

Περὶ μέθης λϛ. — De ebrietate XXXVI.

A. ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις φιλοσόφοις. — T. ὁυ παρ' ἡλίου τὸ μεσημήρινον.

φύλ. χνε.	Fol. 655.
Φίλωνος ἰουδαίου περὶ περιτομῆς λζ.	Philonis Iudaei de circumcisione XXXVII.
A. τὰ μὲν γένη τῶν ἐν εἴδει νόμων.	T. τοὺς ἐπὶ μοναρχίας ὁρισθέντας.
φύλ. χνϛ.	Fol. 656.
Φίλωνος περὶ μοναρχίας λόγ. β. λη. λθ.	Philonis de monarchia Orat. II. XXXVIII. XXXIX.
A. τινὲς ἥλιον καὶ σελήνην.	T. συνυφέλκονται καὶ τὴν μητέρα.
φύλ. χξθ.	Fol. 669.
Τοῦ αὐτοῦ Φίλωνος ἰουδαίου περὶ τοῦ τίνα γέρα ἱερέων μ.	Eiusdem Philonis Iudaei de praemiis sacerdotum XL.
A. τοῖς ἱερεῦσιν οὐκ ἀπενειμε.	T. ἃ πρὸς θυσίαν ἐςὶν ἐπιτήδεια.
φύλ. χογ.	Fol. 673.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ ζώων τῶν εἰς θυσίας καὶ τίνα τῶν θυσίων τὰ εἴδη μα.	Eiusdem de animalibus idoneis sacrificio et de victimarum speciebus XLI.
A. τῶν ἐν ταῖς ἱερουργίαις ζώων.	T. περὶ τῶν θυόντων λέξομεν.
φύλ. χπβ.	Fol. 682.
Περὶ θυόντων μβ.	De sacrificantibus XLII.
A. βούλεται τὸν ἄγοντα τὰς θυσίας.	T. ἀθάνατον βίον ζῶσιν.

φύλ.

Φύλ. χϞα. Fol. 691.

Τοῦ αὐτοῦ, νόμων ἱερῶν ἀλληγορία δευτέρα μγ.

Eiusdem, sacrarum legum allegoria secunda XLIII.

A. δόγμα εἰσάγεται δίδασκον.

T. πεφυκότων μεςὴν.

†. Non est secunda, sed tertia extans vol. I. p. 87. cit. edit.

Φύλ. ψκθ. Fol. 729.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀνδροφόνων μδ.

Eiusdem de homicidis XLIV.

A. ὄνομα μὲν ἀνδροφονία.

T. βιαίως ἀναιρεθέντων.

Φύλ. ψλϛ. Fol. 736.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν οἰκέτας κτεινόντων με.

Eiusdem de servorum homicidis XLV.

A. θεράποντες τύχῃ μὲν.

T. καὶ τὰ ἡσυχασθέντα περιέλαβεν.

Φύλ. ψμ. Fol. 740.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ μὴ ἀναισχυντεῖν γυναῖκας.

Eiusdem, ne impudenter se gerant foeminae.

A. ἀγοραὶ καὶ βουλευτήρια.

T. τοῖς δρῶσιν ἐξομιοῦσθαι.

†. Dicitur in fine adaequatum suo prototypo. Frid. Pfeifferus hoc codice ad suam Philonis editionem usus est.

Codex CXXV.

Membranaceus, membrana veteri, titulis et initialibus miniatis, literis maiusculis et nitidis, in fo-

lio, duplici columna, in fine mutilus, cum correctionibus marginalibus, foliorum numero 250, Saec. XI., inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου τοῦ θεολόγου λόγοι ις.	Sancti patris nostri Gregorii theologi Orat. XVI.
ἐις τὸ ἅγιον πάσχα καὶ ἐις τὴν βραδύτητα α.	1. In sacrum pascha et in tarditatem.
Α. ἀναςάσεως ἡμέρα καὶ ἡ ἀρχή.	T. ἐις τὴν ἐκεῖθεν ἀνάπαυσιν, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.
Φύλ. γ.	Fol. 3.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸ ἅγιον πάσχα β.	Eiusdem in sacrum pascha II.
Α. ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου.	T. ὅτι σοι πρέπει πᾶσα δόξα κ. τ. λ.
Φύλ. κγ.	Fol. 23.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὴν νέαν κυριακὴν γ.	Eiusdem in novam dominicam III.
Α. ἐγκαίνια τιμᾶσθαι παλαιὸς νόμος.	T. μεταπεμφθείημεν ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. λ.	Fol. 30.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὴν ἁγίαν πεντηκοςὴν δ.	Eiusdem in sacram pentecosten IV.
Α. περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα.	T. καὶ ἀγαλλιάσει, μεθ' ὃυ ἡ δόξα κ. τ. λ.
Φύλ. μα.	Fol. 41.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τοὺς μακκαβαίους ε.	Eiusdem in Macchabaeos V.
Α. τί δαὶ ὁι μακάριοι, τούτων.	T. καὶ δοκάζων ἐν ἀυτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. να.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις κυπριανὸν τὸν μάρτυρα ἐξ ἀγροῦ ἐπανηκόντα μετὰ μίαν τῆς μνήμης ἡμέραν ϛ.

Α. μικροῦ κυπριανὸς διέφυγεν.

Fol. 51.

Eiusdem in Cyprianum martyrem ex agro redeuntem postridie festi eius VI.

T. τέλειοι τελείως ἐν αὐτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. ξβ.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τοὺς λόγους καὶ ἐις τὸν ἐξισωτὴν ἰουλιανὸν συμφοιτητὰ ἀυτοῦ γενόμενον καὶ ἔκδικον ναυζιάνζου ζ.

Α. τίς ἡ τυραννὶς, ἦν.

Fol. 62.

Eiusdem in sermones et in tributorum exaequatorem Iulianum discipulum et Nazianzi exdicum VII.

T. λαμπρότητα, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. οβ.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὰ γενέθλια η.

Α. χριϛὸς γεννᾶται, δοξάσατε.

Fol. 72.

Eiusdem in natalem VIII.

T. τοῖς δεσμίοις τῆς σαρκὸς ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. πβ.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις βασίλειον ἐπίσκοπον καισαρείας καππαδοκίας ἐπιτάφιος θ.

Α. ἔμελλεν ἄρα πολλὰς.

Fol. 82.

Eiusdem in Basilium episcopum Caesareae Cappadociae funebris IX.

T. ἐπαίνου τοῖς λόγοις ἄξιον.

Φύλ. ρλδ.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὰ φῶτα ι.

Α. πάλιν ἰησοῦς ὁ ἐμός.

Fol. 134.

Eiusdem in lumina X.

T. ἐκ μιᾶς τῆς θεότητος ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. ρμδ.

Τοῦ ἀυτοῦ λόγος προτρεπτικὸς ἐις τὸ βάπτισμα ια.

Α. χθὲς τῇ λαμπρᾷ τῶν φώτων.

Fol. 144.

Eiusdem oratio exhortatoria in baptisma XI.

T. ὁι μανθάνοντες ἐν ἀυτῷ χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. ροε.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις γρηγόριον τοῦ βασιλείου ἀδελφὸν ἐπιςάντα μετὰ μίαν τῆς χειροτονείας ἡμέραν ιβ.

Α. Φίλου πιςοῦ ὀυκ ἔςιν.

Fol. 175.

Eiusdem in Gregorium, Basilii fratrem, cum postridie ordinationis venisset XII.

T. ἐποφθείσης ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. ρπ.

Ὁ συντακτήριος ἐις τὴν τῶν ρν. ἐπισκόπων παρουσίαν ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας ἀναςασίας λεχθεὶς ιγ.

Α. πῶς ὑμῖν τὰ ἡμέτερα.

Fol. 180.

Valedictoria in praesentia CL. episcoporum dicta in martyrio sanctae Anastasiae XIII.

T. ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν κ. τ. λ.

Φύλ. ρϟε.

Περὶ φιλοπτωχίας ιδ.

Α. ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ συμπένητες.

Fol. 195.

De amore pauperum.

T. ἐις τὰς ἀιωνίους σκηνὰς, ἐν ἀυτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σιη.

Ἐις ἀθανάσιον ἐπίσκοπον ἀλεξανδρείας ἐπιτάφιος ιε.

Α. ἀθανάσιον ἐπαινῶν ἀρετήν.

Fol. 218.

In Athanasium episcopum Alexandr. funebris XV.

T. τὸ ἀιτούμενον ἐν ἀυτῷ χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σλϑ.	Fol. 239.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης ις.	Eiusdem ad patrem silentem ob plagam grandinis.
A. τί λύετε τάξιν ἐπαινουμένην.	T. χρηστοὺς εἶναι τοῖς προ...

†. Extant omnes hae Gregorii theologi orationes in editione Paris. 1609. f. gr. lat.

Codex CXXVI.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus rubris, scriptura minuta et tersa, in folio, cum aliquot correctionibus marginalibus, mutilus, foliorum numero 231, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Θουκιδίδου ἀϑηναίου βίος.	Thucididis Athenaei vita.
A. ϑουκιδίδης ἀϑηναῖος ὀλόρου ἦν παῖς.	T. ἔνϑα δὲ κεῖται.

†. Vita hac finita duo epigrammata sequuntur, quorum primum incipit: ϑουκυδίδης ἔλεξεν ἐὸν νόον κ. τ. λ. secundum: ὦ φίλος, ἐι σοφὸς εἶ κ. τ. λ. utrumque editum in anthologia, nec non in editione Thucydidis Amstel.

Φύλ. β.	Fol. 2.
Διονυσίου ἁλικαρνασσέως περὶ τοῦ ϑουκυδίδου ἰδιομάτων.	Dionysii Halicarnassaei de Thucydidi propriis.
A. ἐγὼ μὲν ὑπελάμβανον.	T. ὡς ἐπεζήτεις ἐυτυχῶς ἀμμαίῳ.

†. Est epistola ad Ammaeum edita in operibus eius gr. lat. Oxon. 1704. tom. II. p. 214.

φύλ. ς. Fol. 7.

Θουκυδίδου ἀθηναίου συγγραφῶν η̄.	Thucydidis Athen. historiarum lib. VIII.
A. θουκυδίδης ἀθηναῖος ξυνέγραψε.	T. νῆες πάρησαν ἑπτα.

†. Extant gr. et lat. Amstel. 1731. f. Finis hic est mutilus. v. Morellii bibl. gr. p. 237.

Codex CXXVII.

Chartaceus, charta firma et laevigata, titulis et initialibus minio exaratis, charactere minusculo et eleganti, manu diversa, in folio, valde mutilus, correctionibus marginalibus instructus, foliis constans 352, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Νικολάου χαλκοκανδύλου ἱστορικόν. ὅθεν τε ἤρξαντο οἱ αὐθένται τῶν τούρκων καὶ πράξεις αὐτῶν καὶ ἀνδραγαθήματα, ἕως τῶν ἀνδραγαθημάτων τοῦ μεγάλου αὐθέντου τοῦ μεχετμπεί. λαονικοῦ ἀποδείξεις ῑ.	Nicolai Chalcocondylae historicon. De origine Turcarum et eorum rebus gestis, usque ad res gestas magni principis Machometis. Laonici enarrationes X.
A. λαονικῷ ἀθηναίῳ τῶν κατὰ τὸν βίον.	T. εἰς τὴν πελοπόνησον ἐγένετο.

†. Extat haec historia in corpore scriptorum Byzantinorum Venet. 1729. f. Idem occurrit in codice 307. a.

φύλ. σκα. Fol. 221.

Νικηφόρου βασιλέως πολεμικῶν παρασκευῶν διατάξεις. ς. περὶ ὁπλίσεων καβαλλαρικῶν καὶ πεζικῶν.

Nicephori imperatoris de bellico apparatu constitutiones. VI. de armatura equestri et pedestri.

A. δεῖ τοίνυν ὁπλισθῆναι.

T. τὴν δύναμίν τινες ἀπεργάζονται.

†. Sunt numero XVIII. ultima est περι διαφόρων γνωμικῶν κεφαλαίων. Sequitur ὑπόθεσις περὶ ἐπαγγελμάτων. Scatent lacunis et sunt ineditae.

Codex CXXVIII.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis, figuris, numeris et initialibus rubre distinctis, charactere minuto et eleganti, in folio, foliis 306, habens lacunas, bene conservatus et inscriptus.

Φιλοσοφία γεωργίου τοῦ σοφωτάτου διακόνου προτεκδικοῦ καὶ δικαιοφύλακος τοῦ παχυμερῆ.

Philosophia Georgii, sapientissimi diaconi Protecdici et dicaeophylacis Pachymerae.

A. γεννᾶται παρ' ἡσιόδῳ καὶ Ἶρις.

T. εἰς τοῦτο δὴ ἀθροίζεσθαι.

†. Praemittitur prooemium auctoris et tabula praesentis libri, eodem modo, quo in editione. Sequuntur versus heroici. Δέχνυσο κ. τ. λ. in eundem ad Eumorum, qui graece extant in Fabricii bibl. gr. vol. VI. p. 465. Libri VII. tit. II. cap. III. est mutilum. Editio autem tanquam nil deesset, coniungit. Idem Msc. etiam in bibl. Vindob. asservatur et quidem integrum, uti Fabricius asserit. Huic Vindobon. codici manu propria ad-

scripsit Io. Sambucus. Ph. Becchius medicus Basil. convertit Basileae et excudit Episcopius cum Frobenio A. 1560. f. Verum hic codex longe duobus, quibus uti interpreti tunc licuit, integrior et probior. Intelligendum hoc puto de lacunis ibi inventis. Non enim plures libri, tituli, vel capita in uno, quàm in altero occurrunt. In nostro codice hanc Cl. Oeffelii bibl. notam lego. Codex hic Msc. pro bibliotheca Bavarica emptus est Francofurti in nundinis autumnalibus anno MDCXVIII. pro 4 fl. 12 kr. sub bibliothecariatu Esaiae Leuekeri, viri de hac bibliotheca optime meriti. Ex vet. design. Oef. 1752. 6. Iul.

Codex CXXIX.

Bombycinus, atramento flavescente, literis maiusculis, nitidis et antiquis, in folio, in folia 43 contractus, charta veteri, detrita, in oris lacera, Saec. XII. et inscriptus.

Πρόλογος τῆς ὄντως σοφίας ἰησοῦ υἱοῦ σιρὰχ ἐκτεθεὶς καὶ συγγραφεὶς παρ' ἀυτοῦ ἐις πολλῶν ὠφέλειαν.

Prologus verae sapientiae Iesu filii Sirach, editus et conscriptus ab ipso in multorum utilitatem.

A. πολλῶν καὶ μεγάλων ἡμῖν.

T. ἐννόμως βιωτεύειν.

Ἀρχὴ τοῦ λόγου τῆς τούτου σοφίας.

Principium sermonis sapientiae eiusdem.

A. πᾶσα σοφία παρὰ κυρίου.

T. καὶ τοῖς ἐυσεβέσι δέδωκε σοφίαν.

†. Tituli X. occurrunt: 2. περὶ γυναικῶν. 3. περὶ ἐχθρῶν. 4. περὶ ἐγκρατείας. 5. λόγοι ἕτεροι τοῦ ἀυτοῦ παραβολῶν. 6. περὶ δάνους. 7. περὶ ἐλεημοσύνης.

νης. 8. περὶ τέκνων. 9. περὶ οἰκέτων. 10. ἀρχὴ λόγου. ἐλέησον. Finis in cap. XLIII. est. Adeoque non est integer liber. Nec divisio fit in capita, ut in editione.

Φύλ. μ.	Fol. 40.
Πρόλογος τῶν παραιμίων.	Prologus proverbiorum.
A. Μωυσῆ μὲν Θεὸς ἐνεχείρησε τὸν νόμον.	T. δύναμιν βραχέως συνάγοντες.

†. In editionibus non est praemissus.

Φύλ. μ.	Fol. 40.
Ἐκ τῶν ἐυσεβίου ἐις τὰς παροιμίας.	Ex Eusebio in proverbia.
A. σωλομὼν ὁ υἱὸς δαυὶδ διαδεξάμενος.	T. τῷ σπουδαζομένῳ παραδείγματι.

†. De hoc excerpto nec Msc., nec edito mihi constat.

Codex CXXX.

Chartaceus, charta solida, titulis et initialibus miniatis, scriptura minuta et nitida, in folio, possessus ab Hippolyto Methymnensi et Manuele, delatus Constantinopoli Tybingam a Stephano Gerlachio A. 1568, lectus a Mart. Crusio, ex bibl. arcis Tybinganae in bibl. Electoralem illatus, foliis 302 constans, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ μακαρίου Θεοδωρήτου ἐπισκόπου κύρου ἐρανιστῆς ἢ πολύμορφος.	Beati Theodoreti episcopi Cyri Eranistes, seu Polymorphus.
A. ἐισί τινες οἱ τὴν ἐκ γένους.	T. ὡς προσετάχθημεν.

†. Sunt dialogi tres, immutabilis, inconfusus, impatibilis, editi Paris. 1642. f. tom. IV. p. 3. etc.

φύλ. ργ. Fol. 103.

Θεοδωρήτου, ὅτι ἄτρεπτος ὁ θεὸς λόγος, ὅτι ἀσύγχυτος ἡ ἥνωσις, ὅτι ἀπαθὴς ἡ τοῦ σωτῆρος θεότης.

Theodoreti, quod Deus verbum immutabilis, quod unio sit inconfusa, quod servatoris divinitas sit impassibilis.

A. μίαν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ.

T. αὐτὸς ὠνομάσθη κεφαλή.

†. Demonstrationes istae per syllogismos ibidem post dialogos editae sunt.

φύλ. ρθ. Fol. 109.

Τῷ δεσπότῃ τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ ἐνδοξοτάτῳ φιλοχρίστῳ υἱῷ σποραχίῳ θεοδώρητος ἐπίσκοπος κύρου τῆς αὐγουστοευφρατησίας ἐν κυρίῳ χαίρειν.

Domino magnificentissimo, gloriosissimo, Christi amanti filio Sporacio Theodoretus, episcopus Cyri, Augustae Euphratesiae in Christo salutem.

A. ἀξιέπαινος μὲν ὁ τῆς ὑμετέρας.

T. δι' εὐθήνην ψυχὴν ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Sunt haereticarum fabularum lib. V. editi in cit. edit. tom. IV. p. 187.

φύλ. ρϟα. Fol. 191.

Σχόλια εἰς ἐπιγράμματα.

Scholia in epigrammata.

A. πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι ἀνὰ τὴν ἑλλάδα.

T. ἐν τῇ τοῦ διονύσου ἑορτῇ.

†. Crusius in margine notat, hunc doctum Scholiasten fuisse Christianum Constantinopolita-

num. Scholia autem ista non nisi in lib. 1. epigrammatum graecorum sunt, quorum ultimum Anytis est: ἡνία δήτοι παῖδες. In fine Crusius haec adscripsit: ἐτέλεσα τὰ σχόλια ταῦτα ἀναγνοὺς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ μηνὸς αὐγούστου ἕως τῆς κδ. τοῦ αὐτοῦ ἐν ἔτει αφπη· ἐν τυβίγγῃ ὁ χρησάμενος ἐκ τῆς ἐπιφανεστάτης τῆς ἐν τῇ ἀκροπόλει βιβλιοθήκης M. μάρτινος ὁ κρούσιος. Finivi haec scholia legendo a primo die mensis Augusti usque ad 24 eiusdem A. 1588. Tybingae commodata ex celeberrima arcis bibliotheca M. Martinus Crusius. — In ora superiori p. primae legitur: βιβλίον ἱππολύτου μηθύμνης καὶ μᾶλλον δὲ τῶν χρωμένων καὶ τῶν ὄντως φίλων, liber Hippolyti Methymnensis, vel potius utentium et vere amicorum. — Subiectum huic, quod sequitur: Στέφανος ὁ γερλάχιος ἐκ τῆς κωνσταντίνου εἰς τυβίγγαν ἤνεγκεν ἔτει αφξη. Stephanus Gerlachius Constantinopoli Tybingam attulit A. 1568. De scholiis in epigrammata nil in appendice Uffenbachiana legitur.

Codex CXXXI.

Chartaceus, charta tenui et laevi, titulis et initialibus rubré exaratis literis minutis et nitidis, manu diversa, in folio, scriptus in Candia, Saec. XVI, valde mutilus, foliorum numero 353, bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου νικολάου τοῦ καβασιλᾶ ἑρμηνεία περὶ τῆς θείας ἱερουργίας.	Sapientissimi et disertissimi Nicolai Cabasilae interpretatio de divino altaris sacrificio.
A. προσήγετο δῶρα τῷ θεῷ.	T. διὰ τοῦτο καὶ μόνῳ αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Caput 1. De donorum oblatione, quod in editione bibl. SS. PP. Lugd. tom. XXVI. p. 175. in cap. 2. occurrit. Cap. 2. cur pars tantum offeratur, quod in editione cit. cap. V. est, et sic deinceps. Cap. IX. De universo sacrificio in summa est cap. I. in editione. Cap. X. de glorificatione in principio est cap. XII. in editione. Cap. XI. cur primum pacem petimus? continetur in cap. XII. edit. Cap. XII. est editionis cap. XIII. et sic deinceps. Cap. XVII et XVIII. continetur in XVIII. Tandem post cap. XLVI. non numerantur amplius capita in Msc. Finis autem utriusque congruit.

φύλ. ν. Fol. 50.

Ἐρώτησις τοῦ ἁγίου βασιλείου πρὸς γρηγόριον τὸν θεολόγον περὶ τῶν ἱερέων καὶ τῆς ἐκκλησίας.	Quaestio sancti Basilii ad Gregorium theologum de sacerdotibus et ecclesia.
A. εἰπέ μοι, διὰ τί ἱερεύς.	T. καὶ αἵματος τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ.

†. In fine scriptum: ἔιληφε τέρμα ἡ πυκτὴ ἡ ἁγία. ἐγγέγραπτο γὰρ ἐν τῇ μονεμβασίᾳ, finem habet sacra epistola. Scripta est enim Monembasiae. Est inter epistolas ad Gregorium theologum et omissa in veteri catalogo.

φύλ. νβ. Fol. 52.

Διήγησις τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης ἐκκλησίας, ἤτοι τῆς ἁγίας σοφίας τῆς ἐν κωνςαντινουπόλει, πῶς ἀνηγέρθη ἐξ ἀρχῆς καὶ πῶς ἐπληρώθη.	Descriptio sanctae et magnae ecclesiae, seu sanctae Sophiae Constantinop. quomodo ab initio excitata et quomodo perfecta sit.
A. ἡ ἁγία σοφία ἡ μεγάλη ἐκκλησία.	T. κουροπαλάτης πότε ὄντα.

†. Anonymi haec descriptio gr. et lat. edita est in corpore scriptorum Byzantinorum operà Anselmi Banduri de imperio orientali.

Φύλ. ξβ.	Fol. 62.
Συναγωγὴ καὶ ἐξήγησις, ἐις ὧν ἐμνήσθη ἱςορίων ὁ ἐν ἁγίοις γρηγόριος ἐν τῷ ἐις τὸν μέγαν βασίλειον ἐπιταφίῳ λόγῳ.	Collectio et expositio historiarum, quarum sanctus Gregorius meminit in sermone funebri sancti Basilii.
Α. πρώτη ἐςὶ ἱςορία τῶν πελοπίδων.	Τ. καὶ ἀξιοθαύμαςον θέαμα.

†. Sunt historiae XX.

Φύλ. ξς.	Fol. 66.
Συναγωγὴ καὶ ἐξήγησις, ὧν ἐμνήσθη ἱςορίων ὁ μέγας γρηγόριος ἐν τῷ ἐις τῷ ἀυτῷ λόγῳ τὸ· πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμός.	Collectio et expositio historiarum, quarum meminit Gregorius M. in oratione in lumina.
Α. πρώτη ἐςὶν ἱςορία ἡ περὶ τῆς γονῆς.	Τ. πορι̧ζόμενοι τέκμωρ τῶν ἱςορίων.

†. Sunt historiae XXVI. In Fabricii bibl. gr. tom. VII. p. 690. lego, eiusmodi collectionem et expositionem historiarum in Gregorii Naz. orationibus duabus adversus Iulianum ad Nonnum, vel Maximum Conf. veluti auctores referri. In Lambecii comment. bibl. Vindobon. lib. III. p. 182. etiam duae hac collectiones historiarum in Gregorii Naz. oratione funebri S. Basilii et illa in lumina contentarum ad Nonnum Panoplit. veluti auctorem referuntur. Editae sunt hac collectiones in edit. Paris. Gregorii Naz. 1609. f. sed tantum latine et mutile. Vide de prima tom. II. p. 768. etc.

et de secunda tom. II. p. 1014. v. etiam Morellii bibl. gr. etc. p. 68, 69. De hac collectione in Gregorium in orat. in lumina nil dictum in veteri catalogo.

Φύλ. οα.	Fol. 71.
Μάρκου μοναχοῦ ςίχοι ἐις τὴν κορίνθων καὶ ἐις τὴν ςύλην τοῦ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου δεσπότου τοῦ πορφυρογεννήτου. ἐις τὴν πύλην τῆς κορίνθου.	Marci monachi versus in Corinthum et in columnam sancti nostri Augusti domini Porphyrogenetae. In portam Corinthi.
A. ἄςεως τὴν δὲ πύλην ἀθροίμενοι ξένε.	T. ἀπηνέγκατο πᾶν μέγα κλέος.

†. Horum versuum mentionem factam nullibi inveni, nec in veteri catalogo.

Φύλ. οβ.	Fol. 72.
Νεοφύτου πρεσβυτέρου μοναχ. καὶ ἐγκλείςου πρόλογος ἐις τὸ ἆσμα τῶν ἀσμάτων.	Neophyti presbyteri, monachi et inclusi, prologus in cantica canticorum.
A. τὰ ἐν τῷ ἄσματι τῶν ἀσμάτων.	T. καὶ σωτῆρος ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Finito hoc prologo ipsa Neophyti catena sequitur hoc tit. ἑρμηνεία διαφόρων διδασκάλων ἐις τὸ ἆσμα τῶν ἀσμάτων τοῦ σοφοῦ σολομῶντος. κείμενον. ἡ νύμφη. φιλησάτω με ἀπὸ φιλημάτων ςόματος ἀυτοῦ. ἑρμηνεία. πηγὴ ζωῆς ἐςιν κ. τ. λ. desinit verò τὸ ἐυῶδες τῶν ὀυρανίων καὶ καθαρὸν. Expositores autem sunt Cyrillus, Gregorius, Nilus, Proclus, Origenes, Theophilus, Theodoretus, Polychronius etc. Fabricius in bibl. gr. vol. VII. p. 754. eiusdem meminit incertus, num is Neophytus monachus in-

clusus sit, cuius etiam homiliae extant. Dolendum, eam lacunis scatere. Librarius in fine prologi graece ad marginem causam addit dicendo, eam ex antigrapho nimis vetusto descriptam, multaque deletis literis omissa fuisse, alio antigrapho non invento. Memorat et, protheoriam fuisse praemissam, in qua de interpretatione doctorum et huius collectionis auctore actum. Cum verò aetate totum folium esset vitiatum, se illud omittere coactum.

φύλ. ρξθ. Fol. 169.

Περὶ παροιμίων.	De proverbiis.
A. σοφὸς μὲν δαυὶδ πεπαρησιασμένως.	T. ἄφρων πανουργότερος γίνεται.

†. In margine scriptum: ἐξ ἑτέρας βίβλου. Ex alio libro, quin additum sit, cuius brevis haec proverbiorum expositio sit. Non occurrit in veteri catalogo.

φύλ. ροβ. Fol. 172.

Προκοπίου χριςιανοῦ σοφιςοῦ τῶν εἰς τὰς παροιμίας σολομῶντος ἐξηγητήκῶν λόγων ἐπιτομή.	Procopii Christiani sophistae eclogarum ad interpretationem proverbiorum Salomonis epitome.
A. τρεῖς εἰσι τοῦ σοφωτάτου σολομῶντος.	T. ἀλλὰ καὶ τὰ εἰσαγωγικά. τέλος.

†. Extat aliud adhuc exemplar, cuius mentionem facit Montfaucon in palaeographia graeca p. 278, incertus, utrum commentarius hic iam editus sit. Dicitur commentarius, quamvis, ut in aliis fieri catenis solet, singularum fere dictionum auctores in margine adscribantur. Citantur autem

primò Origenes, Basilius, Evagrius, Eusebius, Diodorus, Aquila, Theodotion etc. Hinc miror, quod Fabricius vol. VII. p. 736. potuerit dicere, hanc collectionem in modum catenae non fuisse factam, contra quàm ipsa inscriptio innuat. Hoc in veteri catal. omissum.

φύλ. σο. Fol. 270.

Ἑρμηνεία ἐις τὸν ἐκκλησιαςὴν.	Expositio in ecclesiasten.
A. ὁ ἐκκλησιαςὴς φυσιολογίας ἁπτόμενος.	T. πᾶς ἄνθρωπος ὀφείλει εἶναι.

†. Praemittitur capitis primi argumentum: τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν ἀψευδῆ δεξάμενος. Des. ὑπὸ τῆς ἐν ἡμῖν λογικῆς ὀυσίας τὴν σάρκα. Commentarius margini adscriptus est, textus autem in medio cum signis et numeris, ad quos commentarius refertur. Idem initium catenae in ecclesiasten inveni apud Laur. Theupolum in catalogo Msc. graecorum S. Marci p. 20, ubi ait, initio nomina occurrere Gregorii Nyss., Evagrii et Didymi. In codice autem electorali nullius nomen apparet. Cogitavi initio, Procopii quoque esse, cuius commentarius Msc. in ecclesiasten extat, eumque idem Theupolus in suo catalogo adducit. At nimis differunt. In catalogo veteri Msc. graec. huius bibl. perperam tribuitur Neophyto.

φύλ. σπ. Fol. 280.

Σοφία σολομῶντος.	Sapientia Salomonis.
A. ἀγαπήσατε δικαιοσύνην ὁι κρίνοντες.	T. καὶ τόπῳ παριςάμενος.

†. Est sine commentario. Notae tantum marginales quaedam occurrunt.

φύλ.

Φύλ. σϟε. Fol. 295.

Ἡ δογματικὴ τῶν λόγων χάρις τὴν ἑβραϊκὴν ἐξελέγχουσα πλάνην τὰς εὐσεβεῖς δείκνυσι τοῖς πιστοῖς τρίβους. ἔγραψε δ' αὐτὴν ἀνδρόνικος ἐκ πόθου, ἀδελφόπαις ἄνακτος αὐσόνων γένους κομνηνοφύους ἐκσεβαστοκράτορος, εἰς γῆν προαχθεὶς καὶ γλυκὺ βλέψας φάος.

Docilis venustaque libelli gratia verpum retundit efficax insaniam, piasque rite credulis monstrat vias. Huic Andronicus auctor est sacer studii frater (fratris filius) potentis Ausonum late soli, proimperator, quem satu Commenides eduxit orbi et solis almo lumini.

A. ἐπειδή περ πολλοὶ τὴν τῶν.

T. καὶ ζωοποιῷ πνεύματι κ. τ. λ.

†. Est dialogus Andronici contra Iudaeos in Canisii lectionibus antiquis latine cum versione Io. Livincii editus Antwerp. 1725. f. tom. IV. p. 263. Non recte Andronico Comneno tribuitur. Ipse enim auctor cap. 41. ait, se scripsisse A. 6818, qui graecorum annus in annum Christianorum 1310. incidit, quo Andronicus Palaeologus regnavit. Coniiciendum, esse opus Andronici Theologi et versuum auctorem homonymia deceptum Andronico Comneno tribuisse. Quin Andronicus Palaeologus fuerit, principis ignorantia obstat. v. Basnagii observ. in hunc dialogum in citata editione. In codice electorali non fit capitum divisio. Reliqua conveniunt. In fine librarius adscripsit: ὥσπερ ξένοι χαίρονται ἰδεῖν πατρίδα καὶ οἱ θαλαττεύοντες ἰδεῖν λιμένα, οὕτω καὶ οἱ γράφοντες βιβλίου τέλος, quemadmodum peregrini videre patriam gaudent et navigantes portum, sic et scriptores libelli finem.

Φύλ. τμδ. Fol. 344.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου τοῦ μεγάλου λόγος παραινετικὸς νέων παιδείαν.

Sancti patris nostri Basilii M. sermo exhortatorius ad puerorum institutionem.

Α. πολλά με τὰ παρακαλοῦντα.

T. τῶν λογισμῶν ἀποφεύγοντες.

†. Scriptor in fine notavit: Die 14. 1549. μαρτ. 14. εἰς τὴν κρήτην. In Candia. Oratio haec ad adolescentes de gentilium libris utiliter legendis extat in eius operibus tom. I.

Codex CXXXII.

Membranaceus membrana densa et veteri, atramento flavescente, titulis et initialibus minio exaratis, charactere maiusculo, nitido, antiquo, columnis duabus, in folio, foliorum numero 277, Saec. X., probe conservatus, possessus a Clemente presbyt. et inscriptus.

Βιβλίον μεταφραστικὸν παρὰ τοῦ ὁσίου συμεὼν τοῦ λογοθέτου καὶ μεταφραστοῦ τῶν θείων ἀναγνωσμάτων ἱεράρχων τε καὶ ὁσίων καὶ μαρτύρων ἀρχομένου ἀπὸ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων καὶ δανιὴλ τοῦ προφητοῦ ἕως ὅλον τὸν δεκέμβ. μῆν.

Liber metaphrasticus sancti Simeonis, logothetae et metaphrastae divinarum lectionum, episcoporum et sanctorum et martyrum, incipiendo a sanctis tribus pueris et Daniele vate et per totum Decembrem.

†. Huic subiectum: ἄυτη ἡ βίβλος ἐστὶ ἱερωτάτου ἱερέως τοῦ κλήμεντος καὶ τῶν φίλων ἀυτῷ, hic liber est sacerrimi Clementis presbyteri et amicorum.

φύλ. β.

Μην. ιζ. ἱςορία τοῦ ἁγίου προφητοῦ δανιῆλ καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων ἀνανίου, ἀζαρίου καὶ μισαῆλ.

Α. ἄρτι ναβουχοδονοσὼρ ὁ βασιλεύς.

Fol. 2.

Mens. 17. Historia sancti prophetae Danielis et sanctorum trium puerorum Ananiae, Azariae et Misael.

T. ἀφιςάμενος εἰς δόξαν κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Surium 21. Iul.

φύλ. κς.

Μην. ιη. μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος σεβαςιανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, τοῦ τε μαρκελίνου, τραγκυλίνου, νικοςράτου, κλαυδίου, κάςορος, τιβουρτίου, καυςούλου, μαρκέλλου καὶ μάρκου.

Α. πολλῶν κατὰ διαφόρους καίρους.

Fol. 26.

Mens. 18. Martyrium sancti martyris Sebastiani et sociorum Marcelliani, Tranquillini, Nicostrati, Claudii, Castoris, Tiburtii, Caustuli, Marcelli et Marci.

T. χριςιανοῖς ἐδωρήσατο εἰς δόξαν κ. τ. λ.

†. Notandum loco μαρκελίνου intelligendum: καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ ζωῆς. Literae rubrae sunt quidem ferè deletae. Hoc autem adhuc legere potui et aliud exemplar, ubi eadem leguntur, me confirmat. Extat Msc. in bibl. Coisliniana, Madritensi etc.

φύλ. μς.

Μην. ιθ. μαρτύριον τοῦ ἁγίου βονιφατίου.

Α. καὶ τὰ τῶν ἄλλων μέν.

Fol. 46.

Mens. 19. Martyrium sancti Bonifacii.

T. νεανικῶς ἀνδρισάμενοι εἰς δόξαν κ. τ. λ.

†. Extat graece tom. III. act. SS. 14. May in appendice p. 22. latine p. 280. apud Surium V. Iun.

Φύλ. νη.	Fol. 58.
Μην. κ. μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου.	Mens. 20. Martyrium sancti martyris Ignatii viri divini.
A. ἄρτι τραιανοῦ τὰ τῆς ῥωμαίων.	T. καθαριότητος ἐπιμελεία χάριτι κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Surium et cum notis apud Bollandum 1. Feb. graece et latine in Cotelerii PP. apostolicis.

Φύλ. οα.	Fol. 71.
Μην. κα. μαρτύριον τῆς ἁγίας ἰουλιανῆς.	Mens. 21. Martyrium sanctae Iulianae.
A. καὶ ἡ καλλίστη τῶν πόλεων.	T. ἡμῶν δὲ τῶν πιστῶν ὁ καὶ εἰς ἀεὶ κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Surium.

Φύλ. πα.	Fol. 81.
Μην. κβ. Ἄθλησις τῆς ἁγίας καὶ καλλινίκου μάρτυρος τοῦ χριστοῦ ἀναστασίας.	Mens. 22. Passio sanctae et gloriosae martyris Christi Anastasiae.
A. ἀναστασία γυναικῶν ἡ καλλίστη.	T. ῥῶσιν σώματος εἰς δόξαν κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Surium XXV. Dec.

Φύλ. ρϛ.	Fol. 106.
Μην. κγ. μαρτύριον τῶν ἁγίων δέκα μαρτύρων τῶν ἐν κρήτῃ.	Mens. 23. Martyrium sanctorum X. martyrum in Creta.
A. ἄλλος μὲν ἄλλο τι.	T. αὐτοῖς ἀγαθῶν χάριτι κ. τ. λ.

†. Extat apud Surium latine XXXIII. Dec.

Φύλ. ριβ.	Fol. 112.
Μην. κδ. μαρτύριον τῆς ἁγίας μάρτυρος ἐυγενίας.	Mens. 24. Martyrium S. martyris Eugeniae.
A. κομόδου μετὰ μάρκον τὸν.	T. ἀξιωθῆναι χάριτι κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Surium XXV. Dec.

Φύλ. ρμβ.	Fol. 142.
Μην. κζ. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου νύσσης ἐγκώμιον ἐις τὸν ἅγιον πρωτομάρτυρα ςέφανον.	Mens. 27. Sancti patris nostri Gregorii Nysseni encomium in protomartyrem Stephanum.
A. ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν ἡ ἀκολουθία.	T. τῶν ἀντιδίκων καὶ δόξαν κ. τ. λ.

†. Extat in eius operibus editis.

Φύλ. ρνϛ.	Fol. 156.
Μην. κζ. βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ θεοδώρου τοῦ γράπτου.	Mens. 27. Vita et institutum S. patris nostri et confess. Theodori Grapti.
A. τῶν ὑπὲρ χριςοῦ τὴν ἄθλησιν.	T. καὶ πάθους ἀπαλλαγήν. ἐις δόξαν κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Surium XXV. Dec. In Combefisii manipulo rerum Constantinop. gr. et lat. Paris. 1664. 4.

Φύλ. ροε.	Fol. 175.
Μην. κθ. μαρτύριον τῶν ἁγίων δισμυρίων καὶ τοῦ ἁγίου ἰνδοῦ καὶ δόμνης κλυκερίου καὶ θεοφίλου, δωροθέου καὶ τῶν σὺν ἀυτοῖς.	Mens. 29. Martyrium XX. millium et sancti Indi et Domnae, Clycerii et Theophili, Dorothei et sociorum.
A. ἄρτι μαξιμιανοῦ δεύτερον ἔτος.	T. καὶ ἀοίδιμος. ἐις δόξαν κ. τ. λ.

†. Mirum *δισμυρίων* apud alios verti duorum millium. Sic Montfaucon bibl. vol. 1. p. 702. et in ipso Ant. Augustino bibliothecae suae triplicis indicum auctore, ut Gregorius Maiansius in vita Praesulis asserit. Extat latine apud Surium XXVI. Dec.

Φύλ. σι.	Fol. 210.
Μην. κθ. βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιμανδρίτου μαρκέλλου μοναχοῦ τῶν ἀκοιμήτων.	Mens. 29. Vita et institutum sancti patris nostri et archimandritae Marcelli, monachi Acoematarum.
Α. ἔννοιά μοι πολλάκις γέγονε.	T. ἀλλὰ καὶ ψυχῆς. εἰς δόξαν κ. τ. λ.

†. Exemplar Madritense desinit in his: *ἐκ βάθρων ἡδρύσατο.* Electorale ulterius pergit: *καὶ ἱερὸν ὄντως καὶ θεῖον φροντιστήριον συνεστήσατο. ἐν ᾧ καὶ πᾶς τις ἐν οἵῳ δήποτε πάθει κατάσχετος προσρύῃ. ἀφθόνως ἐπισπᾶται τὴν ἴασιν. οὐ μόνον δὲ σώματος, ἀλλὰ καὶ ψυχῆς. εἰς δόξαν κ. τ. λ.* Extat latine apud Surium XXIX. Decemb.

Φύλ. σμγ.	Fol. 243.
Μην. λα. βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μελανῆς.	Mens. 31. Vita et institutum S. Melanis Rom.
Α. ἦν ἄρα καὶ τοῦτο τῆς μεγίστης.	T. περὶ τὴν ἔω τῇ γῇ κρύπτουσι τήν.

†. Finis est mutilus. Extat latine apud Surium 31. Ian. — Tum sequitur fragmentum de baptismate: *τὸ τῶν ἀνακτόρων παραπέμπουσαν ὅρμημα.* Des. *καὶ συναϊδίῳ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.* Possessor quidam notavit in primo codicis folio *εἰς αφμα* 1541.

Codex CXXXIII.

Chartaceus, charta solida, candida et laevi, titulis et initialibus miniatis, scriptura minuta et eleganti, in folio, opera et impensis domini Severini, Patavii in Ausonia exaratus, Saec. XVI, foliorum 86, optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ πατριάρχου κύρ. ἰωάννου τοῦ γλυκέως περὶ ὀρθότητος συντάξεως.	Patriarchae dom. Ioannis Glycei de vera constructione.
A. *ἡ τοῦ λόγου χρῆσις εὕρηται.*	T. *καὶ εἴη καὶ νομίζοιτο.*

†. Ipsius grammatica in variis bibliothecis adhuc Msc. asservatur. In fine scriptum: *τέλος εἴληφε τὸ παρὸν βιβλίον διὰ ἐξόδου καὶ ἀναλώματος τοῦ εὐπαρύφου καὶ διογένους κυρίου σεβερίνου ἐν παταβίῳ τῆς μεγίστης αὐσονίας ἐν ἔτει αφξς ὀκτωβρίῳ δ.* Finem cepit praesens liber opera et expensis praetextali et generosi domini Severini Patavii in Ausonia maxima anno 1566. 4. Octob.

Φύλ. λε. Fol. 35.

Ποίημα μιχαὴλ ἀνθυπάτου καὶ κριτοῦ τοῦ ἀτταλειοτοῦ.	Opus Michaelis proconsulis et iudicis Attaliotae.
A. *μέλλων ὦ θειότατε βασιλεῦ.*	T. *ὡσαύτως καὶ θείαν καὶ ἀνεψιάν.*

†. Est hoc opus de iure, seu pragmatica facta imperatoris Michaelis Ducae iussu et edita a Leunclavio graece et latine tom. II. iuris graecoromani Francof. 1596. fol. Illud animadvertendum, plus in editione haberi. Nam ex fine dato patet, id iam in tit. XCV. de advocatis finiri et reliqua deesse.

Codex CXXXIV.

Chartaceus, charta tenui et sordida, titulis et initialibus rubris, literis minusculis et non inelegantibus, manu And. Darmarii et ignoti alterius exaratus, in folio, constans foliis 57, cum correctionibus marginalibus eiusdem manus, Saec. XVI, inscriptus.

Βίος ὀππιανοῦ.	Vita Oppiani.
A. ὀππιανὸς ὁ ποιητὴς πατρὸς μὲν ἦν.	T. καὶ παραβολαῖς.

†. Edidit Frid. Sylburgius et extat in prolegomenis Oppiani editis a Conr. Rittershusio Lugd. 1597. 8. Huic vitae subiiciuntur halieutici argumenta graeca in citata editione praemissa libro de piscatu. Incipiunt: διαλαμβάνει ἐν μὲν τῷ πρώτῳ. Sequuntur alia brevia in editione non contenta: σπεῖρα ἐκ τριακοσίων ἀνδρῶν. ἐςι δὲ ἡ λέξις ῥωμαϊκή. εἰξ ἐκ πεντακοσίων etc. Item γενέθλη λέγεται ἡ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτοῦσα τοῦ τεχθέντος ἡμέρα κ. τ. λ. Demum de metris: Ἡρωικὸς ςίχος ἐπιδέχεται πόδας ἕξ κ. τ. λ. Finitur his: τέλος ὀππιανοῦ βίος καὶ μέτρων.

Φύλ. γ.	Fol. 3.
Σχόλια εἰς τὰ τοῦ ὀππιανοῦ ἁλιευτικὰ ὑπὸ τζέτζου καὶ ἑτέρων. βίβ. ε.	Scholia in Oppiani halieuticon lib. V. Tzetzis et aliorum.
A. διὰ τί εἶπεν ἔθνεα καὶ οὐκ εἶπε πλήθη.	T. αἱ δὲ κηκιδοφόροι.

†. Quae Conr. Rittershusius in sua Oppiniani editione subiecit scholia in halieutica prorsus ab his diversa inveni, nec alibi edita videntur. De his

his scholiis nil inveni in veteri catalogo, nec de eius vita, quantum ad hunc codicem.

Cod. CXXXV.

Chartaceus, charta firma, titulis et initialibus cinnabari exaratis, charactere minuto et venusto, in folio, numero foliorum 61, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Ὀρνεοσοφικόν.	Liber de re accipitraria.
Α. ἐσπουδακότι σοι λίαν, κράτιστε.	Τ. καὶ πλείονας καὶ ἰαθήσεται.

†. Rigaltius rei accipitrariae scriptores edidit 1612. 4. gr. et lat. Indices duo praemissi fere conveniunt cum editis Rigaltii, verbis subinde tantum mutatis. Finitis indicibus sequitur prooemium Demetrii Constantinop. ad imperatorem, ut in editione, ut adeo ipsius esse dubitari nequeat. Excerptum autem potius, quam ipsum opus existimandum ex eo, quod statim initio legatur: πῶς δεῖ τοὺς θηρευτὰς θηρεύειν τοὺς ἱέρακας ἐν ὥρᾳ θέρους οἱ θηρευταὶ εἰς τὰς τῶν ὄρων κορυφὰς ἀναβαίνοντες, ἐπιμελῶς περιέρχονται πάντα τὰ δένδρα. Discrimen igitur iam patet. Finito hoc, quasi primo ornosophici libro (τέλος τοῦ α̅ βιβλίου), alius adhuc titulus sequitur pag. 107. ἕτερον ὀρνεοσοφικὸν περὶ τῶν ἱεράκων, ὅταν ὁ ἱέραξ δύσπνοιαν ἔχῃ. Φακκὸν τετριμένον κ̅. ιη̅. μέλι λίτραν μίαν. ἔλαιον καταλανικὸν κοχλιαρίων ε̅. οἴνου παλαιοῦ τὸ ἀρκοῦν κ. τ. λ. Excerpta igitur haec sunt ἱερακοσοφίου et ὀρνεοσοφίου a Rigaltio, ut supra dictum, editorum. In appendice Uffenbachiana, tanquam anonymi, inscriptum,

Codex CXXXVI.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis et initialibus rubro pallido exaratis, literis minusculis et nitidis, manu diversa, in folio, ex parte columna duplici, foliorum 70, mutilus, Saec. XV, a M. Crusio lectus et latinis notis marginalibus instructus Tybingae, bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως τοῦ χρυσοςόμου ὁμιλία εἰς τὴς ἐπιγραφὴν τοῦ ν ψαλμοῦ. ὅτε εἰσῆλθεν πρὸς τὸν βασιλέα δαυὶδ ναθὰν ὁ προφητὴς, καὶ περὶ τῆς μετανοίας καὶ περὶ τοῦ οὐρίου.

Α. οἱ ζωγράφοι μιμοῦνται.

Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi, archiepiscopi Constantinopolitani, homilia in inscriptionem psalmi L. cum ingressus est ad regem Davidem Nathan propheta, et de poenitentia Davidis et de Uria.

Τ. εὐχαριςήσω μὲν τῷ χριςῷ κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in operibus Chrysostomi tom. V. p. 572. studio Montfaucon. Venet. 1740. f. Ad latera M. Crusius notas adscripsit. Sic 27. Dec. in rure 1585. anno κρούσιος ἤρξατο τούτων. ἐγὼ ὁ ταπεινὸς.

φύλ. ιθ.

Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι χρὴ τὸν ἔχοντα χάριν οἵαν δήποτε ἐπιςήμης μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι.

Α. ὁ φιλάνθρωπος θεὸς οἰκτείρων.

Fol. 19.

Eiusdem, quod oporteat eum, qui gratiam scientiae quamlibet habet, impertiri ei, qui opus habet.

Τ. τὴν σφραγίδα. αὐτῷ πρέπει κ. τ. λ.

†. Extat ibidem tom. X. p. 810. Est verò dubium, an sit Chrysostomi.

Φύλ. κδ.	Fol. 24.
Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι δεῖ τιμᾷν τοὺς πνευματικοὺς διδασκάλους καὶ μὴ λοιδωρεῖν αὐτούς.	Eiusdem, quod oporteat honorare spirituales magistros et non conviciari.
A. οὐδὲν οὕτως ἐλευθεροςομεῖν.	T. τὴν ἀμοιβὴν χάριτι κ. τ. λ.

†. Est spuria et in editione omissa.

Φύλ. λγ.	Fol. 33.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν παλαιὰν γραφήν. καὶ ἔλαβε θάῤῥα τὸν ἀβρὰμ κ. τ. λ.	Eiusdem in scripturam V. T. Et accepit Tharra Abram etc.
A. πολλὰς ἡμῖν ἔχω χάριτας.	T. καὶ τοῦ μονογένους υἱοῦ κ. τ. λ.

†. Extat ibidem tom. XIV. p. 304.

Φύλ. νβ.	Fol. 52.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ· ὤφθη κύριος τῷ ἀβρὰμ.	Eiusdem in id: Apparuit dominus Abramo.
A. πολὺς ὁ θησαυρὸς καὶ ἄφατος.	T. κομισώμεθα καὶ τῆς παρ' αὐτοῦ κ. τ. λ.

†. Extat ibidem tom. IV. p. 316.

Φύλ. οϛ.	Fol. 77.
Λόγος διηγηματικὸς, ὡς ἐν ἱςορίᾳ.	Sermo narrativus in forma historiae.
A. ἐν τοῖς χρόνοις ἡρακλείου.	T. ἀγαθῶν ἐπιτυχῶμεν χάριτι κ. τ. λ.

†. Est anonymi de obsidione Constantinopolitana facta a Sarbaro, Chosrois duce, profecto contra Persas Heraclio. In appendice Uffenbachiana omissus.

φύλ. α.	Fol. 1.
Τοῦ νύσσης γρηγορίου ζητήματα εἰς τὸ τῆς γενέσεως βιβλίον.	Gregorii Nysseni quaestiones in librum Genesis.
A. ἐπειδὴ εἰσαγωγικὸν πρὸς θεοῦ γνωσίαν.	T. τὴν τῇ ἀναςασία τοῦ κυρ. τετιμημένην.

†. Sunt istae 1. de principio. 2. De die prima et mundi creatione. 3. De coelo et terra. 4. De quatuor elementis. 5. De invisibili terra. 6. De tenebris. 7. De die et nocte. 8. De aeternitate. Prima quidem Gregorii Nysseni est et occurrit in editione Coloniensi lat. 1617. pag. 2. s. gen. 1. Reliqua autem ipsius esse non videntur. Immo in quaestione: cur coelum prius, quàm terra, conditum sit, ipse Gregorius Nyss. citatur. Neque istae quaestiones in edito Nysseni henaëmero leguntur.

φύλ. λθ.	Fol. 39.
Ἰουςίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος.	Iustini philosophi et martyris.
A. ἐι τὸ θεῖον τροπῆς ἀνεπίδεκτον.	T. πρόσεςιν αὐτῷ ταῦτα.

†. Sunt XVII. quaestiones et responsiones ad orthodoxos et graecos, editae gr. et lat. 1593. f. Commelin. In fine scriptum: διέγνων ἐγὼ μάρτινος ὁ κρούσιος ἐν τυβίγγῃ ἀπὸ τῆς κζ. δεκεμβρίου καὶ τῇ α ἰανουαρίου ἐτέλεσα. αφπε. Ego Mart. Crusius legi

Tybingae a 27. Dec. et 1. Ian. finivi 1585. De his quaestionibus nil lego in appendice Uffenbachiana.

Codex CXXXVII.

Chartaceus, charta candida et laevi, titulis, initialibus et nominibus miniatis, literis minutis et tersis, in folio et foliis 127, scriptus a Mich. Apostole, cum quibusdam correctionibus marginalibus, possessus a quodam Georgio, Saec. XV, bene conservatus et inscriptus.

Βίος ἀριςοφάνους.	Vita Aristophanis.
A. ἀριςοφάνης ὁ κωμωδοποιητὴς γένος μὲν.	T. ψυχὴν εὗρον ἀριςοφάνους.

†. Est haec Thomae Magistri synopsis vitae Aristophanis graece edita cum aliis. Basil. 1547. fol. Sequitur argumentum et drama 1. Haec vita deest in veteri catalogo.

Φύλ. β.	Fol. 2.
Ἀριςοφάνους πλοῦτος, νεφέλαι, βάτραχοι, ἐκκλησιάζουσαι.	Aristophanis Plutus, nubes, ranae Ecclesiazusae.
A. ὡς ἀργαλέον πρᾶγμα.	T. ἐναίως ἐπινίκη ἔναι κ. τ. λ.

†. Plutus et nubes cum protheoria Thomae Magistri. Ranae sine argumento. Ecclesiazusae cum argumento Aristophanis grammatici. Omnia haec edita saepius.

Φύλ. ρς.	Fol. 106.
Διονυσίου οἰκουμένης περιήγησις.	Dionysii orbis descriptio.
A. ἀρχόμενος γαῖαν τε καὶ εὐρέα πόντον ἀείδειν.	T. αὐτῶν ἐκ μακάρων ἀντάξιος εἴη ἀμοιβή.

†. Est cum expositione latina interlineari et notis marginalibus. Expositio autem prima haec est. Terrae habitatae, diligens vel accurata narratio seu descriptio, latum, amplum, canere etc. In fine scriptum: *Μιχαῆλος ἀποςόλης βυζάντιος μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς ἱερᾶς πατρίδος ἀυτοῦ πενὶχ συζῶν καὶ τὸ δὲ τὸ βιβλίον ἐξέγραψεν ὀυκ ἀνεὺ μέν τοι μισθοῦ.* Michael Apostoles Byzantinus capta sacra patria indigus hunc librum scripsi, non sine mercede quidem. Huic versus subiiciuntur: *πλουτοδότηρος γεώργιε παῖ σοφίης ἐρατεινὲ, κόσμε τε κυδαλίμοιο φίλης σέο πατρίδος ἄιης. χάρμα τε δόξα τε πουλυπαθῶν γονέων φιλοπαίδων. Μείο τε πηγῆς ἀντλήσας πολυήρατον χεῦμα. χαῖρ' ἀρδευτὰ μακάρτατε ἠλυσίου λειμῶνος λίσσεο καὶ ἡμέας μετὰ σείο γε πάντας ἐσεῖσθαι.* Opum datricis Georgi fili sapientiae amabilis et decus inclytae carae patriae tuae et gaudium et gloria parentum liberorum amantium, hausto iam grato fontis mei liquore salve beate Elysii prati irrigator et precare, ut tecum omnes nos simus. Demum et sequens: *ἰχθὺς κατ' ἐπὶ ἰώναν προςάξει πνεύματος ἁγίου προμηνύων ἔγερσιν χριςοῦ τὴν τριήμερον,* Ionae piscis sancti spiritus iussu significari resurrectionem Christi post tres dies. De Michaele Apostolio v. Morellii bibl. gr. etc. p. 157, 285. ubi similes subscriptiones occurrunt, nec non notitiae literariae de eo. Expositio tacetur in veteri catalogo.

Codex CXXXVIII.

Chartaceus, charta solida et laevi, scriptura minuta et eleganti, manu diversa, in folio, foliis 229, Romae descriptus, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Πίναξ σὺν θεῷ ἁγίῳ πάντων τῶν βιβλίων τῆς βιβλιοθήκης τὸν η̄ τραπέζων. ἡ τάξις τῶν βιβλίων.

Tabula cum Deo sancto omnium librorum bibliothecae octo pluteorum, ordo librorum.

A. διδύμου σχόλια εἰς τὴν ὁμήρου ἰλιάδα.

T. μεταφραστὴς περιέχων βίους διαφόρων ἁγίων.

†. Est hic Vaticanae bibliothecae index graecorum codicum descriptus Romae. Montfaucon in sua bibl. Msc. nova VII. pluteos latine vulgavit Paris. 1739. f. tom. 2. Octavus pluteus Codd. Msc. CCCLXXXI. continet. Codex 138. a idem continet. In veteri catalogo non memoratur.

Φύλ. ρα.

Fol. 101.

Ἱστορία ψυχοφελὴς ἐκ τῆς ἐνδοτέρας τῶν αἰθιόπων χώρας τῆς ἰνδῶν λεγομένης πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν μετενεχθεῖσα διὰ Ἰωάννου μοναχοῦ ἀνδρὸς τιμίου καὶ ἐναρέτου μονῆς τοῦ ἁγίου συναΐτου.

Historia animae utilis ex interiore Aethiopum regione Indorum dicta, ad sanctam urbem translata a Ioanne monacho, viro venerabili et virtutibus claro monasterii S. Sinae.

A. ὅσοι θεοῦ πνεύματι ἄγονται.

T. καὶ μεγαλοπρεπεία σὺν τῷ κ. τ. λ.

†. Saepius latine edita, ut et in libro. Vitae sanctorum Colon. 1547. f. Item inter opera Ioan. Damasceni, cuius an sit, eruditi dubitant. Est verò historia Barlaami et Iosaphati, quo titulo edita est.

Codex CXXXIX.

Chartaceus, charta firma et laevigata, titulis et initialibus minio distinctis, literis minutis et tersis,

cum correctionibus marginalibus, in folio, foliorum numero 442, scriptus Epidauri a Nic. Choniate, lacunis mutilus, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Γεωργίου συγγέλλου ταρασίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου χρονικὸν σύντομον ἐκ διαφόρων χρονογράφων καὶ ἐξηγητῶν συλλεγὲν καὶ συντεθὲν ὑπὸ γεωργίου ἁμαρτωλοῦ μοναχοῦ. πρόλογος.

Georgii Syncelli Tarasii, sanctissimi patriarchae, chronicon succinctum ex variis chronographis et historicis collectum et compositum a Georgio Hamartolo. Prologus.

A. πολλοὶ τῶν ἔξω φιλολόγοι.

T. ἐν τῇ αὐτοῦ ἀπετέθη μονῇ.

†. Male hic Georgius Hamartolus cum Georgio Syncello confunditur, licet titulus id innuat. Alius enim est Georgius Syncellus, cuius chronicon ab Adamo usque ad Diocletianum in corpore scriptorum Byzantinorum editum est, et alius Georgius Hamartolus, cuius chronicon ab origine mundi usque ad Constantinum Leonis filium adhuc Msc. est, cuius prooemium tamen graece et latine Allatius diatribae de Georgiis inseruit. Partes illius passim editas novimus. Integrum Allatius promisit, non verò praestitit. Codex electoralis valde mutilus est in ipso iam prologo, edito etiam a Fabricio vol. X. p. 646. In fine Chronici scriptum: τετερμάτωται, ἣν ὁρᾷς φίλε δέλτος ἐν τῇ δυστυχῇ πόλει τῆς ἐπιδαύρου, πόνῳ δὲ νικολαόυ τε τοῦ χονιάτου, finitus est, quem vides, amice, liber in infelici urbe Epidauriae, labore autem Nicolai Choniatae. In hoc codice quidem Hamartoli historia usque ad Constantinum et Romanum pertingit. At

At in prooemio suo ait, se usque ad Michaelem Theophili filium scripsisse. Reliqua ergo librarius ex Leone grammatico quocum omnia ad verbum conveniunt, addidit. Iste Hamartolus a me latine versus et praelo paratus est.

φύλ. τνη. Fol. 358.

Ἰωάννου καντακουζηνοῦ. τὸ παρὸν βιβλίον καλεῖται κατὰ μωαμὲθ, συντεθὲν παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως ῥωμαίων κυρ. ἰωάννου τοῦ καντακουζηνοῦ, τοῦ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθέντος ἰωασὰφ μοναχοῦ. ἐστὶ δὲ λίαν ὠφέλιμον καὶ τοῖς βουλομένοις μετὰ μουσουλμανῶν διαλέγεσθαι.

A. ἀχαιμενίδης τις ἄνδρας ἐλαύνων.

Ioannis Cantacuzeni. Liber hic vocatur contra Mahometem, compositus a piissimo et Christi amantissimo Romanorum imperatore, D. Ioanne Cantacuzeno propter habitum divinum et angelicum vocato Ioasaph monacho. Admodum verò utile est iis, qui cum Musulmanis volunt disserere.

T. καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἀποκείμενα ἀγαθὰ. ἀμήν.

†. Sunt quatuor apologiae seu assertiones pro religione Christiana contra Mahometanos graece editae Basil. 1543. f. Auctorem veteris catalogi secutus Cl. Oefelius lib. III, seu apologias III. statuit p. 1. cod. contra expressam quartae inscriptionem.

Codex CXL.

Bombycinus, charta densa et laevigata, atramento pallido, titulis et initialibus rubris, charactere textus maiusculo et expositionis minutiori, in folio,

constans foliis 331, Saec. XIV, male conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως τοῦ θεολόγου λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδύτητα.

Sancti patris nostri Gregorii, archiepiscopi Constantinopolitani, theologi, sermo in sanctum pascha et in tarditatem.

προλ. ἐπειδή φησιν ἀναςάσεως ἐςιν.
κειμ. ἀναςάσεως ἡμέρα καὶ ἡ ἀρχή.
ἑρμ. ἄκων χειροτονηθεὶς ἱερεύς.
τελ. ὀνόματί σου, ἵνα ὦσιν ἕν.

φύλ. η. Fol. 8.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον πάσχα.

Eiusdem in sanctum pascha.

κ. ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου.
ἑρ. ἀββακοὺμ ὁ προφήτης ἕωρα.
τ. ἐπὶ τὸ θυσιαςήριόν μου.

φύλ. ξα. Fol. 61.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν καινὴν κυριακὴν καὶ εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα μάμαντα.

Eiusdem in novam dominicam et in S. martyrem Mamantem.

πρό. τῆς πανηγυρικῆς ἰδέας.
κειμ. ἐγκαίνια τιμᾶσθαι.
ἑρμ. ἐγκαίνια ἐπὶ ναοῦ μέν.
τελ. ἀπέλθωμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.

φύλ. οε. Fol. 75.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἁγίαν πεντηκοςήν.

Eiusdem in sacram pentecosten.

προλ. πανηγυρικὴν ἰδέαν καὶ οὗτος.
κειμ. περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα.
ἑρμην. μετριοφρονῶν ὁ θεολόγος.
τελ. ἀληθινὴ ἑορτὴ καὶ ἀγαλλίασις.

φύλ. ϟϛ. Fol. 96.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς μακκαβαίους. Eiusdem in Macchabaeos.

πρόλ. ἐν ταῖς μακκαβαϊκαῖς βίβλοις.
κειμ. τί δαὶ ὁ μακκαβαῖοι.
ἑρμ. ἐζητεῖτο παρὰ πολλοῖς.
τελ. ὁ ἐξουθενῶν με ἀτιμωθήσεται.

φύλ. ρη. Fol. 108.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν μέγαν κυπριανὸν ἐξ ἀγροῦ ἐπανηκόντος μετὰ μιᾶς ἡμέρας τῆς μνήμης αὐτοῦ. Eiusdem in magnum Cyprianum reducis ex agro postridie eius festi.

πρόλ. ἀνωτέρω ναζιάνζου ὄρος ἐςί.
κειμ. μικροῦ κυπριανὸς διέφυγεν.
ἑρμ. παρ' ὀλίγον φησὶ παρῆλθεν.
τελ. τέλειοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ χῦ εὑρεθέντες.

φύλ. ριθ. Fol. 119.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν ἰουλιανόν. Eiusdem in sermones et in Iulianum exaequatorem.

πρόλ. τισὶ μὲν δοκεῖ δικανικός.
κειμ. τίς ἡ τυραννὶς, ἣν ἐξ ἀγάπης.
ἑρμ. τίς ἡ τοσαύτη φησὶ τυραννίς.
τελ. τὴν τιμίαν τῆς ἁγίας τριάδος.

Φύλ. ρλ. Fol. 130.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ἅγια θεοφάνια, ἢ γενέθλια τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ.	Eiusdem in sacram epiphaniam, seu nativitatem domini nostri Iesu Christi.

προλ. τὸν παρόντα πανηγυρικὸν λόγον.
κειμ. χριστὸς γεννᾶται. δοξάσατε.
ἑρμ. τὸ χριστὸς ὄνομα κυρίως μὲν.
τελ. πάντας δεσμίους γῆς.

Φύλ. ρμ. Fol. 140.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν βασίλειον.	Eiusdem funebris in sanctum Basilium.

προλ. ὁ προκείμενος οὗτος λόγος.
κειμ. ἔμελλεν ἄρα πολλάς.
ἑρμ. παθαινομένους καὶ ἀπολοφυρομένους.
τελ. ἔχων ἐπαίνου τι ἄξιον.

Φύλ. ρπη. Fol. 188.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ἅγια φῶτα.	Eiusdem in sacra lumina.

προλ. πανηγυρικὸς οὗτος ὁ λόγος.
κειμ. πάλιν ἰησοῦς ὁ ἐμός.
ἑρμ. ἀδιατόητο πάλιν συνάπτει.
τελ. ἡλικίαν ἐπὶ τὸ βάπτισμα.

Φύλ. σε. Fol. 205.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα.	Eiusdem in sacrum baptisma.

προλ. ὁ παρὼν οὗτος λόγος.
κειμ. χθὲς τῇ λαμπρᾷ τῶν φώτων.
ἑρμ. χθές φησι τὰ φῶτα ἑορτάσαμεν.
τελ. διαγορεύοντος. αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. συβ.	Fol. 252.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν μέγαν ἀθανάσιον πάππαν ἀλεξανδρείας.	Eiusdem in magnum Athanasium, Papam Alexandr.

προόλ. ὁ παρὼν λόγος καθαρόν.
κειμ. ἀθανάσιον ἐπαινῶν ἀρετήν.
ἑρμ. ἀπὸ συλλογισμοῦ τὸ προοίμιον.
τελ. κἂν μέγα τοῦτο, ὅπερ αἰτῶ.

Φύλ. σοζ.	Fol. 277.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον γρηγόριον τὸν νύσσης ἀδελφὸν τοῦ μεγάλου βασιλείου ἐπιςάντα μετὰ μίαν ἡμέραν τῆς χειροτονίας αὐτοῦ.	Eiusdem in sanctum Gregorium Nyssenum, fratrem magni Basilii, praesentem postridie ordinationis eiusdem.

κειμ. Φίλου πιςοῦ οὐκ ἔςιν ἀντάλλαγμα.
ἑρμ. ἀπόγνωμεν τὸ παροίμιον.
τελ. διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν.

Φύλ. σπγ.	Fol. 283.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἐπισκόπων παρουσίαν.	Eiusdem in praesentia centum quinquaginta episcoporum.

πρόλ. οἱ ρν ἐπίσκοποι κελεύσει.
κειμ. πῶς ὑμῖν τὰ ἡμέτερα.
ἑρμ. πῶς Φησιν ὑμῖν, ὦ ἐπίσκοποι.
τελ. ἀκροτελεύτιον. ἡ χάρις κ. τ. λ.

Φύλ. τε.	Fol. 305.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ Φιλοπτωχίας.	Eiusdem de amore pauperum.

πρόλ. συμβουλευτικὸς μὲν ὁ παρών.
κειμ. ἄνδρες ἀδελΦοὶ καὶ συμπένητες.
ἑρμ. οἰκείως τοὺς ἀκροάτας ἀδελΦούς.
τελ. δέξωνται ἡμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

φύλ. τκγ.	Fol. 323.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης.	Eiusdem in patrem silentem ob plagam grandinis.

προλ. ουτος ὁ λόγος εἴρηται.
χειμ. τί λύετε τάξιν ἐπαινουμένην.
ἑρμ. διὰ τί Φησι καταλύετε.
τ. ἐγγυῶ τὴν θεοῦ Φιλανθρωπίαν.

†. Sunt Gregorii theol. orationes XVI. textu et expositione per partes addita. In Lambecii commentariis easdem orationes et scholia inveni, quae ibi Nicetae, Serrarum metropolitae, attribuuntur. Sunt a Billio latine edita, sed mutile et interpolate, ut in editione gr. lat. Morelliana vidi. Utilissimum foret, ex his aliisque Msc. ea integra graece et latine edere. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 68. etc.

Codex CXLI.

Membranaceus, membrana veteri, atramento flavescente, titulis et initialibus rubris, charactere maiusculo, eleganti et antiquo, in folio, foliis 306, collatus, cum aliquot notis graecis lateralibus, columna duplici, Saec. X. possessus a Maria Palaeologa, aut Palaeogina, lectus a M. Crusio, optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου ἀρχιεπισκόπου καισαρείας καππαδοκίας ὁμιλία εἰς τὸν α ψαλμόν.	Sancti patris nostri Basilii, archiepiscopi Caesareae Cappadociae, homilia in psalmum I.
A. πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος.	T. ἠκούσατε χάριτι κ.τ.λ.

†. Extat gr. et lat. in eius operibus Paris. 1721. t. tom. 1. p. 90.

φύλ. ζ.	Fol. 7.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ζ. ψαλμόν.	Eiusdem in psalmum VII.
A. Δοκεῖ πῶς ἐναντίως ἔχειν.	T. ὕδωρ αὐτοῖς συνέχειν.

†. Extat ibidem p. 97.

φύλ. ιδ.	Fol. 14.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ιδ. ψαλμόν.	Eiusdem in psalmum XIV.
A. τὸν τέλειον ἡμῖν ὁ λόγος.	T. ἡ βασιλεία τῶν ουρανῶν.

†. Extat ibidem p. 352.

φύλ. ιθ.	Fol. 19.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ λείποντα τοῦ αὐτοῦ ψαλμοῦ καὶ κατὰ τοκιζόντων.	Eiusdem in reliqua eiusdem psalmi et contra foeneratores.
A. χθὲς εἰς τὸν τέσσαρες.	T. ἀποληψόμενος ἐν χῷ κ. τ. λ.
φύλ. κδ.	Fol. 24.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν κη ψαλμόν.	Eiusdem in psalmum XXVIII.
A. ὁ εἰκοστὸς ὄγδοος ψαλμός.	T. ἐν εἰρήνῃ ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Extat ibidem p. 113.

φύλ. λγ.	Fol. 33.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν ψαλμόν.	Eiusdem in eundem psalmum.
A. ἔξω τῆς ἁγίας αὐλῆς.	T. ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Extat ibidem p. 358.

φύλ. λϛ.	Fol. 36.
Ἐις τὸν κθ ψαλμόν.	In psalmum XXIX.
A. ψαλτήριον μὲν τροπικῶς.	T. ἐμποιῆσαι δυνήσεται. Ibid. p. 124.
φύλ. μβ.	Fol. 42.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν λβ ψαλμόν.	Eiusdem in psalmum XXXII.
A. σύνηθες τῇ γραφῇ τῆς.	T. τῷ σώματι τῆς δόξης ἐν χῷ κ. τ. λ. Ibid. p. 131.
φύλ. νβ.	Fol. 52.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν λγ. ψαλ.	Eiusdem in psalmum XXXIII.
A. ἐπὶ δύο ὑποθέσεις ἕλκει.	T. ἐπ' ἀυτὸν, ὅτι ἀυτῷ κ. τ. λ. Ibid. p. 142.
φύλ. ξδ.	Fol. 64.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν λζ. ψαλμόν.	Eiusdem in psalmum XXXVII.
A. ὁι τῆς θεοπνεύστου γραφῆς.	T. καὶ φύλαξ τῆς ἐμῆς σωτηρίας. Ibid. p. 362.
φύλ. οα.	Fol. 71.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν μδ. ψαλμόν.	Eiusdem in psalmum XLIV.
A. φαίνεται μὲν καὶ οὗτος.	T. ἡ ἐξομολόγησις τῶν λαῶν. Ibid. p. 158.
φύλ. π.	Fol. 80.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις με ψαλμόν.	Eiusdem in psalmum XLV.
A. προφητείαν μοι δοκεῖ περιέχειν.	T. ἐις ἕνα καινὸν ἄνθρωπον. Ibid. p. 170.

φύλ.

Φύλ. πε.	Fol. 85.
Ἐις τὸν μη ψαλμὸν.	In psalmum XLVIII.
A. ἐφαντάσθησαν μέν τινες.	T. καὶ ὡμοιώθη ἀυτοῖς. Ibid. p. 176.
Φύλ. ϛε.	Fol. 95.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν νθ. ψαλμὸν.	Eiusdem in psalmum LIX.
A. πρὸς τὸ πρόθυμον ἀφορῶν.	T. ἐλπίδι ϛηριζόμενος ἐν χῷ κ. τ. λ. Ibid. p. 188.
Φύλ. ϛθ.	Fol. 99.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις ξα ψαλμὸν.	Eiusdem in psalmum LXI.
A. δύο ψαλμοὺς ἔγνωμεν.	T. διαφυγεῖν ἐν χῷ κ. τ. λ. Ibid. p. 193.
Φύλ. ρδ.	Fol. 104.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν ριδ. ψαλμὸν.	Eiusdem in psalmum CXIV.
A. πάλαι προκαταλαμβάνοντες.	T. ζωὴν τὴν ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ρη.	Fol. 108.
Τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία ἐις τὸν ριε ψαλμὸν.	Eiusdem homilia in CXV. psalmum.
A. ἐπίϛευσα, διὸ ἐλάλησα.	T. ἐν ταῖς ἐντολαῖς τοῦ κῦ κ. τ. λ. p. 371.
Φύλ. ριβ.	Fol. 112.
Τοῦ ἀυτοῦ περὶ νηϛείας.	Eiusdem de ieiunio.
A. σαλπίσατε λόγ. β. παρακαλεῖτε.	T. ὅτι ἀυτῷ ἡ δόξα. T. ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ. p. 1. 10.

Φύλ. ρκδ.	Fol. 124.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τό· πρόσεχε σεαυτῷ.	Eiusdem homilia. Attende tibi ipsi.
A. τοῦ λόγου τὴν χρῆσιν.	T. προσέχῃς θεῷ, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ. p. 16.
Φύλ. ρλβ.	Fol. 132.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὐχαριστίας.	Eiusdem de gratiarum actione.
A. ἠκούσατε τῶν ῥημάτων.	T. ἐνοικίσαι ἐν χῷ κ.τ.λ. p. 24.
Φύλ. ρλθ.	Fol. 139.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν μάρτυρα Ἰουλίτταν καὶ εἰς τὰ λειπόμενα τῆς προλεχθείσης ὁμιλίας τῆς περὶ εὐχαριστίας.	Eiusdem in martyrem Iulittam et in reliqua homiliae de gratiarum actione.
A. ἡ μὲν ὑπόθεσις τῆς ἐκκλησίας.	T. ἐπισκηνώσει τῆς χάριτος κ. τ. λ. p. 33.

†. Fol. 139. in margine lego: Μαρία παλευ. Tum secta cum membrana litera. Cum iam commode intelligi queat, παλεολόγη, aut παλεογίνη, eius quoque codicem fuisse haud temere suspicor. Nota autem est Palaeologorum familia Constantinopoli.

Φύλ. ρμη.	Fol. 148.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ῥῆτον τοῦ κατὰ λουκᾶν εὐαγγελίου, καθέλω τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω.	Eiusdem in dictam evangelii secundum lucam: Destruam horrea mea et maiora aedificabo.
A. διπλοῦν τὸ εἶδος τῶν πειρασμῶν.	T. αὐτοῦ βασιλείαν, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ. p. 43.

Φύλ. ρνδ. Fol. 154.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία πρὸς τοὺς πλουτοῦντας.

Eiusdem homilia.

Α. εἴρηται καὶ πρώην ἡμῖν.

T. ζωῆς τῆς ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ. p. 51.

Φύλ. ρξγ. Fol. 163.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία, ὅτι οὐκ ἔςιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός.

Eiusdem homilia, quod Deus non sit causa malorum.

Α. πολλοὶ τῆς διδασκαλίας οἱ τρόποι.

T. τῶν καλῶν ἐν χῷ κ. τ. λ. p. 72.

Φύλ. ρογ. Fol. 173.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία κατὰ ὀργιζομένων.

Eiusdem homilia in eos, qui irascuntur.

Α. ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἰατρικῶν.

T. κληρονομήσουσι τὴν γῆν ἐν χῷ κ. τ. λ. p. 83.

Φύλ. ρπ. Fol. 180.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ φθόνου.

Eiusdem homilia de invidia.

Α. ἀγαθὸς ὁ Θεὸς καὶ ἀγαθῶν.

T. ἐχαρίσατο ἡμῖν ἐν χῷ κ. τ. λ. p. 91.

Φύλ. ρπϛ. Fol. 186.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ῥηθεῖσα ἐν λιμῷ καὶ αὐχμῷ.

Eiusdem homilia dicta tempore famis et siccitatis.

Α. λέων ἐρεύξεται καὶ τίς οὐ.

T. ἀντιμετριθήσεται, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ. p. 92.

φύλ. ρϟδ.	Fol. 194.
Τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία ἐις τὴν ἀρχὴν τῶν παροιμίων.	Eiusdem homilia in principium proverbiorum.
A. ἀγαθὸς ὁ τῆς ἐυσεβείας.	T. θελήματος τοῦ θεοῦ, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ. p. 97.
φύλ. σϛ.	Fol. 206.
Τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία προτρεπτικὴ ἐις τὸ ἅγιον βάπτισμα.	Eiusdem homilia exhortatoria ad sacrum baptismum.
A. ὁ μὲν σοφὸς σολομών.	T. κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ χῦ κ. τ. λ. p. 113.
φύλ. σιγ.	Fol. 213.
Τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία κατὰ μεθυόντων.	Eiusdem homilia in ebriosos.
A. κινεῖ μέν με πρὸς τὸν λόγον.	T. διὰ τῆς δικαιοκρίσεως τοῦ θεοῦ κ. τ. λ. p. 122.
φύλ. σκα.	Fol. 222.
Τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία περὶ πίστεως.	Eiusdem homilia de fide.
A. θεοῦ μεμνῆσθαι μὲν διηνεκῶς.	T. ἐν χάριτι τοῦ κῦ ἡμῶν κ. τ. λ. p. 130.
φύλ. σκγ.	Fol. 223.
Τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία ἐις τὸ κατὰ ἰωάννην ἐυαγγέλιον.	Eiusdem homilia in Ioannis evangelium.
A. πᾶσα μὲν ἡ τῶν ἐυαγγελίων φωνή.	T. τῶν λειπομένων ἐν χῷ κ. τ. λ. p. 134.

φύλ σκζ. Fol. 227.

Τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία ἐις τὸ ἅγιον βάπτισμα. Eiusdem homilia in sacrum baptisma.

A. ὁ βαπτιζόμενος ἐις τριάδα. T. προσηγορία καὶ ὁμοιώσει.

†. Extat ibidem p. 583. tit. de spiritu sancto. Finis hic est mutilus. In editione enim alia adhuc sequuntur.

φύλ. σκϑ. Fol. 229.

Τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία ἐις βαρλαὰμ μάρτυρα. Eiusdem homilia in Barlaamum martyrem.

A. πρότερον μὲν τῶν ἁγίων. T. ἀγωνοϑέτης χριςὸς, ᾧ κ. τ. λ. p. 138.

φύλ. σλβ. Fol. 232.

Τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία ἐις μάρτυρα γόρδιον. Eiusdem homilia in martyrem Gordium.

A. νόμος ἐςι φύσεως ταῖς μελίσσαις. T. δικαιοκρίτῃ, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ. p. 141.

φύλ. σλη. Fol. 238.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τοὺς ἁγίους μ̄ μάρτυρας. Eiusdem in sanctos XL. martyres.

A. μαρτύρων μνήμης τίς ἂν. T. κατεκοσμήϑησαν. ἐν χῷ κ. τ. λ. p. 149.

φύλ. σμδ. Fol. 244.

Τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία ῥηϑεῖσα ἐν λακίζοις. Eiusdem homilia dicta in lacizis.

A. ἀνταγωνίζεται ὁ ἐχϑρός. T. τοῦ κυρίου φιλανϑρωπίας κ. τ. λ. p. 887.

Φύλ. σνβ.	Fol. 252.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ ταπεινοφροσύνης.	Eiusdem de humilitate.
Α. ὤφειλεν ἄνθρωπος ἐν τῇ.	T. ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, ὧ ἡ δόξα κ. τ. λ. p. 156.
Φύλ. σνη.	Fol. 258.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ προσηλῶσθαι τοῖς βιωτικοῖς.	Eiusdem, rebus humanis non adhaerendum esse.
Α. ἐγὼ μὲν ᾤμην ἀγαπητοί.	T. διαθρέψει αὐτῷ πρέπει κ. τ. λ. p. 163.
Φύλ. σξη.	Fol. 268.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς νέους, ὅπως ἂν ἐξ ἑλληνικῶν ὠφέλοιντο λόγων.	Eiusdem ad adolescentes, quomodo ex gentilium libris fructum capere possint.
Α. πολλὰ μετὰ παρακαλοῦντα.	T. τῶν λογισμῶν ἀποφεύγοντας. p. 173.
Φύλ. σοη.	Fol. 278.
Τοῦ αὐτοῦ ἐις τὴν ἁγίαν χριςοῦ γέννησιν.	Eiusdem in sacram Christi generationem.
Α. χριςοῦ γέννησις ἡ μὲν οἰκεία.	T. ἐις δόξαν, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ. p. 595.
Φύλ. σπε.	Fol. 285.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία κατὰ σαβελλιανῶν καὶ ἀρείου καὶ τῶν ἀνομοίων.	Eiusdem homilia contra Sabellianos et Arium et Anomaeos.
Α. μάχεται ἰουδαϊσμὸς ἑλληνισμῷ.	A. ἀξίας ἐννοίας τοῦ πνεύματος. p. 189.

φύλ. σϞβ. Fol. 292.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα μάμαντα.

Eiusdem in sanctum martyrem Mamantem.

A. οὐκ ἀγνοῶ τὸ μέγεθος.

T. τοῦ πνεύματος, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ. p. 185.

†. Ad latus interius haec a M. Crusio scripta sunt: ὅλον τὸ τεῦχος τουτὶ ὑπ' ἐμοῦ μαρτίνοῦ τοῦ κρουσίου ἐν τυβίγγῃ ἀπὸ τῆς γ. φεβρουαρίου μέχρι τῆς ε μαρτίου ἔτει τῆς σωτηρίας αφοζ. σὺν χριςῷ διανεγνώσθη, totum hoc opus a me Martino Crusio Tybingae a III. Februarii usque ad V. Martii anno salutis 1577. Christo iuvante lectum est.

φύλ. σϞϛ. Fol. 296.

Διήγησις ψυχοφελὴς περὶ τῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριςοῦ τιμίας εἰκόνος τῶν χαλκοπρατίων, δι' ἣν αἰτίαν ἐκλήθη ἀντιφωνητής.

Narratio animae utilis de veneranda imagine domini nostri Iesu Christi in Chalcopratis, qua de causa dicta sit intercessor.

A. δεσποτικῶν θαυμάτων ἀνάμνησις.

T. ἐλπίζοντας ἐπ' αὐτῷ, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Extat in auctario novo Combefisii tom. II. p. 611. graece et latine ubi notas de hoc miraculo inspice. Crusius titulo adscripsit in Msc. πλάσμα εἰδωλολατρικόν. In appendice Uffenbachiana inscriptio est: Basilii homiliae aliquot.

Codex CXLII.

Chartaceus, charta crassa, initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, manu diversa, laboriose exaratus a quodam Gobelino, mutilus, possessus ab

Hartmanno Schedel, medico Norimbergensi, in folio, constans foliis 193, Saec. XV, bene conservatus et inscriptus.

Ἄβαξ. ἀβαρὴς, ἀβαρὲς. Abbagus, non gravis, non gravis, non grave.

†. Est lexicon graeco-latinum desinens: χαρώμενος, vallatus.

φύλ. ρ γ. Fol. 103.

Lógos, ágathì tíchi. Liber, vel sermo, bona fortuna.

Τελ. ϑna ékdrámo. Des. Ut excurram.

†. Est aliud graeco-latinum literis latinis scriptum. In fine:

Mens, manus et lingua sit vobis prompta, benigna.
O Pater eximie, Duxque sacrae paginae.
Ex fratrum minimus opus hoc scripsi Gobelinus,
Non satis, ut volui, sed tamen ut valui.
Vos mihi donate, quod falsum scribitur a me.
Scribo difficile, quod nequeo legere.
Haec dum scripta legis, rogo, scriptoris memor ut sis.
Utque tuis precibus colligat hunc dominus.

Subsequitur index latinus alphabeticus.

φύλ. ξ. Fol. 60.

Excerpta graeco-latina ex evangeliis et aliis.

φύλ. πς. Fol. 86.

Ἐπιστολή. Epistola.

A. ἐπειδὴ ἀπεστάλησαν πολλάκις. T. ἐν ἔτει ςϡμθ ἐν μην. νοεμβ. Ν ιδ.

†. Est

†. Est haec epistola Ioannis Palaeologi, imperatoris graeci, ad concilium Basileense de procuranda unione. Similis tenoris una latine edita in actis Concil. tom. VIII. p. 1188. ubi observandum, subscriptionis annum hîc esse 1455. Nov. 26. Citantur ambassiatores Demetrius Palaeologus Metochites, Abbas S. Demetrii, Isidorus et Ioannes Lascaris Dishypatus. Tota haec epistola neque graece, neque latine edita mihi videtur. Adiecta hic etiam versio latina. De hac frustra quaeritur in veteri catalogo.

φύλ. ϟ.	Fol. 90.
Τοῦ μεγάλου βασιλείου ἐκ τοῦ πρὸς ἀμφιλόχιον ἐπίσκοπον ἰκονίου περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος κϛ. κεφαλαίου.	Basilii M. excerptum ex cap. XXVI. de sancto spiritu ad Amphilochium, Iconii episcopum.
A. *τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πεφυλαγμένων.*	T. *τῇ ἀρχαιότητι τὸ αἰδέσιμον ἔχοντα.*

†. Sunt cap. XXVII et XXIX, sed non integra, tom. III. p. 54. Primum iam desinit in his: *εἰς τὴν τοῦ μυστηρίου δύναμιν εἰσφερομένην*, pag. 57. edit. Tunc incipit cap. XXIX. *πρός γε μὲν τὸ ἀμάρτυρον*, cuius initium tantum adest.

Codex CXLIII.

Chartaceus, charta tenui et laevi, initialibus minio scriptis, charactere minuto et nitido, in folio, exaratus ab Hieronymo tragodista Cyprio Augustae Vindelicorum, ex vetustissimo exemplari et in bibliothecam Protofuggeranam praefecto Sam. Quickelbergo Belga 1559. cum correctionibus margina-

libus, foliorum numero 237, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Συμέωνος μεταφραστοῦ βίοι ἁγίων καὶ μαρτύρων μηνὶ νοεμβρίῳ α.

Symeonis Metaphrastae vitae sanctorum et martyrum mens. Nov. 1.

βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀνάπαυσις τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργούντων ἀναργύρων κοσμᾶ καὶ δαμιανοῦ.

Vita et institutum et requies sanctorum et miraculis clarorum anargyrorum Cosmae et Damiani.

A. ἄρτι τῆς εὐσεβείας.

T. ἐπιλείΦουσιν ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Est inedita.

Φύλ. ε.

Fol. 5.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ β. μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων ἀκινδύνου, πηγασίου, ἀνεμποδίστου, ἀΦθονίου καὶ ἐλπιδιΦόρου.

Eiusdem mens. 2. Martyrium sanctorum martyrum Acindyni, Pegasii, Anempodisti, Aphthonii et Elpidiphori.

A. εἰ καὶ πρῶτοι πέρσαι χν.

T. πηγάζοντα εἰς δόξαν κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Surium 2. Nov.

Φύλ. ιη.

Fol. 18.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ γ. μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἀκεψιμᾶ, ἰώσηΦ καὶ ἀειθάλα.

Mens. eiusdem 3. martyrium sanctorum martyrum Acepsimae, Iosephi et Aithalae.

A. ἔλυττα κατὰ χριστιανῶν.

T. ἐπιδεξάμενος βοηθεία κ. τ. λ.

†. Extat lat. apud Surium 22. April. graece è Msc. Mediceo et lat. in actis SS. tom. III. 22. April.

Φύλ. λγ. Fol. 33.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ δ̄. βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου.

Mens. eiusdem 4. Vita et institutum sancti patris nostri Ioannicii M.

Α. τὴν πρὸς ἀρετὴν ὁδόν.

T. εἰς τοὺς ἀτελευτικοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

†. Extat lat. apud Surium 4. Nov.

Φύλ. ξβ. Fol. 62.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ε̄. βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τῶν ἁγίων γαλακτίωνος καὶ ἐπιςήμης.

Mens. eiusdem 5. Vita et institutum et martyrium sanctorum Galactionis et Epistemis.

Α. τῆς πρὸς τῷ λιβάνῳ.

T. παρεσκεύασεν εἰς δόξαν κ. τ. λ.

†. Extat lat. apud Surium.

Φύλ. ο. Fol. 70.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ς̄. βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν παύλου τοῦ ὁμολογήτου.

Mes. eiusdem 6. Vita sancti patris nostri Pauli confessoris.

Α. ἡνίκα κωνςάντιος ὁ τοῦ μεγάλου.

T. γέγονεν ἄξιος. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Extat lat. apud Surium 7. Iun.

Φύλ. ος. Fol. 76.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ζ̄. μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἵερωνος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐν μελιτήνῃ ἀθλησάντων.

Mens. eiusdem 7. Martyrium sancti martyris Hieronis et sociorum Melitene passorum.

Α. Ἵερωνι τῷ γενναίῳ πατρίς.

T. τὸν ἀληθινὸν θεὸν ἡμῶν, ᾧ πρέπει κ. τ. λ.

†. Extat lat. apud Surium 7. Nov.

Φύλ. πβ.	Fol. 82.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ η. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου ὁμιλία εἰς τὰ σεραφίμ.	Mens. eiusdem 8. Sancti patris nostri Ioannis archiepiscopi homilia in Seraphim.
A. μόλις ποτὲ τὸ κατὰ τὸν.	T. τοῦ βήματος τοῦ χῦ κ. τ. λ.

†. Extat haec Io. Chrysost. homilia gr. et lat. in eius operibus editis.

Φύλ. πθ.	Fol. 89.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ θ. βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας ματρώνης.	Mens. eiusdem IX. Vita et institutum sanctae Matronae.
A. τὰς σώφρονας τὸν βίον.	T. τριάδος δοξάζοντι, ᾗ πρέπει κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Surium 8. Nov.

Φύλ. ρϛ.	Fol. 106.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ ι. βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Θεοκτίστης τῆς λεσβίας.	Mens. eiusdem X. Vita et institutum sanctae matris nostrae Theoctistae Lesbiae.
A. εἰκόνες καὶ στῆλαι καὶ ἀνδριάντες.	T. ἐν πολέμῳ γενομένων. εἰς δόξαν κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Surium 10. Nov.

Φύλ. ριϛ.	Fol. 116.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ ια. μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλο-	Mens. eiusdem XI. Martyrium S. martyris Me-

μάρτυρος μηνᾶ τοῦ αἰγυπτίου, τοῦ ἐν κοτυαίῳ μαρτυρήσαντος.

nae Aegyptii in Cotyaeo passi.

Α. βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ.

Τ. προμηθείας, ᾧ πρέπει κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Surium 11. Nov.

Φύλ. ρκβ. Fol. 122.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιβ. βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας τοῦ ἐλεήμονος.

Mens. eiusdem XII. Vita et institutum S. patris nostri Ioannis archiepiscopi Alexandriae Eleemonis.

Α. τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν.

Τ. καὶ δύναμιν νῦν καὶ ἀεὶ κ. τ. λ.

†. Ext. lat. apud Surium et cum notis apud Bollandum 23. Ian.

Φύλ. ρνϛ. Fol. 156.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιγ. βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως τοῦ χρυσοστόμου.

Mens. eiusdem XIII. Vita sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi, archiepiscopi Constantinop.

Α. καὶ πάντων μὲν τῶν κατὰ θεόν.

Τ. δόξα τῷ μόνῳ θεῷ πρέπει.

†. Extat lat. apud Surium 27. Ian. et graece in Chrysostomi operibus. In fine scriptum: Ἡ παροῦσα βίβλος ἐγράφη ἐν γερμανικῇ αὐγούστᾳ παρ' ἱερωνύμου τραγοδίστου τοῦ κυπρίου ἐν ἔτει τῆς θείας σαρκώσεως αφνθ. δόξα τῷ θεῷ, praesens liber Augustae in Germania scriptus est ab Hieronymo Tragodista Cyprio Anno incarnationis divinae 1559. Glo-

ria Deo. Sed et notam aliam in primo folio scriptam lego. Liber descriptus ex vetustissimo exemplari ex membrana Augustae Vindelicorum Anno, quo Ferdinandus ibi celebrabat conventum imperii primum, qui fuit a Christo nato MDLIX. librarius fuit Hieronymus Tragodistis Cyprius. Inferebatur in bibliothecam protofuggaram praefecto Samuele Quickelbergo, Belga, mense Maio eiusdem anni.

Codex CXLIV.

Chartaceus, charta tenui, titulis, initialibus et figuris rubrè signatis, scriptura minuta, Andreae Darmarii manu, in folio, habens correctiones marginales, foliorum numero 175, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Σχόλια σὺν θεῷ ἐις τὸν τοῦ πλάτωνος γοργίαν ἀπὸ φωνῆς ὀλυμπιοδώρου τοῦ μεγάλου φιλοσόφου.

Scholia, iuvante Deo, in Platonis Gorgiam ex ore Olympiodori magni philosophi.

A. *ἰςέον, ὅτι ὁ διάλογος περιέχει.*

T. *μηδὲ ἰώμενα ὑπὸ τῶν λόγων.*

†. Recensentur inter inedita et variis in bibliothecis Msc. asservantur. Electoralis codex dividitur in capita seu actiones XL. In aliis autem plures numerantur. Sic in Vindobonensi apud Lambecium sunt numero XLVIII. In Taurinensi verò apud Ios. Pasinum XLIX. Adeoque integriores electorali isti codices reputandi sunt. Andreas Darmarius varias margini notas adiecit. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 119. ubi fragmenta esse edita ait.

Codex CXLV.

Chartaceus, charta firma et laevigata, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et tersis, manu diversa, cum variantibus marginalibus, cum lacunis, in folio, foliis 437, Saec. XV, optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ σοφωτάτου καισαρίου ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου πεύσεις προσαχθεῖσαι, ὑπὸ κωνςαντίου, θεοχαρίςου, ἀνδρέου, γρηγορίου, δόμνου, ἰσιδώρου, λεοντίου, ἐπὶ σικρίτῳ καισαρίῳ τῷ ἀδελφῷ τοῦ ἁγίου γρηγορίου ἐπισκόπου ναζιάνζου, ὁπηνίκα ἐκρατήθη ἐν κωνςαντινουπόλει διδάσκων ἐπὶ ἔτη ἔικοσι.

Sapientissimi caesarii fratris sancti Gregorii Theologi quaestiones propositae a Constantio, Theocaristo, Andrea, Gregorio, Domno, Isidoro, Leontio, in secretario caesario fratri sancti Gregorii episcopi Nazianzeni, cum Constantinopoli annos XX. docens moriretur.

A. *οἱ τὴν μεγάλην καὶ ἐυρύχωρον.*

T. *γνῶσιν ἔχων θεῷ σωθήσεται.*

†. In codice Vindobonensi apud Lambecium loco Constantii in titulo Constantinus ponitur: *ἐπὶ σεκρέτῳ* a variis varie explicatur. In editione vertitur a secretis, Lambecius exponit familiariter, alii Leontii praefectum tribunali volunt. Neutrum horum mihi placuit. Simpliciter enim ponitur sine τοῦ, aut *τῷ ἐπὶ σεκρέτῳ. ἐπὶ ἔτη ἔικοσι* Lambecius ait esse legendum *ἐπὶ ἔτη ἐξ.* Saepius extant hae quaestiones CXCV. (Photius numerat CCXX.) latine. At Elias Elingerus tantum LXXVIII. graece et latine ex eodem codice edidit, reliquas ab aliis assutas ratus. Hinc totum opus viri docti auctori huic abiudicarunt. At testimoniis Photii, Glycae

et Msc. caesario vindicatur. Lege de hoc plura in Lambec. lib. IV. p. 51.

Φύλ. ρλζ. Fol. 137.

Ἐπιϛολαὶ πολλῶν ἐλλογίμων ἀνδρῶν. ἐπιϛολαὶ κυρίου μανουὴλ τοῦ ῥαῦλ πρὸς τὸν ἅγιον ἡμῶν αὐθέντα καὶ βασιλέα τὸν κατακουζηνόν.

A. ἄριϛε βασιλεῦ, ἥσθομέν σου.

Epistolae multorum doctorum virorum. Epistolae domini Manuelis Rhaul ad S. dominum et imperatorem Cantacuzenum.

T. ἀπολαύειν ἔχωμεν.

Φύλ. ρλη. Fol. 138.

Τοῦ αὐτοῦ τῷ κραταίῳ καὶ ἁγίῳ ἡμῶν αὐθέντῃ καὶ βασιλεῖ κύρῳ ἰωασαφάτῳ κατακουζηνῷ.

A. ἐμοὶ μὲν, ὦ σοφίας πέλαγος.

Eiusdem ad fortem et sanctum dominum et imperatorem Ioasaphum Cantacuzenum.

T. ὡς ἔνον ἀπολαύειν ἔχωμεν.

Φύλ. ρμδ. Fol. 144.

Ὁ ῥαῦλ τῷ τζακανοπούλῳ.

A. ὄντως συ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν.

Rhaulis ad Tzacanopulum.

T. γνωσόμεθα χάριν. ἔῤῥωσο.

Φύλ. ρμε. Fol. 145.

Ὁ ῥαῦλ τῷ μεγάλῳ δομεϛικῷ.

A. ἐπὶ θεοῦ διδόντος τῆς θεσσαλονικέως.

Rhaulis ad magnum Domesticum.

T. προείπειν κινούμενος.

Φύλ.

Φύλ. ρμζ. | Fol. 147.

Τοῦ αὐτοῦ.

Eiusdem.

Α. ἐγὼ δὲ, μέγιστε βασιλεῦ.

T. ὀλιγωρίαν νομίσῃ.

Μανουὴλ ὁ ῥαῦλ τῷ λάσκαρι κύρῳ σιμῶνι.

Manuelis Rhaul ad Lascarem dominum Simonem.

Α. ἐν ἀπειλῇ ὀλίγωσον φίλτατε.

T. κραθεῖσαν τὴν ἔκτασιν.

Φύλ. ρμθ. | Fol. 149.

Τῷ τοῦ ὀρίνου.

Ad montani praepositum.

Α. νῦν ἐναργῶς, ὡς ἀληθῶς.

T. ἀποδὼς τῆς ὀλιγωρίας.

Φύλ. ρμθ. | Fol. 149.

Τῷ τοῦ ὀρίνου ἡγουμένῳ.

Ad montani praepositum.

Α. ὀυκ ἔδει πάντως ἡμῖν.

T. τὸν διπλοῦν ἄνθρωπον. ἔῤῥωσο.

Φύλ. ρν. | Fol. 150.

Τῷ γαστρέᾳ.

Ad Gastream.

Α. ἐι σοφόν τι χρῆμα.

T. νικήφορος ἀναγγέλει. ἔῤῥωσο.

Φύλ. ρν. | Fol. 150.

Τῷ παρακοιμωμένῳ ἀγγέλῳ τῷ καλοθέτῳ.

Ad accubitorem Angelum Calothetum.

Α. ἔδοξέ μοι πολλάκις.

T. τοῖς πρός σε γράμμασιν.

Φύλ. ρνβ.	Fol. 152.
Τῷ ῥαῦλ κυρῷ μανουὴλ τῷ μετοχίτῃ.	Ad Rhaulem dominum Manuelem Metochitam.
Α. ἀκηκόαμέν σε σοφώτατε.	Τ. γενναιότατε καὶ σοφώτατε.
Φύλ. ρνγ.	Fol. 153.
Τῷ κυρῷ ἀλεξίῳ μεγάλῳ δομεστικῷ λάσκαρι τῷ μετοχίτῃ.	Ad dominum Alexium magnum Domesticum Lascarem Metochitam.
Α. πολλαῖς πρότερον καὶ ποικίλαις.	Τ. ὡς ἔνον ἀπολαύειν ἔχωμεν.
Φύλ. ρνε.	Fol. 155.
Μάρκου ἱερομονάχου τοῦ σύρου ἀντιγραφὴ πρὸς τὸν μέγ. δοῦκα κυρὸν μανουὴλ τὸν μετοχίτην.	Marci Hieromonachi Syri rescriptum ad magnum Ducam D. Manuelem Metochitam.
Α. ἄγαμαί σου τὴν πρὸς ἡμᾶς.	Τ. ὕδατι διαμένουσι.
Φύλ. ρνϛ.	Fol. 156.
Ὁ βασιλεὺς μανουὴλ ὁ παλαιολόγος ὁ τῆς ἑλένης ἀνὴρ κυρ. δημητρίῳ τῷ κυδώνῃ.	Imperator Manuel Palaeologus Helenae maritus D. Demetrio Cydonio.
Α. ἥκει σοι τὰ εἰωθότα.	Τ. γραφῆς ὑψηλότεροι.
Φύλ. ρνϛ.	Fol. 156.
Ἑτέρα ἐπιστολή.	Alia epistola.
Α. συνείη μοι κατ' ἑαυτόν.	Τ. τοῖς πράγμασιν ἀπειδών.

Ἐπιςολαὶ διάφοραι.

Variae epistolae.

A. ἔφετόν μοι λίαν καθέςηκεν.

T. καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Φύλ. ρνη.

Fol. 158.

Ἑτέρα ἐπιςολή.

Alia epistola.

A. ἀκηκόαμεν περὶ τῆς συμβάσης.

T. αἰωνίων ἀγαθῶν καταξιωθῆναι.

Ἑτέρα ἐπιςολή.

Alia epistola.

A. ἔι περὶ τὰς τῶν δυνατῶν.

T. τοῦ διονυσίου τὸν διά.

Φύλ. ρνθ.

Fol. 159.

Ἑτέρα.

Alia.

A. ἐγώ σε φίλον τ' ἐςί.

T. καθὰ καὶ θεῷ σοι φίλον.

Ἑτέρα ἐπιςολή.

Alia epistola.

A. καὶ πρὸ τῆς σῆς ἐπιςολῆς.

T. ὡς μεγάλα δεχόμενος. ἔῤῥωσο.

†. Hinc non Rhaulis solum, sed et aliorum epistolae sunt, v. vet. catal.

Φύλ. ρξ.

Fol. 160.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κύρ. νικηφόρου τοῦ γρηγορᾶ κύρ. δημητρίῳ τῷ καβασιλᾶ περὶ τοῦ πάσχα ἀπόδειξις, ὅπως ἐσφάλη πρὸ χρόνων καὶ ὅπως χρὴ ποιεῖσθαι τὴν τούτου διόρθωσιν.

Sapientissimi et eloquentissimi D. Nicephori Gregorae ad D. Demetrium Cabasilam, de paschate demonstratio, quod temporibus prioribus erratum fuerit et quomodo corrigendum sit.

A. ἐπειδή μοι φίλος ἔι τῶν πάνυ.

T. καὶ τὸ πρὸς οὐρανὸν τοξεύειν.

†. In Montfauconii indice, quem Fabricius bibl. graec. tom. VI. p. 305. adducit, reverendo Iosepho inscribitur. Edita est haec epistola in Nicephori Gregorae hist. Byzant. lib. VIII. cap. XIII. exceptis initio et fine, utpote narrationi historicae parum convenientibus.

φύλ. ρξε.	Fol. 165.
Ἀνώνυμος γεωργίῳ τῷ τραπεζουντίῳ.	Anonymi ad Georgium Trapezuntium.
A. ἀνέγνων τοὺς συντεθέντας εἰς πτολεμαῖον.	T. κυρίττεσθαι τὴν ἀμαθίαν.
Γεώργιος τῷ ἀνωνύμῳ.	Georgii ad Anonymum.
A. ἀνέγνων σου τὴν φθόνου.	T. ὡσεὶ μαινόμενος φέρῃ.

†. Edidit has duas epistolas graece et latine Fabricius in bibl. graec. vol. X. p. 728. In veteri catalogo non memorantur.

φύλ. ρξϛ.	Fol. 166.
Ἕτεραι ἐπιστολαί. τῷ ὑπερφυεστάτῳ καὶ ἰσαγγέλῳ πατρὶ πατρῶν καὶ διδασκάλῳ τῷ ὑπὲρ λίαν ὁ ἁμαρτωλὸς Ἰω τῆς ῥαίθου ἡγούμενος.	Aliae epistolae. Excellentissimo coelitumque aemulo patri patrum et doctori praestantissimo peccator Ioannes Rhaiteni antistes.
A. γινώσκοντες ἡμεῖς οἱ ἐυτελεῖς.	T. πᾶσιν ὑποδείξειεν.
Ἰωάννης Ἰωάννῃ χαίρειν.	Ioannes Ioanni salutem dicit.
A. ἐπεδεξάμην, ὥσπερ ἔπουσαν.	T. τοὺς μισθοὺς ἀντιδίδωσιν.

†. Duae hae epistolae Ioannis Rhaitheni et Ioannis Scholastici praemissae sunt scalae paradisi in editionibus Ioannis Scholastici. Eius opera gr. et lat. edidit Raderus Lut. Paris. 1633. f. Istas etiam reticuit auctor veteris catalogi.

φύλ. ρξζ.	Fol. 167.
Θεοδώρῳ καὶ τῇ ἀδελφῇ.	Theodoro et sorori.
Α. πῶς δοκεῖτε, δέδηγμαι.	Τ. ὥσπερ ἴσως ὁ θεὸς βούλεται.
φύλ. ρξη.	Fol. 168.
Τῷ ἀδελφῷ.	Fratri.
Α. ὀυ μὴ ἐρεῖς, ὡς ἔλαθεν.	Τ. ὑπὲρ ὑμῶν ἀκροάματος.
Θεοφίλῳ πατριάρχῃ ἀλεξανδρείας.	Theophilo patriarchae Alexandrino.
Α. βαθύ σε γῆρας καὶ λιπαρὸν.	Τ. τῶν νοημάτων τῇ χάριτι.
Ἀνυσίῳ.	Anysio.
Α. ὀυδὲν ἄρκας ἔτι μέλλει.	Τ. ἀπὸ κυρίνης καλέσωμεν.
Τῇ φιλοσόφῳ.	Philosophae.
Α. κλινοπετὴς ὑπηγορεύουσα.	Τ. ὀυδὲν ἐμοὶ ταύτου μέλλει.
φύλ. ρξθ.	Fol. 169.
Ἀμμιανῷ.	Ammiano.
Α. ἔλαβόν σου τὴν ἐπιςολὴν.	Τ. ἐφ' ὧν ἐςι μένει.
Φιλίππῳ.	Philippo.
Α. ὁ μέγα τι λαβὼν.	Τ. ἐψηφισμένον σοφιςῶν.

....	....
A. ὄντε μία δύναμις.	T. καὶ μεμφόμεθα.
φύλ. ρο.	Fol. 170.
Ἡλιοδώρῳ.	Heliodoro.
A. ἡ φήμη λέγει δυνάσθαι.	T. καὶ ῥήτορα συνεστήσατο.
Πυλαιμένει.	Pylaemeni.
A. συνίστημι τῇ φιλίᾳ.	T. αὐτὸς προσοίσεις αὐτόν.
Τῷ αὐτῷ.	Eidem.
A. οὗτος ἐκεῖνος ὁ πολύς.	T. ἄλλον ἑαυτὸν ὡρίσατο.
Ὀλυμπίῳ.	Olympio.
A. τὴν ἐπιστολὴν ἀναγινώσκων.	T. οὐκ ἂν ἄλλοις ἐντύχοις.
Τῷ αὐτῷ.	Eidem.
A. ἐγὼ μάρτυρα ποιοῦμαι.	T. μισούντων ἀναστρεφόμενον.
φύλ. ρα.	Fol. 171.
Θεοφίλῳ.	Theophilo.
A. μῆκος ἐπιστολῆς ἀνοικειότητα.	T. ὡς ἐγὼ βούλομαι.
Πρόκλῳ.	Proclo.
A. πέρυσιν οὐχ ἥκει μοι.	T. ἀπὸ δραχ. ἀγωγημόν.
....	....
A. συγγενὴς ἐμὸς ἀδικεῖται.	T. δεόμενοι τοῦ θεοῦ.
φύλ. ρβ.	Fol. 172.
Ἐπιστολαί.	Epistolae.

Τιμοθέῳ πρεσβυτέρῳ.	Timotheo presbytero.
Α. ἡμεῖς μέν σοι καὶ πρώην.	Τ. ἀποκαλυφθῆναι εἰς ὑμᾶς.
Θεοφίλῳ πρεσβυτέρῳ.	Theophilo presbytero.
Α. σφόδρα καγησάκουσας.	Τ. ταύτης συνάγουσι κρῖμα.
Μαρκιανῷ.	Marciano.
Α. Μακάριος εἶ καὶ τρὶς μάκαριος.	Τ. τῆς σῆς ἀντεχόμεθα.
Φύλ. ρογ.	Fol. 173.
Δανιήλῳ πρεσβυτέρῳ.	Daniele presbytero.
Α. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ πολλῷ.	Τ. ἐντεῦθεν καὶ ἡδονὴν.
Φιλίππῳ πρεσβυτέρῳ.	Philippo presbytero.
Α. ἐθαύμασα, πῶς ἐν οὕτω.	Τ. δοῦναι τὸν μισθὸν.
Σεβαςίῳ πρεσβυτέρῳ.	Sebastio presbytero.
Α. εἰ καὶ σώματι κεχωρίσμεθα.	Τ. καρποσώμεθα τὴν παράκλησιν.
Πελαγίῳ πρεσβυτέρῳ.	Pelagio presbytero.
Α. οἶδα σου τὸ πρᾶον.	Τ. ἀπολαύσωμεν τῆς εὐφροσύνης.
Νεμέλλῳ.	Nemello.
Α. ἄλλοι μὲν τῇ θαυμασιότητι.	Τ. συμμαχίαν ἡγούμενος.
Φύλ. ροδ.	Fol. 174.
Ἡσυχίῳ.	Hesychio.
Α. ἐγὼ μὲν ἐπεθύμουν.	Τ. καὶ φιλεῖν οἶσθα.

Μαρκιανῷ καὶ μαρκελλίνῳ.	Marciano et Marcellino.
A. τί τοῦτο ὅυτως ἡμῶν.	T. καρποσώμεθα παράκλησιν.
Φύλ. ροε.	Fol. 175.
Κωνςαντίνῳ.	Constantino.
A. ἐθαύμασα, πῶς ὅυτως.	T. ὅικου σου παντὸς.
Μαρκιανῷ καὶ μαρκελλίνῳ.	Marciano et Marcellino.
A. ἐλύσατε ὑμῖν τὸ ἄινιγμα.	T. ἡμᾶς ἀγάγειν ἑορτὴν.
Ῥουφίνῳ πρεσβυτέρῳ.	Rufino presbytero.
A. ἦλθεν ἐις ἡμᾶς, ὅτι πάλιν.	T. ἀςεγάςους ἐκκλησίας ἀπαρτίσαι.
Φύλ. ροϛ.	Fol. 176.
Καρτερίᾳ.	Carteriae.
A. τί φῇς ἅι συνεχεῖς ἀῤῥωςίαι.	T. ἀπηλαύσαμεν τοῦ χρόνου.
Φύλ. ροζ.	Fol. 177.
Θεοδώρῳ ἐπισκόπῳ.	Theodoro episcopo.
A. ἀυτὸς ἐις τὴν τῶν πραγμάτων.	T. σῆς ἐμμελείας ἐπιςολὰς.
Ἐυκ^ȣ.	Eucariae.
A. ἐγώ σου τὴν ἐυγένειαν.	T. ἀγάπης γὰρ ὀυδὲν ἴσον.
Ἐλπιδίῳ ἐπισκόπῳ.	Elpidio episcopo.
A. πολλὰς ἔχω χάριτας.	T. τῆς θεοσεβείας τῆς σῆς.
Ἀδολίᾳ.	Adoliae.
A. πολλάκις ἐπεςαλκαμέν σου.	T. πρὸς τὴν σὴν ἐμμέλειαν.

Φύλ.

φύλ. ροη.	Fol. 178.
Καρτερίᾳ.	Carteriae.
Α. ἐι σαφῶς ἤδεις ὅσην.	T. ἣν ἔχεις περὶ ἡμᾶς.
Ἀγαπητῷ.	Agapeto.
Α. πολλοὺς καὶ συνεχεῖς ἴδρωσεν.	T. ἤτησε τὴν ἐπιςολήν.
φύλ. ροθ.	Fol. 179.
Ἡσυχίῳ.	Hesychio.
Α. ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν καὶ παρόντα.	T. τῶν γραμμάτων ἔχη συμμαχίαν.
Ἀρτεμιοδώρῳ.	Artemiodoro.
Α. πολλῆς ἐνόμισεν ἀπολαύσασθαι.	T. τῆς ἐυεργεσίας ἀπέλαυσε.
φύλ. ρπ.	Fol. 180.
Ἀθανασίου μοναχοῦ τοῦ χατζικῆ ἐπιςολαὶ ἐις διάφορα πρόσωπα. πρὸς ἀρχιερέα.	Athanasii monachi Chatzicae epistolae ad varios. Ad archipresbyterum.
Α. τολμηρὸν τὸ γράμμα, ἐπειδή.	T. ἐν ἡλίοις μακραίωσιν.
Ἑτέρα δεητικὴ πρὸς ἀρχιερέα.	Alia rogatoria ad eundem.
Α. καλόν τι σιγᾷν καὶ μάλιςα.	T. καὶ πάντων τῶν ἁγίων.
φύλ. ρπα.	Fol. 181.
Ἑτέρα πρὸς καθηγούμενον.	Alia ad praepositum.
Α. ἐι καὶ βραχὺς ἐγὼ καί.	T. καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Ἑτέρα δεητικὴ πρὸς καθηγούμενον.

Α. τὸ τοῖς καλλίςοις καὶ θείοις.

Alia petitoria ad praepositum.

T. καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Φύλ. ρπβ.

Fol. 182.

Ἑτέρα ἐυχαριςήριος πρὸς καθηγούμενον, δύναται καὶ πρὸς ἀρχιερέα μεταφρασθῆναι.

Α. καὶ πάλιν πρὸς τὴν σὴν.

Alia gratiarum actionis ad praepositum, potest etiam ad archiepiscopum exponi.

T. καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Φύλ. ρπγ.

Fol. 183.

Πρὸς ἄρχοντα κοσμικὸν.

Α. τὸ τοῖς ἐνδόξοις ἐνοῦσθαι.

Ad principem mundanum.

T. ἑλισσομένων ἐνιαυτῶν.

Πρὸς ἄρχοντα δεητικὴ.

Α. ει καὶ τῷ τῶν πλημμελημάτων.

Ad principem petitoria.

T. καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Φύλ. ρπδ.

Fol. 184.

Ἑυχαριςήριος πρὸς τὸν ἄρχοντα.

Α. καὶ πάλιν τῆς ἐμῆς ὀυθενείας.

Gratiarum actio ad principem.

T. θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Πρὸς φίλον μονάζοντα κοινὸν.

Α. πρὸς τινα ἄλλον κινήσω.

Ad amicum monachum praefectum.

T. ἐνεκτοῦσαν ὑγιείαν.

Ἑτέρα ὅμοια αὐτῇ.	Alia similis priori.
Α. χρέων μοι τὸ γράφειν σοι.	Τ. ὑπερτέραν κακώσεως.
Φύλ. ρπε.	Fol. 185.
Ἑτέρα ὅμοια.	Alia similis.
Α. ὁ τῆς σῆς ὁσιότητος γράμμα.	Τ. ἐνιαυτοῖς ἐν μακραίωσιν.
Ὅμοια καὶ αὕτη.	Similis et ipsa.
Α. ὀργᾷ μοι τῷ πόθῳ.	Τ. ἀπανεῦθεν τῆς κακώσεως.
Φύλ. ρπϛ.	Fol. 186.
Πρὸς κοσμικὸν κοινόν.	Ad mundanum magistratum.
Α. ἡμῖν μὲν τοῖς κόσμου.	Τ. καὶ πάντων τῶν ἁγίων.
Φύλ. ρπζ.	Fol. 187.
Ἑτέρα ὅμοια.	Alia similis.
Α. τὸ τῆς σῆς ἀγάπης δέδειγμαι.	Τ. πάντων τῷ θεῷ εὐηρεστηκότων.

†. In fine scriptum: *τέκμωρ τῶν ἐπιστολῶν*, finis epistolarum. Fabricius in bibl. graeca has epistolas auctoris non adducit. Solum affert vol. VIII. p. 821. opusculum in Damascenum. Ignotae proin huic erant hae epistolae. Nec alibi harum mentionem inveni, nec in veteri catalogo.

Φύλ. ρπη.	Fol. 188.
Τοῦ ἁγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν μητροπολίτου ἐφέσου κυρίου μάρκου τοῦ εὐγενικοῦ.	Sanctissimi patris nostri metropolitae Ephesi D. Marci Eugenici.
Α. ἐγὼ διὰ τὴν ἐπιταγήν.	Τ. ἕνωσιν οὐ παρεδεξάμην.

†. Est haec ipsius epistola encyclica ad omnes Christianos de synodo Florentina non suscipienda, quae cum Iosephi Methonensis responsione extat gr. et lat. in actis Conc. Harduin tom. IX. p. 549.

Φύλ. ρϟα.	Fol. 191.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμολογία τῆς ὀρθῆς πίστεως ἐκτεθεῖσα ἐν Φλορεντίᾳ κατὰ τὴν πρὸς λατίνους γενομένην σύνοδον.	Eiusdem confessio rectae fidei exposita Florentiae in synodo apud Latinos habita.
A. ἐγὼ τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι δόγμασιν.	T. ἀποφερόμενος τὴν εὐσεβείαν.
Φύλ. ρϟδ.	Fol. 194.
Ἐπίλογος τοῦ αὐτοῦ.	Eiusdem epilogus.
A. τοῦτο τὸ σύμβολον ἀπαιτοῦμεν.	T. καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα τοῦ πατρὸς κ. τ. λ.

†. Refutavit Gregorius Mamas Melissenus protosyncellus et patriarcha. At nec confessio, nec illius refutatio adhuc lucem vidit. Malè haec tria in veteri catalogo enuntiata sunt.

Φύλ. ρϟε.	Fol. 195.
Τοῖς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς καὶ τῶν νήσον ὀρθοδόξοις χριστιανοῖς μάρκος ἐπίσκοπος τῆς ἐφεσίων μητροπόλεως ἐν χῷ χαίρειν.	Ad omnes ubique terrarum et insularum orthodoxos Christianos Marcus episcopus Ephesi metropolita in domino salutem.
A. οἱ τὴν κακὴν ἡμᾶς αἰχμαλωσίαν.	T. δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις.

†. Extat haec eiusdem epistola encyclica cum responsione Gregorii protosyncelli in actis Conc. Harduin tom. IX. p. 601. gr. et lat.

Φύλ. σ.	Fol. 200.
Τοῦ αὐτοῦ διάλογος λατίνου καὶ γραικοῦ ἤπερ τῆς ἐν τῷ συμβόλῳ προσθήκης.	Eiusdem dialogus Graeci et Latini, seu de additione in symbolo.
A. θαυμάζω πῶς ἡμῖν ἐγκαλεῖτε.	T. καὶ ἔγγραφος ἡμῶν γνώμη συνοδικῶς.

†. In fine scriptum: ἀπογραφὲν ἰδιοχείρως ἐν μηνὶ ἀπριλλίῳ τοῦ ,ϛϡνα τῆς νῦν τρεχούσης ἰνδικτ. ϛ. Scriptum manu propria mense Aprilis A. 6951. seu aera nostra 1443. indict. VI. In indice operum Marci Eugenici, quem Fabricius edidit, hunc dialogum non inveni, nisi excerptum sit capitum syllogist.

Φύλ. σβ.	Fol. 202.
Τοῦ σοφωτάτου κυρ. μάρκου μητροπολίτου ἐφέσου τοῖς ἁπανταχοῦ τῆς γῆς καὶ τῶν νήσων εὑρισκομένοις ὀρθοδόξοις χριστιανοῖς.	Sapientissimi domini Marci, metropolitae Ephesi, ad omnes ubique terrarum et insularum orthodoxos Christianos.
A. τοῖς ἁπανταχοῦ τῆς γῆς.	T. δόξη τιμὴ, προσκύνησις κ. τ. λ.
Ἀπολογία γρηγορίου ἱερομονάχου καὶ πνευματικοῦ τοῦ μεγάλου πρωτοσυγγέλου τοῦ ὕστερον χρηματίσαντος πατριάρχου καὶ ἐν ῥώμῃ ταφέντος καὶ θαυματουργοῦντος εἰς τὴν τοῦ ἐφέσου ἐπιστολὴν ἐκ διαφόρων ἁγίων.	Apologia Gregorii Hieromonachi et spiritualis Protosyncelli, postea patriarchae, Romae sepulti et miraculis clari in Ephesini epistolam è variis sanctis.
A. τὸ μὲν προοίμιον τοῦ αἰδεσίμου.	T. δόξαν ἀναπέμψωμεν, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Epistola et apologia simul editae sunt in actis Conc. uti supra dictum. In horum fine occurrit tilulus: τοῦ προφητοῦ ὠσιε, quasi apologia nondum finita, sed argumentis ex Osee et oecumenica tertia synodo adhuc sumptis pergit et tandem in haec desinit: καὶ τὴν τῶν ἁγίων πατρῶν πίστιν φυλάττομεν ἀκριβῶς.

φύλ. ρμϛ.	Fol. 146.
Τοῦ ἁγίου ἀναστασίου πρεσβυτέρου καὶ μοναχοῦ τοῦ ἁγίου ὄρους σινᾶ καὶ ἀρχιεπισκόπου ἀντιοχείας εἰς τὴν πνευματικὴν ἀναγωγὴν τῆς ἑξαημέρου κτίσεως.	Sancti Anastasii, presbyteri et monachi sancti montis Sinae et archiepiscopi Antiocheni, contemplationes anagogicae in hexaemeron.
A. φωνὴ θεοῦ ἱερὰ ἀῤῥύεσθαι.	T. ταῖς φύσεσιν, ἢ ἐνεργείαις.

†. Sunt libri XII. Libri XI. latine in bibl. SS. PP. editi sunt. XII. verò primum editus erat gr. et lat. Lond. 1682. 4. non Lugduni, ut Ios. Pasinus in catalogo Taurinensis bibl. falsò citat. Qui liber transsubstantiationi haud favere dicitur.

Codex CXLVI.

Membranaceus, membrana veteri, atramento iam flavescente, initialibus miniatis, literis maiusculis, nitidis et antiquis, in folio, columna duplici, foliorum numero 464, Saec. XI. ineunte sub Impp. Basilio et Constantino a Gregorio monacho monasterii S. Deiparae scriptus, bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκόπου	Sancti patris nostri Gregorii episcopi Con-

κωνςαντινουπόλεως τοῦ θεολόγου εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ χῦ γέννησιν.

A. χριςὸς γεννᾶται, δοξάσατε.

stantinopolit. Theologi in sanctam Christi nativitatem.

T. τῆς σαρκὸς ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Saepius gr. et lat. prodiit.

Φύλ. θ. Fol. 9.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου τοῦ χρυσοςόμου εἰς τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ κῦ ἡμῶν ἶῦ χῦ καὶ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἁγίας θεοτόκου καὶ εἰς τὸν ἰώσηφ.

A. Μέλλοντος ἀγαπητοὶ τοῦ κοινοῦ.

Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi in humanitatem D. N. I. Christi et de descriptione sanctae Deiparae et de Iosepho.

T. ὁλόκληρος γενόμενος ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. ιε. Fol. 15.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου τοῦ θεολόγου εἰς τὰ φῶτα.

A. πάλιν ἰησοῦς ὁ ἐμός.

Sancti patris nostri Gregorii Theologi in lumina.

T. τῆς θεότητος ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Graece et lat. extat.

Φύλ. κε. Fol. 25.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου κωνςαντινουπόλ. τοῦ χρυσοςόμου λόγος εἰς τὰ ἅγια θεοφάνια κ. τ. λ.

A. πάντες ὑμεῖς ἐν εὐθυμίᾳ.

Sancti patris nostri, Ioannis Chrysostomi Constantinopol. sermo in sacram Theophaniam etc.

T. ἐπιτυχῶμεν ἀγαθῶν χάριτι κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat.

φύλ. λδ. Fol. 34.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ. — Eiusdem in occursum domini nostri Iesu Christi.

A. οὐ μόνον φορεῖ σάρκα. — T. ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν χάριτι κ. τ. λ.

†. In margine correctum: περιτομὴν τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ καὶ εἰς τὸν δίκαιον συμέον. Extat gr. et lat.

φύλ. μ. Fol. 40.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῆς χαναναίας κ. τ. λ. — Eiusdem in dimissionem Chananaeae etc.

A. πολὺς ὁ χειμὼν, ἀλλά. — T. δόξαν ἀναπέμψωμεν πατρὶ κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat.

φύλ. νβ. Fol. 52.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου μοναχοῦ δαμασκηνοῦ λόγος περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμωμένων κ. τ. λ. — Sancti patris nostri Ioannis Damasceni oratio de iis, qui in fide defuncti sunt etc.

A. τὰ τῶν βρωμάτων εἴδεα. — T. τῶν ἀπ' αἰῶνος σοι εὐαρετησάντων.

†. In Msc. Codd. passim haec oratio Ioanni Damasceno attribuitur. Multi verò auctores eam illi adiudicant. Vide sis, quae praemittuntur orationi in operibus auctoris.

φύλ. ξζ. Fol. 67.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκό- — Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi in exilium

που κωνϛαντινουπόλεως τοῦ χρυσοϛόμου λόγος ἐις τὴν ἐξορίαν τοῦ ἀδὰμ, καὶ περὶ νηϛείας.

A. προκεῖται ἡμῖν ἀγαπητοί.

lium Adami et de ieiunio.

T. καὶ υἱὸν μονογενῆ συν ἁγίῳ κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. At dubium est, si eiusdem sit.

φύλ. πγ. Fol. 83.

Νεκταρίου ἀρχιεπισκόπου κωνϛαντινουπόλεως δι' ἣν αἰτίαν τῷ πρώτῳ σαββάτῳ τῶν ἁγίων νηϛείων ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγάλου μάρτυρος θεοδώρου καὶ περὶ νηϛείας καὶ ἐλεημοσύνης.

A. ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς.

Nectarii archiepiscopi Constantinopolitani, cur primo ieiunii sabbato colamus memoriam sancti et gloriosi magni martyris Theodori et de ieiunio et eleemosyna.

T. ἀπολαύσωμεν, ὧν γένοιτο κ. τ. λ.

†. Saepius latine prodiit, graece verò in variis adhuc bibliothecis delitescit.

φύλ. ϙγ. Fol. 93.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνϛαντινουπόλεως τοῦ χρυσοϛόμου λόγος ἐις τὸν ϛαυρὸν κ. τ. λ.

A. τοῦτο ἐϛὶν ἀδελφοὶ τὸ σημεῖον.

Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi, archiepiscopi Constantinopolitani, oratio de cruce etc.

T. τῆς ἀῤῥήτου, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.

†. Extat, et est dubium, si eiusdem sit.

Φύλ. ϟη.	Fol. 98.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ἁγίας θεοτόκου.	Eiusdem in annunciationem sanctae Deiparae.
A. πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια.	T. εἰρήνῃ ἡμῶν, ᾗ γένοιτο κ. τ. λ.

†. Extat, sed dubium, si eiusdem sit.

Φύλ. ρβ.	Fol. 102.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου κρήτης τοῦ ἱεροσολυμήτου λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς δεσποίνης ἡμῶν τῆς ἁγίας θεοτόκου.	Sancti patris nostri Andreae Cretensis Hierosolymitani in annunciationem dominae nostrae sanctae Deiparae.
A. ἐπέςη σήμερον ἡ πάντων χαρά.	T. ἐν τῷ μέλλοντι, αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Extat graece et latine.

Φύλ. ριε.	Fol. 115.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν τετραήμερον λάζαρον.	Eiusdem in quatriduanum Lazarum.
A. λάζαρος τὸν παρόντα.	T. θεοῦ ἡμῶν, μεθ' οὗ κ. τ. λ.

†. Extat in editione Combefisii gr. et lat. Paris. 1644. fol.

Φύλ. ρκθ.	Fol. 129.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ βαΐα.	Eiusdem in ramos palmarum.
A. χθὲς ἡμᾶς μετὰ τοῦ δεσπότου.	T. φιλανθρωπίας, μεθ' ου κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat.

Φύλ. ρμε.	Fol. 145.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχ. κωνϛαντινοπ. τοῦ χρυσοϛόμου ὁμιλία περὶ νηϛείας ἐις τὸ· ἀινεῖ ἡ ψυχήμου τὸν κύριον.	Sancti patris nostri Ioannis archiepiscopi Constantinopol. homilia de ieiunio in illud: laudat anima mea dominum.
A. διηνύσαμεν λοιπὸν τῆς νηϛείας.	T. τὴν ἄφεσιν, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.

†. Extat graece et latine.

Φύλ. ρνε.	Fol. 155.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν.	Eiusdem in ficum arefactam.
A. ὀφθαλμὸς μὲν ὁρῶν.	T. ϛαυροθέντα χν, ὅτι κ. τ. λ.

†. Extat, sed dubium, an Chrysostomi.

Φύλ. ρξα.	Fol. 161.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὰς δέκα παρθένους καὶ περὶ ἐλεημοσύνης. ἐλέχθη τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τρίτῃ.	Eiusdem in decem virgines et de eleemosyna. Dicta sancta et magna tertia.
A. ὅταν τὸ ἐυδαπάνητον.	T. ἑτοιμάσω σοι, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.

†. Extat graece et latine.

Φύλ. ρξϛ.	Fol. 166.
Τοῦ ἀυτοῦ περὶ μετανοίας καὶ ἐλεημοσύνης καὶ ἐις τὰς δέκα παρθένους.	Eiusdem de poenitentia et eleemosyna et de decem virginibus.
A. ἄρα ὄιδατε, πόθεν ἡμῖν.	T. βασιλεία ὀυρανῶν, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat.

Φύλ. ρος. Fol. 176.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν Φαρισαῖον καὶ ἐις τὴν πόρνην. ἐλέχθη τῇ ἁγία καὶ μεγάλῃ τετράδῃ.

Eiusdem in Pharisaeum et meretricem. Dicta sancta et magna quarta.

A. ἅπας μὲν καίρος παντί.

T. ἀναπέμψοντες τῷ πατρὶ κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. Chrysostomi verò non est.

Φύλ. ρπϑ. Fol. 189.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ κατὰ ματϑαῖον ἐυαγγελίου· τοῦ δὲ ιῦ γενομένου ἐν βηϑανίᾳ κ. τ. λ.

Eiusdem ex interpretatione evangelii secundum Matthaeum: cum verò Iesus in Bethania esset etc.

A. ἡ γυνὴ ἄυτη δοκεῖ.

T. ἀγαϑῶν, ὧν γένοιτο κ. τ. λ.

†. Extat graece et latine.

Φύλ. ρϞς. Fol. 196.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν μυςικὸν δεῖπνον τοῦ σωτῆρος κ. τ. λ.

Eiusdem in coenam mysticam servatoris etc.

A. ἠβουλόμην ἀγαπητοὶ τῆς.

T. κόσμου, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.

†. Extat graece et latine.

Φύλ. σς. Fol. 206.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸ ἅγιον καὶ ἄχραντον πάϑος τοῦ κῦ ἡμῶν ιησοῦ χριςοῦ κ. τ. λ.

Eiusdem in sanctam et immaculatam passionem domini nostri Iesu Christi etc.

A. ἑορτὴν ἄγομεν.

T. καταξιώϑωμεν χάριτι κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat.

φύλ. σις. Fol. 216.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου γενομένου τῆς κύπρου εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ κυ̃ ἡμῶν ιυ̃ χυ̃ κ. τ. λ.

Α. τί τοῦτο; σήμερον σιγή.

Sancti patris nostri Epiphanii archiepiscopi Cypri in sepulchrum domini nostri Iesu Christi etc.

Τ. καὶ ὁμοουσίῳ πνεύματι νῦν κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. Paris. 1622. f. Allatus autem finis ibi deest.

φύλ. σλ. Fol. 230.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκόπου κωνςαντινουπόλεως τοῦ θεολόγου εἰς τὸ πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδύτητα.

Α. ἀναςάσεως ἡμέρα καὶ ἡ ἀρχή.

Sancti patris nostri Gregorii episcopi Constantinop. Theologi in pascha et in tarditatem.

Τ. ἐκεῖθεν ἀνάπαυσιν, ᾧ κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat.

φύλ. σλβ. Fol. 232.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ πάσχα.

Α. ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου.

Eiusdem in pascha.

Τ. ὦ πάτερ καὶ λογὲ κ. τ. λ.

†. Ext. gr. et lat.

φύλ. σμθ. Fol. 249.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκό-

Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi archi-

που κωνςαντινουπόλεως τοῦ χρυσοςόμου ἐις τὴν τριήμερον ἀνάςασιν τοῦ κῦ ἡμῶν ιῦ χῦ.

A. ἀνέςη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.

episc. Constantinop. in resurrectionem domini nostri Iesu Christi.

T. κόσμου, ὧν γένοιτο κ. τ. λ.

†. Extat, non est tamen Chrysostomi, sed Eusebii Alexandrini.

φύλ. σνδ. Fol. 254.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκόπου κωνςαντινουπόλ. τοῦ θεολόγου ἐις τὴν καινὴν κυριακὴν καὶ ἐις τὸν μάρτυρα μάμαντα.

A. ἐγκαίνια τιμᾶσθαι.

Sancti patris nostri Gregorii episcopi Constantinop. theologi in novam dominicam et in martyrem Mamantem.

T. μεταπεμφθείημεν ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Extat graece et latine.

φύλ. σνθ. Fol. 259.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπ. κωνςαντινοπ. τοῦ χρυσοςόμου ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ κατὰ ἰώαννην ἐυαγγελίου· γάμος ἐγένετο ἐν κάνᾳ κ. τ. λ.

A. εἶπον καὶ φθάσας, ὅτι.

Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi, archiep. Constantinop. ex interpretatione evangelii secundum Ioannem: Nuptiae factae sunt etc.

T. ἀγαθῶν, ὧν γένοιτο κ. τ. λ.

†. Hoc initium homiliae in indice operum edito Ioan. Chrysostomi non inveni. Videtur proin esse excerptum.

φύλ. σξδ. Fol. 264.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς αὐτῆς ἑρμηνείας· ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λιθίναι κ. τ. λ.

Eiusdem ex eadem interpretatione: Erant autem ibi hydriae lapideae etc.

A. ουχ ἁπλῶς εἶπε κατὰ τὸν καθαρισμόν.

T. ἀγαθῶν. χάριτι κ. τ. λ.

†. Nec huius homiliae initium in indice praedicto apparet.

φύλ. σξη. Fol. 268.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς αὐτῆς ἑρμηνείας· τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς κ. τ. λ.

Eiusdem ex eadem interpretatione: Hoc rursus secundum fecit signum Iesus etc.

A. καθάπερ ἐν τοῖς μετάλλοις.

T. ἡδονῆς ἀπολαύσωμεν. χάριτι κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in Ioannem.

φύλ. σογ. Fol. 273.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς αὐτῆς ἑρμηνείας· καὶ περιεπατεῖ ὁ ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν γαλιλαίᾳ κ. τ. λ.

Eiusdem ex eadem interpretatione: Et perambulabat Iesus postea in Galilaea etc.

A. οὐδὲν φθόνου χεῖρον.

T. τῶν οὐρανῶν, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.

†. Extat cum reliquis.

φύλ. σοη. Fol. 278.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς αὐτῆς ἑρμηνείας· ταῦτα εἰπὼν

Eiusdem ex eadem interpretatione: Haec iis

αὐτοῖς ἔμεινεν ἐν γαλιλαίᾳ κ. τ. λ.

dicens mansit in Galilaea etc.

A. τὰ ἀνθρωπίνως ὑπὸ τοῦ χριςοῦ.

T. τῶν οὐρανῶν, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.

†. Est homil. XLIX. in Ioan. tom. VIII.

Φύλ. σπδ. Fol. 284.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς αὐτῆς ἑρμηνείας· ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱὸν κ. τ. λ.

Eiusdem ex eadem interpretatione: Pater diligit filium etc.

A. πολὺ τῆς συγκαταβάσεως.

T. ἐπιτυχεῖν ἀγαθῶν. χάριτι κ. τ. λ.

†. Est homil. XXXI. in Ioannem tom. VIII.

Φύλ. σϟδ. Fol. 294.

Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γεννητῆς κ. τ. λ.

Et praeteriens Iesus vidit hominem coecum a nativitate etc.

A. καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς.

T. σκηνῶν, ὧν γένοιτο κ. τ. λ.

†. Est homil. LVI. tom. VIII. licet non eodem initio.

Φύλ. τ. Fol. 300.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριςοῦ. ἐλέχθη δὲ ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ῥωμανησίας κ. τ. λ.

Eiusdem in assumptionem domini nostri Iesu Christi dicta autem in martyrio Romanesiae etc.

A. καὶ ὅτε ςαυροῦ μνείαν.

T. ἐκείνης, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.

†. Extat graece et latine.

Φύλ.

φύλ. τιβ.	Fol. 312.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριςοῦ.	Eiusdem in assumptionem domini nostri Iesu Christi.
A. εὔκαιρον σήμερον ἅπαντας.	T. ἐπιτυχῶμεν ἀγαθῶν, ὧν γένοιτο κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. sed tit. in resurrectionem Christi.

φύλ. τις.	Fol. 316.
Γεωργίου πρεσβυτέρου καισαρείας καππαδοκίας εἰς τοὺς ἁγίους τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτὼ πατέρας τοὺς ἐν νικαίᾳ συνελθόντας.	Georgii presbyteri Caes. Cappadociae in trecentos octodecim patres Nicaeae congregatos,
A. πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις.	T. ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν, μεθ' οὗ κ. τ. λ.

†. Non Georgii, errante librario, sed Gregorii. Et invenitur in Simeonis Metaphrastae vitis sanctorum, ubi praemissum in Constantinum M. etc. Extat apud Lipomannum et Surium et in Combefisii auctario novo.

φύλ. τκς.	Fol. 326.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου ἐπισκόπου κρήτης τοῦ ἱεροσολυμίτου εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον καὶ εἰς κοιμηθέντας.	Sancti patris nostri Andreae, episcopi Cretensis Hierosolymitani, in vitam humanam et in defunctos.
A. οὐδὲν ὡς ἀληθῶς τῶν.	T. ἰδεῖν δύναται, ᾧ πρέπει κ. τ. λ.

†. Io. Meursius primus graece edidit. Morellius in bibl. gr. etc. p. 235. in vitam inanem scribit.

Φύλ. τμγ. Fol. 343.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου τοῦ Θεολόγου λόγος εἰς τὴν πεντηκοστήν.

Sancti patris nostri Gregorii theologi in pentecosten.

Α. περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα.

Τ. καὶ ἀγαλλιάσει, μεθ' οὗ κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat.

Φύλ. τνα. Fol. 351.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχ. κωνϛαντ. τοῦ χρυσοϛόμου εἰς τὴν ἁγίαν πεντηκοϛὴν κ. τ. λ.

Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi archiep. Constantinop. in sanctam pentecosten etc.

Α. πάλιν ἑορτὴ καὶ πανήγυρις. !

Τ. ἀπαλλαγέντας καταξιώθημεν κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat.

Φύλ. τξγ. Fol. 363.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς ἁγίους πάντας τοὺς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ μαρτυρήσαντας.

Eiusdem in omnes sanctos, qui in toto orbe martyrium subiere.

Α. ἐξ οὗ τὴν ἱερὰν πανήγυριν.

Τ. αἰωνίους, ὧν γένοιτο κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat.

Φύλ. τξθ. Fol. 369.

Θεοδώρου πρεσβυτέρου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ συγκέλλου λόγος δηλῶν τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον, καθ' οὓς ἐφανερώθη ἡ θεία ἐσθὴς τοῦ

Theodori, presbyteri magnae ecclesiae et syncelli, sermo declarans locum, tempus et modum, quo manifestata est vestis sacra Deiparae de-

θεοτόκου, ἡ ἀποκειμένη ἐν τῇ σεβασμίᾳ σορῷ τῇ ἐν βλαχέρναις προσκυνομένη.

A. θεῖα τινὰ καὶ μεγάλα.

posita in tumulo ad Blachernas et culta.

T. καὶ θνήσκουσιν δωρῆσαι κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. tom. II. auctarii novi Combefisii nomine Georgii, Nicomediensis metropolitae. In codd. autem Monacensi et Taurinensi Theodoro tribuitur.

φύλ. τπγ. Fol. 383.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου $\overset{\chi}{\mu}$ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ δαμασκηνοῦ ἐις τὴν ὑπερένδοξον μεταμόρφωσιν τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ.

A. δεῦτε πανηγυρήσωμεν σήμερον.

Sancti patris nostri Ioannis monachi et presbyteri Damasceni in gloriosam transfigurationem domini nostri Iesu Christi.

T. ἀποκαλύψει ἀυτοῦ τοῦ κῦ κ. τ. λ.

†. D. Höschelius edidit gr. et lat. August. 1588. 8.

φύλ. τϟη. Fol. 398.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου κρήτης τοῦ ἱεροσολυμίτου ἐγκώμιον ἐις τὴν κοίμησιν τῆς ἁγίας θεοτόκου καὶ ἀεὶ παρθένης μαρίας.

A. οἱ τὴν ἐν πνεύματι θεωρίαν.

Sancti patris nostri archiepiscopi Cretensis Hierosolymitani encomium in obdormitionem sacrae Deiparae et semper virginis.

T. τοῦ πληρώματος τοῦ χῦ, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Hanc Andreae orationem neque in indice editarum, neque ineditarum inveni. Asservatur adhuc Ms. in bibliotheca Taurinensi. v. Pasinum.

Φύλ. υδ.	Fol. 404.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐγκώμιον ἐις τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.	Eiusdem encomium in obdormitionem sanctissimae Deiparae.
A. καλεῖ καὶ πάλιν ἡμᾶς.	T. πληρώματος τοῦ χῦ κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in edit. Combefis.

Φύλ. υιδ.	Fol. 414.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, γρηγορίου ἐπισκόπου ναζιάνζου τοῦ θεολόγου προτροπὴ ἐις τὸ ἅγιον βάπτισμα.	Sancti patris nostri Gregorii, episcopi Nazianzeni, theologi, exhortatio in sanctum baptisma.
A. χθὲς τῇ λαμπρᾷ.	T. θανόντες ἐν ἀυτῷ χῷ κ. τ. λ.

†. In fine scriptum: *τῷ συντελεςῇ τῶν ὅλων θεῷ χάρις ἀμὴν.— ἐγράφη ἡ βίβλος ἅυτη παρ' ἐμοῦ γρηγορίου μοναχοῦ, μονῆς τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῶν σκεπεινων μάνδρων. ἐτελειώθη δὲ μηνὶ ἰουνίῳ ἐις τὰς κγ. ἡμέρᾳ δευτέρα ὥρᾳ θ. ἰνδ. ι. ἔτους ,ςφκ βασιλεύοντος βασιλείου καὶ κωνσαντίνου. παρακαλῶ δὲ πάντας τοὺς ταῦτα τυγχάνοντας, τοῦ ἔυχεσθαι ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πάντων ἐυτελεςέρου.— ὁ πάντα κόσμον ἐν λόγῳ κτίσας πάλαι καὶ νῦν δὲ σώζεις, ὡς φιλάνθρωπος φύσει τῇ σωςικῇ σου δεσπότα προμηθείᾳ ἐυθυμίῳ φύλαττε καὶ περιφρούρει ᾧ σῷ οἰκέτῃ καί σοι ἀναθεμένῳ ἐξ ὁλοκλήρου ψυχήν τε καὶ σῶμα καὶ γεγραφότι ἐκ πόθου πολλοῦ πάνυ. μεμνήσω ἀυτοῦ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης. ἀμὴν.*

Omnium consumatori Deo gratias. Amen.— Scriptus est iste liber a me Gregorio monacho monasterii S. Deiparae Scepinorum Mandrarum. Fi-

nitus autem est mense Iunio 23 die, feria secunda, hora 9. indict. 10. 6520 — aera nostra — 1012. Imperantibus Basilio et Constantino. Rogo autem omnes, qui haec legunt, ut orent pro me peccatore et homine omnium vilissimo. — Qui mundum universum verbo condidisti et nunc ut natura hominis amans, tutrici tua, domine, providentia conservas, Euthymio custodi et muni servo tuo tibique integre dedito animam et corpus et qui hoc scripsit ex affectu magno. Recordare ipsius in die iudicii, amen.

φύλ. υμζ.	Fol. 447.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω̃ ἀρχ. κωνςαντ. τοῦ χρυσοςόμου λόγος εἰς τὸν μακάριον Φιλογόνιον κ. τ. λ.	Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi archiepiscop. Constantinop. oratio in beatum Philogonium etc.
A. ἐγὼ μὲν καὶ τήμερον.	T. τῆς ἐκεῖ, ὧν γένοιτο κ. τ. λ.

†. Extat graece et latine.

φύλ. υνζ.	Fol. 457.
Τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ θεολόγου εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς ἁγίας θεοτόκου.	Sancti Ioannis Theologi in venerandam obdormitionem sanctae Deiparae.
A. τῆς ἁγίας ἐνδόξου θεοτόκου.	T. τὸν μονογενῆ αὐτῆς υἱὸν κ. τ. λ.

†. Est narratio apocrypha tributa S. Ioanni apostolo contenta in Symeonis Metaphrastae vitis sanctorum. In veteri Catalogo perperam Ioannes Damascenus audit.

Codex CXLVII.

Membranaceus, membrana veteri et trita, atramento iam flavo, titulis et initialibus minio distinctis, scriptura minuta et nitidissima, columna duplici, in folio, foliorum numero 420, Saec. X. probe conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως τοῦ χρυσοςόμου ὑπόμνημα εἰς τὰς πράξεις τῶν ἀποςόλων.	Sancti patris nostri Ioannis archiepiscopi Constantinopolitani Chrysostomi commentarius in acta apostolorum.
A. πολλοῖς τουτὸ τὸ βιβλίον.	T. ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν καὶ δή.

†. Sunt homiliae LV. Initium homil. XXVI. ab edito differt: κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν φησι. πάντως τῶν ἐφεξῆς. ἔθος γὰρ τοῦτο τῇ γραφῇ. καλῶς δὲ λέγει, ὅτι ἡρώδης ὁ βασιλεὺς οὗτος οὐκ ἦν ὁ ἐπὶ τοῦ χριςοῦ κ. τ. λ. — In homil. XLII. prima initii verba desunt et incipit: πέμπει τὸν τιμόθεον — Initium homil. XLVI. etiam aliter effertur: οὗτος ἐπίσκοπος ἦν τῶν ἱεροσολύμων. — Idem habe de initio homil. LIV. παρεῖχον φησὶ οὐ τὴν τυχοῦσαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν οἱ βάρβαροι κ. τ. λ. — Ultimae demum hoc est: ἐβούλετο γὰρ ἑαυτὸν ἀπαλλάξαι. Cuius etiam finis est mutilus. Ex his collige, alia item discrimina occurrere, quae nimis longum foret indicare. In editione Montfauconiana aliqua indicantur. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 75.

Codex CXLVIII.

Bombycinus, charta laevigata, veteri et lacerata, atramento flavescente, literis textus maiusculis, il-

lis catenae minutissimis, in folio, foliis 81 constans, Saec. XIII, male passim conservatus et inscriptus.

Ἰὼβ δικαίου βίος ὑπὸ πολυχρονίου ἑρμηνευθείς. οἱ ἐξηγηταὶ τῆς παρούσης βίβλου· ἰωάννου, ἐυαγρίου, ἰουλιανοῦ, μεθοδίου, ἀκυλᾶ, θεοδωρήτου, ἐυσεβίου καὶ ἄλλοι πλεῖςοι ποιηταὶ, οἱ ἐξήγησαν τὸν βίον τοῦ ὁσίου καὶ πολυάθλου δικαίου ἰὼβ.

Iobi iusti vita a Polychronio exposita. Interpretes praesentis libri sunt Ioannes, Evagrius, Iulianus, Methodius, Aquila, Theodoretus, Eusebius et alii quàm plurimi poetae, qui vitam sancti et aerumnosi iusti Iobi exposuerunt.

κειμ. ἄνθρωπός τις ἦν.
ἑρμ. κατὰ φύσιν μὲν, ἧς τῶν πολλῶν.
τελ. καὶ ὁ ἀμωλὴκ τοῦ ἠσαὺ.

†. Non est Polychronii commentarius, sed catena ex Polychronio, aliisque contexta. In medio textus est, in margine expositio. Prima est: *κατὰ φύσιν μὲν εἷς τῶν πολλῶν. κατ' ἀρετὴν δὲ εἷς τῶν πολλῶν ὑψηλότερος. εἶπε γὰρ τὴν φύσιν, ἵνα δείξῃ τὴν ὑπέρφυσιν.* Natura quidem unus è multis, virtute autem multos antecelluit. Communem naturam scriptor indicavit, ut, quod proprium electionis fuit, ostenderet. Id quod Chrysostomi est, uti legi potest in catena graeca SS. PP. in Iobum edita latine Lugd. 1586. 4. p. 4. Sed expositio haec citata brevior est, quàm in editione memorata, sic et de aliis, ut potius excerpta censeri debeant. Patricius Iunius Lond. 1637. f. catenam PP. in Iobum accuratiorem et locupletiorem editione Comitoliana gr. et lat. edidit. Mihi autem ad manus non est. Polychronii commentarium graece vel latine editum non invenio. Niceta Heracleensis, cuius editionem prius memoravi, ut iunior, ex

Polychronio partem magnam suo commentario in Iobum inseruit. Dolendum, codicem valde laceratum esse. In quibusdam tamen locis suppletus est. Primum folium omnino deerat et Andreas Darmarius, cuius manum aliunde novi, in charta supplevit. Textus στιχηρῶς positus est, et finitis centum versibus novus semper numerus incipit, et sic usque ad finem. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 38. In veteri catalogo scholia Polychronii dicuntur, ut titulus innuit.

Codex CXLIX.

Chartaceus, charta tenui, titulis et initialibus rubris, charactere minuto et eleganti, in folio, foliorum numero 193, cum marginalibus, Saec. XV, bene conservatus et inscriptus.

Ἴσον θείου νόμου. προοίμιον τοῦ κώδικος ἰουστινιανοῦ.	Exemplar divinae legis. Prooemium codicis Iustiniani.
A. ἀπαγορεύομεν δὲ τοῖς.	T. ἐν ἐκκλησίᾳ ἐλευθεροῦν.

†. Verus titulus in fine indicis praemissi occurrit et est: συναγωγὴ τῶν εἰρημένων ἐν τῷ κώδικι καὶ τοῖς διγέστοις καὶ ταῖς νεαραῖς διατάξεσι περὶ ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν καὶ μοναχῶν καὶ πραγμάτων εὐαγῶν, ἔτι δὲ καὶ ἰουδαίων καὶ αἱρετικῶν, collectio expositorum in codice et digestis et novellis constitutionibus de episcopis et clericis et monachis et rebus sacris, atque etiam de Iudaeis et haereticis. Est autem comprehensa tit. XIII. quorum primus est de summa trinitate et fide catholica, et ultimus de manumissis in ecclesia. Observa titulos etiam latinos esse additos a librario latinae linguae prorsus

sus ignaro. Neque enim literas novit. Addita etiam ad quemvis-titulum *παράτιτλα*. Est autem haec collectio Theodori Balsamonis edita in Voelli et Iustelli bibliotheca tom. II. p. 1223. In veteri catalogo non assignatur auctor, nec in sequentibus.

Φύλ. ϟζ. Fol. 97.

Συναγωγὴ τῶν σποράδην ἐν τοῖς διγέϛοις καὶ τοῖς διατυπώμασι καὶ τοῖς ἐισαγωγικοῖς νόμοις ἰνϛιτύτοις κειμένων περὶ ἱερῶν τόπων τε καὶ πραγμάτων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς γενομένων τε καὶ πλημμελουμένων καὶ περὶ ἱερέων ἔτι δε καὶ θυσίων καὶ Ἰουδαίων καὶ τῶν ἀπαγόντων τινὰς πρὸς ἀπηγορευμένην θρησκείαν καὶ περὶ ἀνατροφῆς παίδων, γερόντων καὶ ἀσθενῶν.

Collectio sparsim expositorum in digestis et institutis de sacris locis et rebus et de his, quae in eis fiunt et committuntur, et de sacerdotibus et sacrificiis et Iudaeis et de his, qui aliquos ad prohibitam religionem abducunt et de puerorum, senum et infirmorum alimentis.

A. *β̅ α̅ τ̅ ή̅ διγέϛου α̅ γαίου.*

T. *ὡς ἐν ζωῇ μου διῆγεν.*

†. Est etiam Theodori Balsamonis, edita in citata Voelli et Iustelli bibliotheca.

Φύλ. ρι. Fol. 110.

Ἰουϛινιανοῦ νεαραὶ διατάξεις. καὶ ἐκ τῶν μετὰ τὸν κώδικα νεαρῶν διατάξεων. τιτ. α. περὶ ἐπισκό-

Iustiniani novellae et ex novellis constitutionibus post codicem. Tit. 1. De episcopis et clericis

πων καὶ κληρικῶν καὶ μοναχῶν καὶ μοναςρίων. — et monachis et monachabus.

A. μέγιςα ἐν ἀνθρώποις ἐςὶ δῶρα θεοῦ. — T. ἐν τοῖς προιοῦσι συμβολαίοις.

†. Est Theod. Balsamonis collectio edita in Voelli et Iustelli bibliotheca. Sunt verò tres tituli. Primum supra adduxi. Secundus est de ecclesiasticis rebus et titulis. Tertius de haereticis, Iudais et Samaritanis. At secundus est mutilus et tertius omnino deest.

Φύλ. ρμη. — Fol. 148.

Περὶ ναυκλήρων καὶ ναύτων. — De exercitoribus et nautis.

A. οἱ ναύκληροι ναυκληροῦντες. — T. ὃς ἀνεπιχρήννυται.

†. Est haec lex XXI. iuris navalis editi a Leunclavio in iure graeco-romano, ubi in margine notatur abesse in omnibus, excepto manuscripto, quo usus est ad editionem suam. Hoc et sequens omissum in veteri catalogo.

Φύλ. ρνα. — Fol. 151.

Νόμος ῥοδίων ναυτικὸς κατ᾽ ἐκλογὴν ἐκ τοῦ ἑνδεκάτου βιβλίου τῶν διγέςων. — Ius navale Rhodiorum ex digestorum undecimo libro excerptum.

A. ἐὰν πλοῖον ὁρμᾷ ἐπὶ λιμένα. — T. τοῦ φίσκου ὁμοίως ἐκπέμπονται.

†. Edidit Leunclavius in iure graeco-romano.

Φύλ. ρξδ. — Fol. 164.

Κανονάριον διαγόρευον περὶ πάντων λεπτομερῶν τῶν πάθων καὶ τῶν του- — Canonarium sigillatim explicans omnes animi affectus et poenitentias

τοις προσφόρων ἐπιτιμίων, περὶ δὲ τῆς ἁγίας κοινωνίας, βρωμάτων τε καὶ πομάτων καὶ εὐχῶν λίαν συμπαθέστατον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ νηστευτοῦ πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως.

A. τῆς θείας καὶ παναγάθου τοῦ.

his convenientes, nec non de sacra communione, cibo, potu et oratione, clementer admodum definiens sancti Ioannis Ieiunatoris, patriarchae Constantinop.

T. τῆς αἰωνίου κατακρίσεως περιδώσασθαι.

†. Io. Morinus cum aliis eiusdem auctoris gr. et lat. edidit, sed alio titulo: Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ διακόνου μαθητοῦ τοῦ ἁγίου βασιλείου, ὅυτινος ἡ ἐπωνυμία, τέκνον ὑπακοῆς κανονάριον, Ioannis monachi et diaconi discipuli S. Basilii cognomento filii obedientiae canonarium. Lambecius lib. VIII. p. 449. comment. epistolam graecam de nomocanone Ioannis ieiunatoris adfert hoc tenore. Demonstratio, quod dictus ieiunatoris nomocanon non sit ieiunatoris, sed senis cuiusdam ad discipulum suum. Scripsisti mihi D. Luca, frater spiritualis, ut tibi notionem quamdam de sic dicto ieiunatoris nomocanone perscribam. Et scito, me, licet multum de illo indagantem nil veri potuisse invenire, cuiusnam sit. Exemplaria enim inter se haud conveniunt. Sed quaedam hanc inscriptionem habent. Nomocanon Ioannis Patr. Constant. Ieiunatoris. Alia canonicum Ioannis monachi et diaconi discipuli S. Basilii, cognomento filii obedientiae. In aliis rursus character apparet senis cuiusdam ad suum discipulum dicendo, me haec tibi scribere et sic fac, donec te videro. Et ex eo, quod dicat, me ista omnia doctum fuisse a diiudicationis lychno, qui me enutriit. Et quod duos prologos habeat et ex aliis multis ostenditur, esse senis cuius-

dam ad discipulum suum. Caeterum in cod. Vindob. cognomen filii obedientiae etiam Ioanni Ieiunatori tribuitur, quamvis non sine causa Ioannes filius obedientiae a Ioanne Ieiunatore distinguendus sit, v. Allatium contra Hottingerum p. 229. Iam ex hac epistola perspexi, nomocanonem a canonario differre. Ea enim, quae ex illo citantur, in canonario non occurrunt, prologis etiam, quorum meminit, desideratis. Confer cod. CCLIII. De hoc nil legitur in veteri catalogo.

Codex CL.

Chartaceus, charta tenui, initialibus rubris, scriptura minuta et nitida A. Darmarii, in folio, exaratus Toleti in Hispania, cum notis marginalibus, Saec. XVI, constans foliis 521, bene conservatus et inscriptus.

Ἀντωνίου τοῦ καλοσυνᾶ ἰατροῦ φυσικοῦ προοίμιον καὶ εἰς τὸν βίον τοῦ χαλκονδύλου.	Antonii Calosynae medici physici prooemium et in vitam Chalcondylae.
A. Νικόλαος χαλκόδηλος ἀθηναῖος.	T. ἀτετρακοσιόςῳ πβ.

†. In margine A. Darmarii manu notatum: εἰς τὸν βίον χαλκονδύλου ἰωάννου κυζικοῦ, in vitam Chalcondylae Ioannis Cyzici. In hoc prooemio dictio auctoris laudatur. Mentio etiam fit Angeli Politiani, nec non Demetrii Chalcocondylae, quem Laonici Chalcocondylae fratrem fuisse ait. Finit demum dicendo, Demetrium esse mortuum Mediolani A. C. 1482. (Fabricius autem in bibl. graeca vol. VI. p. 476. mortuum A. 1510. asserit) relictis filiis Theophilo, Basilio et Seleuco. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 164. de Demetrio Chalcond.

φύλ. δ.	Fol. 4.
Νικολάου χαλκοδύλου λαονικοῦ χρονικὸν περὶ τῆς κατασκάψεως ἁπάσης τῆς ἑλλάδος καὶ συμβεβηκότων ἄλλων πραγμάτων ἐν τῇ ἰταλίᾳ, ἱσπανίᾳ καὶ γερμανίᾳ καὶ παιονίᾳ καὶ περὶ πράξεων τῶν τούρκων ἕως τοῦ αὐθεντῇ τοῦ μεχμπεῇ.	Nicolai Chalcocondylae Laonici chronicon de eversione totius Graeciae et de aliis rebus gestis in Italia, Hispania, Germania et Paeonia et de rebus Turcarum, usque ad dominum Mechmet.
A. λαονικῷ ἀθηναίῳ τῶν κατὰ τὸν βίον.	T. εἰς τὴν πελοπόνησον ἐγένετο.

†. Prodiit gr. et lat. inter scriptores Byzantinos. In margine brevia argumenta occurrunt, non tamen ea, quae in editione habentur. Sic primum τὰ ἀνδραγαθήματα. ταῦτα οὐδαμῇ ἐλάττονα τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην πότε γενομένων, res gestas famâ nequaquam minores iis, quae unquam in universo isto terrarum orbe contigere. In fine scriptum: ἐτελειώθη τὸ παρὸν χρονικὸν τοῦ νικολάου τοῦ χαλκοδήλου λαονικέως ᾳφξζ. μηνὶ νοευρίου ϛας κα. ἐν τῷ τωλέτῳ τῆς ἱσπανίας, finitum hoc est Chronicum Nicolai Chalcocondylae Laonici 1567. 21. Nov. Toleti in Hispania, manu, ut mihi aliunde constat, Andreae Darmarii. De prooemio Antonii Calosynae et de vita Laonici nil scriptum in veteri catalogo.

Codex CLI.

Membranaceus, membrana subtili et candida, titulis et initialibus miniatis, colore vario et figuris distinctis et auratis, charactere minutissimo et elegantissimo, in folio, cum lacunulis, a Clemente VII.

P. M. donatus Alb. Widmestadio, cum ei praesentibus cardinalibus systema Copernicanum explicaret, in folio, foliorum numero 180, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Ἀλεξάνδρου ὑπόμνημα ἐις τὸ περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητῶν.	Alexandri commentarius in tract. de sensu et sensili.
A. ἐιπὼν ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς περί.	T. τὸ περὶ μνήμης καὶ ὕπνου τέτακται.

†. Est hic Alexandri Aphrodisiensis commentarius in librum Aristotelis de sensu et sensili. Prodiit graece Venet. apud Aldum 1527. f. et latine apud Scotum ibidem saepius.

φύλ. πβ.	Fol. 82.
Μιχαὴλ ἐφεσίου περὶ μνήμης καὶ ἀναμνήσεως.	Michaelis Ephesii de memoria et reminiscentia.
A. ἐιπὼν ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς, πρῶτον μὲν.	T. μέχρι πόῤῥω ἐςίν.
φύλ. ρδ.	Fol. 104.
Περὶ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως.	De somno et vigilia.
A. περὶ δὲ τοῦ ὕπνου μετὰ τόν.	T. ἐνάντιον τῷ ὁρᾷν.
φύλ. ρκδ.	Fol. 124.
Περὶ τῆς καθ' ὕπνον μαντικῆς.	De divinatione per somnum.
A. περὶ δὲ τῆς μαντικῆς. — μετὰ τό.	T. καὶ τὸ παρὸν βιβλίον.

Φύλ. ρκθ.	Fol. 129.
Περὶ ζώων κινήσεως.	De animalium motu.
A. ἐπειδὴ ἡ ὀρεκτικὴ δύναμις.	T. ὥςε δύνασθαι κινῆσαι.

Φύλ. ρμε.	Fol. 145.
Περὶ μακροβιότητος καὶ βραχυβιότητος.	De vita longa et brevi.
A. ὁ μὲν σκοπὸς τῆς.	T. ὃ εὑρήσεις ἐν ἄλλοις.

Φύλ. ρνβ.	Fol. 152.
Περὶ γήρως καὶ νεότητος καὶ ἀναπνοῆς.	De senectute et iuventute et respiratione.
A. μετὰ τὸ περὶ μακροβιότητος.	T. τὰ δὲ λοιπὰ σαφῶς ἀπαγγέλλει.

†. Omnia haec Michaelis Ephesii in editione Aldina contenta sunt. Illud animadverto, in commentario de somnio et vigilia etiam contineri illum de insomniis, titulo non expresso. Finis commentarii de respiratione videtur esse mutilus.

Φύλ. ρξθ.	Fol. 169.
Πρόκλου ςοιχείωσις φυσική.	Procli elementa physica.
A. συνεχῆ ἐςιν, ὧν τὰ πέρατα ἕν.	T. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

†. Prodiere graece Basil. 1531. 8. tit. de motu. Latine saepius extant. Item gr. et lat.

Codex CLII.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis et initialibus cinnabari distinctis, literis minutis et nitidis, manu diversa, in folio, cum lacunis et cor-

rectionibus marginalibus, in folio, foliorum numero 350, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Χρονικὸν σύντομον, ἐπισύναξις τοῦ γραμματικοῦ κυρ. μιχαὴλ τοῦ γλυκᾶ. προοίμιον.	Chronicon succinctum, a grammatico domino Michaele Glyca compositum. Prooemium.
A. βραχὺ σύλλαβον ἐγχαράττω σοι.	T. τὸν κομνηνὸν ἰωάννην.

†. Praemittuntur hi versus: βίβλος χρονικὴ σύνθεσις τεχνουργίας. ἔργοις παριςὰς, κλῆσις ἡ συγγραφέως. ἣν ἐκ γένους ἔσχηκε γλυκεπωνύμου. γλυκᾶς ὁ γράψας μιχαὴλ τὸ βιβλίον θείων λόγων νοῦς καὶ κανὼν τῶν δογμάτων. Ph. Labbeus in notis ad Mich. Glycae Chronicon editum in scriptoribus Byzantinis hos versus etiam adducit, sed cum discrimine. Ipse titulus ibi citatus etiam differt: τοῦ λογιωτάτου καὶ μακαριωτάτου κυρ. μιχαὴλ τοῦ γλυκᾶ χρονικὸν ἀπὸ κτίσεως κόσμου συνοπτικὸν, διέξιον κατ' ἐπιτομὴν περί τε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, περί τε τοῦ φῶτος αὐτοῦ καὶ πάντων ἁπλῶς τῶν ὑπὸ θεοῦ δημιουργηθέντων ἐν ἡμέραις ς. περί τε τῆς πλάσεως τοῦ ἀδὰμ καὶ τῶν λοιπῶν καθεξῆς. Fol. 46. tit. de Castore lacuna magna occurrit et subsequens titulus est de felibus et vespertilionibus. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 266.

φύλ. σκε.	Fol. 225.
Φωτίου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως περὶ τῶν γνωμικῶν θελημάτων ἐπὶ χριςοῦ.	Photii, archiepiscopi Constantinopolitani, de voluntatibus decretoriis in Christo.
A. περὶ τῶν γνωμικῶν θελημάτων.	T. διδασκάλους νομίζεσθαι.

†. Extat latine in Pet. Stevartii auctario p. 437.

φύλ.

Φύλ. σλϛ.	Fol. 236.
Ἐπιϛολὴ περιέχουσα τὴν ὀρθὴν καὶ ἀμώμητον πίϛιν πεμφθεῖσα παρὰ τοῦ μακαρίου πάπα θωμᾶ πατριάρχου ἱεροσολύμων πρὸς τοὺς κατὰ τὴν ἀρμενίαν αἱρετίζοντας ἀραβιϛίμως ὑπὸ θεοδώρου τοῦ τὸ ἐπίκλην ἀβουκαρᾶ τοῦ τῶν κάρων ἐπισκόπου ἀπαγορευθεῖσα, διὰ δὲ μιχαὴλ πρεσβυτέρου καὶ συγγέλου ἀποϛολικοῦ θρόνου μεταφρασθεῖσα, μεθ' οὗ καὶ ἀπέϛαλται μόνην ἀληθινὴν καὶ κατὰ τὸν ὅρον τῆς ἐν χαλκηδόνι οὔσαν συγκεκροτημένης συνόδου τὸν περὶ τῆς εἰς χν̀ τὸν θεὸν ἡμῶν ὁρισθέντα λόγον.	Epistola continens orthodoxam fidem missa a B. Thoma patriarcha Hierosolymitano ad haereticos in Armenia, arabice verò dictata a Theodoro cognomine Abucara, Charran episcopo et graece reddita a Michaele presbytero et syncello sedis apostolicae, solam, veram et a concilio Chalcedonensi definitam fidem in Christum Deum nostrum continens.
A. χς̀ ὁ κς̀ καὶ θς̀ ἡμῶν.	T. τοῦ τῶν ἁγίων συϛήματος.

†. Prodiit gr. et lat. inter Theod. Abucarae opuscula edita cum Anastasii Sinaitae hodego. Ingolst. 1606. 4. p. 428.

Φύλ. σμδ.	Fol. 244.
Αἰσχύλου σχόλια.	Aeschyli scholia.
A. τηλουρὸν διὰ τὸ πολὺ τοῦ ὅρους.	T. ναυσὶ ταῖς τρισκάλμοις.

†. Sunt tantum scholia in tres primas Aeschyli tragoedias. Contuli cum editis 1557. 4. ab

H. Stephano et fere eadem inveni, nisi quod edita fusiora aliquantum sint et aliis subinde verbis concepta. En! *τηλουρὸν διὰ τὸ πολὺ τοῦ ὄρους ἐκάλεσεν αὐτὸ τηλουρὸν, τὸ ἐπὶ πολὺ διῆκον καὶ ἕλκον τὰ οἰκεῖα ὀρεῖα μακρὰ, ἢ διὰ τὸ ὑψηλὸν, ἀφ' οὗ πόῤῥω τις ὁρᾷν δύναται.*

Φύλ. τιδ. Fol. 314.

Γένος ὀππιανοῦ ποιητοῦ.	Genus Oppiani Poetae.
A. *ὀππιανὸς ὁ ποιητὴς πατρὸς μὲν ἦν.*	T. *ὁ συνέχων τὰς ῥίζας τῶν οἴκων.*

†. Anonymi hoc genus editum graece cum Oppiano Lugd. Bat. 1597. 8. Huic vitae subiicitur argumentum de piscatione, quod in citata editione quoque halieuticis praemissum. Finito hoc argumento sic pergit: *τὰ ζῶα τά τε χερσαῖα καὶ ἔνυδρα, σελάχια, μαλάχια, μαλακόστρακα καὶ ὀστρακόδερμα κ. τ. λ.* Sequuntur argumenta primi libri: *περὶ ἵππων, περὶ κορκύρων, περὶ ἐρυθίνων κ. τ. λ.* Demum incipiunt scholia: *ἔθνεα εἶπεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἔθνων. ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνα ἀλλήλως μάχονται καὶ οἷον εἰπεῖν, κατεσθίουσιν οἱ κρείττονες τοὺς ἐλάττονας, οὕτως καὶ οἱ ἰχθύες.* Adeoque titulus verus deberet esse: anonymi scholia in halieutica Oppiani, quae nec graece, nec latine extant. In fine librarius haec scripsit: H. SC. Idem statim initio in ora superiore inveni cum addito: H. S. G. A.

Codex CLIII.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, manu diversa, in folio, exaratus a Mich. Bampacare et Georgio Tryphonio Monembasiota, mutilus ex par-

te, foliis 336 constans, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ μανασσῆ κυρ. κω. σύνοψις χρονικὴ διὰ ςίχων ἀπὸ κτίσεως κόσμου τὴν ἀρχὴν ποιουμένη καὶ διήκουσα μέχρι καὶ τῆς βασιλείας τοῦ βοτανιάτου κυρ. νικηφόρου. τὸ προοίμιον πρὸς τὴν σεβαςοκρατόρησα κυρὰν εἰρήνην, τὴν νύμφην τοῦ βασιλέως κυρ. ἐμανουὴλ.

Manassis domini Constantini compendium chronicum in versibus a creatione mundi usque ad imperium Botaniati domini Nicephori. Prooemium ad Sebastocratorissam dominam Irenem, nurum imperatoris domini Emmanuelis.

A. ἡ μὲν φιλόϋλος ψυχὴ ταῖς ὕλαις.

T. ἤδη πρὸς σιωπὴν ὁ λόγος συνίςαται.

†. Huic chronico, quod in corpore scriptorum Byzantinorum gr. et lat. extat, hi versus praemissi sunt:

βίβλος πέφυκα πρὸς λόγους γηροτρόφους,
γηρῶσα τῷ νῷ καὶ νεάζουσα πάλιν,
τῶν γραμμάτων καινίσιν ἐκ πολλαχόθεν.
τοίνυν πρὸς ἔνδον εἰσφέρω τῶν ἐγκάτων,
βίους ἀνάκτων τῆς νέας ῥωμαΐδος
ῥώμης παλαιωτάτης τε καὶ τριπεμπέλου,
πολλῶν τε πάντων τῶν βεβασιλευκότων,
πέρσαις τε, χαλδαίοις τε καὶ ἀσσυρίοις,
πόνημα καὶ γὰρ πανσόφου κωνςαντίνου
πέλω μανασσῆ τοῦ γραμματικοτάτου.
χειρός τε πάλιν γραμμάτων, ὧν περφέρω,
οἰκτροῦ γεωργίου καὶ τάλανος βάρεος.
εὔχεσθαι τοίνυν οἱ λόγων τῶν δ' εἰδότες
τῷ τερματώσαντί με καὶ γεγραφότι,
γεωργίῳ τῷ πέλοντι βάρει τῇ θέσει,

ὑμῶν δὲ πάλιν ἀνταμείψει δεσπότης
τὰς εὐχὰς εὐσπλαγχνος ὡς πανοικτίρμων,
δόξα τῷ θεῷ τῷ συνεργῷ τοῦ τέλους.

Primos decem versus a Ph. Labbe e Msc. exscriptos et in calce Caroli Fabroti in Constantinum Manassem lect. var. in corpore scriptorum Byzant. editarum editos inveni, non item reliquos. Constat autem ex his, Constantinum Manassem esse auctorem huius Chronici et Georgium Baream scriptorem, scilicet illius exemplaris, ex quo praesens descriptum. Scripsit enim hoc Michael Bampacara Monembasiota mensis May 12, ut ipse ibi subiecit: *ἐπληρώθη τὸ παρὸν βιβλίον τὸ ἐπονομαζόμενον μανασσῆς διὰ χειρὸς ἐμοῦ μιχαὴλ βαμπακαρῆ τοῦ μονεμβασιώτου μην. μαίου ιβ. καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες αὐτὸ εὔχεσθαί μοι διὰ τὸν κύριον.* Sed et in fine huius chronici habentur versus Michaelis Lucudae sacerdotis, quibus ad legendum Manassis chronicon hortatur. Sunt autem: **Μιχαὴλ** *ἱερέως τοῦ λουκούδου.* **Νότου** *βασίλισσά ποτε σοφίαν σολομῶντος ἐθαύμαζεν ἀκούσασα, λίαν ἐξεθαμβεῖτο, ὅθεν ἀπάρασα σπουδῆ, τῆς γῆς τῶν αἰθιόπων, μετὰ λαμπρῶν ϛρατηγέων, μετὰ δορυφορίας πρὸς τὴν σιὼν, κατέλαβε τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν καὶ σολομῶντος τὰς πολλὰς ἀπήλαυσε σοφίας σὺ δὲ φιλομαθεϛάτη ψυχὴ καὶ τρισολβία, ἀγχήνους, συνετώτατε, χαριτωκοσμημένη, σεπτῶν γονέων βλάϛημα, ῥίζης τιμίας κλάδε, τοῦ σολομῶντος εὔπαιδος, τὴν φρόνησιν πλουτήσας. τὴν τοῦ θεοῦ πραότητα κτησάμενος βρέφοθεν. τὸ φιλολόγον τοῦ σοφοῦ, ζηλώσας δημοσθένους. οὐ σολομῶντος ἀρκεσθεὶς τοῖς σοφωτάτοις λόγοις. οὐ κορέσθης τὰς τοῦ δαυὶδ πνοκρότοις φθόγγοις, οὐ προφητῶν θεσπίσματα τοῖς πνατοκινήτοις, ἀλλὰ σπουδάζων ἐν βραχὺ, πάντα λαβεῖν τὴν γνῶσιν. ὅπως ἀρχῆθεν γέγονεν ὁ κόσμος καὶ συνέϛη. ὅθεν ὁ κτιϛὴς ἤρ-*

ξατο, τὴν κτίσιν τεχνουργῆσαι. πῶς ἐξετάνυσε σοφῶς, τὸν πόλον ὡσεὶ δέριν καὶ τοὺς μεγάλους ἐν αὐτῷ κατέπηξε φωςῆρας. τὸ πλάτος ὅπως τῆς γῆς ἐξέτεινε πανσόφως. ἐκ ταύτης δ᾽ἂν ἐβλάςησαν βοτάνετε παντοῖαι, τρόφοις τῶν πάντων ἕνεκεν καὶ θεραπίας νόσω. θάλασσαι πῶς συνέςησαν ἄμετρα σχοῦσαι βάθει. πᾶν δὲ γένος ἐν αὐταῖς ἰχθύων καταμένει. ὅπως τῶν πάντων ἄνακτα θηρίων, ἵππων, ὄνων, δρακόντων, ἄρκτων, ἰγέρων, παρδάλεων, λεόντων, οἰκείαις ἔπλασε χερσὶν. ἀῤῥήτῳ δὲ σοφίᾳ, καὶ τῆς ἐδὲμ κατατρυφᾶν ἔδωκε τὸ χώριον. ἀλλά τε πᾶσαν ἔννοιαν, βροτείαν ἐκνικῶντα, ἔξαισια πᾶν θαυμαςὰ, τεράςια παντοῖα, ἔτι σὺν τούτοις γίγαντας, ἄνδρας ἀσπηδηφόρους, εἰς οὐρανὸν τοξεύοντας, θεῷ φιλονεικοῦντας τὰς πυραμίδας ἰώσηφ τὸν πύργον τῆς χαλάνης, ἑλένης τε τὴν ἁρπαγὴν τῆς καλιμφόρου νύμφης, τὸν ςόλον τὸν παχύπτερον τὸν χιλιοναυςόλων, τὴν ἅλωσιν, τὴν σκύλευσιν τῆς τρισμεγίςου τροΐας, ἣν ποσιδῶν ἐπόλησεν, ἀπόλλωνι σὺν ἅμα. ἣν ἥρα κατεδάφησεν, τῆς ἀθηνᾶς συνούσης, ἀνδρῶν ἡρώων εὐγενῶν ἁπάντων βασιλείας τῶν εὐσεβῶν καὶ δυσσεβῶν, ἀφρόνων, συνετῶν τε, χρηςῶν, κακούργων καὶ σεμνῶν, ἀσεμνῶς βιωσάντων, τοῦ κωνςαντίνου μανασσῆ τὴν βίβλον τὴν ὀλβίαν, τὴν γλυκυτάτην καὶ τερπνὴν ὑπὲρ κηρῶν καὶ μέλι, ὑπὲρ συρίνων τὰς ᾠδὰς, ὑπὲρ ὀρφύως λύραν, ἐμαῖς προτέθηκας χερσὶ προςάσων μοι τοῦ γράψαι, πρὸς κόρον, πρὸς ἡδύτητα, πρὸς χαρμονὴν, πρὸς τέρψιν, ψυχῆς ὁμοῦ καὶ σώματος, νόος τε καὶ καρδίας, ἐγὼ δ᾽ ὡς ἔθος κτώμενός σοι πειθάρχην εἰς πάντας. εἰ δέρας ὀχρυσομάλων προσέταξας κομίσαι, ἢ μύλα τὰ θρυλλούμενα χρυσὰ τῶν ἑσπερίδων. ἢ καὶ ψυχὴν ἐμὴν αὐτὴν προέσθαι τῷ θανάτῳ, ἤθει τὸ προςαττόμενον ταχέως ἐκπληρώσας, ἀρχῆς ἀπ᾽ ἄκρης ἔγραψα μέχρι καὶ τέλους ταύτης, ἣν περ λαβοῦ, ἀναγνῶθι καὶ τῆς ψυχῆς τῆς σύμβοις, ὡς μέλισσα φιλόπονος, θησαύριζε τὰ κρεῖττα, ψυχοβλαβῆ δὲ σύμπαντα καὶ ῥυπαρὰ καὶ φαῦλα, ἐκτρεποῦ,

πέμπε, δίωκε, πόῤῥωθεν ὅσον τάχος. ἡμῖν δὲ πάλιν προσταττον συχνάκις ἐκπληροῦν σοι ψυχῆς τὰ κατὰ θυμὸν καὶ πάσας τὰς ὀρέξεις, ἰδοὺ γὰρ ἐπεθύμησα πάσας τὰς ἐντολάς σου. ἐμὲ δὲ ζῆσον, ὡς φησὶ δαυὶδ ὁ προφήταναξ. v. Cod. sequ.

φύλ. ρκγ. Fol. 123.

Νικηφόρου τοῦ γρηγορᾶ χρονικὴ σύνταξις ἱστορίαν περιέχουσα ἐτῶν ἑκατὸν πεντήκοντα. λόγ. ιβ.

Nicephori Gregorae historia centum quinquaginta annorum. Lib. XII.

A. τοῖς τῶν πάλαι καὶ μέχρις ἡμῶν.

T. καὶ κατάλυσις κατωρχήσατο.

†. Sunt alias lib. XXIV. in corpore scriptorum Byzantinorum in duos tomos divisi, quorum primus hic est. In lib. VIII et XI. magnae lacunae occurrunt. In veteri catalogo XI. numerantur.

Codex CLIV.

Chartaceus, charta firma et laevi, titulis et initialibus rubris, scriptura minuta et eleganti, manu diversa, in folio, foliis 428, scriptore Georgio Tryphonio Monembasiano, mutilus, Saec. XVI, probe conservatus et inscriptus.

Τοῦ μανασσῆ κυρ. κωνσταντίνου σύνοψις χρονικὴ διὰ στίχων ἀπὸ κτίσεως κόσμου τὴν ἀρχὴν ποιουμένη καὶ διήγουσα μέχρι βασιλείας τοῦ βοτανιάτου κυρ. νικηφόρου. τὸ προοίμιον

Manassis domini Constantini compendium historicum in versibus a creatione mundi usque ad imperium Botoniatae domini Nicephori. Prooemium ad Sebastocrat.

πρὸς τὴν σεβαςοκρατόρησαν κυρ. ἐιρήνην νύμφην βασιλέως κυρ. μανουὴλ.

dom. Irenem, nurum imperatoris Manuelis.

A. *ἡ μὲν φιλόϋλος ψυχὴ.*

T. *ἤδη πρὸς σιωπὴν ὁ λόγος συνίςαται.*

†. Editum in corpore scriptorum Byzantinorum. Occurrunt etiam in huius fine versus, quibus auctor ad legendam Manassis historiam exhortatur. Est verò Michael Lucuda sacerdos, ut in Cod. CLIII. videre est. Ibi enim nomen expressum. Finitis hisce versibus scriptura arcana in permutatione literarum vulgarium consistens occurrit. Est verò haec: *ζεσ϶ζɔσ ψ϶χφσν.* Apud Montfaucon in palaeographia graeca p. 286. alphabetum eiusmodi arcanum occurrit, quo ista enodari queunt:

α.	β.	γ.	δ.	ε.	ζ.	η.	ϑ.	ι.	κ.	λ.	μ.	ν.	ξ.
ϑ.	η.	ζ.	ϛ.	ε.	γ.	β.	α.	ɔ.	π.	ο.	ξ.	ν.	μ.
ο.	π.	ρ.	σ.	τ.	υ.	φ.	χ.	ψ.	ω.				
λ.	κ.	϶.	ω.	ψ.	χ.	φ.	υ.	τ.	σ.				

Iam applicatis arcanae scripturae literis alphabeto vulgari et arcano apparebit *γεωργίω τρύφων*, scilicet nomen scriptoris, ut statim videbitur. Post scripturam hanc arcanam sequuntur versus: *βίβλος πέφυκα πρὸς λόγους γηροτρόφους κ. τ. λ.* iidem, quos in priore cod. exscripsi. Tum librarius haec posuit: *ἐπληρώθη τὸ παρὸν βιβλίον τὸ ἐπονομαζόμενον μανασσῆς διὰ χειρὸς κἀμοῦ γεωργίου τοῦ τρύφων, χώρας σαβάνων τοῦ μονεμβασιώτου μην. δεκεμβρίω ε. ἔτους ,ζνη. καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες ἀυτὸ ἔυχεσθαί μοι διὰ τὸν κυρ.* Finitus est iste liber vocatus Manasses manu mea Georgii Tryphonis e regione Sabanorum Monem-

basiotae 5. Decemb. 7058. seu 1550. et lectores precamini dominum pro me.

φύλ. ριθ.	Fol. 119.
Στίχοι γρηγορίου τοῦ θεολόγου εἰς τὸ σωτήριον πάθος τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰῦ χῦ καὶ εἰς τὸν μαθητὴν ἰουδὰν, πῶς φιλήματι δολίῳ παρέδωκε τὸν κύριον.	Versus Gregorii Theologi in salutarem domini nostri Iesu Christi passionem et in discipulum Iudam, quod osculo doloso dominum tradiderit.
A. ὅι μοι τί λέξεις.	T. πανταχοῦ σωτηρία.

†. Est haec ipsius tragoedia: Christus patiens. Initium verò est mutilum. Multa enim adhuc praecedunt in editione graecolatina ipsius operum. Fini tamen alii adhuc versus additi sunt:

ἔχεις ἀληθὲς δρᾶμα κου πεπλαμένον,
πεφυρμένων τε μυθικῶν λύρων κότρῳ
ὁ φιλομαθὴς ἐυσεβοφρόνων λόγων.
ἐι γοῦν θέλεις σὺ καὶ λυκοφρόνος τρόπῳ
γλυκοφρόνοος νῦν, ὡς θέμις, ἐγνωσμένου.
λέξω τὰ πολλὰ νητρεκῶν, ὧν μισοφορεῖς.

φύλ. ρξδ.	Fol. 164.
Πίναξ πέφυκεν ἔπων τοῦ θεολόγου. προοίμιον ἐν σχήματι ἐυχῆς δι' ἡρωικῶν στίχων, ἐν ᾧ φιλοσοφεῖ περὶ ὅλων τῶν ἐν τῷ βίῳ ἀυτοῦ. διηγεῖται δὲ σχεδὸν καὶ τὰ, ὧν παρὰ τὴν ζωὴν ἀυτοῦ πεπείραται.	Tabula versuum Theologi. Prooemium in forma orationis heroicis versibus, in quo philosophatur de rebus in vita sua. Narrat et fere ea, quae in vita sua expertus est.
A. χε ἄναξ, ὅς ἀγνοῖς.	T. ἔχειν μοι, ὦ βασιλεῦ.

†. In

†. In Msc. adhuc adduntur: ἐνταῦθα καὶ μετὰ ταῦτα ὅλῃ θεότητι συνημμένοι. χαίροντα δοξολογίαις σε αἰωνίαις τιμᾶν. Est hic finis libri primi. Totum verò est lib. V. Libri IV. titulus est: πρὸς τοὺς ἐν κοινοβίῳ μοναχούς. οἱ μὲν δὲ πλεόνεσιν κ. τ. λ. Hoc verò in editione non habetur, sed liber V. in Msc. est liber IV. in editione.

Φύλ. σμδ.	Fol. 244.
Τοῦ αὐτοῦ ἀπολογητικὸς εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα γρηγόρ. συμπαρόντος τοῦ βασιλείου, ἡνίκα ἐπίσκοπος ἐχειροτονήθη ἀσίμων.	Eiusdem apologeticus ad patrem suum Gregorium praesente Basilio, cum episcopus Sasimorum creatus esset.
A. πάλιν ἐπ' ἐμὲ χῖσμα.	T. ἀρχιποίμενος ὑμῶν ἰῦ χῦ κ. τ. λ.

†. Extat in eius operibus Paris. 1509. f. Orat. VII.

Φύλ. σμς.	Fol. 246.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς γρηγόριον τὸν ἀδελφὸν βασιλείου ἐπιςάντα μετὰ τὴν χειροτονίαν.	Eiusdem ad Gregorium fratrem Basilii, praesentem post ordinationem.
A. φίλου πιςοῦ οὐκ ἔςι.	T. ἐνεποφθείσης ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Extat in editione citata orat. VI.

Φύλ. σν.	Fol. 250.
Τοῦ αὐτοῦ ἀπολογητικὸς εἰς τοὺς αὐτοὺς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς φυγῆς.	Eiusdem apologeticus ad eosdem post reditum a fuga.
A. οὐδὲν ἰσχυρότερον γήρως.	T. ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης κ. τ. λ.

†. Extat ibidem orat. V.

φύλ. σνα.	Fol. 251.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς καισάριον τὸν ἴδιον ἀδελφὸν αὐτοῦ λόγος ἐπιτάφιος.	Eiusdem in Caesarium fratrem suum oratio funebris.
A. ὄιεσθέ με ἴσως.	T. καὶ μακαρίαν τὴν ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Extat ibidem orat. X.

φύλ. σξδ.	Fol. 264.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης.	Eiusdem in plagam grandinis.
A. τί λύεται τάξιν.	T. τὰ ἡμέτερα ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Extat ibidem orat. XV.

φύλ. σοε.	Fol. 275.
Τοῦ αὐτοῦ ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν πόντον αὐτοῦ φυγῆς ἕνεκεν αὖθις ἐπανόδου ἐκεῖθεν διὰ τὴν τοῦ πρεσβυτέρου χειροτονίαν, ἐν ᾧ τί τὸ τῆς ἱερωσύνης ἐπάγγελμα καὶ ὁποῖον εἶναι δεῖ τὸν ἐπίσκοπον.	Eiusdem apologeticus de fuga sua in Pontum et suo reditu, cum presbyter ordinatus esset, in quo qualis sacerdotii professio sit et qualem episcopum esse deceat.
A. ἥττημαι καὶ τὴν ἧτταν ὁμολογῶ.	T. καὶ ποιμένες ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Extat ibidem orat. I.

φύλ. τε.	Fol. 305.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς ἑαυτὸν καὶ τὸν γέροντα.	Eiusdem de se ipso et sene.
A. τὸ σόμα μου ἤνοιξα.	T. χάριτος ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ.

†. Extat ibidem orat. VIII. tit. ad patrem, cum ei curam ecclesiae Nazianzenae commisisset.

φύλ. τϑ.	Fol. 309.
Τοῦ ἀυτοῦ λόγος ἐπιτάφιος ἐις τὸν μέγαν ἀϑανάσιον.	Eiusdem oratio funebris in magnum Athanasium.
A. ἀϑανάσιον ἐπαινῶν ἀρετὴν.	T. ἀιτούμενον ἐν ἀυτῷ χῷ κ. τ. λ.

†. Extat ibidem orat. XXI. In Msc. est magna lacuna.

φύλ. τκα.	Fol. 321.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὴν ἑκατὸν πεντήκοντα ἐπίσκοπων παρουσίαν λόγος συντακτήριος.	Eiusdem oratio valedictoria coram centum quinquaginta episcopis.
A. πῶς ὑμῖν τὰ ἡμέτερα.	T. μετὰ πάντων ἡμῶν ἀμὴν.

φύλ. τλγ.	Fol. 333.
Τοῦ ἀυτοῦ περὶ φιλοπτωχίας.	Eiusdem de amandis pauperibus.
A. ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ συμπένητες.	T. ἐπίβουλος τῆς συζυγίας.

†. Est ibi orat. XVI. Finis autem Msc. est mutilus.

φύλ. τμβ.	Fol. 342.
Ταῦτα τὰ γράμματα ἑυρήϑησαν ἐν λίϑῳ μαρμαρενίῳ τοῦ τάφου τοῦ με-	Haec literae inventae sunt in lapide marmoreo sepulchri Constantini M.

γάλου κωνςαντίνου. ἐξηγήθη ταῦτα ὁ μέγας πατρίαρχος σχολάριος.

exposuit eas magnus patriarcha Scholarius.

A. *τ. π. τ. τ. ι. δ. η. β. λ.*

T. *ϑ. λ. μ. ε. μ. π. λ. ρ. τ.*

†. Expositio initii est: *τῇ πρότῃ τῆς ἰνδίκτου ἡ βασιλεία* et finis: *θέλημα ἐμὸν πληρεῖται.* Edidit Dorotheus Monembasiae metropolita in fine Chronici sui Venet. 1637. 4.

Φύλ. τμγ. Fol. 343.

Ἕτεροι χρησμοὶ θεοφίλου πρεσβυτέρου ῥωμαίων καὶ κληρικοῦ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τῆς παλαιᾶς ῥώμης μεταβληθέντες ἀπὸ ῥωμαϊκῆς εἰς τὴν ἑλλάδα διάλεκτον παρὰ νοταρίου κυροῦ ἰωάννου τοῦ ῥυζανοῦ.

Alia oracula Theophili presbyteri Romani et clerici magnae ecclesiae veteris Romae translata e latino in graecum a notario domino Ioanne Rhyzano.

A. *ἀναζήσεται σχίσμα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.*

T. *καὶ δοξάζονται εἰς πάντας.*

†. Allatius de Georgiis in Fabricii bibl. gr. tom. X. p. 681. Verderius. Oracula — Theophili, presbyteri Romani, translata a Georgio Zegabeno. Allatius ait, haec oracula variis suis antiquis annexa esse. At haec antiqua nondum lucem viderunt. Haec et sequentia oracula in veteri catalogo omissa sunt.

Φύλ. τμη. Fol. 348.

Ἕτεροι χρησμοὶ καὶ οἱ τοῦ κυροῦ λέοντος τοῦ σοφοῦ.

Oracula alia domini Leonis sapientis.

A. *Φιλόσοφοι, ἀςρολόγοι.*

T. *τῶν ἀγαθῶν ὑπάρχεις.*

†. Lambecius gr. et lat. edidit ad calcem Codini de antiquit. Constantinop.

Φύλ. τνε. Fol. 355.

Ἀισχύλου σχόλια.

Α. τηλουρὸν διὰ τὸ πολὺ τοῦ ὅρους.

Τ. ναυσὶ ταῖς τρισκάλμοις.

Aeschyli scholia.

†. Prodiere cum auctore, sed aucta magis et haec sunt tantum in tres primas tragoedias.

Codex CLV.

Bombycinus, charta crassa et laevigata, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitido, manu diversa, in folio, exaratus a Theriano quodam sacerdote, constans foliis 194, Saec. XIV, bene adhuc conservatus et inscriptus.

Γεωργίου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας ἐξήγησις, ἤτος βίος τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ὀικουμενικοῦ διδασκάλου ἀρχιεπισκ. κωνσαντινοπ. ἰῶ τοῦ χρυσοςόμου.

Α. πάντες ὀι παλαιοὶ ἱςοριογράφοι.

Τ. τῷ θεῷ, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

Georgii, archiepiscopi Alexandrini, narratio, seu vita sancti patris nostri et oecumenici magistri Ioannis Chrysostomi archiep. Constantinop.

†. Extat graece in operibus Eton. 1612. f. tom. VIII. p. 157. et latine saepius. In ora superiori pag. I. arcana scriptura apparet hoc literarum ordine: λϽπψ϶λω πϑϽκϑϽνϽω ζεσ϶ζϽλω ψβυποβωϽν. quae applicata Montfauconii in palaeog. graeca p. 286. alphabetis sequentibus:

ϑ. ν. ζ. ϛ. ε. γ. β. α. Ͻ. π. ο. ξ. ν. μ. λ. κ. ϶. ω. ψ. χ. φ. υ. τ. σ.
α. β. γ. δ. ε. ζ. η. ϑ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω.

οἰκτρὸς καὶ πτωχὸς γεώργιος τὴν κλῆσιν, miser et pauper Georgius nomine enodatur.

φύλ. ριη. Fol. 118.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀντωνίου τοῦ μεγάλου.	Vita et institutum sancti patris nostri Antonii M.
A. μεγάλην ἅμιλλαν ἐνσύσασθε.	T. τυγχάνοντας, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Auctor huius vitae est S. Athanasius, in cuius editione Paris. 1698. f. tom. I. p. 793. gr. et lat. extat. Scriptura arcana ad latus in huius fine ϧω νω νϧ πϑ. ἰς χς νικᾷ, Iesus Christus vincit, explicatur.

φύλ. ρμθ. Fol. 149.

Μηνὶ ἰανουαρ. κ. βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν εὐθυμίου τοῦ μεγάλου.	Mens. Ianuar. XX. vita et institutum sancti patris nostri Euthymii M.
A. καὶ παντὸς μὲν ἄλλου.	T. ὠφέλεια εἰς δόξαν κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in Cotelerii monumentis ecclesiae graecae Paris. 1681. 4. tom. II. p. 200. Pag. 149. in ora superiori adhuc scriptura arcana est, nempe συεξλχψθυϧνλν ψλνϛϡ λξν ψσν νϧϡσνξλχ et ad alphabetum vulgare et arcanum supra memoratum explicatur: ὦ χὲ μου τάχινον τὸν δρόμον τῶν χειρῶν μου, ô Christi accelera cursum manum mearum, Sed et alia adhuc in fine apparet: φσω υχ φενβκθωϧ. φῶς χῦ φένῃ πᾶσι, lux Christi luceat omnibus. Scriptor his claudit: τέλος εἰληφεν

τοῦ παρόντος λόγου εὐθυμίου τοῦ μεγάλου εἰς ὠφελείας χάριν τῆς σῆς καὶ τῶν ἀκουόντων καὶ ποιούντων. ὦ πάτερ μεμνήσω καὶ ἐμοῦ τοῦ πανασώτου, καὶ ἀλλ' οἰκτροῦ θεριανοῦ καὶ τάχα ἱερέως. Finem cepit praesens liber Euthymii M. in utilitatem tuam, audientium et facientium. o Pater memento quoque mei perditissimi, sed miserandi Theriani forte sacerdotis.

Codex CLVI.

Chartaceus, charta tenui et vili, titulis et initialibus rubris, literis minutis et elegantibus, in folio, exaratus ab Andrea Darmario, Saec. XVI, numero foliorum 83, cum correctionibus marginalibus, bene conservatus et inscriptus.

Κουροπαλλάτου περὶ τῶν ὀφφικιάλων τοῦ παλατίου κωνσταντινουπόλεως βασιλέων καὶ περὶ τῶν ὀφφικίων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.	Curopalatae de officialibus palatii Constantinopolitani et de officiis magnae ecclesiae.
A. ὁ μέγας οἰκονόμος, ὁ μέγας.	T. καὶ τῶν γαμικῶν τελετῶν ἐν ἡμέρᾳ ῥήτῃ.

†. Editus est liber inter scriptores Byzantinos. Haec autem differunt. Pag. 2, ubi titulus est: Secundus quinarius. In Msc. haec praecedunt: ὅυτοι κάθηνται ἐν τῇ θείᾳ καὶ ἱερῷ συνόδῳ μετὰ τοῦ ἀρχιερέως. In cap. 2. alia desunt, alia adsunt, quae in editione non habentur. In cap. 3. initium deest. Caetera fere conveniunt.

φύλ. οϛ. Fol. 76.

Ἔκθεσις τοῦ βασιλέως κυροῦ ἀνδρονίκου τοῦ πα-	Expositio imperatoris domini Andronici Pa-

λαιολόγου τοῦ γέροντος, ὅπως νῦν ἔχωσι τάξεως αἱ ὑποκείμεναι μητροπόλεις τῷ πατριαρχικῷ θρόνῳ τῆς κωνςαντινουπόλεως.

laeologi senioris, quem locum nunc teneant metropoles, quae Constantinopolitano throno subiectae sunt.

A. ὁ καισαρείας, ὁ ἐφέσου.

T. ὡς καὶ οἱ μητροπόλιται.

†. Edidere gr. et lat. ad calcem Codini Iunius p. 219. et Gretserus p. 117. In fine legitur: ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου τοῦ ἐπιδαυρίου ἐν τῷ ἔτει αφπβ. ἀπριλ. ε. Ab Andrea Darmario Epidaurio A. 1582. 5. April.

Codex CLVII.

Membranaceus, membrana subtili, initialibus et titulis minio exaratis, charactere minutissimo et nitidissimo, in folio, donatus Alberto, Bavariae Duci a Ioach. Camerario A. 1577, Constantinopoli allatus capta urbe, Saec. XIV, constans foliis 167, optime conservatus et inscriptus.

Πολυβίου μεγαλοπολίτου ἱςορίων ε.

Polybii Megapolitani historiarum lib. V.

A. εἰ μὲν τοῖς πρὸ ἡμῶν.

T. κατὰ τὴν ἐν ἀρχαῖς ὑπόσχεσιν.

†. Prodiere gr. et lat. Hanoviae 1609. f. typ. Wechel. In veteri catalogo lib. 8.

φύλ. ϟγ. Fol. 93.

Ἡρωδιανοῦ ἱςορίων η.

Herodiani historiarum lib. VIII.

A. οἱ πλεῖςοι τῶν περὶ συγκομιδὴν.

T. τῶν ῥωμαίων ἀρχὴν ἀνεδείξατο.

†. Extant gr. et lat. Venet. 1524. 8.

φύλ.

Φύλ. ρκδ.	Fol. 124.
Ἡλιοδώρου αἰθιοπικῶν ι.	Heliodori aethiopic. lib. X.
Α. ἡμέρας ἄρτι διαγελώσης.	Τ. θεοδοσίου παῖς ἡλιόδωρος.

†. Extat graece Basil. 1534. 4. In fine sequentes versus leguntur:

ἐσυφελίχθην, ὦ χαρικλεία κόρη,
ψυχὴν λογικὴν καὶ φρένας καὶ καρδίαν.
ἔγνων σε καὶ πόθους ἂν ἐξ εὐστοργίας,
καὶ ὑπερηγάσθην καὶ κατεπλάγην
τοῦ σώφρονος νοῦ τῶν καλῶν βουλευμάτων
τῆς καρτερίας πρὸς κακῶν ἀμετρίαν,
τοῦ τληπαθοῦς ἔρωτος εἰς θεαγένην,
καὶ ὀλβία συ ταῖς ἐρώσαις παρθένοις,
ἐῤῥωμέναις δὲ πάλιν ὀλβιωτέρα,
κἂν δυστυχὴς ὁ πρῶτος ἐγνώσθη βίου,
ἀλλ' εὐτυχὴς ὄλισθος εὑρέθη γάμος.
πεῖραν λαβοῦσα λῃστρικῆς κακουργίας,
ἄλλων τε δεινῶν ἐν μεθέξει μυρίων,
μακρὰν πλανήτην ἐκμητήσασα χρόνον,
τέλος συνήφθης τῶν καλῶν νυμφευμάτων
τρισευτυχεῖ σῷ νυμφίῳ θεαγένει. ***
φιλῶ σε κόρη τῆς σωφροσύνης χάριν.
φιλῶ σε κόρη τῆς φιλανθρωπίας χάριν,
φιλῶ σε κόρη τῆς εὐβουλίας χάριν.
τῆς καρτερίας, τῆς συνέσεως χάριν,
τοῦ γνησίου ἔρωτος πρὸς σὸν νύμφιον.
μὲν λίθος, ἀμέθυσος ἐγὼ δὸπότης διόνυσος,
ἢ πεισάτω με νήφειν, ἢ μαθέτω μεθύειν.

In folio demum ultimo hoc notatum: ἄυτη ἡ βίβλος ἠνάχθη ἐκ τῆς κωνσταντινουπόλεως μετὰ τὴν ἅλωσιν ταύτης, hic liber allatus est Constantinopoli

capta iam urbe. In assere autem primo haec inscripta leguntur: Serenissimo atque illustrissimo Principi ac domino dom. Alberto, Comiti Palatino Rheni utriusque Bavariae Duci, domino suo Clementiss. Ioachimus Camerarius Reipubl. Norimberg. Medicus subiectiss. animo ddt anno Christi 1577. 10. Cal. Iunii.

Codex CLVIII.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulo et initiali rubris, scriptura minuta et eleganti, in folio, constans foliis 54, Saec. XV, probe conservatus et inscriptus.

Ἰωάννου γραμματικοῦ τοῦ τζέντζου ἐξήγησις τῆς βίβλου τῶν ἔργων καὶ ἡμέρων ἡσιόδου.

Ioannis Grammatici Tzetzis expositio in librum operum et dierum Hesiodi.

A. ὁ μὲν σοφὸς πρόκλος ἐπεξηγούμενος.

T. ἀδελφὸν δὲ τὸν πέρσην.

†. Extat cum Hesiodi operibus Venet. 1537. 4. Ibi verò totum prooemii initium deficit. Longè enim infra his incipit: περὶ μὲν τῆς τῶν ποιητῶν διαιρέσεως. Prooemium etiam fusius in Msc. est quàm in editione. Initio etiam explicatio interlinearis habetur, inter textum, qui in medio est, expositione ad latus posita. Est verò haec: ὦ γνώσεις καὶ ἀπὸ τῆς πιερίας ὅρος τῆς μακεδονίας, τραγωδίαις δοξάζουσαι, γνῶσιν μοι χορηγήσατε, εἴπατε τὸν ὑμέτερον.

Cod. CLIX.

Bombycinus, charta firma, literis minutis et elegantibus, manu diversa, in folio, atramento subin-

de evanescente, valde mutilus multis foliis vacuis, habens folia 250, Saec. XIV, male conservatus et inscriptus.

Λαερτίου διογένους. προοίμιον.	Laertii Diogenis. Prooemium.
A. τὸ τῆς φιλοσοφίας ἔργον.	T. περὶ τοῦ ἰδίου.

†. Est de vitis philosophorum. Lib. I. Thales, Solon, Chilon, Pittacus, Bias, Cleobulus, Periander, Anacharsis, Myson, Epimenides, Pherecydes. Lib. II. Anaximander, Anaxagoras, Archelaus, Socrates, Xenophon, Aeschines, Aristippus, Theodorus, Phaedon, Euclides, Stilpo, Crito, Simon, Glaucon, Simmias, Cebes, Menedemus. Lib. X. Epicurus, cuius finis mutilus est. Lib. III. Plato. Lib. IV. Speusippus, Xenocrates, Polemo, Crates, Crantor, Arcesilaus, Bion, cuius finis deest. Desunt Lacydes, Carneades et Clitomachus. Lib. V. Aristoteles, Theophrastus, Strato. De hoc nonnisi initium adest. Prodiit gr. et lat. Amstel.

φύλ. ξς.	Fol. 66.
Ἱεροκλους εἰς τὰ χρυσὰ ἔπη τοῦ πυθαγόρου.	Hieroclis in aurea carmina Pythagorae.
A. φιλοσοφία ἐςὶ ζωῆς ἀνθρωπίνης κάθαρσις.	T. ὀψὲ γοῦν ποτε κτήσασθαι.

†. Prodiit graece et latine Paris. 1583. 12. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 118.

φύλ. ϟζ.	Fol. 97.
Τὰ δὲ ἔνεςιν ἐν τῷ ια τῶν πτολεμαίου μαθηματικῶν.	Haec sunt in XI. Ptolemaei mathematicorum libro.
A. δεδειγμένων δὲ τῶν περὶ τὸν.	T. τοιούτων ἐςὶν ͞ολβγ'''.

†. Sunt libri XI, XII, XIII. editi cum reliquis graece et latine saepius. In vet. catalogo: Duodecim mathematica opuscula Ptolemaei.

Φύλ. ρνγ. Fol. 153.

Σέξτου ἐμπειρικοῦ πρὸς μαθηματικούς.	Sexti Empirici ad mathematicos.
A. τὴν πρὸς τοὺς ἀπὸ τῶν μαθημάτων.	T. ζήτησιν ἀποδώσομεν.

†. Praemittitur epigramma in Pyrrhonem: ὦ πύῤῥων, μέγα θαῦμα πεφασμένον, ὡς πλέον οὐδὲν κ. τ. λ. quod extat gr. et lat. in editione Lipsiensi 1718. f. Non autem adversus mathematicos tantum, sed et adversus grammaticos, rhetores, geometras, arithmeticos, musicos et Chaldaeos seu astrologos tractatur.

Φύλ. ρϙε. Fol. 195.

Τῶν κατὰ σέξτον σκεπτικῶν βιβ. β̄.	Secundum Sextum scepticorum lib. II.
A. ἐστὶ τ'ἀληθὲς. πρὸ παντὸς δεῖ τὰς ἀρχάς.	T. πρὸς τοὺς φυσικοὺς ζήτησιν χωρήσωμεν.

†. Est Sexti Empirici liber VII et VIII. adversus logicos. Initium deest et in editione Lipsiensi occurrit p. 375. Titulum verò a libro secundo sumpsi.

Φύλ. σμβ. Fol. 242.

Σέξτου ἐμπειρικοῦ ὑπομνημάτων περὶ ἀρχῶν φυσικῶν.	Sexti Empirici hypomnematum de principiis physicis.
A. τὴν μὲν αἰτίαν, δι' ἣν μετὰ τὸ.	T. περὶ τῆς πασχούσης ὕλης λόγος.

†. Sunt prima duo capita adversus physicos. Reliqua desunt. In veteri catalogo inscriptum. Sexti Empirici hypotiposeon Pyrrhonicarum liber tertius et alia quaedam eiusdem Sexti, sed pleraque mutila.

Codex CLX.

Chartaceus, charta vili et tenui, titulus, numeris et initialibus miniatis, charactere minuto et lisibili, in folio, foliorum numero 42, scriptus ab Andrea Darmario, cum correctionibus marginalibus, ex libris Pistorii, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Ἥρωνος ἐκ τῶν παρεκβολῶν παρατάξεων ϛρατηγικά.	Heronis ex institutionum militarium excerptis.
A. τοῦτο γίνεται, ὅταν ὑποχείριοι.	T. ἄνωθεν τοῦ ἀπλήκτου ὁ ποταμός.

†. Est praemissus index cap. XXXIII. In aliis bibliothecis, ut Vindobonensi apud Nesselium, et Taurinensi apud Pasinum eiusmodi titulum inveni: παρεκβολαὶ ἐκ τῶν ϛρατηγικῶν παρατάξεων περὶ τοῦ ὁποῖον εἶναι δεῖ τὸν ϛρατηγόν. In nostro autem codice: περὶ τοῦ πῶς δεῖ ἀγαπᾶσθαι τὸν ϛρατηγὸν παρὰ τοῦ ὑποχειρίου λαοῦ. In Taurinensi est sine auctoris nomine, in Vindobonensi autem Heroni tribuitur. Ex titulo et initio diversa esse excerpta videntur. In appendice Uffenbachiana est de aciebus instruendis.

Codex CLXI.

Chartaceus, charta vili et tenui, in folio, manu Andreae Darmarii, constans foliis 78, cum corre-

ctionibus marginalibus, cum lacuna, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Ἑρμενεία θεοδώρου τῆς. γραμματικῆς.	Theodori expositio grammaticae.
A. γραμματική ἐστιν ἐμπειρία.	T. καὶ δεδοίκασι κοινῶς.

†. Praemissa est definitio Dionysii Thracis, sequuntur quaestiones: τί ἐστὶ γραμματική κ. τ. λ. Demum expositio: γραμματική μὲν λέγεται διὰ τὸ τήκειν καὶ καθαίρειν τὰ γράμματα κ. τ. λ. Suspicor, scribendum esse Theodosii, cuius commentarium in grammaticam Dionysii novimus.

Φύλ. ρξ.	Fol. 160.
Τοῦ αὐτοῦ θεοδώρου ἀλεξάνδρου γραμματικοῦ περὶ προσωδίας.	Eiusdem Theodori Alexandrini grammatici de prosodia.
A. προσωδίαι δέκα εἰσὶν, ὀξεία.	T. μή που πεπληρωμένου τοῦ νοήματος.

†. Expositio ipsa sic incipit: Ἡ ὀξεία δίδοται ἐπάνω τῶν βραχέων τοῦ ε καὶ τοῦ ο. Theodori Gazae grammaticam editam Basil. 1529. 4. hanc non esse, sat intelligitur. Ex altero autem titulo innotescit, grammaticum esse Alexandrinum, de quo nil constat, nisi Theodosius sit. Observa, primum codicis numerum esse 120.

Φύλ. ρξβ.	Fol. 162.
Γεωργίου, μητροπολίτου κορύνθου.	Georgii, metropolitae Corinthi.
A. ὀκτώ εἰσι πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου.	T. εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ λόγου πάνυ.

†. Est de nominibus et verbis, de casibus et de constructione verborum. Auctor alias etiam Gregorius vocatur, cuius parvum hoc opusculum nullibi memoratur.

Φύλ. ροθ.	Fol. 179.
Τοῦ σοφωτάτου ἀνδρὸς μαξίμου τοῦ πλανούδου ἔκθεσις ὠφέλιμος περὶ τῆς τῶν ῥημάτων συντάξεως.	Sapientissimi viri Maximi Planudae expositio utilis de constructione verborum.
A. τῶν ῥημάτων τὰ μὲν οὐδαμῆ.	T. καὶ περιδύω σε τὰ ἱμάτια.

†. Titulus primus est: περὶ μεταβατικῶν καὶ ἀμεταβάτων. Est idem prorsus opusculum, quod in aliis bibliothecis recensetur. Eodem enim initio ubique designatur. Suspicor, esse partem grammaticae, quae Florentiae asservatur teste Montfaucon. in palaeog. graeca p. 70. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 311. ubi idem initium occurrit.

Φύλ. σδ.	Fol. 204.
Ἐπίγραμμα. νυκτὸς θυμίαμα δάλος. γρ. θ.	Epigramma. Noctis suffitus germen.
A. νύκτα θεῶν γενέτειραν.	T. καὶ πάλιν φεύγεις εἰς ἀΐδην.
Γνωμικόν.	Gnomicum.
A. δεινὴ γὰρ ἀνάγκη πάντα κρατύνει.	T. φόβους δ' οὔποτε πέμπε.
Ἐις πλάτωνα ἐπιγραμμα.	In Platonem epigramma.
A. γαῖα μὲν ἐν κόλπῳ κρύπτει.	T. θεῖον ἰδόντα βίον.

Codex CLXII.

Chartaceus, charta vili et tenui, titulis et initialibus minio distinctis, scriptura minuta et lisibili, manu A. Darmarii, in folio, cum correctionibus marginalibus, foliorum numero 60, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ ἁγιωτάτου ἰωάννου μητροπολίτου πόλεως ἐυχαΐτων ὑπόμνημα ἐις τὰς δεσποτικὰς ἑορτὰς δι' ἴαμβων ςίχων καὶ ἐν ἄλλοις διαφόροις.

Sapientissimi et sanctissimi Ioannis, metropolitae Euchaitarum urbis, commentarius in festa domini versibus iambicis et in alia varia.

A. ὅυτος ἦν ὁ ἁγιώτατος ἐπὶ τοῦ βασιλέως.

T. καὶ δοκεῖς καὶ τυγχάνεις.

†. Praemissus est index eorum, quae in hoc codice continentur eodem ordine, ut in cod. Vindobonensi apud Lambecium lib. V. p. 29. nisi quod in nostro codice alii separatim positi subsequantur, nempe ςίχοι ἐις τὸν ἀρχιςρατηγὸν ἑςῶτα πρὸ τῶν πύλων καὶ σπάθην ἐπιφερόμενον. ὁ ταξιάρχης ςρατιώτων τῶν ἄνω.— ἕτεροι ἐις τὸν ἄγγελον. πρώτου φάους ὤν. Ad n. LXXXVII. tit. est: ἐις τὴν δίκην ναβαρέως χαράγην τῶν σχέδων, non σχεδόνων, ut in cod. Vindob. de quo Lambecius notam marginalem adiecit p. 37. Prodiere haec Ioannis cognomento Mauropi iambica graece Etonae 1610. 4. ut Fabricius ait vol. VII. p. 719, ubi non pauca carmina exscripsit. In fine hoc notatum: ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου τοῦ ἐπιδαυρίου υἱοῦ γεωργίου πέρας ἔιληφεν ἐν τῷ ἔτει ͵αφοθ ὀκτωβ. β. ἐν πόλει ἱσπανίας μαδριλλίῳ, ab Andrea Darmario Epidaurio Georgii filio scriptum finem habuit A. 1579. 2. Octob. Madriti in Hispania. Idem legitur apud Pasinum in bibl. Taurinensi ad recen-

recensionem eiusdem codicis p. 241. excepto, quod X. Octob. ibi notetur et addatur: *ἐκ τῆς βιβλιοθήκης ἀντωνίου κοβαρουβίου τῆς βασιλικῆς βουλῆς ἀκροάτου.* Ex bibliotheca Ant. Covaruviae regii consilii auditoris.

Codex CLXIII.

Chartaceus, charta tenui et vili, charactere minuto et lisibili, manu A. Darmarii, in folio, cum correctionibus et figuris marginalibus calamo factis, constans foliis 65, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Συναγωγὴ καὶ ἐξήγησις ὧν ἐμνήσθη ἱςορίων ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν γρηγόριος ὁ θεολόγος τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ςηλητευτικῷ.

Collectio et expositio, quarum meminit historiarum sanctus pater noster Gregorius Theologus in prima invectiva.

A. *ὁ λόγος ὁ ςηλιτευτικός.*

T. *θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο.*

Φύλ. λθ.

Fol. 39.

Συναγωγὴ καὶ ἐξήγησις, ὧν ἐμνήσθη ἱςορίων ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν γρηγόριος ὁ θεολόγος ἐν τῷ κατὰ ἰουλιανὸν δευτέρῳ ςηλιτευτικῷ.

Collectio et expositio, quarum meminit historiarum sanctus pater noster Gregorius Theologus in secunda contra Iulianum invectiva.

A. *πρώτη ἐςὶν ἱςορία.*

T. *ἣν προσηγόρευσαν φαλλαγωγίαν.*

†. Collectiones hae duae latine, sed mutile extant in operibus eius Paris. 1609. f. tom. II. p. 499. cum versione Billii Nonno adscriptae. Prima

collectio est historiarum XCVIII. bis scilicet duabus ex una factis. Nam in editis sunt XCVI. Secunda est XXXVI. Ultimae sunt de Cyclope, de Herculis columnis, de Actaeone et Orione, quae in editis non habentur, tribus primis in unam contractis, v. Morellii bibl. gr. etc. p. 68. ubi dicitur edita Etonae 1610.

Φύλ. νδ.	Fol. 54.
Συναγωγὴ καὶ ἐξήγησις, ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ αὐτὸς γρηγόριος ἐν τῷ εἰς βασίλειον τὸν μέγαν ἐπιταφίῳ.	Collectio et enarratio historiarum, quarum meminit idem Gregorius in funebri laudatione Basilii M.
A. *πρώτη ἐστὶν ἱστορία ἡ περὶ τῶν πελοπίδων.*	T. *καὶ ἀξιοθαύμαστον θέαμα.*

†. Eidem Nonno adscriptae in editione citata latine, sed mutile etiam et interpolate habentur tom. II. p. 780. Historia prima est de Pelopidis, XX. verò et ultima de Mausoli Cari sepulchro.

Φύλ. ξγ.	Fol. 63.
Συναγωγὴ καὶ ἐξήγησις, ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ αὐτὸς γρηγόριος ἐν τῷ εἰς τὰ φῶτα λόγῳ.	Collectio et enarratio historiarum, quarum meminit idem Gregorius in oratione in sacra lumina.
A. *οἱ ἀνόητοι θεολόγοι τῶν ἑλλήνων.*	T. *καὶ μὴ ἐκφέρειν εἰς τοὺς ἀμυήτους.*

†. Attribuitur etiam Nonno, ibidemque extat tom. II. p. 1014. Historia I. de Iovis partu, hist. III. et ultima de raptu Proserpinae. In codice Taurinensi hist. XXIV. numerantur, v. Pasinum p. 72. Nonnisi primum in veteri catalogo indicatum.

Codex CLXIV.

Chartaceus, charta tenui et vili, titulis et initialibus rubris, literis minutis et lisibilibus, in folio, manu Andr. Darmarii exaratus Madriti Hispaniarum, cum correctionibus marginalibus, foliorum numero 95. pag. 189. Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ σοφωτάτου λέοντος βασιλέως ὀρνεοσοφικὸν, ἤτοι περὶ ἱεράκων ἐν δυσὶ βιβλίοις.

Sapientissimi Leonis imp. orneosophicum, sive de re accipitraria.

A. ἐσπουδακότι σοι λίαν κράτιστε.

T. ἢ καὶ πλείονας καὶ ἰαθήσεται.

†. Prooemium prorsus idem est, quod in opusculo, rei accipitrariae scriptores, Paris. 1612. 4. edito nomine Demetrii Constantinopolitani. Idem intellige de praemisso indice, paucis tantum mutatis. Lib. I. cap. I. πῶς δεῖ τοὺς θηρευτὰς τοὺς ἱέρακας θηρεύειν καὶ ἐν ποίῳ καιρῷ. Lib. II. cap. I. ἐὰν ἔχῃ ὁ ἱέραξ δύσπνοιαν. Cap. ult. ἐὰν χαίνῃ ὁ ἱέραξ. Praemisso prooemio et titulo caput I. sic habet: ἐν ὥρᾳ θέρους οἱ θηρευταὶ εἰς τὰς τῶν ὄρων κορυφὰς ἀναβαίνοντες ἐπιμελῶς περιέρχονται πάντα τὰ δένδρα καὶ διά τινος ἐπιπλάστου τέχνης μιμούμενοι τὰς φωνὰς τῶν ὀρνίθων ἐξαπατῶσιν αὐτά, ἡ δὲ φαινομένη τῶν ὀρνέων ὁμοία φωνὴ, ἣν ὁ θηρευτὴς ποιεῖ, διὰ ταύτης μηχανῆς γίνεται. Sufficient ista visuris, quantum haec duo differant. In fine notatum: ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου τοῦ ἐπιδαυρίου υἱοῦ γεωργίου ἐν τῷ ἔτει αφοθ σεπτευβ. κϛ. ἐν μαδριλλίῳ τῆς ἱσπανίας. Ab Andrea Darmario Epidaurio, Georgii filio A. 1579. 26. Sept. Madriti in Hispania.

Codex CLXV.

Chartaceus, charta tenui et vili, titulis et initialibus miniatis, scriptura minuta et lisibili And. Darmarii, in folio, cum figuris, foliorum numero 87, Saec. XVI, probe conservatus et inscriptus.

Ἥρωνος ἀλεξανδρέως βελοποιητικά.	Heronis Alexandrini de telis conficiendis.
A. τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ διατριβῆς.	T. ἀνάλογόν εἰσιν αἱ αζγη.

†. Graece et latine cum versione et notis B. Baldi Aug. Vind. 1616. 4. et inter mechanicos Paris. 1693. f. p. 115—144. extat. Heronem Ctesibii non tam auctorem, quàm explanatorem fuisse, subscriptio in codice Vindobonensi antiqua manu exarata innuit: τέλος τῶν ἀρχιμήδους βελοποϊκῶν, τῶν ἐξηγηθέντων παρὰ ἥρωνος κτησιβίου. Finis Archimedis belopoïcorum expositorum ab Herone Ctesibii. Hinc est, quod olim Archimedi Syracusano haec belopoïca attribueretur. v. Nesselii P. IV. p. 73.

φύλ. κη.	Fol. 28.
Εἰσαγωγαὶ τῶν ϛερεομετρουμένων ἥρωνος.	Heronis introductiones de dimensione solidorum.
A. σφαίρας δοθείσης τῆς διαμέτρου.	T. τὸ ϛερεὸν τῆς πυραμίδος.
φύλ. μγ.	Fol. 43.
Κογχίων μετρήσεις διάφοροι ἥρωνος.	Concharum dimensiones variae Heronis.
A. κόγχη, ἧς ἡ βάσις μὲν ποδῶν η.	T. τοσούτους μοδίους χωρεῖ τὸ πλοῖον.

Φύλ. μη.	Fol. 48.
Ἥρωνος μέτρησις τετραστέγου, ἤτοι τετρακαμάρου ἐπὶ τετραγώνου βάσεως οὕτως.	Heronis dimensio tetrastegi, sive tetracameri in tetragoni basi sic.
A. ἔστω ἡ πλευρὰ ιβ. ταῦτα.	T. καὶ ἐπ' ἄλλον ἀριθμὸν μετρήσομεν.
Φύλ. ξε.	Fol. 65.
Τοῦ αὐτοῦ εἰσαγωγαί.	Eiusdem introductiones.
A. ἡ πρώτη γεωμετρία, καθὼς.	T. τὴν τῶν μέτρων ἰδέαν.
Φύλ. ξϛ.	Fol. 66.
Περὶ εὐθυμετρικῶν.	De mensuris rectis.
A. εὐθυμετρικὸν μὲν οὖν ἐστι.	T. ἔχει πόδας ρ στερεούς.
Φύλ. ξη.	Fol. 68.
Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν ὀνομασίας.	De mensurarum et ponderum appellatione.
A. πᾶν τάλαντον ἰδίας ἔχει μνᾶς ζ.	T. ἡ δὲ λιτρὰ ὑφ' ἓν ε.

†. Suspicor omnia haec Heronis esse excerpta ex geometria, quae habetur in codice Paris. cuius quaedam in analectis graecis in lucem prodiere.

Φύλ. ο.	Fol. 70.
Διδύμου ἀλεξανδρέως μετὰ μαρμάρων καὶ παντοίων ξύλων.	Didymi de marmoribus et lignis omnium generum.
A. τῆς τῶν μαρμάρων ξύλων.	T. καὶ τοσοῦτοι πήχεις ἐπίπεδοι.

†. In variis bibliothecis Msc. delitescit liber unicus, si Chalcenterus est, è libris, quos ad 4000 scripsisse fertur, servatus.

Φύλ. ος.	Fol. 76.
Ἐκ τῶν ἀνατολίου.	Ex Anatolio.
A. *ἀριστοτέλης συνεςάναι τὴν πᾶσαν.*	T. *τὸν ἀριθμὸν ἔικοσι τέσσαρες.*

†. Est hic Anatolius Christianus Alexandrinus, cuius haec excerpta sunt. Titulus primus, qui post initium sequitur est: *τί ἐςὶ μαθηματικὴ.* Fabricius in bibl. gr. vol. 2. p. 275. graece edidit.

Φύλ. οθ.	Fol. 79.
Δαμιανοῦ τοῦ ἡλιοδώρου κρισσαίου κεφάλαια τῶν ὀπτικῶν ὑποθέσεων.	Damiani Heliodori Crissaei capita opticae.
A. *ὅτι μὲν οὖν προβολὴ.*	T. *ἴσας κλᾶσθαι γωνίας.*

†. Alii scribunt Larissaei. Prodiere haec XIV. capita in lucem gr. et lat. Florent. 1573. 4. etc.

Codex CLXVI.

Chartaceus, charta tenui et vili, titulis, numeris et initialibus rubris, manu A. Darmarii, in folio, habens folia 72, cum correctionibus marginalibus, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Ἰουλίου ἀφρικανοῦ πρὸς πολεμίους παρασκευὴ. προοίμιον.	Iulii Africani de apparatu bellico. Prooemium.
A. *κατὰ λόγον ἢ ἑιμαρμένην, ἢ τύχην.*	T. *τῶν πλευρῶν τῆς φάλαγγος.*

†. Cap. I. de armatura, ultimum de custodibus est. Sunt verò cap. LXXIX. Est haec pars

Cestorum Africani graece edita, ut videtur, in Thevenoti collectione mathematicorum veterum Paris. 1683. In fine scriptum: ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου τοῦ ἐπιδαυρίου ἐν τῷ ἔτει αφπβ. μαρτίῳ δ. Ab Andrea Darmario Epidaurio A. 1582. 4. Mart.

Codex CLXVII.

Chartaceus, charta candida et tenui, titulis quibusdam et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, manu diversa, in folio, cum correctionibus marginalibus, foliorum numero 158, possessus a P. Victorio et ex parte scriptus, collectus et in librum redactus A. 1728. 21. Sept., Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Ἱππάρχου βιθύνου τῶν ἀράτου καὶ εὐδόξου φαινομένων ἐξηγήσεων.	Hipparchi Bithyni in Arati et Eudoxi phaenomena.
A. I. A. X. ἡδέως ἐπέγνων διὰ τῆς ἐπιςολῆς.	T. ὀπισθίοις ποσὶ λαμπρός.
Τοῦ αὐτοῦ ἔκθεσις τοῦ κατὰ τὸ βορεῖον καὶ νότιον ἀςερισμοῦ.	Eiusdem libri asterismorum.
A. ἄρκτου μικρᾶς.	T. ὁ βορειότερος αὐτῶν υχ'γ.

†. Est hoc originale editionis Florentinae 1567. f. graece. Liber I. phaenomenorum propria P. Victorii manu exaratus est.

Codex CLXVIII.

Chartaceus, charactere minuto et eleganti, manu diversa, etiam P. Victorii, in folio, ex P. Victorii bibliotheca, constans foliis 224, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Σὺν θεῷ εἰς τὴν ἑκάβην.	Cum Deo in Hecubam.

Inc. Euripidis Hecuba simplex fabula est.

Des. Cognovit visa ipsius coma.

†. Sunt haec inedita et propria P. Victorii manu exarata et ab amanuensi iterum scripta argumenta latina in Euripidis tragoedias, in quae hanc cuiusdam Itali notam initio positam lego. Questi sono discorsi di P. Vettori sopra piu tragedie greche, i quali egli ordino, che fossero abbruciati tutti et questo credo fussi, perche egli fece queste fatiche per suo esercitio, et cognitione et non perche fossero vedute da altri et avendo gli poi ritrovati, quando era in eta provetta, giudicò, che fossero imperfetti et da non far gli honore et io gli salvo per agevolare gli etudi et fatiche alli miei figli, ma gli prego, che non dieno mai al alcuno di havergli, a cio, che non sieno loro diesti, ne gli dieno mai a persona alcuna et quando harano vedute essi le tragedie gli potrauo abbruciare.

Φύλ. πθ.	Fol. 89.
Σοφοκλέους εἰς τὸν αἴαντα, τὸν μαςιγόφορον.	Sophoclis in Aiacem flagelliferum.
A. Exitus fabulae miser.	T. Prior vetustate amissa est.

†. Sunt eiusdem Victorii argumenta latina autographa in Sophoclis tragoedias et ab alio duplicata.

Φύλ. ρκθ.	Fol. 129.
Εὐριπίδου Φοινίσσαι.	Euripidis Phoenissae.
A. ὦ τὴν ἐν ἄςροις οὐρανοῦ.	T. τῶν δὲ διάλυσις κακῶν.

†. Non

†. Non est integra tragoedia notis P. Victorii et aliorum illustrata.

φύλ ρπη.	Fol. 188.
Ἐυριπίδου ἰων.	Euripidis Ion.
A. ὅπλοισιν ἀυτὴν, ὀυ λόγοις ἐῤῥύσατο.	T. οἱ κακοὶ δ' ὥσπερ πεφύκασι, ὄυποτ' ἐυπράξειαν ἄν.
Armis ipsam, non verbis liberavit.	Mali autem, quemadmodum sunt, nunquam felices sunt.

†. Est gr. lat., uti patet. Subsequuntur P. Victorii observationes de variis speciebus cantuum Chori a tragicis adhibitis in fabula. At in pag. ultima propria Victorii manu scriptum lego, questò si abbruci.

Codex CLXIX.

Chartaceus, charta solida, scriptura minuta et eleganti, manu diversa, in folio, foliorum numero 108, mutilus, ex libris P. Victorii, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Δημητρίου Φαληρέως περὶ ἑρμηνείας, ὅ ἐςὶ περὶ φράσεως.	Demetrii Phalaerei de elocutione.
A. ὥσπερ ἡ ποίησις διαιρεῖται.	T. ἀλλήλοις ταῦτα ἀμφότερα.

†. Est manuscriptum hoc originale editionis Florentinae 1552. 12. At ibi desunt notae, quibus hìc Demetrium manu propria illustravit P. Victorius. Textus magnam partem ab alio est exaratus. Reliqua P. Victorius sua manu supplevit.

Fol. 79. Eiusdem idem adhuc ab alio scriptum, non verò completum occurrit.

Codex CLXX.

Chartaceus, charta candida et solida, titulis et initialibus minio distinctis, scriptura minuta et tersa, manu diversa, in folio, foliorum 128, possessus a P. Victorio, cum correctionibus, cum notis P. Victorii originalibus, Saec. XVI, collectus Romae 1729. Mart. bene conservatus et inscriptus.

Ἰωάννου γραμματικοῦ ἀλεξανδρέως τοῦ φιλοπόνου περὶ χρήσεως τοῦ ἀςρολάβου. προοίμιον.

Ioannis Grammatici Alexandrini Philoponi de usu astrolabii. Prooemium.

A. *τὴν ἐν τῷ ἀςρολάβῳ τῆς ἐπιφανείας.*

T. *διέςηκεν ἐπὶ θαττέρᾳ.*

†. Recensetur inter inedita et Msc. extat adhuc in bibl. S. Marci apud Theupolum p. 148. ubi perperam ait, recenseri a Fabricio inter inedita, et deperdita. Utitur enim particula vel.

φύλ. κα. Fol. 21.

Μέθοδος ἑτέρα τοῦ ἀςρολάβου.

Alia methodus astrolabii.

A. *εἰ βούλει γινώσκειν τήν.*

T. *παραδόσεις συμφωνείας.*

φύλ. κζ. Fol. 27.

Παύλου ἀλεξανδρέως εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἀποτελεσματικήν. προοίμιον.

Pauli Alexandrini isagoge in apotelesmaticam.

A. *πάνυ καλῶς, ὦ φίλε παῖ.*

T. *αὐτὰ τὰ ζώδια κατωνόμασαι.*

†. Prodiit ex bibliotheca H. Ranzovi cum versione A. Schatonis Witeb. 1586. 4. cum scholiis graecis. In hoc Msc. etiam notae margini adiectae sunt, me nescio, an eaedem sint cum editis. Prima ad tit. περὶ τῶν κατὰ σχῆμα τριγώνων κ. τ. λ. sic sonat: σκοπεῖν οὖν χρὴ πότερον κατὰ ἄιρεσιν ὑπάρχουσιν, ἢ παρ' ἄιρεσιν. καὶ πότερον ὑπὸ ἀγαθοποιοῦ ἢ κακοποιοῦ σχηματίζονται, καὶ ὑπὸ συναιρέτου ἢ ὀυ συναιρέτου.

Φύλ. οε.	Fol. 75.
Ῥητορίου ἔκθεσις καὶ ἐπίλυσις περὶ δὲ τῶν προειρημένων δώδεκα ζωδίων καὶ περὶ ἑτέρων διαφόρων ἐκ τῶν ἀντιόχου θησαυρῶν.	Rhetorii expositio et salutio de memoratis XII. signis Zodiaci et de variis aliis ex Antiochi thesauris.
A. τίνος ἕνεκα τῶν ιβ ζωδίων.	T. ἀποτελούμενα βίαια πράγματα.

†. Extat Msc. in variis bibliothecis v. Lambec. l. VII. p. 257. Labbe p. 121. Fabric. vol. 2. p. 515.

Φύλ. ρα.	Fol. 101.
Πολυβίου τοῦ ς λόγου περὶ διαφόρων πολιτειῶν.	Polybii liber VI. de variis imperii formis.
A. τῶν μὲν γὰρ ἑλληνικῶν.	T. τὴν ἐκ τοῦ πέλας ἐπίςασιν.

†. Est P. Victorii autographum hoc excerptum.

Φύλ. ριζ.	Fol. 117.
Περὶ δυνας ειῶν καὶ ὃια καλλίςη.	De dynastiis et quae earum sit optima.
A. σχεδὸν δὲ πάντες οἱ συγγραφεῖς.	T. ἐν τοῖς διαβουλίοις.

†. Est quoque excerptum ex eodem Polybii sexto libro usque ad finem eius P. Victorii manu exaratum.

Φύλ. ρλα.	Fol. 131.
Ἀπὸ τοῦ ιη λόγου.	Ex libro XVIII.
A. ἐγὼ δὲ κατὰ τὴν ἕκτην βίβλον.	T. τολμῶσι δ' ὀλίγοι ψαύειν.

†. Non è libro XVIII, sed XVII Polybii, et est comparatio armaturae Romanorum et Macedonum. In editione verba ultima sunt: ἤει πρὸς χάρισσαν. Msc. adhuc pergit: πολεμοῦντας γὰρ δεῖ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας βαρεῖς εἶναι καὶ θυμικούς. ἡττομένους δὲ γενναίους καὶ μεγαλόφρονας, νικῶντας δὲ μὴν μετρίους καὶ πράεις καὶ φιλανθρώπους, οὐδεὶς γὰρ οὕτως οὔτε μάρτυς ἐςὶ φοβερὸς, οὔτε κατήγορος δεινὸς, ὡς ἡ σύνεσις ἡ κατοικοῦσα ταῖς ἑκάςων ψυχαῖς. τῶν γὰρ παραβολῶν καὶ καλῶν ἔργων ἐφίενται μὲν πολλοὶ, τολμῶσι δ' ὀλίγοι ψαύειν.

Φύλ. ρλθ.	Fol. 139.
Ἀπὸ τοῦ ι λόγου.	Excerptum e X libro eiusdem.
A. κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον.	T. ὑφ' αὐτοὺς ἐκείνους ποιοῦνται.

†. In editione gr. lat. Wechel. 1609. p. 593.

Φύλ. ρμθ.	Fol. 149.
Οὗτος ὁ περὶ τῆς τῶν λόγων ἐξετάσεως λόγος διονυσίου ἁλικαρνάσεως.	Dionysii Halicarnassei liber de examine orationis.
A. ὅτι δεῖ τοῖς τῶν ἀρχαίων.	T. βελτίων ἡ φράσις τῇ μίξει γίνεται.

†. Est cap. XII. artis rhetoricae, quod vide in editione Hanov. 1615. 8.

Φύλ. ρνζ. | Fol. 157.

Τοῦ ὑπερτίμου ψέλλου περὶ ὑετοῦ, ἀςραπῆς καὶ βροντῆς. | Hypertimi Pselli de pluvia, fulgure et tonitru.

A. ἠρωτήκατέ με, φίλτατοι παῖδες. | T. τοῖς φιλοσόφοις ῥηθέντα ὑποτιθέντες.

†. Videtur esse excerptum quaestionum naturalium ad Michaelem Ducam. Nullibi enim fit mentio de hoc tractatu quasi separato. Idem extat in P. Victorii bibliotheca n. 112. colligatum.

Φύλ. ροε. | Fol. 175.

Ἰωσήππου περὶ ἁλώσεως λόγ. γ. | Iosephi de captivitate lib. III.

A. εἰ δέ τις αὐτῶν καὶ εἰς τήν. | T. μετὰ τῆς δυνάμεως.

†. Est lib. III. cap. V. Facta ad editionem Havercampi collatione has variantes deprehendi: ἐυτολμίας, τὸ δὲ οὐδὲ. πρὸς τὴν δόμησιν ἐργάλια, περίβολος, ἐπείγει, τετράπηχυς, οὐδέ ἐςιν ὅτι, οἱ ταξίαρχοι, ἐξεῖναι, ἐπιτιθέντες ἔςασιν, ὕσπληγος, ὁμῶς, ὅτε, παραςάσει, φυλάττων, ἴλαις, μὲν ῥωμαίων, τῆς ἐκ σκέψεως, λαβόντα, δοκεῖν, ὦμοι δὲ, συναφεῖς, ἡσσήθησαν, πιώτατον, ἔλασσω, ἐμπειρίας, ὥρμενος, προσκοπεῖν, ἐπ᾽ αὐτῶν.

Φύλ. ρϟγ. | Fol. 193.

Ξενόφοντος τῶν οἰκονομικῶν. | Xenophontis oeconomica.

A. δεῖ χρῆσθαι καὶ τὰ θνοιτηκὰ. | T. μηδεὶς ἀποθάνῃ.

φύλ. σμγ. Fol. 243.

Λεονάρδου ἀρετίνου πολιτεία φλωρεντίνων.

Leonardi Aretini de republica Florentina.

A. ἐπειδὴ ἐπιθυμεῖς εἰδέναι.

T. ἡ πολιτεία κατέστη.

†. Opusculum trium foliorum in octavo adhuc extat Msc. in bibl. S. Marci et Upsaliae, scritum in forma epistolae ad Nicolaum Cardinalem. Ante paucos annos gr. et lat. in 8 prodiit, cum versione Bened. Monetae, Florentini v. Morell. p. 274.

φύλ. σνγ. Fol. 253.

Περὶ πάθους.

De affectu.

A. τὸ πάθος πολὺ μὲν ἐν ποιήσει.

T. εἰ μὴ ὑπόθεσις τραγικὴ εἴη.

†. Videtur esse excerptum, idque brevissimum, non verò additum, cuius sit.

Codex CLXXI.

Chartaceus, charta solida et usu sordida, atramento pallido, titulis marginalibus miniatis, literis minutissimis, in folio, cum correctionibus marginalibus, possessus a P. Victorio et scriptus, mutilus, collectus et in librum redactus Romae 1729. Ian., constans foliis 60, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Πορφυρίου φιλοσόφου περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων.

Porphyrii philosophi de non edendis animalibus.

A. τῶν πρὸς ἡμᾶς ἡκόντων.

T. προστάσσοντος καὶ πελάνοις.

†. Est hoc Msc. originale editionis Florentinae 1548. f. Iunt. propria P. Victorii manu exaratum. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 257.

φύλ. ρι. Fol. 110.

Τοῦ αὐτοῦ τῶν πρὸς τὰ νοητὰ ἀφορμῶν.	Eiusdem sententiae ducentes ad intelligentiam intelligibilium.
A. πᾶν σῶμα ἐν τόπῳ, οὐδὲν δὲ.	T. ἀνὰ μέρος ἑκατέρων μέτεχον.

†. Est item autographum P. Victorii originale editionis Florentinae citatae.

φύλ. ριδ. Fol. 114.

Ἐκ τῶν τοῦ εὐναπίου ὁ βίος τοῦ πορφυρίου.	Ex Eunapii commentario vita Porphyrii.
A. πορφυρίῳ τύρος μὲν ἦν πατρὶς.	T. ἐν ῥώμῃ δὲ λέγεται μεταλλαχεῖν τὸν βίον.

†. Est edita ad calcem editionis Florentinae citatae. Msc. est P. Victorii autographum. Redactor Romanus loco Eunapii, Eugenii inadvertenter scripsit.

Codex CLXXII.

Chartaceus, charta crassa et laevigata, scriptura minuta et eleganti, in folio, foliorum numero 70, possessus a P. Victorio, ipsiusque notis marginalibus et interlinearibus illustratus, Saec. XV, bene conservatus et inscriptus.

Δημοσθένους ἀθηναίου ῥήτορος ὀλυνθιακὸς λόγος α. β. γ.	Demosthenis Athen. Rhetoris orat. Olynth. 1. 2. 3.
A. ἀντὶ πολλῶν ἄν, ὦ ἄνδρες.	T. ὑμῖν συνοίσειν μέλλει.

†. Editae sunt in Demosthenis operibus gr. et lat. In margine habentur notae originales gr. lat. P. Victorii.

Φύλ. ξθ.	Fol. 69.
Τοῦ αὐτοῦ κατὰ Φιλίππου λόγος α.	Eiusdem contra Philippum orat. 1.
A. εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος.	T. ὑμῖν μέλλει συνοίσειν.

†. Est illustrata originalibus P. Victorii notis.

Φύλ. ργ.	Fol. 103.
Τοῦ αὐτοῦ ὁ περὶ τῆς εἰρήνης λόγος.	Eiusdem oratio de pace.
A. ὁρῶ μὲν, ὦ ἄνδρες.	T. σκιᾶς νυνὶ πολεμῆσαι.

†. Est cum notis P. Victorii originalibus.

Φύλ. ριη.	Fol. 118.
Λυσίου ὑπὲρ τοῦ ἐρατοσθένους φόνου ἀπολογία.	Lysiae pro caede Eratosthenis defensio.
A. περὶ πολλοῦ ἂν ποιήσαιμεν.	T. τοῖς πόλεως νόμοις ἐπειθόμην.

†. Est cum originalibus P. Victorii notis gr. lat. et prodiit cum aliis orationibus gr. lat. Londini 1739. 4.

Codex CLXXIII.

Chartaceus, charta solida et laevi, charactere minuto et nitido, in folio, foliis 94, possessus a Petro Victorio, Saec. XV, bene conservatus et inscriptus.

Περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ θείου βραδέως τιμωρουμένων.	De sera numinis vindicta.
A. τοιαῦτα μὲν ὁ ἐπίκουρος.	T. απ' αὐτοῦ τοῦ μνήματος.

†. Est

†. Est Plutarchi commentarius editus cum operibus gr. lat. tom. II. p. 548.

φύλ. νγ. Fol. 53.

Ὅτι οὐδὲ ζῆν ἐστιν ἡδέως κατ' ἐπίκουρον.	Ne suaviter quidem vivi posse secundum Epicurum.
A. κολώτης ὁ ἐπικούρου συνηθής.	T. ἥκιστα ἔφην ἐγὼ καὶ δεῖ.

†. Est cum notis originalibus P. Victorii et Plutarchi opusculum ibidem editum. Finis autem est mutilus.

Codex CLXXIV.

Chartaceus, charta solida et candida, manu P. Victorii, in folio, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Πέτρου τοῦ ὀυικτορίου λεξικόν.	Petri Victorii lexicon.
A. ἀποδυσπετοῦσιν. τόπ. 413. πρὸς δὲ τὰ πλειστάκις.	T. ὥστε ἐπιτατάττοντες ἰσοκρ. 60. φαίνονται δι' ἡμῶν.

†. Est repertorium vocabulorum ex citatis auctorum locis explicatorum.

Codex CLXXV.

Chartaceus, charta solida, atramento pallido, literis minutis et venustis, in folio, foliis 196, Saec. XV, possessus a P. Victorio, collectus Romae et in librum redactus 1728, probe conservatus et inscriptus.

'Αριστοτέλους τέχνης ῥητορικῆς βίβ. γ. — Aristotelis artis rhetoricae libr. III.

A. ῥητορική ἐστιν ἀντίστροφος. — T. ἀκηκόατε, ἔχετε, κρίνατε.

†. Est cum notis P. Victorii. Prima est, Ηαμμον. εις τὰς κατηγορίας ἀριστοτ. παντὶ δὲ πρός τι πρὸς ἀντίστρεφόν τι λέγεται. στροφὴ τοίνυν ἐστὶν ἡ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ εις τὸ αὐτὸ ἀποκατάστασις κ. τ. λ. Et sic deinceps gr. et lat.

Codex CLXXVI.

Chartaceus, charta tenui, titulis rubrè exaratis, charactere minuto et eleganti, in folio, constans foliis 105, scriptus ab Angelo Constantino Hydrussaeo in urbe Cuma, ad usum P. Victorii et And. Canbini, cum correctionibus marginalibus, Saec. XV, probe conservatus et inscriptus.

'Αριστοτέλους τέχνης ῥητορικῆς βίβ. γ. — Aristotelis artis rhetoricae lib. III.

A. ῥητορική ἐστιν ἀντίστροφος. — T. ἀκηκόατε, ἔχετε, κρίνατε.

†. In fine scriptum: ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον τῆς ῥητορικῆς τοῦ ἀριστοτέλους ἐν πόλει κοὺμ βερσάν διὰ χειρὸς ἀγγέλλου κωνσταντίνου ἐκ χώρας ὑδρούσας, ἀπὸ χώρας στερναδίκτας ἐν μηνὶ ἰανουαρίῳ ἡμέρᾳ κθ τῷ χρόνῳ τ̄ δ̄ ινδ., scriptus est hic liber rhetoricae Aristotelis in urbe Cuma Bersanae manu Angeli Constantini ex Hydrusa è vico Sternadicta mens. Ianuar. 29. die indict. IV.

Codex CLXXVII.

Chartaceus, charta tenui et laevigata, literis minutis et nitidis, titulis, initialibus et numeris minia-

tis, in folio, foliorum numero 314, exaratus ab Hieronymo Tragodista Cyprio, Saec. XVI, Aug. Vindel., bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν συμέων τοῦ νέου θεολόγου, πρεσβυτέρου καὶ ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος μάμαντος τῆς ξηροκέρκου.	Sancti patris nostri Symeonis iunioris theologi, presbyteri et praefecti monasterii sancti magni Martyris Mamantis ad Xylocercum.
A. *πῶς ὁ ἄνθρωπος ἀπώλεσε.*	T. *τὴν δόξαν, ἣν δέδωκας αὐτὸς πᾶσαν.*

†. Sunt orationes XXXIII. de fide et moribus, quas Iac. Pontanus S. I. è graeco in latinum translatas edidit Ingolst. 1603. 4.

φύλ. α. Fol. 1. nov.

Ἔρωτες θείων ὕμνων τοῦ αὐτοῦ.	Eiusdem divinorum hymnorum amores.
A. *εὐχῇ μυστικῇ, δι' ἧς ἐπικαλεῖται.*	T. *εἰς ἀτελευτήτους αἰῶνας. ἀμήν.*

†. Idem Iac. Pontanus capita haec XL. citatae suae editioni subiunxit. In indice hîc postposito capita priora, et posteriora eodem numero connectuntur. In fine scriptum: *ἔτους τῆς θείας σαρκώσεως αφνθ. τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη ἐν γερμανικῇ αὐγούστᾳ διὰ χειρὸς τοῦ εὐτελοῦς καὶ τῶν σχολαστικῶν ἐλαχίστου ἱερωνύμου τραγωδίστου τοῦ κυπρίου ἐν ἔτει τῷ ἄνωθεν καὶ τῷ θεῷ δόξα,* praesens liber scriptus est Augustae Vindelicorum manu humilis et scholasticorum minimi Hieronymi Tragodistae Cyprii anno, ut supra, et deo gloria sit.

Codex CLXXVIII.

Chartaceus, charta solida et laevigata, atramento pallido, titulis et initialibus minio distinctis, charactere minuto et nitido, cum correctionibus, non sine lacunis, in folio, constans foliis 235, Saec. XV, probe conservatus et inscriptus.

Ἐξήγησις εἰς τὸ δώδεκα προφητῶν θεοφυλάκτου ἀρχιεπισκόπου βουλγαρίας.	Theophylacti, archiepis. Bulgariae, commentarius in XII. prophetas.
A. ὁ λόγος κυ, ὃς ἐγενήθη.	T. παρ' αὐτοῦ δωρεῶν, χάριτι κ. τ. λ.

†. Capitis 1. textus Oseae est sine commentario, et caput secundum lacunas quatuor habet. — In Habacuc cap. III. sunt. — In Ionam cap. IV. In fine capitis quarti in margine scholium, quod in editione non legi, additum est. Est verò Nicolai presbyteri Malaxae, archipresbyteri Naupliensis. En! σχόλιον νικολάου ἱερέως τοῦ μαλάξου πρωτοπαπᾶ ναυπλ. λίθον βοῶντα οἰκτρῶς οἶμαι λέγειν τὸν ἐπὶ σαυροῦ κρεμασθέντα λίθον ἀκρογωναῖον τὸν ἐξ ὄρους παρθενικοῦ ἄνευ χειρὸς ἀποτμηθέντα χριςὸν τὸν θέον ἡμῶν κ. τ. λ. — In Naum cap. III. In tertii fine scholium legitur: νάουμ ἑρμηνεύεται παράκλησις, quod in cod. XVIII. exscriptum legitur. lectio sola: εἰς βιγάβρι loco τηνβάριν variat. — In Michaeam cap. VII. — In Sophoniam cap. III. — In Aggaeum cap. I. — In Zachariam cap. XIII. — In Malachiam cap. III. — In Ioel cap. I. — In Amos cap. IX. — In Abdiam cap. I. Commentarius iste in prophetas minores V, non quatuor, ut Iöcher in suo eruditorum lexico ait, graece et latine in editione Venetiana prodiit. Reliqua in bibliothecis Msc. latent. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 46. ubi

ait, Bongiovannium codice Marciano et Bavarico usum ibidem edidisse comment. in V. prophetas minores.

Codex CLXXIX.

Membranaceus, membrana veteri et sordida, atramento flavescente, initialibus miniatis, charactere maiusculo et nitido, in folio, foliis 210, indice praemisso, Saec. XI, bene conservatus, possessus a Thaumasio Ephesino et Georgio Hamartolo et inscriptus.

Μηνὶ νοεμβρίῳ ιζ. — Mensis Novemb. 17.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης ἐις τὸν βίον καὶ τὰ θαύματα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμων γρηγορίου ἐπισκόπου καισαρείας τοῦ θαυματουργοῦ.

Sancti patris nostri Gregorii, episcopi Nysseni, in vitam et miracula sancti patris nostri Gregorii, episcopi Caesareae Thaumaturgi.

A. ὁ μὲν σκοπὸς εἷς ἐςί. — T. ὀυ προσεθήκαμεν.

†. Prodiit gr. et lat. saepius in operibus Nysseni et Thaumaturgi.

Φύλ. κϛ. — Fol. 26.

Μηνὶ τῷ ἀυτῷ ιη. — Mens. eiusdem 18.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγάλου μάρτυρος πλάτωνος.

Martyrium sancti magni martyris Platonis.

A. ὀυ ξένα γαλάτων τὰ παρόντα. — T. κατέθεντο ἐις δόξαν κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Surium Iul. 22. viri docti Simeonis Metaphrastae esse existimant.

φύλ. λβ.	Fol. 32.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ.	Mens. eiusdem 23.
Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀμφιλοχίου, ἐπισκόπου γενομένου ἰκονίου.	Vita et institutum sancti patris nostri Amphilochii, episcopi Iconiensis.
Α. καί τι τῶν καλῶν ἐςαι.	Τ. ἐκεῖσε γεγόνασιν. ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Est Simeoni Metaphrastae attributa, et inedita.

φύλ. λη.	Fol. 38.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ κδ.	Mens. eiusdem 24.
Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου, ἐπισκόπου γενομένου ἀγραγάντου.	Vita et institutum sancti patris nostri Gregorii, episcopi Agrigentini.
Α. κάλλιςόν τι χρῆμα ἡ ἀρετὴ.	Τ. καὶ μεγαλοπρεπεία. νῦν κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Surium 23. Nov. et Simeonis Metaphrastae esse creditur.

φύλ. ξθ.	Fol. 69.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.	Eodem die.
Μαρτύριον τῆς ἁγίας καὶ καλλινίκου μεγάλης μάρτυρος τοῦ χῦ αἰκατερίνης.	Martyrium sanctae et victoriosae magnae martyris Christi Catharinae.
Α. βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβεςάτου μαξεντίου.	Τ. ἐώκεσαν. εἰς δόξαν κ. τ. λ.

†. Simeonis Metaphrastae est et latine apud Surium 25. Nov. extat.

Φύλ. οθ. Fol. 79.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κε. Mens. eiusdem 25.

· Βίος τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος κλήμεντος ἐπισκόπου ῥώμης μαθητοῦ τοῦ ἁγίου ἀποςόλου πέτρου.

Vita sancti martyris Clementis, episcopi Romani, discipuli sancti Petri.

Α. κλήμης ἰακώβῳ τῷ κυρίῳ.

Τ. λαμπρότησιν, ὧν γένοιτο κ. τ. λ.

†. In indice praemisso hic est titulus: Κλημέντος τῶν πέτρου ἐπιδημίων κηρυγμάτων ἐπιτομή. ἐν δὲ τῷ τέλει τὸν βίον καὶ τὴν ἄθλην αὐτοῦ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος κλήμεντος πάπα ῥώμης, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου ἀποςόλου πέτρου περιέχουσα, Clementina epitome de gestis sancti Petri Simeoni Metaphrastae attributa et edita a Cotelerio in patribus apostolicis gr. et lat. Amstel. 1724. tom. I. p. 755. Ad Georgium quemdam hunc codicem pertinuisse indicat, quod in fine huius vitae ad latus scriptum legitur, sic: ἰησοῦ χριςὲ βοήθυ μι̃ ̊ ἁμαρτόλο γεωργήω τὸ ταπινὸ δούλο σου.

Φύλ. ρκε. Fol. 125.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Eodem die.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος καὶ ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας.

Martyrium sancti martyris et archiepiscopi Alexandriae Petri.

Α. εἶχε μὲν ἡ ἐπιφανὴς νικομηδεία.

Τ. διαλείπουσιν. εἰς δόξαν κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. cum notis Combefisii in triumphis selectis martyrum, Paris. 1660. 8. p. 189. lat. cum versione Anastasii bibl. apud Surium 25. Nov. et Simeoni Metaphrastae adiudicatur.

Φύλ. ρλβ.	Fol. 132.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρα.	Eodem die.
Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγάλου μάρτυρος μερκουρίου.	Martyrium sancti magni martyris Mercurii.
A. δέκιος ἡνίκα καὶ βαλεριανὸς.	T. μερκούριον, ὅτι χῷ κ. τ. λ.

†. Fabricius vol. IX. p. 124. duo diversa martyria adducit. Nostrum est tertium a duobus diversum. Sic enim pergit: ὁ μὲν ἐπὶ τῶν τῆς ῥώμης σκήπτρων ἦν. ὁ δὲ τοῖς τῆς ἐξουσίας θρόνοις ἐφήδρευεν. Pasinus in bibl. Taurinensi idem adducit, ubi non ἐξουσίας, sed ἀσίας legitur p. 164.

Φύλ. ρμ.	Fol. 140.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ κϛ.	Mens. eiusdem 26.
Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀλυπίου.	Vita et institutum sancti patris nostri Alypii.
A. καλοὶ μὲν καὶ οἱ τῶν μαρτύρων ἆθλοι.	T. δοξάζοντα κύριον, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Est inedita et Simeoni Metaphrastae tribuitur.

Φύλ. ρνα.	Fol. 151.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ κζ.	Mens. eiusdem 27.
Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγάλου ἰακώβου τοῦ πέρσου.	Martyrium sancti magni Iacobi Persae.
A. ἀρκαδίου τὰ ῥωμαίων διέποντος σκῆπτρα.	T. ἀξιωθήσεται, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Est ineditum et Simeonis quoque esse autumant.

Φύλ.

Φύλ. ρνζ. Fol. 157.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κη. Mens. eiusdem 28.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ςεφάνου τοῦ νέου.

Vita et institutum sancti patris nostri Stephani iunioris.

A. Θεῖον τι χρῆμα ἡ ἀρετή.

T. καὶ τῶν οἰκτιρμῶν, ᾧ πρέπει κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Surium 28. Nov. et inter opera Damasceni, cuius esse posse negat Billius interpres.

Φύλ. σα. Fol. 201.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λ. Eiusdem mens. 30.

Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόςολον τοῦ χῦ ἀνδρέαν τὸν πρωτόκλητον.

Commentarius in sanctum Christi apostolum Andream primò vocatum.

A. ἄρτι τοῦ παιδὸς ζαχαρίου.

T. βασιλείαν, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Est ineditus et Simeoni Metaphrastae adscriptus. In fine scriptum et ob lituram lectu difficile: ἡ βίβλος ἢ δὲ πυνθάνη, τίνος ξένε. θαυμασίου ἀπὸ ἐφ ξένε πόλεως. Cuius sit hic liber, interrogas peregrine? Thaumasii ex Epheso, peregrine, urbe.

Codex CLXXX.

Chartaceus, charta solida, candida et laevigata, scriptura minuta et tersa, titulis, numeris et initialibus miniatis, in folio, foliis 287, manu diversa exaratus, Saec. XV. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Νικηφόρου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου κτήτορος εἰσαγωγῆς ἐπιτομῆς βίβ. α.

Nicephori monachi et presbyteri conditoris epitomae isagogicae lib. 1.

A. ἐπειδή περ ἡ λογικὴ ἐπιστήμη.

T. ἔλεγχοι δὲ δέκα τρεῖς.

†. Est haec Nicephori Blemmidae epitome logica cap. XL. comprehensa et graece edita studio Wegelini Aug. Vindel. 1605. 8. Et Lipsiae 1784.

Φύλ. ρα. Fol. 101.

Περὶ μίξεων.

De mixtionibus.

A. γίνονται συλλογισμοὶ ἁπλοῖ.

T. καὶ αἱ ἀνασκευαί.

†. Sunt cap. VII. quorum primum hos titulos habet: περὶ εὐπορίας προτάσεων, περὶ ἀναλύσεως συλλογισμῶν, περὶ τοῦ ἁπλῶς συλλογισμοῦ, περὶ ἐπαγωγῆς, περὶ ἀποδεικτικῆς, reliqua capita titulis carent. Est acephalum, nec Blemmidae tribuendum reor, ut et de sequentibus, licet in veteri catalogo eidem attribuantur.

Φύλ. ρκθ. Fol. 129.

Περὶ τῶν ἓξ κατηγοριῶν τῶν μετὰ τὰς ἀρχοειδεῖς τέσσαρας κατηγορίας.

De sex categoriis post quatuor illas primarias.

A. μετὰ δὲ τὸν τῆς ποιότητος λόγον.

T. ἐπὶ πλεῖον καὶ διαπορητέον.

Φύλ. ρμζ. Fol. 147.

Τιμαίῳ τῷ λόκρῳ περὶ τὰς τοῦ παντὸς φύσιος.

Timaei locri de natura universi.

A. τιμαῖος ὁ λόκρος τὰ δὲ ἔφα.

T. εἰ θεὸς ἀγεννάτω καὶ αἰωνίῳ.

†. Est anonymi commentarius in Platonis Timaeum et in alio adhuc codice huius bibliothecae occurret ibidem acephalus.

Φύλ. ρνε.	Fol. 155.
Ἐις τοὺς ἀπὸ μονάδος μέχρι δεκάδος ἀριθμοὺς θεώρημα πυθαγορίων.	In numeros ab 1 usque 10 theorema pythagoricum.
A. κατὰ τοὺς πυθαγορείους ἡ μονὰς καὶ τὸ ἕν.	T. δεκάτη δέ ἐστιν αὐτοῖς ἡ ἀντίχθων.
Φύλ. ρνϛ.	Fol. 156.
Νικηφόρου βασιλέως πολεμικῶν παρασκευῶν διατάξεις.	Nicephori imperatoris de apparatu bellico dispositiones.
A. δεῖ τοίνυν ὁπλισθῆναι τοὺς στρατιώτας.	T. καὶ ἡμῖν δι' αὐτοῦ βασιλέουσιν.

†. In variis quidem bibliothecis Msc. huius auctoris de re militari occurrit, nil tamen de his dispositionibus militaribus. Nec Fabricius quidpiam de his memorat. Non enim est unum idemque allatum Vol. II. p. 768. Sunt verò dispositiones XIV. 1. περὶ ὁπλίσεων καβαλλαρικῶν καὶ πεζικῶν. 2. περὶ γυμνασίας καβαλλαρικῆς καὶ πεζικῆς. 3. περὶ στρατιωτικῶν καὶ ἐπιτιμίων. 4. περὶ ὁδοιπορίας. 5. 6. περὶ τούλδου. 7. περὶ ἀπλήκτου. 8. περὶ τοξότας καὶ στρατῶν. 9. περὶ πολιορκίας. 10. περὶ τῶν μετὰ τὸν πόλεμον. 11. περὶ ἐφόδων ἀδοκήτων. 12. περὶ μελέτης διαφόρων ἐθνικῶν τε καὶ ῥωμαϊκῶν παρατάξεων. 13. περὶ ναυμαχίας. 14. περὶ διαφόρων γνωμικῶν κεφαλαίων. Caeterum codex lacunis praesertim in 4, 5, 6 dispositionibus scatet. In harum fine, seu fol. 282. tit. ὑπόθεσις περὶ ἐπαγγελμάτων, argumen-

tum de constitutis legitur et anacephaleosin priorum dispositionum continet, ut initium declarat: *ὡς ἐν συνόψει τὰ προειρημένα ἡμῖν ἅπαντα, ὅιον ἀνακεφαλαιωσάμενοι.*

Cod. CLXXXI.

Chartaceus, charta tenui et vili, titulis et initialibus rubris, manu A. Darmarii Epidaurii, charactere cursivo, haud ineleganti, in folio, foliis 214, ex bibl. regia Hispaniae, cum correctionibus marginalibus, Saec. XVI, mutilus, bene conservatus et inscriptus.

Ἰουλίου πολυδεύκους ἱστορία φυσικὴ εἰς τὴν κοσμοποΐαν ἐκ τῆς γενέσεως καὶ χρονικὸν ἐφεξῆς.	Iulii Pollucis historia physica in mundi creationem ex genesi et deinceps chronicon.
A. *Θεὸς ὁ ἄχρονος τὸν δὲ τὸν κόσμον.*	T. *ἐπὶ τούτοις δὲ χαλεπῶς.*

†. Edidi graece et lat. Monachii 1792. 8. cum notis et lectionum varietate. Finis est mutilus, uti ipse librarius notat in margine: *οἶμαι ἔλλιπες ἦν ὑπὸ τῆς ἀρχαιότητος.* Prius prodiit Bononiae 1774. fol. sed sine auctoris nomine et initio mutilo.

Φύλ. ρμδ.	Fol. 144.
A. *ἡ ἀθέμιτος, μισόθεος, θεόμισος, νεωτεριστής.*	T. *εἰς τὴν ἱερὰν γεωργίαν πέπαυται.*

†. Sic sine titulo incipit, et in margine etiam notatum: *ὅυτως εἶχε ἐν τῷ ἀρχετύπῳ,* sic habuit in archetypo. Est verò Iulii Pollucis, non Christiani illius prioris, sed ethnici, imperante Commodo, onomasticum, licet in indice praemisso priori

adscriptum sit. Sic enim ibi positum: *ἱϛορία φυσικὴ ἰουλίου πολυδεύκους. περὶ ὀνομάτων συνωνύμων. περὶ βασιλέων. περὶ τοῦ μὴ βραδύνειν κ. τ. λ.* Est verò primum in editione lib. 1. sect. 21. secundum lib. 1. cap. 2. Tertium lib. 1. cap. 3. et sic deinceps usque ad tit. *περὶ μελίσσων*, qui est ultimus libri primi onomastici.

Φύλ. ροβ.	Fol. 172.
Ἰουλίου πολυδεύκους ὀνομαϛικὸν βιβλίον καὶ ἐπιϛολὴ τῷ καίσαρι.	Iulii Pollucis liber onomasticus et epistola ad Caesarem.
A. ὅσα μὲν παρὰ τοῖς τὴν ἀκριβῆ.	T. μυκτηρίζειν δὲ λυσίας.

†. Est is liber 2. Pollucis. Sectio ultima Msc. est: de morbis nasi. Observa, non omnia hìc adesse, ut in editione, sed plura deficere.

Φύλ. ρπε.	Fol. 185.
Φυσιολογικὸν τῆς ἑξαημέρου.	Physiologicum hexäemeri.
A. κλήμης μὲν οὖν καὶ ἀφρικιανὸς.	T. ἐϛοχασμένως βλέποντος εἰσῄει.

†. Occurrunt in hoc physiologico tituli ulteriores: *διὰ ποῖον τρόπον οἱ μῆνες γεγόνασιν. περὶ κροκοδήλου. ὅτι ὁμοίως πελεκάνες καὶ γύπες ποιοῦσιν.* In fine scriptum: *οὕτως εἶχεν ἐν τῷ πρωτοτύπῳ. μετεγράφη ὑπὸ τῆς βασιλικῆς βιβλιοθήκης βασιλέως ἱσπανίας ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου τοῦ ἐπιδαυρίου.* Sic fuit in prototypo. Transcriptum è regia bibliotheca regis Hispanorum ab Andrea Darmario Epidaurio. Haec omnia in veteri catalogo Iulio Polluci Christiano adscribuntur.

Codex CLXXXII.

Chartaceus, charta tenui, atramento pallido, literis minutissimis, in folio, foliis 126, exaratus ab Angelo Politiano, Saec. XV, possessus a Petro Victorio et a P. Crinito, bene conservatus et inscriptus.

Ex Suda.

Librum Suda vocatum composuerunt Eudemus rhetor *περὶ λέξεων κατὰ στοιχεῖον*. Helladius etc. Des. *ψυχοῤῥοφεῖν, τὴν ψυχὴν ἐκπίνειν.*

†. Sunt collectanea ex Suida studio et manu Angeli Politiani, ut in fine horum legitur: *ἐτελιώθη αὐτὴ ἡ ἐπιτομὴ ε ἡμέρα αὐγούστου μηνὸς ἔτει ͵αυοβ ἐν Φαισουλανῷ ἀγρῷ καὶ ἐν τῇ οἰκείᾳ λαυρεντίου τοῦ μηδικοῦ ἀνδρὸς ἐπισημοτάτου παρ' ἐμοῦ ἀγγέλου πολιτιανοῦ τοῦ ἐκ τυῤῥηνίας.* Haec ipsa epitome finita est 5 die mensis Augusti A. 1472. in agro Fesulano et in domo Laurentii Medicis, viri illustrissimi, a me Angelo Politiano ex Tyrrheno. Pag. 1. huius collectionis in ora superiori legitur: Petri Criniti et amicorum. Erat is Florentinus professor literarum elegantiorum doctissimus Saec. XVI.

Φύλ. νθ. Fol. 59.

Ex glossis in Hesiodum.

Poetae *κατ' ἐξοχὴν* dicuntur, *ταῦτα χαρακτηρίζει.* Des. *τῶν εἰς τὸ καλεῖν ἐκ πόδας.*

†. Sunt eiusdem collectanea ex scholiis quibusdam antiquis collectis in Hesiodum, ut in fine horum scriptum legitur: *τέλος τουτωνὶ τῶν ἐκ παλαιῶν τινων σχολίων συλλεγέντων αὐγούστῳ μηνὶ ἐν Φαισουλανῷ ὄρει ἔτει ͵αυοβ κυριακῇ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ια.* Finis horum ex antiquis quibusdam scholiis colle-

ctorum mens. Augusto in Fesulano monte A. 1472. dominica XI. die.

Φύλ. ξδ. Fol. 64.

Ἐκ τῶν σχολίων τῶν ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ τζέτζου τε καὶ πρόκλου παρὰ δημητρίου τοῦ τρικλινίου ἐκλεγέντων εἰς τὰ ἡσιόδου ἔργα τε καὶ ἡμέρας.

Ex scholiis interpretantis Tzetzis et Procli selectis a Demetrio Triclinio in Hesiodi opera et dies.

A. *ὁ σκοπὸς παιδευτικός. ὅπως τὸν ἴδιον βίον.*

T. *καὶ τὴν τῶν ἡμέρων ἐκλογήν.*

†. In fine scriptum: *ἐτελειώθη ἐν τῷ Φεσουλανῷ αὐγούστου μηνὸς κ. ἔτει ͵αυοβ παρ' ἐμοῦ ἀγγέλου τοῦ πολιτιανοῦ,* finitum in Fesulano Augusti mensis XX. A. 1474. a me Angelo Politiano. Procli et Tzetzis scholia sunt adhuc inedita, nec de eclogis his Demetrii Triclinii memoratum quid alibi invenio.

Φύλ. οα. Fol. 71.

Ἐκ τῶν σχολίων τῶν παλαιῶν εἰς τὴν ἡσιόδου θεογονίαν.

Ex scholiis antiquis in Hesiodi theogoniam.

A. Continet liber *Φυσικὴν ἐξήγησιν τῶν ὄντων.*

T. *ὃν ὁ ἥλιος ἔτι λάμψων διασκεδάζει.*

†. In fine scriptum: *τέλος τῶν εἰς τὴν θεογονίαν σχολίων τῶν συλλεγέντων αὐγούστου μηνὸς κα. ἐν Φεσουλανῷ ἔτει ͵αυοβ παρ' ἐμοῦ ἀγγέλου πολιτιανοῦ.* Finis horum scholiorum in Theogoniam selectorum Augusti mensis XXI. in Fesulano A. 1472 a me Angelo Politiano.

Φύλ. οδ. Fol. 74.

Τοῦ βουλγαρίας χαρτοφύλακος κυρίου ἰωάννου διακόνου τοῦ πεδιασίμου καὶ φιλοσόφου τεχνολογία εἰς τὴν τοῦ ἡσιόδου ἀσπίδα, κἀκεῖθεν ἅυται ἁι ἐκλογαί.

Bulgariae chartophylacis domini Ioannis diaconi, pediasimi et philosophi technologia in Hesiodi scutum, indeque ipsa excerpta.

A. ὄια ἤ ὀπο/α acuitur, quod $\bar{\alpha}$ longum.

T. βρότος enim sanguis cum pulvere.

†. In fine scriptum: ἡμέρᾳ ἀυγούστου $\overline{\kappa\beta}$. ἐν φεσουλανῷ ἄγγελος ὁ πολιτιανὸς ἔτει ͵αυοβ, die Augusti 22. en Fesulano Angelus Politianus A. 1472. In editione Venet. 1537. 4. gr. Paraphrastica cum technologia coniuncta est. In hoc Msc. technologia sola habetur. Illud adhuc discriminis intercedit, quod Politianus plura graece vertat.

Φύλ. ος. Fol. 76.

Ἐκ τῆς ἀπολλοδώρου τοῦ ἀθηναίου βιβλιοθήκης.

Ex bibliotheca Athenodori Atheniensis.

A. ὁ ὀυρανὸς πρῶτος ἐδυνάστευσε κόσμου.

T. puto tropus, sive occiditur.

†. In fine scriptum: Flor. in Pauli 7. Sept. 1482. Sunt haec latina collectanea. Pergit enim sic: Briaraeum, Coeum, Gyen, centenis manibus, quinquaginta capitibus. Post Cyclopas Arpen, Steropem, Brontem, singulos in fronte oculos habentes. Prodiit bibliotheca ipsa gr. et lat. Romae 1555. 8.

Φύλ. ϟ. Fol. 90.

Ὑπόθεσις ἀχάριων.

Argumentum Acharnaeorum.

A. ἐκκλησία ὑφέστηκεν.

T. ἄμυς ἐξέλαψα.

†. Est

†. Est Aristophanis comici. Subsequitur illud Aristophanis grammatici, utrumque iam editum. Demum ipsa Ang. Politiani collectanea in Acharnaeos. Sic enim incipit: ὅσα δὴ δέδεγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν θαυμαςικὸν τὸ ὅσα ἀντὶ τοῦ πολλὰ κ. τ. λ.' Sunt verò ex antiquissimis commentariis editis cum Aristophane comico.

φύλ. ϛη. Fol. 98.

Ἱππεῖς.	Equites.
A. παράγει τὸν κλεῶνα τὸν καίον.	T. ὅμοιον τῷ ὀνόματι ἐχούσης τὸ χρῶμα.

†. Non est ipsum drama. Sed est argumentum Aristophanis grammatici editum cum dramate. Sequuntur eiusdem Ang. Politiani collectanea ex commentariis antiquis in equites unacum Aristophane editis.

φύλ. ρζ. Fol. 107.

Ex Eustathio in Odyss.

A. Ἀγχίαλος, penultimam habet tenuem, sicut Euryalus apud Phaeaces etc.

†. Sunt eiusdem Politiani collectanea in Homeri Odyss. usque ad vers. ςῇ δ' Ἰθάκῃ. Discrimen est, quod hic latina sint. Graece enim allatum in Eustathio sonat: ψίλοι φασὶ τὴν παραλήγουσαν, ὡς ὁ εὐρύαλος παρὰ φαιάκαις.

Codex CLXXXIII.

Chartaceus, charta vili, charactere lisibili, in folio, cum correctionibus marginalibus, foliorum numero 47, Saec. XVI., bene conservatus et inscriptus.

Ἀντίμαχος πέτρῳ τῷ ὀυικτορίῳ χαίρειν καὶ εὐπράττειν.	Antimachus Petro Victorio salutem et felicitatem.
A. ἀλβερικὸς λόγγιος ὁ ἐκ τῶν.	T. σαφῶς εἰρηκότα. ἔῤῥωσο.

†. Literis his Ferraria cal. April. datis Marcus Ant. Antimachus graecae linguae professor Albericum longum apud Salentinos in magna Graecia accolam, tanquam virum maxime probum et utriusque linguae peritum P. Victorii amicitiae commendat.

Φύλ. γ.	Fol. 3.
Ἀντώνιος ἀγγέλιος βαργαῖος πέτρῳ ὀυικτωρίῳ εὐπράττειν.	Antonius Angelius Bargaeus Petro Victorio salutem.
A. πολλοῦ ἤδη παραληλυθότος.	T. πρὸς σε σπουδασομένῳ. ἔῤῥωσο.

Φύλ. ζ.	Fol. 7.
Διάμαντις ὁ ἐκ τῆς Φρατρίας τῶν καλουμένων ἐρημήτων πέτρῳ ὀυικτωρίῳ εὐπράττειν.	Diamantis ex conventu eorum, qui dicuntur eremitae, P. Victorio felicitatem.
A. εὖ πεπονθὼς ἐγὼ ἐπὶ τῷ παθεῖν.	T. διακηρύξων τὸ λοιπόν.

Φύλ. ι.	Fol. 10.
Γέραρδος ὁ Φιδελίσσιμος ἐπίκλησιν ἰατρὸς πέτρῳ ὀυικτωρίῳ τῷ ἀμφοῖν ταῖν γλώτταιν ἀνακαινιστῇ τε καὶ	Gerardus cognomento fidelissimus medicus Petro Victorio ambarum linguarum restauratori et

ἐπανορθωτῇ ἀκριβεῖ εὐπράττειν.	emendatori optimo salutem.
A. λόγον σου ἐπιτάφιον ἐγκωμιαστοῦ.	T. καὶ καλλιγραφίαν τοῦ λόγου. ἔῤῥωσο.

†. Epistola scripta Pistorii postridie nativitatis Dni A. 1574.

Φύλ. ιε.	Fol. 15.
Γέραρδος ὁ πιστότατος ἰατρὸς πέτρῳ ὀυικτωρίῳ εὖ τε πράττοντα καὶ ὑγιαίνοντα μακροβιοῦν.	Gerardus, fidelissimus medicus, Petro Victorio felici et sano longam vitam.
A. ἐυτελὲς μὲν πάνυ καὶ λιτὸν.	T. ἐις τοῦ ξένου προθυμίαν ἀποβλέπων.

†. Est epistola scripta Pistorii postridie nativitatis Dni 1575.

Φύλ. ιζ.	Fol. 17.
Γέραρδος ὁ πιστότατος ἰατρὸς πέτρῳ ὀυικτωρίῳ εὐπράττειν.	Gerardus, fidelissimus medicus, P. Victorio fecitatem.
A. τὰ ὑπομνήματά σου ἐις τὰ πολιτικὰ.	T. ἵνα μου ἐρῶν διατέλῃς.

†. Est epistola scripta Pistorii 20. Sept. 1576.

Φύλ. κα.	Fol. 20.
Γέραρδος ὁ πιστότατος πέτρῳ ὀυικτωρίῳ εὐπράττειν.	Gerardus fidelissimus Petro Victorio felicitatem.
A. παράδοξον πάνυ καὶ ἄπιστον.	T. τάχιστα διατρέχῃς.

†. In fine: ἐκ τῆς πιστωρίας ὀκτωβρίου μηνὸς ὀγδόῃ ἀπιόντος αφοσ. Pist. 24. Oct. 1576.

φύλ. κβ.	Fol. 34.
Φίλιππος ἰακωμῆνος.	Philippus Iacominus.
Α. ἀφικομένῳ μοι ἐνταῦθα.	Τ. τὴν ἀσφάλειάν σοι ἐυχόμενος.

†. In fine: ἐν ἀγκόνῃ ἐικοστὸς πρώτῃ ποσειδέωνος ηηηηη. ηηηη ι ΔιΔ Χ η Δ Δ. Anconae 21. Dec. 1560.

φύλ. κε.	Fol. 25.
Ἀνδρέας λονδιανὸς ὀυικτωρίῳ τῷ σοφῷ ἐυπράττειν.	Andreas Londianus Victorio docto felicitatem.
Α. ἀπεθαύμασά σου τοῦ νόος.	Τ. ὀυχ ἵνα ἐπαινέσῃς.

†. Admiratur Victorii notas in Phalereum, ipsique epigramma suum in Carolum imp. misit.

φύλ. κϛ.	Fol. 26.
Ὀκταβιανὸς μηδικῆς πέτρῳ ὀυικτωρίῳ χαίρειν.	Octavianus Medices Petro Victorio salutem.
Α. αἰσχύνομαι μὲν, πέτρε.	Τ. φιλεῖσθαι, ὡς εἴωθα.

φύλ. κη.	Fol. 28.
Χριστοφόρος ὁ ῥοῦφος πέτρῳ ὀυικτωρίῳ ἐυπράττειν.	Christophorus Rufus Petro Victorio felicitatem.
Α. νενόμυσαι πάλιν ποτέ.	Τ. εἶναι τὸ ἐπιδηλοῦν.

†. In fine: ἀπὸ παταβίου πυανεψιῶνος τρίτῃ ἐπὶ δέκα. Patavii XIII. Oct. libellum a se confectum iudicio Victorii subiicit.

φύλ. λα. Fol. 31.

Μιχαῆλος σοφιανὸς πέτρῳ βικτωρίῳ εὐπράττειν.	Michael Sophianus Pet. Victorio felicitatem.
A. ἐκομισάμην σου τὴν ἐπιςολήν.	T. καὶ πάντες οἱ κοινοὶ φίλοι.

†. In fine: ἀπὸ παταβίου θαργηλιῶνος ς ἐπὶ δέκα τοῦ αφνθ. Patavii 16. Apr. 1559.

φύλ. λς. Fol. 36.

Μιχαῆλος σοφιανὸς πέτρῳ ὀυικτώρίῳ εὐπράττειν.	Michael Sophianus Pet. Victorio felicitatem.
A. ἴσθι με ἀηκέςῳ πάθει.	T. σὸν ἔργον ἤδη γινώσκειν.

†. In fine: ἐκ παταβίου γαμηλιῶνος α ἐπὶ δέκα. αφξβ. Patavii XI. Ian. 1562. Mentionem facit de eius commentario in Aristotelis poeticam, de Nicolao Ereto, Ioan. Rondinello et episcopo suo Cornelio, viro optimo.

φύλ. μα. Fol. 41.

Κυριακὸς ὁ ςρώξας πέτρῳ βικτωρίῳ εὐπράττειν.	Cyriacus Stronas Petro Victorio felicitatem.
A. ὁ ἀποδιδούς σοι τὰ γράμματα.	T. φιλανθρωπίας κατελθόντα.

†. Cyriacus Strozzi, nobilis Florentinus natus 1504. et mortuus 1569. Professor Bononiensis. In fine: ἐν βονωνίᾳ ἐλαφηβολιῶνος ε ἄρχοντος. Bonon. 5. Febr. Commendat autem Victorio Leonardum, monachum pietate et disciplina clarum.

φύλ. μγ. Fol. 43.

Ἰωάννης ὁ βεγέτιος πέτρῳ τῷ βετορίῳ χαίρειν.	Ioannes Vegetius Petro Victorio salutem.
A. ἴσως θαυμάσεις πέτρε.	T. παρ' ἐμοὶ χαριέςερον ἐςαί.

†. In fine ῥώμηθεν τετάρτῃ φθίνοντος χιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἐννάτῳ. Romae 27. 1549. Fatetur autem se graecum et gloriatur viro adeò graece docto mittere epistolam in signum reciprocae amicitiae.

Φύλ. με.	Fol. 45.
Ἰωάννης ὁ βεγέτιος πέτρῳ τῷ βικτωρίῳ εὐπράττειν.	Ioannes Vegetius Petro Victorio felicitatem.
Α. ἀπέδωκέ μοι σύλβεστρος.	Τ. καὶ βασίλειός σε ἀσπάζονται.

†. In fine ῥώμηθεν ἐννάτῃ γαμηλιῶνος ἱσταμένου χιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ πεντηκοστῷ. Romae 9. Ian. 1550. Est autem responsio ad P. Victorii responsionem, quam sedulis viris admirationi fuisse ait.

Φύλ. μζ.	Fol. 47.
Φράγγισκος ὄυλμιος ὁ ἐλάχιστος μαθητὴς πέτρῳ βικτορίῳ τῷ πάντων τῶν φιλοσόφων κρατίστῳ χαίρειν.	Franciscus Ulmius, discipulorum minimus, Petro Victorio, omnium philosophorum optimo, salutem.
Α. ὡς ἐχάρην ὁρῶν σε.	Τ. σῇ τῇ γνώμῃ πείθεσθαι.

†. Est Franc. Olmi medicus Brixianus. Haec et omnes priores epistolae variorum ad P. Victorium scriptae latine quoque redditae hic adduntur.

Codex CLXXXIV.

Bombycinus, charta lacera, atramento flavo, titulis et initialibus rubris, charactere minuto et nitido,

cum scholiis marginalibus, manu diversa, valde mutilus, in folio, laber passus, turbato foliorum ordine, constans foliis 543, Saec. XIII, male conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου ἀρχιεπισκόπου καισαρίας καππαδοκίας ὑποτύπωσις ἀσκήσεως καὶ πρόλογος τῶν ὅρων.	Sancti patris nostri Basilii, archiepiscopi Caesareae Cappadociae, religiosae vitae brevis institutio et ad regulas prolusio.
A. ὁ ἀσκητικὸς βίος ἕνα σκοπὸν.	T. ὃ δεῖ λαληθῆναι.

†. Ita etiam in Msc. Parisiensi inscribitur. In editis verò alius titulus non est, quàm λόγος ἀσκητικὸς, sermo asceticus v. Paris. 1722. fol. tom. II. p. 323.

φύλ. γ. Fol. 3.

Τοῦ αὐτοῦ ὅροι κατὰ πλάτος.	Eiusdem regulae fusius tractatae.
A. ἐπειδὴ θεοῦ χάριτι ἐν ὀνόματι.	T. ὁ κύριος ἡμῶν ἔρχεται.

†. Est non nisi prooemium, quod in editione citata habetur p. 327.

φύλ. ε. Fol. 5.

Τοῦ αὐτοῦ διάταξις ἀσκητικὴ πρός τε τοὺς κατὰ μονὰς καὶ τοὺς ἐν κοινοβίῳ ἀσκοῦντας. πρόλογος.	Eiusdem constitutio monastica tam ad solitarios, quàm ad Coenobitas. Prologus.
A. τὴν κατὰ χριςὸν φιλοσοφίαν.	T. ἡμᾶς ἀναδείξειεν ἰς̀ χς̀ ὁ θς̀ ἡμῶν κ. τ. λ.

†. Quae ad editionem differunt, haec sunt. Cap. I. est ibi secundum. Cap. II. est XVII. Cap. IV. desinit: ἀκουσίως — διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἐνδείας. Cap. XVIII. Des. καὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς ἐπιτεύξονται. Cap. XIX. Des. ἐρωτᾶν καὶ παιδεύεσθαι. Reliqua editionis citatae desunt. Cap. XXXIV. des. ἐν ἀνθρώποις πολίτευμα, ἐν ᾧ καὶ κ. τ. λ. Caetera desunt.

Φύλ. κα. Fol. 21.

Ἐπερωτήσεις. Quaestiones.

A. ἐπειδὴ δέδωκεν ἡμῖν ὁ λόγος. T. πάντα εἰς δόξαν θεοῦ ποιεῖτε.

†. Sunt hae eiusdem regulae fusius tractatae, quarum supra prooemium occurrit.

Φύλ. μζ. Fol. 47.

Τοῦ αὐτοῦ ὅροι κατ' ἐπιτομήν. Eiusdem regulae in compendio.

A. εἰ ἔξεστιν ἢ συμφέρει τινὶ — τοῦ κῦ ἡμῶν. T. τοῦ θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις.

†. Sunt cap. CCCXIII. Ext. in citata editione p. 414.

Φύλ. π. Fol. 80.

Καὶ ὅσα ἐπιτίμια τοῖς ἁμαρτάνουσιν. Poenae peccantium religiosorum.

A. εἴ τις ὑγιαίνων τῷ σώματι. T. ὁμοίως ἀφοριζέσθω ἑβδ. μίαν.

†. Sunt tantum XI. reliquae desunt, in editione p. 526.

Καὶ ὅσα ἐπιτίμια ταῖς ἁμαρτάνουσιν. Poenae in canonicas.

A. ἡ ὀμόσασα τὸν τυχόντα ὅρκον. T. ἑβδομάδας δύο ἀφοριζέσθω. Pag. 530.

Τοῦ

Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐυταξίας. Eiusdem de disciplina.

A. ἐι τις ἐξέλθοι τοῦ μοναστηρίου. T. καὶ ἔσω ἀπ' ἐυλογίας.

†. Sunt haec reliqua Epitimia religiosorum, quae in editione coniuncta sunt. v. supra.

Φύλ. πα. Fol. 81.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ βαπτίσματος. Eiusdem de baptismo.

A. ὁ κύριος ἡμῶν ἰησοῦς χριστὸς. T. υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος.

†. In editione citata p. 624, ubi in duos libros divisio facta est per quaestiones et responsiones.

Φύλ. ϟθ. Fol. 99.

Περὶ τῆς ἐν παρθενίᾳ ἀληθοῦς ἀφθορίας. Eiusdem de vera virginitate.

A. ὁι μὲν πολλοὶ τῶν τὸν. T. δι' ὅυ ἡ δόξα τῷ πατρὶ.

†. In citata editione tom. III. ad calcem.

Φύλ. ρκδ. Fol. 124.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀποταγῆς τοῦ βίου καὶ ἀσκήσεως διατύπωσις καὶ ἀληθοῦς παρθενίας. Eiusdem de abdicanda vita, de ascesi et vera virginitate informatio.

A. ὁ ἄνθρωπος κατ' ἐικόνα θεοῦ. T. τὸ τοιοῦτον κακὸν.

†. In editione citata titulus est: Sermo asceticus, tom. II. p. 518.

φύλ. ρκζ. Fol. 127.

Μαξίμου ταπεινοῦ μοναχοῦ πρὸς Θαλάσσιον τὸν ὁσιώτατον πρεσβύτερον καὶ ἡγούμενον περὶ διαφόρων ἀποριῶν τῆς ἁγίας γραφῆς.	Maximi humilis monachi ad Thalassium, sanctissimum presbyterum et praepositum, de variis dubiis sacrae scripturae.
Α. τῆς σαρκὸς κατὰ τὴν σχέσιν.	Τ. ὑπάρξεως, ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Huic praemissus titulus: πρόλογος τῶν παρατεθέντων σχολίων ἐν τοῖς μετωπίοις. Prologus ad scholia in sequentibus, qui ibidem editus est. Scholia autem in marginibus habentur, non tamen omnia, charta lacerata, aliaque obducta. Quaestiones sunt numero LXV. Quaestiones XVII, XVIII, XIX et XX. è suo loco motae sunt et occurrunt primum p. 140. Quaestionis L. initium et finis tantum adest. Finita quaestione LIII. legitur: τέλος τοῦ α̅ βιβλίου. Hinc opus in duos libros divisum.

φύλ. ρϛϛ. Fol. 196.

Ἄλλο. δίδασκον, ὅπως χρὴ νοεῖν τὸ προκείμενον ῥῆτον.	Aliud. Disce, quomodo praesens dictum considerandum.

†. Verum huius tractatus initium deest. Est verò D. Cyrilli, archiepiscopi Alexandrini, liber, qui appellatur thesaurus adversus haereticos, quod filius et spiritus sanctus unus Deus cum patre sint. Initium enim verum primò occurrit fol. 246. p. 2. hoc titulo: περὶ τοῦ γενήτου καὶ ἀγενήτου. Α. εἰ διερωτᾶν ἡμᾶς ἐπιχειροῖεν ἀριανοὶ, ἓν τὸ ἀγένητον, ἢ δύο κ. τ. λ. foliis scilicet non suo ordine compactis. Adde, tractatum esse mutilum.

φύλ. σοα. Fol. 271.

Τοῦ ἁγίου κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας εἰς τὸν προφήτην ἡσαίαν λόγος ς.

Sancti Cyrilli, archiepiscopi Alexandrini, in prophetam Isaiam orat. VI.

A. Θάνατον ἀπέστειλε κύριος.

†. Etiam hic patet, ordinem foliorum esse turbatum. Quod enim ultimum deberet esse, hic primum est. Incipiendo a fol. 267. pars posterior orationis quintae est. Titulum orationis primae non inveni, sed tantum illius partem, quae connexa est cum initio orationis secundae. Ordo prorsus inversus est. Observa, has sex oraorationes esse libri 1. reliqui enim desunt. Extat prius et posterius latine Paris. 1604. f. tom. II. et I.

Codex CLXXXV.

Chartaceus, charta tenui, titulis et initialibus miniatis, manu Andreae Darmarii, in folio, foliis 444, cum correctionibus marginalibus, mutilus, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Περὶ πρεσβέων ἐθνῶν πρὸς ῥωμαίους ὑπὸ διαφόρων ἱστορικῶν. ἐκ τῆς ἱστορίας ἀῤῥιανοῦ ἀναβάσεως ἀλεξάνδρου.

Excerpta e variis historicis de legatis gentium ad Romanos. Ex historia Arriani de ascensu Alexandri.

A. ὅτι κατὰ τὸ γόρδιον ὄντος.

T. εἰς τιμὴν θεοῦ ἀφιγμένοι.

†. In editione gr. lat. Arriani Lugd. 1704. f. excerpta haec occurrunt. Et quidem de legatione Atheniensium p. 59. Scytharum Asiaticorum p. 155. Scytharum Europaeorum p. 172. Pharasmanis

p. 172. Abissaris p. 221. Mallorum p. 251. Afrorum, Bruttiorum etc. p. 294. Ossadiorum p. 252. Graecorum p. 299. Graecorum cum coronis p. 305. omnium ad Alexandrum.

Φύλ. ε.	Fol. 5.
Ἐκ τῆς ἱςορίας ἀππιανοῦ.	Ex historia Appiani.
A. ὅτι τὸν πόλεμον τὸν πρὸς ῥώμυλον.	T. καὶ ἑτέρους πρὸς μάρκιον.

†. Extant haec excerpta gr. et lat. in editione Appiani Lipsiensi 1785. 8. desumpta ex editione Ursiniana etc. Ioannes quidam Constantinopolitanus eclogas de legationibus ex variis composuit, quas Fulvius Ursinus graece edidit Antverp. 1582. 4. Quae editio mihi ad manus non est. Excerpta autem ista sunt: De regibus Romanorum, de rebus Italicis, Samniticis, Gallicis, Siculis, Creticis, Hispanicis, bello Annibalico, Punicis, Numidicis et Macedonicis. Io. Schweighaeuser, editionis Lipsiensis auctor, hoc ipso usus est codice, quod in sua praefatione p. 32. ipse asserit. Fallitur autem dicendo in nota, deesse in Msc. priora non nulla folia Polybianorum excerptorum et simul titulum intercidisse, eaque ex causa in catalogo bibl. graecae Polybii nullam mentionem fieri. Titulus enim fol. 163. positus est. At non in suo loco, quae enim praecedunt et cum Eunapii excerptis cohaerent, huc pertinent. v. infra.

Φύλ. ξθ.	Fol. 69.
Ἐκ τῆς ἱςορίας μάλχου ῥήτορος τοῦ Φιλαδελφέων.	Ex historia Malchi Rhetoris Philadelphiensis.
A. ὅτι ἐν τῷ ιζ ἔτει τῆς βασιλείας λέοντος.	T. τὴν πολιτείαν, ὅπωσοῦν δυνήσεται.

†. Haec excerpta gr. et lat. extant in corpore script. Byzant. tom. I. p. 62.

Φύλ. ος.	Fol. 75.
Ἐκ τῆς ἱςορίας πρίσκου ῥήτορος.	Ex historia Prisci Rhetoris.
A. ὅτι τῶν σκύθων κατὰ τὸν τῆς.	T. τὰ ἐν σικελίᾳ συνενεχθέντα ποιούμενος.

†. Excerpta haec gr. et lat. in script. Byzant. tom. I. p. 23. extant. Quae autem ex historia Gothica sumpta sunt, in Cod. Msc. desunt.

Φύλ. ϟς.	Fol. 97.
Ἐκ τῆς ἱςορίας εὐναπίου σαρδιανοῦ.	Ex historia Eunapii Sardiani.
A. ὅτι τοῦ ἰουλιανοῦ εἰς τὴν πολεμίαν.	T. τὴν ἀδίκην ἐπιβουλήν. οἱ δὲ.

†. Etiam haec excerpta in corpore script. Byzant. gr. et lat. prodiere. At enim finito οἱ δε... interiecta lacuna (in margine ἔλλιπες notatur) cod. Msc. sic pergit: δόλου τῇ περὶ τὰ λάφυρα πλεονεξίᾳ τῶν αἰτώλων. εἶτ' οὐκ ἐβούλετο φίλιπον ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς ἀρχῆς αἰτώλους καταλιπεῖν δεσπότας τῶν ἑλλήνων κ. τ. λ. et desinit: ἢ ποιήσειν ῥοδίοις τὸ προσταττόμενον. Quae cum prioribus non conveniunt. Sunt autem ex Polybio, ut in sequentibus videbis. Io. Schweighaeuser, novus Appiani editor, etiam Polybium nuper edidit Lips. 8. 1789 — 1795. tom. VIII. nostro Polybii codice usus.

Φύλ. ρξγ.	Fol. 163.
Ἐκ τῆς πολυβίου ἱςορίας.	Ex Polybii historia.
A. ὅτι κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιρούς.	T. ὅμως ταῦτα ἔδωκαν.

†. Hoc initium cohaeret cum fine prioris. Consule editionem eiusdem Wechelianam gr. et lat. de excerptis legationibus p. 788. Priora autem sunt de legatis Philippi et Titi ac sociorum. De Baeotiorum legatis ad Titum. De pace cum Philippo facienda. De legatis Epirotarum ad Antiochum. De Aetolis ad Marium. Lacedaemoniorum de obsidibus etc. De Aetolorum et Mavii legatis. De Phocensium legatis ad Seleucum. De Antiocho ad Romanos et Eumenem. De Amynandro Atamanum rege. De legatis ob Ambraciam. De legatis Atheniensium et Rhodiorum. De Mogeste Cibyrae tyranno et sic deinceps usque ad Lyciorum lites cum Rhodiis, ut in editione citata, paucis exceptis. Quomodo autem factum sit, ut in medio fere titulus primum occurrat, nescio. Fol. 192. occurrit titulus: περὶ πρεσβέων ἐθνικῶν πρὸς ῥωμαίους λόγ. κζ. ὅτι ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ. De legatis gentium ad Romanos lib. XXVII. Et est citatae editionis cap. LXIII. p. 884. Caput ultimum excerptarum legationum Polybii est XXXI, citatae autem editionis cap. CXLII. In catalogo veteri neque horum, neque sequentium excerptorum mentio fit expressa, licet facere operae pretium fuisset, ut inspicienti patebit.

φύλ. σξδ.	Fol. 264.
Ἐκ τῆς ἰωσήππου ἀρχαιολογίας λόγ. ζ.	Ex Iosephi antiquitatibus iudaicis liber VII.
Α. ὅτι ἰωνάνθης ὁ ἀρχιερεὺς ὁρῶν.	Τ. ἐκ τούτου διαφόρως ἔσχεν.

†. In editione Havercampi gr. lat. Amstel. 1726. fol. non est liber VII. sed XIII. p. 648. De Ionatha et Hyrcano cap. IX. confirmato a Caesare.

Lib. XIV. cap. VIII. De Herode in conspectum Caesaris admisso. Lib. XV. cap. VI. Cum filios suos Romam misisset. Lib. XVI. cap. 1. Cum ad Agrippam navigaret. cap. 2. De Areta, Obodae successore. cap. 9. De Herodis reconciliatione ope Nicolai. cap. 10. De legatione Iudaeorum ad Caium. Lib. XVIII. cap. 8. De Agrippa Tiberiadem abeunte. Lib. XIX. c. 8.

φύλ. σοζ. Fol. 277.

Ἐκ τῆς ἱστορίας θεοφυλάκτου ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ἀντιγραφέων.	Ex historia Theophylacti, expraefecti et scripturarii.
A. ὅτι φιλιππικοῦ τοῦ γαμβροῦ μαυρικίου.	T. ἀνεδίδοντο τῷ χαγανῷ οἱ βάρβαροι.

†. Extat gr. et lat. inter scriptores Byzantinos tom. I. p. 127. de legationibus.

φύλ. σϟ. Fol. 290.

Ἐκ τῆς ἱστορίας προκοπίου καισαρέως.	Ex historia Procopii Caesareensis.
A. ὅτι ὁ καβάδης ὁ τῶν πέρσων.	T. κινδύνου ὑφίστασθαι ἤθελον.

†. Extat inter opera auctoris de bello Persico. Lib. 1. c. VII. De causa belli inter Cabadem et Anastasium. Cap. IX. De Amida redempta. Ibidem de induciis. Cap. X. De portis Caspiis. Cap. XI. De Cabade sollicito. Cap. XII. De Rege Gurgene. Cap. XXVI. De legatione gratulatoria. Lib. 2. cap. 1. De Chosroe ad bellum spectante. Cap. 2. De legatione Vitigis. Cap. 21. De Chosroe Euphratem traiiciente. Cap. 28. De Isdiguna legato. Cap. 29. De Gubaze fidem Iustiniani im-

plorante. Lib. 1. De bello Vandalico cap. 4. De eius pace cum Zenone cap. 7. De Theodato lib. 1. cap. 3. De bello Gothico. Cap. 6. De eius pacto cum Petro. Cap. 13. cum Francis. Lib. 2. cap. 7. De induciarum obsidibus. Cap. 22. De Vitigis legatione ad Longobardos. Ibidem de Iustiniani pace cum Gothis. Lib. 3. c. 33. De Erulis. Cap. 34. De Gepaedum et Longobardorum dissidio. Lib. 4. cap. 11. De Isdiguna legato. Cap. 15. De induciis quinquenalibus. Cap. 19. De Hunnis in Thracia. Cap. 24. De legationibus Gothorum. Cap. 25. De foedere cum Gepaedibus. Cap. 34. De Teiate.

φύλ. τκα. Fol. 321.

Ἐκ τῆς ἱστορίας ζωσίμου ἀσκαλωνίτου.	Ex historia Zosimi Ascalonitae.
A. ὅτι ἐπὶ ἰοβιανοῦ βασιλέως.	T. ἐπὶ τούτοις ἀναχωρεῖν ἐπετράπη.

†. Sunt Zosimi lib. VI. editi gr. et lat. in script. hist. Rom. graecis minoribus tom. 3. p. 632. Excerpta autem sunt de Surena legato lib. 3. p. 730. De duce Vitaliano. lib. 4. p. 758. De Alaricho ad Stelichonem mittente. lib. 5. p. 805. De Aetio et Iasone, obsidibus lib. 5. p. 812. De Iovio legato lib. 6. p. 824. initio editionis citatae.

φύλ. τκζ. Fol. 327.

Ἐκ τῆς ἱστορίας δεξίππου ἀθηναίου.	Ex historia Dexippi Atheniensis.
A. ὅτι αὐριλιανὸς κατὰ κράτος.	T. ἰουθούγγων αὖθις παρουσίαν.

†. Extat in corpore hist. Byzant. tom. I. p. 5. de legationibus gr. et lat.

φύλ.

φύλ. τλδ. Fol. 334.

Ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας σωκράτους. — Ex historia ecclesiastica Socratis.

A. ὅτι τοῦ ἰουλιανοῦ εἰς τάρσον. — T. ἐννοῶν ἀντετάττετο.

†. Sunt haec excerpta de legatis Persarum ad Iulianum in edit. Cantabrig. 1720. f. lib. 3. cap. 19. in fine. 2. De Gothis ibidem lib. 4. c. 33. initio. 3. De legatione Persarum ad Theodosium lib. 5. c. 12. initio. 4. De rupto foedere inter Romanos et Persas lib. 7. c. 18. initio.

φύλ. τλη. Fol. 338.

Ἐκ τῆς ἱστορίας πέτρου πατρικίου καὶ μαγίστρου. — Ex historia Petri patricii et magistri.

A. ὅτι οἱ πάρθοι πρὸς τιβέριον. — T. μὴ ἐθέλειν ποιήσασθαι.

†. Extat gr. et lat. in corpore hist. Byzant. tom. I. p. 17.

φύλ. τμς. Fol. 346.

Ἐκ τῆς ἱστορίας διοδώρου σικελιωτοῦ. — Ex historia Diodori Siculi.

A. ὅτι ἐπὶ ὀστιλλίου τύλλου. — T. ἐλευθερίαν διαφυλάττειν.

†. Extant haec excerpta in editione Amstel. 1746. f. tom. II. p. 618. gr. et lat. Observandum verò cap. XV. initium et cap. XVIII. finem solum in Msc. adesse cap. XXII. prorsus deest.

φύλ. τξα. Fol. 361.

Ἐκ τῆς ἱστορίας δίωνος κοκκϊανοῦ. — Ex historia Dionis Coccaeiani.

A. ὅτι νικηθέντες οἱ σαυνῖται. — T. ἐπειδὴ μὴ καὶ αὐτοὶ ἦλθον.

†. Extant haec excerpta in editione Dionis Cassii, seu Coccaeiani gr. et lat. 1606. Wechel. p. 919. Hoc tamen cum discrimine. In Msc. desunt capp. I. II. V. VI. VIII. XII. XIII. XXVI. XXVII. reliquiarum in citata pagina occurrentium. His autem capitibus finitis alia adhuc in Msc. eiusdem excerpta sequuntur et quidem de Phraarte, Arsacis successore, quod in citata editione p. 22. occurrit. 2. De Artoce ad Pompeium p. 29. 3. De Sequanis et Hoeduis p. 81. 4. De Pharnace ad Caesarem p. 207. 5. De Phraarte ad Augustum p. 519. 6. De legatione barbarorum ad Augustum p. 551. 7. De Phraarte ad Augustum p. 555. 8. De Seneca et Burro p. 690. 9. Iam sequuntur, quae ex Theodosii ecloga sunt, ut in editione legitur. De Vologaeso p. 710. 10. De Corbulone p. 712. 11. De Vitellianis p. 738. 12. De Tito p. 746. 13. De Domitiano p. 761. 14. De Chariomero p. 760. 15. De Lygiis et Masyo, ibidem. 16. De Decebalo p. 773. — 17. De eodem p. 774. 18. De eodem p. 775. 19. De legatis Horontis seu Osrois p. 778. 20. De Parthamasari p. 779. 21. De legatis Vologaesi p. 794. 22. De Marco Antonino p. 807. 23. De Marcomanis p. 817. 24. De Osroenis et Arabibus p. 848.

φύλ. τϟα. Fol. 391.

Ἐκ τῆς ἱστορίας ἡροδότου ἁλικαρνασέως.	Ex historia Herodoti Halicarnass.
A. *ὅτι ἀνθῆναι μετὰ ταῦτα.*	T. *τὰ δὲ τὰ τέκνα.*

†. Sunt duo excerpta de legatione Atheniensium et de Murichide legato, quorum primum in edit. gr. lat. Francf. 1608. f. lib. V. p. 315. et secundum lib. IX. p. 514. extant.

Φύλ. τϟβ. Fol. 392.

Ἐκ τῆς ἱςορίας θουκυδίδου. — Ex historia Thucydidis.

Α. ὅτι ἐπιδάμνιοι, ἐςὶ δὲ πόλις. — T. οὐδὲν τούτων ὑπήκεον.

†. Sunt de Epidamniis et Corcyraeis excerpta, quae extant in editione Francof. gr. et lat. 1594. f. p. 17 et 20.

Φύλ. τϟδ. Fol. 394.

Ἐκ τῆς ἱςορίας ἀγαθίου σχολαςικοῦ. — Ex historia Agathiae Scholastici.

Α. ὅτι κατ᾽ ἐκεῖνο καιροῦ, ἐν ᾧ. — T. ὁπότερον γοῦν αὐτῶν διαπονεῖσθαι.

†. Extant inter script. Byzant. gr. et lat. et quidem de Theodibaldo Francorum rege tom. II. p. 12. De Misimianis p. 84. De Chosrois legatione p. 99.

Φύλ. τϟη. Fol. 398.

Ἐκ τῆς ἱςορίας μενάνδρου. — Ex historia Menandri.

Α. περὶ ἀβάρων, ὡς πολλὰ περινοςήσαντες. — T. ἐπὶ τούτοις ἀπηλλάγησαν.

†. Extant in corpore hist. Byzant. tom. I. de legationibus p. 67. Scimus, Theodosium quemdam et Ioannem Constantinop. legationum excerpta collegisse. Haec tamen ab illis differre inspicienti patet. Alius adhuc huius bibl. codex n. 267. legationum excerpta ab his etiam diversa continet, quem comparaturus inspice.

Codex CLXXXVI.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis, initialibus et numeris minio distinctis, literis minutis et elegantibus, in folio, foliis 298, Saec. XV, ex codice vetustissimo bombycino bibl. S. Sophiae exaratus, possessus a Io. Alb. Widmestadio, optime conservatus et inscriptus.

Πρακτικὰ τῆς ἁγίας πέμπτης συνόδου τῆς ἐν κωνςαντινουπόλει πραχθείσης, ἔκθεσις πίςεως καὶ ἀποκάλυψις γρηγορίου ἐπισκόπου νεοκαισαρείας.	Acta sanctae synodi V. Constantinopolitanae, expositio fidei et apocalypsis Gregorii, episcopi Neocaesareensis.
A. εἷς θεὸς πατὴρ λόγου ζῶντος.	T. ἐν εἰρήνῃ διὰ παντός.

†. Est concilium Constantinopolitanum et Romanum sub Felice Papa III. Praemittitur Gregorii expositio fidei. Ex Basilio de fide excerptum, Symbola concil. Nicaeni, Constantinopolitani et Chalcedonensis. Sequuntur epistolae, Antheonis, episcopi Arsinoes, Fausti, episcopi Apolloniadis, Pamphili, episcopi Abydorum, Asclepiadis, episcopi Trallensis, Iusticeni (Iustini), episcopi Siciliae, Felicis, episcopi Romani ad Petrum, Quintiani, episcopi ad Petrum, episc. Antioch. Acacii, archiep. Constantinop. ad Petrum, Felicis, episc. Romani, ad Petrum de trisagio, eiusdem ad Zenonem imp. de Petri depositione. Omnes istae epistolae extant gr. et lat. in actis Conc. apud Harduin. tom. II. 811 etc. vide autem de his epistolis Valesium in dissert. de Petro Cnapheo ad calcem historiae Theodoreti et Evagrii.

Φύλ. ις.	Fol. 16.
Τὰ δὲ ἔνεστιν ἐν τῇ παρούσῃ βίβλῳ τῇ κατὰ σεβήρου, ζωόρα καὶ πέτρου καὶ ἀνθίμου.	Haec sunt in isto libro contra Severum, Zoaram, Petrum et Anthimum.
A. μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλ. βελισσ.	T. τὰ δὲ ὑπὸ τῆς βασιλείας κεκυρωμένα.

†. Praemittitur index cap. XX. idem, qui actioni V. concilii Constantinopolitani sub Mena praemissus est tom. II. p. 1186. in Harduini actis concil. Acta autem ipsa habentur p. 1267. ubi omnia XX. cap. ordine sequuntur.

Φύλ. ος.	Fol. 76.
Τὰ δὲ ἔνεστιν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν κατὰ ἀνθίμου πεπραγμένων. θεία διάταξις Ἰουστινιανοῦ βασιλέως κατὰ ἀνθίμου, σεβήρου, πέτρου καὶ ζωόρα πρὸς πέτρον ἀρχιεπίσκοπον ἱεροσολύμων.	Haec insunt in libro contra Anthimum actorum. Divina constitutio Iustiniani imperatoris contra Anthimum, Severum, Petrum, Zoaram, ad Petrum archiepiscopum Hierosolymitanum.
A. μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλ. βελισσαρίου.	T. ἐπὶ λέξεως ἔχοντα οὕτως. μετὰ τὴν κ. τ. λ.

†. Sumpsi istum titulum ex indice praemisso p. 16. Iustiniani autem constitutio in titulo indicata hic deest. Est verò concilium Hierosolymitanum contra Severum, Petrum et Zoaram haereticos celebratum, in Harduini actis concil. citatis in fine actionis V. concil. Constantinop. sub Mena p. 1410. occurrens. In codice Msc. post titulum sequitur hoc prooemium: τὰ πεπραγμένα ἐν ἱεροσολύμοις παρὰ πέτρῳ ἀρχιεπισκόπῳ κατὰ ἀνθίμου, ἐν οἷς

ἐμπεφάνισαι καὶ τὰ ἐν κωνσαντινουπόλει παρὰ μηνᾶ πατριάρχου περὶ αὐτοῦ πραχθέντα ἐν τετράσι πραξιδίοις, ὧν τινων ἐνταγέντων καὶ αὐτὸς πέτρος ὁ ἱεροσολύμων τὴν κατ' αὐτοῦ ψῆφον ἐποιήσατο. καὶ ἐν τούτοις δέ τινα κατὰ σεβήρου καὶ τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων εὑρίσκεται. Ἰςέον, ὅτι πρῶτα ἐπράχθη παρὰ μηνᾷ τῷ πατριάρχῃ κατὰ ἀνθίμου, ἅπερ καὶ ἐντάξιμα γεγόνεται παρὰ πέτρῳ τῷ ἱεροσολύμων πεπραγμένων. ἡ μὲν γὰρ τελευταία πρᾶξις τῶν κατ' ἀνθίμου παρὰ μηνᾶ γεγονότων, ἔνθα καὶ ἡ ψῆφος ἀνεγνώσθη, φέρει τὴν κα τοῦ μαΐου μηνὸς ἰνδικτ. ιδ. εἶτα ὕςερον τῇ δ τοῦ ἰουνίου μηνὸς τῆς αὐτῆς ιδ. ἰνδικτιῶνος ἐπράχθη τὰ κατὰ σεβήρου καὶ πέτρου καὶ ζωόρα παρὰ τῷ αὐτῷ μηνᾷ καὶ διὰ τῶν προκομισθέντων ἐδείχθη, ὅτι καὶ πάλαι καὶ πρόπαλαι ἀνεθεματίσθησαν. ὁ δὲ νόμος πρὸ ὀκτὼ εἰδῶν αὐγούςων. ἰνδικτιῶνος ιδ. τὰ δὲ ἐν ἱεροσολύμοις κατὰ ἀνθίμου πραχθέντα συνέςη πρὸ δέκα τριῶν καλάνδων ὀκτωβρίων ἰνδικτ. ιε. οὐκ οὖν πρώτη ἐςὶν ἡ κατὰ ἀνθίμου ψῆφος ἐν κωνσαντινουπόλει, δευτέρα δὲ ἡ ἐν κωνσαντινουπόλει ψῆφος κατὰ σεβήρου καὶ πέτρου καὶ ζωόρα. τρίτη ἡ διάταξις, τετάρτη δὲ ἡ ἐν ἱεροσολύμοις πρᾶξις. πάντα δὲ ταῦτα τὰ προειρημένα γέγονε καὶ συνέςη ἐν μησὶ τέταρσι.

Φύλ. οη. Fol. 78.

Μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλ — τῇ πρὸ ἐξ νοννῶν κ. τ. λ.

†. Haec quasi una serie cum fine concilii Hierosolymitani connexa leguntur. Sunt verò, quae apud Harduinum nomine act. I. II. III. IV. designantur tom. II. p. 1187. Hoc cum discrimine, ubi apud Harduinum act. II. notatur, in Msc. nulla fit divisio. Ubi autem actio III. assignatur, in Msc. p. 97. notatur πρᾶξις ἑτέρα. Sic et ubi actio IV. incipit.

Φύλ. ρια. Fol. 111.

Λόγος τοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν βασιλέως Ἰουστινιανοῦ καταπεμφθεὶς πρὸς μηνᾶν τὸν μακαριώτατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς εὐδαίμονος πόλεως καὶ πατριάρχην κατὰ ὠριγένους τοῦ δυσσεβοῦς καὶ τῶν ἀνοσίων αὐτοῦ δογμάτων.

Liber piissimi nostri imperatoris Iustiniani missus ad Menam beatissimum archiepiscopum felicis urbis et patriarcham, contra origenem impium et impia eius dogmata.

Α. ἡμῖν μὲν ἀεὶ σπουδὴ γέγονε.

Τ. ἀντιποιεῖσθαι τολμῶντι. ἐν χῶ κ. τ. λ.

†. Extat in Harduini actis Conc. tom. III. p. 243. gr. et lat. Omnia ista praemissa etiam in codice Viennensi habentur.

Φύλ. ρκε. Fol. 125.

Κυρίῳ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ ποθεινοτάτῳ συλλειτουργῷ ἀδελφῷ ἐπικτήτῳ ἀθανάσιος ἐν χῷ χαίρειν.

Domino dilecto fratri et gratissimo socio, fratri Epicteto Athanasius in Christo salutem.

Α. ἐγὼ μὲν ἐνόμιζον πᾶσαν.

Τ. περὶ τὸ λέγειν ἀσθενείᾳ.

†. Extat in editione Athanasii Parisina 1698. f. tom. I. P. 2. p. 901. In huius fine hoc a librario notatum: Μετεγράφη τὸ παρὸν βιβλίον τῶν πρακτικῶν τῆς οἰκουμενικῆς ε συνόδου ἀπὸ τοῦ βιβλίου τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἁγίας σοφίας παλαιοτάτου βαμβικίνου ἐν ᾧ ἦν καί τινα ἄλλα ἐκκλησιαστικὰ παρασημειώματα περὶ τοῦ ἀντιοχείας βαλσάμου, περὶ τῶν προνομίων τοῦ ἐν τῇ κωνσταντινουπόλει μεγάλου χαρτοφύλακος. ἐγράφη δὲ κατὰ μῆνα ὀκτωβ. τοῦ ͵ςϡνδ ἔτους Ν. Ϡ. Transcriptus hic liber actorum oecumenici V. concilii ex libro

bibliothecae S. Sophiae bombycino vetustissimo, in quo et aliae quaedam notae ecclesiasticae habebantur, de balsamo Antiocheno, de privilegiis magni Chartophylacis Constantinopolitani. Scriptus autem est mense Octob. 6954. seu nostra aera 1446. indict. IX. Io. Alb. Widmestadius manu propria subiecit annum 6954, aliunde mihi nota. Ex recensitis his omnibus apparet haec non esse Acta Concil. V. oecumenici, ut in titulo et librarii nota erroneè scriptum est, celebrati A. 553, sed conciliorum Constantinop. sub Felice P. III, et Mena Patriarcha A. 536.

Φύλ. ρλα. — Fol. 131.

Πρακτικὰ τῆς οἰκουμενικῆς ἕκτης συνόδου.

Acta Oecumenici concilii VI.

A. *θεία σακρὰ καταπεμφθεῖσα πρὸς δόμνον.*

T. *τῶν ἐθνων τοὺς αὐχένας ὑποτᾶξαι.*

Φύλ. σϟγ. — Fol. 293.

Ἐπίλογος τοῦ τὴν παροῦσαν βίβλον ἰδιοχείρως γραψαμένου, ἐν ῷ καὶ περὶ τῶν ὑπὸ Βαρδανοῦ τοῦ τυράννου καὶ παράφρονος κατὰ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἕκτης συνόδου τετολμεμένων ἐμφέρεται. ὁ ἁμαρτωλὸς ἐγὼ καὶ πάντων ἐλάχιςος ἀγαθῶν ἀνάξιος διάκονος καὶ χαρτοφύλαξ κ. τ. λ.

Epilogus eius, qui hunc librum manu scripsit, in quo et agitur de Bardanis tyranni et insani ausis contra sanctam et oecumenicam synodum sextam. Ego peccator et omnium minimus Agathon, indignus diaconus et chartophylax.

†. Ext. gr. et lat. apud Harduinum tom. III. p. 1834.

Φύλ.

Φύλ. σϟϛ. Fol. 296.

Ἐπιςολὴ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως ἰωάννου πρὸς κωνςαντῖνον τὸν ἁγιώτατον πάπαν ῥώμης ἀπολογητικὴ ἕνεκεν τῶν ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς τυραννίδος τοῦ βαρδανῆ κεκινημένων κατὰ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἕκτης συνόδου.

Epistola sanctissimi archiepiscopi Constantinopolitani Ioannis ad Constantinum sanctissimum papam Romanum apologetica propter ea, quae tempore tyrannidis Bardanis mota sunt adversus sanctam et oecumenicam synodum VI.

A. ὁ τῆς ἑαυτοῦ θειότητος.

T. τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ προσεῖναι.

†. Extat ibidem p. 1838. gr. et lat. In fine scriptum minio: Μετεγράφη τὸ παρὸν βιβλίον τῶν πρακτικῶν τῆς οἰκουμενικῆς ϛ συνόδου ἀπὸ τοῦ βιβλίου τῆς μονῆς τοῦ τιμίου προδρόμου τῆς πέτρας, ὅπερ ἦν βαμβίκινον ἔχον ἐντὸς καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς ζ συνόδου καὶ τῆς ὀγδόης τῆς κατὰ τοῦ Φωτίου παλαιότατον βιβλίον. ἐγράφη δὲ κατὰ μῆνα μαρτ. τοῦ ͵ϛϡνδ ἔτους N. θ. Transcriptus hic liber actorum oecumenici VI. concilii è libro monasterii venerandi praecursoris Petrae bombycino, in quo et acta synodi VII et VIII. contra Photium continebantur libro vetustissimo. Scriptus autem est mense Martio A. 6954. seu aera Christi 1446. indict. IX.

Codex CLXXXVII.

Chartaceus, charta vili, charactere minuto, sat eleganti, manu And. Darmarii, in folio, foliis 270, cum correctionibus marginalibus, è libris Pistorii, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Πολυαίνου ϛρατηγημάτων ἐκ τῶν αὐτοῦ βιβλίων ποιηθέντων. | Polyaeni strategematum ipsius libris excerptorum.

A. τὴν μὲν κατὰ πέρσων καὶ παρθυαίων. | T. ὀυκ ὀλίγους αἰτώλων ἀπέκτειναν.

†. Finis est mutilus. Desinit enim in tit. de sacerdote. Extant hi libri VIII. gr. et lat. Lugd. 1589. 12. Cum versione I. Vulteii. In fine scriptum: ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου τοῦ ἐπιδαυρίου υἱοῦ γεωργίου ἐν τῷ ἔτει αφο. Ab Andrea Darmario Epidaurio Georgii filio Anno 1570. Misi lectiones variantes Cl. Prof. Matthaei novam Polyaeni editionem paraturo. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 283.

Codex CLXXXVIII.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus rubris, scriptura minuta et nitida, in folio, foliis 123, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Ἱϛορία ψυχοφέλης ἐκ τῆς ἐνδοτέρας τῶν αἰθιόπων χώρας τῆς ἰνδῶν λεγομένης πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν μετενεχθεῖσα διὰ ἰωάννου μοναχοῦ ἀνδρὸς τιμίου καὶ ἐναρέτου μονῆς τοῦ ἁγίου σιναΐτου. προοίμιον. | Historia animae utilis ex interiori Aethiopum regione Indorum dicta ad sanctam urbem translata a Ioanne monacho viro venerando et virtutibus praedito monasterii S. Sinaitae. Prooemium.

A. ὅσοι πνεύματι θεοῦ ἄγονται. | T. περὶ ὧν ἡ διήγησις. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Historia Barlaam et Ioasaph extat lat. in editione operum Ioannis Damasceni, cui verius attribuitur. Paris. 1577. f. p. 557. v. de tota hac historia Leonis Allatii dissert. operibus Io. Dama-

sceni praemissam. Graece nunquam edita fuit, quamquàm in bibliothecis obvia.

Codex CLXXXIX.

Chartaceus, charta tenui et laevigata, initialibus miniatis, literis minutis et tersis, in folio, foliis 167, cum correctionibus marginalibus, allatus in bibl. Protofugger. bibliothecario Sam. Quickelbergo, mutilus, Saec. XV, optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ σοφωτάτου σολομῶντος βιβλίον τρίτον ᾆσμα τῶν ἀσμάτων ἐξηγηθὲν παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ ὑπερτίμου ψέλλου διὰ στίχων πολιτικῶν.	Sapientissimi Salomonis liber III. canticorum expositus a sapientissimo ac hypertimo Psello versibus politicis.
A. ἐπείπερ τὸ φιλομαθές.	T. ἵλεος γένοιτό μοι.

†. Habetur lacuna post: οἱ ὀφθαλμοί σου περίστεραι usque δύο μαστοί. Edidit hanc expositionem graece Io. Meursius cum Eusebio et Polychronio Lugd. Bat. 1617. 4. et saepius alias gr. et lat. extat.

φύλ. κε.	Fol. 25.
Γεωργίου γραμματικοῦ τοῦ πισίδου στίχοι ἰαμβικοὶ εἰς τὰς ἑξ. ἡμέρας τῆς κοσμουργίας.	Georgii Pisidae grammatici versus iambici in opus sex dierum, seu creationem mundi.
A. ὦ παντὸς ἔργου καὶ θεηγόρου.	T. καὶ σοφὴ παντουργία.

†. Extat opus gr. et lat. in corpore poetarum graecorum Genev. 1614. f. tom. II. p. 241. At ibi nulla fit divisio in titulos, ut in Msc. facta est.

Fuit etiam editum Romae 1590. 8. sed falsò Cyrilli Alexandrini nomine.

Φύλ. νη.

Τοῦ μακαριωτάτου φιλοσόφου κυρίου κωνςαντίνου τοῦ μανάσση σύνοψις χρονικὴ διὰ ςίχων ἀπὸ κτίσεως κόσμου τὴν ἀρχὴν ποιουμένη καὶ διήκουσα μέχρι τῆς βασιλείας κυροῦ νικηφόρου τοῦ βοτονιάτου. προοίμιον εἰς τὴν σεβαςοκρατόρισσαν κυρὰν εἰρήνην· τὴν νύμφην τοῦ βασιλέως κύρου μανουὴλ ἐπὶ τῷ αὐταδελφῷ αὐτοῦ κυρίῳ ἀνδρονίκῳ.

Α. *ἡ μὲν φιλοῦλης ψυχὴ ταῖς ὕλαις.*

Fol. 58.

Beatissimi philosophi D. Constantini Manassis compendium chronicum in versibus a creatione mundi incipiens et protensum usque ad imperium Nicephori Botoniatis. Prooemium in Sebastocratorissam dominam Irenem, nurum imperatoris domini Manuelis, ex ipsius domino fratre Andronico.

T. *τὰ τῶν γαδείρων πέρα.*

†. Extat gr. et lat. in corpore historiae Byzantinae cum versione Leunclavii. In fine scriptum: *δόξα σοι ὁ θεὸς δόξα σοι ἔτους ἀπὸ θεογονίας αφνη ἐγράφη τὸ παρὸν ἐν γερμανικῇ αὐγούςῃ παρ' ἱερωνύμου κυπρίου γραικοῦ, καὶ ῥωμαίου τὸ γένος.* Gloria tibi Deus gloria tibi. Anno ab incarnatione Christi 1558. scriptum est hoc Augustae Vindelicorum ab Hieronymo Cyprio Graeco et Romano genere. Hanc etiam notam initio codicis scriptam inveni, collati in bibliothecam Protofuggaram A. MDLIX. tempore primi conventus Ferdinandi imp. isti bibliothecae praefecto Samuele Quickelbergo, Belga, scriptore Hieronymo tragodista Cyprio. — Est idem Samuel Quickelberg, cuius mentio fit in dialogo Maximi Trojani fol. 43, ubi liber Msc. se-

ptem psalmi dictus et in hac bibliotheca asservatus describitur.

Codex CXC.

Membranaceus, membrana veteri, foliis chartaceis insectis, atramento flavo, charactere maiusculo, antiquo et eleganti, columna duplici, in folio, foliis 283, Saec. X, bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου ὁμιλίαι διάφοροι. ἡ πρώτη ἐλέχθη ἐν ἀντιοχείᾳ εἰς τὸ· οἴνῳ ὀλίγῳ χρῶ, διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας.

Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi homiliae variae. Prima dicta Antiochiae in illud: modico vino utere propter stomachum tuum et frequentes infirmitates tuas.

A. ἀκούσατε τῆς ἀποστολικῆς φωνῆς.

T. τοῦ βήματος τοῦ χριστοῦ. ἧς γένοιτο κ. τ. λ.

†. Initio indicis praemissi legitur esse βιβλίον τὸ ὀνομαζόμενον οἱ ἀνδριάντες. Homiliae XXIII. primae in editione operum Montfaucon. gr. lat. Paris. 1718. f. tom. II. p. 1. eodem ordine editae sunt.

φύλ. σλδ. Fol. 234.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀπολειφθέντας τῆς συνάξεως καὶ τοῦ ὁμοούσιον εἶναι τὸν υἱὸν τῷ πατρὶ ἀποδείξεις κ. τ. λ.

Eiusdem de neglecta synaxi et consubstantiali filio cum patre demonstratio etc.

A. πάλιν ἱπποδρομίαι καὶ πάλιν.

T. ἐπιτευξόμεθα ἀγαθῶν, ὧν γένοιτο κ. τ. λ.

†. Extat tom. I. cit. edit. p. 501.

Φύλ. σμη. Fol. 248.

Πρὸς τοὺς νηστεύοντας τὴν τῶν Ἰουδαίων νηστείαν κ. τ. λ.	Ad eos, qui cum Iudaeis ieiunant.
A. ἡ μὲν παράνομος καὶ ἀκάθαρτος.	T. δοξάσωμεν τὸν θεὸν κ. τ. λ.

†. Extat tom. I. p. 601.

Φύλ. σνγ. Fol. 253.

Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι τὸν μὴ βουλομένον ἑαυτὸν ἀδικεῖν, οὐδεὶς βλάψαι δυνήσεται κ. τ. λ.	Eiusdem, neminem laedi posse, nisi a se ipso.
A. οἶδα μὲν ὅτι τοῖς παχυτέροις.	T. ὑπὸ Ἰουδαίων λιθαζόμενος.

†. Extat tom. III. p. 444. fine mutilo.

Φύλ. σξβ. Fol. 262.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν πολύαθλον Ἰώβ.	Eiusdem in miserum Iobum.
A. ἧκεν ἡμῖν ἐνιαύσιος.	T. ὁμοθυμαδὸν, ὧν γένοιτο κ. τ. λ.

Φύλ. σξζ. Fol. 267.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐλεημοσύνης.	Eiusdem de eleemosyna.
A. ἆρα οἴδατε, πόθεν ἡμῖν.	T. οὐράνιος, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.

†. Extat tom. II. cit. edit. p. 294.

Φύλ. σοα. Fol. 271.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν θεῖον καὶ μυστικὸν δεῖπνον τοῦ σωτῆρος. — Eiusdem in divinam et mysticam coenam salvatoris.

A. ἠβουλόμην ἀγαπητοὶ τῆς. — T. καταβολῆς κόσμου, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.

†. Extat tom. II. p. 386. fine aliquantum discrepante. Habetur haec nota marginalis versus finem: ἡ ἁγία κοινωνία ὁμοιοῦται εἰς τὸ πῦρ. ἔχει δὲ δύο ουσίας. τὸ φωστικὸν καὶ τὸ καυστικόν. φωτίζει μὲν τοὺς καθαροὺς, πυρπολεῖ δὲ τοὺς ἀναξίους. τὸ μαγείρεμα ἐξελθὸν ἐκ τοῦ πυρὸς ὁυ δοκιμάζεις ἐυθέως, ὅτι τὴν γλῶτταν καὶ τὰ ἐντόσθια καίει, ἡ δὲ ἁγία κοινωνία πόσα μᾶλλον καύσει τὴν ψυχὴν κ. τ. λ.

Φύλ. σος. Fol. 276.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν σταυρὸν κ. τ. λ. — Eiusdem in crucem etc.

A. σήμερον ὁ κύριος ἡμῶν. — T. ὁυ καταγινώσκοντος...

†. Extat tom. II. p. 403. fine mutilo.

Φύλ. σπ. Fol. 280.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν διαλαγὴν τοῦ βασιλέως πρὸς τὴν πόλιν κ. τ. λ. — Eiusdem de reconciliatione imperatoris cum civitate etc.

A. ἐυλογητὸς ὁ θεὸς, ὅτι τὴν ἱερὰν ταύτην ἑορτήν. — T. τῶν φώτων, ἐν χῷ ἰῦ κ. τ. λ.

†. Hoc initium in Montfauconiano et Fabriciano homiliarum indice non inveni. Supra autem in margine notatum hic lego: γέγραπται ὄπισθεν εἰς τοὺς λόγους τῶν ἀνδριάντων ὁ παρὼν λόγος, scripta est posterius in orationes de statuis haec oratio.

In assere I.

Iosephi episcopi Methonensis epistola in charta scripta habetur:

Ὑγιαίνειν σε κατὰ τὸν διπλοῦν ἄνθρωπον πρὸς πάντων ἐυχώμεθα. ὑγιαίνομεν καὶ ἀυτοὶ ἕως τοῦ νῦν τῇ τοῦ θεοῦ βοηθείᾳ υἱὲ ἠγαπημένε ἐν πνεύματι. γράμματα ἔλαβον τοῦ πρωτοψάλτου σιτίας, ἐις ἃ μοι ἐδήλου περί τινων διακόνων βουλομένων γενέσθαι ἱερέων. ἡμεῖς ὧδε ἐσμὲν καὶ ἕτοιμοι ἐλθέτωσαν καὶ ποιήσωμεν ἀυτοὺς νομίμως τε καὶ κανονικῶς. ὁ γὰρ κορώνης νῦν ἐις μεγάλην ἐςὶ περίςασιν, ὅτι ἦλθεν ὁ μονεμβασίας μητροπολίτης ἐις κορώνην κληθεὶς ὑπὸ τῶν κορωνέων, τοῦ τε κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ἐγκαλοῦντες τὸν ἐπίσκοπον, ὡς παράνομον, ἀιμομύκτην τε πρὸς τὴν ἰδίαν ἀυτοῦ ἀδελφὴν καὶ σοδομήτην, ἵνα καθαιρέθῃ. μετὰ μικρὸν δὲ ἀκούσετε καὶ τὴν καθαίρεσιν ἀυτοῦ. χαιρέτωσαν οὖν ὁι παρ᾽ ἀυτοῦ χειροτονηθέντες, ὅτι πάντες ἐισὶν ἀχειροτόνητοι. ἐμὲ γὰρ ἀπέσχιζον ὁι κρῆτες ὁι συμπολῖται μοι διὰ λατινόφρονα καὶ ἐπορευόντο ἐις τὸν ἀκάθαρτον, παμμίαρον καὶ ἀιρετικότατον. χαιρέτω ὁ λίχνος καὶ ὁ κακάβας ὑπ᾽ ἀυτοῦ χειροτονηθέντες. ὀυαὶ τοῖς παρ᾽ ἀυτοῦ χειροτονηθεῖσι, ὅτι κακίᾳ τῇ πρὸς ἡμᾶς κινούμενοι ἐχειροτονοῦντο παρὰ τοῦ ἀνιέρου. ὅμως καὶ ὅυτος καὶ ἀυτοὶ κακῶς καὶ παρανόμως ποιήσαντες, ὀυκ οἶδα πῶς θεραπευθήσονται. ἔῤῥωσον. γραφ᾽ ἡμᾶς ὁ πρωτοψάλτης σιτίας, ὅτι ἀποςείλωμεν ἀυτῷ τινα μουσικῆς μαθήματα καὶ διά σου πεμφθῆναι ἀυτῷ καὶ φαίνεται ἀπὸ τούτου, ὅτι γνώριμος καὶ φίλος σου ἐςὶν καὶ λοιπὸν διὰ τὴν ἀγάπην σου, θέλομεν τοῦ γράφειν καὶ θέλομεν τὰ ἀποςειλεῖν πρός σε, ἵνα πέμψῃς ἀυτῷ. ἔῤῥωσον καὶ ἔτι. ἀπριλλ. θ. ἐν μεθώνῃ ἰώσηφ ἐπίσκο μεθών˚.

In eodem assere.

Epistola Theoduli Hieromonachi monasterii Getsemanis ad Theophanem metropolitam Corinthi

thi de consecrando quodam sacerdote: ἐπειδή περ ἡ θεία χάρις, ὡς ἔοικεν, τοῖς αὐτοῖς χαρίσμασιν οἶδεν διδόναι τοῖς ἀξίοις αὐτῆς καὶ διὰ τοῦτο καὶ σε δικαίως προετιμήσατο ἀρχιερέα αὐτῆς ἄξιον φροντιςὴν, διοικητήν τε καὶ οἰκόνομον πανιερότατέ μοι μητροπολίτα κορίνθου, κύριε θεοφάνες ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε πάσης πελοποννήσου καὶ τὸν τόπον ἐπέχων τοῦ ἀγκύρας, ὥςε ἀποπληρεῖν τὰ καθήκοντα καὶ καταςῆσαι κατὰ πόλεις πρεσβυτέρους κατὰ τὸν κορυφαιότατον τῶν ἀποςόλων παῦλον τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς. τούτου χάριν κἀγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς θεόδουλος ἱερομοναχὸς τὸ κατὰ κόσμον πρωτοψάλτης, ὁ ἐκ τῆς μονῆς τῆς κυρίας τῆς γεθσημάνης τῆς ἐν τοῖς ὁρίοις ὀύσης κανδάκης κρήτης, ἔχοντός μου τὴν ἐξουσίαν τοὺς πειθομένους μοι πνευματικῶς ἀνακρίνειν καὶ κανονίζειν παρεγένετο πρός με ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας καὶ ὁ παρὼν κομιςὴς τοῦ δὲ γράμματος μιχαὴλ μὲν τὴν κλῆσιν, τουπίκλιον δὲ ..δ. ὁρμώμενος ἐκ τῆς περιονύμου πόλεως κρήτης καὶ ἐξαγορευόμενος καθ' ἕκαςον ἐνιαυτὸν τὰ παρ' αὐτοῦ εἰς ἐμὲ, θεαρέςως ἐπολιτεύετο. νῦν δὲ βουλόμενος λαβεῖν τὸ τῆς ἱεροσύνης χάρισμα, πάλιν ὡς ἔθος εἶχεν, ἐλήλυθε πρός με καὶ ἐξετάσας αὐτὸν ἀκριβότερον καὶ τὰ βάθη τῆς ἑαυτοῦ καρδίας ἐρευνίσαντες καὶ ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνος τοῦ δεσπότου χριςοῦ καὶ τῆς ἑαυτοῦ μητρὸς ςήσαντες καὶ ἀνακρίναντες ἀκριβῶς, ἕυρομεν αὐτὸν εἶναι ἄξιον τοῦ τοιούτου χαρίσματος, δηλαδὴ τῆς ἱεροσύνης καὶ διὰ τοῦτο σοι ςέλωμεν αὐτὸν τιμία μοι καὶ ἱερὰ κεφαλὴ καὶ ἀδιςάκτως χειροτόνισον αὐτὸν μηδὲν ἀναβαλλόμενος, ἵνα καὶ εἰς αὐτὸν ὁ τοῦ κυρίου λόγος πληρώθη. πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. †. εἰς αφλδ ἰε κζ σοῦ ἤδωκα τὸν νέον βασιλεα ἐγὼ πάπα ἰῶ ὁράσες ἐςε τοῦ πάπα ἰω κουδούμνη καὶ ἐπλήρωσες μοῦ τὸν. A possessore hoc adscriptum videtur, idiomate et charactere diverso. In assere ultimo tres adhuc eius-

dem tenoris epistolae in charta exaratae occurrunt. Sed hae duae sufficiant.

Codex CXCI.

Bombycinus, charta obsoleta et laesa, atramento flavescente, literis minutis et elegantibus, frequenti abbreviatione, in folio, foliis 305, Saec. XIII, foliorum ordine turbato, male conservatus et inscriptus.

Τῶν εἰς τὸ κατὰ ματθαῖον ἐξηγητικῶν ὠριγένους τόμ. ια. ιβ. ιγ. ιδ. ιε. ιϛ. ιζ.	Commentariorum in Matthaeum Origenis tom. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII.
A. τινὶ δὲ λάμψουσιν ἐν τοῖς ὑποδεεστέροις.	T. ἐπιστρέψαι πρὸς αὐτόν.

†. In XI et XII. foliorum ordo turbatus est. Initium undecimi, ut patet, mutilum.

Φύλ. ριβ.	Fol. 112.
Ὠριγένους τῶν εἰς τὸ κατὰ ἰωάννην εὐάγγελιον.	Origenis commentariorum in Ioannis evangelium.
A. ὃν τρόπον οἶμαι ὁ πάλαι λαός.	T. καταπαύσομεν τὸν λόγον.

†. Sunt lib. 1. 2. 6. 10. 13. 19. 20. 28. 33. Lacuna, quae in lib. 28. edit. Paris. 1759. f. tom. IV. est, etiam in Msc. habetur. In fronte huius commentarii in Ioannem nota minio exarata haec occurrit: ἰστέον, ὡς ἐν τοῖς μετωπίοις τοῦ βιβλίου τῶν εἰς τὸ κατὰ ἰωάννην ἅγιον εὐάγγελιον ἐξηγήσεων τοῦ ὠριγένους, ἀφ' ὗ τὸ παρὸν μετεγράφη βιβλίον, οὐκ ὀλίγαι εὑρέθησαν προσγραφαὶ παρά τινων διαφόρων ἀναγνόντων

αὐτὸ γραφεῖσαι, ἃι μὲν, ὡς κακῶς αὐτὸν γράψαντα αἰτιωμέναι σαφῶς, ἃι δὲ τῷ ἀναγινώσκοντι προσέχειν ἐπισκήπτουσαι, ἵνα μὴ ἀπὸ τῶν παρ' αὐτοῦ λεγομένων ἔν τισι χωρίοις βλάβῃ, ἃι δὲ καὶ ἄλλως πῶς ἔχουσαι οὐκ ἀπεικὸς οὖν ἐλογισάμεθα καὶ ἡμεῖς ἔνθα τε καὶ ὅπως εὑρέθησαν ἁι τοιαῦται προσγραφαὶ κείμεναι ἐν ἐκείνῳ τῷ βιβλίῳ καὶ ἐν τούτῳ κατὰ τὰ τῶν αὐτῶν χωρίων μετώπια ταύτας θεῖναι. Διὸ δὴ καὶ ὡς ἐν ἐκείνῳ ἐυρέθησαν κείμεναι, οὕτως δὴ καὶ ἐν τῷ παρόντι ἐτέθησαν ἀπαραλλάκτως, ὡς εἶχον. Sciendum in libri marginibus spectando Origenis commentarios in Ioannis evangelium, ex quo hic codex transscriptus est, plures notas reperiri a variis lectoribus adscriptas, quarum aliae, tanquam male scribentem perspicue arguunt, aliae legentium attentionem provocant, ne lecta in quibusdam locis noceant. Aliae demum alio conceptae modo. Non absurdum igitur reputavimus, eas, ubi et quomodo in illo libro inventae sunt, etiam in isto iisdem marginibus adiicere. Ideo, prout ibi erant, etiam hic sine mutatione positae sunt. v. Morellii bibl. gr. p. 57. Accurata huius notitia in veteri catalogo non habetur.

Codex CXCII.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitido, columna duplici, in folio, foliis 314, madefactus et labes passus, Saec. XIII, inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου ἀρχιεπισκόπου καισαρίας καππαδοκίας ὁμιλίαι εἰς τὴν ἑξαήμερον.

Sancti patris nostri Basilii archiepiscopi Caesareensis homiliae in Hexaëmeron.

A. πρέπουσα ἀρχὴ τῷ περὶ.

T. δοξαζέσθω ὁ κύριος, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Sunt homiliae IX. editae gr. et lat. Paris. 1721. f. tom. I. p. 1.

Φύλ. πα. Fol. 81.

Τοῦ ἁγίου γρηγορίου ἐπισκόπου νύσης πρὸς πέτρον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰς τὴν ἑξαήμερον.

Sancti Gregorii, episcopis Nysseni ad Petrum fratrem suum in hexaëmeron.

A. τί ταῦτα ποιεῖς, ὦ ἄνθρωπε.

T. ὑφήγησιν τοῦ θεοῦ, ᾧ πρέπει κ. τ. λ.

Φύλ. ρια. Fol. 111.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ εἰκόνος ἀνθρώπου. ~~ τῷ τιμιωτάτῳ ἀδελφῷ δούλῳ τοῦ Θεοῦ πέτρῳ γρηγόριος ἐν χῷ χαίρειν.

Eiusdem de imagine hominis. ~~ Colendissimo fratri servo Dei Petro Gregorius in Christo salutem.

A. εἰ ταῖς διὰ τῶν χρημάτων τιμαῖς.

T. λόγου τε καὶ διά.

†. Est in editione tit. De opificio hominis. In Msc. praemissus est index cap. XXXI. capite scilicet ultimo in duo diviso. Finis est mutilus. Fol. enim 166. p. 2. tria folia exscissa sunt et aliud opus incipit: γαλοφυΐαν κ. τ. λ. v. sequ.

Φύλ. ρξζ. Fol. 167.

Γαλοφυΐαν μιμήσῃ πάντως ἐκεῖνον, ᾧ δῶρον ἐγένετο κ. τ. λ.

Des. όπερ ου μικρον εν αγαθοις αν τις λογισετω, ουδετης του Θεου προμηθειας αναξιον.

†. Est Gregorii Nysseni oratio initio mutila de infantibus praematurè abreptis ad Hierium. Haec duo in catalogo omissa.

φύλ. ροη. | Fol. 178.

Τοῦ αὐτοῦ ζήτησις περὶ ψυχῆς μετὰ τῆς ἰδίας ἀδελφῆς μακρίνης. | Eiusdem quaestio de anima cum sorore sua Macrina.

Α. ἐπειδὴ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. | T. ἀνθρωπίνη φύσις, αὐτῷ δόξα κ. τ. λ.

†. Haec omnia Gregorii Nysseni opuscula gr. et lat. extant.

φύλ. σκδ. | Fol. 224.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου ἀρχιεπισκόπου καισαρ. καππαδοκ. περὶ τῆς ἐν παρθενίᾳ ἀληθοῦς ἀφθορίας πρὸς λητοίον ἐπίσκοπον μελιτίνης. | Sancti patris nostri Basilii Caes. Cappadociae de vera virginitatis integritate ad Letoium, episcopum Melitensem.

Α. οἱ μὲν πολλοὶ τῶν τὸν νύμφιον. | T. εὑρέθωμεν διὰ ἰησοῦ χριστοῦ.

†. Extat gr. et lat. in auctoris operibus Paris. 1730. f. tom. III. p. 589.

φύλ. σπα. | Fol. 281.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου νύσσης λόγος εἰς τοὺς κοιμηθέντας. | Sancti patris nostri Gregorii, archiepiscopi Nysseni, sermo de defunctis.

Α. οἱ τὴν ἀναγκαῖαν τῆς φύσεως. | T. φόβον διὰ τῶν οἰκτιρμῶν κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat.

φύλ. τα. | Fol. 301.

Ουτος ὁ μελχισεδὲκ λέγεται ἀπάτωρ, ἀμήτωρ καὶ | Des. παρέδωκε καὶ ἡμῖν ἀντὶ τούτων αὐτὰ θυσιά-

ἀγενεαλόγητος ἀφωμοιωμένος τῷ θεῷ τῷ ὑψίςῳ. ζειν καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ μελχισεδέκ.

†. Est excerptum historicum de Melchisedecho. Cum intervallum factum sit, quasi deleto libri, ex quo transscribebatur, titulo, nominati cuiusdam auctoris esse videtur, mihi incogniti.

φύλ. τε. Fol. 505.

Ὑπομνήματα τῶν πραχθέντων εἰς τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριςὸν ἐπὶ ποντίου πιλάτου ἡγεμόνος συγγραφέντα ὑπὸ νικοδήμου ἄρχοντος συναγωγῆς τῶν ἰουδαίων γράμμασιν ἑβραϊκοῖς.

Commentarii actorum domini nostri Iesu Christi sub Pontio Pilato praeside, conscripti a Nicodemo principe Synagogae Iudaeorum literis hebraicis.

A. ἐν ἔτει δεκάτῳ τῆς βασιλείας.

T. πεσὸν χαμαὶ ἐπελάβετο....

†. In Msc. Naniano apud Mingarelli longe alium titulum inveni. Est verò: Διήγησις περὶ τοῦ τιμίου πάθους τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριςοῦ καὶ περὶ τῆς ἁγίας αὐτοῦ ἀναςάσεως συγγραφεῖσα παρὰ ἰουδαίου αἰνεία ὀνόματι, ἣν μετένεγκεν ἐκ τῆς ἑβραϊκῆς γλώττης εἰς ῥωμαϊδὶ διάλεκτον νικόδημος τόπαρχος ῥωμαῖος. εὐλόγησον. Inc. τότε ἄγουσι τὸν ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ καϊφᾶ. Narratio de veneranda passione domini nostri Iesu Christi et de sancta eius resurrectione conscripta a Iudaeo quodam, Aenea nomine, quam ex hebraica lingua in romanam transtulit Nicodemus, toparcha romanus. Prodiit hoc apocryphum latine Venet. 1505. 4. cum Ieremiae de Montagno epitoma sapientiae. Cl. Hessius ex bibl. elect. duo, quae hic asservantur, exemplaria transscribenda curavit, adeoque graece etiam atque accuratius brevi edendum

curabit. Consule de hoc opere Io. Alb. Fabricii codicem apocryphum N. T. Hamburg. 1703. 12.

Codex CXCIII.

Chartaceus, charta vili et tenui, titulis, numeris et initialibus rubris, charactere minuto et lisibili, in folio, foliorum numero 117, cum correctionibus marginalibus, ab And. Darmario Epidaurio exaratus Saragossae in Hispania, cum figuris, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Κλαυδίου πτολεμαίου ἁρμονικῶν βίβ. γ.	Claudii Ptolemaei harmonicorum lib. III.
A. ἁρμονική ἐςι δύναμις καταληπτική.	T. καὶ διὰ πάντας ἐπισφαλεῖς.

†. Prodiere latine Venet. 1562. 4. Cum Aristoxeno etc. gr. et lat. Oxon. 1682. 4. In fine notatum: ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου τοῦ ἐπιδαυρίου ἐν τῷ ἔτει αφπ. ἰουλλίῳ ιδ. ἐν σαραγούζῃ τῆς ἰσπανίας, ab Andrea Darmario Epidaurio A. 1580. 14. Iul. Saragossae in Hispania.

Codex CXCIV.

Bombycinus, charta crassa et laevigata, titulis, initialibus et textu miniato, abbreviatione frequenti, columna duplici, in folio, foliorum numero 211, Saec. XIV. allatus Constantinopoli, scriptura minuta et eleganti, bene conservatus et inscriptus.

Καθολικὴ ἐπιςολὴ ἰακώβου.	Catholica epistola Iacobi.
A. εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει.	T. ταῦτα οὕτως γενέσθαι.

†. Non est integra epistola, sed cap. III. vers. 2. incipit et in decimo desinit. Initio et in fine hoc notatum aliena manu: *ἐν μηνὶ μαΐω εἰς τὴν κθ εἰς τοὺς ᾳυνγ ἡμέραν τρίτην, ὥραν τρίτην ἐπὶ ῥάγην ὑμους λουμένη εἰς τὴν κωνςαντινούπολιν καὶ ἀλημων εἰς τοὺς χριςιανοὺς.* Mense Maio 29. A. 1453. feria tertia, hora tertia in acinis semilotus Constantinopolin, indeque errans ad Christianos delatus.

Φύλ. α. Fol. 1.

Τοῦ ψαλμωδοῦ δαβὶδ βασιλέως καὶ προφήτου ἐξήγησις τοῦ ζυγαβηνοῦ κυρ. ἰωάννου τοῦ μετονομασθέντος διὰ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος εὐθυμίου κληθέντος ἀπὸ συναγωγῆς διαφόρων ἐξηγητῶν.

Psalmistae David, regis et vatis, expositio Zigabeni domini Ioannis, post Euthymii vocati ob divinam et angelicam formam, collecta ex variis interpretibus.

A. *πατὴρ τοῦ παρόντος βιβλίου.*

T. *εἰρήνης τῆς κατὰ θεόν.*

†. Hic commentarius gr. et lat. in operibus Theophylacti Venet. 1765. f. tom. IV. prodiit. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 36.

Φύλ. ρϟη. Fol. 198.

Περὶ τοῦ ἀκατάληπτον εἶναι τὸν θεόν.

De eo, quod Deus sit incomprehensibilis.

A. *ἄμετρον κακὸν, τὸ μὴ εἶναι.*

T. *τὰ ὑπὲρ φύσιν καταληψόμεθα.*

†. Est Euthymii tit. 2. cap. 4. panopl. Dogmat. excerptum. v. bibl. PP. Lugd. XIX. tom.

Φύλ.

Φύλ. ρϟθ.	Fol. 199.
Συλλογὴ δογματικῶν κεφαλαίων ἀναγκαιοτάτων ἐκ διαφόρων πατέρον.	Collectio capitum dogmaticorum maxime necessariorum ex variis patribus.
A. *ἐπὶ τῆς ἁγίας τριάδος, ὁ τὸν πατέρα νοεσθείς.*	T. *τοῦ ἀγαθοῦ ςερήσει καὶ ἀποτυχία.*

†. Sunt cap. LXXII, quae cum inter eiusdem auctoris scripta habeantur, eiusdem quoque esse videntur.

Φύλ. σε.	Fol. 205.
Κατὰ *τῶν τῆς παλαιᾶς ῥώμης, ὅτι ὀυκ ἐκ τοῦ ὑιοῦ ἐκπορεύεται τὸ ἅγιον πνεῦμα.*	Adversus veteris Romae asseclas, spiritum sanctum non ex filio procedere.
A. *ἐι ἁπλοῦν μὲν ὁ πνεῦμα.*	T. *τοῦτο ἐκεῖ φυσικῶς ὁ ὑιός.*

†. Alii separant hoc scriptum a panoplia dogmatica. At Rich. Simon tom. III. bibl. criticae p. 98. ait, idem esse cum cap. XIII. panopliae dogmaticae. Et vere quidem. Nam collatione facta idem inveni.

Φύλ. σε.	Fol. 205.
Περὶ *τῶν ἁγίων ἐικόνων κατ' ἐπιτομὴν ἐρανισθὲν ἀπὸ δὲ τῶν τῆς ἑβδόμης συνόδου καὶ τῶν γερμανοῦ καὶ νικηφόρου τῶν πατριάρχων καὶ τῶν θεοδώρου τοῦ ςουδιτοῦ.*	De sacris imaginibus epitome tum ex actis septimi concilii, tum ex Germani et Nicephori patriarchae et Theodori Studitae.
A. *ἀρχέτυπόν ἐςιν ἀρχὴ καὶ παράδειγμα.*	T. *τὴν τιμὴν ἀναφέροντες.*

†. Est hic tit. XIX. Euthymii panopliae dogmaticae adversus imaginum oppugnatores, ut expertus sum collatione facta. v. tom. XIX. bibl. PP. Lugdun. p. 200.

φύλ. σϛ.	Fol. 206.
Ἀπορεῖαι καὶ λύσεις, ἃς ἡρμήνευσεν ὁ ὑψηλόνους καὶ θεῖος γρηγόριος ὁ θεολόγος.	Dubia et solutiones interprete sublimi et divino Gregorio theologo.
A. τί ἐςὶ θεὸς ἄναρχος ἀρχή.	T. ἡ κυριότης, ἡ δύναμις καὶ πάντα.

†. Videntur esse excerpta ex aliis eius scriptis et admodum brevia sunt.

φύλ. σζ.	Fol. 207.
Ἐις τὴν ὑπεραγίαν θεότοκον ῥήσεις γραφικαὶ καὶ σημασίαι ἐκ τοῦ παλαιοῦ εἰς αὐτὴν ἐκδησόμεναι.	Scripturae dicta in sanctissimam Deiparam et adnotationes pridem in ipsam editae.
A. θέασαι γὰρ ταύτην πολλοῖς.	T. ἰησοῦν καὶ τὰ ἑξῆς.

φύλ. ση.	Fol. 208.
Ἦχος α. τοῦ λίθου σφραγισθέντος. γυναῖκες πρὸς τὸ μνῆμα παρεγένοντο ὄρθριαι.	Echus 1. lapidis obsignati. Mulieres ad sepulchrum aderant diluculo.

†. Est cantus ecclesiasticus, octoechus dictus, qualis Venetiis 1504. 12. editus est, at longe amplior.

φύλ. σθ.	Fol. 209.
Παμβασιλεῦ ἀθάνατε πάντων τῶν βασιλέων, θεὲ	Rex immortalis omnium regum, Deus Deo-

θεῶν, καταφησὶ δαβὶδ ὁ προφητάναξ.	rum, ut David rex vates ait.

†. Plerumque versus hos commentariis in psalmos praemissos legere memini.

Φύλ. σια.	Fol. 211.
Γενεαλογία ἰησοῦ χριςοῦ ἡ κατὰ ἀναποδισμὸν τοῦ κατὰ λούκαν ἐυαγγελίου.	Genealogia Iesu Christi secundum Lucae evangelium excussa.
A. ἀυτὸς οὖν ὁ ἰησοῦς.	T. τὸν ἀδὰμ τοῦ θεοῦ.

Codex CXCV.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis et initialibus minio exaratis, literis minutis et nitidis, cum figuris varie coloratis, cum correctionibus marginalibus, in folio, foliorum numero 456, valde mutilus, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Ἁι λέξεις βαρβαρικαὶ περιεχόμεναι ἐν τῇ παρούσῃ βίβλῳ. μετετράπησαν δὲ εἰς γλώττην λατινικήν.	Dictiones barbaricae contentae in hoc libro, in linguam verò latinam translatae.

†. Sunt hae: τζαγγαρίους, sutores. ῥιπταρίων, sagittae. ὀμβροδέκτας, cisternas. κονταράτους, hastatos. βέργας, virgas. μινσουράτορα, mensuratorem. κόρτης, aula. ἀσεκρῆτις, a secretis. ἀδνουμιάζεσθαι, far la rassegna. ἀκίων, contubernia acierum. δεπότατοι, deputati. βάνδα, signa. κουντουβέρνιον, contubernium, τουμάρχα, praefectus turmae, κομήτων, comites, κένταρχος, centurio, ἀκίας, acies. βανδοφόρος, signifer. σκρίμονες, ordinis cursores. κηνσῶρες, censores. σκουλκατῶρες, exploratores. ὁ πραίτωρ, Praetor. σκουτάτων, scutiferi. σαγιττατόρων, sagittarii. καβαλαρίων, equites, ὀρδινεύειν. σκουτάρια, scu-

ta. τζικούρια, bipennes. λωρίκια, loricas. κασσίδας, cassides. Φάρδεα, lata. Φοσσάτου, castrametatio. τοξοβολίςρας, balistae. τένδας, tentoria. ἐξκουσεβέσθω, excusetur. In veteri catalogo non indicantur.

Φύλ. α.	Fol. 1.
Ἀθηναίου περὶ μηχανημάτων.	Athenaei de machinis bellicis.
A. ὅσον ἐφικτὸν μὲν ἀνθρώπῳ.	T. τὴν προθυμίαν τῶν μαθημάτων.

†. Extat gr. et lat. inter veteres mathematicos Paris. 1693. f. non 1683, ut Pasinus in catalogo Msc. graecorum scribit.

Φύλ. ιε.	Fol. 15.
Βίτωνος κατασκευαὶ πολεμικῶν ὀργάνων καὶ καταπελτίςων.	Bitonis constructiones bellicarum machinarum et catapultarum.
A. λιθοβόλου ὀργάνου κατασκευήν.	T. καὶ μέτρα προγέγραπται.

†. Extat etiam in priore Thevenoti collectione mathematicorum liber dicatus Attalo regi. Nam licet in nostro codice legatur: ὦ παλαβασιλεῦ et in margine ὦ παμβασιλεῦ correctum sit, in Th. Galei codice legitur: ὦ ἄτταλε βασιλεῦ. Ultimarum trium machinarum figurae desunt, relicto spatio.

Φύλ. κα.	Fol. 21.
Ἥρωνος χειροβαλλίςρας κατασκευὴ καὶ συμμετρίας.	Heronis de constructione et mensura manubalistae.
A. γεγονέτωσαν κανόνες δύο.	T. ὕψος ἐχούσας δακτύλου τὸ ἥμισυ.

†. Extat in citata mathematicorum editione.

φύλ. κδ. Fol. 24.

Ἥρωνος κτησιβίου βελοποιϊκά. — Heronis Ctesibii belopoeica.

A. τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ διατριβῆς. — T. αἱ α͞ζ γ̅υ̅. λείπει.

†. Extat ibidem, malunt autem tribuere quidam docti Ctesibio. Aliena manu και interiectum, quasi legendum esset Heronis et Ctesibii. At nunquid exponi potest, Heronis, qui Ctesibii discipulus erat? Eodem modo in fine scriptum: ἥρωνος κτησιβίου. v. cod. praec. 165.

φύλ. λη. Fol. 38.

Ἐκ τῶν ἀπολλοδώρου πολιορκητικῶν. — Ex Appollodoro de machinis bellicis.

A. ἀνέγνων σου δεσπότα τήν. — T. αὐτὸς ἀνήκεστον πάθων.

†. Extat in citata editione.

φύλ. ϟζ. Fol. 97.

Ἰουλιανοῦ ἀφρικανοῦ περὶ ὁπλήσεως. — Iulii Africani de armatura.

A. καλὸν δὲ ἐν πᾶσι καὶ πόλεμον. — T. τῶν πλευρῶν τῆς φάλαγγος.

†. Sunt libri duo, quorum I in cap. XXI, II verò in cap. XLVIII. hoc tit. ἰουλίου ἀφρικανοῦ κεστὸν ζ̅. divisus est. Ambo sunt Cestorum pars extans graece tantum in editione citata.

φύλ. ρλδ. Fol. 134.

Ὅπως δεῖ τὸν τῆς πολιορκουμένης πόλεως στρατηγὸν πρὸς τὴν πολιορκίαν — Quomodo obsessae urbis praefectus in eius obsidione se gerere et qui-

ἀυτοῦ τάττεσθαι καὶ ὅιοις ἐπιτηδεύμασι ταῦτα ἀποκρούεσθαι. bus mediis eam repellere debeat.

A. ὅτι ὀυ δεῖ ἀπαγορεύειν. T. ὀξὺ ἄρτου ἀναπέμψαι.

†. Scriptum hoc mutilum est et dictiones barbaricae, quarum indicem initio codicis dedi, ex illo sumptae sunt. Auctoris vestigium non apparet. At in codice Vindobonensi apud Nesselium P. IV. p. 35. Heronis nomen reperitur. Extat graece tantum in editione superius citata. Cum haec editio ad manus mihi non sit, ignoro, num tituli sequentes huius pars sint. Sunt verò: περὶ τοῦ, πῶς δεῖ ἀγάπασθαι παρὰ τοῦ ὑποχειρίου λαοῦ. τοῦτο γίνεται. — περὶ κατασάσεως ἀπλήκτου καὶ ὅτι ὁ ϛρατηγὸς ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ὀπλίτων ἐν ταῖς ταξιαρχίαις τεταγμένων δύναται τὴν ὅλην τοῦ ἀπλήκτου διαγνῶσαι καὶ ἀπαρτίσαι περὶ μέτρων. ὀι τῶν ϛρατηγῶν ἄριϛοι κ. τ. λ. quorum ultimus est: περὶ σοφοῦ ϛρατηγοῦ. σοφὸς δὲ ϛρατηγος et des. ἐξελθεῖν κατὰ τῶν ἐχθρῶν. In veteri catalogo non indicatum est.

Φύλ. σζ. Fol. 207.

Λέοντος ἐν χριϛῷ τῷ θεῷ ἀυτοκράτορος τῶν ἐν πολέμοις τακτικῶν σύντομοι παραδόσεις. Leonis, in Christo Deo imperatoris, constitutionum militarium breviarium.

A. ἐν βασιλικῇ δορυφορίᾳ καὶ ἐξουσίᾳ. T. ὑποδέχεσθαι, ὦ δόξα κ. τ. λ.

†. Prodiit hoc breviarium constit. XVIII. cum Aeliano Lugd. 1613. 4. Discrimina autem haec sunt: Constit. X. et XI. in nostro codice in unam, sed mutilam confluxere. Constit. XII, XIII, de-

sunt. Et XI, cuius titulus est: *πολεμικῶν παρασκευῶν διάταξις ια περὶ καβαλλαρικῆς καὶ πεζιγῆς τάξεως. ει οὖν ἐν ταῖς παρατάξεσί σου.* Est constit. XIV. Nam n. 4. idem initium occurrit, nec finis differt.

φύλ. το.	Fol. 370.
Περὶ παραδρομῆς τοῦ κυροῦ νικηφόρου τοῦ βασιλέως.	Nicephori domini imp. de excursione bellica.
A. *τὴν τῆς παραδρομῆς μέθοδον.*	T. *ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.*

†. Est scriptum ineditum et ut Fabricius vol. VI. p. 346. ait, iussu Nicephori imp. compositum.

φύλ. υγ.	Fol. 403.
Πολεμικῶν παρασκευῶν διατάξεις. ς. περὶ ὁπλίσεως καβαλλαρικῶν καὶ πεζικῶν.	Bellicorum apparatuum constitutiones. VI. de armatura equestri et pedestri.
A. *δεῖ τοίνυν ὁπλισθῆναι.*	T. *καὶ τῶν ἄλλων ἐιρέσθω.*

†. Possessor quidam huius codicis supra in margine adscripsit: *Νικηφόρου βασιλέως.* At fallitur. Non enim Nicephori, sed Leonis sapientis tactica est, de qua prius egi. Titulus enim I constit. VI. id iam declarat et facta collatione cum editione memorata inveni, constitutionem X. de Tuldo esse in fine et XI. initio, medio et fine mutilam. Constitutionem XII. *περὶ τοξότων καὶ ςρατῶν. ἐὰν οὖν ἐν ταῖς παρατάξεσί σου*, esse in editione constitutionem XIV. Ibi enim n. 4. idem initium et finem reperi. In praemisso indice constitutio ultima est argumentum libri in epilogo. At codex desinit in constitut. XIII. de obsidione, reliquis desideratis. Neque hoc in veteri catalogo indicatum est.

Cod. CXCVI.

Chartaceus, charta tenui et laevi, initialibus rubris, charactere minuto et nitidissimo, in folio, foliis 642. cum multis lacunulis, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως τοῦ ἐπίκλην ξιφιλίνου ἐξήγησις εἰς τὰ ῥῆτα τῶν εὐαγγελίων πάσων τῶν κυριακῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ. κυρ. πρὸ τῶν φώτων α.	Sancti patris nostri Ioannis archiepiscopi Constantinopol. cognomine Xiphilini expositio in dicta evangeliorum omnium anni dominicarum. Dominica ante lumina I.
Α. ἡ παροῦσα περικοπὴ ἀρχή.	Τ. καταξιώσει ἡμᾶς, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.
φύλ. ιγ.	Fol. 13.
Τοῦ αὐτοῦ κυρ. μετὰ τὰ φῶτα εὐαγ. κατὰ ματθ. β.	Eiusdem dominica post lumina evangel. secundum Matth. II.
Α. ὅτε τὸ κήρυγμα ὁ βαπτιςής.	Τ. ἐπιτευξόμεθα, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.
φύλ. κδ.	Fol. 24.
Κυρ. ιβ. τοῦ λουκᾶ περὶ τῶν ι λεπρῶν γ.	Dominica XII. lucae evangelium de X. leprosis III.
Α. ἐν γαλιλαίᾳ ἀναςρεφόμενος.	Τ. κληρονόμους ποιεῖ ἐν χῷ κ. τ. λ.
φύλ. λς.	Fol. 36.
Κυρ. ιγ. τοῦ λουκᾶ περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος πλουσίου τὸν ἰησοῦν. τοῦ αὐτοῦ δ.	Dom. XII. Lucae de divite Iesum interrogante. Eiusdem IV.
Α. τὸν ἄνθρωπον τουτονὶ τόν.	Τ. ἀπόλαυσιν ἕξομεν. ἐν χῷ κ. τ. λ.

φύλ.

φύλ. μθ. Fol. 49.

Κυρ. ιδ. τοῦ λουκᾶ ἐξήγησις ἐις τὸ ἐυαγγέλιον τοῦ τυφλοῦ ε. — Dom. XIV. Lucae expositio in evangelium V.

A. διήρχετο μὲν ὁ κύριος. — T. ἀκολουθεῖν ἀυτῷ, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

φύλ. νθ. Fol. 59.

Κυρ. ιε. ἐις τὸ ἐυαγγέλιον τοῦ ζακχαίου ς. — Dom. XV. in evangelium Zachaei VI.

A. διήρχετο τὴν ἱεριχὼ μετὰ ὄχλου. — T. ἐπιτεύξηται, ἐν χῷ κ. τ. λ.

φύλ. ο. Fol. 70.

Κυρ. ις. τοῦ λουκᾶ περὶ τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου ζ. — Dom. XVI. Lucae de publicano et pharisaeo VII.

A. ὁ μὲν προτέρᾳ παραβολῇ. — T. κατατρυφήσομεν ἐν ἀυτῷ χῷ κ. τ. λ.

φύλ. οθ. Fol. 79.

Κυρ. ιε. τοῦ λουκᾶ περὶ τοῦ ἀσώτου η. — Dom. XV. Lucae de prodigo VIII.

A. πρὸ τῆς κατὰ μέρος ἐξηγήσεως. — T. κατατρυφήσωμεν τοῦ κυρίου κ. τ. λ.

φύλ. ϟβ. Fol. 92.

Κυρ. τῆς ἀποκρέω ἐυαγγέλιον κατὰ ματθ. θ. — Dominica carnisprivii evangelium secundum Matth. IX.

A. φρικτὸν ἡμῖν ἀγαπητοί. — T. ὑφαρμόττουσαν ἀυτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. ρε.	Fol. 105.
Ἐυαγγέλιον κατὰ ματθ. κυρ. τῆς τυρίνης ι.	Evangelium secundum Matth. dom. tyrophagi X.
A. ὁ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας.	T. ἀπολαύσωμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ριζ.	Fol. 117.
Κυρ. τῆς ὀρθοδοξίας, ἐυαγγέλιον κατὰ ἰωάννην ια.	Dom. orthodoxiae, evangelium secundum Ioannem XI.
A. καὶ οἱ διὰ τινος κλίμακος.	T. θαυμάζωμεν αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.
Φύλ. ρλγ.	Fol. 133.
Κυρ. β. τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς. ἐυαγγέλ. κατὰ μάρκον ιβ.	Dom. II. S. quadragesimae. evangel. secundum Marcum XII.
A. καὶ τὸ χρύσιον ἐπειδὰν.	T. ἐπιτυχῶμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ρμβ.	Fol. 142.
Κυρ. γ. τῆς ἁγίας τεσσαρ. ἐυαγγέλιον κατὰ μάρκον ιγ.	Dom. III. sanctae quadragesimae, evangelium secundum Marcum XIII.
A. πάλαι μὲν οὖν ἡ τοῦ μωυσέως.	T. ἐπιτευξόμεθα ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ρνϛ.	Fol. 156.
Κυρ. δ. τῆς ἁγίας τεσσαρ. ἐυαγγέλιον κατὰ μάρκον ιδ.	Dom. IV. sanctae quadragesimae, evangelium secundum Marcum XIV.
A. Φέρε δὴ καὶ τήμερον τὴν συνηθῆ.	T. ἐπιτυχεῖν ἐν χῷ κ. τ. λ.

φύλ. ρξη. — Fol. 168.

Κυρ. ε. τῆς ἁγίας μ. ἐυαγγέλιον κατὰ μάρκον ιε.

Dom. V. sanctae quadragesimae evangelium secundum Marcum XV.

Α. πῶς οἴεσθέ μοι διατεθῆναι.

T. προστίθησιν ἐν χῷ κ. τ. λ.

φύλ. ρπγ. — Fol. 183.

Κυρ. τῶν βαΐων ἐυαγγέλιον κατὰ ἰωάννην ις.

Dom. palmarum evangelium secundum Ioannem XVI.

Α. ὁ μὲν νοῦς τῶν προκειμένων.

T. συνεισέλθωμεν καὶ ἐπιτυχεῖν κ. τ. λ.

φύλ. ρϟη. — Fol. 198.

Κυρ. μετὰ τὸ πάσχα ἐυαγγέλιον κατὰ ἰωάννην ιζ.

Dom. post pascha evangelium secundum Ioannem.

Α. ἐπειδὴ ἡ μαρία τοῖς μαθηταῖς.

T. οἰκονομήσαντι, αὐτῷ κ. τ. λ.

φύλ. σια. — Fol. 211.

Κυρ. τῶν μυροφόρων ἐυαγγελίον κατὰ μάρκον ιη.

Dom. unguentiferarum evangelium secundum Marcum XVIII.

Α. ὅυτος ὁ μακάριος ἰωσηφ.

T. τίς ἀποκυλίσει τὸν λίθον.

φύλ. σκδ. — Fol. 224.

Κυριακῇ τοῦ παραλύτου ἐυαγγέλιον κατὰ ἰωάννην ιθ.

Dominica paralytici evangelium secundum Ioannem XIX.

Α. ἐπὶ τὰ τῆς προβατικῆς.

T. ἀγαθῶν καταξίωσον.

Φύλ. σλε.	Fol. 235.
Κυρ. τῆς σαμαρίτιδος ἐυαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην κ.	Dom. Samaritanae evangelium secundum Ioannem XX.
Α. μετὰ τὸ προδιαλεχθῆναι.	T. ποτήριον ἐν χῷ Ἰησοῦ κ. τ. λ.
Φύλ. σνγ.	Fol. 253.
Κυρ. τοῦ τυφλοῦ ἐυαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην κα.	Dom. coeci evangelium secundum Ioannem XXI.
Α. ἐιπόντος ἄνωθεν τοῦ σωτῆρος.	T. ὅ ἐςι χς ὁ κς, αὐτῷ δόξα κ. τ. λ.
Φύλ. σογ.	Fol. 273.
Κυρ. τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατρῶν τῶν ἐν νικαίᾳ συνελθόντων κβ.	Dom. sanctorum CCCXVIII. patrum Nicaeae congregatorum XXII.
Α. στρατίωται μὲν καὶ ὁι.	T. ἀποκρουσόμεθα ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. σπς.	Fol. 286.
Κυρ. τῶν ἁγίων πάντων ἐυαγγέλιον κατὰ ματθ. κγ.	Dom. sanctorum omnium evangelium secundum Matth. XXIII.
Α. ὀυκ ἄκαιρον οἶμαι περὶ.	T. ἀπόλαυσιν, ὧν γένοιτο κ. τ. λ.
Φύλ. τγ.	Fol. 303.
Κυρ. β. τοῦ δρόμου μετὰ τὴν κυριακὴν τῶν ἁ-	Dom. II. Cursus post dominicam sanctorum

γίων πάντων εὐαγγέλιον κατὰ ματθ. κδ.	omnium evangelium secundum Matth. XXIV.
A. *ἄγε δὴ καὶ ἡμεῖς τοῦ καιροῦ.*	T. *γενώμεθα, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.*
Φύλ. τιε.	Fol. 315.
Κυρ. γ. εὐαγγέλιον κατὰ ματθ. κε.	Dom. III. evangelium secundum Matth. XXV.
A. *Φέρε κύκλῳ τοίνυν τῆς.*	T. *γλυκύτητος, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.*

†. Mingarelli in suo catalogo bibl. Nanianae prooemium huius edidit.

Φύλ. τλδ.	Fol. 334.
Κυρ. γ. τοῦ ματθ. ἐξήγησις αὖθις δευτέρα τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν κυριακὴν γ τοῦ ματθ. κϛ.	Dom. III. Matthaei, expositio 2da eiusdem in eandem dominicam III. Matthaei XXVI.
A. *οὐδὲν φιλαργυρίας αἰνότερον.*	T. *τιμὴ καὶ προσκύνησις κ. τ. λ.*
Φύλ. τμδ.	Fol. 344.
Κυρ. δ. τοῦ ματθαίου εὐαγγέλιον κζ.	Dom. IV. Matthaei evangelium XXVII.
A. *οὐδὲν τῆς ἀδιστάκτου πίστεως.*	T. *εἰς ἀρετὴν ἐν χῷ κ. τ. λ.*
Φύλ. τνδ.	Fol. 354.
Κυρ. ε. εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον κη.	Dom. V. evangelium secundum Matth. XXVIII.
A. *πηγὴ πάλιν ἡμᾶς περιβλήζει.*	T. *ἀνάτεροι ἐν χῷ κ. τ. λ.*

φύλ. τξε.	Fol. 365.
Κυρ. ϛ. εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον κθ.	Dom. VI. evangel. secundum Matth. XXIX.
Α. οἱ τὸ φιλεργὸν καὶ φιλόπονον.	Τ. δοξάζουσιν τὸν θεὸν, αὐτῷ δόξα κ. τ. λ.
φύλ. τοϛ.	Fol. 376.
Κυρ. τῆς ἑνώσεως εὐαγγέλιον κατὰ ἰωάννην λ.	Dom. unionis evangelium secundum Ioannem XXX.
Α. οὐδὲν ἀγαπητοὶ ἀγάπης.	Τ. πολιτευόμενοι ἐν χῷ κ. τ. λ.
φύλ. τπη.	Fol. 388.
Κυρ. τῶν παραλάκτων καὶ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς δ συνόδου λα.	Dom. flagellorum et sanctae et oecumenicae synodi IV. XXXI.
Α. ὑπόθεσις προοιμίου γενέσθω.	Τ. τῶν οὐρανῶν, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.
φύλ. τϟθ.	Fol. 399.
Κυρ. τῶν ἁγίων ρξ πατρῶν τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ε συνόδου εὐαγγέλιον κατὰ ἰωάννην λβ.	Dom. sanctorum CLX patrum sanctae et oecumenicae synodi V. evangelium secundum Ioannem XXXII.
Α. πολλοὶ μὲν ἄλλα τεθήκασι.	Τ. ἧς εὔχομαι πάντας ἐπιτυχεῖν κ. τ. λ.
φύλ. υιβ.	Fol. 412.
Κυρ. ὀκγδόῃ εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον λγ.	Dom. VIII. evangelium secundum Matth. XXXIII.
Α. ὁ μὲν τῆς ἡμετέρας σωτηρίας.	Τ. πληρώματος τοῦ χριστοῦ, αὐτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. υκδ.	Fol. 424.
Κυρ. θ̄. εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον λδ̄.	Dom. IX. evangelium secundum Matthaeum XXXIV.
A. οὐκ αἰσθηταὶ πανδαίσιαι.	T. ἐπιβαίημεν ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. υλζ.	Fol. 437.
Κυρ. ια̅. εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον λε̄.	Dom. XI. evangelium secundum Matthaeum XXXV.
A. Φοβερὸν ἡ παροῦσα παραβολή.	T. ἐπιτυχῶμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. υμϛ.	Fol. 446.
Κυρ. ιβ̅. τοῦ ματθαίου λϛ̄.	Dom. XII. Matthaei XXXVI.
A. οὐδὲν οὕτως ἀγαπητοί.	T. ἀπόλαυσιν ἔχομεν ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. υνϛ.	Fol. 456.
Εὐαγγέλιον κατὰ μάρκον κυρ. ἐν ᾗ ἡ μνήμη ἐπιτελεῖται τῆς ἀποτομῆς τοῦ προδρόμου λζ̄.	Evangelium secundum Marcum dominica, in qua memoria celebratur decollationis praecursoris XXXVII.
A. δεινὸν ἀγαπητοὶ τὸ τῆς προνοίας.	T. σπουδάσωμεν ἅπαντες ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. υξη.	Fol. 468.
Κυρ. ιδ̅. τοῦ ματθαίου λη̄.	Dom. XIV. Matthaei XXXVIII.
A. ἐπὶ πολὺ πανδεσίαν ὁ λόγος.	T. κατατρυφήσωμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.

φύλ. υοθ.	Fol. 479.
Κυρ. πρὸ τῆς ὑψώσεως εὐαγγέλιον κατὰ ἰωάννην λθ.	Dom. ante exaltationem evangelium secundum Ioannem XXXIX.
Α. Φέρε δὴ καὶ σήμερον τὴν.	T. ἀπολαύσωμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.
φύλ. υπη.	Fol. 488.
Κυρ. μετὰ τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου ϛαυροῦ. εὐαγγέλιον κατὰ μάρκον μ.	Dom. post exaltationem venerandae crucis. Evangelium secundum Marcum XL.
Α. παλαι μὲν ὁ μακάριος.	T. εὐκλείας ἐπιτυχῶμεν, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.
φύλ. υϟϛ.	Fol. 496.
Κυρ. α. τοῦ λουκᾶ μα.	Dom. I. Lucae XLI.
Α. ἐπειδὴ τῆς θείας ἀποῤῥαγέντες.	T. τῶν οὐρανῶν, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.
φύλ. φϛ.	Fol. 505.
Κυρ. β. τοῦ λουκᾶ μβ.	Dom. II. Lucae XLII.
Α. οὐδὲν ἀγάπης ἀνώτερον.	T. τοῦτο κατατρυφήσωμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.
φύλ. φιη.	Fol. 518.
Κυρ. γ. τοῦ λουκᾶ μγ.	Dom. III. Lucae XLIII.
Α. πάλιν ἡμῖν ἡ τῶν εὐαγγελικῶν.	T. κατατρυφήσωμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.
φήλ. φκη.	Fol. 528.
Κυρ. δ. τοῦ λουκᾶ, ἐν ᾗ ἀναγινώσκεται τὸ συνοδικὸν	Dom. IV. Lucae, in qua legitur synodicum synodi

τῆς ἑβδόμης συνόδου τῶν τξζ. ἁγίων πατρῶν μδ.

Α. ἡ τῶν θείων λογίων ἀνάγνωσις.

di VII. CCCLXVII. SS. Patrum XLIV.

T. ὑφειμένως ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. φμα.

Fol. 541.

Κυρ. ε. τοῦ λουκᾶ με.

Α. πάντα μὲν τὰ θεῖα λόγια.

Dom. V. Lucae XLV.

T. ἀναπαυσώμεθα ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. φνε.

Fol. 555.

Κυρ. ϛ. εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν μϛ.

Α. ὀυ μόνον ἁι διδασκαλίαι.

Dom. VI. evangelium secundum Lucam XLVI.

T. ἐν τῷ ἀιωνίῳ τῷ μέλλοντι χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. φξϛ.

Fol. 566.

Κυρ. ἐν ᾗ μνήμη τελεῖται τοῦ ἁγίου παύλου τοῦ ὁμολογήτου εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν μζ.

Α. ὑπόθεσις προοιμίου γενέσθω.

Dominica, in qua memoria fit S. Pauli confessoris evangelium secundum Lucam XLVII.

T. ἀπεργάσηται, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.

Φύλ. φοζ.

Fol. 577.

Κυρ. ζ. τοῦ λουκᾶ μη.

Α. δυσαγωγὸν τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος.

Dominica VII. Lucae XLVIII.

T. κατατρυφᾶ ἀγαθῶν, χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. φϙ.

Fol. 590.

Κυρ. η. τοῦ λουκᾶ μθ.

Α. μέγα δεινὸν ἡ οἴησις.

Dom. VIII. Lucae XLIX.

T. ὁδοῦ ὁδηγὸς ἐν χῷ κ. τ. λ.

φύλ. χ.	Fol. 600.
Κυρ. θ. τοῦ λουκᾶ ν.	Dom. IX. Lucae L.
A. οὐδὲν φιλαργυρίας δει-νότερον.	T. τῶν αὐτοῦ ἀγαθῶν, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.
φύλ. χιγ.	Fol. 613.
Κυρ. ι. τοῦ λουκᾶ να.	Dom. X. Lucae LI.
A. πολυμερῶς και πολυ-τρόπως.	T. φροντίζομεν, ἧς γέ-νοιτο κ. τ. λ.
φύλ. χκγ.	Fol. 623.
Κυρ. ια. τοῦ λουκᾶ νβ.	Dom. XI. Lucae LII.
A. ἁβροτέραν ἡμῖν τὴν τράπεζαν.	T. καὶ ὁμοουσίῳ πνεύμα-τι κ. τ. λ.
φύλ. χλγ.	Fol. 633.
Κυριακῇ πρὸ τῆς χῦ γεν-νήσεως εὐαγγέλιον κατὰ ματθ. νγ.	Dominica ante Christi nativitatem evangelium Matthaei LIII.
A. ὁ θεῖος ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστής.	T. ἀπολαύσωμεν χάριτι κ. τ. λ.
φύλ. χλη.	Fol. 638.
Κυριακῇ μετὰ τὴν χρι-στοῦ γέννησιν εὐαγγέλιον κα-τὰ ματθαῖον νδ.	Dominica post Christi nativitatem evangelium secundum Matthaeum LIV.
A. τοὺς μαγοὺς ὁ θεὸς πρῶτον.	T. πανταχῶ τῷ ἀληθινῷ θεῷ κ. τ. λ.

†. In fine hoc legitur: οὐ μωσαϊκῶς πρὸς σκιὰν μόνον βλέπει τὰ θύτα ῥῆτα τοῦ σοφοῦ ξιφιλίνου. ὕψοῖ δὲ τὸν νοῦν μυστικαῖς θεωρίαις εὐαγγελικὴν ἀποδισκεύων χάριν. τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα. Non mosaice um-

bram tantum spectant sacra verba Xiphilini sapientis, sed extollit mentem mysticis contemplationibus, evangelicam demonstrans gratiam. Finis et Deo gloria. Amen. Idem Msc. asservatur in bibl. Taurinensi apud Pasinum et S. Marci apud Mingarelli. Quilibet titulos et initia adfert. Ubique homiliae LIV. numerantur. At quae ibi duae primae sunt, hic in fine reperiuntur. Nec tituli, nec initia ubique cum nostro cod. conveniunt. Caeterum opus praeclarissimum, luce que dignissimum dicitur a doctis. v. Oudinum tom. II. p. 685. Montfauc. in diario italico cap. 28.

Codex CXCVII.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis, numeris et initialibus minio exaratis, scriptura minuta et eleganti, cum correctionibus marginalibus, ab And. Tarmaro Epidaurio, Saec. XVI, in folio, foliis 329, optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου μεγάλου λογοθέτου κυρ. θεοδώρου τοῦ μετοχίτου. προοίμιον.

Sapientissimi et disertissimi logothetae dom. Theodori Metochitae. Prooemium.

A. ἀλλ' ἡμῖν ἄρα τοῖς ὀψέ.

T. καὶ τὰ μὴ ὄντα προποιούμενος.

†. In fine scriptum: ἐνετίησι παρὰ ἀνδρέου ταρμάρου τοῦ ἐπιδαυριωτοῦ. αφξ. μηνὶ ὀκτοβρ. κδ. Venetiis ab Andrea Tarmaro Epidauriota 1560. mens. Octob. 24. Non videtur (licet sit) idem esse cum Andrea Darmario Epidaurio, tum è subscriptione, tum è scripturae quadam diversitate. Cum Fabricius vol. IX. p. 218. integros capitum titulos et graece et latine dederit, superfluum foret illos ex-

scribere. Caeterum miscellanea ista cap. CXX. lectu dignissima iudicat Th. Reinesius in epist. ad Nesteros p. 19. In variis autem bibl. adhuc Msc. latent.

Codex CXCVIII.

Chartaceus, charta firma et laevi, tit. 1. et initialibus rubris, literis minutis et tersis, manu diversa, in folio, foliis 410, Saec. XVI, probe conservatus et inscriptus.

Ἰουλιανὸς τοῦ μακροῦ. πράξεις τῆς ϛ. συνόδου.	Iulianus Macri, seu longi. Acta concil. VI.
A. ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος.	T. τοὺς αὐχένας ὑποτάξει.

†. Quis ille Iulianus sit, equidem ignoro Nullibi enim eius mentio fit. Dividuntur autem haec concilii VI. acta in tom. VIII. actiones XVII. Primum, quod incipit, est exemplum literarum a concilio missarum ad Agathonem papam, quod graece et latine extat apud Harduin Act. concil. tom. III. p. 1438. Subsequitur edictum Constantini, ut in editione citata, sed mutilum, relicto vacuo. Tum demum tit. πεπραγμένα τῆς ἐν κωνςαντινουπόλει γενομένης ἕκτης ἁγίας συνόδου κατὰ τῶν δυσσεβῶν διδαξάντων ἓν θέλημα καὶ μίαν ἐνέργειαν ἐπὶ τῆς ἐνσαρκοῦ οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριςοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν τοῦ ἑνὸς τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου τριάδος. πρᾶξις α. ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. Acta sanctae synodi VI. Constantinopoli factae adversus eos, qui impie docuerunt unam voluntatem et unam operationem in incarnationis dispensatione D. N. I. Christi veri Dei nostri unius de sancta et consubstantiali trinitate. In nomine etc. Extant haec gr. et lat. tom.

III. p. 1055. citatae editionis actorum concil. Actio secunda et tertia mutila est. Secunda enim desinit in his initio statim. *σεργίου τοῦ ἐνδοξοτάτου.* Relinquitur vacuum et iterum incipit: *γινέσθω ἀνάγνωσις. καὶ λαβὼν ὁ πέτρος.* Id quod medium circiter actionis tertiae est. Ubi in editione actio IV. notatur, manuscripti titulus est: *τόμος δεύτερος πρᾶξις δευτέρα.* In fine harum omnium actionum p. 239. habetur Agathonis Chartophylacis epilogus editus tom. III. p. 1834. cit. edit. Subsequitur epistola Ioannis archiepisc. Constantinop. ad Constantinum papam edita eodem loco p. 1838.

Φύλ. σμθ.	Fol. 249.
Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου κρήτης ἴαμβοι γραφέντες πρὸς τὸν ἀγαθῶνα ἀρχιδιάκονον καὶ χαρτοφύλακα, ὅτε λαβὼν τὴν παροῦσαν βίβλον μετέβαλε καὶ πάλιν ἀπέστειλε.	Andreae archiepiscopi Cretae iambi scripti ad Agathonem Archidiaconum et custodem librorum sanctissimae huius magnae ecclesiae, quando librum hunc acceptum transscripsit, ac iterum remisit.
A. *ἐγὼ μὲν εἴσοσον βίβλου τὴν χάριν.*	T. *προιούσας τε καὶ συνημμένας.*

†. Fr. Combefisius in auctario bibl. SS. PP. tom. II. p. 235. edidit. In collectione conciliorum Harduiniana incassum quaesivi, ut et in veteri catalogo.

Φύλ. σνα.	Fol. 251.
Κανόνες τῶν ἐν κωνσταντινουπόλει ἐν τῷ τρούλ τοῦ βασιλικοῦ παλατίου συνελ-	Canones sanctorum patrum, qui Constantinopoli in trullo palatii im-

θόντων τῶν ἁγίων πατρῶν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως, ὧν ὑπέταξαν τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἐκτεθέντας κανόνας κ. τ. λ.

peratorii convenerunt. Iustiniano piissimo et Christi amantissimo nostro imperatore, cui subiecere canones a se compositos.

A. τῆς ἀῤῥήτου καὶ θείας χάριτος.

T. μαυριανὸς ἀνάξιος κ. τ. λ.

†. Est hoc concilium quinisextum, sive in Trullo. Numerantur CII. editi tom. III. p. 1652. cit. edit.

φύλ. σπϛ. Fol. 286.

Ἑρμηνεία τῆς θείας ἱερουργείας.

Expositio missae.

A. προσήγετο δῶρα τῷ θεῷ.

T. διὰ τοῦτο καὶ μόνῳ κ. τ. λ.

†. Est Nicolai Cabasilae constans cap. XLVI, quorum index praemissus est. Ab editione in bibl. SS. PP. Lugd. haec differunt. Cap. I. in Msc. est secundum in editione. Cap. II. est ibi quintum. Et sic ulterius. Cap. IX. est ibi duodecimum. Cap. XVII et XVIII. sunt ibi decimum octavum. Desinit in cap. XLVI, quod ibi est cap. LIII, reliquorum scilicet numero non amplius expresso. In fine scriptum: ἐν μουνεμβασίῃ ἐγγέγραπτο. Monembasiae scriptum est.

φύλ. τλϛ. Fol. 336.

Ἐρώτησις τοῦ μεγάλου βασιλείου πρὸς γρηγόριον τὸν θεολόγον περὶ τῶν ἱερέων καὶ τῆς ἐκκλησίας.

Quaestio Basilii M. ad Gregorium theologum de sacerdotibus et ecclesia.

A. εἰπέ μοι, διὰ τί ἱερεὺς.

T. σώματος καὶ αἵματος κυρίου κ. τ. λ.

†. Est epistola Basilii ad Gregorium omissa in veteri catalogo.

Φύλ. τλθ.	Fol. 339.
Ἐπιστολαί. τῷ μεγάλῳ λογοθέτῃ.	Epistolae. Ad magnum logothetam.
A. τῷ μὲν ὁμήρῳ πρὸς ἀπαρίθμησιν.	T. καὶ ζωὴ καὶ παράκλησις.
Φύλ. τμ.	Fol. 340.
Τῷ μεγάλῳ δομεστικῷ.	Ad magnum domesticum.
A. ἐμοὶ μὲν παρὰ τοσοῦτον.	T. τῆς δ' ἀμαθίας συγγνωμονεῖν.
Φύλ. τμα.	Fol. 341.
Τῷ ἀδελφῷ μελιτηνιωτῇ.	Ad fratrem Meliteniotam.
A. εἰ μὲν ἐν ὁποίᾳ δή τινι.	T. ἀπόπτας ἡμῶν τὰς ἐλπίδας.
Τῷ μελιτηνιοτῇ μανουὴλ καὶ συγγενῇ.	Ad Meliteniotam Manuelem et cognatum.
A. εἰ μὲν πολλοῦ τινος ἔωρων.	T. ἐζητοῦμεν χρονίσασαν.
Φύλ. τμγ.	Fol. 343.
Τῷ λοπαδιωτῇ κυρῷ ἀνδρέᾳ.	Ad Lopadiotam D. Andream.
A. ἔπεστίμοι θαύματος.	T. καὶ φιλίας αὐτῆς.
Φύλ. τμδ.	Fol. 344.
Ἀμοιβαία τοῦ λοπαδιωτοῦ.	Responsoria Lopadiotae.
A. ὅις γέγραφας καὶ ὄντως.	T. γραμμάτων χωρὶς τῶν ἐμῶν.

Φύλ. τμε.	Fol. 345.
Τῷ γαλλησιώτῃ συγγενῇ.	Ad Gallesiotam cognatum.
Α. πολλάκις ἐις τὸν σὸν.	T. ἐμοὶ δοκεῖν ὀυ πάρηκας.
Τῷ αὐτῷ.	Eidem.
Α. ἔχειν ἤδη τὴν βίβλον.	T. κατετραγῴδησα.
Τῷ κύπροθεν κυρῷ λέοντι.	Ad Cyprium D. Leonem.
Α. ἀλλ' ἐγὼ σε ταῖς ἀνάγκαις.	T. πέφυκας περὶ τοὺς φίλους.
Φύλ. τμϛ.	Fol. 346.
Τῷ αὐτῷ.	Eidem.
Α. ἀνεμνήσθην ἔγω γε.	T. ταχύνας τὴν βίβλον.
Φύλ. τμζ.	Fol. 347.
Τῷ πανάρέτῳ.	Ad Panaretum.
Α. ἡμεῖς τῶν φίλων καὶ.	T. ἡμᾶς ὁρᾶς ἀπεργάζεσθαι.
Τῷ κυπρίῳ κυρ. λέοντι.	Ad Cyprium D. Leonem.
Α. φίλων ἄριστε καὶ σοφώτατε.	T. καὶ παριστᾷ τὴν δόκησιν.
Τῷ αὐτῷ.	Eidem.
Α. λόγοις χρώμενοι μαρτυροῦσι.	T. καὶ γράφειν μὴ κατοκνεῖ.
Τῷ νεαμονιτῇ.	Ad Neamonitam.
Α. ἔγω γε τῶν σῶν πρὸς θεόν.	T. πράττειν καταλελοιπώς.

φύλ.

Φύλ. τμη. Fol. 348.

Τῷ γεμίςῳ. Ad Gemistum.

Α. ἀδίκαιον ἦν πράττειν. Τ. ἐυφραίνων τὰ μάλιςα.

Τῷ μοναχῷ γερβασίῳ. Ad monachum Gerbasium.

Α. ἐι μὲν ὀυ γράφεις. Τ. σχήματι ἐγνωμάτευσεν.

Τῷ ἀυτῷ. Eidem.

Α. νέμεις ἅπασι τὰ σά. Τ. ἅυτε καὶ σαυτοῦ.

Τῷ ἀυτῷ. Eidem.

Α. ἐγκαλεῖς, ὅτι τῶν λόγων. Τ. καὶ τῶν λόγων μετέχοντα.

Τῷ παναρέτῳ. Ad Panaretum.

Α. ἐυχαριςεῖν μέν σοι. Τ. καὶ κωμώδησον τὰ μά.

Τῷ σαγουδίνῳ. Ad Sagudinum.

Α. ἔγω γε τῆς παροιμίας. Τ. καὶ δήλου τὄυργον τὸ σόν.

Φύλ. τμθ. Fol. 349.

Τῷ ἀυτῷ. Ad eundem.

Α. πυθαγορίζειν ὦ Φιλότης. Τ. καὶ μακρότερον ἀντεπιςέλλω.

Τοῖς πάλαι συμφοιτηταῖς. Ad veteres condiscipulos.

Α. ἐπειδὴ τῶν ἀνθρώπων ἀι γνῶμαι. Τ. ἦν τινα οὖν παρασχών.

Φύλ. τν. Fol. 350.

Τῷ καβαλαροπούλῳ. Ad Cabalaropulum.

Α. εἶτα σου μὲν τοὺς ἐμούς. Τ. ἐφέσεως ἔγγιςα.

Τῷ σαγουδίνῳ.	Ad Sagudinum.
Α. ἐι μὴ πυθαγόρας οὐκ.	Τ. παρὰ σαυτοῦ ἑλκυσθεὶς.
φύλ. τνα.	Fol. 351.
Τῷ γαυρᾷ κυρ. ἰωάννῃ.	Ad Gabram D. Ioannem.
Α. ἐγὼ δὲ ὦ λῷστε τῷ.	Τ. τὰ πρὸς βούλησιν.
φύλ. τνβ.	Fol. 352.
Ἐποιήθη τινι τῶν ἑταίρων κατὰ χρείαν πρὸς ἕτερον.	Facta ad sociorum unum in necessitate alterius.
Α. ἀνέγνων σου λαβὼν.	Τ. πρὸς τὰ τοιαῦτα διακειμένου.
Τῷ ἀυτῷ.	Ad eundem.
Α. λαβὼν σου τὴν χάρτην.	Τ. θαυμάζων διατελῶ.
Τῷ θείῳ παχυμερῇ κυρῷ ἰωάννῃ.	Ad avunculum D. Ioannem Pachymeram.
Α. χρῄζων ἀιτεῖν, ὀυκ οἶδ' ὅτι.	Τ. ἀληθεύειν τὴν δ' ὀυ.
Τῷ ῥαδηνῷ.	Ad Rhadenum.
Α. ἐγὼ φίλος σὸς, ὥσπερ ἀυτὸς.	Τ. ἅτε σπουδῇ συνελθούσης.
φύλ. τνγ.	Fol. 353.
Τῷ ἀυτῷ.	Ad eundem.
Α. ἡδέως σε μαθόντα.	Τ. ἀπολοφυρόμενον.
Τῷ γαβρᾷ.	Ad Gabram.
Α. πέμπε τὴν βίβλον.	Τ. ὑπισχνεῖται.
Τῷ θείῳ παχυμερῇ κυρ. μιχαὴλ.	Ad avunculum D. Ioannem Pachymeram.
Α. λόγος ὅυτος καὶ δόξα.	Τ. τις δικαίως.

Τῷ ῥαδηνῷ.	Ad Rhadenum.
A. ἡδέως σου λαβὼν.	T. πτολεμαίου σελίδια.
Τῷ αὐτῷ.	Ad eundem.
A. δύσνοιαν ἐγκαλεῖς μοι.	T. τύφον κατα πατῶν.
Τῷ αὐτῷ.	Ad eundem.
A. συνέρειν ἔγω γε πάνυ τοι.	T. ὠφελίμους κρίσεις.
Τῷ αὐτῷ.	Eidem.
A. ὀυκ ἀπεικότως ὦ βέλτιστε.	T. τὸ παράπαν ἔχομεν.
Φύλ. τνδ.	Fol. 354.
Τῷ υἱῷ τοῦ νεαμονιτοῦ.	Ad filium Neamonitae.
A. δίκαιον ἡγησάμενος κάτους.	T. δι' ἐπαίνου ποιῆσαι.
Τῷ αὐτῷ.	Ad eundem.
A. ἀλλ' ἔγω γε τοσοῦτον.	T. ὑβρίζειν ποιουμένων.
Τῷ ῥαδηνῷ.	Ad Rhadenum.
A. πέμπειν μέν σε τὰς.	T. ἐι σπανίᾳ τὰ καλὰ.
Τῷ αὐτῷ.	Ad eundem.
A. πολλάς σοι ἀνομολογεῖν.	T. δυνηθῆναι ἀμείψασθαι.
Φύλ. τνε.	Fol. 355.
Τῷ αὐτῷ.	Ad eundem.
A. ἐι μὲν ὡς ἡμᾶς ἔλθῃ.	T. ἴσαμαι μὴ κτήσασθαι.
Τῷ αὐτῷ.	Ad eundem.
A. ἀνιᾶσθαι μὲν πάνυ τοι.	T. ἡμᾶς ἀξίωσον.

Τινὶ τῶν φίλων.	Cuidam amico.
Α. πέμψοις ἂν τὴν βίβλον.	Τ. τῶν πλεόνων διδάσκαλος.
Τῷ ἀκτουαρίῳ.	Ad Actuarium.
Α. τὰς ἐμὰς ἐλπίδας.	Τ. τῷ κορυφαίῳ μαθήματι.
φύλ. τνϛ.	Fol. 356.
Τινὶ τῶν φίλων.	Amicorum uni.
Α. παρῆλθεν ἡ προθεσμία.	Τ. διάδηλος γίγνεται.
Τῷ υἱῷ τοῦ νεαμονιτοῦ.	Ad filium Neamonitae.
Α. ὁ λόγος σαφηνείας μετέχων.	Τ. ἣ δέον ἀνέγνωσας.
Τῷ γαβρᾷ.	Ad Gabram.
Α. ἰδοὺ καὶ μέχρι τῆς νῦν.	Τ. οὐκ οὖν οὐχὶ συχναῖς.
Ἐποιήθη τινὶ τῶν ἑταίρων κατὰ χρείαν πρὸς ἕτερον.	Factà ad sociorum unum in necessitate alterius.
Α. οὐδὲν ἄρα, ὡς ἔοικεν.	Τ. καὶ καταμωκώμενος.
φύλ. τνζ.	Fol. 357.
Τῷ υἱῷ τοῦ πρωτοβεστιαρίου τῷ παλαιολόγῳ.	Ad filium Protovestiarii Palaeologum.
Α. ἤδη νῦν ἐγώ σου.	Τ. ἔδει μὴ ἐθέλειν.
Τῷ κυρ. θεοδοσίῳ τῷ θεογνώστῳ.	Ad D. Theodosium Theognostum.
Α. ἀλλ' εἰ μὴ πάντα εἶχον.	Τ. μαθεῖν ἡμᾶς θελῆσαι.

Φύλ. τνη. Fol. 358.

Τῷ εὐρηνικῷ κυρ. γεωργίῳ τεθνηκότος τοῦ πατρὸς, ἢ τῷ σκυλιτζῇ.

Ad Eurenicum D. Georgium mortuo patre, sive ad Scylitzam.

A. ὡποίαν ἀρχὴν εὑρήσω.

T. σεβασμίας μαθὼν κεφαλῆς.

Φύλ. τνθ. Fol. 359.

Τῷ...

Ad...

A. τόν λόγον ἐπιμελείας.

T. σοι λέγοντος ὑπέσχον.

Τῷ σγουροπούλῳ.

Ad Sguropulum.

A. τὴν σὴν ἐπιςολὴν δεξάμενος.

T. παραγγελμάτων ἐθέλοντες.

Φύλ. τξ. Fol. 360.

Ἡ ἐν ὕπνῳ ἐπιςολή.

Epistola in somno.

A. σὺ φιλίαν ἄριςα φίλων.

T. ἔχομεν ἀνέχεσθαι.

Τῷ υἱῷ τοῦ νεαμονιτοῦ.

Ad filium Neamonitae.

A. ἐπιςολήν τινα σιμοκάτου.

T. οὐχ ἧττον σού γε κηδεςαί.

Φύλ. τξα. Fol. 361.

Τῷ κυπρίῳ κυρ. λέοντι.

Ad Cyprium D. Leonem.

A. εἰ μὲν ἀδείας ἐπιτυχὼν.

T. κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν.

Τῷ αὐτῷ ἐν ἀγρῷ ὤν.

Ad eundem ruri degens.

A. εἴ μοι μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως.

T. ἄι δ' ἂν κατ' ἀρετὴν.

Τῷ λοπαδιώτῃ.	Ad lopadiotam.
Α. ἀλλά σε κρίνειν ἔργων.	Τ. ἔγκλημα προστρίψαι.
Τῷ ξανθοπούλῳ ἐν ἀγρῷ ὤν.	Ad Xantopulum ruri degens.
Α. ἔδοξέ μοι. κύριέ μου.	Τ. ἀπολαύειν μέλλων.
Φύλ. τξβ.	Fol. 372.
Τῷ ὀψικιανῷ.	Ad Opsicianum.
Α. νύκτωρ σε ὀνειροπωλῶν.	Τ. φιλοῦσι καὶ φιλουμένοις.
Τῷ λοπαδιώτῃ κυρ. ἀνδρέᾳ.	Ad lopadiotam D. Andream.
Α. τὸν ἀδελφὸν δημήτριον, ὅτι.	Τ. ὁμοίως πάσχειν ἔχω.
Τῷ γυροπούλῳ.	Ad Sgyropulum.
Α. ὁ μοναχὸς ἀρκάδιος φίλος.	Τ. γλεῦκον πεπομφώς.
Ἐποιήθη τινὶ ἑταίρων κατὰ χρείαν πρὸς ἕτερον.	Facta amicorum uni in necessitate alterius.
Α. τὸν ἡμέτερον οἰκέτην.	Τ. σαυτὸν ἰχλήσεως.
Τῷ ἕαρῳ νικολάῳ.	Ad Hearum Nicolaum.
Α. τὴν βίβλον τοῦ κωμικοῦ.	Τ. ἀνεχομένους ἀδικουμένους.
Φύλ. τξγ.	Fol. 363.
Τῷ ῥαδηνῷ.	Ad Rhadenum.
Α. σὺ μὲν ὑβρίζεις ἡμᾶς.	Τ. παρασκευάσω παρέχοντας.
Τινὶ τῶν ὅτι μάλιστα ἑταίρων ἐν ἀγρῷ ὤν.	Sociorum primorum uni, cum ruri ageret.
Α. σὺ μὲν ὑπολαμβάνεις πολλά.	Τ. καὶ νεοττῶν κρέα.

Τῷ αὐτῷ ἐν ἀγρῷ ὤν.	Ad eundem, cum ruri ageret.
Α. σὺ μὲν ἐξ ὧν ἡμεῖς γε.	Τ. καὶ προσδοκωμένων ἄριςα.
Τῷ ὀψικιανῷ.	Ad Opsicianum.
Α. ἐγὼ δέ σοι χάριτας.	Τ. Φίλους εὐχαριςεῖ σοι.
Φύλ τξδ.	Fol. 364.
Ἐποιήθη τινὶ τῶν ἑταίρων κατὰ χρείαν πρὸς ἕτερον.	Facta sociorum uni in necessitate alterius.
Α. πολλάκις ἡμῶν γραφόντων.	Τ. δόξης λόγον πεπονθώς.
...	...
Α. δύο ταύτας τὰς ἐπιςολάς.	Τ. καὶ τῆς πρώτης.
...	...
Α. ὀκτὼ τὰ λοιπὰ γλεύκου.	Τ. τἄλλα, ὡς ἔτυχον.
Φύλ. τξε.	Fol. 365.
Τῷ αὐτῷ.	Ad eundem.
Α. τὰ νῦν σοι γλεύκου.	Τ. ὅ Φασι καὶ τυΦλῷ.
Ἐποιήθη τινὶ τῶν ἑταίρων κατὰ χρείαν πρὸς ἕτερον.	Facta sociorum uni in necessitate alterius.
Α. καὶ σε Φιλῶ καὶ μάλα.	Τ. Φιλεῖν ἐθέλοντα.
Τῷ καθηγουμένῳ τῆς τοῦ ἁγίου δημητρίου μονῆς.	Ad praepositum monasterii Demetrii.
Α. καλοκαγαθίαν μὲν οἶος.	Τ. ζητεῖν δὲ τὰ μὴ τοιαῦτα.

Φύλ. τξς. | Fol. 360.

Τῷ ῥαδηνῷ.

Α. ἥσθην ὀυχ ἧττον ἢ ἀχείλλων.

Ad Rhadinum.

T. ἑξῆς διακειμένους.

Τῷ ξανθοπούλῳ κυρ. γεωργίῳ.

Α. ἦν ἂν τῶν δικαίων.

Ad Xantopulum Georgium.

T. καὶ γνώμην ἀσπαζόμεθα.

Τῷ λοπαδιώτῃ κυρ. ἀνδρέᾳ γράψαντι ἐπιϛολὴν πρός τινα καὶ καταγελῶντι τῶν ὑπήνῃ βαθείᾳ κεκοσμημένων.

Α. ὀυθ' ἅπαντας φήσαιμι.

Ad Lopadiotam D. Andream qui ad quemdam epistolam scripsit et profunda barba ornatos irrisit.

T. τὰ ἐπιχειρήματα.

Φύλ. τξζ. | Fol. 367.

Τῷ συροπούλῳ.

Α. τοσοῦτον ἔγω γ'ἐμαυτόν.

Ad Syropulum.

T. φίλους ὄντας δόξης.

Φύλ. τξη. | Fol. 368.

Τῷ ἀυτῷ.

Α. ἐμοὶ δὲ τὸ παράπαν ὀυκ ἄν.

Ad eundem.

T. καὶ ἀναγκαιότατον ἡμᾶς.

Τῷ ἀυτῷ.

Α. τῷ ῥαδηνῷ προσήκων ἑταιρίᾳ.

Ad eundem.

T. ἄφες ἐμὲ κωμῳδεῖν.

Τῷ ἀυτῷ.

Α. σὺ μὲν ὑβρίζεις τούς.

Ad eundem.

T. θεραπεῦσαι πλημμέλημα.

Τινὶ

Τινὶ τῶν φίλων.	Ad amicorum quemdam.
Α. σὺ μὲν τῇ συνηθεῖ σου.	Τ. καὶ ἂν κακῶς ἀκούοντες,
φύλ. τξθ.	Fol. 369.
Τῷ κυπρίῳ κυρ. λέοντι.	Ad Cyprium Dom. Leonem.
Α. πολλὰ δυστυχήσας ἐγώ.	Τ. παθόντος καὶ δυστυχήσαντος.
Τῷ αὐτῷ.	Ad eundem.
Α. ἐι καὶ μὴ ἀριστοτέλει.	Τ. ἀποδοῦναι παρασκευάσαι.
Τῷ τζυκανδύλῃ.	Ad Tzycandylam.
Α. τοσούτων ἐνδιαθέτως οἶδα.	Τ. ἔχομεν αὐτοφάσι δεί-ξει.
Τῷ αὐτῷ.	Ad eundem.
Α. ὅτι μὲν τοιοῦτος ὤν.	Τ. ἐιη χάριτος ἀμοιβή,
φύλ. το.	Fol. 370.
Τῷ ὀψικιανῷ κυρ. ἰῶ.	Opsiciano D. Ioanni.
Α. ἀλεξάνδρῳ μὲν ἐρᾶν.	Τ. ἀπείρων ὄυσων ἐιργόμην,
φύλ. τοα.	Fol. 371.
Τῷ αὐτῷ.	Ad eundem.
Α. τὸ ἡσιόδου βιβλίον αἰτήσαντι.	Τ. ἐιδότων πυθόμενος.
Τῷ αὐτῷ.	Ad eundem.
Α. τὸν φθιότην λόγος καὶ περὶ τῆς.	Τ. τὸν φιλούμενον ποιήσαντα.

Τῷ τζυκανδύλῃ.	Ad Tzycandylam.
Α. ὅτε καιρὸς οὕτω παρατρέχων.	T. σοι πάσας λύοντα.
Φύλ. τοβ.	Fol. 372.
Τῷ ὀψικιανῷ.	Ad Opsicianum.
Α. παρῆμεν τὴν βίβλον.	T. τοῦ συνήθους ἡμάρτομεν.
Τῷ κυπρίῳ κυρῷ λέοντι.	Ad Cyprium dom. Leonem.
Α. ἐπιμελείας ἀξιοῦσθαι πολλαχόθεν.	T. λυσιτελεῖν ἐχούσῃ.
Φύλ. τογ.	Fol. 373.
Τῷ αὐτῷ κυπρίῳ.	Ad eundem Cyprium.
Α. πολλάκις ἀλλεπαλλήλων.	T. τὴν τυχοῦσαν καὶ τῷ τύχοντι.
Τῷ αὐτῷ.	Ad eundem.
Α. ἡμεῖς οὐχ ἧττον αὐτῶν.	T. βουλήσει πέρας ἐκπληρῶν.
Τῷ λοπαδιώτῃ κυρ. ἀνδρέα.	Ad Lopadiotam D. Andream.
Α. ἀνέγνων τὸ γράμμα καί.	T. σε δ' ἀπαιτητὴν βιότατον.
Τῷ ἀδελφῷ συροπούλῳ.	Ad fratrem Syropulum.
Α. οἶδας οἶμαι, ὅπως.	T. καὶ τοῦτο δεῖξον γράψας.
Φύλ. τοδ.	Fol. 374.
Τῷ χαρτοφύλακι φιλαδελφίας.	Ad Chartophylacten Philadelphiae.
Α. τὴν βίβλον ταυτηνὶ πολλά.	T. ἐλθεῖν αὐτόθι μέλλοντες.

. . .

A. σὺ μωραίνεις, ἐγὼ δὲ γελῶ.

. . .

A. ἐι μὲν ἐπαινῶν ἐτύγχανες.

. . .

A. ἐι τῶν προδήλων τοῦτο.

Τῷ λοπαδιώτῃ κυρ. ἀνδρέᾳ.

A. δίδου σοφώτατε βίβλον.

Τῷ ἀυτῷ.

A. ἡμεῖς τῶν φίλων τῶν.

Τῷ ἀυτῷ.

A. φύσει φίλων, ὡς ἔςι.

Τῷ ἀδελφῷ συροπούλῳ.

A. πέμπομεν τὸ φιλτάτῳ σοι.

φύλ. τοε.

Τῷ ἀυτῷ.

A. ἰδού σοι καὶ μεσιτεύοντας.

Τῷ ἀυτῷ.

A. χάριτές σοι πολλαὶ παρ' ἡμῶν.

Τῷ ἀυτῷ.

A. ὁρᾷς ἀδελφὲ, ὅσ' ἀσχαλεῖν.

. . .

T. ὑπό σου ἀκούων οὕτως.

. . .

T. διΐςασθαι παρασκευάζει.

. . .

T. ἐυεργετοῦντι ἀναιτίως.

Ad Lopadiotam D. Andream.

T. φέρον ἄχθος ἀκοῦσαι.

Ad eundem.

T. ἦσθα θαῤῥούντως.

Ad eundem.

T. φιλοῦσίν ἐπιτυγχάνειν.

Ad fratrem Syropulum.

T. ὅτι μάλιςα φιλούντων.

Fol. 375.

Ad eundem.

T. δυσερῶν ἀπεργάζωνται.

Ad eundem.

T. φιλεῖσθαι ὀυ παραιτούμεθα.

Ad eundem.

T. τὸ τραχὺ τῆς ἀπαγορεύσεως.

Τῷ αὐτῷ.	Ad eundem.
A. καλόν σου τὸ δῶρον οὕτω.	T. πάντη μεταχειρίζεσθαι.
Τῷ αὐτῷ.	Ad eundem.
A. τὸ σὸν ἤδη δῶρον ἐκεῖνο.	T. οὐδ' ἐπιςήμης ἐπειλημμένος.
Τῷ αὐτῷ.	Ad eundem.
A. καὶ δεύτερον ἤδη σοι δῶρον.	T. σωζομένων τῶν σῶν.
Φύλ. τοϛ.	Fol. 376.
Τῷ Φακεωλάτῳ.	Ad Phaceolatum.
A. σὺ μὲν ἴσως τουτὶ τὸ γράμμα.	T. χάριν ἐκείνου ὑπηρετεῖν.
Τῷ αὐτῷ.	Ad eundem.
A. λέγειν περὶ τοῦ παρόντος.	T. ὅπερ ἀττικῶν οἱ μειδίσαντες.
Φύλ. τοη.	Fol. 378.
Τῷ ἀδελφῷ συροπούλῳ.	Ad fratrem Syropulum.
A. ἐγὼ δὲ δυσχερῶς ὅλην.	T. δοῦναι μοι τῆς ὑγιείας.
Τῷ σκουταριωτῇ.	Ad Scutariotam.
A. ἄμεινον οἶμαι βραδύνειν.	T. κατηγοροῦσι τοῦ κεκτημένου.
Φύλ. τοθ.	Fol. 379.
Τῷ ἀδελφῷ συροπούλῳ.	Ad fratrem Syropulum.
A. οὔτε σὺ σαυτὸν παρ' ἡμᾶς.	T. περὶ ἐκεῖνον πλέον.

Τῷ αὐτῷ.

Α. ἀλλὰ νῦν γε ἴσθι.

Ad eundem.

Τ. μάλιςα βουλευσάμενος.

Τῷ Φακεωλάτῳ.

Α. ὡς ἐπ' εὐαγγελίοις ἐςεφανωμένος.

Ad Phaceolatum.

Τ. γνώμη πολλῶν ἕνεκα.

Τῷ ἀδελφῷ συροπούλῳ.

Α. οὐ καλῶς ἴσθι πεποίηκας.

Ad fratrem Syropulum.

Τ. περιπίπτων ἑκαςαχοῦ.

Τῷ Φακεωλάτῳ.

Α. δείγματα πολλάττα ἔχων.

Ad Phaceolatum.

Τ. καὶ ἐμοῦ δοξάζοντες.

Φύλ. τπ.

Fol. 380.

Τῷ ἀδελφῷ συροπούλῳ.

Α. ἔρως ἐμὲ τοῦ σοι φιλτάτου.

Ad fratrem Syropulum.

Τ. ἢ καλεῖται τυγχάνοι.

Τῷ αὐτῷ.

Α. μετὰ μέλος ἔσχεν με.

Ad eundem.

Τ. πρόσφορον ἐπιτηδευσάμενος.

Τῷ χαρτοφύλακι φιλαδελφείας.

Α. βραδύνομεν, περὶ ἁμάλιςα.

Ad Chartophylacem Philadelphiae.

Τ. πολιτείας καὶ συνηθείας.

Φύλ. τπα.

Fol. 381.

Τῷ λοπαδιώτῃ κυρ. ἀνδρέᾳ.

Α. ὁ παῖς οὗτος ἐμὸς συνηθής.

Ad Lopadiotam D. Andream.

Τ. ἀποτίσαι δέ σοι τὴν σήν.

Τῷ αὐτῷ.	Ad eundem.
Α. ἐλπίδας πολλὰς καὶ μεγάλας.	Τ. ἐκδέχεσθαι οὐ ψευδομένας.
Τῷ κυπρίῳ. κυρ. λέοντι.	Ad Cyprium D. Leonem.
Α. ἔρως ἐμοῦ τὴν ψυχὴν.	Τ. μόνον λαβόντες ἀρκούμεθα.
Τῷ αὐτῷ.	Ad eundem.
Α. εὕρηται μὲν ἡμῖν, ὁ περὶ.	Τ. οὐ μετρίως εὐχαριστήσοντας.
φύλ. τπβ.	Fol. 382.
Τῷ ζωγράφῳ ἀργυρῷ.	Ad pictorem Argyrum.
Α. κινάβαρι μὲν παρά σοι.	Τ. κατὰ τὴν δύναμιν.
Τῷ σοφωτάτῳ διδασκάλῳ.	Ad sapientissimum Magistrum.
Α. καὶ τὸ σφόδρα μετριάζειν.	Τ. νομίζεται σχεδὸν ἅπασιν.
Τῷ μικροκεφάλῳ τῷ καὶ μέλιτι.	Ad Microcephalum, eundemque Melitem.
Α. θρᾶκος τινος διὰ λόγον.	Τ. ἐκεῖνον πεπομφώς. ἔῤῥωσον.
Τῷ αὐτῷ.	Ad eundem.
Α. ἥσθημεν πεπομφότος σου.	Τ. πληροῦντα κατ' ἔφεσιν.
Τῷ φακεωλάτῳ.	Ad Phaceolatum.
Α. τὰ τῶν γλεύκων ἄγκει.	Τ. πληροῦντα τὰς ὁμιλίας.
Τῷ ἀδελφῷ συροπούλῳ.	Ad fratrem Syropulum.
Α. πολλοὶ κατέχουσιν ἡμᾶς.	Τ. θεραπεύων τὸν φίλτατον.

Φύλ. τπγ.	Fol. 383.
Τῷ θείῳ παχυμερῇ.	Ad avunculum Pachymeram.
Α. πρέσβυς ὁ δικαιοφύλαξ.	Τ. ὡς ἀπὸ κατόπτρου.
Τῷ ἀδελφῷ τοῦ Φακεωλάτου.	Ad fratrem Phaceolati.
Α. τῷ φιλτάτῳ μοι Φακεωλάτῳ.	Τ. πάσχειν παρεσκεύασεν.
Τῷ θείῳ πρὸς μητρὸς τῷ Φραγκοπούλῳ κυρ. μανουὴλ.	Ad maternum avunculum Francopulum D. Manuel.
Α. ποιητικῆς ἐδεῖτο γλώσσης.	Τ. προσήκοντα μεμνήμενος.
Φύλ. τπδ.	Fol. 384.
Τῷ κυπρίῳ κυρ. λέοντι.	Ad Cyprium D. Leonem.
Α. εἶδον ἐγὼ τὸν σόν.	Τ. κρύει καταψύχοντος.
Τῷ Φακεωλάτῳ.	Ad Phaceolatum.
Α. ἀδικεῖς ἡμᾶς κύβους.	Τ. παρασκευάσαι προκειμένης.
Φύλ. τπε.	Fol. 385.
Τῷ κυπρίῳ κυρ. λέοντι.	Ad Cyprium D. Leonem.
Α. πυνθάνομαι ἐν ὀργῇ.	Τ. ἀναισθησίαν νοσοῦντος.
Φύλ. τπϛ.	Fol. 386.
Τῷ Φακεωλάτῳ.	Ad Phaceolatum.
Α. νεανίας ὁ καλὸς ἐκεῖνος.	Τ. ποιήσεις ἴσθι φίλτατε.

Φύλ. τπζ.	Fol. 387.
Τοῖς πυλωροῖς τῷ τρύγους καιρῷ περὶ τῶν γλεύκων.	Ad ianitores vindemiarum tempore de musto.
A. λέγεται μελῆσαι περὶ ἐυνομίας.	T. τὸ πρᾶγμα προσενέγκῃ.
Τῷ μικροκεφάλῳ τῷ καὶ μέλιτι.	Ad Microcephalum, eundemque Melitem.
A. σὺ δὲ πυθαγορικὸν ἦθος.	T. χάριν ἕξεις ἡμᾶς.
Φύλ. τπη.	Fol. 388.
Τῷ χρυσολωρᾷ κυρ. κωνςαντίνῳ.	Ad Chrysolorum Dom. Constantinum.
A. ἐμοὶ δὲ ἁπλῶς πᾶς.	T. ἔχομεν ἐλπίδας.
Φύλ. τπθ.	Fol. 389.
Τῷ θείῳ συροπούλῳ κυρ. γεωργίῳ.	Ad avunculum Dom. Georgium.
A. ἔι τι κήδῃ τῆς ἐμῶν ἀργίας.	T. παρά σου μὴ βουλόμενος.
Φύλ. τϟ.	Fol. 390.
Τῷ χαρτοφύλακι τῆς φιλαδελφείας.	Ad Chartophylacem Philadelphiae.
A. ἐι καὶ ψωριῶσα κάμηλος.	T. ἔργων ἀπτάμεθα.
Φύλ. τϟα.	Fol. 391.
. . .	. . .
A. ἐτυράννει βιαίως ἡ νόσος.	T. περὶ τοῦτο διακεῖσθαι.
Τῷ ἁγιουςεφανίτῃ.	Ad Hagiostephanitem.
A. τῆς περί σου φήμης.	T. πλέον τῆς ὁμιλίας σου.

Φύλ.

Φύλ. τϟβ.	Fol. 392.
Τῷ χαρτοφύλακι τῆς Φιλαδελφίας.	Ad Chartophylacem Philadelphiae.
Α. ἐμὲ δὲ πόθος φιλοσοφίας.	T. μαθηταῖς ἐνουθέτησεν.
Φύλ. τϟγ.	Fol. 393.
Τῷ κυπρίῳ κυρ. λέοντι.	Ad Cyprium Dom. Leonem.
Α. τὴν ἀριςοτέλους σοι βίβλον.	T. τὴν ἀπατήν σου.
Τῷ αὐθεντοπούλῳ τῷ πανευτυχεςάτῳ δεσπότῃ δημητρίῳ τῷ παλαιολόγῳ.	Ad Authentopulum Dom. felicissimum despotam Demetrium Palaeologum.
Α. ἀλλὰ γὰρ τοσοῦτον ἡμέρων.	T. οὐκ ἀνασοχήσαιμεν.
Φύλ. τϟδ.	Fol. 394.
Τῷ βυρίγγῃ.	Ad Byringam.
Α. ἥκειν δὲ λογίζομαι.	T. μεθ' ὑμῶν ἐνασχολούμενοι.
Τῷ καλιγοπούλῳ.	Ad Caligopulum.
Α. διὰ τὴν χαριτῶνος βίβλον.	T. ἐπανήξων ἡμᾶς.
Τῷ κυπρίῳ.	Ad Cyprium.
Α. πάθος τι συνέβη κοινόν.	T. χρῆσθαι προσήκουσα.
Φύλ. τϟε.	Fol. 395.
Τῷ σοφωτάτῳ διδασκάλῳ.	Ad sapientissimum Magistrum.
Α. ἔδοξεν ἴσθι τῇ θειοτάτῃ μητρί.	T. εἰδέναι ἠθελήσαμεν.

Τῷ δικαίῳ τοῦ χαρτοφύλακος.

Ad iustum Chartophylacem.

Α. ἅπας μὲν ἁπλῶς δεσμῷ.

T. γάμον ἐπιτρέπουσαν.

Τῷ ξανθοπούλῳ.

Ad Xantopulum.

Α. ἄυτη δή σοι πλάτωνος.

T. τῶν λόγων νάμασιν.

Τῷ σοφωτάτῳ διδασκάλῳ.

Ad sapientissimum Magistrum.

Α. ὅπως μὲν ἐγὼ περὶ τά.

T. κατ' ἐμὴν ἐισιν ἔφεσιν.

φύλ. τϟϛ.

Fol. 396.

Τῷ ἀδελφῷ συροπούλῳ, ὅτι μεταξὺ ἀναγινώσκων ἐτραγώδει.

Ad fratrem Syropulum, quod inter legendum tragoediam egit.

Α. εἶτα ὀυκ ἀισχύνῃ πρός.

T. ἀκαιρίαν μεταμεμφόμεθα.

φύλ. τϟζ.

Fol. 397.

Ἀπὸ τοῦ γάνους πρὸς τὸν ἀυτοῦ πενθερὸν συρόπουλον.

Ex Gano ad socerum suum Syropulum.

Α. μελισηνὸς μὲν τῶν καλλίςων.

T. ἡμῖν ἀπαντῆσαι.

φύλ. υ.

Fol. 400.

Τῷ γυναικαδελφῷ κυρ. μεθοδίῳ τῷ συροπούλῳ.

Ad uxoris fratrem methodium Syropulum.

Α. ὁ μὲν δρόμος τῆς ὁδοιπωρίας.

T. ὀυκ ἀπορήσομεν.

φύλ. να.	Fol. 401.
Ἐν τῷ γάνει τῷ μητροπολίτῃ ἄπρῳ.	Ex Gano ad Metropolitam Aprum.
Α. τὸν λαγωὸν ὅσον ἔχει.	T. τὸν ἥλιον ἱκετεύοντα.
Ἐν τῷ γάνει τῷ παναγιώτῃ.	Gani ad Panagiotam.
Α. ὅιδαμεν πιστεύειν ὑπισχνουμένοις.	T. νεοττίων τὰ κάλλιστα.
Τῷ αὐτῷ.	Ad eundem.
Α. ἀλλὰ σύ γε παράδοξα.	T. πράττειν καθ' ἡδονήν.
φύλ. νβ.	Fol. 402.
Ἀπὸ τοῦ γάνους τῷ κηδεστῇ τοῦ ἀδελφοῦ τῷ δυσυπάτῳ τῷ κυρ. κωνσταντίνῳ.	Ex Gano ad affinem fratris dishypatum Dom, Constantinum.
Α. τοὐθ' ὅτι μὴ προσειπών.	T. προσαγορεύω γλυκύτατα.
Τῷ προκαθημένῳ γάνους τῷ κεκοχλιμένῳ.	Ad Gani praepositum Cecochlimenum.
Α. γλυκύτατε προκαθήμενε.	T. οἶδας, ὄφρα τελέσῃς.
Τῷ μητροπολίτῃ ἄπρῳ.	Ad Metropolitam Aprum.
Α. κοινὰ μὲν κεῖσθαι τὰ φίλων.	T. καλλίστη τῶν ὀπώρων.
φύλ. νγ.	Fol. 403.
Ἀπὸ τοῦ γάνους πρὸς τὸν αὐτοῦ κηδεστήν.	Ex Gano ad affinem suum.
Α. τοὐθ' ὅτι πολλή τις.	T. ὡς μέχρι νῦν ἔχειν.

Φύλ. υδ. — Fol. 404.

Τῷ αὐτῷ. — Ad eundem.

A. ἐδεξάμην σου τὰ χρυσᾶ. — T. πρέπουσαι φιλτάτῳ υἱῷ.

Φύλ. υε. — Fol. 405.

Τῷ ἀδελφῷ. — Ad fratrem.

A. τὸν ὅτι μάλιστά μοι. — T. τοσοῦτον καλῶν ἀγγέλων.

Τῷ ἀκτουαρίῳ. — Ad Actuarium.

A. οὐκ οἶδ' ὅπως ἡμεῖς. — T. ἐντρυφῆσαι τῇ ὁμιλίᾳ σου.

Τῷ σε τῷ φύλακι. — Ad Custodem.

A. ᾔσθημεν καὶ πλέον τοῦ. — T. οἷος αὐτὸς τιμωρεῖσθαι.

Φύλ. υϛ. — Fol. 406.

Τῷ αὐτῷ. — Ad eundem.

A. λίθων ἀναισθήτερος, ὁ τούς. — T. παραπλήσιοι εἴκουσιν.

Τῷ ἀκτουαρίῳ. — Ad Actuarium.

A. οὗτος ἐκεῖνος ὁ μεγάλου. — T. ὁ ἀσκραῖος ποιητής.

Τῷ σε τῷ φύλακι. — Ad Custodem.

A. ἐγὼ δὲ εἰς σε καὶ τήν. — T. οἶδα γινώσκων ἀεί.

Φύλ. υζ. — Fol. 407.

Τῷ σκουταριώτῃ ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ πατρός. — Ad Scutariotam de morte patris.

A. ἄρα πρὸς τῆς ἀληθείας. — T. ἕλκειν καὶ τὰ ψυχά.

Φύλ. υη. — Fol. 408.

Τῷ ἀκτουαρίῳ. — Ad Actuarium.

A. ὁ κοινὸς ἡμῖν ἐχθρός. — T. καὶ ἀεὶ ἀμεταβλήτων.

φύλ. υθ.	Fol. 409.
Τινὶ τῷ τῶν συνακροατῶν.	Ad unum auditorum.
A. ὀυχ ὅυτως ἡμᾶς, οἷς.	T. πρὸ σκοποῦ θέμενος.
Τῷ υἱῷ τοῦ μεγάλου διοικητοῦ.	Ad filium magni praefecti.
A. ἐγὼ μὲν ἐξ ὅτου περ.	T. ἀλλ' ὡς ἐξ ἔθους ἤδη.

†. Sunt epistolae numero CLXXVII. ineditae.

Cod. CXCIX.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, manu diversa, in folio, constans foliis 326, cum correctionibus marginalibus, Saec. XV, XVI, optime conservatus et inscriptus.

Διδασκαλίαι ἀπὸ διαφόρων ἐλλογίμων ἀνδρῶν, ἀπὸ τοῦ χρυσοςόμου καὶ ἑτέρων ἐις τὰ κατὰ κυρ. ἀναγινωσκόμενα ἅγια ἐυαγγέλια συλλεγεῖσαι παρὰ κυρίου Φιλοθέου κωνςαντινουπόλεως.	Doctrinae ę variis doctis viris, Chrysostomo et aliis in sancta evangelia dominicis legi solita collectae a domino Philotheo Constantinop.
Ἡ ἐις τὸν τελώνην καὶ Φαρισαῖον παροβολὴ καὶ ὑπόθεσις.	In publicanum et pharisaeum parabola et argumentum.
A. ὥσπερ γυμνασία τις.	T. πάντες ἐν χῷ ἡμῶν κ. τ. λ.
φύλ. δ.	Fol. 4.
Τῇ κύρ. τοῦ ἀσώτου.	Dominica prodigi.
A. ἀγαθὸς μὲν ὁ θεὸς πρὸς πάντας.	T. ἀξιώσειν ἐν χῷ ἰησοῦ κ. τ. λ.

Φύλ. η.	Fol. 8.
Τῇ κυρ. τῆς ἀποκρέου.	Dominica carnis privii.
Α. Φοβερὰ ἡ ἡμέρα ἐκείνη.	Τ. καὶ αἴδιον, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.
Φύλ. ια.	Fol. 11.
Τῇ κυρ. τῆς τυροφάγου.	Dominica Tyrophagi.
Α. ἰδοὺ τὸ τεσσαρακοστῆς στάδιον.	Τ. ἀπολαύσωμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ιϛ.	Fol. 16.
Κυρ. α̅. τῶν ἁγίων νηστειῶν, ἤτοι τῆς ὀρθοδοξίας.	Dom. I. SS. ieiuniorum, seu orthodoxiae.
Α. τεσσαρακονθήμερος αὕτη.	Τ. ἀναστάσεως. ἐν δὲ τῷ μέλλοντι κ. τ. λ.
Φύλ. κα.	Fol. 21.
Κυρ. β̅. τῶν ἁγίων νηστειῶν.	Dom. II. SS. ieiuniorum.
Α. ὁ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς καιρός.	Τ. θαυμασία, ὅτι αὐτῷ πρέπει κ. τ. λ.
Φύλ. κε.	Fol. 25.
Κυρ. γ̅. τῶν ἁγίων νηστειῶν.	Dom. III. SS. ieiuniorum.
Α. προτυπῶν καὶ προδιαγράφων.	Τ. εὐκλείας ἐπιτυχῶμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. κθ.	Fol. 29.
Κυρ. δ̅. τῶν ἁγίων νηστειῶν.	Dom. IV. S. ieiuniorum.
Α. μεσάσαντες τὸ πέλαγος.	Τ. δυνηθέντες τῶν μελλόντων κ. τ. λ.

φύλ. λβ.	Fol. 32.
Κυρ. ε̄. τῶν ἁγίων νηστειῶν.	Dom. V. S. ieiuniorum.
Α. παρῆλθε μὲν ὁ χειμών.	T. δόξης ἐπιτυχῶμεν χάριτι κ. τ. λ.
φύλ. λϛ.	Fol. 36.
Τῷ σαββάτῳ τοῦ δικαίου λαζάρου.	Sabbato iusti Lazari.
Α. τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ.	T. καὶ σώματι ἐν χῷ κ. τ. λ.
φύλ. λη.	Fol. 38.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου ἰκονίου λόγος εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ κυρ. ἡμῶν ἶῦ χῦ.	Sancti patris nostri Amphilochii episcopi Iconiensis sermo in resurrectionem Dom. nostri Iesu Christi.
Α. χαρᾶς ἡμέρα καὶ εὐφροσύνης.	T. καὶ ἡ μεγαλοσύνη νῦν κ. τ. λ.
φύλ. μ.	Fol. 40.
Τῇ β̄. τῆς διακινησίμου.	Die 2. renovationis.
Α. τὸν ῥαθύμων ἡμῶν.	T. οὗ τύχοιμεν πάντες ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ.
φύλ. μβ.	Fol. 42.
Ἐις τὴν νέαν κυριακήν.	In novam dominicam.
Α. ἐπὶ τῇ λαμπροφόρῳ κυρ.	T. οἰκονομοῦντες, ᾧ πρέπει κ. τ. λ.
φύλ. με.	Fol. 45.
Τῇ κυρ. τῶν μυροφόρων.	Dom. unguento ferarum.
Α. καὶ ἡ παροῦσα κυριακή.	T. τύχοιμεν πάντες ἐν αὐτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. μη.	Fol. 48.
Τῇ κυρ. τοῦ παραλύτου.	Dom. paralytici.
A. πολλῶν καὶ μεγάλων κακῶν.	T. αἰωνίων ἀγαθῶν ἀξιώσει κ. τ. λ.
Φυλ. να.	Fol. 51.
Τῇ κυρ. τῆς σαμαρίτίδος.	Dom. Samaritanae.
A. καὶ σήμερον ἡμῖν ἡ τῶν.	T. ἐλευθερώθωμεν καὶ τῶν αἰωνίων κ. τ. λ.
Φύλ. νε.	Fol. 55.
Τῇ κυρ. τοῦ τυφλοῦ.	Dom. Caeci.
A. τοῦ κῦ καὶ θῦ καὶ σρς ἡμῶν.	T. ἀπόλαυσιν, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.
Φύλ. νθ.	Fol. 59.
Τῇ κυρ. τῶν ἁγίων πατρῶν τῆς ἐν νικαίας τιη.	Dom. sanctorum patrum Nicaenorum CCCXVIII.
A. μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἐνδόξου.	T. ἀναπέμπωμεν τῷ πατρὶ κ. τ. λ.
Φύλ. ξα.	Fol. 61.
Τῇ κυρ. τῆς N̄.	Dom. Pentecostis.
A τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ.	T. Φύγωμεν καὶ τῶν αἰωνίων κ. τ. λ.
Φύλ. ξϛ.	Fol. 66.
Κυρ. ᾱ. τῶν ἁγίων πάντων.	Dom. I. sanctorum omnium.
A. εἶπεν ὁ κύριος, πᾶς, ὅστις.	T. ἐκδημήσωμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ.

Φύλ. ξθ.	Fol. 69.
Κυρ. β̄.	Dom. II.
A. ἐπειδὴ τῆς θείας καὶ πρώτης.	T. κολάσεως καὶ τῶν αἰωνίων κ. τ. λ.
Φύλ. οα.	Fol. 71.
Κυρ. γ̄.	Dom. III.
A. τῆς φιλαργυρίας οὐδὲν.	T. ἐπαγγελίας ἀγαθῶν ἐπιτύχωμεν κ. τ. λ.
Φύλ. οδ.	Fol. 74.
Κυρ. δ̄.	Dom. IV.
A. οὐδέν ἐςι ἀδιςάκτου.	T. μακρόθυμος, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.
Φύλ. οζ.	Fol. 77.
Κυρ. ε̄.	Dom. V.
A. πηγὴ πνευματικὴ καὶ σωτήριος.	T. ἐκδημήσωμεν ἐν Χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. π.	Fol. 80.
Κυρ. ς̄.	Dom. VI.
A. οἱ τῶν μελίσσων τὸ φιλόπονον.	T. θαυμασία, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.
Φύλ. πδ.	Fol. 84.
Κυρ. ζ̄.	Dom. VII.
A. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παράγοντι.	T. ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν χάριτι κ. τ. λ.
Φύλ. πς.	Fol. 86.
Κυρ. η̄.	Dom. VIII.
A. ὁ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας.	T. ἀπόλαυσιν, ἧς καὶ τύχοιμεν κ. τ. λ.

φύλ. πθ.	Fol. 89.
Κυρ. θ. τοῦ ματθαίου.	Dom. IX. Matthaei.
Α. καὶ οἱ τοὺς ἑαυτῶν φίλους.	Τ. γενώμεθα ἐν χῷ κ. τ. λ.
φύλ. ϟγ.	Fol. 93.
Κυρ. ι. τοῦ ματθαίου.	Dom. X. Matthaei.
Α. ὑπὲρ τῆς ἡμῶν ψυχικῆς.	Τ. προσκύνησις σὺν τῷ πατρὶ κ. τ. λ.
φύλ. ϟζ.	Fol. 97.
Κυρ. ια. τοῦ ματθαίου.	Dom. XI. Matthaei.
Α. πότε μὲν φανερῶς διαλέγεται.	Τ. προσκύνησις σὺν τῷ ἀνάρχῳ κ. τ. λ.
φύλ. ρα.	Fol. 101.
Κυρ. ιβ. τοῦ ματθαίου.	Dom. XII. Matthaei.
Α. οὐδὲν οὕτως οἶδε θολοῦν.	Τ. ὑποθάλφθωμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.
φύλ. ρε.	Fol. 105.
Κυρ. ιγ. ματθαίου.	Dom. XIII. Matthaei.
Α. τὴν ἐκ τῆς διδασκαλίας.	Τ. πόματος, οὗ γένοιτο κ. τ. λ.
φύλ. ρη.	Fol. 108.
Κυρ. ιδ. τοῦ ματθαίου.	Dom. XIV. Matthaei.
Α. εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολήν.	Τ. ἀκηράτων ἀγαθῶν ἀπολαύσωμεν κ. τ. λ.
Κυρ. ιε. λείπει.	Dom. XV. deest.
φύλ. ρια.	Fol. 111.
Κυρ. ις. τοῦ ματθαίου.	Dom. XVI. Matthaei.
Α. εἶπεν ὁ κυρ. κ. τ. λ. βουλόμενος ὁ κς.	Τ. ἧς καὶ τύχοιμεν πάντες κ. τ. λ.

Φύλ. ριδ.	Fol. 114.
Κυρ. ιζ. τοῦ ματθαίου.	Dom. XVII. Matthaei.
Α. μέγα ἀγαθὸν εὐχή.	Τ. πολιτεύεσθαι, ἵνα τῶν κ. τ. λ.
Φύλ. ριη.	Fol. 118.
Κυρ. α. τοῦ λουκᾶ.	Dom. I. Lucae.
Α. τῷ καιρῷ — εἰς τὴν λίμνην.	Τ. καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ πνεύματι κ. τ. λ.
Φύλ. ρκβ.	Fol. 122.
Κυρ. β. τοῦ λουκᾶ.	Dom. II. Lucae.
Α. πάσων τῶν ἀρετῶν ἀνωτέρα.	Τ. ἀποκειμένων καὶ αἰωνίων κ. τ. λ.
Φύλ. ρκς.	Fol. 126.
Κυρ. γ. τοῦ λουκᾶ.	Dom. III. Lucae.
Α. τὸ τῆς ἀναςάσεως μέγα.	Τ. προσάγωμεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ κ. τ. λ.
Φύλ. ρκθ.	Fol. 129.
Κυρ. δ. τοῦ λουκᾶ.	Dom. IV. Lucae.
Α. ὥσπερ παράδεισος ἄλλος ἐςι.	Τ. ὑφειμένως ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ρλγ.	Fol. 133.
Κυρ. ε. τοῦ λουκᾶ.	Dom. V. Lucae.
Α. ἀγαθὰ μὲν πάντα τὰ θεῖα.	Τ. ἀναπαυσώμεθα ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ρμ.	Fol. 140.
Κυρ. ς. τοῦ λουκᾶ.	Dom. VI. Lucae.
Α. ὥσπερ τὰ σώματα ἡμῶν.	Τ. ἀνώτεροι ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. ρμδ.	Fol. 144.
Κυρ. ζ. τοῦ λουκᾶ.	Dom. VII. Lucae.
Α. καὶ μεγάλη ἀνάγκη πολλάκις.	T. κατατρυφᾶ ἀγαθῶν, χάριτι κ. τ. λ.
Φύλ. ρμη.	Fol. 148.
Κυρ. η. τοῦ λουκᾶ.	Dom. VIII. Lucae.
Α. μέγα πρὸς ἀρετὴν ἐμπόδιον.	T. ὁδηγοὶ ἐν χῶ κ. τ. λ.
Φύλ. ρνβ.	Fol. 152.
Κυρ. θ. τοῦ λουκᾶ.	Dom. IX. Lucae.
Α. ἡ πλεονεξία μέγα τοῖς ἀνθρώποις.	T. ἐπιτεύξεσθαι χάριτι κ. τ. λ.
Φύλ. ρνϛ.	Fol. 156.
Κυρ. ι. τοῦ λουκᾶ.	Dom. X. Lucae.
Α. ὁ κς ἡμῶν καὶ θς διεξάγων.	T. ἀπολαύσωμεν ἀγαθῶν ἐν χῶ κ. τ. λ.
Φύλ. ρξα.	Fol. 161.
Κυρ. ια. τοῦ λουκᾶ.	Dom. XI. Lucae.
Α. ὁ μακάριος καὶ εὐαγγελιστὴς λουκᾶς.	T. μεταλήψεως ἐν χῶ κ. τ. λ.
Φύλ. ρξε.	Fol. 165.
Κυρ. ιβ. τοῦ λουκᾶ.	Dom. XII. Lucae.
Α. πολλοὺς καὶ διαφόρους τρόπους.	T. πάντες ἐν αὐτῷ χριστῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ρξθ.	Fol. 169.
Κυρ. ιγ. τοῦ λουκᾶ.	Dom. XIII. Lucae.
Α. οἱ τοὺς ἀγροὺς τῶν ἀνθρώπων.	T. καὶ ἀφράστων ἀγαθῶν κ. τ. λ.

Φύλ. ρογ.	Fol. 173.
Κυρ. ιδ. τοῦ λουκᾶ.	Dom. XIV. Lucae.
Α. ἥλιος δικαιοσύνης ἐςιν.	Τ. τῷ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ρος.	Fol. 176.
Κυρ. ιε. τοῦ λουκᾶ.	Dom. XV. Lucae.
Α. πᾶσα μὲν ἀδικία καὶ ἁρπαγή.	Τ. αὐτοῦ καὶ τῶν αἰωνίων κ. τ. λ.
Φύλ. ρπα.	Fol. 181.
Κυρ. πρὸ τῆς χριςοῦ γεννήσεως.	Dom. ante Christi nativitatem.
Α. ὁ θεῖος ἀπόςολος καὶ ἐυαγγ. ματθαῖος.	Τ. καὶ κατατρυφήσωμεν χάριτι κ. τ. λ.
Φύλ. ρπς.	Fol. 186.
Κυριακῇ μετὰ τὴν χριςοῦ γέννησιν.	Dominica post Christi nativitatem.
Α. ἀναχωρησάντων τῶν μάγων.	Τ. κατὰ πάντα χριςῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ρϟ.	Fol. 190.
Κυρ. πρὸ τῶν φώτων.	Dom. ante lumina.
Α. ἀρχὴ τοῦ ἐυαγγελίου ἰῦ χῦ.	Τ. καταξιῶν ἡμᾶς χάριτι κ. τ. λ.
Φύλ. ρϟγ.	Fol. 193.
Κυριακῇ μετὰ τὰ φῶτα.	Dominica post lumina.
Α. ἐι καὶ ἑορτὴ παρῆλθεν ἡμᾶς.	Τ. ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν χάριτι κ. τ. λ.

†. Sunt huc usque homil. LV. in evangelia dominicalia. In codice Taurinensi apud Pasinum

p. 247. numerantur LIX, desideratis scilicet in nostro Ms. quibusdam. In cod. bibl. S. Marci apud Theupolum plures eiusdem homiliae inveniuntur. At et in nostro cod. sequentes eiusdem esse dicuntur.

Φύλ. ρϟζ.	Fol. 197.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὴν ἁγίαν θεότοκον.	Eiusdem in sanctam Deiparam.
Α. ὥσπερ παράδεισος ἄλλος ἀγαπητοί.	T. καὶ ἐυαρεςοῦντες χῷ κ. τ. λ.

†. Apud Nessel tom. I. p. 130. anonymo adscribitur.

Φύλ. σα.	Fol. 201.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου τοῦ χρυσοςόμου λόγος ἐις τὸ, ἡ ἐκκλησία τοῦ χριςοῦ κατὰ τὸν μακάριον παῦλον σῶμα ἐςὶν ἀυτοῦ τοῦ χῦ.	Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi sermo in id, ecclesia Christi secundum beatum Paulum corpus est ipsius Christi.
Α. ὅταν γὰρ ἴδῃς τὸν κύριον.	T. καὶ ἀπολαῦσαι χάριτι κ. τ. λ.

†. Hoc initium in indice homiliarum Chrysostomi non occurrit. Est enim Philothei excerptum ex Chrysostomo.

Φύλ. σδ.	Fol. 204.
Ὁμιλία πρὸ πέντε ἡμέρων τῆς ἁγίας ἑορτῆς τῶν χῦ γέννων ἐις ἱερεῖς καὶ πνευματικούς. λέγεται δὲ καὶ τῇ παρασκευῇ τοῦ λαζάρου.	Homilia dies V. ante Christi nativitatem in sacerdotes et spirituales, dicitur et parasceve Lazari.
Α. ὁ μὲν προφητικώτατος.	T. χαρᾶς ὅτι.... deest.

Φύλ. σε. Fol. 205.

Ὁμιλία ἐν τῇ ἁγίᾳ γεννήσει τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ καὶ περὶ σωφροσύνης.

Homilia in sancta nativitate domini nostri Iesu Christi et de temperantia.

A. ὥσπερ γὰρ ἐις ἀμπελῶνα.

T. προσκύνησις ἐις τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

†. Apud Nesselium loco prius citato eadem homilia ibidem VIII. anonymo adscribitur.

Φύλ. σζ. Fol. 207.

Ὁμιλία ἐις τὸ ἅγιον βάπτισμα καὶ περὶ κατανύξεως.

Homilia in sanctum baptisma et de compunctione.

A. κατελθὼν ὁ θεὸς καὶ κς̀ ἡμῶν.

T. τυχεῖν ἀδελφοὶ χάριτι κ. τ. λ. v. Nessel.

Φύλ. σια. Fol. 211.

Ὁμιλία τῇ τρίτῃ κυριακῇ, ἤτοι τῆς ϛαυροπροκυνήσεως.

Homilia dom. III. sive adorationis crucis.

A. πρὸ τοῦ σωτηρίου ϛαυροῦ.

T. τοῦ τυράννου, αὐτῷ γὰρ πρέπει κ. τ. λ.

†. Extat tom. II. operum Gretseri p. 211. edit. Ratisb.

Φύλ. σιγ. Fol. 213.

Ὁμιλία τῇ $\overline{\Delta}$ κυρ. τῆς ἁγίας τεσσαρακοϛῆς.

Homilia dom. IV. sanctae quadragesimae.

A. ὁ προκείμενος τῆς νηϛείας καιρὸς.

T. μεγαλωσύνη, νῦν καὶ ἀεὶ κ. τ. λ.

Φύλ. σιϛ.	Fol. 216.
Ὁμιλία εἰς τὴν παραβολήν, τὸ, ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ ἱεροσολύμων εἰς ἱεριχὸ κ. τ. λ. κυρ. ε̅. τῶν νηστειῶν.	Homilia in parabolam. Homo quidam descendit Hierosolymis Iericho etc. Dom. V. ieiuniorum.
Α. ἄλλοτε μὲν ὁ δεσπότης.	T. καὶ οὐράνιον ἐν αὐτῷ κ. τ. λ.
Φύλ. σιθ.	Fol. 219.
Ὁμιλία τῇ ἕκτῃ κυριακῇ, ἤγουν τῶν βαΐων.	Homilia dom. VI. seu palmarum.
Α. γινώσκετε ἀδελφοί μου.	T. ἐπιτυχεῖν ἀδελφοὶ χάριτι.
Φύλ. σκα.	Fol. 221.
Ὁμιλία περὶ τῆς τοῦ σωτῆρος ἀναλήψεως καὶ εἰς τὰς δέκα παρθένους.	Homilia de ascensione domini et de decem virginibus.
Α. ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὁ κς̀ καὶ θς̀.	T. καὶ τυχεῖν χάριτι κ. τ. λ.
Φύλ. σκδ.	Fol. 224.
Ὁμιλία τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ καὶ εἰς τὴν προδοσίαν καὶ περὶ ἀγάπης.	Homilia sancto et magno sabbato et de proditione et de charitate.
Α. πάντοτε μὲν ἀγαπητοὶ ἀδελφοί.	T. συγκαταβάσει, αὐτῷ πρέπει κ. τ. λ.
Φύλ. σκϛ.	Fol. 226.
Ὁμιλία τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα καὶ περὶ σωφροσύνης.	Homilia sancta et magna dominica paschatis et de temperantia.
Α. τὸ πάσχα τοῦτο τὸ μέγα.	T. εἰς αὐτόν. ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ.

Φύλ. σκη. Fol. 228.

Ὁμιλία περὶ συνάξεως, τῆς ἐν τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ καὶ περὶ σώφρονος βίου. — Homilia de sacra synaxi, in divina missa et de continenti vita.

A. ἀεὶ μὲν ἡ τοῦ ἁγίου πνεύματος. — T. ἰῦ χῦ, ὅτι αὐτῷ πρέπει κ. τ. λ.

†. Apud Nesselium p. 151. anonymo adscribitur.

Φύλ. σλα. Fol. 231.

Ὁμιλία περὶ ἀθροίσεως, τῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ καὶ περὶ σώφρονος βίου. — Homilia de coetu in ecclesia Dei et de continenti vita.

A. ἀεὶ μὲν ἡ τοῦ ἁγίου πνεύματος. — T. κληρονόμοι γενώμεθα, ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Initium quidem idem, quod prioris est. Differt tamen et apud Nesselium p. 151. anonymo tribuitur.

Φύλ. σλδ. Fol. 234.

Ὁμιλία περὶ πολιτείας εὐαρεστούσης θεῷ καὶ περὶ φόβου καὶ τηρήσεως εντολῶν. — Homilia de instituto Deo accepto et de timore et observatione mandatorum.

A. τῶν ἀνόμων ἑλλήνων τοὺς ἰδίους. — T. καὶ πονηρίας, ἐν χῷ κ. τ. λ. v. Nessel.

Φύλ. σλϛ. Fol. 236.

Ὁμιλία περὶ θεαρέστου πολιτείας καὶ βίου ὀρθοῦ. — Homilia de instituto Deo grato et vita recta.

A. εἰ δὲ πόλις μὲν καὶ πατρίς. — T. συναγάλλεσθαι, αὐτῷ γὰρ κ. τ. λ. v. Nessel.

Φύλ. σλη.	Fol. 238.
Ὁμιλία περὶ Φιλοπτωχείας καὶ τοῦ μὴ τρυφᾶν εἰς κόρον.	Homilia de amore pauperum et sobrietate.
A. τῶν ἐπιγείων χρημάτων.	T. ἡμᾶς ἀπολαύσαι, χάριτι κ. τ. λ. v. ibidem.
Φύλ. σμα.	Fol. 241.
Ὁμιλία εἰς τὸ, ὅτι χρὴ ἕκαστον ἐξαγγέλλειν τὰς ἁμαρτίας πατράσι πνευματικοῖς καὶ τὰ τῆς καρδίας κρυπτά.	Homilia in illud, quemvis debere confiteri peccata sua patribus spiritualibus et arcana cordis.
A. ἀπὸ τῶν παραδόσεων τῶν.	T. καὶ εὐχαριστεία σὺν τῷ ἀϊδίῳ κ. τ. λ. v. Nessel.
Φύλ. σμδ.	Fol. 244.
Ὁμιλία εἰς τὸ, ὅτι χρὴ ἀποκαλύπτειν τοὺς πονηροὺς λογισμοὺς καὶ μηδαμῶς παρακατέχειν αὐτοὺς, ἄτοπον γάρ.	Homilia in illud, revelandas et non reticendas esse cogitationes pravas, absurdum enim.
A. ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ, ἐμοὶ μὲν.	T. προητίμασεν, ἐν χῷ κ. τ. λ. v. ibidem.
Φύλ. σμϛ.	Fol. 246.
Ὁμιλία εἰς τὸ, ὅτι ὁ Θεὸς ἀναίτιός ἐστι εἰς τὰ κακά.	Homilia in illud, Deum malorum non esse causam.
A. ἔδει μὲν πάντας ἡμᾶς ἀδελφοί.	T. εὐδοκίᾳ τε καὶ ἀγαθότητι κ. τ. λ.

Φύλ. σμθ. Fol. 249.

Ὁμιλία περὶ ὑπομονῆς καὶ μὴ ἐκκακοῦν ἐν ταῖς θλίψεσιν.

Homilia de patientia et malis non esse cedendum.

A. τὸ τῆς φύσεως ἡμῶν χαμερπές.

T. καὶ ἐπιτυχεῖν χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. σνα. Fol. 251.

Ὁμιλία εἰς τὸ, ὅτι δεῖ φυλάττειν τὰς ἑορτὰς τοῦ θεοῦ, ὅτι καὶ ἐν τῷ νόμῳ τοῦτό τε τήρηται.

Homilia in id, observanda Dei festa, cum in lege etiam hoc observatum sit.

A. ςόμα μὲν εἶναι καὶ γλῶτταν.

T. ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ, ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σνγ. Fol. 253.

Ὁμιλία περὶ νηςείας καὶ ἐλεημοσύνης.

Homilia de ieiunio et eleemosyna.

A. καλὴ ἡ νηςεία, καλὴ καί.

T. χορεῦσαι ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σνε. Fol. 255.

Ὁμιλία περὶ σωφροσύνης καὶ περὶ τοῦ μὴ ὀμνύειν ὅλως.

Homilia de temperantia et vitando prorsus iureiurando.

A. οἱ τὴν παρθενίαν, ὡς οὐράνιον.

T. καὶ ἀΐδιον ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φήλ. σνη. Fol. 258.

Ὁμιλία εἰς τὸ, ὅτι τὰ ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀδικίας οὐδαμῶς προσίεται ὁ θεὸς, ἀλλ' ἀποςρέφεται, ὡς βδελύγματα.

Homilia in illud, quod rapta et iniusta non admittat, sed detestetur, tanquam piacula Deus.

A. ὁ μὲν θεὸς κριτὴς δίκαιος.

T. καὶ τυχεῖν χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. σξ. Fol. 260.

Ὁμιλία εἰς τὸ, ὅτι δεῖ τοῖς θείοις ναοῖς προστρέχειν καὶ τῶν θείων λογίων νουνεχῶς ἀκροᾶσθαι.

Homilia in illud, quod ad sacras aedes sit eundum et divini sermones audiendi.

Α. ὥσπερ παράδεισος ἄλλος ἐςί.

T. ἐπιτύχοιμεν ἀγαθῶν, χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. σξα. Fol. 261.

Ὁμιλία κατὰ μεθυόντων καὶ περὶ παντοίας διαλαμβάνουσα ἀρετῆς.

Homilia contra ebrios et de omnimoda virtute tractans.

Α. ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος θεός.

T. ἡ κατοικία, ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σξδ. Fol. 264.

Ὁμιλία εἰς λιτανίαν περὶ φόβου θεοῦ.

Homilia in litaniam de timore Dei.

Α. τοὺς ἀγονιζομένους αἰσθητῶς.

T. διανύσωμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σξζ. Fol. 267.

Ὁμιλία περὶ φθόνου καὶ ὅτι δεῖ συγχωρεῖν τοῖς πέλας τὰ παρ' ἑαυτῶν ἐπταισμένα.

Homilia de invidia, et quod ignoscendum sit proximorum peccatis.

Α. ἀγαθὸς ὁ θεὸς καὶ ἀγαθῶν.

T. ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ χῦ κ. τ. λ.

Φύλ. σο. Fol. 270.

Ὁμιλία εἰς λιτανίας, ὅπως ἀποςρέφεται ὁ θεὸς τοὺς ἁμαρτάνοντας.

Homilia in litanias, quomodo Deus avertat peccatores.

Α. καλὸν τὸ παρατιθέναι.

T. καὶ κυκλούντων ἡμᾶς κ. τ. λ.

φύλ. σογ.	Fol. 273.
Ὁμιλία εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ ςαυροῦ.	Homilia in exaltationem pretiosae et vivificae crucis.
A. πρὸ τοῦ σωτηρίου ςαυροῦ τῆς.	T. μηχανάς τε καὶ φάλαγγας κ. τ. λ.

†. Extat tom. II. operum Gretseri, tanquam incerti.

φύλ. σοε.	Fol. 275.
Ὁμιλία εἰς λιτανίαν παρέχουσα τὴν τῆς νινευὶ πόλεως ἱςορίαν.	Homilia in litaniam continens urbis Ninevae historiam.
A. πανταχοῦ μὲν οὖν ὁ θεὸς.	T. ῥύσηται ἀπειλῆς καὶ τῆς κ. τ. λ.
φύλ. σοη.	Fol. 278.
Ὁμιλία τῇ κθ τοῦ Ιουνίου μηνὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων ἀποςόλων.	Homilia XXIX Mens. Iunii in die sanctorum et principum Apostolorum.
A. τῶν θεοκηρύκων ἀποςόλων.	T. φύγωμεν μόνον, ἀλλὰ καὶ κ. τ. λ.
φύλ. σπ.	Fol. 280.
Ὁμιλία περὶ κατανύξεως καὶ ἐξομολογήσεως.	Homilia de compunctione et confessione.
A. χρὴ γινώσκειν ἀγαπητοί.	T. παρὰ χριςοῦ κομισώμεθα κ. τ. λ.
φύλ. σπγ.	Fol. 283.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου καισαρείας ἀρχιεπισκόπου καππαδοκί-	Sancti patris nostri Basilii Caes. Cappad. archiepiscopi historia mysta-

ας ἱςορία μυςαγωγικὴ ἐκκλησιαςικὴ. τί ἐςὶν ἐκκλησία. — gogica ecclesiastica. Quid est ecclesia.

A. ἐκκλησία ἐςι ναὸς θεοῦ. — T. καὶ θεὸς ἀναμάρτητος.

†. Est Germani Patriarchae Constantinop. licet in codicibus quibusdam Basilii, in aliis Cyrilli Hierosol. esse dicatur. Combefisius Basilio vindicat.

φύλ. σϟβ. — Fol. 292.

Διήγησις ἀφρικανοῦ περὶ τῶν ἐν περσίδι γενομένων διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰῦ χῦ. — Africani narratio eorumquae in Persia facta sunt per incarnationem domini et Dei et servatoris N. I. Ch.

A. ἐκ περσίδος ἐγνώσθη ἀπαρχῆς. — T. καὶ ἄνθρωπον γνωριζόμενον, αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Est inedita et in bibl. Vindob. etiam asservatur.

φύλ. σϟϛ. — Fol. 296.

Ἐπιςολαί. — Epistolae.

Τῷ παρακοιμωμένῳ ἀγγέλῳ τῷ καλοθεώτ. — Accubitori Angelo Calotheotae.

A. ἔδοξέ μοι πολλάκις. — T. τοῖς πρός σε γράμμασι.

φύλ. σϟζ. — Fol. 297.

Τῷ ῥαοῦλ κυρ. μανουὴλ τῷ μετοχίτῃ. — Rhauli dom. Manueli Metochitae.

A. ἀκηκόαμέν σε σοφώτατε. — T. καὶ τῷ θεῷ βουλόμενον, ἔῤῥωσο κ. τ. λ.

φύλ. σϟθ.

Κυρ. μανουὴλ τῷ ῥαοῦλ πρὸς τὸν ἅγιον ἡμῶν αὐθήντην καὶ βασιλέα τὸν κατακούζηνον.

Α. ἄριςε βασιλεῦ, ἥσθομέν σου.

Fol. 299.

Dom. Manuel. Rhaul ad sanctum nostrum dominum et imp. Cantacuzenum.

Τ. τῶν ἐφετῶν ἀπολαύειν ἔχωμεν.

φύλ. τ.

Τῷ κραταιῷ καὶ ἁγίῳ ἡμῶν αὐθέντῃ καὶ βασιλεῖ κυρ. ἰωασὰφ τῷ κατακουζηνῷ.

Α. ἐμοὶ μὲν ὦ σοφίας πέλαγος.

Fol. 300.

Ad fortem et sanctum dominum nostrum et imp. Ioasaph Cantacuzenum.

Τ. ὡς ἐνὸν ἀπολαύειν ἔχωμεν.

φύλ. τζ.

Τῷ τοῦ ὀρεινοῦ.

Α. νῦν ἔγνων ἐναργοῦς.

Fol. 307.

Ad montani praepositum.

Τ. ἀποδὼς τῆς ὀλιγωρίας.

Τῷ γαςρέᾳ.

Α. εἰ σοφόν τι χρῆμα.

Ad Gastream.

Τ. νικήφορος ἀναγγέλλει. ἔῤῥωσο.

φύλ. τη.

Τῷ κυρ. ἀλεξίῳ μεγάλῳ δομεςικῷ λάσκαρι τῷ μετοχίτῃ.

Α. πολλαῖς πρότερον καὶ ποικίλαις.

Fol. 308.

Ad Dom. Alexium magnum Domesticum lascarem Metochitam.

Τ. ὡς ἐνὸν ἀπολαύειν ἔχωμεν.

φύλ. τθ.

Ὁ ῥαοῦλ τῷ τζακονοπούλῳ.

Α. ὄντως σὺ τῶν ἀγαθῶν.

Fol. 309.

Rhaulis ad Tzaconopulum.

Τ. γνωσόμεθα χάριν.

Ὁ ῥαοῦλ τῷ μεγάλῳ δομεστικῷ.

A. ἐπεὶ θεοῦ διδόντος τῆς.

Rhaulis ad magnum Domesticum.

T. προειπεῖν κινούμενος.

Φύλ. τια.

Fol. 311.

Τοῦ αὐτοῦ.

A. ἐγὼ δὲ μέγιστε βασιλεῦ.

Eiusdem.

T. ὀλιγωρίαν νομίσῃς.

Τῷ λάσκαρι κυρ. σίμωνι.

A. ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις φίλτατε.

Ad lascarem dom. Simonem.

T. κραθεῖσαν τὴν ἔκτασιν.

Φύλ. τιγ.

Fol. 313.

Τῷ τοῦ ὀρεινοῦ ἡγουμένῳ.

A. οὐκ ἔδει πάντως ἡμῖν.

Ad montani praepositum.

T. κατὰ τὸν διπλοῦν ἄνθρωπον, ἔῤῥωσο.

Φύλ. τιδ.

Fol. 314.

Ὁ βασιλεὺς μανουὴλ ὁ παλαιολόγος ὁ τῆς ἑλένης ἀνὴρ, κυρ. δημητρίῳ τῷ κυδώνῃ.

A. ἥκει σοι τὰ εἰωθότα, λόγοι.

Imp. Manuelis Palaeologi Helenae Mariti ad dom. Demetrium Cydonem.

T. γράμμασιν ἀπειδῶν.

Μάρκου ἱερομοναχοῦ καὶ φιλοσόφου τοῦ σύρου ἀντιγραφὴ πρὸς τὸν μέγαν δοῦκα κυρ. μανουὴλ τὸν μητροπολίτην.

A. ἄγαμαί σου τὴν πρὸς ἡμᾶς.

Marci Hieromonachi et philosophi Syri rescriptum ad magnum Ducam dom. Manuelem Metropolitam.

T. ὕδατι διαμένουσιν.

Φύλ.

φύλ. τιε. Fol. 315.

Ἀντιγραφὴ ἀπὸ ἀγχίνους εἰς ἀμαθον ὅσον οὐκ ἰδώντα ἔπαινον μετὰ ἄλλην ἐπιςολὴν τοῦ μεγ. βασιλ.

Rescriptum ingeniosi ad idiotam laudis inscium post aliam epistolam magni imperatoris.

Α. ἐγώ σε φίλον τ' ἐς' ἰδεῖν.

Τ. καί σοι φίλον μετανοίαν.

φύλ. τις. Fol. 316.

Θεοδώρῳ καὶ τῇ ἀδελφῇ.

Theodoro et sorori.

Α. πῶς δοκεῖται δὲ ῥήγματι.

Τ. ὥσπερ ἴσως καὶ θεὸς βούλεται.

Τῷ ἀδελφῷ.

Fratri.

Α. οὐ μὴ ἔρεις, ὡς ἔλαθεν.

Τ. ὑμῶν ἀκροάματος.

Θεοφίλῳ πατριάρχῃ ἀλεξ.

Theophilo patriarchae Alexand.

Α. βαθύ σε γῆρας καί.

Τ. τῶν ὀνομάτων τῇ χάριτι.

Ἀμμιανῷ.

Ammiano.

Α. ἔλαβόν σου τὴν ἐπιςολήν.

Τ. ἐφ' ὧν ἐςι, μένει.

φύλ. τιζ. Fol. 317.

Φιλίππῳ.

Philippo.

Α. ὁ μέγα τι λαβὼν παρὰ.

Τ. ἐψηφισμένον σοφιςῶν.

Ἄλλῳ.

Ad alium.

Α. οὔτε ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς.

Τ. καὶ μεμφόμεθα.

Ἡλιοδώρῳ.

Ad Heliodorum.

Α. ἡ φήμη λέγει δύνασθαι.

Τ. καὶ ῥήτορα συνεςήσαμεν.

Πυλαιμένει.	Ad Pylaemenem.
A. συνίστημι τῇ φιλίᾳ καὶ τῇ.	T. αὐτὸς προσοίσεις αὐτόν.
Τῷ αυτῷ.	Ad eundem.
A. οὗτος ἐκεῖνος ὁ πολύς.	T. ἄλλον ἑαυτὸν ὡρίσατο.
φύλ. τιη.	Fol. 318.
Ὀλυμπίῳ.	Ad Olympium.
A. τὴν ἐπιστολὴν ἀναγινώσκων.	T. οὐκ ἂν ἄλλοις ἐντύχοις.
Τῷ αὐτῷ.	Ad eundem.
A. ἐγὼ μάρτυρα ποιοῦμαι θεόν.	T. μισούντων ἀναστρεφομένων.
Θεοφίλῳ.	Ad Theophilum.
A. οἴχεται τὸ δίκαιον ἐξ ἀνῶν.	T. ἀπογνωσθῆναι παρὰ θεοῦ.
Τῷ ἀδελφῷ.	Ad fratrem.
A. μῆκος ἐπιστολῆς ἀνοικιότητα.	T. ὡς ἐγὼ βούλομαι.
φύλ. τιθ.	Fol. 319.
Πρόκλῳ.	Ad Proclum.
A. πέρυσιν οὐχ ἧχει μοι.	T. ἀπὸ θράκης ἀγώγημον.
....	....
A. συγγενὴς ἐμὸς ἀδικεῖται.	T. δεόμενοι τοῦ θεοῦ.
Ἑτέρα.	Alia.
A. ἐι περὶ τὰς τῶν δυνατῶν.	T. τοῦ διονύσου τὸν διὰ.

†. Omnes istae epistolae in veteri catalogo omissae sunt.

Ἐπιϛολαὶ πρὸς διάφορα πρόσωπα Ἀθανασίου μοναχοῦ τῆς χατζικῆ. πρὸς ἀρχιερέα ἐπιϛολὴ α.	Epistolae ad varias personas Athanasii monachi Chatziceni. Ad archipresbyterum epistola I.
Α. τολμηρὸν τὸ γράμμα. ἐπειδή.	T. ἐν ἡλίοις μακραίωσιν.
Φύλ. τκ.	Fol. 320.
Δεητικὴ πρὸς ἀρχιερέα β.	Petitoria ad archipresbyt. II.
Α. καλὸν τὸ σιγᾶν καὶ μάλιϛα.	T. καὶ πάντων τῶν ἁγίων.
Πρὸς καθηγούμενον γ.	Ad praepositum III.
Α. εἰ καὶ βραχὺς ἐγώ.	T. καὶ πάντων τῶν ἁγίων.
Φύλ. τκα.	Fol. 321.
Ἑτέρα δεητικὴ πρὸς καθηγούμενον δ.	Alia petitoria ad praepositum IV.
Α. τὸ τοῖς καλλίϛοις καὶ θείοις.	T. καὶ πάντων τῶν ἁγίων.
Ἑτέρα εὐχαριϛήριος πρὸς καθηγούμενον, δύναται καὶ πρὸς ἀρχιερέα μεταφρασθῆναι ε.	Alia gratiarum actio ad praepositum, potest etiam ad archipresbyterum exponi V.
Α. καὶ πάλιν πρὸς τὴν σήν.	T. καὶ πάντων τῶν ἁγίων.
Φύλ. τκβ.	Fol. 322.
Πρὸς ἄρχοντα κοσμικὸν ϛ.	Ad Archontem mundanum VI.
Α. τὸ τοῖς ἐνδόξοις ἑνοῦσθαι.	T. ἑλισσομένων ἐνιαυτῶν.

Πρὸς ἄρχοντα δεητικὴ ζ.	Ad Archontem petitoria VII.
A. ἐι καὶ τῷ τῶν πλημμελημάτων.	T. καὶ πάντων τῶν ἁγίων.
Φύλ. τκγ.	Fol. 323.
Ἐυχαριστήριος πρὸς ἄρχοντα η.	Gratiarum actio ad Archontem VIII.
A. καὶ πάλιν τῆς ἐμῆς ὀυθενίας.	T. καὶ πάντων τῶν ἁγίων.
Πρὸς φίλον μονάζοντα κοινὸν θ.	Ad amicum in coenobio degentem IX.
A. πρός τινα ἄλλον κινήσω.	T. ἐυκτοῦσαν ὑγιείαν.
Ἑτέρα ὁμοία ταύτῃ ι.	Alia similis huic X.
A. χρέων μοι τὸ γράφειν σοι.	T. ὑπερτέραν κακώσεως.
Φύλ. τκδ.	Fol. 324.
Ἑτέρα ὁμοία ια.	Alia similis XI.
A. τὸ τῆς σῆς ὁσιότητος.	T. ἐνιαυτοῖς ἐν μακραίωσιν.
Ὁμοία καὶ ἄυτη ιβ.	Similis et haec XII.
A. ὀργᾷ μοι τῷ πόθῳ.	T. ἀπάνευθεν τῆς κακώσεως.
Φύλ. τκε.	Fol. 325.
Πρὸς κοσμικὸν κοινὸν ιγ.	Ad magistratum mundanum XIII.
A. ἡμῖν μὲν τοῖς κόσμου.	T. καὶ πάντων τῶν ἁγίων.
Φύλ. τκς.	Fol. 326.
Ἑτέρα ὁμοία ιδ.	Alia similis XIV.
A. τὸ τῆς σῆς ἀγάπης δέδεγμαι.	T. τῷ θεῷ ἐυηρεστηκότων.

†. De his Athanasii Chatziceni epistolis XIV. neque in Fabricii bibl. graeca, nec alibi memoratum inveni, nec in veteri catalogo.

Codex CC.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis, numeris et initialibus rubris, literis minutis et elegantibus, manu diversa, in folio, mutilus, constans foliis 320, Saec. XV, XVI, bene conservatus et inscriptus.

Ἀριστοτέλους Φυσικῆς ἀκροάσεως βιβ. η.	Aristotelis de physico auditu lib. VIII.
A. ἐπειδὴ τὸ εἰδέναι καὶ.	T. αὐτῶν τούτων φέρεται.

†. Liber secundus et tertius est mutilus, octernione tertio desiderato. Finis libri octavi occurrit primum pag. 122. foliis scilicet turbatis. Nil de hoc dictum in veteri catalogo.

Φύλ. πζ.	Fol. 87.
Ἀριστοτέλους περὶ οὐρανοῦ βιβ. Δ.	Aristotelis de coelo lib. IV.
A. ἡ περὶ φύσεως ἐπιστήμη.	T. τοῦτον ἡμῖν τὸν τρόπον.

†. Initium horum primum occurrit fol. 122, unacum fine libri quarti, foliis non suo loco positis.

Φύλ. ρκδ.	Fol. 124.
Ἀριστοτέλους περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς βιβ. β.	Aristotelis de generatione et corruptione lib. II.
A. περὶ δὲ γενέσεως καὶ.	T. οἷα ἐνδέχεται μὴ εἶναι.

Φύλ. ρν.	Fol. 150.
Ἀριςοτέλους περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητῶν βιβ. β̄.	Aristotelis de sensu et sensili lib. II.
Α. ἐπειδὴ περὶ ψυχῆς καθ' ἄυτην.	Τ. σκεπτέον περὶ μνήμης.
Φύλ. ρξγ.	Fol. 163.
Ἀριςοτέλους περὶ μνήμης καὶ τοῦ μνημονεύειν.	Aristotelis de memoria et reminiscentia.
Α. περὶ μνήμης καὶ τοῦ.	Τ. διὰ τίνα αἰτίαν εἴρηται.
Φύλ. ρξζ.	Fol. 167.
Ἀριςοτέλους περὶ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως.	Aristotelis de somno et vigilia.
Α. περὶ δὲ ὕπνου καὶ.	Τ. σώζει γὰρ ἡ ἀνάπαυσις.
Φύλ. ροδ.	Fol. 174.
Ἐξήγησίς τινος ἀνωνύμου εἰς ῥητορικὴν ἀριςοτέλους.	Anonymi interpretatio in rhetoricam Aristotelis.
Α. καὶ ἡ διαλεκτικὴ ὀυ σκοπεῖ.	Τ. ποιητικὸν τῆς ὑγιείας.

†. Hic titulus aliena manu suppletus est, priore cum charta exciso. Cum eodem initio mutilo prodiit graece Paris. 1539. f. collatione facta manuscriptum non esse integrum deprehendi. His enim (τὸ γαρ ὑγιεινὸν μείζονος ἀγαθοῦ ποιητικὸν τῆς ὑγιείας) finitis Msc. pergit: ἐυριπίδης τὸν ὑγιαίνοντα ἠνάγκασε δοῦναι ἀντίδοσιν κ. τ. λ. et in supremo margine titulum cum charta excisum inveni. Citatus autem finis in editione occurrit f. 11. p. 2. vers. 41. No-

vum verò de rhetorica, ut videtur, opusculum his finitur: ἐφ' οἷς ὁ ποιητὴς ἀφηγούμενον ποιεῖ τὸν ὀδυσσέα ἐν ἅδου θεάματα πρὸς τὸν ἀλκινοῦν.

Φύλ. σ. Fol. 200.

A. ἐπειδὴ ἐςὶν ὀλίγα τὰ ἀναγκαῖα, ἅπαξ εἰπὼν τὰ κατὰ τὴν ῥητορικὴν παρεοικέναι τῇ φιλοσοφίᾳ.	T. ἡ πτῶσις τοῦ αὐτοῦ ὡς τὸ χαλκοῦς καὶ τὸ χαλκοῦ. τὸ γὰρ χαλκοῦ πτῶσις.

†. Commentarius hic in rhetoricam cum tractatu priore, cuius titulum cum charta excisum supra dixi, cohaerere videtur.

Φύλ. σλη. Fol. 238.

Κλαυδίου πτολεμαίου ἁρμονικῶν βίβ. γ.	Claudii Ptolemaei harmonicorum lib. III.
A. ἁρμονική ἐςι δύναμις.	T. κατὰ ὁμοίαν ἀντίληψιν ἀπεργαςικοί.

†. Sunt cum notis interlinearibus et marginalibus. Interlineares incipiunt: ἕξεις περὶ τῶν ἐν ἁρμονικῇ κριτηρίων. οὐ ψυχρότης, ἢ θερμότης, ἀλλὰ πλῆξις φωνητική. Marginales autem: ὅρος ἁρμονικῆς. ὅρος ψόφου. ἀκοή, ὕλη, λόγος, εἶδος, αἴτιον. Prodiere harmonica haec Venet. 1562. 4. Cum versione Gogavini harmonica literatura non instructi. Io. Wallisius gr. et lat. edidit Oxon. 1682. 4. recusos tom. III. operum Wallisii. Finis manuscripti in nono capite editionis desinit.

Codex CCI.

Bombycinus, charta veteri, sordida, laevigata, lacera, titulis et initialibus rubrè exaratis, charactere minuto eleganti et valde abbreviato, cum co-

lumnis, ordine foliorum turbato, in folio, foliorum numero 176, scriptus ab Athanasio, possessus a Tarone Demetrio, Saec. XIII, male conservatus et inscriptus.

Γρηγορίου τοῦ θεολόγου.

A. καὶ τὰ ἑξῆς, ἀθάνατον.

Gregorii theologi.

T. θυσιαστήριον, ὦ πατὴρ κ. τ. λ.

†. Est oratio 2. in pascha initio mutilo.

Φύλ. η.

Fol. 8.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν καινὴν κυριακὴν καὶ εἰς τὸν μάρτυρα μάμαντα.

A. ἐγκαίνια τιμᾶσθαι, παλαιός.

Eiusdem oratio in novam dominicam et in S. Martyrem Mamantem.

T. τὸ σέβας τῷ πατρὶ κ. τ. λ.

Φύλ. ιϛ.

Fol. 16.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τοὺς ἁγίους μακκαβαίους.

A. τί δαὶ οἱ μακκάβαιοι.

Eiusdem oratio in sanctos Macchabaeos.

T. ἵνα μὴ δὲ σῶμα. . . . deest.

Φύλ. κθ.

Fol. 29.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν ἁγίαν πεντηκοστήν.

A. περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα.

Eiusdem oratio in sanctam pentecosten.

T. τῆς σαρκὸς ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Cum turbatus foliorum ordo sit, fines orationum non congruunt, in oris autem infimis iam notatur, ubi invenire sit. Omnes autem istae orationes saepius iam editae sunt.

Φύλ.

Φύλ. μβ.	Fol. 42.
Τοῦ ἐν ἁγιωτάτοις θεοφυλάκτου βουλγαρίας στίχοι εἰς συμφορὰν ἐμπεσόντα τινά.	Sanctissimi Theophylacti episc. Bulgarias in calamitatem quamdam incidentem.
A. ἐν συμφοραῖς τὸ μέλλον.	T. ἕξιν ἐντυπουμένην.
Φύλ. μγ.	Fol. 43.
Τοῦ αὐτοῦ ἕτεροι πρὸς πονηρὸν ἀπογνῶντα.	Eiusdem alii ad malum desperantem.
A. πονηρὲ δοῦλε ποῦ φυγῆς.	T. τοῦ σκοποῦ ὁ προστάτης.

†. De his Theophylacti versibus in bibl. graeca Fabricii nil occurrit, nec alibi memoratum invenio.

Φύλ. μγ.	Fol. 43.
Δρᾶμα.	Drama.
A. ὦ φῶς ποθεινὸν καὶ ψυχή μου.	T. ξυμβολὴν τοῦ μαρμάρου.

†. Suspicor esse Manuelis Phile. Nam supra graece lego: τοῦ Φίλει εἰς τὸν δεσπότην. τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα. θεράπων. βασιλεὺς ὁ πατήρ. δέσποινα ἡ μητήρ. βασιλεὺς ὁ ἀδελφὸς, βασίλισσα, προλογίζει θεράπων. Phile in dominum. Personae dramatis, servus, imperator pater. Domina mater. Imperator frater. Regina. Servi prologus de hoc dramate nil memoratur in veteri catalogo.

Φύλ. με.	Fol. 45.
Τοῦ ἄλλου ἑτέρα ἀκολουθία εἰς τὴν χριστοῦ γένεσιν.	Alterius alia consequentia in Christi Genesin.
A. κἂν ἡ πρὸ μικροῦ βασίλισσα.	T. τοῦ τέλους μινῶν.

φύλ. νγ. Fol. 53.

Τὰ πρ*ο*λεγόμενα σὺν θεῷ ἁγίῳ τῆς φιλοσοφίας.	Prolegomena cum Deo sancto philosophiae.
A. οἱ τῶν τῆς φιλοσοφίας λόγων.	T. καὶ ἡ παροῦσα πρᾶξις.

†. Possessor huius codicis manu sua supra notavit David quaestiones in philosophiam. Eiusdem autem esse prolegomena apud Theupolum in bibl. S. Marci reperi p. 512. προλεγόμενα τῶν ε̄ φωνῶν τῆς φιλοσοφίας ἀπὸ φωνῆς τοῦ θεοφιλεστάτου φιλοσόφου κυρ. δαυὶδ. A. οἱ τῶν τῆς φιλοσοφίας λόγων ἐρῶντες. Opus distribuitur in praxes XXIV. Id quod in hoc codice etiam factum. Apud Pasinum in bibl. Taurinensi eiusmodi titulus occurrit: δαυὶδ θεσσαλονικέους τοῦ φιλοσόφου εἰς τὰ προλεγόμενα τῆς φιλοσοφίας, εἰς τὰς πέντε φωνὰς τοῦ πορφυρίου καὶ εἰς τὰς δέκα κατηγορίας τοῦ ἀριστοτέλους. Ex quo intelligitur, Davidem Thessalonicensem philosophum non esse confundendem cum Niceta Davide.

φύλ. νζ. Fol. 57.

Μηνολόγιον σὺν τῷ ἁγίῳ τῶν τοῦ ὅλου χρόνου ἁγίων διὰ στίχων ἰαμβικῶν καὶ ἡρωικῶν.	Menologium cum Deo sanctorum totius anni in versibus iambicis et heroicis.
A. ἀρχὴ τῆς ἰνδίκτου ἐν μηνί.	T. καὶ πόνον τὸν τοῦ βίου.

†. Est tantum mensis Septembris de Symeone Stylita, Mamante M. et Ioanne Ieiunatore. Quales versus sint, vide: λιπὼν συμέων τὴν ἐπὶ στύλου βάσιν, τὴν ἐγγὺς εὗρε τοῦ θεοῦ λόγου στάσιν ὑψιβατὴς συμέων σεπτεβρίου ἔκθανε πρώτῃ. Tum de Mamante sic et ieiunatore.

....	....
A. κέκλυτε μύρια φῦλα περικτιόνων ἀνθρώπων.	T. πατρὶ τ' ἐμῷ καὶ ἐμοὶ ἃ δὲ χρὴ τέτλαμεν ἔμπης.

†. Sunt Homerocentones, quorum una collectio patricio presbytero, altera Eudociae Augustae, tertia anonymo tribuitur, una diversa ab altera, quippe una amplior altera. Sic isti, qui prodiere Francofurti 1554. 8. gr. et lat. ampliores a me inventi sunt. v. Fabric. tom. I. p. 355. De his nil in veteri catalogo.

φύλ. ξα.	Fol. 61.
Μῦθοι τοῦ πατριαρχεύσαντος κυρ. γρηγορίου.	Fabulae patriarchae dom. Gregorii sc. Cyprii.
A. ἔδοξέ ποτε τοῖς ζώοις.	T. τοῖς μετιοῦσι καὶ τὸν ἔσχατον...

†. Nonnisi duae sunt, utraque de Simiis. An non plures in codice Vindobonensi extent, nescio. Numerum enim Nesselius non determinavit.

φύλ. ξζ.	Fol. 67.
Κῶ παρακλητικὸς εἰς τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστὸν ποίημα νεοφύτου μοναχοῦ ᾠδὴ α. ἦχος β. δεῦτε λαοί.	Canon paracleticus in dominum nostrum Iesum Christum opus Neophyti monachi ode I. Echus II. venite populi.
A. δεῦρο ψυχὴ κλαύσωμεν.	T. καὶ μόνος πολυέλεος.

†. Est in novem odas. Extant eiusmodi canones Ioannis Damasceni, Thomae et Theophanis, in quos expositio Gregorii Corinthii habetur. At de canone Neophyti nil mihi aliunde constat. Nec in veteri catalogo memoratur.

φύλ. πδ. Fol. 84.

Αρχὴ σὺν Θεῷ. τὰ προλεγόμενα τῶν ε φωνῶν. — Principium cum Deo. Prolegomena vocum V.

A. μέλλοντες σὺν Θεῷ ἄρχεσθαι. — T. πρὸς τὸ πᾶν λέγεται.

†. Sunt Davidis Thessalon. de quo supra dictum f. 53. Cum totius codicis indigesta moles sit, factum, ut alia opuscula interiecta sint.

φύλ. πζ. Fol. 87.

Σχολαῖα ἀπὸ φωνῆς ΔαΔ τοῦ θεοφιλεστάτου φιλοσόφου. — Scholia ab ore Davidis Christi amantissimi philosophi.

A. τῶν ἀριστοτέλους ἀρχόμενος λόγων. — T. δοκιμασίας χάριν.

†. Est eiusdem breve compendium in categorias Aristotelis ineditum, uti priora.

φύλ. ϟα. Fol. 91.

Στίχοι πολιτικοὶ τοῦ ψέλλου κυρ. μιχαὴλ πρὸς τὸν κωνσταντῖνον τὸν μονομάχον περὶ τῶν ἑπτὰ οἰκουμενικῶν ἁγίων συνόδων. — Versus politici Pselli D. Michaelis ad Constantinum Monomachum de VII. sacris oecumenicis synodis.

A. γίνωσκε σὺ τὸν ἀριθμόν. — T. τὸν ὄντα πισιδίας.

†. Prodiere graece cum versibus Theodori Prodromi et Nicephori Callisti Basil. 1536. 8. lat. tom. III. conc. p. 400. cura Binii. v. Fabric. vol. V. de Psellis p. 32. Huic subiicitur in prosa synopsis de VII. conciliis: ἐν ἔτει τοῦ κόσμου ͵εωιη, τῆς δὲ θείας σαρκώσεως ἔτει τιη. ἡ μὲν πρώτη σύνοδος

γέγονεν ἐν νικαίᾳ ἐπὶ τοῦ ἐν ἁγίοις βασιλέως κωνςαντίνου σιλβέςρου παπᾶ ῥώμης, μητροφάνους ἀρχιεπισκόπου, ἀλεξάνδρου πατριάρχου ἀλεξανδρείας. ἐυςαθίου ἀντιοχείας καὶ μακαρίου ἱεροσολύμων, νικολάου τοῦ μυροβλύτ. παρθένιου λαμψάκ. κ. τ. λ. ad latus anno cuiuslibet concilii annotato. Si a dicto mundi anno 5818. subtrahuntur anni 5508. cum Beveregio, Montfauconio et aliis reducendo ad aeram vulgarem, restant anni 310, non 318, ut supra legitur.

Φύλ. ϟβ. Fol. 92.

Κα̅ εἰς κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν χριςόν. βοηθὸς καὶ σκεπαςής.	Canon in dominum nostrum Iesum Christum. Adiutor et protector.
A. ἀνεξίκακε χριςὲ, καλῶς.	T. ὁ κτιςὴς κύρ. θεὸς ἡμῶν.

†. Canon hic per odas IX. alphabeto absolvitur. Num Neophyti, ut, prior sit, aut anonymi, ignoro. In veteri catalogo omissus est.

Φύλ. ϟγ. Fol. 93.

Τοῦ φιλοσοφωτάτου καὶ ῥητορικωτάτου κυρ. θεοδώρου τοῦ προδρόμου.	Sapientissimi et eloquentissimi dom. Theodori Prodromi.
A. οἶδα, ὡς ὀυκ ὀλίγων ὀφλῶ σοι.	T. τῶν ἀρχαγγέλων.

†. Sunt tres hymni in S. Nicolaum et quartus in Danielem Asc. Secundus incipit: χρήσει μοι καὶ πάλιν, ὡς καρποφορία. Tertius: τὸν μέγαν ἀρχιερέα μοι ῥέον νικόλαον. Quartus: τῷ ἀσκητῇ δανιήλ. τὸ μὲν γένος ἐκ μεσοποταμίας εἵλκετο. Inter edita huius auctoris opuscula non extant, nec Fabricius tom. VI. p. 819. ineditis adnumeravit.

φύλ. ϟε. Fol. 95.

Τοῦ φιλοσοφωτάτου κυρίου νικηφόρου καλλίςου τοῦ ξανθοπούλου πρὸς ἑαυτὸν καὶ ἀπὸ τοῦ ὁσιωτάτου δῆθεν ꙮ κυρ. ἐγνατίου.

Philosophiae studiosissimi dom. Nicephori Xanthopuli Callisti et sanctissimi monachi dom. Egnatii.

A. ἀδικεῖς ὦ θαυμάσιε τοσαύτης.

T. τῇ σῇ σοφίᾳ συναίρεσθαι. ἔῤῥωσο.

φύλ. ϟϛ. Fol. 96.

Ἀντίγραμμα τοῦ αὐτοῦ.

Eiusdem responsum.

A. τὸ γνῶθι σαυτόν.

T. καὶ πᾶσι ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις.

†. Nullibi harum literarum mentio fit, epistolae tamen Nicephori Callisti Xanthopuli in bibl. Bodleiana asservantur. v. Cave. Omissae sunt in veteri catalogo.

φύλ. ϟζ. Fol. 97.

Τοῦ μανασσῆ κυρ. κωνςαντίνου.

Manassis dom. Constantini.

A. εἰ καὶ μὴ τῷ τῆς σοφίας ὄρει προσήγγισα.

T. εἰς ἀνέσπερον σέλας.

†. In veteri catalogo legitur esse fragmentum historicum. Hymnum verò esse in b. Virginem, sequentia initii verba declarant: ἀλλὰ πάλιν, πάρθενει ὕμνον προσάξω σοι. Nil autem de hoc hymno in Mariam memoratum invenio.

Τοῦ κατωτικοῦ κυρ. ςεφάνου.

Dom. Stephani iunioris.

A. ἐκπλήττομαι, λόγε φιλάνθρωπε.

T. πρὸς τὸ καλὸν ἔμμονος παρουσία.

†. Est hymnus in Christum natum, uti sequentia manifestant: πῶς θ' ἑλίσσῃ κλίνας τοὺς οὐρα-

νους ἐν σπαργάνοις καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλίνῃ. Me nescio, quis fuerit Stephanus.

Τοῦ κυπρίου κυρ. βαρναβᾶ.	Dom. Cyprii Barnabae.
A. τὸ μὲν πρόθυμον καὶ πολύ.	T. καὶ ὀυρανεῖ ἀδινῶς.

†. Est hymnus in Christi baptismum adhuc ineditus.

φύλ. ϟη. Fol. 98.

Τὰ προλεγόμενα τῆς ῥητορικῆς.	Prolegomena rhetoricae.
A. ἅπασα ζήτησις. εἰς ταῦτα καὶ μόνα τὰ.	T. μᾶλλον δὲ ἄνω ἐτέθη.

†. Lector, aut possessor codicis supra notavit. Prolegomena rhetorices Aphthonii progymnasmaton ἀδέσποτον, nisi forte David.— Praemittitur semper brevis textus et subsequitur expositio, ut ex allato initio iam constat. Prima autem textus verba in Aphthonio non occurrunt, nec Davidem in rhetoricam scripsisse memini.

φύλ. ρ. Fol. 100.

Στίχοι ἰαμβικοὶ τοῦ σοφωτάτου κερκύρων κυρ. νικολάου γεγονότες ἐπὶ τῇ παραιτήσει ἀυτοῦ. στηλογραφία τῆς ἐμῆς ῥαψωδίας.	Versus iambici sapientissimi dom. Corcyrensis Nicolai ad petitionem facti. Inscriptio rapsodiae meae.
A. ψυχὴ διέγνως, ὡς τὰ τοῦ βίου πλάνη.	T. μὴ γὰρ ἔνθαλε.

†. Leo Allatius in excerptis rhetorum et sophistarum epigrammata graeca huius metropolitae Corcyrensis in S. crucem adducit. Nil aliud de eo constat.

Φύλ. ρδ. Fol. 104.

Τοῦ Θεολόγου ϛίχοι ἠρωελέγειοι περὶ τῆς τῶν ὄντων ματαιότητος. Theologi versus heroicoelegiaci de rerum vanitate.

Α. τίς, πόθεν ἐς βίον ἦλθον. T. ἄχθεα πάντα φέρειν.

Τοῦ αὐτοῦ διαφόρων βίων μακαρισμοί. Eiusdem variarum vitarum beatitudines.

Α. ὄλβιος, ὅϛις ἔρημον βίον. T. γρηγορίοιο νόμοις.

†. Sunt Gregorii Nazianzeni versus editi in operibus gr. lat. tom. II. p. 90. Prius autem est tit. περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν.

Ὅροι βίου. Vitae definitiones.

Α. ὤμοσα τὸν λόγον αὐτόν. T. ἄφθιτε σεῖο χάρις.

†. Est eiusdem ibidem editum tit. ὅρκοι ἢ ἐπαγγελίαι δι' ὅρκου. tom. II. p. 92.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφια εἰς τὸν μέγαν βασίλειον. Eiusdem epitaphia in magnum Basilium.

Α. σῶμα δίχα ψυχῆς ζωήν. T. τὴν δὲ δύω καὶ δεκάδα. tom. II. p. 152.

Φύλ. ρε. Fol. 105.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν βίον. Eiusdem in vitam.

Α. μῆτερ ἐμὴ τί μ' ἔτικτες. T. κρυπτόμενον νεφέλης.

†. Est ibidem p. 95. tit. περὶ τοῦ πρὸς Θεὸν πόθου. De Dei desiderio.

....

Α. πολλάκις ἱμεροέντα νέα. T. πλάϛιγγα Θεοῖο.

†. Extat ibidem p. 96. tit. Ἀρηνητικὸν ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ ψυχῆς, carmen lugubre pro sua anima.

Τοῦ

Τοῦ αὐτοῦ κατὰ τῆς σαρκός. — Eiusdem adversus carnem.

A. σὰρξ ὀλοὴ βελίαο. — T. καὶ σάλος αἶψα πέσος. p. 93.

Φύλ. ρϛ. — Fol. 106.

Κατὰ τοῦ πονηροῦ. — Adversus diabolum.

A. ἤλυθες ὦ κακοεργέ. — T. διηνεκέεσιν ἐν ὕμνοις. p. 93.

Τοῦ αὐτοῦ ἕτεροι κατὰ τοῦ πονηροῦ. — Eiusdem alii adversus diabolum.

A. Φεύγ' ἀπ' ἐμῆς κραδίης. — T. ἐμοὶ τὸ κλέος.

†. Extat ibidem p. 94. tit. ἀποτροπὴ τοῦ πονηροῦ. Carmen, quo diabolum avertit. Finis est mutilus.

A. ὤ μοι ἐγὼ ὅτι δή με. — T. τάξον ἐς οὐρανίην.

†. Est ibidem p. 95. tit. θρῆνος, luctus.

A. ὤ μοι ἐγὼ τί πάθω. — T. με χριστὲ σάωσον.

†. Extat ibidem p. 96. in medio carminis lugubris pro anima sua.

A. χριστὲ ἄναξ τί με σαρκός. — T. Φρένας ἀμφικαλύπτει.

†. Extat ibidem tit. ἱκετήριον in medio.

A. γρηγορίου ἱερέως ἀθύρματα. — T. χείρεσσι στρόβειν θέλης.

†. Extat ibidem p. 187. tit. εἰς ἑαυτόν.

Ἐπιτίμησις κατὰ τοῦ ἀλόγου τῆς ψυχῆς. — Adversus brutam animae partem.

A. ἔμπουσα μαινὰς καὶ τάλαινα. — T. καί σε τὴν εὐδαίμονα.

†. Extat ibidem p. 196.

Ἐνοδία. Enodia.

A. ἔν σοι μὲν ἠρεμοῦμεν. T. καὶ ῥάστης τυχεῖν.

†. Iac. Tollii itineris italici p. 98.

Φύλ. ρζ. Fol. 107.

A. ἐξηπάτημαι χριστέ μοι. T. ἐξαναλῶσθαι μόνῳ.

†. Ext. ibidem p. 197. tit. εἰς ἑαυτόν.

A. οἴμοι κέκμηκα χριστὲ μοῦ. T. τὴν ἐμὴν ἀτιμίαν.

†. Extat ibidem p. 197.

A. οἱ συνθυταὶ τέθνηκα. T. μάχης μεταιχμιον.

†. Extat ibidem p. 251. tit. πρὸς τοὺς ἀφίλους, ad non amicos.

Ἐκ τῶν συγγραμμάτων ἑαυτοῦ ἀμέτρων. Eiusdem in suos versus senarii.

A. πολλοὺς ὁρῶν γράφοντας. T. ἀετῶν ὑψώμεθα.

†. Extat ibidem p. 248.

Φύλ. ρζ. Fol. 107.

Ἡσυχίου πρεσβυτέρου πρὸς θεόδουλον λόγοι ψυχωφελεῖς περὶ νήψεως καὶ ἀρετῆς λόγοι κεφαλαιώδεις, τὰ λεγόμενα ἀντιῤῥητικά. Hesychii presbyteri ad Theodulum sermones animae utiles de sobrietate et virtute per capita dicta antirrhetica.

A. νῆψις ἐστὶ μέθοδος πνευματική. T. καὶ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον.

†. Sunt cap. XXXI. In cod. Vindobon. apud Nesselium extant eiusmodi capita CC. ad Theodolum.

Φύλ. ρθ. Fol. 109.

Λόγοι σὺν θεῷ ἐκ τῶν συγγραφῶν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν συμέων τοῦ νέου θεολόγου. Orationes, iuvante Deo, ex scriptis S. patris nostri Simeonis iunioris theologi.

A. ὅτι τὸ κρατεῖν τὰ ἀναγινωσκόμενα. T. βασιλεῖ τῷ οὐρανίῳ.

†. Est iste Simeon presbyter et praepositus monasterii S. Martyris Mamantis ad Xylocercum, cuius orationes XXXIII. Iac. Pontanus Ingolstat. 1603. cum aliis edidit. At in hoc codice contra quàm titulus innuit, unica, nec ea integra est inter editas XV. de oratione et lectione.

Στίχοι ἰαμβικοὶ γεωργίου διακόνου κωνςαντινουπόλεως τοῦ πισίδου εἰς τὸ ἀπὸ τῆς ἑξαημέρου καὶ ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε.

Versus iambici Georgii diaconi Constantinopolitani Pisidis in illud hexaëmeri et magnificata sunt opera tua domine.

A. ὦ παντὸς ἔργου καὶ θεηγόρου.

T. ἀχρόνῳ τὰ τοῦ χρόνου.

†. Desinit in versu 1638. deberent autem esse opusculo integro 1880. Prodiit hoc in corpore poetarum graecorum gr. lat. col. Allob. 1614. f. tom. II. p. 241.

Φύλ. ριγ. Fol. 138.

Ὠδάριον τοῦ βασιλέως λέοντος τοῦ φιλοσόφου κατανυκτικόν.

Dom. Leonis imp. philosophi canticum compunctionis.

A. χάμ τις γῆθεν ἀείρας.

T. καὶ ἄωρον ἐκδεδίττει.

†. Edidit latine Iac. Pontanus cum opusculis Simeonis iunioris theologi, hoc tantum deficiente: ὦ δέσποινα θεότοκε, σπεῦσον βοήθει μοι τάχος. ἡ γὰρ ἀκμὴ τῆς ἀξίνης καὶ ἄκαρπον ἐκφοβεῖ με, ἡ φορὰ τῆς δρεπάνης καὶ ἄωρον ἐκδεδίττει.

Τοῦ κυρ. συμέων τοῦ λογοθέτου πρὸς τὸ· ἤθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι, κατὰ ἀλφάβητον.

Dom. Symeonis logothetae in id: Volui lacrymis eluere, ordine alphabetico.

A. ἄνω τὸ ὄμμα τῆς διανοίας.

T. κύριε πρὶν εἰς τέλος.

†. Est idem canticum ad dominum, quod apud Nesselium in breviario commentariorum Lambecianorum tom. I. p. 323. n. 4. occurrit. Ibi autem est mutilum. Incipit enim litera ο̄.

φύλ. ριδ.	Fol. 114.
Σωματικοῖς μόρφωσι.	T. τὸν ὕμνον σόωμεν.

†. Sunt octoechi initia.

Κατήχησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἐφραῖμ τοῦ σύρου περὶ ἐργασιαγαθῶν ἔργων καὶ περὶ τῆς τοῦ θεοῦ ἀνοχῆς.	Catechesi sancti patris nostri Ephraemi Syri de bonis operibus exercendis et de Dei patientia.
A. ἤδη καιρὸς ἐπείγει ἡμᾶς.	T. παρατίνει τὸ ἔλεος. αὐτῷ κ. τ. λ.

†. In editis operibus eam non inveni.

φύλ. ρλγ.	Fol. 133.
Σκουταριώτου νικητᾶ.	Nicetae Scutariotae.
A. οὐχ οὕτω τις ἀνηρᾷ διφᾷγ᾽ ὡς.	T. καὶ πλέον ποθουμένοις.

†. Est hymnus, quales in bibl. Laurent. Medicea asservari dicuntur Scutariotae. Ipsius epistolas bibl. Paris. obtinet teste Fabricio vol. VI. p. 433.

φύλ. ρλδ.	Fol. 134.
Τοῦ φιλοσοφωτάτου κυρ. θεοδώρου τοῦ προδρόμου.	Philosophiae studiosissimi dom. Theodori Prodromi.
A. ἐγκώμιον ὁ λόγος γινέσθω τ᾽ ἐι μητρὶ τοῦ θεοῦ.	T. ἐυχαριστήσαιμί σε.

†. Notatur: ἰστέον δὲ, ὡς ἐι καὶ τοῦ λόγου ἐν τούτῳ ἔκφρασις πρὸς τὴν ὑπεραγίαν θεότοκον δοκεῖ ἀποτίνεσθαι, ἀλλ᾽ ὁ τῆς ἑρμηνείας λόγος πρὸς τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστὸν ἀποφαίνεται ἐκφραζόμενος.

Φύλ. ρλε.	Fol. 135.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν χριστόν.	Eiusdem ad Christum.
A. ἄγε μοι κατὰ σθένος.	T. τῶν προφητῶν ἀκρότης.

Φύλ. ρλϛ.	Fol. 136.
Τοῦ αὐτοῦ.	Eiusdem.
A. ὕμνων προσαγάγειν τῇ σωτείρῃ.	T. φάνηθι πάντα νασσαμένοις.
Τοῦ αὐτοῦ.	Eiusdem.
A. ὕμνων προσαγάγειν τι σωτῆρι.	T. φάνηθι πάντα ναξ λόγε.

Φύλ. ρλζ.	Fol. 137.
Τοῦ αὐτοῦ.	Eiusdem.
A. λέξων μοι δ' εὗρο μόρει.	T. πεπλήρωκά σοι.
Τοῦ αὐτοῦ.	Eiusdem.
A. ἄκουσον τὸ περὶ ἐμέ.	T. καὶ φίλων νηρηίδων.

†. Omnes hos hymnos in Fabriciana editorum et ineditorum recensione non reperi.

Φύλ. ρλη.	Fol. 138.
Τοῦ σοφοῦ μανασσῆ.	Sapientis Manassis.
A. ἀποφρυγέσθωσαν ὦ πύλη θεοῦ.	T. στάμνε, βάτις, λυχνία.

Φύλ. ρλθ.	Fol. 139.
Τοῦ αὐτοῦ.	Eiusdem.
A. οὐ παρῆλθω τὴν παρθένον.	T. παρέχουσα τὴν σωτηρίαν.

Τοῦ καλοήρου κυρ. κωνςαντίνου.	Caloeri dom. Constantini.
A. ἐι δὲ καὶ πολλῆς ἀνομίας.	T. καὶ τελεῖς καθημέραν.

†. Est hymnus in S. Nicolaum. Initio enim statim legitur: ὀυκ ἀφέξομαί σου τρὶς μάκαρ νικόλαε. De hoc autem Constantino Caloero nec minima mentio fit.

Φύλ. ρμ.	Fol. 140.
Τοῦ σκουταριώτου κυρ. νικητᾶ.	Nicetae dom. Scutariotae.
A. κινεῖ με πρὸς παραινέσεις, ἄνθρωπε.	T. καὶ μυχαίτατον τόπον.

Φύλ. ρμβ.	Fol. 142.
Τοῦ πανσόφου μανασσῆ καὶ χρονογράφου σύνοψις χρονικὴ διὰ ςίχων πολιτικῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς βασιλείας τῆς τοῦ βοτονιάτου νικηφόρου.	Sapientissimi Manassis et chronographi synopsis chronica in versibus politicis a creatione mundi usque ad Nicephori Botoniatae imperium.
A. ἡ μὲν φιλόϋλος ψυχή.	T. γαδείρων πέρας.

†. Prodiit gr. et lat. in corpore script. Byzant. In fine codicis hexametri sequuntur isti: Δέχνυσο τοῖονδε δῶρον ἀφ' ἡμετέροιο πόνοιο κ. τ. λ. iidem, qui in citata editione post varias lectiones Leonis Allatii sequuntur. In quorum calce scriptura arcana his literis subiicitur: ε ν ψ ϑ χ α ϑ ψ ε ϶ ξ ϑ. ψ β ω ς ε ψ β ω η ל η ο λ χ. κ ε ο ε ל. μηνὶ ל λ χ ν ל σ ς ε π ϑ β Ν. Est verò alphabetum arcanum vulgari applicatum hoc:
θ η ζ ς ε γ β α ל π ο ξ ν μ λ κ ϶ ω ψ χ φ υ τ σ
α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω.
Et provenit: ἐνταῦθα τέρμα τῆς δὲ τῆς βίβλου πέλει

μηνὶ ἰουνίῳ δεκάτῃ ἰνδικτ. Hic finis huiusce libri est mense iunio indict. X. Tum in monocondilio legitur: *Ἀθανάσιος ἱερομόναχος ϑξβν.* Athanasius Hieromonachus, Amen. Demum alia possessoris arcana scriptura codicem claudit: *ζεσ϶ζ٢λω ϛβξβψ϶٢σ υϑ٢϶ε٢ν. βη٢ηολω κεοε٢ψλχ ψϑ϶τνθ ϛβξβψ϶٢λχ. γεώργιος δημητρίω χαίρειν. Ἡ βίβλος πέλει τοῦ ταρωνᾶ δημετρίου.* Georgius Demetrio salutem. Hic liber est Taronae Demetrii. Haec omnia in veteri catalogo sunt lectu non prona.

Codex CCII.

Chartaceus, charta crassa et laevi, charactere minuto et nitido, manu diversa, columna duplici, in folio, foliis 250, Saec. XIII, XVI. a Georgio Byzantino exaratus, bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνϛαντινουπόλεως τοῦ χρυσοϛόμου λόγος παραινετικὸς ἐις τὴν ἔισοδον τῆς ἁγίας τεσσαρακοϛῆς.

Sancti patris nostri Ioannis archiepiscopi Constantinopolitani Chrysostomi sermo admonitorius sub initium sanctae quadragesimae.

A. *χαίρω καὶ ἐυφραίνομαι.*

T. *ἐξέϑεντο διὰ τοῦτο.*

†. Sunt homiliae XXI. in Genesin. Homiliae XV. finis mutilus est. XVII. aliter desinit, desideratis bene multis. XVIII. clauditur *παρέχειν δυναμένης* et XIX. incipit: *σκόπει*, quae in editione adhuc XVIII. est. XIX. desinit: *δέξηται τιμωρίαν, ἐυχαριϛήσωμεν οὖν καὶ ἡμεῖς τῷ ἀγαθῷ καὶ φιλανϑρώπῳ ϑεῷ ἡμῶν, ὅτι ἀυτῷ πρέπει δόξα, κράτος, τιμὴ καὶ προσκύνησις νῦν καὶ ἀεὶ καὶ ἐις τοὺς αἰῶνας ἀμὴν.* XXI. initium tantum adest. Prodiere gr. et lat. tom. IV. operum edit. Montfauc. Paris. 1721. £

Φύλ. ρμζ.	Fol. 389.
Ἰούλιος πολυδεύκης κομμόδῳ καίσαρι χαίρειν.	Iulius Pollux Commodo Caesari salutem.
A. ὦ παῖ πατρὸς ἀγαθοῦ.	T. ἕκαστον ἐπετάξομεν. ἔῤῥωσο.
Ὀνομασίαι θεῶν καὶ δαιμόνων καὶ τῶν περὶ αὐτὰ καὶ τιμῶν καὶ τόπων κ. τ. λ.	Nomina Deorum et daemonum et quae huc pertinent, honores, loca etc.
A. θεὸς καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες.	T. κιβωτὸν, λύχνον.

†. Est Iulii Pollucis onomasticum praemissis epistola et capitulario lib. X. Primus liber desinit: σχαδόνες καὶ ἐδώδιμοι reliquis desideratis. Liber secundus incipit: ἐρεῖς οὖν τὸ συνηθὲς. In editione alia praecedunt. Liber tertius omissis epistola et indice incipit: ἑπόμενον. Liber V. deest epistola et desinit: θορύβων μέσον. Reliqua desunt. Capita lib. VII. omissa epistola, aliter efferuntur et des. γράψας ἐν βιβλίῳ, reliquis desideratis. Octavo deest epistola et est valde mutilus. In fine legitur: γεώργιος βυζαντῖνος ὁ ἑλλενικὸς πενίᾳ συζῶν ἐν κρήτῃ τὸν θεῖον τὸν δὲ πολυδεύκην συνέγραψα. Georgius Byzantinus graecus pauper in Creta divinum hunc Pollucem conscripsi. Inferius scriptum: εὐχαριστῶ σοι, χριστὲ βασιλεῦ, ὅτι ἠξιώσας μοι καὶ ἐτελείωσα τὸ δὲ τὸ βιβλίον ὑγιής. μὴ ὑστερήσῃς με δὲ καὶ τῆς οὐρανίου βασιλείας, ἀλλὰ σὺν τῷ κεκτημένῳ ἐλθὲ δὲ καὶ μεθ' ἡμῶν καὶ χάρισον καὶ αὐτῷ τῷ ἐλέει σου τὰ πλούσια. Gratias ago tibi Christe rex, quod, dignante te, hunc librum sanus absolverim. Ne me regno coelesti prives, nec possessorem. Esto et nobiscum et misericordia tua divitias ei largire.

Cod.

Codex CCIII.

Chärtaceus, charta tenui et vili, titulis et initialibus rubris, charactere minuto, sat eleganti, manu A. Darmarii, cum correctionibus marginalibus, in fine mutilus, probe conservatus et inscriptus.

Τοῦ σοφωτάτου θεοδωρήτου θεῖρα θεραπευτικὴ ἑλληνικῶν παθημάτων. προθεωρία.

Sapientissimi Theodoreti graecarum affectionum curatio. Protheoria.

A. πολλάκις μοι τῶν τῆς ἑλληνικῆς.

T. καὶ τὸν ἄλλωνα...;

†. Finis est mutilus, quod et in margine notatum: ἐξίτηλον ἦν τὸ τέλος ὑπὸ τῆς ἀρχαιότητος βίβλου, finis ex vetustate libri evanuit. Extat autem in operibus auctoris Paris. 1642. f. tom. IV. p. 461. gr. et lat.

Cod. CCIV.

Bombycinus, charta crassa et laevigata, titulis et initialibus miniatis, atramento flavescente, charactere minuto et nitidissimo, in folio, foliis 96, Saec. XIII, sat bene conservatus praeter oras et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου τοῦ θεολόγου λόγος ἐις τὸ ἅγιον πάσχα καὶ ἐις τὴν βραδύτητα.

Sancti patris nostri Gregorii Theologi sermo in sanctum pascha et de tarditate.

A. ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ ἡ ἀρχή.
T. ἀνάπαυσιν, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.
E. Φαίνεται οὗτος ὁ λόγος πρὸ τοῦ.
T. καὶ ποίμνιον ἐν χῶ ἰῦ ἀμήν.

φύλ. β.	Fol. 2.
Τοῦ ἀυτοῦ λόγος ἐις τὸ ἅγιον πάσχα.	Eiusdem sermo in sanctum pascha.

A. ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου.
T. θυσιαςήριον, ὦ πατὲρ κ. τ. λ.
E. τὸ τοῦ λόγοῦ προοίμιον ἔιληπται.
T. τῇ τυραννίδι πιεζομένην.

φύλ. ια.	Fol. 11.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν ἅγιον μάρτυρα μάμαντα.	Eiusdem in sanctum martyrem Mamantem.

A. ἐγκαίνια τιμᾶσθαι παλαιὸς.
T. πεμφθείημεν ἐν χῷ κ. τ. λ.
E. τῆς πανηγυρικῆς ἐιδέας.
T. καὶ τοῖς ἐπινικίοις λόγοις.

φύλ. ιδ.	Fol. 18.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὴν ἀγίαν πεντηκοςὴν καὶ ἐις τὸ ἅγιον πνεῦμα.	Eiusdem in sanctam pentecosten et in sanctum baptisma.

A. περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα.
T. καὶ ἀγαλλιάσει μεθ' ὃν κ. τ. λ.
E. ὁ λόγος πανηγυρικὸς ὑπισχνεῖται.
T. ἑωρτῶν τε καὶ πανηγυρέων.

φύλ. ιθ.	Fol. 19.
Τοῦ ἀυτοῦ λόγος ἐις τοὺς μακκαβαίους.	Eiusdem sermo in Macchabaeos.

A. τί δαὶ ὁι μακκαβαῖοι.
T. καὶ δοξάζων ἐν ἀυτῷ χῷ κ. τ. λ.
E. ἠπόρηταί τισι τῶν καθ' ἡμᾶς.
T. δοξάζων ἐν ἀυτῷ χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. κδ. Fol. 24.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς κυπριανὸν μάρτυρα ἐξ ἀγροῦ ἐπανήκοντα μετὰ μίαν τῆς μνείας ἡμέραν.

Eiusdem in Cyprianum martyrem ex agro reducem postridie memoriae eius.

A. μικροῦ κυπριανὸς διέφυγεν.
T. τελείως ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ.
E. ἡ μὲν ὑπόθεσις δήλη.
T. δυστυχίας ταύτας ποιούμενοι.

Φύλ. κθ. Fol. 29.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν ἰουλιανὸν κ. τ. λ.

Eiusdem in sermones et in exaequatorem Iulianum.

A. τίς ἡ τυραννίς, ἦν.
T. λαμπρότητα, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.
E. ὁ μετὰ χεῖρας ουτωσὶ λόγος.
T. καὶ τῶν καλῶν ἔργων.

Φύλ. λγ. Fol. 33.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ χῦ γένναν.

Eiusdem in S. Christi nativitatem.

A. χς̀ γεννᾶται, δοξάσατε.
T. τῆς σαρκὸς ἐν χῷ κ. τ. λ.
E. ὁ λόγος ὁ κατὰ ἀποτάδην.
T. ἐπιτάφιον ἐγκώμιον.

Φύλ. λζ. Fol. 37.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν βασίλειον ἐπίσκοπον καισαρ. καππαδοκ.

Eiusdem funebris in Basilium M. episcopum Caes. Cappadoc.

A. ἔμελλεν ἄρα πολλὰς.
T. ἐπαίνου τοῖς λόγοις ἄξιον.
E. ὁμονύμου ταύτης ὑπαρχούσης.
T. τῆς ὀρθῆς περιόδου.

Φύλ. νε. Fol. 55.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὰ ἅγια θεοφάνια. Eiusdem in festum epiphaniae.

A. πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμός.
T. τῆς θεότητος ἐν χῷ κ. τ. λ.
E. ὅρα ἐμοὶ Ἰησοῦς προεῖκε.
T. συμπλήρωσιν ἄγεται.

Φύλ. νθ. Fol. 59.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸ ἅγιον βάπτισμα λόγος δεύτερος. Eiusdem in sanctum baptisma orat. 2.

A. χθὲς τῇ λαμπρᾷ τῶν Φώτων.
T. ὁι μανθάνοντες ἐν ἀυτῷ χῷ κ. τ. λ.
E. ταύτην οὖν τὴν διπλῆν καὶ μίαν.
T. πάντα κουφίζων ἄνω.

Φύλ. ξθ. Fol. 69.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις γρηγόριον τὸν ἀδελφὸν βασιλείου ἐπίσκοπον νύσσης ἐπίςαντα μετὰ τὴν χειροτονίαν. Eiusdem in Gregorium fratrem Basilii, episcopum Nyssenum, praesentem post ordinationem.

A. Φίλου πιςοῦ ὀυκ ἔςιν ἀντάλλαγμα.
T. ἐποφθείσης ἐν χῷ Ἰῦ ἀμήν.
E. πρὸς τὰ κατὼ καὶ τὰ ἀισθητὰ.
T. τὸ δὲ δεύτερον διὰ τοῦ ἔργου.

Φύλ. οα. Fol. 71.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν μέγαν ἀθανάσιον, ἀρχιεπίσκοπον ἀλεξανδρείας. Eiusdem in Athanasium M., archiepisc. Alexandr.

A. ἀθανάσιον ἐπαινῶν, ἀρετήν.
T. τὸ ἀιτούμενον ἐν ἀυτῷ χῷ κ. τ. λ.
E. ἐις μέγαν ὄντος ἀθανάσιον λόγος.
T. τὰ ἐκείνου ἐγκωμιάσαντι.

Φύλ. οη. Fol. 78.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν τῶν ρν ἐπισκόπων παρουσίαν λόγος συντακτήριος.	Eiusdem in praesentia CL. episcoporum oratio valedictoria.

A. πῶς ὑμῖν τὰ ἡμέτερα.
T. μετὰ πάντων ὑμῶν, ἀμήν.
E. πῶς φησὶ τὰ καθ' ἡμᾶς.
T. οὕτως ἡρμήνευκεν.

Φύλ. πδ. Fol. 84.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα καὶ εἰς τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης.	Eiusdem in patrem silentem et in plagam grandinis.

A. τί λύετε τάξιν ἐπαινουμένην.
T. τὰ ἡμέτερα ἐν χῷ κ. τ. λ.
E. οὗτος ὁ λόγος εἴρηται.
T. ἑνὰ ποθησόμεθα ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. πη. Fol. 88.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ φιλοπτωχίας.	Eiusdem oratio de amandis pauperibus.

A. ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ συμπένητες.
T. σκηνὴν ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ.
E. τὸν προκείμενον τοῦτον.
T. καὶ λελόγισαι καὶ ὠνόμασαι.

†. Sunt XVI. orationes Gregorii Nazianzeni cum anonymi scholiis marginalibus. Eaedem orationes cum scholiis anonymi in bibliothecis, praesertim Vindobonensi occurrunt. Omissis verò ibi initiis a Nesselio mihi non constat, num eadem quoque sint. Niceta Heracleensis comment. in XVI. orat. Gregorii Nazianz. conscripsit. At fa-

cta collatione cum Billii editione diversum inveni. Nicephorus Callistus Xantopulus et Elias Cretensis quoque scholia in has orationes composuere. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 71.

Codex CCV.

Bombycinus, charta crassa, fusca, laevigata et obsoleta, literis maiusculis et elegantibus, in folio, foliis 287, mutilus, Saec. XIII, male conservatus et inscriptus.

Σὺν θεῷ παρακλητικὴ.... καὶ τῶν ἀναςασίμων.	Paracletice.... et anastasimorum.
A. *ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς προσδέξαι.*	T. *ἑορτάζεται θεογεννητρία.*

†. Quantum deleto fere titulo difficulter legi potuit, hoc est, nec plus eruere potui. At vel hoc ad illius notionem sufficit. Est nempe liber consolatorius, invocatorius vel imploratorius in octo partes divisus, qualis et in bibl. Elect. monacensi habetur eodem insignitus titulo, editus Venetiis 1538. f. ubi idem initium tit. *τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας* occurrit. Id autem animadvertas, in codice hoc graeco non omnia contineri, quae in editione occurrunt. Fere semper tantum *κατανυκτικὰ, ἀποςολικὰ* vel *ςαυρώσιμα* primum incipiunt et sic quidem per totam *ὀκτώηχον*. Finitis verò exapostilariis hic titulus legitur: *τὰ προσόμοια τῶν ὀκτὼ ἤχων τὰ νεκρώσιμα, ὧν ἡ ἀκρωςιχίς. σοῦς χριςὲ δούλους γράψον ἐν ζώντων βίβλῳ. ἦχος α. πρ. πανεύφημοι μάρτυρες* et sic usque ad finem supra positum. In editione verò post exapostilaria sequuntur *τὰ φωταγωγικὰ*, nec *νεκρώσιμα* dicta ibi inveni. Nullum titulus auctorem prae se fert. Multi tamen canones in para-

cletice Ioannem Damascenum habent, ut in octoecho Venetiis 1604. 8. edito. Nec tamen totus hic liber ecclesiasticus illi tribuendus est. v. Allatium de libris Graecorum ecclesiasticis.

Codex CCVI.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitido, manu varia, in folio, foliorum numero 96, mutilus, cum correctionibus marginalibus, Saec. XVI, probe conservatus et inscriptus.

Περὶ εἰκόνος ἀνθρώπου· τοῦ μακαρίου γρηγορίου ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου βασιλείου τῷ τιμιωτάτῳ ἀδελφῷ δούλῳ θεοῦ πέτρῳ ἐπισκόπῳ.	De imagine hominis: Beati Gregorii, fratris sancti Basilii, venerando fratri Petro episcopo, servo Dei.
A. ει ταῖς διὰ τῶν χρημάτων τιμαῖς.	T. καὶ τὰ ὀνόματα ταῖς εἰκόσιν ἀπὸ τῶν....

†. Sunt capita XXXI. Cap. XX. iam est mutilum, reliquis vel ex parte, vel ex toto desideratis. Prodiit hic liber Gregorii Nysseni de opificio hominis in operibus.

φύλ. μη.	Fol. 48.
Ἑρμηνεία ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως τοῦ χρυσοςόμου τῆς πρὸς τίτον ἐπιςολῆς.	Ioannis Chrysostomi, archiepisc. Constantinop., commentarius in Pauli epistolam ad Titum.
A. παῦλος — τῶν παύλῳ συνόντων.	T. καταξιώθωμεν ἐν χῷ ἰῦ κ. τ. λ.

†. Sunt tres primae homiliae in edit. gr. lat. Montfauc. tom. XXI. p. 729.

φύλ. ξγ. Fol. 63.

Βασίλειος καισαρείας τῆς καππαδοκίας ἀρχιεπίσκοπος ἀμφιλοχίῳ ἰκωνίῳ τῆς λυκαόνων ἐπισκόπῳ χαίρειν.

Basilius, Caes. Cappad. archiepiscopus, Amphilochio, Iconii Licaoniae episcopo salutem dicit.

A. ἐπήνεσα τὸ φιλομαθές σου.

T. τῷ πατρὶ προσάγειν, ἀλλ' οὐχί με....

†. Prodiit hic liber de spiritu sancto tom. III. operum Basilii gr. lat. p. 1. In codice autem electorali capita V. et sexti initium habetur.

φύλ. οε. Fol. 75.

Τὴν μὲν ἀπὸ κωνσταντινουπόλεως εἰς ἰταλίαν περίοδον.

T. πρὸς τουτὸ βλέπομεν πάντες, ἐκείνου πάντων.

†. Sunt ea, quae concilium Florentinum antecedunt, edita tom. IX. act. conc. Harduin. p. 1. Inter quae exhortatio patriarchae, decretum Papae et magna pars sessionis I. habentur. Haec et reliqua acta concilii Florentini Allatius Theodoro Xantopulo tribuit.

φύλ. πθ. Fol. 89.

Ῥόπαλον καὶ μάχαιρα.

T. κατευθύνουσα ὁδός.

†. Sunt proverbiorum cap. XXV. etc. Praemittitur textus et sequitur expositio et positi primi textus haec est: ῥόπαλον καὶ μάχαιρα καὶ τόξευμα ἀκηλίδωτόν εἰσιν ἔργα πονηρὰ καὶ παράνομα, ἃ καὶ ἀπολεῖται ἐν ἡμέρᾳ ~~κρίσεως~~. Ultima est: τὸ γὰρ δοκεῖν πρὸ τοῦ εἶναι τιθέμενος κ. τ. λ.

Cod.

Codex CCVII.

Chartaceus, charta crassa, laevi, madefacta, titulis et initialibus minio distinctis, charactere minuto et nitido, mutilus, in folio, foliis 230, Saec. XV, male conservatus, charactere ex parte extincto et inscriptus.

Τῆς σχολαζούσης ὀυδεμία γέγονεν ἀμφιβολία.

Φησὶν ὁ θεοπάτωρ ψάλλων πάλαι πρὸς τὸν θεὸν.

T. *ὅπως καλεῖται κλαυδίου πόλεως ἀπορῶ.*

κατὰ τὸν μῆνα μαίον τῆς H N *τοῦ ,ςψογ. ἔτους.*

†. Est haec epistola de electione Germani patriarchae Constantinop. scripta mense Maio indict. VIII. A. 1265. Sequuntur canones de translatione episcoporum eorumque explicationes. Sunt verò ex decretis Callisti et Anterii.

Φύλ. γ.	Fol. 3.
Ἐπιςολὴ ςεφάνου πάπα ῥώμης πρὸς βασίλειον βασιλέα ἐις τὰ τελευταῖα ἀυτοῦ, ὁπηνίκα παροδηγηθεὶς ὄυτος ὑπὸ Φωτίου ἔγραψεν ἐν τῇ ῥώμῃ κατὰ τοῦ ἁγίου πάπα μαρίνου.	Epistola Stephani, papae Romani, ad Basilium imp. ultimo vitae tempore, cum transversum actus a Photio contra papam Marinum Roman scripsit.
A. *τὸ γράμμα τῆς ἡμετέρας.*	T. *τιμὴν τοῦ θεοῦ, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.*

†. Extat gr. et lat. tom. V. act. concil. Harduin. p. 1115.

Φύλ. δ.	Fol. 4.
Τοῦ ἀυτοῦ περὶ μεταθέσεως.	Eiusdem de translatione.
A. *τί δὰν τῆς φαίη καὶ περὶ τῶν.*	T. *τοῦτου βιαζομένου μετατίθεσθαι.*

Φύλ. ε.

Διήγησις τῶν γεγονότων ἐν ἀρμενίᾳ ἀπὸ τῶν ἡμέρων τοῦ ἁγίου γρηγορίου μέχρι τοῦ νῦν κ. τ. λ.

A. ἐπὶ τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ ἁγίου.

Fol. 5.

Narratio eorum, quae accidere in Armenia a tempore S. Gregorii usque nunc.

T. εἰς κύλισμαν βορβόρου.

Φύλ. η.

Ἐπιστολὴ περιέχουσα τὴν ὀρθὴν πίστιν τὴν ἀμώμητον πεμφθεῖσα παρὰ τοῦ μακαρίου πάπα θωμᾶ πατριάρχου ἱεροσολύμου πρὸς τοὺς κατὰ τὴν ἀρμενίαν αἱρετίζοντας ἀραβιστὶ μὲν ὑπὸ θεοδώρου τοῦ ἐπίκλην ἀβουκαρᾶ τοῦ κάρων ἐπισκόπου ἀπαγορευθεῖσα, διὰ δὲ μιχαὴλ ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου καὶ συγκέλου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου ἱεροσολύμων μεταφρασθεῖσα, μεθ' ὃν καὶ ἀπέσταλται μόνην ἀληθινὴν καὶ κατὰ τὸν ὅρον τῆς ἐν χαλκηδόνι ὄυσαν συγκεκροτημένης συνόδου τὸν περὶ τῆς εἰς χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν πίστεως ὁρισθέντα λόγον.

A. χς̀ ὁ κς̀ καὶ θς̀ ἡμῶν τῷ τῶν ἀποστόλων.

Fol. 8.

Epistola continens rectam et inculpatam fidem missa a beato papa Thoma, patriarcha Hierosolymitano, ad haereticos in Armenia, arabice quidem dictata a Theodoro cognomine Abucara, Carran episcopo, a me verò Michaele minimo et syncello sedis apostolicae Hierosol. translata, posteaque missa solam veram et ex sententia concilii Chalcedonensis conceptam in Christum fidem continens.

T. καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἀμήν.

†. Edidit Gretserus Ingolst. 1606. 4. gr. et lat.

Φύλ. ιγ. Fol. 13.

Ἐκ τοῦ χρονικοῦ. Ex chronico.

A. Φόρμοσος ἐπίσκοπος ἦν τὸ πρότερον πορτουένσ. T. ἀρχιερέων ὀυ τίθεται.

Φύλ. ιδ. Fol. 14.

Τῷ ὑψηλωτάτῳ καθολικῷ πάσης τῆς ἀρμενιακῆς ἐκκλησίας τῆς κατὰ πᾶσαν τὴν ὀικουμένην καὶ σοφίᾳ καὶ συνέσει κεκοσμεμένῳ κυρ. κωνςαντίνῳ. Excelsissimo catholico totius ecclesiae Armeniacae sapientia et prudentia ornato dom. Constantino.

A. ἀγαλλιάσθω ὀυρανὸς καὶ ἐυφραινέσθω. T. καὶ πάντων τῶν ὑπό σε.

†. Auctor huius epistolae in fine primum apparet, ubi legitur literis miniatis scriptum: γέρμανος ἐλέῳ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος κωνςαντινουπόλεως νέας ῥώμης καὶ ὀικουμενικὸς πατριάρχης. At de hac nullibi vestigium occurrit. Nec, ut possessor, intelligi potest.

Φύλ. ις. Fol. 16.

Γράμμα ἀποςολικὸν πρὸς τὸν λίβελλον τῆς τῶν ἀρμενίων ἐκκλησίας, τὸν ἐκ προσταγῆς τοῦ καθολικοῦ τῆς τοιαύτης ἐκκλησίας κυρίου κωνςαντίνου γραφέντα πρὸς τὸν ἁγιώτατον πατριάρχης κυρ. γερμανὸν ἐκτεθὲν μετὰ τὴν ἐκείνου πρὸς κύριον ἐκδημίαν παρὰ τῶν ὑποκειμένων τῷ θρόνῳ τῆς κωνςαντινουπόλεως ἀρχιερέων. Scriptum apostolicum ad libellum Armeniacae ecclesiae iussu catholicae ecclesiae huius dom. Constantini exaratum ad sanctum patriarcham dom. Germanum, post eius obitum a subiectis sedi Constantinopolitanae episcopis editum.

A. ὁ τὴν ῥηγικὴν ἀνεζωσμένος ἀρχήν. T. μηνὶ μαΐῳ N. ιδ.

†. Nil mihi de hoc scripto, ut edito, constat.

Φύλ. ιθ.

Ἐπιϛολὴ πεμφθεῖσα παρὰ τοῦ πατριάρχου κωνϛαντινουπόλεως μανουὴλ πρὸς τὸν ῥῆγαν ἀρμενίας κυρῖν χεττούμιον καὶ πρὸς τῶν σφῶν καθολικὸν κυρῖν κωνϛαντῖνον καὶ πρὸς ἅπασαν τὴν ἐκκλησίαν αὐτῶν πάλιν ἐκ γ̄ περὶ τῆς μεθ' ἡμῶν ἑνώσεως τῶν ῥωμαίων. ἔτει ͵ϛψνϛ. Ν. ϛ̄.

A. πανευτυχέϛατε, πανευγενέϛατε.

Fol. 19.

Epistola missa a patriarcha Constantinop. Manuele ad regem Armeniae dom. Chetumium et ad eorum catholicum dom. Constantinum et ad totam eorum ecclesiam iam tertio de unione Romanorum nobiscum. A. 6756. Christi 1248. Indict. VI.

T. οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

†. Est iste Manuel II. Patr. Constantinop. cuius decreta synodalia extant in Freheri iure graeco-romano, qui ea perperam Manueli I. seu Charitopulo tribuit.

Φύλ. κα.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν πεπραγμένων τῆς ἁγίας καὶ ἀποϛολικῆς συνόδου τῆς γενομένης ἐν ταύτῃ τῇ μεγαλονύμῳ καὶ πρεσβυτέρᾳ ῥώμῃ κατὰ πρόσταξιν ἱερὰν, ἤτοι κανονικὴν ἐπιτροπὴν μαρτίνου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ τρισμακαρίϛου πάπα καὶ πάσης ἐξάρχοντος τῆς κατὰ πᾶσαν τὴν ὑφ

Fol. 21.

Incipiunt Deo iuvante acta sanctae et apostolicae synodi, quae facta est in hac celeberrima et antiqua Roma secundum sacram iussionem et canonicam procurationem Martini sanctissimi ac ter beati papae et praesidentis totius sub sole orbis divinae hierarchiae

ἡλίῳ θείας ἱεραρχίας εἰς σύςασιν καὶ ἐκδίκησιν τῶν πατρικῶν καὶ συνοδικῶν δογμάτων τῆς καθολικῆς τοῦ εὐαγγελίου καὶ ἀποςολικῆς ἐκκλησίας.

A. ἐν ὀνόματι τοῦ θεοῦ καὶ κῦ.

ad constitutionem et defensionem paternorum, ac synodicorum dogmatum catholicae secundum evangelium et apostolicae ecclesiae.

T. οἰκουμενικῶν συνόδων, ἀμήν.

†. Sunt acta concilii Lateranensis actionibus V. comprehensa. In actione IV. symbolum sanctorum patrum apud Ephesum omissum, relicto vacuo. Finitis actionibus sequitur epistola encyclica Martini papae et reliquae eius ad varios epistolae. Prodiere haec acta gr. et lat. tom. III. act. conc. Harduin.

Φύλ. ρκθ.

Ἄλλαι χρήσεις τῶν προαναφερομένων ἐν τῇ ἄυτῃ ἁγίᾳ καὶ ἀποςολικῇ συνόδῳ ἁγίων πατρῶν συνάδουσαι ταῖς προειρημέναις χρήσεσι καὶ παριςῶσαι διαῤῥήδην, ὅτι ἀδύνατον τοὺς εὐσεβεῖν ἐθέλοντας μίαν τῆς θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος τοῦ κῦ ἡμῶν ῖῦ χῦ ὁμολογεῖν ἐνέργειαν κ. τ. λ.

Fol. 129.

Alia testimonia prolatorum in eadem sacra et apostolica synodo sanctorum patrum, quae dictis quadrant et clare ostendunt, fieri non posse, ut, qui pii esse volunt, unam deitatis et humanitatis domini nostri Iesu Christi operationem confiteantur etc.

†. Desumpta sunt ex Athanasio, Ambrosio, Hilario, Iustino, Basilio etc. In editione verò concilii Lateranensis memorata non occurrunt. His finitis legitur: ἰῶ ἱεράκῃ μνήσθει κς̀, ὃυ τὸ ἔργον τῆς χειρὸς ἔφθασεν τλήμων τάχα ἱερεὺς ὁ τὰ δὲ γράψας, ὃυ τὸ ἐπίκλιν νεόφητος ὁ πάρδον. Ioannis Hieracis

meminerit Deus, cuius manuum opus est miser, forte sacerdos, qui hoc scripsit, cognomento Neophytus Pardon.

Φύλ. ρμβ.	Fol. 142.
Ἐπιϛολὴ ἀλεξάνδρου ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου.	Epistola Alexandri Alexandriae episcopi.
A. τοῖς ἀγαπητοῖς καὶ τιμιωτάτοις.	T. οἱ σὺν ἐμοῦ προσαγορεύουσιν.

†. Haec epistola gr. et lat. extat in Gelasii Zyciceni concilio Nicaeno tom. I. p. 366. act. conc. Harduin.

Φύλ. ρμγ.	Fol. 143.
Ἐπιϛολὴ τῆς συνόδου, περὶ ὧν ὡρίσθη ἡ σύνοδος καὶ ὡς καθαιρέθη ἄρειος καὶ οἱ ὁμοφρονοῦντες ἀυτῷ.	Epistola concilii de decretis suis et quod Arius eiusque asseclae depositi sint.
A. τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ χάριτι.	T. ταῦτα βεβαιαμένη διὰ τοῦ κ. τ. λ.

†. Extat haec epistola ibidem p. 439. Non autem duo scholia, quae in hoc codice sequuntur, quorum 1. incipit: ἐν ταύτῃ τῇ τῆς συνόδου ἐπιϛολῆς φανερὸν καθίϛησιν, ὅτι ὀυ μόνον κ. τ. λ. secundum περὶ τῆς θαλείας ἀρείου, ἰϛέον δὲ, ὅτι ἄρειος κ. τ. λ.

Φύλ. ρμε.	Fol. 145.
Ἐπιϛολὴ τοῦ βασιλέως κωνϛαντίνου πρὸς τὴν ἐν ἀλεξανδρείᾳ ἁγιωτάτην τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν.	Epistola Constantini imp. ad sanctissimam Alexandrinam ecclesiam.
A. τελείαν παρὰ τῆς θείας προνοίας.	T. καὶ λαοῖς διεπέμψατο.

†. Extat gr. et lat. ibidem p. 446. sed non integra. In codice enim electorali haec sequuntur: ὁ μὲν δὴ βασιλεὺς τοιαῦτα ἔγραφε τῷ ἀλεξανδρέων δήμῳ. μηνύων ὅτι οὐχ ἁπλῶς κ. τ. λ. quae apud Socratem lib. 1. c. 9. cum priori cohaerent.

Φύλ. ρμϛ. Fol. 146.

Τοῦ αὐτοῦ ἄλλη ἐπιστολὴ εἰς ἐπισκόπους καὶ λαοῖς ἑτέροις.	Eiusdem alia epistola ad episcopos et populos.
Α. τοὺς πονηροὺς καὶ ἀσεβεῖς.	Τ. ὁ θεὸς ὑμᾶς διαφυλάξαι.

†. Extat ibidem p. 446.

Τοῦ αὐτοῦ ἄλλη ἐπιστολὴ ταῖς ἐκκλησίαις.	Eiusdem alia epistola ad ecclesias.
Α. πεῖραν λαβὼν ἐκ τῆς τῶν.	Τ. διαφυλάξοι ἀδελφοὶ ἀγαπητοί.

†. Extat ibidem p. 447.

Φύλ. ρμη. Fol. 148.

Τοῦ αὐτοῦ ἄλλη ἐπιστολὴ πρὸς εὐσέβειον.	Eiusdem alia epistola ad Eusebium.
Α. ἕως τοῦ παρόντος χρόνου.	Τ. σε ἀδελφὲ ἀγαπητέ.

†. In fine hoc minio scriptum legitur: ταῦτα μὲν οὖν περὶ τῆς τῶν ἐκκλησίων οἰκοδομῆς πρὸς τοὺς καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν ἐπισκόπους ἀπέστειλεν. ὁποῖα δὲ καὶ περὶ τῆς τῶν ἱερῶν βιβλίων κατασκευῆς πρὸς εὐσέβειον ἔγραψε τὸν παλαιστῖνον, ἐξ αὐτῶν τῶν γραμμάτων καταμαθεῖν ἐντετὲς, et eadem quidem de ecclesiarum aedificatione ad singularum provinciarum episcopos misit. Quaenam verò de conficiendis sa-

cris codicibus ad Eusebium Palaestinum scripserit, ex ipsis literis intelligere pronum est. Extat haec epistola gr. et lat. apud Eusebium de vita Constantini lib. 2. cap. 46.

Νικητὴς κωνςάντῖνος μέγιςος σεβαςὴς ἐυσεβείῳ καισαρείας.	Victor Constantinus M. Augustus Eusebio Caesareensi.
A. κατὰ τὴν ἐπώνυμον ἡμῶν πόλιν.	T. φιλανθρωπίας. ὁ θεός σε κ. τ. λ.

†. Est de conficiendis sacris codicibus et extat apud Socratem lib. 1. c. 9.

Τοῦ ἀυτοῦ ἄλλη ἐπιςολὴ πρὸς μακάριον ἱεροσολύμων.	Eiusdem alia epistola ad Macarium Hierosolymitanum.
A. τοσαύτη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἐςι χάρις.	T. ἐπικρίνειας, ὁ θεός σε κ. τ. λ.

†. Extat apud Socratem lib. 1. c. 9. v. Cave hist. lit. de epistolis Constantini M.

φύλ. ρμθ.	Fol. 149.
Ὅπως ἀθανάσιος κωνςαντίνου τοῦ νεωτέρου γράμμασι θαῤῥήσας τὴν ἀλεξανδρείαν κατέλαβεν. κωνςαντῖνος καίσαρ τῷ λαῷ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἀλεξανδρέων.	Postquam Athanasius Constantini iunioris literis confisus Alexandriam pervenit. Constantinus Caesar populo ecclesiae catholicae Alexandrinorum.
A. ουδὲν τῆς ὑμετέρας ἱερᾶς.	T. ἡ θεία πρόνοια ὑμᾶς διαφυλάξαι κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. apud Socratem lib. 2. c. 3.

φύλ.

Φύλ. ρν.

Κωνςαντίου υἱοῦ τοῦ μεγάλου κωνςαντίνου ἐπιςολὴ ὑπομιμνήσκουσα πρὸς ἀθανάσιον τοὺς κλυδονισμοὺς, οὓς ὑπέςη ὑπὸ τῶν ἀρειανῶν αὐτὸς ὁ μέγας ἀθανάσιος καὶ πῶς ἀνακαλεῖται αὐτὸν ταχεῖαν πρὸς αὐτὸν γενέσθαι τὴν παρουσίαν, σπουδάσῃ καὶ ὑπὲρ τοῦ τῆς ἑαυτοῦ ἐπιθυμίας ἀπολαύσῃ καὶ τῆς τοῦ βασιλέως πειράθει φιλανθρωπίας καὶ τοῖς ἰδίοις ἀποκαταςήθῃ. ἔτι δὲ καὶ τὸν ἴδιον αὐτοῦ ἀδελφὸν ὁ βασιλεὺς κωνςάντα ἄυγουςον δεσπότην ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ μεγάλου ἀθανασίου παρεκαλέσατο, ἵνα ἐξουσίαν αὐτὸς παρὰ τῆς τῶν ἀμφοτέρων ἐπινεύσεως λάβῃ κωνςάντιος νικητὴς ἄυγουςος ἀθανάσιῳ ἐπισκόπῳ.

Α. ἐπὶ πολὺ κλυδωνίζεσθαι.

Τ. ἡμῶν χάριτος ἐνέχυρον.

Τοῦ αὐτοῦ ἄλλη ἐπιςολὴ πρὸς ἀθανάσιον.

Α. ἐι καὶ τὰ μάλιςα διά.

Τ. ἀπολαῦσαι συνηθείοις.

Τοῦ αὐτοῦ ἄλλη ἐπιςολὴ πρὸς τὸν αὐτὸν ἀθανάσιον.

Α. ἡνίκα ἐν τῇ ἐδέσῃ διετρίβομεν.

Τ. τυχεῖν δυνήσῃ.

Fol. 150.

Constantii, filii Constantini M., epistola, qua Athanasio memorat insultus, quos ab Arianis sustinuit idem magnus Athanasius et quod eum exhortetur, ut cito ad ipsum adsit, properet et ex abundanti desiderio fruatur et experiatur imperatoris humanitatem, suisque restituatur. Insuper quod et suum fratrem Constantem Augustum despotam pro magno Athanasio adhortatus sit, ut potestatem ab utriusque consensu nanciscatur. Constantius Victor Augustus Athanasio episcopo.

Eiusdem alia epistola ad Athanasium.

Eiusdem alia epistola ad eundem Athanasium.

†. Extant hae tres epistolae in operibus Athanasis edit. Paris. tom. I. p. 170. In harum epistolarum fine ulterius haec leguntur: *ταύτας τὰς ἐπιϛολὰς ἐν τῇ ἀκυληΐᾳ δεξάμενος ἀθανάσιος. ἐκεῖ γὰρ τῆς σαρδικῆς ἀναχωρήσας διέτριβεν. ἐυθέως ἐπὶ τὴν ῥώμην ἀνέδραμεν, ἐπιδείξας τε τὰ γράμματα τῷ ἐπισκόπῳ ἰουλίῳ, ἐν μεγίϛῃ μὲν χαρᾷ τὴν ῥωμαίων ἐκκλησίαν κατέϛησεν. ἐδόκει γὰρ καὶ ὁ τῆς ἕωας βασιλεὺς συντίθεσθαι ἀυτῶν τῇ πίϛει, διὰ τοῦ καλεῖν ἀθανάσιον παρ' ἑαυτὸν. ἰούλιος δὲ τοῖς ἐν ἀλεξανδρείᾳ κληρικοῖς καὶ λαοῖς τὰ δὲ περὶ ἀθανασίου ἐπέϛειλεν,* receptis hisce literis Aquileiae (ibi enim Sardica digressus morabatur) Athanasius, citò Romam contendit et monstratis Iulio episcopo literis Romanam ecclesiam maximo perfudit gaudio. Videbatur enim et orientis imperator ad ipsorum fidem accedere, Athanasio ad se vocato. Iulius verò clero et populo Alexandrino haec de Athanasio perscripsit.

Φύλ. ρνα.	Fol. 151.
Ἐπιϛολὴ ἰουλίου ῥώμης πρὸς τοὺς ἐν ἀλεξανδρείᾳ ἐπισκόπους τε καὶ πρεσβυτέρους, διακόνους καὶ τῷ κοινῷ λαῷ τῷ σὺν ἀυτοῖς περὶ ἀθανασίου δηλοῦσα τὸ, πῶς ἀυτὸν ἐν τιμαῖς καὶ μετὰ πάσης ἐυλαβείας δέξονται.	Epistola Iulii Romani ad Alexandrinos episcopos, presbyteros, diaconos et populum de Athanasio, declarans, quomodo eum cum honore et pietate recipiant.
A. *συγχαίρω κἀγὼ ὑμῖν.*	T. *ἔυχομαι ἀγαπητοὶ ἀδελφοί.*

†. Extat gr. et lat. in operibus Athanasii Paris. edit. tom. I. p. 171.

Φύλ. ρνβ.	Fol. 152.
Ἐπιςολὴ κωνςαντίου ὑπὸ ἀθαναςίου.	Epistola Constantii pro Athanasio.
A. ὀυ κατελήφθη τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος.	T. χάριτος ἀπολαύειν.

†. Extat gr. et lat. ibidem p. 173.

Τοῦ ἀυτοῦ πρὸς τοὺς ἀλεξανδρεῖς.	Eiusdem ad Alexandrinos.
A. τῷ λαῷ τῆς κατὰ ἀλεξανδρείαν.	T. ἀναπέμπειν σπουδάσατε.

†. Extat gr. et lat. ibidem p. 173.

Φύλ. ρνγ.	Fol. 153.
Ἐπιςολὴ τοῦ ἀφανισθῆναι τὰ πραχθέντα κατὰ ἀθανασίου. νικητὴς κωνςάντιος ἄυγουςος νεςωρίῳ.	Epistola ad abolenda, quae contra Athanasium acta sunt. Victor Constantius Augustus Nestorio.
A. ἐι τί ποτε πρὸ τούτου.	T. καὶ ἀυτοὶ χαίρωσιν.

†. Extat ibidem p. 174.

Ἔκθεσις ἀθανασίου ἐπισκόπου ἀλεξανδρείας περὶ τῆς θείας σαρκώσεως τοῦ λόγου συμφωνοῦσα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ τῇ ἐν νικαίᾳ.	Expositio Athanasii, episcopi Alexandrini, de divina verbi incarnatione conformis sacrae synodo Nicaenae.
A. ὁμολογοῦμεν τὸν ὑιὸν τοῦ θεοῦ.	T. ἐπίσκοποι τιη.

†. Extat ibidem tom. II. p. 1. quae desinit: ἀνάθεμα ἔςω. Codex verò electoralis sic pergit: ἅυτη ἐςὶν ἡ πίςις, ἣν ἐξέθεντο ὁι πατέρες. πρῶτον μὲν κατὰ ἀρείου βλασφημοῦντος καὶ λέγοντος κτίσμα τὸν

υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ κατὰ πάσης αἱρέσεως σαβελλίου τε καὶ παύλου τοῦ σαμωσατέος τοῦ λέγοντος, ἐν ὅλῳ ἀνθρώπῳ ᾠκηκέναι τὸν θεὸν καὶ μανιχαίου καὶ ὀυαλεντίου καὶ μαρκιῶνος καὶ κατὰ πάσης αἱρέσεως, ἥτις ἐναντία τῇ καθολικῇ καὶ ἀποςολικῇ πίςει, ὅυς κατέκρινον ἐν τῇ νικαίων πόλει συνηγμένοι ἐπίσκοποι τιη.

Leontius Byzantinus tom. IX. bibl. PP. Lugd. p. 706. Apollinari Laodicaeno tribuit hanc confessionem.

Φύλ. ρνδ.	Fol. 154.
Ἐπιςολὴ ἰουλίου ἐπισκόπου ῥώμης πρὸς διονύσιον τὸν ἐπίσκοπον ἀλεξανδρείας.	Epistola episcopi Romani Iulii ad Dionysium Alexandrinum.
A. θαυμάζω πυνθανόμενος περί τινων.	T. ἐῤῥωμένος διάγεις κύριε.

†. Edidit A. Muratorius gr. et lat. in anecdotis graecis Patav. 1709. 4. p. 341. Cum dissertatione, qua Iulii non esse evincit. Leontius et Eulogius Apollinari adiudicant.

Φύλ. ρνε.	Fol. 155.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐγκύκλιος ἐπιςολή.	Eiusdem epistola encyclica.
A. πέπεισμαι μὲν ἀγαπητοί.	T. σὺν δόξῃ κληρονομίαν.
Τοῦ ἀυτοῦ περὶ τῆς ἐν χῷ ἑνότητος τοῦ σώματος πρὸς τὴν θεότητα.	Eiusdem de unione corporis cum deitate in Christo.
A. ἅγιον ἐξ ἀρχῆς γέννημα καλῶς.	T. ὄντε τὴν ἕνωσιν ἀγνοήσει.

†. Leontius Byzant. septem adfert epistolas Iulii supposititias in libro de sectis p. 526. quas inter hae duae recensendae sunt.

Φύλ. ρνζ.	Fol. 157.
Ἀντίγραφον τῆς ἰδιοχείρου πίςεως Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου κωνςαντινουπόλεως ἐπιδοθείσης παρ' αὐτοῦ αἰτήσαντι τῷ βασιλεῖ.	Exemplum fidei Flaviani, episcopi Constantinopolitani, manu propria ab ipso scriptae et imperatori poscenti exhibitae.
Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος κωνςαντινουπόλεως τῷ ἐυσεβεςάτῳ καὶ φιλοχρίςῳ ἡμῶν βασιλεῖ θεοδωσίῳ χάριν.	Flavianus episc. Constant. piissimo, Christique amanti imperatori nostro Theodosio salutem.
A. ὀυδὲν οὕτω πρέπει.	T. ἐν χριςῷ ἀναςροφήν.

†. Extat hoc fidei exemplum ante concilium Chalcedonense tom. II. act. conc. Harduini p. 7.

Φύλ. ρνη.	Fol. 158.
Ἐπιςολὴ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ῥώμης λέοντος ἀντιγραφεῖσα πρὸς ἐυτυχῆ.	Epistola archiepisc. Romani Leonis scripta ad Eutychem.
A. ἐις γνῶσιν ἡμετέραν διὰ τῶν.	T. φιλάξαι υἱὲ ποθεινότατε.

†. Extat ibidem p. 1.

Ἐπιςολὴ πέτρου ἐπισκόπου ῥαβέννης ἀντιγραφεῖσα πρὸς ἐυτυχῆ τὸν ἀρχιμανδρίτην.	Epistola Petri, episcopi Ravennatis, scripta ad Eutychem Archimandritam.
A. ἀνέγνων τὰς ςυγνὰς σου ἐπιςολάς.	T. καὶ ἀξιοτίμητε υἱέ.

†. Extat ibidem p. 22.

Ἐπιςολὴ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ῥώμης τοῦ λέοντος πρὸς Φλαβιανὸν ἀρχιεπίσκοπον κωνςαντινουπόλεως.

A. ὁπότε ὁ χριςιανικώτατος.

Epistola sanctissimi archiepiscopi Romani Leonis ad Flavianum archiepiscopum Constantinopolitanum.

T. φυλάξαι ἀδελφὲ τιμιώτατε.

†. Extat ibidem p. 1.

Φύλ. ρνθ. — Fol. 159.

Ἐπιςολὴ Φλαβιανοῦ ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως πρὸς λέοντα ἀρχιεπίσκοπον τῆς ῥωμαίων ἁγίας ἐκκλησίας.

A. ὀυδὲν ἵςησιν ἄρα τὴν.

Epistola Flaviani archiepisc. Constantinop. ad Leonem archiepiscopum sacrae Romanae ecclesiae.

T. ἡμῖν θεοφιλέςατε πάτερ.

†. Extat ibidem p. 7.

Φύλ. ρξ. — Fol. 160.

Ἐπιςολὴ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ παμμακαρίςου ἀρχιεπισκόπου ῥώμης λέοντος πρὸς Φαῦςον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην.

A. κεχαρισμένον ἐςὶν ἀεὶ ἐμοί.

Epistola sanctissimi et beatissimi archiepiscopi Romani Leonis ad Faustum presbyterum et Archimandritam.

T. τὰ τοιαῦτα διακομίζοντας.

†. Extat ibidem p. 22.

Τοῦ ἀυτοῦ πρὸς ἰουλιανὸν ἐπίσκοπον.

A. ἐι καὶ διὰ τῶν ἡμετέρων.

Eiusdem ad Iulianum episcopum.

T. θεραπευθῆναι, ὁ θεὸς κ. τ. λ.

†. Extat ibidem p. 11.

Φύλ. ρξα.	Fol. 161.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Φλαβιανὸν καὶ μαρκελῖνον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀρχιμανδρίτας κωνςαντινουπόλεως.	Eiusdem ad Faustum, Marcelinum et reliquos Archimandritas Constantinopol.
A. ἐπειδὴ διὰ τὴν αἰτίαν τῆς πίςεως.	T. ἐπιθυμοῦμεν. ὁ θεὸς κ. τ. λ.

†. Extat ibidem p. 15.

Φύλ. ρξβ.	Fol. 162.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς εὐσεβέςατον βασιλέα θεοδόσιον.	Eiusdem ad piissimum imperatorem Theodosium.
A. ὅσω τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων.	T. τὰ ἀπεςαλμένα γράμματα.

†. Extat ibidem p. 15.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν εὐσεβεςάτην πουλχερίαν.	Eiusdem ad piissimam Pulcheriam.
A. ὅσην πεποίθησιν περὶ τῆς.	T. φιλοτιμίας ἀξιωθήσεται.

†. Extat ibidem p. 18.

Φύλ. ρξγ.	Fol. 163.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐν ἐφέσῳ δευτέραν σύνοδον, ἥτις ὑπεβλήθη μὲν, ἐναπεκρύβη δὲ διὰ τὸ μὴ συγχωρηθῆναι δημοσιευθῦναι τοῖς ἐπισκόποις ὑπὸ τοῦ δυσσεβοῦς διοσκόρου τοῦ ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου.	Eiusdem ad secundum concilium Ephesinum, quae perducta quidem est, occultata verò, quia non concessum publicari episcopis ab impio Dioscoro, Alexandriae episcopo.
A. ἡ του ἡμεροτάτου βασιλέως.	T. εἰς δόξαν θεοῦ πατρὸς, ἀμήν.

†. Extat ibidem p. 19.

Φύλ. ρξδ.

Ἐπιϛολὴ τοῦ αὐτοῦ πρὸς θεοδόσιον τὸν βασιλέα, δι' ἧς ἤτησεν ἰδικὴν σύνοδον τοῖς πιϛοῖς ἐν ἰταλίας γενέσθαι μέρεσιν καὶ ἐν μηδένι ἑτέρῳ τόπῳ διὰ τὸ ὑπεναντίαν εἶναι τὴν τῶν κανόνων τὴν ἐν ἐφέσῳ δευτέραν σύνοδον.

Α. ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐν ταῖς.

Fol. 164.

Eiusdem epistola ad Theodosium imperatorem, qua rogavit, ut speciale concilium fieret pro fidelibus in Italiae partibus et nullo alio loco, eoquod canonibus contraria sit Ephesina synodus secunda.

Τ. τοῦ χριϛοῦ σκεπασθείη.

†. Extat ibidem p. 27.

Φύλ. ρξε.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν τὴν σύνοδον ἐξαιτοῦντος εἰς τὰ μέρη τῆς ἰταλίας γενέσθαι, ὡς μεμνομένου τὴν ἐν ἐφέσῳ γενομένην δευτέραν σύνοδον.

Α. τοῖς γράμμασι τῆς ὑμετέρας.

Fol. 165.

Eiusdem ad eundem petentis, ut synodus fieret in Italiae partibus, utpote culpantis secundam Ephesinam synodum.

Τ. ἐκνικηθείη τὸ κράτος.

†. Extat ibidem p. 23.

Φύλ. ρξϛ.

Θεοδωρήτου ἐπισκόπου πόλεως κύρου πρὸς διόσκορον ἀρχιεπίσκοπον ἀλεξανδρείας.

Α. μεγίϛην φέρει τοῖς συνκοφαντομένοις.

Fol. 166.

Theodoreti episcopi Cyri ad Dioscorum, archiepiscopum Alexandrinum.

Τ. οἱ σὺν ἐμοὶ προσαγορεύομεν.

†. Extat tom. III. operum gr. lat. et est inter editas epistolas LXXXIII.

Φύλ.

Φύλ. ρξη.	Fol. 168.
Ἐπιϛολὴ ἀνατολίου ἐπισκόπου κωνϛαντινουπόλεως πρὸς λέοντα, ἀρχιεπίσκοπον ῥώμης.	Epistola Anatolii, episc. Constantinop. ad Leonem, archiepisc. Romanum.
A. τῆς μὲν ὑμετέρας ἁγιωσύνης.	T. χαρισθείης ἡμῖν θεοφιλέϛατε κ. τ. λ.

†. Est huius epistolae argumentum de synodo in martyrio S. Martyris Euphemiae celebrato, praesente Marciano imperatore et Pulcheria imp. atque de honore sedis Constantinopolitanae, ut in margine notatum: περὶ τῆς τιμῆς τοῦ κωνϛαντινουπόλεως θρόνου. — ὅτι καὶ οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ συνεδρίου συνήνεσαν ἐπὶ τὴν τιμὴν τοῦ κωνϛαντινουπόλεως θρόνου. Fragmentum epistolae, quod in Cotelerii monumentis gr. et lat. extat, non eiusdem, sed alterius epistolae Anatolii ad Leonem, facta collatione, esse intellexi. De hac autem epistola nil memoratum inveni.

Φύλ. ροα.	Fol. 171.
Ἐπιϛολὴ τοῦ εὐσεβεϛάτου βασιλέως μαρκιανοῦ πρὸς τὸν μακαριώτατον ἀρχιεπίσκοπον ῥώμης λέοντα.	Epistola piissimi imperatoris Marciani ad beatissimum archiepiscopum Rom. Leonem.
A. αἱ θεῖαι καὶ ἀνθρώπινοι γραφαί.	T. καὶ τοῦ δηλωθησομένου.

†. Extat tantum latine in act. conc. Harduin. tom. II. p. 1132.

Ἐπιϛολὴ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ῥώμης τοῦ λέοντος πρὸς ἀνατόλιον ἀρχιεπίσκοπον	Epistola archiepiscopi Romani Leonis ad Anatolium, archiepiscopum

κωνςαντινουπόλεως νέας ῥώμης.

Constantinop. novae Romae.

Α. φανερωθέντος, ὡς ηὐχόμεθα.

Τ. ἑρκουλανοῦ τοῦ λαμπροτάτου.

†. Extat inter Leonis epistolas.

Φύλ. ροδ. — Fol. 174.

Ἐπιςολὴ λέοντος ἀρχιεπισκόπου πρὸς τὸν εὐσεβέςατον βασιλέα μαρκιανόν.

Epistolae Leonis archiepiscopi ad piissimum imperatorem Marcianum.

Α. μεγάλῃ χάριτι ἐλεημοσύνῃ θεοῦ.

Τ. ὑπόθεσις ἀπολέλοιπεν. ἐδόθη κ. τ. λ.

†. Extat inter Leonis epistolas.

Φύλ. ροε. — Fol. 175.

Ἐπιςολὴ τοῦ εὐσεβεςάτου βασιλέως μαρκιανοῦ πρὸς λέοντα ἀρχιεπίσκοπον ῥώμης.

Epistola piissimi imperatoris Marciani ad Leonem archiepisc. Romanum.

Α. τὴν μακαριότητα τὴν σὴν ταῖς.

Τ. τῆς σῆς ἁγιωσύνης.

†. Extat inter Leonis epistolas.

Φύλ. ροϛ. — Fol. 176.

Ἐπιςολὴ λέοντος ἀρχιεπισκόπου ῥώμης πρὸς τὴν ἐν χαλκηδόνι ἁγίαν σύνοδον.

Epistola Leonis, archiepiscopi Romani, ad sacram synodum Chalcedonensem.

Α. πᾶσαν μὲν τὴν ἀδελφότητα.

Τ. κανόνων εἶναι φύλακα.

†. Extat latine tom. II. act. conc. Harduin. p. 687.

Φύλ. ροζ. Fol. 177.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα μαρκιανόν. Eiusdem ad piissimum imperatorem Marcianum.

A. πολλή μοι αἰτία χαρᾶς. T. ὑμᾶς ἐπαρκεῖν.

†. Extat inter Leonis epistolas.

Φύλ. ροη. Fol. 178.

Ἑρμηνεία ἐπιστολῆς γραφείσης πρὸς ἰουβενάλιον ἀρχιεπίσκοπον ἱεροσολύμων παρὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ῥώμης λέοντος. Epistola scripta ad Iuvenalem archiepiscopum Hierosolymorum ab archiep. Rom. Leone.

A. δεξάμενος τῆς σῆς διαθέσεως. T. ἡμῶν τὴν ἀλήθειαν.

†. In fine additur: τέλος τῆς δευτέρας πράξεως. Finis actionis II. Extat epistola inter editas Leonis. Haec et sequentia ad concil. Chalced. pertinent.

Φύλ. ροθ. Fol. 179.

Καθαίρεσις ἡ πεμφθεῖσα παρὰ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου διωσκόρῳ. Damnatio missa Dioscoro a sancto et oecumenico concilio.

A. γίνωσκε σαυτὸν, διὰ τὴν τῶν. T. ὕπαρχον ἀλλότριον.

Τοῖς κληρικοῖς ἀλεξανδρείας τοῖς τυχοῦσιν ἐν χαλκηδόνι περὶ τῆς καθαιρέσεως διοσκόρου. Clericis Alexandrinis Chalcedone agentibus de damnatione Dioscori.

A. γινωσκέτω ἡμῶν ἡ εὐλάβεια. T. ἐκκλησίας ἐπισκόπῳ.

†. Extant haec tom. II. act. conc. Harduin. p. 378.

φύλ. ρπ. Fol. 180.

Πρόθεμα κατὰ διοσκόρου. Propositio contra Dioscorum.

A. ἦλθεν εἰς τὴν ἁγίαν σύνοδον. T. καὶ τῶν σκανδάλων.

Καθαίρεσις διοσκόρου. Damnatio Dioscori.

A. δῆλα γεγένηνται τὰ τετολμημένα. T. ἐσκόπουμεν ἐκ τῆς...

†. Est mutila et in act. conc. Harduin. non extat.

φύλ. ρπα. Fol. 181.

Δορυλαίου παρὰ ἐυσεβίου ἐλαχίστου ἐπισκόπου ποιουμένου τὸν λόγον, ὑπέρ τε ἑαυτοῦ καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐν ὁσίοις Φλαβιανοῦ τοῦ γενομένου ἐπισκόπου κων πολ. Ab Eusebio Dorylaeo minimo episcopo verba faciente tam pro se, quàm etiam pro catholica fide et pro sancto Flaviano, episcopo Constantinopolitano.

A. σκοπῶν τῷ ἡμετέρῳ κράτει. T. θειότατοι βασιλεῖς.

†. Est eius epistola ad imperatores et extat in act. conc. Harduin. tom. II. p. 69. Apud Evagrium hist. eccles. lib. 2. c. 4. habetur etiam quod sequitur, sc. μετὰ ταῦτα ἐκ κοινῆς δεήσεως usque ἀναθεματίζεσθαι.

φύλ. ρπδ. Fol. 184.

Αὐτοκράτωρ καίσαρ βασιλισκὸς, ἐυσεβὴς, νικητὴς, τροπαιοῦχος, μέγιστος, ἀεὶ σεβαστὸς, ἄυγουστος, καὶ μάρ- Imperator Caesar Basiliscus, pius, Victor, triumphator, maximus, semper Augustus, et Marcus

κος ὁ ἐπιφανέϛατος καίσαρ τιμοθέῳ τῷ εὐλαβεϛάτῳ καὶ θεοφιλεϛάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς ἀλεξανδρέων μεγάλης πόλεως.	nobilissimus Caesar, Timotheo, reverendissimo et Dei amantissimo archiepiscopo Alexandrinorum magnae urbis.
A. ὁπόσους μὲν ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς.	T. εἰρηνεύουσα τὰ ἀνθρώπινα.

†. Sunt Basilisci Augusti literae circulares, ut et in margine notatum: ἐγκύκλιον βασιλισκοῦ αὐγούϛου. His finitis minio exaratum legitur: ὡς μὲν οὖν ζαχαρίᾳ γέγραπται τῷ ῥήτορι κ. τ. λ. et desinit: συγκεῖται τοῖς γράμμασιν, quod apud eundem Evagrium in citato loco sequitur, c. 5.

φύλ. ρπε.	Fol. 185.
Τοῖς κατὰ πάντα εὐσεβεϛάτοις καὶ φιλοχρίϛοις δεσπόταις ἡμῶν βασιλισκῷ καὶ μάρκῳ αἰωνίοις νικηταῖς αὐγούϛοις, καὶ μεθ' ἕτερα.	Piissimis per omnia Christique amantissimis dominis nostris Basilisco et Marco perpetuis victoribus Augustis et post pauca.
A. διὰ πάντων ἐδειχθήσεται.	T. διὰ πολλὰ φορᾳθέντι.

†. Extat supplex hic libellus ab episcopis Asiae, qui Ephesi convenerant, ad Basiliscum scriptus in Evagrii hist. eccles. lib. 3. c. 5.

φύλ. ρπϛ.	Fol. 186.
Ἀντικύκλιον βασιλισκοῦ. Ἀυτοκράτορες καίσαρες βασιλισκὸς καὶ μάρκος.	Literae circulares Basilisci et Marci superioribus contrariae.
A. τὴν ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς.	T. οὐδενὶ ἀμφίβολον καθίϛηκεν.

†. Extat apud Evagrium lib. 3. c. 7.

Τὸ ἑνωτικὸν ζηνῶνος. — Henoticum Zenonis.

Α. ἀρχὴν καὶ σύςασιν, δύναμίν τε. — T. βασιλείας ἐπαινεθῆσεσθαι.

†. Extat ibidem cap. 14.

Φύλ. ρπζ. — Fol. 187.

Ἀντίγραφον τῶν ἐκκλησίων ἀλεξανδρέων, αἰγυπτίων καὶ λιβύων καὶ πανταπόθεν. — Rescriptum ecclesiarum Alexandrinae, Aegyptiacae et Libycae et undequaque.

Α. ὁ θεὸς ὁ ὕψιςος τὴν ςὴν. — T. τούτοις κατευνάζειν. ἀμήν.

†. Hoc apud Evagrium non inveni. In fine minio scriptum legitur: ἐπὶ τῆς βασιλείας κωνςαντίνου τοῦ πωγωνάτου, κρατησάντων τῶν ἀγαρηνῶν τὴν κύπρον, ἐδόθη ἡ μητρόπολις κυζικοῦ σὺν ταῖς ἐπισκοπαῖς αὐτῆς τῷ ἀρχιεπισκόπῳ κύπρου κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ λθ κανόνος τῆς ἐν τῇ τρούλλῳ συνόδου, sub imperio Constantini Pogonati, Agarenis Cyprum tenentibus, Metropolis Cycicum cum eius episcopatibus archiepiscopo Cypri secundum tenorem can. XXXIX. synodi Trullanae data est.

Φύλ. ρπη. — Fol. 188.

Ἐπιςολὴ Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου κων. πολ. πρὸς λέοντα ἀρχιεπίσκοπον ῥώμης. — Epistola Flaviani, episc. Constant. ad Leonem, archiepisc. Rom.

Α. εὐσεβείας καὶ τοῦ ὀρθοτομεῖσθαι. — T. προσαγορεύομεν. ἐῤῥωμένος κ. τ. λ.

Ἀντισύγγραφος τοῦ ἐν ἁγίοις παπᾶ ῥώμης πρὸς Φλαβιανὸν. — Rescriptum S. Papae Rom. Leonis ad Flavianum.

Α. πρὸς δὲ καὶ τὸ πᾶσαν. — T. σωθῆναι, ὁ θεὸς κ. τ. λ.

†. Ext. gr. et lat. tom. II. conc. Harduin. p. 3.

Φύλ. ρπθ. Fol. 189.

Τοῦ μακαριωτάτου πα-πᾶ λέοντος τῆς πρεσβυτέ-ρας ῥώμης τοῦ μεγάλου ἐπιςολὴ δογματικὴ πεμ-φθεῖσα πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις Φλαβιανὸν ἀρχιεπίσκοπον κωνςαντινουπ. κατὰ ἐυτυ-χοῦς τοῦ ματαιόφρονος καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ.

Beatissimi papae Leonis M. veteris Romae epistola dogmatica missa ad sanctum Flavianum archiepiscopum Constantinop. contra Eutychen, eius que socios.

Α. ἀναγνῶντες τὰ γράμ-ματα.

Τ. κακοδοξία καταδικά-ζεται.

†. Ext. ibidem p. 290.

Φύλ. ρϟδ. Fol. 194.

Ἐκ τῆς ἐκκλησιαςικῆς ἱςορίας θεοδώρου τοῦ ἀνα-γνώςου κων. πολ.

Ex historia ecclesiastica Theodori lectoris Constantinopolitani.

†. Ipsa historia ecclesiastica in lib. 2. intercidit. Fragmenta autem illius H. Valesius ad Calcem graecorum eccles. hist. scriptorum subiunxit. Cum verò istud his abesse videam, exscribendum et graeçe, ac latine dandum arbitror. Est verò: ταῦτα μὲν ἐν κωνςαντινουπόλει τότε ἀνέγνωσαν, ἡμεῖς δὲ τὸν λαβύρινθον τῶν ἐκθέσεων ὀψέ ποτε διανύσαντες τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν συνάγομεν. μετὰ γὰρ τὴν ἐν νικαίᾳ πίςιν ὕςερον ἐν ἀντιοχείᾳ τοῖς ἐγκαινίοις διςσὰς ἐκθέσεις ὑπηγόρευσαν. τρίτη δέ ἐςιν ἡ ἐπιδοθεῖσα ὑ-πὲρ ὑπὸ τῶν νάρκησσον ἐν ταῖς γαλλίαις τῷ βασιλεῖ κωνςάντι. τετάρτη δὲ ἡ δι' ἐυδοξίου τοῖς ἐν ἰταλίᾳ πεμ-φθεῖσα. ἐν δὲ σιρμίῳ τρεῖς ὑπηγορεύθησαν, ὧν μία ἐν ἀριμίνῳ μετὰ τῆς ὑπατείας ἀνεγνώσθη. ὀγδόη δ' ἐςὶν ἡ ἐν σελευκείᾳ, ἣν οἱ περὶ ἀκάκιον ἀνεγνώκεισαν. τε-

λευταῖα δε, ἥτις ἐν κωνςαντινουπόλει μετὰ τῆς προσθήκης ἐκδέδωται. προσέκειτο γὰρ ἀυτῇ μήτε ὀυσίαν, μήτε ὑπόςασιν ἐπὶ θεὸν λέγειν. ταύτῃ καὶ ὀυλφίας τῶν γότθων ἐπίσκοπὸς τοτε πρῶτον συνέθετο. τῶν γὰρ ἔμπροσθεν χρόνων τὴν ἐν νικκία πίςιν ἀσπάζετο, ἑπόμενος θεοφίλῳ, ὅς τῶν γότθων ἐπίσκοπος ὤν τῇ ἐν νικαίᾳ συνόδῳ παρὼν καθ' ὑπέγραψε. τοσαῦτα μὲν περὶ τούτων ἐιρείσθω. Haec quidem tunc Constantinopoli lecta sunt. Nos verò Labyrinthum expositionum tandem expedientes earum recensionem colligimus. Nam post fidem Nicaenam postea Antiochiae in encaeniis duplex expositio indicata fuit. Tertia autem est, quae a Narcisso in Galliis Constanti imp. tradita erat. Quarta est, quae ab Eudoxio Italicis missa fuit. Sirmii verò tres promulgatae sunt, quarum una Arimini cum missilibus lecta erat. Octava est Seleuciana, quam Acacius legit. Postrema verò, quae Constantinopoli cum additione edita fuit. Additum enim, neque substantiam, neque hypostasin de Deo dicere. Huic et Ulphila Gothorum episcopus tunc primum consensit. Prioribus enim temporibus fidem Nicaenam amplexus erat, secutus Theophilum Gothorum episcopum, qui concilio Nicaeno praesens subscripsit. Haec quidem de his dicta sunto.

φύλ. ρϞε.	Fol. 195.
Ἐπιςολὴ γραφεῖσα παρὰ ἰωάννου τοῦ τῆς ὀσίας μνήμης ἀρχιεπισκόπου τῆς βασιλευούσης ταύτης πόλεως καὶ ὀικουμενικοῦ πατριάρχου ἰῶ τῷ τῆς ὀσίας μνήμης γενομένῳ ἀρχιεπισκό-	Epistola scripta a Ioanne sanctae memoriae archiepiscopo regiae huius urbis et oecumenici patriarchae ad Ioannem sanctae memoriae archiepiscopum Hierosolymorum

πῳ ἱεροσολύμων καὶ πᾶσι τοῖς μὴ ἐνδημοῦσι τηνικαῦτα μητροπολίταις.

rum et omnes, qui tunc aberant, metropolitas.

A. τοῖς συμψύχοις καὶ ὁμοδόξοις.

T. ἐκπέμψαι ἐσπουδάσαμεν.

†. Ext. gr. et lat. tom. II. p. 1341. concil. Harduin. in conc. Constantinop. sub Mena.

Ἄλλη ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ τῆς ἁγίας μνήμης οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἰδικὴ γραφεῖσα ἐπιφανίῳ τῷ τῆς θεοφιλοῦς μνήμης γενομένῳ ἐπισκόπῳ τύρου.

Alia epistola eiusdem oecumenici patriarchae specialiter scripta ad Epiphanium piae memoriae episcopum Tyri.

A. ὁ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον.

T. σπούδασον θεοφιλέστατε. Ext. ibidem.

Ἀντίγραφον ἰωάννου ἱεροσολύμων ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐπισκόπων πρὸς ἰωάννην τὸν κωνσταντινουπόλεως ἀρχιεπίσκοπον.

Rescriptum Ioannis Hierosolymorum archiepiscopi, ei que subiectorum episcoporum ad Ioannem Constantinop. archiepiscopum.

A. ἐπειδὴ διπλῆ τίς ἐστιν.

T. καὶ γαληνοτάτου ἡμῶν βασιλέως. Ibidem.

φύλ. ρϛʹ.

Fol. 196.

Ὑπογραφαὶ τῶν ἁγίων ἐπισκόπων.

Subscriptiones episcoporum sanctorum.

A. ἰωάννης ἐλέει θεοῦ κ. τ. λ.

T. ἀπολώνιος ἐλέει θεοῦ κ. τ. λ.

†. Sunt numero XXXI et ibidem extant.

φύλ. ρϟζ. Fol. 197.

Ἐπιστολὴ ἐπιφανίου ἐπισκόπου τύρου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν πρὸς τὴν ἐν δημοῦσαν ἐν κωνσταντινουπόλει.

Epistola Epiphanii episcopi Tyri et subiectorum ad synodum Constantinopolitanam.

A. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῆς εἰρήνης θεός.

T. παντελῶς ἐξελήλαται.

†. Extat ibidem p. 1346.

φύλ. σ. Fol. 200.

Ὑπογραφαί.

Subscriptiones.

A. ἐπιφάνιος ἐλέει θεοῦ.

T. ἡ ἁγία σύναξις.

†. Extat ibidem et hic finis est synodi.

φύλ. σδ. Fol. 204.

Τῷ τὰ πάντα ἁγιωτάτῳ ἱερωτάτῳ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ νικολάῳ πάπα τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης Φώτιος ἐπίσκοπος κωνσταντινουπόλεως, νέας ῥώμης.

Sanctissimo, Sacerrimo fratri et consacerdoti Nicolao papae Photius episcopus Constantinopolis novae Romae.

A. ὅτε τῆς ἱεραρχίας κατὰ νοῦν.

T. τῇ ζωαρχικῇ καὶ ὁμοουσίῳ κ. τ. λ.

†. Fabricius hanc epistolam inter ineditas recenset.

φύλ. σζ. Fol. 207.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν.

Eiusdem ad eundem.

A. ἀγάπης μὲν, ὡς ἀληθῶς.

T. καὶ σώματος προταχεύοιτο.

† Extat latine apud Baronium ad A. 861. n. 34.

Φύλ. σιε. Fol. 215.

Τοῦ ἐν μονοτρόποις ἁγιωτ. καὶ Φιλοσ. κύρου νικηφόρου τοῦ πρεσβυτέρου τοῦ βλεμίδου πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα κυρ. θεόδωρον δοῦκαν τὸν λάσκαριν περί τινων δογματικῶν συζητημάτων.

Monachi sanctissimi et sapientissimi domini Nicephori presbyteri Blemidae ad piissimum imperatorem D. Theodorum Ducam Lascarin de quaestionibus quibusdam dogmaticis.

A. ὁ αἰτῶν ἐν ου καιρῷ.

T. καθὼς ἐθεολόγησαν οἱ τοῦ πνεύματος.

†. Inter inedita recensetur.

Φύλ. σκα. Fol. 221

Ἰῶ τοῦ βέκονος πατριαρχοῦντος κωνςαντινουπόλεως νέας ῥώμης ἀπολογετικὸς λόγος εἰς εἰρήνην καὶ ἕνωσιν τῶν ἐκκλησίων καὶ συμφωνίαν καὶ δογμάτων ἔννοιαν. ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ μιχαὴλ παλαιολόγου τοῦ ἐκπεπτωκότος.

Ioannis Becci, seu Vecci patriarchae Constantinopolis novae Romae oratio apologetica de pace et unione ecclesiarum et concordia et dogmatum notione, sub imperio Michaelis Palaeologi eiecti.

A. πρόσεχε ὦ οὐρανὲ καὶ λαλήσω.

T. ἐν τῇ τῆς ἀνταποδόσεως ἡμέρᾳ.

†. Dicitur extare gr. et lat. in Allatii graecia orthodoxa.

Φύλ. σκδ. Fol. 224.

Ἐπιςολὴ πεμφθεῖσα ἀπὸ πάπα ῥώμης κυρ. ἀνδριανοῦ πρὸς τὸν ἁγιώτατον ἀρ-

Epistola missa a papa Rom. D. Hadriano IV. ad sanctissimum archie-

χιεπίσκοπον θεσσαλονικῆς κυρ. βασίλειον ἀχριδηνόν.

piscopum Thessalonicae Basilium Achridenum.

A. ἐξ ὅτου διὰ τοῦ παλαιοῦ.

T. θέλομεν ἡμῖν δηλώσασθαι.

†. Extat latine tom. VI. P. 2. p. 1339. actor. conc. Harduin. et est epistola VII. graece et latine prodiit in Leunclavii iure graeco-romano p. 305.

Φύλ. σκε. Fol. 225.

Ἀντίγραμμα τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου θεσσαλονικῆς κυρ. βασιλείου τοῦ ἀχριδηνοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν ἁγιώτατον πάπαν ῥώμης κυρ. ἀνδριανόν.

Rescriptum sanctissimi archiepiscopi Thessalonicae D. Basilii Achrideni ad eundem sanctissimum papam Rom. D. Hadrianum.

A. ἀνέγνωμέν σου τὴν ἐπιστολήν.

T. οἱ δοῦλοι ὑπηρετήσομεν.

†. Extat gr. et lat. in Leunclavii iure graeco-romano tom. I. p. 307.

Φύλ. σκϛ. Fol. 226.

Σχόλιον τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου ἀντιοχείας θεοδώρου τοῦ βαλσάμων εἰς τὸν κθ κάνονα τῆς ἐν χαλκηδόνι συνόδου.

Scholium sanctissimi patriarchae Antiochiae Theodori Balsamonis in canonem XXIX. concilii Chalcedonensis.

A. ὁ μὲν κανὼν διορίζεται.

T. αὐτῷ προνομία.

†. Est in canonem XXVIII. de privilegiis throni Constantinopolitani. Eiusdem verò scholia in sacros canones prodiere latine Parisiis 1561. f. Integriora verò gr. et lat. in Beveregii synodico Oxon. 1672. f.

Ἐπισολὴ ὀνωρίου ῥώμης βασιλέως πρὸς τὸν βασιλέα ἀρκάδιον τὸν καὶ ἀυτάδελφον ἀυτοῦ.

Epistola Honorii imperatoris Romani ad imp. Arcadium et fratrem.

A. ὀυκ οἶδα, ποῖα ἀνταρτικὴ.

T. καὶ κατευθύνουσιν.

†. Extat et quae sequuntur in actis concil. edit. Reg. et Labbei.

Φύλ. σκζ. Fol. 227.

Κανὼν τῆς ἐν ἀγκύρᾳ ιβ. τοὺς πρὸ τοῦ βαπτίσματος τεθνηκότας κ. τ. λ.

Canon. XII. conc. Ancyrani. Ante baptismum mortuos etc.

Σχόλιον τοῦ βαλσάμων.

Scholium Balsamonis.

A. τῷ παρόντι κανόνι χρησάμενος.

T. τὸν μαξιμιανὸν τὸν ΧΠ ἐπίσκοπον.

†. Sequuntur duo in Can. IX et XVII. conc. Chalced. de quibus v. Beveregii synodicon.

Φύλ. σκη. Fol. 228.

Λε κεφ. ἐκ τῆς ἐκκλησιασικῆς ἱσορίας τοῦ σοκράτου ζ τόμ.

Cap. XXXV. ex Socratis ecclesiastica historia lib. VII.

A. πάλιν περὶ ἐπιλογῆς.

T. ἡσύχαζε πράγματα.

†. Sequuntur adhuc cap. XXXVI et XXXVII. ex eodem tractata. v. Edit. Socratis.

Φύλ. σλ. Fol. 230.

Κανὼν τῶν ἁγίων ἀποσόλων ιδ. ἐπίσκοπον μὴ ἐξεῖναι κ. τ. λ.

Canon XIV. sanctorum Apostolorum. Episcopo etc.

Σχόλιον τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου ἀντιοχείας τοῦ

Scholium sanctissimi patriarchae Antiochiae

βαλσάμων εις την εξήγησιν του ιδ. καν. των αγίων αποςόλων. | Balsamonis in expositionem can. XIV. sanct. Apostol.

A. από του παρόντος ιδ. κανόνος. | T. όπερ εςιν ασύγνωςον.

†. Videsis Beveregiis synodicon.

Codex CCVIII.

Membranaceus, membrana solida, textu miniato, atramento flavescente, literis minutis, nitidis que, columnis duabus, ad finem tribus, in folio, foliis 248, Saec. X, a Ioan. presb. magnae ecclesiae exdico exaratus, foliis ultimis laceris et corrosis, inscriptus.

Ἐρωτήσεις καὶ λύσεις εἰς τὸ κατὰ ματθαῖον ἐναγγέλιον. | Quaestiones et solutiones in evangelium Matthaei.

†. Cum initium mutilum sit, verum eius titulum et auctorem ignoro. Textus primus et explicatio eius haec est: τὸ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. περὶ τῆς προτέρας τοῦ χριςοῦ παρουσίας λέγει καὶ τῆς ἐσχάτης. ἐι καὶ μὴ τοῦτο τέως νοοῦν ἕως ὃυ ἐις ζήτησιν ἦλθον τοῦ κηρυττομένου. Novi quaestiones in Matthaeum nomine Titi Bostrensis latine editas. Cum verò ad manus non essent, conferre nequii. Videtur verò esse catena in Matthaeum. Primus enim expositor, qui occurrit, Pelusiota est. Sequuntur Origenes et Basilius, quos in margine citatos reperi. Desinit autem: διὰ τοῦτο οὖν ἀγωνισώμεθα τῶν αἰωνίων ἀπολαῦσαι ἀγαθῶν χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ὑιοῦ κ. τ. λ. uti Ioan. Chrysostomus finire solet. In fine possessores haec adscripsere: βεληγγώςηδος ὁ ἐυτελὴς καὶ

ταπεινὸς ἐπίσκοπος γεώργιος. — ἐγεγόνη ἡ παροῦσα ἐγγραφὴ μην. ἰανου. ινδ. Δ. ἀπὸ χειρὸς τοῦ κυρίου θεοδώρου τοῦ ὑπερτίμου. Belegostedis vilis et humilis episcopus Georgius. — Facta est haec inscriptio mense Ianuario indict. IV. manu D. Theodori hypertimi. Qualis locus Belegostes sit, equidem nescio, nisi potius legendum sit, Belae custos. Eodem modo infra legitur: ὁ τα πεινὸς ἐπίσκοπος βεληγώστηδος γεώργιος καὶ μέγας οἰκονόμος τῆς ἁγίας ἐπισκοπῆς βεληγωστήδως.

Φύλ. ρζ.	Fol. 107.
Ἐκλογαὶ διαφόρων ἑρμηνευτῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην ἅγιον εὐαγγέλιον.	Eclogae variorum interpretum in evangelium secundum Ioannem.
Α. χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἡ τῶν λοιπῶν.	Τ. τοῦ χριστοῦ εὐσέβειαν κεκτημένους.

†. Primi expositores citantur Basilius, Origenes, Ioannes, Cyrillus, Athanasius, Diodorus, Theodoretus etc. Supra titulum recentiore manu Ioan. Chrysostomo adscribuntur. In fine librarius hoc addidit: τέλος σὺν θεῷ τοῦ κατὰ ἰωάν. ἁγίου ἐυαγγελίου σὺν τῷ κειμένῳ καὶ τῆς ἑρμηνείας γραφὲν διὰ χειρὸς ἰωάννου πρεσβυτέρου καὶ ἐκδίκου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας μηνὶ ἰουνίῳ κ. ἔτους ,ςυπς. ἰν. ς. Finis cum Deo sancti evangelii secundum Ioannem cum textu et expositione. Scriptum manu Ioannis presbyteri et exdici magnae ecclesiae mensis Iunii XX. anno 6486, seu aera Christi 978. Huic inscriptioni alia et alterius recentioris manus subiecta est: ἐδόθη εἰς τὴν ὑπεραγίαν θκον παρὰ θεοφυλάκτου τοῦ σπαθαρίου τοῦ Μ βιβλία γ. τὸ μὲν ἓν ἔχον τὰ ἠθικὰ τοῦ ἁγίου βασιλείου καὶ τὸ ἕτερον τοῦ χρυσοστόμου ἑρμηνεία τοῦ ἐυαγγελίου τοῦ κατὰ ματθαῖον καὶ τοῦ κατὰ ἰωάνν.

ἐν συντόμῳ καὶ τὴν πρὸς κορινθίους ἐπιςολήν. — Editi sunt in honorem sanctissimae Deiparae a Theophylacto Protospathario M. libri tres, quorum unus continet ethica sancti Basilii, alter Chrysostomi expositionem evangeliorum secundum Matthaeum et Ioannem in epitoma et epistolam ad Corinthios. Num ergo ad ipsum referri possunt priores catenae?

Φύλ. σλε.	Fol. 235.
Ἔκφρασις τοῦ κατὰ λουκᾶν ἁγίου ἐυαγγέλιου.	Ephrasis sancti evangelii secundum Lucam.
Α. ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν.	Τ. προκοπούσης, ὡς ἐςιν μᾶλλον.

†. Post textum allatum expositio incipit: ἐπειδὴ ὑπέρογκον ἦν τὸ ἐπιχείρημα ἄνθρωπον ὄντα θεοῦ διδασκαλίαν συγγράφειν, εἰκότως ἀπολογεῖται ἐν τῷ προοιμίῳ. Sunt verò patres, qui citantur. Victor presbyter, Origenes, Chrysostomus, Severus, Titus, Anonymus, Cyrillus. Finis est mutilus. Est verò capitis primi.

Codex CCIX.

Membranaceus, membrana crassa et veteri, atramento flavescente, charactere minuto et eleganti, in folio, foliorum numero 160, Saec. X, probe conservatus et inscriptus.

Τοῦ μακαρίου θεοδωρήτου εἰς τὰ ἄπορα τῆς θείας γραφῆς κατ' ἐκλογήν.	Beati Theodoreti (ep. Cyri) de selectis sacrae scripturae quaestionibus ambiguis.
Α. καὶ ἄλλοι μὲν φιλομαθεῖς.	Τ. ἐπανόδου τῶν αἰχμαλώτων.

†. Sunt

†. Sunt in Genesin quaestiones CXII. At finis ultimae quaestionis non est, ἀλλὰ ζώντων, ut in editione, sed continuatur: διοδώρου. ὀσύρος ἔχει. ῥουβὴν πρῶτο τὸ κόσμου κ. τ. λ. et interiectis aliis adhuc interpretibus desinit: καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως γενναδίῳ κατὰ τὴν προεγκειμένην ἱςορίαν. — In exodum quaestiones LXXI. — In leviticum XXXVIII. — In numeros LI. — In deuteronomium XLVI. — In Iesum Nave XX. — In iudices XXVIII. — In lib. IV. Regum, foliorum ordine turbato. In lib. IV. quaest. LVII. est: πόσοι ἰωάνναι εἰς τὸ κήρυγμα γεγόνασιν; et quaest. LVIII. πόσοι ζαχάριαι γεγόνασιν; quae duae quaestiones in editione desunt. — In Ruth. — In lib. II. paralipomenon. Omnia haec gr. et lat. prodiere Paris. 1642. fol. tom. V.

Φύλ. ρνϑ. Fol. 159.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς προφήτας καὶ εἰς τὰς ἐκδόσεις, δι' ἣν αἰτίαν ἐκδέδονται ὑπὸ τῶν ἑβδομήκοντα. ἔτι δὲ ὑπὸ ἀκυλᾶ, θεοδοτίωνος, συμμάχου καὶ τοῦ ἁγίου λουκιανοῦ, ἰωσήππου τε καὶ τῶν β̄ ἀνωνύμων καὶ ἐν ποίοις χρόνοις ἐκδέδονται καὶ εὕρειυται αἱ αὐταὶ ἐκδόσεις.

Eiusdem in prophetas et editiones, cur a septuaginta factae sint. Insuper ab Aquila, Theodotione, Symmacho et S. Luciano, Iosepho et duobus anonymis et quibus temporibus factae et inventae sint eaedem editiones.

A. τὴν τοῦ ἀνϑρώπου ἀεὶ ϑέλων.

T. οὐ μικρὸν τοῖς ἀγνοοῦσιν.

†. Hoc ipsius opusculum nec in editis, nec alibi invenire potui. Discrepat autem ab illa Athanasii variarum editionum expositione, quae bis ter

ve in nostris codicibus occurrit. De Luciano ait, eum magnum ascetam et martyrem fuisse.

Codex CCX.

Membranaceus, membrana veteri et solida, charactere eleganti, columna duplici, in quarto, foliis 256, Saec. XI. exaratus a Ios. monacho et possessus a Ioan. Masebiano et Georgio Cale, sine accentu et spiritu quandoque, sine signo interrogationis, τὸ αε pro ε et τὸ η pro ι et vicissim saepe positis, vocabulis multis perperam cohaerentibus, aut separatis, bene conservatus et inscriptus.

In fol. 1. Chartaceo.

Τὸ κατὰ ἰωάννην ἅγιον εὐαγγέλιον ἀναγινώσκεται ἀπὸ τῆς λαμπρᾶς καὶ ἁγίας κυρ. τοῦ πάσχα μέχρι τῆς κυρ. τῆς ἁγίας πῆς, ἀπὸ δὲ τῆς β τῆς μετὰ τὴν πὴν ἄρχεται τὸ κατὰ ματθαῖον ἅγιον εὐαγγέλιον μέχρι τῆς κυρ. τῆς μετὰ τὴν ὕψωσιν. ἀπὸ δὲ τῆς β τῆς μετὰ τὴν κυρ. τὴν μετὰ τὴν ὕψωσιν ἄρχεται τὸ κατὰ λουκᾶν ἅγιον εὐαγγέλιον μέχρι ἑβδομ. ιβ. καὶ ἐκ τότε ἄρχεται τὸ κατὰ μάρκον ἅγιον εὐαγγέλιον β. γ. δ. ε. ς. σα δὲ καὶ κυρ. πάλιν ὁ λουκᾶς.

Secundum Ioannem sanctum evangelium legitur ab alma et sancta dominica paschatis usque ad dominicam sanctae pentecostis. A secunda verò post pentecosten incipit secundum Matthaeum sanctum evangelium usque ad dominicam post exaltationem. A secunda autem dominica post exaltationem incipit secundum Lucam sanctum evangelium per XII. hebdomades. Et tunc incipit secundum Marcum sanctum evangelium 2. 3. 4. 5. 6. At sabbato et dominica Lucas rursus.

†. Compara haec cum nota Fabricii tom. X. p. 233. n. 5.

†. Haec recentiori manu scripta sunt, quibus possessor alius haec subiecit: *μνήσθητι κύριε τοῦ δούλου σου ἰωάννου ἀμασευβήχς αὐτοῦ καὶ τέκνων.* Memento domine servi tui Ioannis Masebiani, ipsius et liberorum. Et alius: *μνήσθητι κύριε τῆς ψυχῆς τοῦ καὶ κεκτημένου δούλου σου γεωργίου καὶ κάλης καὶ συγχώρησον αὐτὸν πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἀμὴν.* Memento domine animae possessoris quoque servi tui Georgii et Calis et ignosce ipsi omne delictum voluntarium et involuntarium, Amen.

In fol. 1. membranae.

Σημειωτέον διὰ τοὺς τὰ λ̄ παρεξηγουμένους ἀργύρια καὶ ἐις ρ̄ Ν̊ Ν̊ ἀπολογιζομένους, ὅτι ἐβώνως ἐιπὼν ἐμφαίνει, μὴ πλείων τούτων εἶναι πιςεύειν. καὶ ὄντος γε μὲν ὄυτως. Φασὶ δέ τινες, λεπτὰ μὲν καλεῖσθαι τὰ ἀσσάρια, ἤγουν νούμια, ξ̄ δὲ ἀσαρίων ὑπῆρχε τότε τὸ δηνάριον. ρ̄ δὲ δηναρίων ὁ ἀργύριος καὶ πέπραται ὁ κύριος ἐις λ̄ ἀργύρια, ἅτινα συνάγεται τρὶς χίλια δηνάρια τινούμενα ἐν χρυσῷ Ν̊ Ν̊. ρ̄.

Notandum propter eos, qui triginta argenteos male interpretantur et ad centum numismata supputant, quod vili pretio dicens non plus his esse credendum denotet. Et sic quidem ille. Aiunt verò quidam, minutos vocari asses, seu nummulos. LX autem assium erat tunc denarius. Centum verò denariorum argenteus. Et dominus venditus est XXX argenteis, qui conficiunt 3000 denariorum solvendorum in auro numismatis C.

†. Scriptum hoc est manu antiqua. Est verò fragmentum Maximi confessoris de XXX argenteis quod et apud Nesselium tom. II. p. 263. n. 6. occurrit. Graece extat in typico ecclesiae Hieros. fol. 180. seu υ ω ιιι. Confer hac de re Ioach. Camerarium.

Ἐυσήβιος καρπιανῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ ἐν κυρίῳ χαίρειν.	Eusebius Carpiano dilecto fratri in domino salutem.
A. ἀμμώνιος μὲν ὁ ἀλεξανδρεὺς.	T. λέγοντας ἀυτοὺς ἐυρήσεις. ἔῤῥοσο ἐν κῷ.

†. Extat haec epistola in Fabricii bibl. graeca vol. VI. p. 97.

Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ ματθαῖον ἐυαγγελίου.	Argumentum evangelii secundum Matthaeum.
A. κατὰ ματθαῖον ἐυαγγέλιον ἐπιγέγραπται.	T. ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος ἀμὴν.
Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ μάρκον ἐυαγγελίου.	Argumentum evangelii secundum Marcum.
A. κατὰ μάρκον ἐυαγγέλιον.	T. καὶ ἀπαγγείλω τοῖς μαθηταῖς.

†. Haec et reliqua duo argumenta evangeliorum cum indicibus capitum et lectionariis graece prodiere Rigae 1788. 8. Cui evangeliorum editioni notae et variantes lectiones plurimorum codicum subiectae sunt.

Ἐυαγγέλιον κατὰ ματθαῖον τῇ κυρ. πρὸ τῆς χριςοῦ γεννήσεως.	Evangelium secundum Matthaeum dom. ante Christi nativitatem.
A. βίβλος γενέσεως ἠησοῦ χριςοῦ.	T. ἕως τῆς συντελείας του αἰῶνος, ἀμὴν.

†. In marginibus initium et finis lectionum ecclesiasticarum, ut et in sequentibus evangeliis notantur. Ex quo patet, hunc codicem ad usum ecclesiasticum destinatum fuisse. In fine legitur: *τὸ κατὰ ματθαῖον ἅγιον ἐυαγγέλιον ἐξεδόθη ὑπ' ἀυτοῦ ἐν ἱερουσαλὴμ μετὰ χρόνους ὀκτὼ τῆς χριστοῦ ἀναλήψεως. στίχων ͵βυ.* Sanctum evangelium secundum Matthaeum editum est ab ipso Hierosolymis octo annis post Christi ascensionem vers. 2400. Hic autem versuum numerus in aliis codicibus diversè notatur.

Φύλ. ογ. Fol. 73.

Ἐυαγγέλιον κατὰ μάρκον κυρ. πρὸ τῶν Φώτων.	Evangelium secundum Marcum dom. ante Lumina.
A. *ἀρχὴ τοῦ ἐυαγγελίου.*	T. *τῶν σημείων, ἀμήν.*

†. In fine non notatur, quando et quot versibus scriptum sit.

Φύλ. ρις. Fol. 116.

Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ λουκᾶν ἁγίου ἐυαγγελίου.	Argumentum sancti evangelii secundum Lucam.
A. *κατὰ λουκᾶν ἐυαγγέλιον.*	T. *βλεπόντων καὶ μαθητῶν.*

†. Est cum indice cap. LXXXIII, in cuius fine legitur: *Δέον γινώσκειν, ὅτι ἄρχεται ὁ λουκᾶς ἀναγινώσκεσθαι ἀπὸ τῆς κυρ. μετὰ τὴν ὕψωσιν. ὅτε (τότε) γὰρ καὶ εἰς ἡμέραν (ἰσημερία) γίνεται, ὃ καλεῖται νέον ἔτος.* Sciendum, Lucam incipi legi a dom. post exaltationem. Tunc enim aequinoctium fit, quod dicitur novus annus.

φύλ. ρη.	Fol. 118.
Τὸ κατὰ λουκᾶν ἅγιον εὐαγγέλιον.	Secundum Lucam sanctum evangelium.
Α. ἐπειδή περ πολλοί.	T. καὶ εὐλογοῦντες τὸν θεὸν, ἀμήν.

†. In fine legitur: τὸ κατὰ λουκᾶν εὐαγγέλιον ἐξεδόθη μετὰ χρόνους ιε τῆς τοῦ χριςοῦ ἀναλήψεως. ἔχων ςίχους δισχιλίους ὀκτακοσίους. Secundum Lucam evangelium editum est XV annis post Christi ascensionem habens versus 2800.

φύλ. ρϟς.	Fol. 196.
Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου.	Argumentum evangelii secundum Ioannem.
Α. κατὰ ἰωάννην εὐαγγέλιον.	T. καὶ πέπονθεν.

φύλ. ρϟζ.	Fol. 197.
Ἐυαγγέλιον κατὰ ἰωάννην.	Evangelium secundum Ioannem.
Α. ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος.	T. τὰ γραφόμενα βιβλία. ἀμήν.

†. In fine legitur: τὸ κατὰ ἰωάννην εὐαγγέλιον συνεγράφη μετὰ χρόνους λβ τῆς τοῦ χριςοῦ ἀναλήψεως. Evangelium secundum Ioannem conscriptum est XXXII. annis post Christi ascensionem.

φύλ. σμς.	Fol. 246.
Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγ. κυρ. τοῦ πάσχατος εὐαγ. κατὰ ἰω. ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. Ⱡ διὰ ἰησοῦ χριςοῦ ἐγένετο.	Sancta et magna dom. paschatis evangelium secundum Ioannem. In principio erat verbum. Tunc per Iesum Christum facta sunt.

†. Est hoc lectionarium, quale in editione Rigana invenire est. Differt tamen.

φύλ. σνβ.	Fol. 252.
Συναξάριον σὺν θεῷ τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ μ. δεκεμβρίῳ, ῷ ἀρχὴ· τῆς παίδων καὶ τοῦ ὁσίου συμεών κατὰ λουκᾶν κεφ. ιη. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ναζαρὲθ. ✝ ἐκ τοῦ ςόματος αὐτοῦ.	Synaxarium, iuvante Deo, totius anni, mense Decembri. Cui principium: Puerorum et sancti Symeonis. Secundum Lucam cap. XVIII. Illo tempore venit Iesus in Nazareth. Tunc ex ore ipsius.

†. In fine horum omnium, quantum deletis fere literis legi potest: *ειμὶ κῦ ἐν ἀθυμίᾳ ἰώσηφ $\frac{\chi}{\alpha}$. οἱ ἀναγινώσκωντες εὔχεσθέ μοι διὰ τὸν κύριον. δόξα τῷ δώντι τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος. ῷ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμὴν.* Sum, domine, in tristitia Iosephus monachus. Lectores precamini pro me per dominum. Gloria danti principium et finem, cui gloria in saecula saeculorum. Amen. Cum maximi intersit, lectionis veritatem in verbo divino indagare, aliorum exemplo horum evangeliorum lectiones variantes ad R. Stephani editionem collegi. Illud ab aliis observatum, latinam vulgatam ex Origene et Chrysostomo corruptam fuisse, quorum ille allegoriis, hic facundia abreptus uterque addidissent vel omisissent. Certe eorum auctoritas parum valet, si praestantes textus perpetui codices contra eos consentiant. Scimus autem, S. Hieronymum nimium Origenis imitatorem fuisse.— Tabulae canonum quatuor evangelistarum in sequenti codice primo et secundo asseri adnexae sunt.

Codex CCXI.

Membranaceus, membrana veteri et solida, atramento flavescente, titulis et initialibus miniatis, vario colore pictis et auratis, charactere maiusculo et eleganti, in folio, foliorum numero 224, Saec. XI. exaratus, probe conservatus et inscriptus.

Λουκᾶ ἐυαγγελιϛοῦ πράξεις ἀποϛόλων.	Lucae evangelistae actus Apostolorum.
A. τὸν μὲν πρῶτον λόγον.	T. παῤῥησίας ἀκολύτως.

†. Capita, quibus constant, in margine superiori aut inferiori posita sunt. Numerantur verò XL. quorum primum incipit: περὶ τῆς ἐξ ἀναϛάσεως κ. τ. λ. XL. verò περὶ διαλέξεως. In editione Rigana eiusmodi capita, sed cum discrimine reperiuntur. In margine etiam notatur, quo tempore lectiones fiant. Ad usum ergo ecclesiasticum hunc quoque codicem destinatum fuisse inde apparet, addito initio et fine cuiuslibet lectionis. Spiritus modo rotundè, modo in anguli morem ⊣ ⊢ notantur.

Φύλ. νδ.	Fol. 54.
Ὑπόθεσις τῆς ἰακώβου ἐπιϛολῆς.	Argumentum Iacobi epistolae.
A. ἐπειδὴ ἀυτὸς ἰάκωβος.	T. ἄφεσιν ἁμαρτίων. καὶ οὕτως κ. τ. λ.

†. Hoc et reliqua argumenta, quae et in editione Rigana extant, ad Euthalium auctorem referuntur, cuius tamen nomen non adscriptum.

Ἐπιϛολὴ ἰακώβου καθολικὴ.	Epistola Iacobi catholica.
A. ἰάκωβος Θεοῦ καὶ κυρίου.	T. καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτίων.

†. Ca-

†. Capita VI, quibus constat, supra et infra in margine minio scripta. Haec capitum divisio, uti argumenta Euthalio quoque tribuitur. Differunt verò aliquantum ab editione Rigana. Sic ultimum: ὅτι διακονητέον τῇ τοῦ πλησίου σωτηρίᾳ σίχοι κε. In hoc codice deest. In fine: τοῦ ἁγίου ἀποσόλου ἰακώβου ἐπισολή. σίχων Cμβ. Sancti Apostoli Iacobi epistola, versuum 242.

Φύλ. νθ. Fol. 59.

Ὑπόθεσις τῆς ἐπισολῆς πέτρου.	Argumentum epistolae Petri.
A. ἐπειδὴ ὁ πέτρος αὐτός.	T. τῷ κριτῇ, καὶ ὄντως τελείοι κ. τ. λ.

†. Prodiit in editione Rigana, solo initio differente. Pergit enim: τοῖς ἐν διασπορᾷ οὖσιν ἰουδαίοις καὶ γενομένοις χρισιανοῖς γράφει τὴν ἐπισολὴν διδασκαλικήν.

Ἐπισολὴ πέτρου πρώτη.	Epistola Petri prima.
A. πέτρος ἀπόσολος ἰῦ χῦ.	T. τοῖς ἐν χῷ ἰῦ. ἀμήν.

†. Argumenta VIII. in contextu supra et infra posita in edit. Rigana extant. In fine: ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης σίχων Cλς. Scripta Romae vers. 236.

Φύλ. ξδ. Fol. 64.

Ὑπόθεσις τῆς β̄ ἐπισολῆς πέτρου.	Argumentum 2 epistolae Petri.
A. ἐπειδὴ καὶ ταύτην.	T. τοῦ σκοποῦ τῆς πίσεως.

†. Argumentum hoc cum suis 4. capitibus in editione citata etiam habetur.

Φύλ. ξε. Fol. 65.

Ἐπισολὴ πέτρου δευτέρα.	Epistola Petri secunda.
A. συμέων πέτρος δοῦλος.	T. καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος. ἀμήν.

φύλ. ξη. Fol. 68.

Ὑπόθεσις ἐπιστολῆς ἰωάννου α. — Argumentum epist. Ioannis I.

A. ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ ἰωάννης. — T. ἀπὸ τῶν εἰδώλων.

†. Hoc et ipsius cap. VII. in editione citata occurrunt.

φύλ. ξθ. Fol. 69.

Ἐπιστολὴ ἰωάννου πρώτη. — Epistola Ioannis prima.

A. ἦν ἀπαρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν. — T. ἑαυτὰ ἀπὸ εἰδώλων.

†. In fine: *ἰωάννου εὐαγγελιστοῦ ἐπιστολὴ α ἐγράφη ἀπὸ ἐφέσου. στίχων* Cod. Ioannis Evangelistae epistola I. exarata est Ephesi versuum 274.

φύλ. οδ. Fol. 74.

Ὑπόθεσις τῆς ἰωάννου β ἐπιστολῆς. — Argumentum Ioannis secundae epistolae.

A. ταύτην ὡς πρεσβύτερος. — T. τοὺς τοιούτους χαίρειν.

†. Idem cum cap. ibidem extat.

φύλ. οε. Fol. 75.

Ἐπιστολὴ ἰωάννου δευτέρα. — Epistola Ioannis secunda.

A. ὁ πρεσβύτερος ἐκλεκτῇ. — T. τῆς ἐκλεκτῆς, ἀμήν.

†. In fine: *τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ ἀποστόλου ἐπιστολὴ β.* omisso versuum numero.

Ὑπόθεσις τῆς ἰωάννου τρίτης ἐπιστολῆς. — Argumentum Ioannis tertiae epistolae.

A. ἐστὶν ἡ ἐπιστολή. — T. αὐτῷ τὰ κάλλιστα.

†. Idem cum cap. III. ibidem extat.

Φύλ. ος.	Fol. 76.
Ἰωάννου ἐπιςολὴ τρίτη.	Ioannis epist. III.
Α. ὁ πρεσβύτερος γαΐῳ.	T. τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.
Ὑπόθεσις τῆς ἰουδᾶ ἐπιςολῆς.	Argumentum Iudae epistolae.
Α. ταύτην τὴν ἐπιςολήν.	T. τελείοι τὴν ἐπιςολήν.

†. Idem cum cap. IV. ibidem extat.

Φύλ. οζ.	Fol. 77.
Ἐπιςολὴ ἰουδᾶ.	Epistola Iudae.
Α. ἰουδᾶς ἰῦ χριςοῦ δοῦλος.	T. τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

†. In fine: τοῦ ἁγίου ἀποςόλου ἰουδᾶ ἐπιςολή. ςίχων ξη. Sancti apostoli Iudae epistola versuum 68.

Φύλ. οη.	Fol. 78.
Ὑπόθεσις τῆς πρὸς ῥωμαίους ἐπιςολῆς.	Argumentum epistolae ad Romanos.
Α. ταύτην ἐπιςέλλει ἀπὸ κορίνθου.	T. ἤδη διδάξας τελείοι κ. τ. λ.

†. Idem cum cap. XIV. editioni Riganae praemissum. Ibi autem sunt cap. XIX.

Φύλ. π.	Fol. 80.
Πρὸς ῥωμαίους ἐπιςολῆς παύλου.	Ad Romanos epistolae Pauli.
Α. παῦλος δοῦλος ἰῦ χῦ.	T. μετὰ πάντων ὑμῶν, ἀμήν.

†. Margini adiecta sunt scholia lectu difficilia, literis partim deletis, partim nimium abbreviatis. Recentioris manus sunt et quantum initio legere possum, incip. ἀγαπητοῖς κλητοῖς ἁγίοις ἐξ ἀγάπης ἡ κλῆσις καὶ τοὺς πιςοὺς καλεῖ. Oecumenio autem, vel

Io. Damasceno tribuenda suspicor. Lectiones etiam ecclesiasticae in margine manu recentiori notatae sunt. In fine: πρὸς ῥωμαίους ἐγράφη ἀπὸ κορίνθου διὰ φοίβης τῆς διακόνου τῆς ἐν κεγχρέαις ςίχων ϡκ. Ad Romanos scripta est Corinthi a Phoebe, Diaconissa ecclesiae Cenchreensis, versuum 920.

φύλ. ϞΘ. Fol. 99.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς κορινθίους πρώτης ἐπιςολῆς.	Argumentum primae ad Corinthios epistolae.
A. ταύτην ἐπιςέλλει ἀπὸ ἐφέσου.	T. παραγγέλλει, καὶ οὕτως κ. τ. λ.

†. Est in membrana separata, asseri ultimo adnexa. Simul cum cap. II. in cit. editione impressum est.

Πρὸς κορινθίους πρώτης.	Ad Corinthios I.
A. παῦλος κλητὸς ἀπόςολος.	T. ἐν χῷ ἰῦ, ἀμήν.

†. Scholia marginalia recentiore manu exarata textum comitantur, sed lectu difficillima, partim et cum membrana resecta. Lectiones etiam ecclesiasticae in margine recenter notatae sunt. In fine: ἐγράφη ἀπὸ φιλίππων διὰ ςεφανᾶ καὶ φουρτουνάτου καὶ ἀχαϊκοῦ καὶ τιμοθέου. ςίχ βο. Scripta est Philippis a Stephana et Fortunato et Achaico et Timotheo vers. 2070. Alii codices ωο. 870. exhibent.

φύλ. ρις. Fol. 117.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς κορινθίους δευτέρας ἐπιςολῆς.	Argumentum secundae ad Corinthios epistolae.
A. ταύτην ἐπιςέλλει ἀπὸ.	T. ἐν εὐχαριςίᾳ τελείοι κ. τ. λ.

†. Hoc cum cap. X. prodiit, at cum discrimine.

Φύλ. ριη. Fol. 118.

Πρὸς κορινθίους δευτέρας.	Ad Corinthios secundae.
A. παῦλος — ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν.	T. μετὰ πάντων ὑμῶν, ἀμήν.

†. Aliena manu lectiones ecclesiasticae hic notantur. Nec desunt scholia, sed ad finem usque non producuntur. In fine legitur: ἐγράφη ἀπὸ φιλίππων διὰ τίτου καὶ λουκᾶ ϛίχ. φϛ. scripta est Philippis a Tito et Luca vers. 590.

Φύλ. ρλ. Fol. 130.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς γαλάτας ἐπιϛολῆς.	Argumentum epistolae ad Galatas.
A. ταύτην ἐπιϛέλλει ἀπὸ ῥώμης.	T. διδάξας τελείοι κ. τ. λ.

†. Ext. ibidem cum cap. XII. Hic VII. tantum sunt.

Πρὸς γαλάτας ἐπιϛολή.	Epistola ad Galatas.
A. παῦλος ἀπόϛολος οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων.	T. ὑμῶν ἀδελφοί, ἀμήν.

†. Est cum scholiis marginalibus et lectionibus ecclesiasticis notatis, manu tamen recentiore. In fine legitur: πρὸς γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης ϛίχ. Cϟγ. Ad Galatas scripta est Romae in vers. 293.

Φύλ. ρλϛ. Fol. 136.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς ἐφεσίους ἐπιϛολῆς.	Argumentum epistolae ad Ephesios.
A. ταύτην ἀποϛέλλει ἀπὸ ῥώμης.	T. ἐνεργείας. οὕτως τελειοῖ κ. τ. λ.

†. Hoc cum cap. IX. edit. Riganae praemissum.

φύλ. ρλζ. Fol. 137.

Πρὸς ἐφεσίους ἐπιστολή.	Ad Ephesios epistola.
A. παῦλος — διὰ θέλημα.	T. ἐν ἀφθαρσίᾳ.

†. Et scholia et lectiones ecclesiasticae in margine notatae sunt. Sed scholia fere initio evanuere. In fine scriptum: πρὸς ἐφεσίους ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης διὰ τυχικοῦ στίχ. τιβ. Ad Ephesios scripta est Romae a Tychico vers. 312.

φύλ. ρμδ. Fol. 144.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς φιλιππησίους ἐπιστολῆς.	Argumentum epistolae ad Philippenses.
A. ταύτην ἀποστέλλει.	T. ἤδη αὐτοῦ, οὕτως κ. τ. λ.

†. Ibidem cum cap. VII. prodiit.

Ἐπιστολὴ πρὸς φιλιππησίους.	Epistola ad Philippenses.
A παῦλος — εὐχαριστῶ τῷ θεῷ.	T. πάντων ὑμῶν, ἀμήν.

†. Scholia marginalia et lectiones ecclesiasticae recentiore manu appositae sunt. In fine: πρὸς φιλιππησίους ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης δι' ἐπαφροδίτου στίχ. Cη. Ad Philippenses scripta est ab Epaphrodito vers. 208.

φύλ. ρμθ. Fol. 149.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς κολασσαεῖς ἐπιστολῆς.	Argumentum epistolae ad Colassenses.
A. ταύτην ἐπιστέλλει.	T. καὶ αὐτοὺς ἀναγνῶναι.

Φύλ. ρν. Fol. 150.

Πρὸς κολασσαεῖς. — Ad Colassenses.

Α. παῦλος — εὐχαριστοῦμεν. — Τ. μεθ' ὑμῶν, ἀμήν.

†. Est cum scholiis marginalibus et lectionibus ecclesiasticis a recentiore in margine notatis. In fine: πρὸς κολασσαεῖς ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης διὰ τυχικοῦ καὶ ὀνησίμου στίχ. σ̅η̅. Ad Colassenses scripta est Romae a Tychico et Onesimo vers. 208.

Φύλ. ρνδ. Fol. 154.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς θεσσαλονικέων α̅ ἐπιστολῆς. — Argumentum primae ad Thessalonicenses epistolae.

Α. ταύτην ἐπιστέλλει. — Τ. ἀδελφοῖς καὶ οὕτως κ. τ. λ.

†. v. cit. edit.

Φύλ. ρνε. Fol. 155.

Ἐπιστολὴ πρὸς θεσσαλονικεῖς α̅. — Epist. 1. ad Thessalonicenses.

Α. παῦλος — εὐχαριστοῦμεν. — Τ. μεθ' ὑμῶν, ἀμήν.

†. Est cum scholiis et lectionibus ecclesiasticis a recentiore in margine notatis. In fine: πρὸς θεσσαλονικεῖς. ἐγράφη ἀπὸ ἀθήνων. στίχ. ρ̅ϟ̅γ̅. Ad Thessalonicenses scripta est Athenis vers. 193.

Φύλ. ρνθ. Fol. 159.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς θεσσαλονικεῖς δευτέρας ἐπιστολῆς. — Argumentum secundae ad Thessalonic. epistolae.

Α. ταύτην ἀποστέλλει. — Τ. ἐπιστολῆς δεδήλωκεν.

†. Idem est in edit. cit.

Φύλ. ρξ.	Fol. 160.
Ἐπιστολὴ πρὸς θεσσαλονικεῖς β.	Epistola ad Thessalonicenses II.
A. παῦλος — εὐχαριστεῖν.	T. πάντων ὑμῶν, ἀμήν.

†. Cum capitibus, scholiis et lectionibus ecclesiasticis eadem, ut priores, manu in margine notatis. In fine: πρὸς θεσσαλονικεῖς β ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης. Ad Thessalonicenses secunda scripta est Romae.

Φύλ. ρξβ.	Fol. 162.
Ὑπόθεσις τῆς πρὸς τιμόθεον πρώτης ἐπιστολῆς.	Argumentum primae ad Timotheum epistolae.
A. ταύτην ἐπιστέλλει.	T. τὴν πίστιν, τελειοῖ κ. τ. λ.

†. Ext. in cit. edit.

Φύλ. ρξγ.	Fol. 163.
Πρὸς τιμόθεον πρώτη.	Ad Timotheum prima.
A. παῦλος — καθὼς παρεκάλεσα.	T. μετὰ σου, ἀμήν.

†. Cum cap. XVIII. et scholiis marginalibus sine lectionibus ecclesiasticis. In fine: ἐγράφη ἀπὸ λαοδικείας, ἥτις ἐστὶ μητρόπολις φρυγίας τῆς πακατιάνης στίχ. Cλ. Scripta est Laodicaeae, quae est metropolis Phrygiae Pacatianae, vers. 230.

Φύλ. ρξη.	Fol. 168.
Ὑπόθεσις τῆς πρὸς τιμόθεον β ἐπιστολῆς.	Argumentum secundae ad Timotheum epistolae.
A. ταύτην ἐπιστέλλει πάλιν.	T. αὐτῷ καὶ οὕτως κ. τ. λ.

†. Ext. in cit. edit.

Πρὸς τιμόθεον β.	Ad Timotheum II.
A. παῦλος — χάριν ἔχω.	T. μεθ' ὑμῶν, ἀμήν.

†. Cum

†. Cum cap VIII. et scholiis marginalibus non verò totius epistolae, sine lectionibus ecclesiasticis. In fine: *πρὸς τιμόθεον β. τῆς ἐφεσίων ἐκκλησίας ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα. ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης, ὅτε ἐκ δευτέρου παρέστη παῦλος τῷ καίσαρι νερῶνι στίχ. ροβ.* Ad Timotheum, Ephesinae ecclesiae episcopum electum, scripta est Romae, cum secundò Paulus Caesari Neroni sisteretur, vers. 172.

Φύλ. ροβ.	Fol. 172.
Ὑπόθεσις τῆς πρὸς τίτον ἐπιστολῆς.	Argumentum epistolae ad Titum.
A. *ταύτην ἀποστέλλει.*	T. *προΐστασθαι καὶ ὄντως κ. τ. λ.*

†. Ext. etiam in edit. cit.

Φύλ. ρογ.	Fol. 173.
Πρὸς τίτον.	Ad Titum.
A. *παῦλος — τούτων χάριν.*	T. *μετὰ πάντων ὑμῶν, ἀμήν.*

†. Cum capitibus VI. et scholiis marginalibus. In fine: *πρὸς τίτον τῆς κρήτων ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα. ἐγράφη ἀπὸ νικοπόλεως τῆς μακεδονίας. στίχ. ϟζ.* Ad Titum, Cretensium ecclesiae primum episcopum consecratum, scripta est Nicopoli Macedoniae, vers. 97. In aliis 107.

Φύλ. ροε.	Fol. 175.
Πρὸς φιλήμονα.	Ad Philemonem.
A. *παῦλος δέσμιος ἰῦ χῦ.*	T. *πνεύματος ὑμῶν, ἀμήν.*

†. Est sine scholiis cum uno capite. In fine legitur: *πρὸς φιλήμονα ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης διὰ ὀνησίμου οἰκέτου. στίχ. λζ.* Ad Philemonem scripta est Romae

ab Onesimo domestico vers. 37. Tum sequitur illius argumentum. A. ὀνήσιμος οἰκέτης φιλήμονος ἔφυγε. Quod in edit. cit. fusius.

φύλ. ρος. Fol. 176.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς ἑβραίους ἐπιςολῆς.	Argumentum epistolae ad Hebraeos.
A. ταύτην ἐπιςέλλει.	T. πρεσβυτέρους τελείοι κ. τ. λ.

†. v. cit. edit.

φύλ. ροζ. Fol. 177.

Πρὸς ἑβραίους.	Ad Hebraeos.
A. πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως.	T. πάντων ὑμῶν, ἀμήν.

†. Cum scholiis et cap. XV. quae in editione plura sunt. Scholia verò in totam epistolam non sunt. In fine: πρὸς ἑβραίους ἐγράφη ἀπὸ ἰταλίας διὰ τιμοθέου ςίχ. ψν. Ad Hebraeos scripta est ab Italia per Timotheum vers. 750.

φύλ. ρϟβ. Fol. 192.

Ιωάννου ἀποκάλυψις.	Ioannis apocalypsis.
A. ἀποκάλυψις ἰῦ χῦ.	T. μαρτύρων ταῦτα ναί.

†. Totius huius codicis lectiones variantes ad editionem Rob. Stephani collegi unà edendas, ut ex iis de valore codicis statui queat.

φύλ. σιη. Fol. 218.

Δωροθέου, ἐπισκόπου τύρου, ἀνδρὸς ἀρχαίου καὶ πνευματοφόρου καὶ μάρτυ-	Dorothei, episcopi Tyri, viri antiqui spiritu affla-ti et martyris tempore

ρος γεγονότος ἐν τοῖς καιροῖς λικινίου καὶ κωνςαντίνου βασιλέως ὁμιλία περὶ τῶν ο̅ μαθητῶν τοῦ κυρίου. Licinii et Constantini homilia de 70 discipulis.

A. ὅυτος ὁ προλεχθείς. T. μνήμη, τῷ δὲ θεῷ κ. τ. λ.

†. Haec ab editione Paris. 1560. 12. totum quantum differt, excepto initio. Alia enim narratio et ordo est et quae in fine adhuc habentur, ibi prorsus desunt, ut adeo nova editio paranda esset. Caeterum hic Pseudo-Dorotheus audit. In fine legitur: ζομοζηραβους βοεμου, Zomozerabis Bohemi.

Codex CCXII.

Chartaceus, charta crassa et laevigata, titulis, numeris, initialibus et figuris miniatis, literis minutis, nitidis et abbreviatis, in folio, constans foliis 271, cum figuris et tabulis mathematicis, Saec. XIII, bene conservatus et inscriptus.

Κλαυδίου πτολεμαίου μαθηματικῆς συντάξεως βίβ. ι̅γ̅. Claudii Ptolemaei constructionis magnae lib. XIII.

A. πάνυ καλῶς οἱ γνησίως. T. καὶ σύμμετρον διλήφοι.

†. Cuilibet libro capitum index praemittitur. Finito primo indice sequitur: ἐπίγραμμα ὁ εἶπε πτολεμαῖος εἰς ἑαυτὸν. Epigramma, quod Ptolemaeus in se ipsum dixit.

Οἶδ' ὅτι θνητὸς ἔφυν καὶ ἐφάμερος, ἀλλ' ὅταν ἄςρων,
Ἰχνεύω κατὰ νοῦν ἀμφιδρόμους ἕλικας,
Ὀυκ ἐπιψαύω γαίης ποσὶν, ἀλλὰ παρ' ἀυτῷ
Ζηνὶ διοτροφέως πίμπλαμαι ἀμβροσίης.

Mortalem natum me nosco, nosco caducum.
At cum coelestes mente revolvo situs.
Non pedibus terram calco, sed cum Iove magno.
Divina potans impleor ambrosia.

Post haec nota chronologica haec sequitur: χρὴ εἰδέναι, ὅτι καθ' ἕλληνας ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς ἀρχῆς τῆς βασιλείας ναυονασάρου παρῆλθον χρόνοι ͵Δψξα, ἀπ' αὐτοῦ δὲ μέχρι τῆς ἀρχῆς Φιλίππου τοῦ ἀριδαίου κατὰ τὸν πτολεμαῖον παρῆλθον χρόνοι σϟδ. καὶ εἰσιν οἱ χρόνοι οὗτοι αἰγυπτιακοί. γίνωσκε δὲ, ὅτι καὶ ὁ σοφώτατος μέγας λογοθέτης ὁ μετοχίτης ἀπ' ἀρχῆς κόσμου μέχρι τῆς ἀρχῆς τῆς βασιλείας Φιλίππου παρωχηκέναι ερπε χρόνους φησὶν ἐκ διαδοχῆς τῶν ταῦτα ἠκριβωκότων θεοσεβούντων γηομέτρων, ὃ καὶ νῦν ἐν τούτοις ὁρᾶται.

Sciendum, secundum Graecos, a creatione mundi usque ad imperium Nabuchodonosoris elapsos esse annos 4761. Ab ipso autem usque ad imperium Augusti elapsos esse annos 294. Et hos esse annos Aegyptiacos. At scito, sapientissimum magnum Logothetam Metochitam dicere, ab initio mundi usque ad imperium Philippi exactos esse annos 5185. idque ex traditione priorum chronologorum, qui haec accurate recensuere, quod et in his videtur. In fine cap. XIV. occurrit scholion marginale, quod in editione Basil. 1538. f. non habetur. Incipit verò: ἰστέον, ὅτι ὁ ἀφαιρούμενος λόγος οὔτε ἑκάτερον τῶν ὅρων ἔχει τὸν αὐτὸν κ. τ. λ. Addo, saepius adhuc in margine alia scholia poni, nunc brevia, nunc longiora. Ante finem secundi libri alium adhuc titulum lego, quem in editione non reperi. Est verò: πῶς δεῖ λαμβάνειν τὰς διδο-

μένας ὥρας μεσημβρινὰς ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ τοῦ τῆς ἀλεξανδρείας. Observo, sic saepius in codice electorali quidpiam addi quasi in uno contextu, ubi in editione iam finis est. In fine: *τῷ συντελετῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις,* consumatori bonorum Deo gratias. De his scholiis nil dictum in veteri catalogo.

Cod. CCXIII.

Chartaceus, charta crassa et laevigata, titulis et initialibus minio pallido exaratis, literis minutis et elegantibus, columna duplici, Saec. XIV, in folio, constans foliis 20, bene conservatus et inscriptus.

Τῷ *τιμιωτάτῳ ἐν μοναχοῖς δαμιανῷ τῷ φιλοσόφῳ. γρηγορίου.*	Ad venerandum monachum Damianum philosophum. Gregorii.
A. *ἠνέχθη πολλαχόθεν τὰ τοῦ ἀκινδύνου.*	T. *καὶ τοὺς κατ' αὐτόν.*

†. Auctoris nomen aliena manu additum. Est verò Gregorius Palamas, quorum pleraque adhuc manuscripta in bibliothecis asservantur, quemadmodum hoc et sequens in bibliotheca etiam Coisliniana.

Φύλ. ια.	Fol. 11.
Πρὸς *τὸν εὐλαβέστατον ἐν μοναχοῖς κυρ. διονύσιον.*	Ad piissimum monachum dom. Dionysium.
A. *τριῶν ὄντων τῶν τῆς ἀθείας.*	T. *ἄλεκτον τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. ἀμήν.*

†. Est et haec Gregorii Palamae epistola, quamvis nomen non sit additum. Initio et fine adscriptum: *κὲ ἰὺ χὲ υἱὲ τοῦ θεοῦ ἐλέησόν με,* Domine Iesu Christe, fili Dei, miserere mei.

Codex CCXIV.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis, initialibus et numeris miniatis, scriptura minuta et tersa, at diversa, in folio, foliorum numero 164, mutilus, cum correctionibus marginalibus, Saec. XV, bene conservatus et inscriptus.

Ἐκ τῶν μετὰ τὸν κώδικα θείων νεαρῶν διατάξεων τοῦ τῆς θείας λήξεως Ἰουςινιανοῦ, διάφοροι διατάξεις συνάδουσαι ἐξαιρέτως τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς κανόσιν καὶ ἐκ περιουσίας τὴν ἰδίαν ἰσχὺν νέμουσαι, αἷς τάξιν τινὰ καὶ ἀριθμὸν ἐπεθήκαμεν πρὸς σύντομον εὕρεσιν τοῦ ἐπιζητουμένου κεφαλαίου, διὰ τὸ, ὡς εἴρηται, ἐκ διαφόρων διατάξεων εἶναι τὰ συνταχθέντα, ὡς ὑποτέτακται.

Ex editis post codicem novis, divinisque constitutionibus Iustiniani diversae constitutiones consentientes eximiè divinis et sacris canonibus et ex abundanti vim propriam sortientes, quas ordine quodam et numero disposuimus ad compendiosam cuiusvis capitis inventionem, propterea quod, uti dictum, ex variis constitutionibus haec collecta sint, ita et subiecta.

†. Huic titulo immediatè subiectus index hac inscriptione: τῆς ἐγκειμένης μετὰ τοὺς κανόνας τῶν συνόδων διατάξεως τὰ κεφάλαια. Positae post canones conciliorum constitutionis capita. Sunt verò LXXXVII, quorum primum est: περὶ τῶν πρώτων καὶ μεγίςων θεοῦ δωρεῶν καὶ τῆς προσηκούσης τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς κανόσιν τιμῆς. De primis et maximis Dei donis et de honore divinis, sacrisque canonibus debito. Ultimum verò: περὶ τοῦ μὴ ἐξεῖναι μηδενὶ κεχρῆσθαι, ἢ ἐμπαῖξαι εὐλαβεῖ σχήματι, ἢ πάσῃ ἐκκλησιαςικῇ καταςάσει καὶ τῆς τοῖς τοιούτοις ὁρι-

σθείσης κολάσεως. Non licere ulli uti, aut illudere religioso schemati, vel omni ecclesiasticae disciplinae, et de poena contra hos statuta. — Indici capitum novus titulus, sed priori consentaneus habetur. Est verò is: εις δόξαν τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰῦ χῦ καὶ τὰ νῦν συντεθειμένα μετὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας τῶν τε ἁγίων καὶ μακαρίων ἀποςόλων καὶ τῶν τοῖς ἴχνεσιν αὐτῶν καθ' ἑκάςην σύνοδον ἀκολουθησάντων ὁσίων πατέρων, μετεγράφη ἐκ τῶν σποράδην κειμένων καὶ ἐκφωνηθέντων ὑπὸ τοῦ τῆς θείας λήξεως ἰουςινιανοῦ μετὰ τὸν κώδικα θείων νεαρῶν διατάξεων, ἅι τινες ὀυ μόνον τοῖς τῶν ὀρθοδόξων ἡμῶν πατέρων ἀκολουθοῦσιν, ἀλλὰ γὰρ τὴν ἐκ τῆς βασιλικῆς ἰσχύος αὐθεντίαν χαρίζονται μετὰ προσθήκης ἐννόμου τε καὶ θεαρέτου, τὸ συμφέρον πάσῃ τῇ ἀνθρωπίνῃ κτίσει θεομιμητῶς περισκοποῦσαι. — Ad laudem magni Dei et servatoris nostri Iesu Christi haec constituta post sacros canones sanctorum ac beatorum apostolorum, eorumque vestigiis inhaerentium unicuiusque concilii sanctorum Patrum, transscripta sunt ex sparsim positis et a divino Iustiniano editis post codicem divinis et novis constitutionibus, quae non solum orthodoxorum Patrum nostrorum regulis conveniunt, sed et authentiam ex vi imperatoria impertiuntur cum additamento iusti, divinique praescripti omni humanae creaturae commodum Dei in modum providentes. — Est autem haec legum collectio Theodori Balsamonis, uti Lambecius lib. VI. p. 54. aperte innuit. Sed et ipsum auctoris nomen in quodam codice bibliothecae Taurinensis apud Ios. Pasinum p. 96. occurrit hoc tit. θεοδώρου διακόνου τῆς ἁγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας νομοφύλακος καὶ χαρτοφύλακος καὶ πρώτου τῶν βλαχέρνων τοῦ βαλσάμωνος τοῦ μετὰ χρόνους τινὰς γεγονότος πατριάρχου θεουπό-

λεως μεγάλης ἀντιοχείας. ἐκ τῶν μετὰ τὸν κώδικα κ. τ. λ. Theodori Diaconi sanctissimae Dei magnae ecclesiae nomophylacis et chartophylacis et primi Blachernarum Balsamonis, post aliquot annos facti patriarchae Theopolis magnae Antiochiae. Ex editis post codicem etc. At fallitur Lambecius dicendo, hoc opusculum in Voelli et Iustelli bibliotheca extare. Hunc enim et alium, qui ibi extat, male confudit. Nam tractatus duo prorsus diversi sunt, ut infra clarius videbitur. Desinit autem καὶ ὁ δῆμος ὁ τοῦ Φίσκου. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 97. ubi haec nota confirmatur.

φύλ. κγ. Fol. 23.

Διάταξεις νόμων πολιτικῶν ἔκ τε τῶν νεαρῶν Ἰουστινιάνου διατάξεων καὶ ἑτέρων βασιλέων συνηγουροῦσαι καὶ ἐπικυροῦσαι τοὺς τῶν ἁγίων πατέρων ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας.	Constitutiones legum politicarum ex novellis Iustiniani et aliorum imperatorum constitutionibus consentientes, ac subsidium praebentes ecclesiasticis sanctorum patrum canonibus.
A. αὐτοκράτορες Θεοδόσιος καὶ Οὐαλεντινιανός.	T. τῷ δημοσίῳ προσκυροθῆναι.

†. Tractatus hic alter Theodori Balsamonis constans cap. XXV, quorum primum prooemii loco continet Theodosii et Valentiani edictum ad Hormisdam praetorio praefectum et ultimum divinae legis exemplar, a Voello et Iustello pariter omissus est. Lambecius et Pasinus eundem suis in locis adducunt. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 97.

φύλ.

Φύλ. ξϛ. Fol. 66.

Συναγωγὴ τῶν εἰρημένων ἐν τῷ κώδικι καὶ τοῖς διγέςοις καὶ νεαραῖς διατάξεσιν. περὶ ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν καὶ μοναχῶν καὶ πραγμάτων ἐναγῶν, ἔτι δὲ καὶ Ἰουδαίων καὶ αἱρετικῶν.

Collectio expositorum in codice, digestis et novellis. De episcopis, clericis, monachis et rebus sacris, insuper et de Iudaeis et haereticis.

A. ὁ μὴ δοξάζων τὴν ἁγίαν τριάδα.

T. ἐν ἐκκλησίᾳ ἐλευθεροῦν.

†. Est haec eadem omnino collectio, quae in Voelli et Iustelli bibliotheca canonica extat et quam Lambecius cum priore, de qua dictum, confudit. Praemittitur index tit. XII.

Φύλ. ρζ. Fol. 107.

Συναγωγὴ τῶν σποράδην ἐν τοῖς διγέςοις καὶ ἰνςιτούτοις κειμένων περὶ ἱερῶν τόπων τε καὶ πραγμάτων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς γινομένων τε καὶ πλημμελουμένων καὶ περὶ ἱερέων, ἔτι δὲ καὶ Ἰουδαίων καὶ θυσίων καὶ τῶν ἀπαγόντων τινὰς πρὸς ἀπηγορευομένην θρησκείαν καὶ περὶ ἀποτροφῆς παίδων, γερόντων καὶ ἀσθενῶν.

Collectio sparsim positorum in digestis et institutis de sacris locis et rebus, deque iis, quae ibi fiunt et committuntur et de sacerdotibus, Iudaeis, sacrificiis, nec non de iis, qui alios ad religionem prohibitam abducunt, deque puerorum, senum et infirmorum alimentis.

A. β ι α. τίτλος η. δίγεςον α. γαίου.

T. ὡς ἐν ζωῇ μου διῆγον.

Φύλ. ριγ. Fol. 113.

Καὶ ἐκ τῶν μετὰ τὸν κώδικα νεαρῶν διατάξεων

Et ex editis post codicem novellis. Tit. 1. de

τίτ. α. περὶ ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν καὶ μοναςρίων.	episcopis et clericis et monachis et monachabus.
A. νόμος περὶ τοῦ, πῶς δεῖ.	T. τῆς σῆς μακαριότητος.

†. Omnia haec in Iustelli bibliotheca continentur. Illud adhuc noto, titulos etiam latinos additos fuisse a librario latinae linguae ignaro, in cuius testimonium inter omnes titulum primum seligo. AESYSS 'TRINITATA EETA FIE CATHOLICA. De summa trinitate et de fide catholica. v. Morellii bibl. gr. p. 97.

Φύλ. ρμθ.	Fol. 149.
Τοῦ τιμιωτάτου ἐν ἱερομοναχοῖς κυρ. γρηγορίου τοῦ ἀκινδύνου πραγματεία εἰς τὸ περὶ ὀυσίας καὶ ἐνεργείας ζήτημα βίβ. β.	Venerandi monachi dom. Gregorii Acindyni tractatus de essentia et operatione lib. II.
A. τοὺς περὶ ὀυσίας καὶ ἐνεργείας.	T. ἀλλὰ τῇ καὶ κατά τι.

†. Gretserus utrumque edidit Ingolst. 1616. 4. cum epistolis X. Pontificum ad P. Cnapheum. In cod. Msc. lib. I. lacuna duorum foliorum occurrit. In veteri catalogo omnia confusè data.

Codex CCXV.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis, numeris et initialibus miniatis, charactere minuto et eleganti, diversa manu, in folio, a Michaele Lygyzo scriptus, valde mutilus, Saec. XV — XVI. constans foliis 457, probe conservatus et inscriptus.

Πορφυρίου περὶ τοῦ πλωτίνου βίου καὶ τῆς τάξεως τῶν βιβλίων ἀυτοῦ.	Porphyrii de vita Plotini et ordine librorum ipsius.
A. πλωτῖνος ὁ καθ' ἡμᾶς γεγονὸς.	T. ἀυτὸ σημαίνει τὸ ἔργον.
Φύλ. ιγ.	Fol. 13.
Πλωτίνου φιλοσόφου ἐννεάδες.	Plotini philosophi enneades.
A. ἡδοναὶ καὶ λύπαι, φόβοι τε.	T. φυγὴ μόνου πρὸς μόνον.

†. Prodiere Basil. 1580. f. In fine legitur: καὶ τὴν δὲ βίβλον τοῦ σοφοῦ τοῦ πλωτίνου ἔγραψε πονῶν μιχαὴλ ὁ λύγιζος. Et hunc librum sapientis Plotini scripsit labore multo Michael Lygizenus.

Φύλ. σοα.	Fol. 271.
Κλαυδίου πτολεμαίου περὶ τῶν ἐν ἀρμονικῇ κριτηρίων βίβ. γ.	Claudii Ptolemaei de criteriis in harmonia.
A. ἁρμονική ἐςι δύναμις.	T. ἀπέλυσε τοὺς ἐςιωμένους.

†. Duo primi libri sunt valde mutili, nec libri tertii omnia adesse suspicor. Praemissus verò index huius libri ultimi continet cap. XV. Io. Wallisius in suis operibus Oxon. 1682. 4, et 1699. f. vulgavit. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 199. etc. ubi nota Nicephorum Gregoram lib. III. cap. XIII, XIV, XV. esse auctore declarat.

Φύλ. τκα.	Fol. 321.
Πορφυρίου ἐις τὴν ἁρμονικὴν πτολεμαίου ὑπόμνημα.	Porphyrii in Ptolemaei harmonica comment.
A. πολλῶν αἱρέσεων οὐσων.	T. ἐπιτηρηθέντας διὰ τῶν γινομένων.

†. Est unà vulgatus in Io. Wallisii operibus supra citatis.

φύλ. τλθ.	Fol. 339.
Ἀνωνύμου περὶ μουσικῆς.	Anonymi de musica.
A. ἡ μὲν Φαίωνος τοῦ χρησοῦ.	T. τὴν ἐξήγησιν ποιησόμεθα.

†. Nil mihi de hoc anonymi opusculo innotuit.

φύλ. τοβ.	Fol. 372.
Ἀριςίδου κοιντιλιανοῦ περὶ μουσικῆς.	Aristidis Quintiliani de musica.
A. ἀεὶ μὲν ἐμοὶ θαυμάζειν.	T. ἐν αὐτῷ γινομένοις μετρεῖται.

†. Curâ Meibomii prodiit cum aliis musicis Amstel. 1652. 4. In veteri catalogo nulla illius mentio fit.

φύλ. υμθ.	Fol. 449.
Ἐισαγωγὴ τέχνης μουσικῆς βαχχείου τοῦ γέροντος.	Introductio artis musicae Bacchii senis.
A. μουσική τίς ἐςιν εἴδησις.	T. τοῦ πίτυος ςέφανον.

†. Prodiit graece Paris. 1623. f. et separatim cum Morellii versione Paris. 1623. 8.

φύλ. υνδ.	Fol. 454.
Ἐισαγωγὴ τέχνης μουσικῆς βακχείου τοῦ γέροντος.	Introductio artis musicae Bacchii senis.
A. τῇ μουσικῇ τέχνῃ πᾶσαν.	T. κριτηρίῳ ἄλλων οὕτως.

†. Hunc alterum tractatum similiter inscriptum, initio parum mutato, totum habet M. Bryen-

nius lib. 2. sect. VI. p. 414. quem videsis in Io. Wallisii operum tom. III. Non indicatum in veteri catalogo est.

Φύλ. υνζ.	Fol. 457.
A. τῆς μουσικῆς ἔλεξε βακχεῖος γέρων.	T. ταύτης προσῆκεν οὐδαμῶς εἶναι ξένον.

†. Hoc epigramma Dionysii extat etiam graece in bibl. graeca Fabricii tom. II. p. 261.

Ἐις μοῦσαν ἴαμβος.	In Musam iambus.
A. ἄειδέ μου μοῦσα μοι φίλη.	T. ἐυμενεὶς παρέστη μοι.
Ὕμνος ἐις ☉.	Hymnus in Phoebum.
A. γῆ καὶ πόντος καὶ πνοιαί.	T. γάννυται δέ τε οἱ νόος ἐυμενής.
Ὕμνος.	Hymnus.
A. νέμεσι πτερόεσσα βίου ῥοπά.	T. νεμέσεως ἀφαιρεῖς καὶ ταρτάρου.

†. Hos tres Dionysii hymnos notis musicis instructos vulgavit et subiunxit Io. Fellus ad calcem Arati Oxon. 1672. 8. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 200. ubi ait, Dionysii ac Mesomedis esse. De his tribus hymnis frustra quaeris in veteri catalogo.

Codex CCXVI.

Chartaceus, charta crassa et laevigata titulis et initialibus rubris, literis minutis et nitidis, in folio, foliorum numero 360, a Ioan. Duca exaratus, Saec. XIV. bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἀρχιεπισκό-	Sancti patris nostri Gregorii, archiepiscopi

του κωνςαντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου λόγοι ις.

A. ἀναςάσεως ἡμέρα καὶ.

Constantinop. Theologi orat. XVI.

T. προσάγοντος τῷ κυρίῳ ἡμῶν κ. τ. λ.

†. Orationes hae XVI. perpetuo Nicetae Heracleensis commentario illustratae sunt. Illius autem esse, auctoris nomine licet non praefixo, Lamius in deliciis eruditorum p. 137. tom. I. A. 1743. et Bandinius tom. I. p. 249. asserunt. Praeit argumentum: Ἄκων χειροτονηθεὶς ἱερεὺς ὁ θεῖος γρηγόριος. Tum sequuntur orationes. 1 et 2 in S. pascha. 3. de encaeniis. 4. in pentecosten. 5. de SS. Macchabaeis. 6. in Cyprianum. 7. in Iulianum Exaequatorem. 8. in Theophania. 9. funebris in Basil. M. 10. in S. lumina. 11. de S. baptismate. 12. in Gregor. Nyss. 13. in Athanasium M. 14. coram CL episcopis. 15. de amandis pauperibus. 16. praeceptorius. Textus in partes divisus est et cuilibet parti expositio subiecta. 1. incipit: ἐπειδή φησιν. 2. ἀββακοὺμ ὁ προφήτης. 3. ἐγκαίνια ἐπὶ ναοῦ. 4. μετριοφόνων ὁ θεολόγος. 5. ἐζητεῖτο παρὰ πολλοῖς. 6. παρ' ὀλίγον φησί. 7. τίς ἡ τοσαύτη. 8. τὸ χριςὸς ὄνομα. 9. παθαινόμενος. 10. διὰ τοῦ, πάλιν. 11. χθὲς φησι. 12. ἀπὸ γνώμης. 13. ἀπὸ συλλογισμοῦ. 14. πῶς φησιν. 15. οἰκείως τοὺς ἀκροάτας. 16. διὰ τί φησί. Billius quidem in Gregorii Naz. operum tom. II. hunc commentarium latine edidit, sed valde mutilum, nova sane editione dignissimum. In fine legitur: χεὶρ ἁμαρτωλοῦ ἰωάννου δοῦκα τοῦ μαλακῆ. ἡ παροῦσα θεολογικὴ βίβλος ἐτελειώθη κατὰ μῆνα νοεβρ: τῆς πρώτης ἰνδικτιῶνος τοῦ ,ςωνζ. ἔτους. Manus peccatoris Ioan. Ducae Malacis. Liber hic theologicus finitus est mense Novemb. indict. I. A. 6857. aera Christi 1349.

φύλ. τλϛ. Fol. 336.

Δοξολογία.	Doxologia.
A. σὲ καὶ νῦν ἐυλογοῦμεν.	T. ἐις τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

†. Est Gregorii Nazianzeni hymnus vespertinus inter eiusdem poemata vulgatus.

Σημασία ἐις ἐζεκιήλ.	Annotatio in Ezechielem.
A. νομίζομεν τὸν ἄνθρωπον.	T. πρότερον ἱερεμίου.

†. Est de quatuor apud Ezechielem animalibus. Extat in Gregorii Naz. operibus et est orat. XLVII. Confer Villalpandum cap. Ezechiel.

φύλ. τλζ. Fol. 337.

Κατὰ τοῦ ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου λόγ. α.	In Iulianum apostatam orat. 1.
A. ἀκούσατε ταῦτα πάντα.	T. ἐλπίζοντες ἄξιον.

†. Est Gregorii Naz. et in eius operibus gr. et lat. extat.

φύλ. τνβ. Fol. 352.

Περὶ υἱοῦ λόγ. α.	De filio orat. 1.
A. ἃ μὲν οὖν εἴποι τις.	T. τῶν ποθουμένων ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ.

†. Extat inter eiusdem orationes de theologia.

φύλ. τνε. Fol. 355.

Ἐις ἥρωνα τὸν φιλόσοφον ἐπανελθόντα ἀπὸ τῆς ἐξορίας.	In Heronem philosophum ab exilio reducem.
A. τὸν φιλόσοφον ἐπαινέσομαι.	T. ὧ ἡ δόξα.

†. Est eiusdem in laudem Maximi Cynici et ibidem extat.

φύλ. τνθ. Fol. 359.

Ἐις τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, ἡνίκα ἐπίσκοπος ἐχειροτονήθη σασίμων. In patrem suum, quum Sasimorum episcopus crearetur.

A. πάλιν ἐπ' ἐμὲ χρίσμα. T. καὶ ἀγαθῷ πνεύματι νυν κ. τ. λ.

†. Ext. ibidem.

φύλ. τξ. Fol. 360.

Ἐις ἑαυτὸν καὶ τὸν πατέρα καὶ ἐις βασίλειον μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς φυγῆς. In se ipsum, patrem et Basilium post reditum a fuga.

A. ὀυδὲν ἰσχυρότερον γήρως. T. ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης κ. τ. λ.

†. Haec eiusdem oratio in editione titulo insignitur, cum Sasimorum episcopus unctus esset. A doxologia usque ad hanc ultimam orationem scholia desunt. Aliud visum catalogi veteris auctori dicenti ubique addita esse commentaria et silenti, cuius sint. Quin et doxologiam et annotationem in Ezechielem silentio praeteriit.

Codex CCXVII.

Membranaceus, membrana crassa et veteri, intermistis foliis bombycinis, titulis et initialibus miniatis, charactere maiusculo, nitido et antiquo, in folio, foliorum numero 225, Saec. XI, probe conservatus et inscriptus.

Ἐις τὸ πάσχα, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογήτου θεοδώρου ἡγου- In pascha. Sancti patris nostri et confessoris Theodori, Studitarum prae-

μένου τῶν ςουδ. κατηχήσεις πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς. περὶ τοῦ ἐμμαγωνίως διανύειν τὸν ὅλον ἡμῶν βίον.	praefecti, cathecheses ad discipulos suos, de vita nostra omni solicitè exigenda.
A. ἀδελφοὶ καὶ πάτρες, ἐπειδή.	T. ἐπιτευξόμεθα, ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ.

†. Sunt numero CXXXV, et in multis bibliothecis Msc. extant. Latine verò prodiere in bibl. PP. Lugd. tom. XIV. p. 831. In fronte fol. 1. p. 2. haec scripta sunt: Rettulit Emonius Graium quod Maresus ab oris. Hoc ferrata tibi Grypta dicavit opus. In folio autem ipso excerptum odarii continetur. Post cathecheses autem iambi sequuntur:

τὸν νῦν ἀληθῶς χωρίσας πάσης ὕλης
πηγὴν ἔδειξας ὀρθοδόξων δογμάτων.
βλύζουσιν ὄντως τῇ ῥοῇ τῶν φθεγμάτων
τοὺς χρυσολάμπεις καὶ θεοφθόγγους λόγους,
ἐξ ἧς πατίζων εὐσεβῶν τὰς καρδίας
σοφῶς ὁδηγεῖς πρὸς τρίβους θείας πάτερ.

Mentem verè separans ab omni materia,
Fontem monstrasti orthodoxorum dogmatum.
Scaturiunt verè fluxu vocum.
Aureos et divinos sermones,
Ex qua potans piorum corda
Sapienter ducis ad semitas divinas pater.

Φύλ. σκ.	Fol. 220.
Διαθήκη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογήτου Θεοδώρου.	Testamentum sancti patris nostri et confessoris Theodori.
A. ἀκούων τοῦ θείου δαδ.	T. τὸ ὑποζύγιον ἔςω. παραφυλάξεις....

†. Iac. Tollius in insignibus itineris italici graece edidit Trai. ad Rhen. 1696. 4. latine extat etiam in bibl. PP. Lugd. tom. XIV. p. 895. In codice electorali finis mutilus est.

Codex CCXVIII.

Membranaceus, membrana veteri et crassa, atramento flavescente, titulis et initialibus miniatis, charactere maiusculo, antiquo et eleganti, in folio, constans foliis 135, mutilus et mendosus, possessus a Symeone, arch. Const., et Theodoro Coresio, lectus a M. Crusio, Saec. XI, bene conservatus et inscriptus.

Ἐις τὴν κοσμοποῖαν ἐκ τῆς γενέσεως καὶ ἐξ ἄλλων ἱϛορικῶν ἐφεξῆς συναγωγὴ καὶ διαφόρων χρονικῶν Θεοδοσίου.

In mundi creationem ex Genesi et aliis historicis sequentibus collectio et variis Chronicis Theodosii.

A. θεὸς ὁ ἄχρονος τὸν δὲ κόσμον.

T.· ἐν τῇ ἀυτοῦ ἀπετέθη μονῇ.

†. Est hic Theodosius Melitinus, cuius mentionem feci in Iulii Pollucis chronico a me edito. Illius quoque editionem gr. et lat. iam paravi. Incipit a creatione mundi et desinit in Constantino Romani genero. A creatione mundi usque ad Caesaris reditum, devicta Aegypto, cum Iulio Polluce, paucis exceptis; a Leone autem Armenio usque ad Romanum cum Leone grammatico convenit. Id quod a librario additum Theodosio suspicor. In huius fine possessor codicis annum adscripsit, ἔτει ϛϡ N. ι. σεπτ. ιε. (At in hunc annum indictio XIV. incidit) Sub his M. Crusius haec scripsit: Id est anno mundi 6900, qui fuit annus Christi 1391. Tunc aliquis, qui hoc scripsit, hunc codicem pos-

sedit, multo ante scilicet scriptum. Additur indictio X. Sept. 15. *μάρτινος ὁ κρούσιος ἐν τυβίγγῃ.* Martinus Crusius Tubingae 1579, quo Graeci numerant a mundo condito 7088. Sunt ergo anni 188. Totus autem Theodosius fere in annalibus Georgii Cedreni ad verbum continetur, qui plures imperatores describit. At fallitur Crusius. Nam, uti dixi, cum Iulio Polluce et Leone grammatico convenit. Reliqua ex variis desumpta sunt. Pag. 1. haec notantur: *συμέων κυρίῳ ςεφάνῳ εὖ πράττειν μετὰ τοῦ βιβλίου, ὅυπερ διὰ τῶν δώδεκα χρυσίνων ἐλήψα, ὄντος πολλῶν ἀνταξίου ἐν πατριαρχήῳ τοῦ βυζαντίου.* Simeon domino Stephano (Gerlachio) salutem dicit cum codice XII. aureis empto, at pluris aestimando in patriarchatu Byzantino. Theodosium autem Melitinum eum esse supra in margine aliena manu notatum: *μελιτίνου.*

Φύλ. ρζ. Fol. 107.

Πατρίας κωνςαντινουπόλεως.	Patriae Constantinopolis.
A. *δύο καὶ τριακόσια ἔτη ἀπὸ.*	T. *καὶ τὰ ἔξαςρα...*

†. Hesychius historiam chronicam composuit, cuius sexta sectio hoc titulo insignitur. Georgius Codinus hanc excerpsisse et servasse dicitur, cuius nomine, uti alibi, ita etiam inter scriptores Byzantinos gr. et lat. prodiit. Ex initio autem, quod sic pergit: *ἀπὸ τῆς ἀυγούςου καίσαρος μοναρχίας διεληλυθότων ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ ῥώμῃ καὶ τῶν πραγμάτων ἀυτῆς ἤδη πρὸς πέρας ἀφηγμένων, κωνςὰς ὁ τοῦ κωνςάντος παῖς κ. τ. λ.* ex initio hoc, inquam, iam videtur, hanc diversam esse. Editione enim alia adhuc praemittuntur, et huius initium longe infra

occurrit, hisque finitur: ποιήσας καὶ μνημοθέσιον τῶν βασιλέων, ἐν ᾧ κεῖται ἀυτός. Tunc reliquis omissis ponitur titulus: σχηματογραφία τοῦ βυζαντίου. Cuius, ut et de Adiabene omnia consentiunt. His autem finitis habetur titulus: περὶ τοῦ ἀυγουςιῶνος. Contra quàm habetur in editione. Ibi enim alia praemittuntur et in reliquis etiam discrimen sat magnum deprehendi, aliis omissis, aliis aliter positis. Post haec καὶ ἵςαται ἕως τῆς σήμερον (est verò in editione tituli de aedificiis Constantinopolitanis, ubi de S. Mocii templo agitur) synopsis conciliorum octo sequitur. Incipit autem: ἡ πρώτη σύνοδος γέγονεν ἐν τῇ νικαίᾳ τῆς βιθυνίας ὑπὸ τοῦ μεγάλου κωνςαντίνου. Et desinit: ἥ της ἄδετε ἅιος τῆς σήμερον. Tum sequitur titulus: περὶ κτισμάτων. κωνςαντῖνος ὁ μέγας ἀνέγειρεν κ. τ. λ. Quod initium cum fine prius posito cohaeret. Reliqua, ut in editione, sed cum discrimine quodam continuantur usque ad finem, qui mutilus est. De structura templi S. Sophiae nil amplius habetur. In appendice Uffenbachiana inscriptorem hoc latuit.

Codex CCXIX.

Chartaceus, charta crassa, titulis et initialibus miniatis, charactere maiusculo et eleganti, duabus columnis, in folio m., constans foliis 229, Saec. XIV, bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχ. ἐπισκόπου κωνςαντινουπόλεως τοῦ χρυσοςόμου λόγος ἐις τὸν φαρισαῖον καὶ ἐις τὸν τελώνην.

Sancti patris nostri Ioannis archiepiscopi Constantinopolitani Chrysostomi oratio in Pharisaeum et publicanum.

A. ἄνθρωποι δύο — καθάπερ ἀδελφικῶς.

T. ἐπιτυχεῖν χάριτι κ. τ. λ.

†. Est pars homil. V. de incomprehensibili, quae incipit: *ἐπειδ' ἂν μέλλῃ τις.* v. eius opera gr. lat.

Φύλ. γ.	Fol. 3.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν.	Eiusdem in filium prodigum.
A. *ἀεὶ μὲν τὴν τοῦ θεοῦ.*	T. *ἐν ὀνόματι κυρίου, αὐτῷ κ. τ. λ.*

†. Est in spuriis edita tom. VIII. Montfauc. et Severiani esse putant. Scriptoris certe non imperiti censetur.

Φύλ. θ.	Fol. 9.
Διήγησις μαθητοῦ τοῦ ἁγίου μακαρίου περὶ τῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων.	Narratio discipuli sancti Macarii de animabus hominum.
A. *ὁ μαθητὴς τοῦ ἁγίου μακαρίου.*	T. *δοξάζοντες τὸν θεὸν κ. τ. λ.*

†. Cave in hist. literaria hoc titulo vulgavit ad annum 373. *τοῦ ἁγίου μακαρίου ἀλεξανδρέως λόγος περὶ ἐξόδου ψυχῆς δικαίων καὶ ἁμαρτωλῶν τὸ, πῶς χωρίζονται ἐκ τοῦ σώματος καὶ πῶς εἰσιν.* S. Macarii Alexandrini sermo de exitu animae iustorum et peccatorum, quomodo separentur a corpore et in quo statu sint. At in Msc. quod memorat Lambecius lib. VI. p. 303. Alexandro Ascetae, Macarii scilicet discipulo, tribuitur.

Φύλ. ια.	Fol. 11.
Χριστοφόρου ἀρχιεπ. ἀλεξανδρείας λόγος φανερῶν, τίνι ὁμιοῦται ὁ ἀνθρώπινος βίος.	Christophori archiep. Alexandrini sermo declarans, cui vita humana similis sit.
A. *πάντας μὲν ἀγαπητοί.*	T. *τὸν λόγον χάριτι κ. τ. λ.*

†. Prodiit gr. et lat. Theophili Alexandrini nomine Paris. 1608. 8. In Cotelerii monum. eccles. T. I. p. 462.

Φύλ. ις.	Fol. 16.
Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἐυφραὲμ λόγοι με.	Sancti patris nostri Ephraemi sermones XLV.
α. περὶ φόβου θεοῦ.	1. De timore Dei.
Α. μακάριος ὁ ἄνθρωπος.	Τ. καὶ τοῖς κεκτημένοις αὐτόν.
β. περὶ ἀφοβίας.	2. De securitate animi.
Α. ὁ δὲ μὴ ἔχων.	Τ. ταλανίση τὸν τοιοῦτον.
γ. περὶ ἀγάπης.	3. De charitate.
Α. μακάριος ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.	Τ. καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ.
Φύλ. ιζ.	Fol. 17.
δ. περὶ τῶν μὴ ἐχόντων ἀγάπην.	4. De non habentibus charitatem.
Α. ἄθλιός τε καὶ ταλαίπωρος.	Τ. ἐν σκότει διαπορεύεται.
ε. περὶ μακροθυμίας.	5. De longanimitate.
Α. μακάριος ἀληθῶς, ὅς.	Τ. ἑαυτὸν θεραπεύει.
ς. περὶ τῶν μὴ ἐχόντων μακροθυμίαν.	6. De longanimitate carentibus.
Α. ὅ γὰρ μὴ ἔχων.	Τ. τί τούτων ἀθλιότερον.
Φύλ. ιη.	Fol. 18.
ζ. περὶ ὑπομονῆς.	7. De patientia.
Α. μακάριος ἀδελφοί, ὅστις.	Τ. καὶ πρόσεχέ μοι.

η. περὶ τῶν μὴ ἐχόντων ὑπομονήν.	8. De non habentibus patientiam.
A. ἄθλιος δὲ καὶ ταλαίπωρος.	T. κτίσασθαι ὑπομονήν.
θ. περὶ ἀοργισίας.	9. De non irascendo.
A. μακάριος ἄνθρωπος ἐκεῖνος.	T. πάντοτε χαίρεται.
Φύλ. ιθ.	Fol. 19.
ι. Περὶ ὀξυχολίας.	10. De iracundia.
A. ὃ δὲ τῇ ὀξυχολίᾳ.	T. ἀπὸ τῆς ὀξυχολίας.
ια. Λόγος παραινετικός.	11. Sermo exhortatorius.
A. δόξα σοι ὁ θεός.	T. καρπὸν, χῷ τῷ σωτῆρι κ. τ. λ.
Φύλ. κ.	Fol. 20.
ιβ. Παραινετικὸς πρὸς θεοσέβειαν.	12. Exhortatorius ad pietatem.
A. ἀγαπητὲ, χριστιανός.	T. ὀλίγοι ἡμῶν, αὐτὸς γὰρ κ. τ. λ.
Φύλ. κα.	Fol. 21.
ιγ. Παραίνεσις γ̅. περὶ τῶν ἐπερχομένων λογισμῶν.	13. Exhortatio 3. de venientibus cogitationibus.
A. ἀδελφὲ, μὴ ἐκλύου.	T. ἐχθρῶν, αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.
ιδ. παραίνεσις δ̅.	14. Exhortatio IV.
A. ἀδελφὲ ἐπιστευθεὶς.	T. αὐτῶν, αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. κγ.	Fol. 23.
ιε. Πρὸς νεοτέρους καὶ περὶ ὑπακοῆς.	15. Exhortatio ad iuniores et de obedientia.
Α. πρόσεχε σεαυτὸν, ὦ νεότης.	T. ἀκατάγνωςον, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.
ις. περὶ ὑπομονῆς, παραίνεσις ἕκτη.	16. De patientia, exhortatio sexta.
Α. ἀγαπητοὶ, γενόμεθα.	T. τυχῶμεν, ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. κζ.	Fol. 27.
ιζ. περὶ τοῦ ἀπομετάραι ἀπὸ τοῦ τόπου εἰς τόπον, παραίνεσις ζ.	17. De translatione a loco in locum, exhortat. VII.
Α. ἡ πίςις μητήρ ἐςι.	T. καρδία, ὅτι τῷ θεῷ κ. τ. λ.
Φύλ. κθ.	Fol. 29.
ιη. περὶ πάθων, παραίνεσις η.	18. De passionibus, exhort. VIII.
Α. ἀνὴρ ἐν ἀμελίᾳ διάγων.	T. ταῦτα, αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.
Φύλ. λ.	Fol. 30.
ιθ. περὶ παρθενείας καὶ σωφρωσύνης, παραίνεσις θ.	19. De virginitate et temperantia, exhortat. IX.
Α. τῷ ἀδελφῷ, ἡ τῇ ἀδελφῇ.	T. ἀγαθότητα, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.
Φύλ. λα.	Fol. 31.
κ. Περὶ ἀγνείας, παραίνεσις δεκάτη.	20. De puritate, exhort. X.
Α. παρήκαζε τὴν ἀγνείαν.	T. ἐνοικοῦν ἐν ἡμῖν, ᾧ κ. τ. λ.

Φύλ.

Φύλ. λβ.

κα. Παραίνεσις ια. περὶ τοῦ μὴ ῥέμβεσθαι ὧδε καὶ ὧδε, ἀλλὰ κάτω ἔχειν τὸ ὄμμα.

A. ἐν τίνι καταργεῖται.

Fol. 32.

21. Exhortatio XI. de non vagando, sed oculo demittendo.

T. ἐξουδενώσει, αὐτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. λδ.

κβ. Παραίνεσις ιβ. πρὸς ἀνυποτάκτους καὶ περὶ καταστάσεως καὶ φόβου θεοῦ καὶ τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος.

A. ἀγαπητὲ, ἐὰν ἐλθὼν.

Fol. 34.

22. Exhortatio XII. de non subiectis, de ordine et timore Dei et futuri iudicii.

T. δεσπότης, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. λη.

κγ. Παραίνεσις ιγ. περὶ ἐκπιπτόντων ἐξ οἰκείας ἀμελίας καὶ προφασιζομένων προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

A. ἀδελφὲ, τὸν μονήρη βίον.

Fol. 38.

23. Exhortatio XIII. de lapsis ex propria incuria et facientibus praetextus in peccatis.

T. ἀγάπωσεν αὐτὸν, αὐτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. μβ.

κδ. Παραίνεσις ιδ. πρὸς ἀρχαίους μοναχούς.

A. ἀγαπητὲ, ἐὰν ἀποτάξαμεν.

Fol. 42.

24. Exhort. XIV. ad veteres monachos.

T. φαῦλον, τῷ δὲ θεῷ κ. τ. λ.

Φύλ. μγ.

κε. Παραίνεσις ιε.

A. ἀγαπητὲ, ἰδοὺ παρατίθη.

Fol. 43.

25. Exhortatio XV.

T. μερίς, αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

κϛ. Παραίνεσις ιϛ.	26. Exhortatio XVI.
Α. ἀγαπητὲ, ἐὰν βάλλεις.	Τ. πτωχεία, αὐτῷ κ. τ. λ.
κζ. Παραίνεσις ιζ.	27. Exhortatio XVII.
Α. καὶ περὶ τοῦ ἐργοχείρου.	Τ. κερδήσεις, αὐτῷ κ. τ. λ.
Φύλ. μϛ.	Fol. 46.
κη. Παραίνεσις ιη.	28. Exhortatio XVIII.
Α. καὶ περὶ τοῦ χρόνου.	Τ. σωθήσεται, τῷ δὲ θεῷ κ. τ. λ.
Φύλ. μζ.	Fol. 47.
κθ. Παραίνεσις ιθ.	29. Exhortatio XIX.
Α. ἀδελφὲ, ἀγώνιζον.	Τ. ὁ κύριος, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.
λ. Παραίνεσις κ.	30. Exhortatio XXX.
Α. ἀδελφὲ, ἐὰν ἀποτάξαμεν.	Τ. ζωῆς, ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. μη.	Fol. 48.
λα. Παραίνεσις κα.	31. Exhortatio XXI.
Α. δεῖ καὶ τοὺς ἐξ οἰκτροῦ.	Τ. χάριν, αὐτῷ κ. τ. λ.
λβ. Παραίνεσις κβ.	32. Exhortatio XXII.
Α. κατὰ μέρος οἰκοδομεῖται.	Τ. ἀποδίδωσι, τῷ δὲ κ. τ. λ.
Φύλ. μθ.	Fol. 49.
λγ. Παραίνεσις κγ.	33. Exhortatio XXIV.
Α. ἀδελφὲ, ἠξιώθης τοῦ.	Τ. ἡμέρας ἡμῶν, αὐτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. να.	Fol. 51.
λδ. Παραίνεσις κδ.	34. Exhortatio XXIV.
Α. ἀδελφὲ, τί πλανᾷ σε.	T. τοῦ θεοῦ, αὐτῷ κ. τ. λ.
Φύλ. νβ.	Fol. 52.
λε. Παραίνεσις κε.	35. Exhortatio XXV.
Α. ἀδελφὲ, ὅταν κρούσει.	T. φόβον αὐτοῦ, αὐτῷ κ. τ. λ.
λϛ. Παραίνεσις κϛ.	36. Exhortatio XXVI.
Α. ἀγαπητοὶ, ἐννοήθωμεν.	T. προθυμίαν, αὐτῷ κ. τ. λ.
Φύλ. νγ.	Fol. 53.
λζ. Παραίνεσις κζ.	37. Exhortatio XXVII.
Α. ἀδελφοὶ, λογίζομαι.	T. αὐτοῦ, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.
Φύλ. νδ.	Fol. 54.
λη. Παραίνεσις κη.	38. Exhortatio XXVIII.
Α. ἐὰν σύμβη τινά.	T. ἀλήθεια, αὐτῷ κ. τ. λ.
Φύλ. νϛ.	Fol. 56.
λθ. Παραίνεσις εἰς τὸ, ἔχοντι δοθήσεται.	39. Exhortatio in illud: habenti dabitur.
Α. γέγραπται, τῷ ἔχοντι.	T. ἁγίοις αὐτοῦ, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.
μ. Παραίνεσις, ὅτι δεῖ τὸν χριστιανὸν μακρόθυμον καὶ ἀμνησίκακον εἶναι πρὸς πάντας.	40. Exhortatio, christianum debere esse patientem et iniuriarum memorem adversus omnes.
Α. ἐὰν σύμβη κακία.	T. φίλων αὐτοῦ, αὐτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. νη.	Fol. 58.
μα. Παραίνεσις, ὅτι οὐ δεῖ ὀμνύειν.	41. Exhortatio, non iurandum esse.
A. τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος.	T. τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἀμήν.
Φύλ. ξ.	Fol. 60.
μβ. τοῦ αὐτοῦ μακαρισμοί.	42. Eiusdem beatitudines.
A. μακάριοι οἱ τὸν θεόν.	T. δοξάζουσαι σὺν ἡμῖν κ. τ. λ.
Φύλ. ξβ.	Fol. 62.
μγ. Περὶ κατανύξεως.	43. De compunctione.
A. κατανύγηθι ψυχή μου.	T. αὐτοῦ, ὅτι αὐτῷ πρέπει.
Φύλ. ξε.	Fol. 65.
μδ. Περὶ μετανοίας καὶ τῆς κρίσεως.	44. De poenitentia et iudicio.
A. ὁ κατελθὼν κύριος ἐκ τῶν.	T. καὶ δύναμις καὶ ἡ δόξα κ. τ. λ.
Φύλ. ο.	Fol. 70.
με. Περὶ ὑπομονῆς καὶ τῆς συντελείας καὶ τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ χῦ καὶ περὶ τῆς τῶν θείων γραφῶν μελέτης καὶ τί τὸ τῆς ἡσυχίας ὠφέλιμον.	De patientia et consumatione et secunda Christi apparitione et de cura divinae scripturae et quae quietis utilitas.
A. λαμπρὸς ὁ βίος τῶν δικαίων.	T. ἀνάρχῳ αὐτοῦ πατρὶ κ. τ. λ.

†. In editione Oxoniensi 1709. f. graece alius ordo observatur.

Φύλ. οθ.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως τοῦ χρυσοςόμου, περὶ ἐλεημοσύνης.

Α. μεγάλη τῆς ἐλεημοσύνης.

Fol. 79.

Sancti patris nostri, Ioan. Chrysostomi, archiep. Constantinop. de eleemosyna.

T. πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ κ. τ. λ.

Φύλ. πδ.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀποληφθέντας ἐν ταῖς συνάξεσι καὶ περὶ τῆς ἱερᾶς καὶ θείας τραπέζης καὶ περὶ κρίσεως.

Α. ὥσπερ τοῖς σπείρουσιν.

Fol. 84.

Eiusdem ad absentes a synaxi, et de sacra et divina mensa, et de iudicio.

T. ἐπιτυχῶμεν καὶ τῶν αἰωνίων κ. τ. λ.

Φύλ. πζ.

Τοῦ αὐτοῦ κατὰ πλουσίων καὶ περὶ ἐλεημοσύνης.

Α. οἱ λειμῶνες ἔχουσι.

Fol. 87.

Eiusdem contra divites et de eleemosyna.

T. εὐχαριςήσωμεν τῷ κῷ κ. τ. λ.

Φύλ. ϟβ.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἐφραῖμ τοῦ σύρου λόγος περὶ ἀγάπης καὶ τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ κυρίου ἡμῶν ῖῦ χῦ καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως.

Α. ἀγαπητοὶ, μηδὲν προτιμησώμεθα.

Fol. 92.

Sancti patris nostri Ephraemi Syri sermo de charitate et secundo adventu domini nostri Iesu Christi et de futuro iudicio.

T. ἐπιφανείαν τῆς δόξης κ. τ. λ.

†. v. citatam edit. Oxon.

Φύλ. ϟϛ.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τὰ ἑξῆς τῶν προαναγνωσθέντων, ἐρωτ. ἠρώτησαν οἱ Φιλόχριστοι κ. τ. λ. ἀποκρ.

Α. τότε πᾶσα ἀνθρωπίνη.

Fol. 96.

De iis, quae sequuntur prius lecta. Quaest. Interrogarunt Christi amantes etc. Respons.

T. ὁ θεὸς ἡμῶν, αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Sunt VII. quaestiones et responsiones v. cit. edit. Oxon. auctoris.

Φύλ. ρα.

Ἱππολύτου τοῦ μακαριωτάτου λόγος περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου καὶ περὶ τοῦ ἀντιχρίστου καὶ εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ κυρ. ἡμῶν ἰῦ χῦ.

Α. ἐπειδὴ οἱ μακάριοι.

Fol. 101.

Beatissimi Hippolyti sermo de consumatione mundi et de Antichristo, et in secundum adventum domini nostri Iesu Christi.

T. τοῦ κυρίου σου, ἢ γένοιτο κ. τ. λ.

†. Io. Picus gr. et lat. protulit Paris. 1557. 8. Saepius dein editus erat. At Combefisius sequioris Graeciae monumentum et plane stramineum appellat.

Φύλ. ρκα.

Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ σιναΐτου ὄρους ὁμιλία ῥηθεῖσα εἰς τὸν ϛ ψαλμόν.

Α. πρέπουσα ἀρχὴ εἰλικρινῆς.

Fol. 121.

Anastasii monachi Sinae montis homilia dicta in psalmum VI.

T. ἀξιώθωμεν, χάριτι κ. τ. λ.

†. Extat in H. Canisii lect. antiquis tom. I. p. 502. gr. et lat. Item in Combefisii novo auctario.

Φύλ. ρλδ.	Fol. 134.
Μηνὶ σεπτεμβ. ἐις τὸν α. *βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν συμέων τοῦ ςυλίτου.*	Mens. Septemb. 1. Vita et institutum sancti patris nostri Symeonis Stylitae.
A. *ξένον καὶ παράδοξον.*	T. *παρὰ τοῦ ἁγίου, χάριτι κ. τ. λ.*

†. Est Antonii monachi et extat lat. apud Bollandum in actis sanctorum V. Ian. tom. I. p. 264. graece nondum prodiit.

Φύλ. ρμζ.	Fol. 147.
Μηνὶ σεπτεμβ. ἐις τὸν ιε. *μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ νικητᾶ.*	Mens. Septemb. XV. Martyrium sancti et gloriosi magni martyris et thaumaturgi Nicetae.
A. *ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις.*	T. *ἀξιωθῆναι, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.*

†. Initium et subsequentia martyrium Nicetae Nicomediensis ad XII. Sept. innuunt. Sic enim pergit: *ἐγένετο ἀνὴρ θεόφρων συγκλητικὸς ὀνόματι υἱὸς βασιλέως μαξιμιανοῦ, ὅντινα ὁ θεὸς ἠγάπησε καὶ ὡδήγησεν ἀυτὸν ἐις τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς.* At verba versus finem: *ἐτελιώθη δὲ ὁ μάρτυς τοῦ χριςοῦ νικητᾶς ὑπὸ ἀθαναρίχου ἄρχοντος τοῦ ἔθνους μηνὶ σεπτεμβρίῳ πέντε καὶ δεκάτῃ ἡμέρᾳ σαββάτῳ κ. τ. λ.* Nicetam Gothum declarant.

Φύλ. ρνε.	Fol. 155.
Μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἐις τὸν κς. μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος δημητρίου.	Mens. Octob. 26. Martyrium sancti gloriosi magni martyris Demetrii.
A. *εἶχεν μὲν τὰ ῥωμαίων.*	T. *ἀπέλαυσαν χάριτι κ. τ. λ.*

†. Censetur esse Symeonis Metaphrastae lat. apud Surium Oct. VIII.

Φύλ. ρξγ. — Fol. 163.

Μηνὶ νοεμβρίῳ εἰς τὸν ιβ. βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος ἀρχιεπ. ἀλεξανδρ.

Mens. Novemb. XII. Vita et institutum sancti patris nostri Ioannis Eleemonis, archiep. Alexandrini.

Α. τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν.

T. δύναμιν, πάντοτε κ. τ. λ.

†. Latine apud Surium et Bollandum ad Ian. XXIII.

Φύλ. σα. — Fol. 201.

Μηνὶ δεκεμβρίῳ εἰς δ μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος βαρβάρας.

Mens. Decemb. IV. Martyrium sanctae magnae martyris Barbarae.

Α. κατ' ἐκείνους τοὺς καιρούς.

T. τελοῦνται, εἰς δόξαν κ. τ. λ.

†. Est auctoris incerti.

Φύλ. σζ. — Fol. 207.

Μηνὶ δεκεμβ. εἰς τὸν ς. βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ἐν θαύμασι περιωνύμου νικολάου ἀρχ. μύρων τῆς λυκίων.

Mens. Decemb. VI. Vita et institutum et particularis miraculorum narratio clari miraculis Nicolai Myrensis in Lycia episcopi.

Α. σοφόν τι χρῆμα ζωγράφων.

T. διαδεξάμενον ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Est Symeonis Metaphrastae. Latine apud Surium 6. Dec. sed mutile et interpolate. Extant etiam Tillemontii et Combefisii notae in huius vitae historiam.

Codex

Codex CCXX.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis et initialibus minio exaratis, literis maiusculis et nitidis, in folio, foliorum numero 65, cum correctionibus marginalibus, Saec. XV, optime conservatus et inscriptus.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν ἀντωνίου τοῦ μεγάλου συγγραφεὶς παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίου πατριάρχου ἀλεξανδρείας.

Vita et institutum sancti et divino spiritu afflati patris nostri Antonii M. conscriptum a sancto patre nostro Athanasio, patriarcha Alexandrino.

A. ἀγαθὴν ἅμιλλαν ἐνεστήσασθε.

T. τυγχάνοντας, ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Est cum varietate lectionum marginibus adiectarum. Ext. gr. et lat. in eius operibus editis.

Codex CCXXI.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis et initialibus rubris, charactere minuto et eleganti, diversa manu, in folio, constans foliis 220, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιπρεσβυτέρου τοῦ δαμασκηνοῦ κατὰ μανιχαίων.

Sancti patris nostri Ioannis archipresbyteri Damasceni contra Manichaeos.

A. ἐπειδὴ συνελέλύθαμεν.

T. αἰώνιον, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.

†. Extat in eius operibus gr. lat. Venet. 1748. f. tom. I. p. 429.

Φύλ. μα.	Fol. 41.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸ γεννέσιον τῆς δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀεὶ παρθένου μαρίας.	Eiusdem sermo in diem natalitium dominae nostrae Deiparae et semper virginis Mariae.
Α. δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη.	Τ. κοιλίας σου. ις̀ χς̀ κ. τ. λ.

†. Extat ibidem tom. II. p. 841.

Φύλ. να.	Fol. 51.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου ἀρχιεπισκόπου σελευκείας λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς παναγίου θεοτόκου.	Sancti patris nostri Basilii, archiepiscopi Seleuciensis, sermo in annuntiationem sanctissimae Deiparae.
Α. μεγάλας τῶν ἐγκωμίων.	Τ. τριάδος ἐν πατρὶ κ. τ. λ.

†. Ext. gr. et lat. in auctario bibl. PP. tom. I. p. 569.

Φύλ. ξβ.	Fol. 62.
Α. ἦν δέ τις ἀσθενῶν λάζαρος ἀπὸ βηθανίας τῆς κώμης κ. τ. λ. πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων.	Τ. χαρᾶς ἐπιτύχωμεν. χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Prodiit etiam nomine Basilii Seleuciensis. Sed est LXI. Chrysostomi in evangelium Ioannis.

Φύλ. ξθ.	Fol. 69.
Α. οὔπω δὲ εἰσεληλύθει εἰς τὴν κώμην κ. τ. λ. μέγα ἀγαθὸν φιλοσοφία.	Τ. ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ κ. τ. λ.

†. Haec homilia hîc in duas partes divisa est, quarum altera incipit: Μέγα γὰρ πίςις. Non est

verò Basilii Seleuciensis, sed Chrysostomi LXII. in Ioannem.

φύλ. οδ. Fol. 74.

A. ὁ δὲ ἰησοῦς ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἄνω κ. τ. λ. ῷ πολλάκις εἶπον τοῦτο.

T. ἀγαθῶν, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ κ. τ. λ.

†. Etiam ista duas partes habet. Secunda verò incipit: Ἀλλ' ὅπερ ἔφην. Nec illa Basilii Seleuciensis, sed Chrysostomi LXVIII. in Ioannem est. In veteri catalogo inscriptio sonat: In excitationem Lazari homiliae V., non adscripto auctoris nomine.

φύλ. πβ. Fol. 82.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου κύπρου λόγος εἰς τὴν θεοσώμενον ταφὴν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ καὶ εἰς τὸν ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ ἀριθμαίας καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ ᾅδῃ κατάβασιν μετὰ τὸ σωτήριον παραδόξως γεγενημένην.

Sancti patris nostri Epiphanii, archiepiscopi Cypri, sermo in divini corpori sepulturam domini, Dei et servatoris nostri Iesu Christi, et in Iosephum, qui fuit ab Arimathaea, in domini descensum in infernum post salutarem passionem mirabiliter factam.

A. τί τοῦτο σήμερον, σιγή.

T. εἰς τοὺς σύμπαντας αἰῶνας κ. τ. λ.

†. Extat in Epiphanii Constantiensis in Cypro episcopi operibus gr. lat. Paris. 1622. f. tom. II. Censendum verò opus dubium, aut iuniori cuidam Epiphanio tribuendum.

Φύλ. ϟδ. Fol. 94.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως τοῦ χρυσοςόμου λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα.

Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi, archiep. Constantinop., oratio in sanctum pascha.

A. εὔκαιρον σήμερον ἅπαντας.

T. καταςάντες τῶν αἰωνίων κ. τ. λ.

†. Extat in eius operibus cum versione Theodori Peltani.

Φύλ. ρα. Fol. 101.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης λόγος εἰς τὸ ἅγιον καὶ σωτήριον πάσχα.

Sancti patris nostri Gregorii, episcopi Nysseni, orat. in sanctum et salutare pascha.

A. ἡ μὲν ἀληθινὴ τοῦ σαββάτου.

T. χοροςασίαν, ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Extat cum tribus versionibus et notis etiam philologicis.

Φύλ. ργ. Fol. 103.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως τοῦ χρυσοςόμου λόγος κατηχητικὸς εἰς τὸ ἅγιον πάσχα.

Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi, archiepiscopi Constantinopolitani, oratio catechetica de sancto paschate.

A. εἴ τις εὐσεβὴς καὶ.

T. ἐγένετο αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Est dubium, an sit Chrysostomi.

Φύλ. ρε. Fol. 105.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἐπιφανίου ἐπισκόπου κύπρου εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰῦ χῦ.

Sancti patris nostri Epiphanii episcopi Cypri in ascensionem domini nostri Iesu Christi.

A. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, κόσμος.

T. τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ κ. τ. λ.

†. Extat in Epiphanii Constantiensis in Cypro episcopi, sed est dubia, vel iuniori Epiphanio tribuenda. In vet. catal. non est.

Φύλ. ρι. Fol. 110.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως τοῦ χρυσοςόμου λόγος εἰς τὴν ὑπαντὴν τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ καὶ εἰς τὴν θεότοκον καὶ εἰς τὸν συμέωνα.

Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi archiep. Constantinopol. in occursum domini nostri Iesu Christi, in Deiparam et in Simeonem.

A. οὐ μόνον φορεῖ σάρκα.

T. πάντας τυχεῖν, ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Extat in eius operibus cum versione Frontaei Ducaei.

Φύλ. ρις. Fol. 116.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου ἰκονίου λόγος εἰς τὴν ὑπαντὴν τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ, καὶ εἰς τὴν θεότοκον καὶ εἰς συμέωνα.

Sancti patris nostri Amphilochii episcopi Iconii sermo in occursum domini nostri Iesu Christi et in Deiparam et Simeonem.

A. πολλοὶ τῶν μεγάλων ἀνθρώπων.

T. σώζων διὰ ἰῦ χῦ κ. τ. λ.

†. Prodiit etiam ad calcem Theophylacti in acta.

φύλ. ρκδ. — Fol. 124.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἱεροσολύμων λόγος ἐις τὴν ὑποπαντὴν τοῦ κῦ ἡμῶν ἶῦ χῦ καὶ ἐις τὸν συμέων, τὸν θεόδοχον.

Sancti patris nostri Cyrilli Hierosol. sermo in occursum domini nostri Iesu Christi et in Symeonem, qui Deum suscepit.

A. χαίρε σφόδρα θύγατερ.

T. ἐν τὸς γενώμεθα, χάριτι κ. τ. λ.

†. Extat in operibus gr. et lat. Paris. 1720. f.

φύλ. ρλ. — Fol. 130.

Τιμοθέου πρεσβυτέρου ἱεροσολύμων λόγος ἐις τὸν προφητὴν συμέων, τὸν θεόδοχον καὶ ἐις τὸ, νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου δεσπ.

Timothei presbyteri Hierosol. sermo in prophetam Symeonem, qui Deum suscepit et in illud: Nunc dimittis servum tuum Dne.

A. Φέρε ἀγαπητὲ, τὸν τελευταῖον.

T. ἁγιάζεται, ἐν χῷ ἶῦ κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. tom. II. auctarii Ducaeani bibl. PP. et ad calcem Theophylacti in acta.

φύλ. ρλϛ. — Fol. 136.

Νεκταρίου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως διήγησις, δι' ἣν ἀιτίαν τῷ πρωτω σαββάτῳ τῶν ἁγίων νηςείων τὴν μνήμην ἑορτάζομεν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος

Nectarii archiepiscopi Constantinopolitani narratio, cur primo sanctorum ieiuniorum sabbato colamus memoriam sancti Martyris Theodori et

θεοδώρου καὶ περὶ νηςείας καὶ ἐλεημοσύνης. | de ieiunio et eleemosyna.

A. ὡς πολὺ τὸ πλῆθος. | T. ἐπιτυχῶμεν, χάριτι κ. τ. λ.

†. Latine saepius prodiit, graece asservatur Msc. in variis bibliothecis.

Φύλ. ρμθ. Fol. 149.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἐφραὶμ λόγος περὶ ὑπομονῆς καὶ τῆς συντελείας καὶ τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ χῦ καὶ περὶ τῆς τῶν θείων γραφῶν μελέτης καὶ τί τὸ τῆς ἡσυχίας ὠφέλιμον. | Sancti patris nostri Ephraemi sermo de patientia et consumatione et secundo adventu Christi et de divinarum scripturarum cura et tranquillitatis utilitate.

A. λαμπρὸς ὁ βίος τῶν δικαίων. | T. ἔργα αὐτοῦ, ᾧ πρέπει κ. τ. λ.

†. In margine notatur: ἐν ἄλλῳ χρυσοςόμου. In alio Chrysostomi. In Msc. Vaticano ad Chrysostomum refertur, cuius nomine in eius operibus prodiit cum nota, dubium esse, an Chrysostomi sit. Sed et Ephraemi nomine graece et latine prodiit.

Φύλ. ρξβ. Fol. 162.

Ἱππολύτου τοῦ μακαριωτάτου λόγος περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου καὶ περὶ τοῦ ἀντιχρίςου καὶ εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ κῦ ἡμῶν ἶῦ χῦ. | Hippolyti beatissimi (Portuensis) sermo de consumatione mundi et de Antichristo et secundo adventu domini nostri Iesu Christi.

A. ἐπειδὴ γὰρ οἱ μακάριοι. | T. ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, χάριτι κ. τ. λ.

†. Vide de hoc sequioris Graeciae monumento codicem praecedentem, ubi etiam continetur. Hic habetur cum lectionum varietate.

Φύλ. ρπϛ.	Fol. 186.
Πρὸς τὸν ποιμένα ἐπιστολή.	Ad pastorem epistola.
A. ἐν μὲν τῇ κάτω βίβλῳ.	T. πνεῦμα ἅγιον, αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Nulli quidem auctori inscripta haec est epistola. Sed Ioannis Climaci, cognomento Scholastici est. Sunt et in margine anonymi scholia, quorum primum incipit: ὅταν ἀκούσῃς, ὅτι ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι κ. τ. λ. Marco monacho inscriptum. Vertit et edidit hanc epistolam unà cum scholiis M. Raderus Monachii 1614. 8. Scholia anonymi gr. et lat. extant in Ioannis Climaci operibus Paris. 1632. f.

Φύλ. ρϙθ.	Fol. 199.
Τοῦ ἁγίου σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου ἱεροσολύμων ἐις τὰ θεῖα γενέθλια τοῦ σωτῆρος, ἐν ἁγίᾳ κυρ. καταντήσαντα καὶ ἐις τὴν τῶν σαῤῥακηνῶν ἀταξίαν καὶ φθαρτικὴν ἐπανάστασιν.	Sancti Sophronii archiepiscopi Hierosolymorum in divina natalitia servatoris sancta dominica occurrentia et in Sarracenorum perversitatem et corruptivam resurrectionem.
A. Φαιδρὰν τὴν παροῦσαν ἡμέραν.	T. θεῷ ἡμῶν ποθεινότητος...

†. Extat lat. tom. XII. p. 206. bibl. SS. PP. Lugd.

Φύλ. σιγ.	Fol. 213.
Ἐγκώμιον ἐις τοὺς ἁγίους τοῦ θεοῦ ἀρχαγγέλους καὶ	Encomium sanctorum Dei Archangelorum et Ange-

ἀγγέλους καὶ πάσας ὁμοῦ τὰς οὐρανίους δυνάμεις.

Angelorum et omnium simul virtutum coelestium.

A. ὦ θεοῦ νοερὰ καὶ ἄϋλα.

T. ὑπάρχων σὺν τῷ πατρὶ κ. τ. λ.

†. Est eiusdem Sophronii Hierosolymitani et extat ibidem p. 209. lat. tantum.

Codex CCXXII.

Bombycinus, charta solida et laevigata, titulis et initialibus miniatis, scriptura minutissima et valde abbreviata, in quarto, a blattis laesus, possessus a Demetrio Tribola Peloponnesio, constans foliis 242, Saec. XIII, inscriptus.

Προλεγόμενα τῆς πορφυρίου εἰσαγωγῆς ἀπὸ φωνῆς ἀμμωνίου φιλοσόφου τοῦ μικροῦ τοῦ ἑρμείου.

Prolegomena Porphyrii introductionis ex ore Ammonii philosophi parvi Hermeae filii.

A. μέλλοντας ἡμᾶς ἄρχεσθαι.

T. καὶ τὸ τῶν λύσεων γλαφυρόν.

†. Codex Electoralis in fine aliquantum mutilus est. v. edit. Venet. 1500. f. p. B. β.

Φύλ. ζ. Fol. 7.

Εἰσαγωγὴ πορφυρίου τοῦ μαθητοῦ πλωτείνου τοῦ λυκοπολίτου.

Introductio Porphyrii discipuli Plotini Lycopolitae.

A. ὄντος ἀναγκαίου χρυσαόριε.

T. τῆς κοινωνίας παράστασιν.

†. Est cum scholiis eiusdem Ammonii in isagogen Porphyrii, ut in editione Venetiana prius citata. Discrimen tantum est, in editione sine hoc novo titulo continuari. Illud etiam observavi in

tit. περὶ γένους de genere, Photium etiam citari, quod in editione deest: Φωτίου. τὸ γένος τριχῶς λέγεται, ἢ γὰρ ἀπὸ τοῦ τόπου, ὡς ἀπὸ αἰγύπτου αἰγύπτιοι, ἢ ἀπὸ πατρὸς, ὡς ἀπὸ ἰσραὴλ ἰσραήλιται κ. τ. λ. Reliqua iterum sunt Ammonii, ut et in codice indicatum: ἀμμωνίου. τὸ ἔοικεν, ὡς. Id ipsum fit initio: Φωτίου, περὶ ἔιδους. τὸ δὲ εἶδος διχῶς λέγεται, ἓν μὲν τὸ σχῆμα καὶ ἡ μορφὴ κ. τ. λ. his que finitis, rursus ἀμμωνίου, πεπλήρωται ὁ περὶ τοῦ γένους λόγος. Et sic deinceps, ut adeò ex Photio et Ammonio commentarius sit compositus. In veteri catalogo malè inscriptum: Prolegomena Ioannis cuiusdam in Porphyrii isagogen.

Φύλ. λγ.	Fol. 33.
Προλεγόμενα τῶν κατηγορίων ἀπὸ Φωνῆς ἀμμωνίου Φιλοσόφου.	Prolegomena categoriarum ex ore Ammonii philosophi.
Α. ἐπειδὴ τῆς ἀριστοτέλους ἐντός.	Τ. τουτ' ἔστι τῶν ἀποδεικτικῶν.

†. Visuro initii sequentia: θέλομεν Φιλοσοφίας γενέσθαι, Φέρε τινὰ ἡμῖν συμβαλλόμενα ἐις ταύτην ζητήσωμεν. ἐστὶ δὲ ταῦτα δέκα τὸν ἀριθμόν. πρῶτον, πόθεν τὰ ὀνόματα τῶν Φιλοσόφων αἱρέσεων. δεύτερον κ. τ. λ. haec, inquam visuro sufficient ad noscendum inter Msc. et editum Venetiis 1503. f. gr. apud Aldum discrimen. In codice Vindobonensi apud Nesselium Part. 4. p. 7. idem, ut videtur, occurrit, diversum etiam ab edito. Praefationis huius finis ab edito etiam differt.

Φύλ. λϛ.	Fol. 36.
Ἀριστοτέλους κατηγορίαι.	Aristotelis categoriae.
Α. ὁμώνυμα λέγεται, ὧν.	Τ. ἅπαντες κατηριθμῆνται.

†. Non simpliciter textus est, sed addita etiam sunt anonymi scholia, credo anonymi. Ammonii enim quo minus sint, initii diversitas prohibet: Ἀι ψυχαὶ ἐι μὲν ἄνω ἦσαν χωρὶς τοῦ σώματος τούτου, πάντα ἂν ἐγίνωσκον ἄυται. Finitis vix tribus foliis occurrit titulus: Φωτίου σύνοψις τῶν δέκα κατηγορίων. τῶν ὄντων κατὰ τὴν πρὸς ἄλληλα σχέσιν κ. τ. λ. Tum Φωτίου περὶ ὀυσίας. Quo finito: περὶ ὀυσίας ἀμμωνίου. Photii synopsis X categoriarum. Photii de substantia. Ammonii de substantia, ut adeo commentarius sit compositus. At neque hoc Ammonii initium, nec, quae sequuntur cum editione citata conveniunt, sed vel maximè discrepant, quemadmodum in codice quodam Vindobonensi prius citato apud Nesselium etiam memoratur. Observo, folia suo ordine non esse compacta.

Φύλ. μη.	Fol. 48.
Ἀμμωνίου τοῦ ἑρμείου ὑπόμνημα ἐις τὸ περὶ ἑρμηνείας ἀριστοτέλους.	Ammonii Hermiae filii commentarius in Aristotelis tract. de interpretatione.
A. πολὺ μὲν ἐν σοφοῖσι καὶ ὀυκ ἀνώνυμον.	T. τῷ ἀυτῷ ἅμα ὑπάρχειν.

†. In fine notatum: τοῦτο τὸ κάλλιστον βιβλίον ἐμὸν ἐστι κτῆμα δημητρίου τριβωλῆ πελοποννησίου ἐκ σπάρτης, ἐπριάμην δὲ καὶ τοῦτο μετὰ τὴν ἐμῆς πατρίδος ἅλωσιν τῆς λακεδαίμονός ποτ' ἐυδαίμονος. Pulcerrimus hic libellus meus est Demetrii Tribolae Peloponnesii ex Sparta. Emi verò eum, capta patria mea Lacedaemone quondam prospera. Prodiit graece Venetiis 1503. f. cum aliis apud Aldum. De hoc commentario nil reperitur in veteri catalogo.

Φύλ. ϟα.	Fol. 91.
Ἀλεξάνδρου ἀφροδισιέως ὑμόμνημα ἐις τὰ πρῶτα ἀναλυτικὰ.	Alexandri Aphrodisiensis commentarius in priora Aristotelis analytica.
A. ἡ λυσική τε καὶ συλλογική.	T. εἰλημμέναι δύο εἰσίν.

†. Editus graece huius commentarius in Aristotelis analyticorum lib. 1. Florent. 1521. 4. Facta collatione cum edito deprehendi, eum usque ad finem non extendi, sed in tit. μίξις ἀναγκαίου καὶ ἐνδεχομένου, iam desinere et textum dein sine commentario sequi, exceptis, quae in margine habentur, figuris et brevi explicatione, eaque etiam subinde interlineari.

Φύλ. ρκη.	Fol. 128.
Ἀριστοτέλους ἀναλυτικῶν προτέρων δεύτερον.	Aristotelis analyticorum priorum liber 2dus.
A. ἐν πόσοις μὲν οὖν σχήμασι.	T. ἓν ἑνὸς σημεῖον.

†. Est cum figuris marginalibus, brevibus notis et quibusdam scholiis, quorum primum in inferiore margine notatum est: ἡ φρόνησις ὑπάρχει τινὶ ἕξει θεωρητικῇ. ἡ γ' ἐπιστήμη τινὶ θεωρητικῇ. θεωρητικὴ γνῶσις ἐστὶ, ὡς ἡ φυσικὴ ἀκρόασις τὸ περὶ ψυχῆς. τὸ περὶ οὐρανοῦ. τὰ μετέωρα κ. τ. λ. Circumfertur quidem Msc. in librum secundum analyticorum priorum nomine Alexandri Aphrodiensis. Sed illius non esse A. Schottus in vita Aristotelis p. 155. iudicat.

Φύλ. ρμβ.	Fol. 142.
Ἀριστοτέλους ἀναλυτικῶν ὑστέρων βίβ. β.	Aristotelis analyticorum poster. libri II.
A. πᾶσα διδασκαλία καὶ πᾶσα.	T. πρὸς τὸ ἅπαν πρᾶγμα.

†. Cum textu habentur etiam scholia marginalia, non tamen ubique, nec ea prolixa. Primum incipit: *εισὶ τοῦ γνωρίζειν δύο τρόποι. εἷς μὲν, ὅταν προεγνωκότες τι αὖθις τούτῳ προσβάλωμεν, λήθης μὴ μεσοσυλλάβης κ. τ. λ.* Cuius autem sint, ignoro. In veteri catalogo legitur: Aphrodiensis in libros priorum et posteriorum.

Φύλ. ρξϛ. Fol. 166.

Ἀριστοτέλους τῶν τοπικῶν βίβ. η̅.	Aristotelis topicorum lib. VIII.
A. *ἡ μὲν πρόθεσις τῆς πραγματείας.*	T. *πρὸς τὸ ἅπαν πρᾶγμα.*

†. Habetur etiam unum, alterumve scholium marginale.

Φύλ. σκ. Fol. 220.

Τοῦ αὐτοῦ σοφιστικὸν ἔλεγχον.	Eiusdem sophistici elenchi.
A. *περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλεγχῶν.*	T. *πολλὴν ἔχειν χάριν.*

†. Est cum scholiis marginalibus, quorum primum incipit: Σκοπὸς *τοῦ παρόντος βιβλίου ἐστὶ τὸ, πῶς οἱ παλαιοὶ ἔπλεκον τὰ σοφίσματα καὶ πῶς αὐτὰ λύειν θέλουσιν οἱ καὶ σοφιζόμενοι.* At in primis sex foliis tantum habentur. Tum textus caret foliis. De elenchis altum veteris catalogi silentium.

Φύλ. σμα. Fol. 241.

Πορφυρίου εἰς τὰς δέκα κατηγορίας.	Porphyrii in X. categorias.
A. *νυνὶ δὲ περὶ τῶν πραγμάτων.*	T. *δέκα εἶναι τὸν ἀριθμόν.*

†. Est breve de decem praedicamentis apospasmation latine editum ex A. Gogavini versione ad calcem harmonicorum Aristoxeni et Ptolemaei.

Codex CCXXIII.

Membranaceus, membrana solida, titulis et initialibus minio exaratis, literis minutis et nitidis, in fol. m. foliorum numero 363, mutilus, Saec. XV, possessus a Mathusala Cabbadae monacho, optime conservatus et inscriptus.

Ἀι ἐπιςολαί.	Epistolae.
α....	1....
A. ὅν θεσσαλονικέων πόλις.	T. τῆς ἐυσεβείας παῖδας.
φύλ. γ.	Fol. 3.
β. ἱεροθέῳ.	2. Hierotheo.
A. ἀδελφὲ σπουδαιότατε καί.	T. ἀπαντήσειεν ἔῤῥωσο.
φύλ. δ.	Fol. 4.
γ....	3....
A. τὸ ςεῤῥὸν καὶ ἀκλινὲς.	T. τῷ ψεύδει συνενεχθῆναι.
δ....	4....
A. ἓν ἀγαθὸν, ἡ τῶν λαπίθου.	T. τὴν παρὰ σὲ πορείαν.
ε....	5....
A. τὴν ὁμότροπον δυάδα.	T. μεθ' ἡδονῆς λειτουργήσομεν.
ς. Λαπίθῃ.	6. Lapithae.
A. μόλις ἐλαβόμεθα τῆς ἱερᾶς.	T. ἀγνοεῖν σε δεδήλωκα.

Φύλ. ε.	Fol. 5.
ζ....	7....
Α. ἔδει μὲν ὦ γενναῖε.	T. παλάμαν κατατέμνωσιν.
Φύλ. ζ.	Fol. 7.
η. Μαξίμῳ.	8. Maximo.
Α. ὂιον ἔπραξας ἄριϛε.	T. γλώτταις ὑμνηθησόμενον.
Φύλ. η.	Fol. 8.
θ....	9....
Α. τὴν μὲν πολλὴν καί.	T. δεινὸν ἀπαλλάξας.
ι....	10....
Α. πολὺς μὲν κατὰ τῆς σῆς.	T. τὴν λεοντῆν περικείμενος.
ια....	11....
Α. τί τις ἂν πάθοι, μή.	T. καινοφωνίας ἀποτρεπόμενοι.
Φύλ. θ.	Fol. 9.
ιβ....	12....
Α. καὶ πρότερον μεγάλην.	T. καὶ ἀναδείκνυσιν.
ιγ. τῷ γαβρᾷ.	13. Gabrae.
Α. ἀνέγνων τὸν περὶ τῆς κόμης.	T. πᾶν ἐξείργασι.
ιδ....	14....
Α. ἔοικας θεοφιλέϛατε δεσπότα.	T. συνηθοῦς φαιδρότητος.
ιε....	15....
Α. ἧκεν εἰς ἡμᾶς ψευδής.	T. ἡ τοῦ παλαμᾶ πονηροτάτη νόσος.

φύλ. ια. Fol. 11.

ις. Τῷ πατριάρχῃ κυρ. ιω.

16. Patriarchae dom. Ioanni.

A. οἷα γίνεται καὶ ὄντω.

T. ἄναιρσιν ἀναμένοντες.

φύλ. ιγ. Fol. 13.

ιζ....

17....

A. δεξάμενος τὴν ἐπιςολήν.

T. πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

†. Dicuntur esse epistolae Palamae et Acindyni. Nullius verò initium (exceptis ad Maximum et Gabram epistolis) apud Theupolum, ubi eorum epistolae occurrunt, inveni. v. Zanetti cat.

φύλ. ιδ. Fol. 14.

B. Ὁμολογία τοῦ μακαριωτάτου ἀκινδύνου.

2. Confessio beatissimi Acindyni.

A. πιςεύομεν κατὰ τὸν σκοπὸν.

T. προσκύνησις ἐις τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

φύλ. ις. Fol. 16.

Γ. Ἔκθεσις ἐπίτομος τῶν τοῦ παλαμᾶ πονηροτάτων αἱρέσεων.

3. Expositio brevis pessimarum Palamae haeresium.

A. ἀκριβῶς μὲν καὶ διὰ τέλους.

T. ἑτέραν θεότητα ἄκτιςον.

φύλ. κς. Fol. 26.

Δ. Ἡ τοῦ παλαμᾶ ὁμολογία ἀνεσκευασμένη.

4. Palamae confessio refutata.

A. ἔι τις περὶ τοῦ ἑνὸς.

T. καὶ αἰσθητὰ, τίς ἂν ἔιη.

φύλ.

Φύλ. λβ.

Ε. Ἐπιςολὴ τοῦ παλαμᾶ ἀνεσκευασμένη, ἣν ἀπὸ θεσσαλονικῆς τῷ μακαρίτῃ ἀπέςειλεν ἀκινδύνῳ.

Α. εὖγε σοι τῆς ὑπὲρ ἀληθείας.

Fol. 52.

5. Epistola Palamae refutata, quam Thessalonica beato misit Acindyno.

T. προύργου τὸ εὐσεβεῖν.

Φύλ. να.

ς. Λόγος πρὸς τὸν μακαριώτατον πατριάρχ. κυρ. ἰω. καὶ τὴν περὶ αὐτὸν σύνοδον διεξίων, ὅπως ἡ τοῦ παλαμᾶ καὶ βαρλαὰμ φιλονεικία τὴν ἀρχὴν συνέςη.

Α. ἡμεῖς παναγιώτατε ἡμῶν.

Fol. 51.

6. Sermo ad beatissimum patriarcham dom. Ioannem, eiusque synodum exponens, quomodo Palamae et Barlaami altercatio initio nata sit.

T. σύμβολον τῆς εὐσεβείας.

Φύλ. ξδ.

Ζ. Ἑτέρα ὁμολογία τοῦ μακαριωτάτου ἀκινδύνου.

Α. πιςεύομεν εἰς ἕνα θεόν.

Fol. 64.

7. Alia confessio beatissimi Acindyni.

T. ἐκεῖθεν ἀνάπαυσιν.

Φύλ. ξε.

Η. Ἑτέρα ἔκθεσις καὶ ἀνασκευὴ τῶν τοῦ παλαμᾶ πονηροτάτων αἱρέσεων.

Α. πολλῶν ὄντων τῶν ἐν ταῖς.

Fol. 65.

8. Alia expositio et refutatio pessimarum Palamae haeresium.

T. τοὺς ἀπεράντους, ἀμήν.

Φύλ. ρκδ.

Θ. Ἕτερος ἀντιῤῥητικὸς κατὰ τῶν αὐτῶν πονηροτάτων αἱρέσεων.

Α. ἀκούσας οὐχ ἡμῶν ὁ καινός.

Fol. 124.

9. Alius antirrheticus sermo contra eadem pessima dogmata.

T. θεότητι εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

φύλ. ρξδ.	Fol. 164.
ι. Ἕτερος λόγος ἀντιῤῥητικὸς κατὰ τῶν αὐτῶν ἀθέων δογμάτων.	10. Alius antirrheticus sermo contra eadem impia dogmata.
A. ὦ τῆς ἀπροσδοκήτου καί.	T. καὶ βασιλεία εἰς αἰῶνας, ἀμήν.
φύλ. ρϞζ.	Fol. 197.
ια. Ἕτερος λόγος ἀντιῤῥητικὸς κατὰ τῶν αὐτῶν πολυθέων δογμάτων.	11. Alius antirrheticus contra eadem plurium Deorum dogmata.
A. οἶδα μὲν περιττὸς εἶναι.	T. ἐνεθρώπησεν, ὦ μόνῳ κ. τ. λ.
φύλ. σλϛ.	Fol. 236.
ιβ. Ἄλλος ἀντιῤῥητικὸς κατὰ τῆς αὐτῆς δυσσεβεστάτης πλάνης.	12. Alius antirrheticus contra eundem impiissimum errorum.
A. εἰς τί μὲν, τὸ.	T. εὐσεβείας φευξόμεθα.
φύλ. τιγ.	Fol. 313.
ιγ. Ἄλλος ἀντιῤῥητικὸς κατὰ τῶν αὐτῶν κακίστων δογμάτων.	13. Alius antirrheticus contra eadem pessima dogmata.
A. ἃ μὲν οὖν ὦ γενναῖε.	T. ὡς δέδεικται.

†. Gretserus de hoc Acindyno Gregorio quidpiam edidit cum variorum Pontificum epistolis ad P. Cnapheum Ingolst. 1603. 4.

In foliis chartaceis.

Θεωρία εἰς τὴν μεταμόρφωσιν πλατυτέρα.	Theoria prolixior in metamorphosin.
A. εἴρηται τοίνυν ἀνωτέρω.	T. ὑπεδέχοντο τρόπους.

Θεωρία ἐις τὸν μωυσῆν καὶ τὸν ἥλιον.	Theoria in Moysen et Eliam.
A. καὶ πρῶτον μὲν τὴν.	T. περὶ ἀυτὸν ἱδρωμένους.
Θεωρία ἐις τὸν μελχισεδὲκ.	Theoria in Melchisedech.
A. ὅπερ οἶμαι γνοὺς καὶ.	T. τὰς ὑποτυπώσεις.
φύλ. ε.	Fol. 5.
Ἐξηγητικὸν ἐις τὸν κύριον περὶ τῶν λεγομένων ἐις τὸν μελχισεδὲκ.	Enarratio in dominum de dictis in Melchisedechum.
A. μονώτατος γὰρ ὁ κύριος.	T. πολιτείαν μιμούμενος.
φύλ. ϛ.	Fol. 6.
Θεωρία ἄλλη ἐις μελχισεδὲκ.	Theoria alia in Melchisedechum.
A. πᾶς τε γὰρ ὁ τὰ μέλη.	T. πρὸς τὸ πνεῦμα συνάφειαν.
Θεωρία ἐις τὸ μήτε ἀρχὴν ἡμέρων ἔχειν, μήτε τέλος ζωῆς.	Theoria in id: neque principium dierum, neque vitae finem habere.
A. ἐι δὲ καὶ ἑαυτὸν.	T. ἀυτῷ περατουμένην.
φύλ. ζ.	Fol. 7.
Θεωρία ἐις τὸ, μένει ἱερεὺς ἐις τὸν ἀιῶνα.	Theoria in id: manet sacerdos in aeternum.
A. ἐιδὲ προσοχῇ πολλῇ.	T. ὀυκ ἐφιεμένους.
φύλ. θ.	Fol. 9.
Θεωρία ἐις τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ κυρίου.... μαξίμου τοῦ ὁμολογήτου.	Theoria in metamorphosin domini — Maximi confessoris.
A. ὅυτω καὶ τῶν χριςοῦ.	T. τελείαν ἐπιθυμοῦντα.

Φύλ. ι.	Fol. 10.
Θεωρία τοῦ τε φυσικοῦ καὶ τοῦ γραπτοῦ νόμου καὶ τῆς αὐτῶν κατ' ἐπαλλαγὴν εἰς ἀλλήλους συνδρομῆς.	Theoria naturalis et scriptae legis, earumque mutui in se invicem concursus.
A. τῷ μένειν ὁμαλῶς.	T. τῆς ἀφέσεως χάριν.
Φύλ. ιδ.	Fol. 14.
Θεωρία περὶ τῆς πρὸς τὸν κύριον κατὰ τὴν μεταμόρφωσιν διαλέξεως μωυσέως καὶ ἠλίου.	Theoria de colloquio Moysis et Eliae cum domino, cum transformaretur.
A. ἐκ δὲ τοῦ συλλαλεῖν.	T. λόγος ἀπέδειξε.

†. In pag. ultima scriptum: τὸ βιβλίον ἀκινδύνος μαθουσαλᾶ (μ)ο(να)χ(οῦ) τοῦ καββαδῆ ἐστιν, ὅν καὶ τὰ γράμματα ἴδια, liber Acindyni Mathusalae monachi Cabbadae est et manus propria.

Codex CCXXIV.

Membranaceus, membrana solida, titulis et initialibus rubris, charactere minuto et eleganti, in folio m. a Christophoro exaratus, Saec. XIII, constans foliis 167. optime conservatus et inscriptus.

Ἰσοκράτους πρὸς δαιμονικὸν παραίνεσις.	Isocratis ad Daemonicum admonitio.
A. ἐν πολλοῖς μὲν, ὦ δαιμονικὲ.	T. ἁμαρτίας ἐπικρατήσειεν.
Φύλ. ζ.	Fol. 7.
Πρὸς νικοκλέα περὶ βασιλείας.	Ad Nicoclem de regno.
A. οἱ μὲν εἰωθότες.	T. ταῦτα διαπράξασθαι.

Φύλ. ιβ.	Fol. 12.
Εὐαγόρας.	Evagoras.
A. ὁρῶν, ὦ νικόκλεις, τιμῶντα.	T. ὅυσας αὐτὰς ποιήσεις.
Φύλ. κγ.	Fol. 23.
Νικοκλῆς, ἢ συμμαχικός.	Nicocles, sive socius.
A. ἐισί τινες οἱ δυσκόλως.	T. οἷον σε προσήκει.
Φύλ. λδ.	Fol. 34.
Βουσιρίς.	Busiris.
A. τὴν μὲν ἐπιεικείαν.	T. τοιούτων συμβουλεύειν.
Φύλ. μα.	Fol. 41.
Ἑλένης ἐγκώμιον.	Helenae encomium.
A. ἐισί τινες, οἱ μεγαφρονοῦσιν.	T. ἐντεύξονται περὶ αὐτῆς.
Φύλ. να.	Fol. 51.
Κατὰ τῶν σοφιστῶν.	Contra Sophistas.
A. ἐι πάντες ἤθελον οἱ.	T. φανερὸν καταστήσειν.
Φύλ. νδ.	Fol. 54.
Πλαταϊκός.	Plataïcus.
A. ἐιδότες ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες.	T. τὰ δίκαια περὶ ἡμῶν.
Φύλ. ξγ.	Fol. 63.
Ἀρεοπαγιτικός.	Areopagiticus.
A. πολλοὺς ὑμῶν οἶμαι.	T. συμφέρειν τῇ πόλει.
Φύλ. οε.	Fol. 75.
Πρὸς ἐυθύνου ἀμάρτυρος.	Ad Euthynum sine testibus.
A. ὀυ προφάσεως πόῤῥω.	T. ἀρνηθῆναι δύνασθαι.

Φύλ. οη.	Fol. 78.
Κατὰ τοῦ λοχίτου.	Contra Lochitem.
Α. ὡς μὲν τοίνυν ἔτυπτε.	Τ. εἰς ὑμᾶς λεγέτω.
Φύλ. πα.	Fol. 81.
Περὶ τῆς εἰρήνης.	De pace.
Α. ἅπαντες μὲν εἰώθασιν.	Τ. πολλῷ βελτίω γίγνεσθαι.
Φύλ. ροα.	Fol. 101.
Παναθηναϊκός.	Panathenaïcus.
Α. νεώτερος μὲν ὢν προῃρούμεν.	Τ. τοιούτους εἶναι νομίσειεν.
Φύλ. ρλθ.	Fol. 139.
Λόγος πανηγυρικός.	Panegyricus.
Α. πολλάκις ἐθαύμασα, τῶν.	Τ. αἴτιοι δοξώσειν εἶναι.

†. Ἐνθάδε τέλη πέφθακαν τοῦ Ἰσοκράτους οἱ πόνοι. θεοῦ τὸ δῶρον καὶ χρηστοφόρου πόνος. Hic finem cepere Isocratis elucubrationes, Dei donum et Christophori labor. — Omnes istae Isocratis orationes editae sunt gr. et lat. Basil. 1570. fol. Lectiones huius variantes missae sunt Wernsdorfio, Prof. Helmstädt., et Langio, Prof. Hall., novam paraturis editionem.

Codex CCXXV.

Bombycinus, charta solida et laevigata, titulis quibusdam et initialibus rubris, charactere minuto et nitido, manu diversa, valde abbreviatus, Saec. XIII, in folio m., constans foliis 373, probe conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις μαξίμου πρὸς γεώργιον τὸν ὁσιώτατον ἡγούμενον καὶ πρεσβύτερον ἐπηρωτήσαντα δι' ἐπιςολῆς περὶ τοῦ κατὰ χν̄ μυςηρίου.	Sancti Maximi ad Georgium, sanctissimum presbyterum et praefectum, qui per epistolam de Christi mysterio sciscitatus erat.
A. *νοῦν μὲν τὸν οἰκειον.*	T. *παρεχομένῳ, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.*

†. Prodiere Maximi Confessoris opera gr. lat. Paris. 1675. f. vol. 2. Et hic quidem tractatus p. 27. vol. 2. Non est ad Gregorium, uti in vet. catal. legitur.

Φύλ. β.	Fol. 2.
Ὅροι διάφοροι.	Variae definitiones.
A. *ὀυσία καὶ φύσις ταὐτον.*	T. *ὁρμη τε καὶ κίνησις.*

†. Sunt eiusdem editae vol. 2. p. 78. postremae duae desunt in cod. elect.

Τοῦ ἀυτοῦ πρὸς μαρίνον τὸν ὁσιώτατον πρεσβύτερον.	Eiusdem ad Marinum sanctissimum presbyterum.
A. *σκοπὸν θέμενος σαυτῷ.*	T. *σύςασιν παρεχόμεθα, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.*

†. In editione citata p. 1. epilogus adhuc sequitur.

Φύλ. ϛ.	Fol. 6.
Τοῦ ἀυτοῦ πρὸς τὸν ἁγιώτατον ἐπίσκοπον κύπρου κυρ. νίκανδρον.	Eiusdem ad sanctissimum episcopum Cypri, dominum Nicandrum.
A. *ἀυτὸς θεοτίμητε καὶ.*	T. *καὶ φρουρεῖσθαι, ἀμήν.*

†. Extat ibidem p. 46.

Φύλ. ι. Fol. 10.

Τοῖς κατὰ τὴν δὲ τὴν σικελῶν φιλόχριστον νῆσον παροικοῦσιν ἁγίοις πατράσιν ἡγουμένοις τε καὶ μονάζουσι καὶ ὀρθοδόξοις λαοῖς μάξιμος ταπεινὸς καὶ ἁμαρτωλὸς ἀνάξιος δοῦλος τοῦ θεοῦ.

Sanctis patribus, praepositis atque monachis, nec non catholicis populis, Christi amantem hanc Siciliae insulam incolentibus, Maximus, humilis et peccator, indignus Dei servus.

Α. εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι.

Τ. καὶ ἀνάπαυσιν.

†. Extat ibidem p. 58.

Φύλ. ιγ. Fol. 13.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἐπίτομος πρὸς πέτρον ἰλλούστριον κατὰ τῶν σεβήρου δογμάτων.

Eiusdem oratio brevis ad Petrum illustrem adversus Severi dogmata.

Α. ἔδειξεν, ὡς ἀληθῶς.

Τ. καὶ ἄπταιστον γνῶσιν, ἔῤῥωσθε.

†. Extat ibidem p. 291.

Φύλ. ιη. Fol. 18.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς ἰωάννην κουβικουλάριον ὀρθῆς ὁμολογίας ἔκθεσις.

Eiusdem ad Ioannem Cubicularium rectae confessionis expositio.

Α. πρὸ δὲ πάντων καὶ ἐπὶ πᾶσι.

Τ. τῆς αἰωνίου ζωῆς.

†. Extat ibidem p. 259. in eius epistola de rectis ecclesiae Dei decretis. Sequuntur adhuc reliqua eiusdem epistolae capita usque ad ultimum, brevis expositio, cuius finem supra posui.

Φύλ.

Φύλ. κϛ. Fol. 26.

Τοῦ ἀυτοῦ ἁγίου μαξί-μου.	Eiusdem sancti Maximi.
A. ὅτι τὰ μὲν καθ᾽ ὑπό-ςασιν.	T. καθ᾽ ἕνωσιν γέγονεν.

†. Est ex eiusdem epistola de communi et proprio ad Cosmam, diaconum Alexandrinum p. 321.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐκ τῆς πρὸς πυῤῥὸν ἐπιςολῆς.	Eiusdem ex epistola ad Pyrrhum.
A. ταύτην ὁλοσχερῶς ἡ δοθεῖσα.	T. περιγραφὴν καὶ τὰ ἑξῆς.

†. Extat hoc excerptum ibidem p. 344. vol. 2.

Φύλ. κζ. Fol. 27.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐκ τῆς πρὸς πυῤῥὸν διαλέξεως.	Eiusdem ex disputatione cum Pyrrho.
A. τί οὖν ὁ ἓν θέλημα.	T. ἐπὶ χῦ λεγομένην.

†. Extat ibidem p. 160. usque ad finem.

Φύλ. λα. Fol. 31.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τῆς πρὸς γάϊον τὸν θεραπευτὴν ἐπι-ςολὴν τοῦ ἁγίου διονυσίου τοῦ ἀρειοπαγίτου.	Eiusdem in epistolam S. Dionysii Areopagitae ad Caium monachum.
A. πῶς φησὶ ἰησοῦς, ὁ πάντων.	T, πληρώσαντας, ἀυτῷ δόξα κ. τ. λ.

†. Est haec epistola IV. ad Caium in editione Antwerp. gr. lat. 1634. f. vol. 2. At in Msc. haec scholia Maximi prorsus differunt. Inc. ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἁπλῆν ἐκδοχὴν τῆς ἁγίας γραφῆς, ὡς πάντων ἀίτιος, ὁ θεὸς πᾶσι σημαίνεται τοῖς τῶν ἐξ ἀυτοῦ παρη-

γμένων ὀνόμασιν οἰόμενον τυχεῖν καὶ μετὰ τὴν σάρκωσιν τούτῳ μόνῳ τῷ τρόπῳ πάλιν ἄνθρωπον τὸν θεὸν ὀνομάζεσθαι, τούτοις τὸν θεραπευτὴν γαΐον ἐπανορθοῦται τοῖς ῥήμασιν ὁ πολὺς διονύσιος κ. τ. λ. quae exaratis quatuor foliis sic desinunt: καὶ πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, γεννῶν πνεύματι δι' ἀγάπης καὶ γνώσεως τοὺς τὸν ἄνω κόσμον πληρώσαντας, αὐτῷ δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. λδ.	Fol. 34.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ, ἐκ τοῦ περὶ τοῦ υἱοῦ πρώτου λόγου, τὸ διὰ τοῦτο μονὰς ἀπαρχῆς εἰς δυάδα κινηθεῖσα μέχρι τριάδος ἔστη.	Eiusdem in id, ex prima oratione de filio, ideo monas in binarium initio mota in trinitate constitit.
Α. πᾶν κατὰ φύσιν κινούμενον.	Τ. ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν.

†. Est explanatio in Gregorii Naz. orat. 1. de filio. Scimus enim, eum locos difficiles plurium eiusdem orationum explanasse, cuius explanationis versio latina prodiit Oxoniae 1681. f. interprete Scoto Erigena.

Φύλ. λε.	Fol. 35.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ, διὰ τοῦτο μονὰς ἀπαρχῆς καὶ πάλιν εἰς τὸ ἐκ τοῦ β̄ εἰρηνικοῦ, μονάδος μὲν κινηθείσης διὰ τὸ πλούσιον, δυάδος δὲ ὑπερβαθείσης κ. τ. λ.	Eiusdem in id: propterea monas initio et rursus in id, ex orat. 2. de pace. Monade quidem ex abundanti mota, binarioque superato.
Α. εἰ μὲν τὴν δοκοῦσαν.	Τ. καθέστηκε γνῶσιν.
Τοῦ αὐτοῦ, πῶς χρὴ νοεῖν ἐν τῷ ἁγίῳ συμβόλῳ λεγόμενον. σαρκωθέντα ἐκ πνεύ-	Eiusdem. Quomodo intelligendum est in sacro symbolo dictum: In-

ματος ἁγίου καὶ μαρίας τῆς παρθένου.	carnatum de spiritu sancto et Maria virgine.
A. ὁ τοῦ θεοῦ λόγος.	T. καὶ σάρκα τῷ πνεύματι.

†. Est ipsius quaestionum et responsionum XV. tom. I. p. 305.

Ἐπειδὴ γρηγόριος ὁ νύσσης ἐν τῷ ἑαυτοῦ συγγράμμασι φαίνεται κ. τ. λ.	T. καὶ δειχθῆναι τὸν δημιουργὸν ἀναίτιον τῆς ἁμαρτίας.

†. Est quaestionum XIII. tom. I. p. 305.

Φύλ. λϛ.	Fol. 36.
Ἕνωσίς ἐστι διεστώτων πραγμάτων κοινωνικὴ συνδρομή.	Unio est disiunctarum rerum communis concursus.

†. Sequuntur plures unionum definitiones, ut in Maximi Conf. tom. II. p. 115. et 79.

Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου μαξίμου περὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰῦ χῦ κ. τ. λ.	Eiusdem sancti Maximi de duabus naturis domini et servatoris nostri Iesu Christi.
A. ὁ ἄρειος. τὰς τρεῖς ὑποστάσεις.	T. τριάδος κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ.

†. Est ibidem tom. II. p. 76.

Φύλ. λζ.	Fol. 37.
Ἐρωτ. πῶς λέγοντες θεὸν μὲν ἕνα, τρεῖς δὲ κ. τ. λ.	Quaest. Quomodo dicentes Deum quidem unum, tres verò etc.

†. Sequuntur plures eiusmodi quaestiones de trinitate, nulli adscriptae. In margine autem hoc

notatum: *βέλτιον περὶ τούτων ἀκούειν τοῦ δαμασκηνοῦ Ἰῶ τοῦ μακαρίου,* melius de his audire B. Ioannem Damascenum.

φύλ. λθ. Fol. 39.

Πασχάλιον.	Canon paschalis.

†. Est cum brevi explicatione, quae inc. *τέσσαρά τινα προγνωκέναι σε δεῖ εἰς εὕρεσιν τοῦ ἱεροῦ τῶν χριςιανῶν πάσχα.*

Παράδοσις σύντομος τῆς εὑρέσεως τοῦ ἡλιακοῦ κύκλου.	Methodus brevis inveniendi cyclum solarem.
A. *τῶν ἀπὸ κτίσεως ἔτων.*	T. *παρίςησιν ἰνδικτον.*

†. Sequuntur adhuc versus de eodem: *ἡμέραν τὴν τῆς καταρχῆς μηνὸς ἑκάςου ποτε κ. τ. λ.* Des. *μηδόλως σε φευγέτω.*

φύλ. μα. Fol. 41.

Νικηφόρου μοναςοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ κτήτορος εἰσαγωγικῆς ἐπιτόμης βίβ. β.	Nicephori monachi et presbyteri Ctetoris epitomes isagogicae lib. II.
A. *ἐπειδὴ περ᾽ ἡ λογικὴ ἐπιςήμη.*	T. *ὁμολογῆσαι ἐν τῷ θεῷ.*

†. Est hic Nicephorus Blemmida a condito monasterio *κτῆτορ* dictus, cuius liber I. logicam, secundus physicam continet. Utramque graece, sed separatim edidit Io. Wegelius Aug. Vind. 1605. 8. et physicam latine anno sequente. Cave ad hunc auctorem notat, epitomen logicam et physicam graece prodiisse Aug. Vind. Et tamen Fabricius per parenthesin vol. VI. p. 342. adnotat, non simul etiam latine, ut praestantissimo Caveo traditum. — Utrique libro praemissus index, primo cap. XL.

secundo cap. XXXII, quorum ultimum octavi psalmi explanatio est. Morellius in bibl. gr. etc. notat, etiam Lipsiae A. 1784. prodiisse.

φύλ. σδ.	Fol. 204.
Θεωρία μανουὴλ τοῦ φιλῆ προαναγινωσκομένη τοῦ ἐγκωμίου καὶ ἀκροᾶσθαι τὸν σύλλογον ἀναπείθουσα.	Theoria Manuelis Phile, lecta ante encomium et ad concionem audiendam impellens.
A. πολλῶν ὄντων ἡμῖν, ὦ ἄνδρες.	T. τὸν ἄιτιον ἐπευλόγησον.
φύλ. σϛ.	Fol. 206.
Τοῦ σοφωτάτου καὶ ἁγιωτάτου βλεμμίδου κυρ. νικηφόρου ἐγκώμιον ἐις τὸν μέγαν ἀπόϛολον καὶ ἐυαγγελιϛὴν ἰωάννην, τὸν θεολόγον.	Sapientissimi et sanctissimi dom. Nicephori Blemmidae encomium in magnum apostolum et evangelistam Ioannem theologum.
A. ἐυαγγελιϛῇ θεολόγῳ.	T. τῆς ἁγίας τριάδος, ᾗ πρέπει κ. τ. λ.

†. Manuelis Phile theoriam nullibi indicatam reperi, nec in veteri catalogo. Encomium verò Blemmidae Msc. etiam in bibl. Vatic. asservatur.

φύλ. σιζ.	Fol. 217.
Τοῦ ἀυτοῦ περὶ τῶν κατ᾽ ἀυτὸν διήγησις μερικὴ λογ. α. μηνὶ μαΐῳ N ζ. ἔτει ͵ϛψοβ.	Eiusdem de vita sua narratio particularis. orat. 1. mense Maio indict. VII. anno 6772. seu 1264.
A. ἓξ ἔτη διηνυκὼς ἐπὶ δεκάκις ἕξ.	T. τὸν ἐν τοῖς ὀυρανοῖς.
φύλ. σλζ.	Fol. 237.
Τοῦ ἀυτοῦ περὶ τῶν κατ᾽ ἀυτὸν μερικὴ διήγησις ἐγρά-	Eiusdem de vita sua narratio particularis. orat.

φη μηνὶ ἀπριλλ. ἰνδικτ. ὀγδόης ἔτους ,ϛψογ.

2. scripta mense Aprili indict. VIII. anno 6773. seu 1265.

A. ἐκ Θεοῦ πνοιᾶς ἀρξάμενοι.

T. λογιστείας καὶ ἀποφλήσεως.

†. Harum duarum orationum nullibi fit mentio, nec in catalogo horum Msc. Ingolstadii edito; puta, inde factum, quod titulus a reliquis parum distinctus oculum effugerit.

Φύλ. σνγ. Fol. 253.

Τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὰ ἠμάθια ἡσυχαστηρίου κτήτορος λόγος περὶ ψυχῆς. ἐγράφη μηνὶ μαρτίῳ Ν ϛ. ἔτει ,ϛψοα.

Eiusdem siti ad Emathia monasterii conditoris orat. de anima. Scripta mens. Mart. indict. VI. anno 6771. seu 1263.

A. ἡ μὲν ὁρμὴ τοῦ λόγου.

T. μονιμωτάτη καὶ ἀτελεύτητος.

Φύλ. σξβ. Fol. 262.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ σώματος. ἐγράφη μηνὶ ἀπριλλ. ἰνδικτ. ι.

Eiusdem sermo de corpore, scriptus mense Aprili indict. X.

A. περὶ ψυχῆς εἰρηκέναι.

T. τοῖς ἄλλοις σχηματισμοῖς.

†. Morellius in bibl. gr. etc. ait p. 214, orationem primam editam esse Lipsiae A. 1784.

Φύλ. σπβ. Fol. 282.

Τοῦ αὐτοῦ ἐξήγησις εἰς τινὰς τῶν ψαλμῶν.

Eiusdem expositio quorundam psalmorum.

A. ἡ τῶν ψαλμῶν ἐξήγησις.

T. τοῖς σοῖς δούλοις ὁ κς' κ. τ. λ.

†. Est haec expositio in psalmos 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 14. 50. 83. Prolegomena hic aliter incipiunt, quàm in codice Vindobonensi, cuius mentionem facit Nesselius. Fragmentum expositionis in psalmum octavum in eiusdem physica prodiit.

Φύλ. τνγ.	Fol. 353.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ πίστεως.	Eiusdem de fide.
Α. τοῖς ὁσίοις τοῦ δισπότου.	T. τῶν ἁπάντων κατονομάζομεν.

†. Tractatus hic in tres partes divisus est, quarum secunda incipit: ὁ ὄντος ὅσος καὶ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ πατρός. tertia vero: πρεσβεύομεν τοίνυν ἐπὶ χριστοῦ κ. τ. λ. et desinit: καὶ ἀληθῶς ὢν μόνος αὐτός. Tum sequitur hoc scholium: τίθημι λέγεται τὸ ποιῶ ἀπὸ τοῦ τιθῶ, τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ θῶ συνηρημένον πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. τοῦ δὲ θῶ πρωτότυπον τὸ θέω βαρύτονον οὐκ ἐν χρήσει. ἐκ τοίνυν τοῦ θεῶ βαρυτόνου τοῦ δηλοῦντος τὸ ποιῶ καὶ τοῦ θέω περισπωμένου τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁρῶ τὸ θεὸς ὄνομα γέγονεν, δι' ὃν τὸν ποιητὴν καὶ ὁρητὴν τῶν ἁπάντων κατονομάζομεν.

Φύλ. τνθ.	Fol. 359.
Περὶ ἀρετῆς καὶ ἀσκήσεως.	De virtute et ascesi.
Α ἤδη τῇ πρώτῃ καὶ δευτέραν.	T. ἀσκητῶν καὶ ἡσυχαστῶν.

†. Sectionum numerus ultimus est XIII. Percurrendo autem nonnisi X. deprehendi, quarum ultima desinit, uti prius positum. Cum in aliis eidem Blemmidae tribuatur, eiusdem esse etiam hic censendum, licet eidem non inscriptum sit.

Cod. CCXXVI.

Bombycinus, charta solida, trita et laevigata, atramento pallido, titulis et initialibus minio distinctis, literis minutis, nitidis et abbreviatis, manu diversa, in fol. m., foliorum numero 529, emptus Constantinopoli a Steph. Gerlachio, valde laesus, Saec. XIII, inscriptus.

Κανὼν ἐις τὰ ἅγια ἐπιφάνεια, ἤτουν γενέθλια τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριςοῦ. ποίημα κοσμᾶ ᾱ, φέρων ἀκροςιχίδα τὴν δὲ. χριςὸς βροτωθεὶς ἦν, ὅπερ θεὸς μένῃ. ἡ ἑρμηνεία τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μητροπόλεως κορίνθου.

Canon in S. Theophaniam, seu nativitatem magni Dei et servatoris nostri Iesu Christi. Compositio est Cosmae monachi, ferens acrostichidem hanc: Christi homo factus est etc. Expositio sanctissimi archiepiscopi metropolis Corinthi.

A. ἡ μὲν ἀκροςιχὶς ἐξ ἰαμβικοῦ.

T. πάντων τῶν ἁγίων. ἀμήν.

φύλ. ς.

Fol. 6.

Ἕτερος κανὼν ἐις τὰ κατὰ σάρκα τοῦ χριςοῦ γέννησιν. ποίημα ἰῶ ᾱ, φέρων ἀκροςιχίδα τὴν δὲ διὰ δυοῖν, ἡροικῶν καὶ δυοῖν ἐλεγείων ᾠδὴ α ἦχος πρῶτ. ἐυεπίης μέλεσιν. ἑρμ.

Alius canon in nativitatem Christi secundum carnem. Compositio est Ioannis monachi, ferens acrostichidem hanc in duobus versibus heroicis et duobus elegiacis. Ode 1. Echus I. Boniloquii cantibus etc. expos.

A. ὁ νοῦς τῆς ἑρμηνείας.

T. μητροπάρθενε δέσποινα.

φύλ.

Φύλ. ια.	Fol. 11.
Κανὼν εἰς τὴν ἁγίαν ἑορτὴν τῶν Φώτων, Φέρων ἀκροστιχίδα τὴν δέ. βάπτυσμα ῥύψις γέγονεν ἁμαρτάδος. ποίημα κοσμοῦ $\overset{\chi}{\alpha}$, ᾠδὴ $\overline{\alpha}$ ἦχος $\overline{\beta}$. ἑρμ.	Canon in sanctum festum luminum, ferens acrostichidem hanc: Baptisma abiectio etc. Compositio est Cosmae monachi, Ode 1. Echus II. Expos.
A. ἡ τοῦ παρόντος κανόνος.	T. πολιτελῶς ἑαυτοῖς. χάριτι κ. τ. λ.
Φύλ. ις.	Fol. 16.
Κανὼν εἰς τὴν ἁγίαν τῶν Φώτων ἡμέραν, Φέρων ἀκροστιχίδα τὴν δὲ κ. τ. λ. ὁ τοῦ παμβασιλέως κ. τ. λ. ἑρμ.	Canon in sanctum diem luminum, ferens hanc acrostichidem etc. Omnipotentis etc. Expos.
A. ὁ νοῦς δὲ τῆς ἑρμηνείας.	T. λύπη καὶ στεναγμός.
Φύλ. κα.	Fol. 21.
Τῇ κυρ. τῶν βαΐων κανῶν ἦχ. δ. ποίημα κόσμα $\overset{\chi}{\alpha}$ Φέρων ἀκροστιχίδα τὴν δὲ, ὡσαννὰ χς κ. τ. λ. ἑρμ.	Dominica palmarum canon Ech. 4. Compositio Cosmae monachi, ferens hanc acrostich. Hosanna Christus. Expos.
A. τῆς παρούσης ἀκροστιχίδος.	T. σωτηρίας καταξιώσειεν.
Φύλ. κϛ.	Fol. 26.
Κανὼν εἰς τὴν ὑπαντὴν τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ιῦ χῦ. ποίημα κοσμᾶ $\overset{\chi}{\alpha}$ Φέρων ἀκροστιχ.	Canon in occursum magni Dei et servatoris nostri Iesu Christi. Compositio Cosmae, ferens

τὴν δὲ. χυ᾽ γεγηθὼς κ. τ. λ. εἱρμ. χέρσον κ. τ. λ. ἑρμ.

hanc acrostichidem. Christum etc. Hirmus. Terram etc. Expos.

A. ὁ ἥλιος ὁ αἰσθητὸς χέρσον.

T. ὁ θεὸς ἐλεήσει ἡμᾶς.

φύλ. λα.

Fol. 31.

Μην. μαρτ. κε. κανὼν εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπερ. ἁγίας θεοτόκου. ποίημα θεοφανοῦς, φέρων ἀκροστιχ. τὴν δὲ κατὰ ἀλφάβητ. μέχρι τῆς η ᾠδ. ἡ δὲ ἡ, καὶ θ ᾠδὴ ποίημα ἰω. δαμασκηνοῦ. τροπ. Ἀδέτω σοι κ. τ. λ. ἑρμ.

Mens. Mart. XXV. Canon in annunciationem sanctissimae Deiparae. Compositio Theophanis, ferens acrostich. hanc ordine alphabet. usque ad 8 Oden. Octava verò et nona Ode compositio Ioannis Damasceni. Troparium. Cantet tibi etc. Expos.

A. ὦ δέσποινα λεγέτω, βοάτω σοι.

T. χαῖρε κεχαριτωμένη.

φύλ. λε.

Fol. 35.

Τῇ ἁγίᾳ κυρ. μεγάλῃ δευτέρᾳ. τριωδ. ἦχ. β. ποίημα κοσμᾶ μοναχοῦ, φέρων ἀκροστιχ. τὴν δὲ. τῇ δευτέρα. εἱρμ. τῷ τὴν ἄβατον κ. τ. λ. ἑρμ.

Sancta dominica magna secunda. Triodium Ech. 2. compositio Cosmae monachi, ferens acrostich. hanc. Secunda. Hirmus. Profundum etc. Expos.

A. ᾄσωμεν τῷ κυρίῳ.

T. πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν.

φύλ. λζ.

Fol. 37.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τρίτῃ. διῴδιον, τοῦ αὐτοῦ πο-

Sancta et magna tertia. Diodium, eiusdem

ιητοῦ καὶ ἤχου, φέρων ἀκροςιχ. τὴν δὲ. τρίτῃ τε κ. τ. λ. ἑιρμ. τῷ δόγματι κ. τ. λ. ἑρμ.

A. οἱ ὅσιοι τρεῖς παῖδες.

poetae et Echi, ferens acrostich. hanc. Tertia etc. Hirm. Mandato etc. Expositio.

T. ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Φύλ. λη.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τετράδῃ. τριώδιον τοῦ αὐτοῦ ἤχου καὶ τοῦ ποιητοῦ φέρων ἀκριςιχ. τετράδι ψαλῶ. ὠδ. γ̄. ἦχ. β̄. Δεῖ δὲ γινώσκειν. ἑρμ.

A. ἧς χάριν ἐκαινοτόμησε.

Fol. 38.

Sancta et magna quarta. Triodium eiusdem Echi et poetae, ferens acrostichidem. Quarta canam. Ode 3. Ech. 2. Expos.

T. ὕδατος ἐκχυθείσης.

Φύλ. μ.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ πέμπτῃ κανὼν. ποίημα κοσμᾶ μ̄χ, φέρων ἀκροςιχίδα την δὲ. τῇ μικρᾷ πέμπτῃ. ὠδ. ᾱ. ἦχ. β̄. ἧς τοιοῦτος. ἑρμ.

A. τμηθεῖσῃ τμᾶται. πόντος.

Fol. 40.

Sancta et magna quinta canon. Compositio Cosmae monachi, ferens hanc acrostichidem. Magna quinta. Od. 1. Ech. 2. Expos.

T. φιλανθρωπίᾳ καὶ χάριτι.

Φύλ. με.

Τριώδιον τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης παρασκευῆς, φέρων ἀκροςιχ. τὴν δὲ. προσάββατον. περὶ ἧς. ὠδ. ε̄. ἦχ πλ. β̄. πρός σε ὀρθρίζω. ἑρμ.

A. πρός σε ὀρθρίζω, ὁ μηλωδής.

Fol. 45.

Triodium sancti et magni diei veneris, ferens hanc acrostichidem. Pro etc. Ode 5. Ech. 2. Expositio.

T. σε μεγαλύνομεν.

Φύλ. μζ.

Κανὼν τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ. ποίημα μάρκου μ͞α ἄχρι τῆς ε ὠδ. καὶ ἀυτῆς, Φέρων ἀκροστιχίδα τὴν δὲ. καὶ σήμερον δὲ. τῆς δὲ ἕκτης ἡ ἀκροστιχὶς, καὶ τῶν ἑξῆς ὠδῶν, ἅι τινές ἐισι κοσμᾶ μ͞α τετραώδιον. συνέζευκται κ. τ. λ. ἠπαρένειρε. ἑρμ.

Α. σαφεστάτως λίαν.

Fol. 47.

Canon sancto et magna sabbato. Compositio Marci monachi usque ad 5 Odam et ipsam, ferens acrostichidem hanc. Et hodie verò. Sextae autem acrostichis et sequentium Odarum, quae sunt Cosmae monachi. Tetraodeum. Expos.

T. ἁμαρτημάτων, δωρῆσαι.

Φύλ. να.

Κανὼν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα ποίημα ἰωάννου μοναχοῦ ἦχ. α ὠδ. α. ἀναστάσεως. ἑρμ.

Α. ὁ παρὼν ὄντος κανών.

Fol. 51.

Canon sancta et magna dominica paschatis. Compositio Ioannis monachi. Ech. 1. Od. 1. Expos.

T. βασιλείας. ᾗ πρέπει κ. τ. λ.

Φύλ. νδ.

Τῇ κυριακῇ τοῦ ἀντιπάσχα κανών. ποίημα ἰωάννου μ͞α τοῦ δαμασκηνοῦ. ὠδ. α. ἦχ. α. ᾄσωμεν πάντες. ἑρμ.

Α. ὁ παρὼν κανὼν ὀλίγα.

Fol. 54.

Dominica antipaschatis Canon. Compositio Ioannis monachi Damasceni. Od. 1. Ech. 1. Cantemus. Expos.

T. ὅτι σοι πρέπει κ. τ. λ.

Φύλ. νη.

Κανὼν ἐις τὴν ἀνάληψιν τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ

Fol. 58.

Canon in assumptionem magni Dei et servatoris

σωτῆρος ἡμῶν ἰῦ χῦ. ποίημα ἰωάννου μοναχοῦ. ὠδ. α. ἦχ πλ. α. τῷ σωτῆρι. ἑρμ.

Christi Iesu. Compositio Ioannis monachi. Od. 1. Ech. 1. Servatori. Expos.

Α. ὁ παρὼν οὗτος κανὼν πάσης.

T. ζωὴν τὴν αἰώνιον.

φύλ. ξα.

Fol. 61.

Κανὼν εἰς τὴν ἁγίαν πεντηκοστὴν καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα. ποίημα κοσμᾶ μ. φέρων ἀκροστιχίδα τὴν δέ. πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν. ὠδ. α. ἦχ. βαρύς. πόντω. ἑρμ.

Canon in sanctam pentecosten et in sanctum spiritum. Compositio Cosmae monachi, ferens hanc acrostichidem Pentecosten celebramus. Od. 1. Ech. gravis. Expos.

Α. ὁ παρὼν οὗτος κανὼν ὅσον.

T. αἴνεσιν. ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

φύλ. ξγ.

Fol. 63.

Ἕτερος κανὼν εἰς τὴν ἁγίαν πεντηκοστὴν ἰω. φέρων ἀκροστιχίδα τὴν δὲ κ. τ. λ. ὢ ἐκ θεοῦ. ἑρμ.

Alius Canon in sanctam pentecosten Ioannis, ferens hanc acrostichidem etc. o ex Deo. Expos.

Α. αὕτη μὲν ἡ ἀκροστιχίς.

T. μανθάνοντες, χάριτι κ. τ. λ.

φύλ. ξη.

Fol. 68.

Κανὼν εἰς τὴν ἁγίαν ἑορτὴν τῆς μεταμορφώσεως τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰῦ χῦ. ποίημα κοσμᾶ μ. φέρων ἀκροστιχίδα

Canon in sanctum festum transfigurationis Dei et servatoris nostri Iesu Christi. Compositio Cosmae monachi, ferens hanc

τὴν δὲ. χριςὸς κ. τ. λ. ἑρμ.

A. ὁ νοῦς τῆς ἀκροςιχίδος.

acrostichidem etc. Expos.

T. σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου κ. τ. λ.

Φύλ. οβ.

Ἕτερος κανὼν εις τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰῦ χῦ. ποίημα Ιωάννου μ͞α. Φέρων ἀκροςιχίδα διὰ ςίχων ἰαμβικῶν τὴν δὲ. μωσῆς κ. τ. λ. ἑρμ.

A. καινοτομίαν ὑπέςη.

Fol. 72.

Alius Canon in sanctam metamorphosin magni Dei et servatoris nostri Iesu Christi. Compositio Ioannis monachi, ferens hanc acrostichidem in versibus iambicis. Moses etc. Expos.

T. πάσης παρακλήσεως.

Φύλ. ος.

Κανὼν εις τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς ἁγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀεὶ παρθένου μαρίας. ποίημα κοσμᾶ μ͞α. Φέρων ἀκροςιχίδα διὰ ςίχων ἰαμβικῶν τὴν δὲ. πανηγυριζέτω κ. τ. λ. ἑρμ.

A. ἧς οὐδὲ ὁ νοῦς δύσληπτος.

Fol. 76.

Canon in venerandam dormitionem sanctae dominae nostrae Deiparae et semper virginis Mariae. Compositio Cosmae M. ferens hanc acrostichidem in versibus iambicis. Expos.

T. ἐςιν, ὅτι ἀυτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. πα.

Ἕτερος κανὼν εις κοίμησιν τῆς ἁγίας θεοτόκου. ποίημα Ιωάννου μ͞α. ὠδ. α͞. ἦχ. δ͞. ἀνοίξω. ἑρμ.

A. ὁ παρὼν τῆς Θεοτόκου κανών.

Fol. 81.

Alius Canon in dormitionem sanctae Deiparae. Compositio Ioannis mon. Od. 1. Ech. 4. Expos.

T. ἄινεσιν, ὅτι ἀυτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. πδ. Fol. 84.

Κανὼν εἰς τὴν πάγκοσμον καὶ θείαν ἑορτὴν τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ. ποίημα κοσμᾶ μοναχοῦ. Φέρων ἀκροστιχίδα στίχον ἰαμβικὸν τὸν δὲ. σταυρῷ πεποιθὼς. ἑρμ. Α. τὸ δὲ ἐξερεύγομαι.

Canon in splendidum et divinum festum exaltationis pretiosae et vivificae crucis. Compositio Cosmae mon. ferens acrostichidem in versibus iambicis. Expos. T. ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα.

†. Gregorius Corinthi Metropolita hanc expositionem in canones Ioannis Damasceni, Cosmae, Marci et Theophanis monachorum elucubravit. Extat eiusmodi tabula in Fabricii bibl. graeca vol. X. p. 803. Ipsorum canonum pars maxima prodiit gr. et lat. Cum Prudentii operibus Venet. 1501. 4. Cum verò ibi pars desit, nec idem ordo servetur, tabulam canonum et expositionum hìc dare volui, notando, textum canonum etiam hìc integrum esse. Expositio autem ipsa canonum, quae in aliis etiam bibliothecis Msc. asservatur, lucem nondum vidit. Cosmae, Marci et Theophanis canones non leguntur in append. Uffenbach.

Φύλ. πθ. Fol. 89.

Οἱ χατζιτζάριοι τὸν σταυρὸν μόνον προσκυνοῦσι καὶ σέβονται.

Chatzitzarii crucem solum adorant et venerantur.

†. Est fragmentum historicum de eorum cultu, ac religione.

Τὰ τῶν ῥωμαίων, ἤτοι Φράγγων παρατηρήματα.

Romanorum, seu Francorum observationes.

†. Est item fragmentum eorum, quae a graecis obiiciuntur latinis et sunt capita XVII.

Ψήφισον τὰ γράμματα τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ἡμέρας, ἐν ᾗ κατεκλήθη καὶ ἀνάβιβασε αὐτά.

Computa literas nominis hominis et diei, quo decubuit, easque produc.

†. Est divinationis modus, num quis moribundus moriatur, an convalescat. In alio cuiusdam Elect. codicis loco plures eiusmodi occurrunt.

Ἰστέον, ὅτι τὰ λεπτὰ καλοῦνται ἀσσάρια, ἤγουν νούμια, ἑξάγιντα δὲ ἀσσαρίων ἦν τὸ δηνάριον. ἑκατὸν δὲ δηναρίων ἦν ὁ ἄργυρος. καὶ πέπρατο ὁ κύριος τριάκοντα ἀσσάρια, ἅτινα συνάγονται τρισχίλια δηνάρια γενόμενα ἐν χρυσῷ Ν. ρ̄.

Sciendum, minutos vocari asses, seu nummulos, LX. verò assium erat denarius. Centum denariorum argenteus. Et Christus venditus est XXX. argenteis, qui conficiunt tria millia denariorum valentium in auro numis. C.

†. In codice Vindobonensi apud Nesselium tribuitur Maximo Conf. cuius etiam est editum graece in triodio Venetiis. Idem fragmentum etiam in codice graeco novi testamenti praemissum est. Q. V.

φύλ. ϟ.

Fol. 90.

Διήγησις περὶ τῶν σεπτῶν καὶ ἁγίων εἰκόνων. καὶ διὰ τί παρέλαβεν ἐτησίως ποιεῖν τὴν ὀρθοδοξίαν τῇ πρώτῃ κυριακῇ τῶν ἁγίων νηστειῶν ἡ ἁγία τοῦ θεοῦ καθολικὴ καὶ μεγάλη ἐκκλησία.

Narratio de venerandis et sacris imaginibus et cur quotannis prima dominica ieiuniorum orthodoxiam facere constituit sancta Dei catholica et magna ecclesia.

A. τοῦ βασιλέως θεοφίλου.

T. δωρῆται, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Est

†. Est auctoris incerti gr. et lat. tom. II. auctarii novi Combefisii p. 716.

φύλ. ϛϛ. Fol. 96.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν παύλου τοῦ θαιβαίου.	Vita et institutum sancti patris nostri Pauli Thebaei.
A. καὶ ζωγράφοις τῶν ἀρχετύπων.	T. κοινωνοὺς, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Est vita a Metaphraste scripta, necdum edita.

φύλ. ρα. Fol. 101.

Συμέων τοῦ λογοθέτου λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.	Symeonis Logothetae oratio in dormitionem sanctissimae Deiparae.
A. ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸν καιρὸν.	T. οἰκονομεῖ, αὐτῷ κ. τ. λ.

φύλ. ργ. Fol. 103.

Λόγος εἰς τὴν εὕρεσιν τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου.	Sermo de inventione venerandae vestis sanctissimae dominae nostrae Deiparae.
A. λέων ὁ μέγας, ὁ κατ' ἐκείνῳ.	T. οἰκονομεῖ, αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Huius Fabricius in bibl. gr. nullam omnino mentionem facit.

φύλ. ρϛ. Fol. 106.

Συμέων μαγίστρου τοῦ λογοθέτου λόγος εἰς τὴν	Symeonis Magistri et Logothetae oratio in trans-

μετάστασιν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου.	lationem sancti Ioannis theologi.
A. οἱ πρὸς τοὺς ἀξίους.	T. βασιλείας, χάριτι κ. τ. λ.

†. Nec illius fit mentio in Fabricii bibl. gr.

Φύλ. ρη.	Fol. 108.
Διήγησις μερικὴ περὶ τῆς ἁγίας καὶ σεβασμίας χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν εἰκόνος τῆς ἀναδοθείσης ἐν τῇ παλαιᾷ ῥώμῃ.	Narratio particularis de sancta et veneranda Christi Dei nostri imagine existente in veteri Roma.
A. καλὸν τοίνυν καὶ ἥδιστον.	T. τὸν λόγον τρέψωμεν.

†. Hanc Fabricius vol. IX. p. 96. inter alias orationes de Christi imagine non recenset.

Φύλ. ρθ.	Fol. 109.
Περὶ τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ Φρέατι μεγίστου θαύματος γενομένου παρὰ τῆς ἁγίας καὶ σεβασμίας εἰκόνος χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν.	De maximo miraculo sanctae et venerandae Christi Dei nostri imaginis in sacro puteo facto.
A. ἐν τῷ τεμένει τῆς ἁγίας.	T. τῇ ἀπαλείᾳ παρέδωκεν.

†. In citato prius Fabricii loco duae narrationes de hoc miraculo adducuntur. Nostra verò ibi deest.

Περὶ τῆς ἐν τῷ μαρμάρῳ ἀναδοθείσης ἀχειροποιήτου εἰκόνος τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου ἐν	De existente in marmore non manu facta imagine sanctissimae dominae nostrae Deiparae

λύδῃ τῇ καλουμένῃ διὸς πόλει.	Lydae, quae dicta est Diospolis.
A. *ὅτι φησὶν πέτρος καὶ.*	T. *ὑπερέχων τοῦ πράγματος.*

†. Nec huius notionem habuit Fabricius.

φύλ. ρι.	Fol. 110.
Περὶ τῆς ἐν τοῖς ὡδηγοῖς τῆς ἁγίας θεοτόκου εἰκόνος, ὅτι τοῦ ἐν χερσὶν αὐτῆς βαςαζομένου βρέφους, γυνή τις τὸν ὀφθαλμὸν ἐξορύξασα, εὐθέως τὸν αὐτῆς ὀφθαλμὸν ἐτυφλώθη.	De imagine sanctae Deiparae in hodego, mulierem effosso infantis in eius manibus portati oculo, statim eodem oculo privatam fuisse.
A. *Ναός τίς ἐςι σεβάσμιος.*	T. *θεοσημείαν τραπώμεθα.*

†. De hoc Hodegetriae, seu viae ductricis templo vide Bandurii imperium orientale. De huius autem miraculi narratione silet in citato loco Fabricius.

Περὶ τοῦ κυνὸς καθεσθέντος εἰς τὸ σύνθρονον τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου σεργίου καὶ βάκχου.	De cane sedente in subsellio Monasterii Sergii et Bacchi.
A. *τοῖς πανενδόξοις μάρτυσι.*	T. *διήγησιν μετέλθωμεν.*
φύλ. ρια.	Fol. 111.
Περὶ τῆς κατεσθείσης σκρόφας εἰς τὸν σύνθρονον τῆς μητροπόλεως μητυλίνης εἰς τὸν ναὸν τῆς ἁγίας θεοδώρας.	De porca insidente subsellio Metropolis Mitylenes in sanctae Theodorae templo.
A. *ὗς γὰρ θήλεια χειροήθης.*	T. *ἐπιλήψεως πειρασώμεθα.*

Φύλ. ριβ. Fol. 112.

Περὶ τῆς ἁγίας καὶ σεβασμίας εἰκόνος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰῦ χῦ τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ φρέατι ἱςαμένης καὶ περὶ τοῦ πατρικίου καὶ τοῦ φιλοχρίςου νοταρίου.

De sancta et veneranda imagine domini nostri Iesu Christi in sacro puteo posita et de patricio et Christi amante notario.

A. καλὸν τοίνυν καὶ πάνυ.

T. ὑποςάσεσι, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Deest inter narrationes de Christi imagine a Fabricio citatas.

Φύλ. ριγ. Fol. 113.

Ἀναςασίου μοναχοῦ τοῦ σινᾶ ὄρους λόγος κάλλιςος καὶ ψυχωφέλης περὶ τῶν ἀποιχομένων ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ περὶ τῶν ἁγίων λειτουργειῶν.

Anastasii monachi in Sina monte sermo pulcerrimus et animae utilis de abeuntibus fratribus nostris et de sacris liturgiis.

A. στασιώδης ὁ παρὼν βίος.

T. ἀναπέμποντες, νῦν καὶ ἀεὶ κ. τ. λ.

Φύλ. ριϛ. Fol. 20.

Τοῦ αὐτοῦ ἀναςασίου μοναχοῦ λόγ. β. περὶ τῶν ἀποιχομένων, ἤτοι κεκοιμεμένων ἀδελφῶν ἡμῶν, δεικνύων, ὅτι πάνυ ἐςὶ καλὸν καὶ ὠφέλιμον καὶ θεῷ εὐάρεςον τὸ εὐποιεῖν ὑπὲρ αὐτῶν καὶ μάλλιςα αἱ θεῖαι καὶ μυςικαὶ λειτουργείαι,

Eiusdem Anastasii monachi orat. II. de abeuntibus, seu defunctis fratribus nostris, ostendens, bonum valde, ac utile esse et Deo acceptum iisdem benefacere et maxime divinas et mysticas liturgias pro ipsis

αἱ ὑπὲρ αὐτῶν γινόμεναι ἐν ταῖς ἀγιωτάταις τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαις.

in sanctissimis ecclesiis factas.

A. ἐπειδὴ ἀγαπητοὶ μετὰ.

T. ἀδιαλείπτως, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Adducunt quidem alii eiusdem orationem de fratribus mortuis. Cum verò ibi una sit, hic duae, nec initia conveniant, diversae duae hae videntur.

φύλ. ριθ. Fol. 119.

Μηνὶ δεκεμβρίῳ εἰς τ' τεσσαρμνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θεοδούλου.

Mense Decembri in 4. commemoratio sancti patris nostri Theoduli.

A. ὃς ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας.

T. ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

†. Fabricius vol. IX p. 149. adducit vitam Theoduli, quae gr. et lat. in actis sanctorum prodiit. Nostra verò ab ea differt.

Μηνὶ δεκεμβρίῳ εἰς τοὺς τεσσαρ. μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰῶ μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ δαμασκηνοῦ.

Mense Decembri 4. commemoratio sancti patris nostri Ioannis monachi et presbyteri Damasceni.

A. οὗτος ὁ ὅσιος πατήρ.

T. τὸν βίον ἀπέλειπεν.

†. Nec ista a Fabricio memoratur.

Μηνὶ ἰανουαρίῳ εἰς τὴν ιε μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ ἐπισκόπου μαιουμᾶ τοῦ ἁγιοπολίτου.

Mens. Ianuar. 15. commemoratio sancti patris nostri Cosmae melodi, episcopi Maiumae Hagiopolitae.

A. ἱστέον, ὅτι ὁ πατήρ.

T. ἀνεπαύσατο ἐν κυρίῳ.

†. Deest inter vitas sanctorum a Fabricio ibidem allatas. In huius fine librarius haec adscripsit: Ὀυ γέγονεν ἐν τῷ βίῳ ἁμάρτημα, οὐδὲ πρᾶξις, οὐδὲ κακία, ἣν ἐγὼ σῶτερ οὐκ ἐπλημμέλησα κατὰ νοῦν καὶ λόγον καὶ προαίρεσιν καὶ θέσει καὶ πράξει. ἐξαμάρτησα, ὡς ἄλλος οὐδεὶς πώποτε. Non fuit in vita peccatum, nec actio, nec malitia, quam ego, Servator, non commisi, mente, verbo et opere, in thesi et praxi. Peccavi, siquis alius. Sequuntur adhuc duae possessorum precatiunculae ad angelum et deiparam. De his plerisque nil legitur in appendice Uffenbachiana.

Φύλ. ρκβ.	Fol. 122.
Ἐξήγησις τοῦ ζωναρᾶ.	Expositio Zonarae.
A. ἐπὶ κανόνων ἑρμηνεία ἐςι.	T. καὶ ὕπνου καὶ τῶν λοιπῶν.

†. In codice Naniano apud Mingarelli iste titulus habetur: ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ ζωναρᾶ γεγονότος μεγάλου δρουγγαρίου τῆς βίγλας καὶ πρωτασέκρετις ἐξήγησις τῶν ἀναςασιμῶν κανόνων τοῦ δαμασκηνοῦ. Ioannis monachi Zonarae magni Drungarii vigilum et primi a secretis expositio canticorum Anastasimorum Ioannis Damasceni. Extat et in bibliotheca Vindobonensi. Lucem verò nunquam vidit. In fine sequuntur septem aetates hominis: βρέφος ἀπὸ γεννήσεως ἕως ἔτων δ. — παῖς ἀπὸ ε ἕως ἔτων ιδ. — μειράκιον ἀπὸ ιε ἕως κβ. — νεανίας ἀπὸ κγ. ἕως μα ἀνὴρ ἀπὸ μβ. ἕως νς. — γηραιὸς ἀπὸ νζ ἕως ξγ. — πρεσβύτης ἀπὸ ξδ ἕως π. καὶ τὸ πλεῖον κόπος καὶ πόνος. Infans a nativitate usque ad annos 4. Puer a 5 usque ad 15. Adolescens a 15 usque 22. Iuvenis a 23 usque 41. Vir a 42 usque 56. Senex

a 56 usque 63. Decrepitus a 64 usque 80 et ulterius lassitudo, ac labor.

φύλ. σϟϛ. Fol. 296.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τοὺς ἀναβαθμοὺς καὶ περὶ τῆς ἑνοειδοὺς ἀιτίας τοῦ πνεύματος.

Eiusdem in psalmos graduales et de uniformi causa spiritus.

A. πρὸς τοὺς ἐρομένους ὅλως.

T. ὀυρανοὶ ἐςερεώθησαν.

†. Unicum folium exaratum est. Reliqua desunt.

φύλ. σϟζ. Fol. 297.

Ὅτε ἡρώδης ἰδὼν, ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων κ. τ. λ.

T. ἐδόξασεν, ὅτι ἀυτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Est fragmentum orationis de nativitate Christi, uti versus finem colligitur: τιμήσωμεν τὴν χριςοῦ γέννησιν. Fit mentio de infanticidio Herodis et excidio Beniamitarum ob violatam levitae uxorem.

φύλ. σϟθ. Fol. 299.

Τοῦ ἁγίου ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρ. πρὸς ἀντίοχον ἄρχοντα περὶ πλείςων καὶ ἀναγκαίων ζητημάτων τῶν ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς ἀπορουμένων καὶ παρὰ πᾶσι χριςιανοῖς γινώσκεσθαι ὀφειλομένων.

Sancti Athanasii archiepisc. Alexandrini ad Antiochum Principem de plerisque et necessariis quaestionibus in divina scriptura controversis, quas nemo Christianus ignorare debet.

A. πιςεύσαντες καὶ βαπτισθέντες.

T. ὁ ἐν τοῖς ὀυρανοῖς.

†. Sunt quaestiones LXXXIX. In editione Parisina gr. lat. occurrunt CXXXVII. Omnes verò supposititiae sunt.

Φύλ. τιθ.	Fol. 319.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν μαξίμου τοῦ ὁμολογήτου ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις.	Sancti patris nostri Maximi confessoris quaestiones et responsiones.
Α. τί οὖν καὶ τοῖς ἕλλησιν τοῖς.	Τ. ἐπὶ τοῦ ἀδὰμ γέγονεν.

†. Sunt VII. quaestiones et responsiones sacrae miscellaneae. Apud Lambecium lib. V. p. 56. idem titulus occurrit. In appendice Uffenbachiana nil occurrit.

Φύλ. τκζ.	Fol. 327.
Δόγματα περὶ θεολογίας τῶν ἁγίων ζ. οἰκουμενικῶν συνόδων, ἐν πρώτοις μέν ἐςιν τὸ ἅγιον σύμβολον κ.τ.λ.	Dogmata de theologia sanctorum septem oecumenicorum conciliorum. In primis est sacrum symbolum etc.
Α. ἐπὶ τῆς θεολογίας πόσας φύσεις.	Τ. θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

†. Sunt quaestiones et responsiones, quae in appendice Uffenbachiana non indiantur.

Codex CCXXVII.

Chartaceus, charta tenui et vili, titulis et initialibus miniatis, literis minutis, in folio, exaratus ab Andrea Darmario, Tubingae emptus et in bibliothecam Ser. Ducis Ludovici illatus, Saec. XVI, constans foliis 108, bene conservatus et inscriptus.

Ἑρμη-

Ἑρμηνεία εἰς τοὺς ἀφορισμοὺς ἱπποκράτους ὑπὸ φωνῆς δαμασκίου φιλοσόφου. Κειμ. ὁ βίος βραχύς. ἑρμ.

Expositio in aphorismos Hippocratis ex ore Damascii philosophi. Textus. vita brevis. Expos.

A. ὡς εἰ βούλεται ὁ ἰατρός.

T. ὕδρωψ ἐπιγίνεται.

†. Est hic commentarius in sectiones VII. divisus et nunquam neque graece, neque latine, quantum scio, editus Fabricius in sua bibliotheca graece nullam mentionem facit huius commentarii, nec in alia bibliotheca asservatum inveni. Cl. Iöcher in suo eruditorum lexico memorat quidem, sed reticet, ubinam asservetur. Extare tamen alicubi, fors Madriti, antigraphum necesse est. In fine enim legitur: ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου τοῦ ἐπιδαυρίου ἐν τῷ ἔτει ͵αφπδ. ἰουνίῳ α. Ab Andrea Darmario Epidaurio anno 1584. Iunii 1. Martinus Crusius haec subiecit. Emptus hic liber Tubingae in bibliothecam Illrmi Ducis Wurtenbergici τοῦ φιλοχρίστου κυρίου λοδοβίκου de Andrea Darmario Peloponnesio die 8. Sept. 1584.

Codex CCXXVIII.

Bombycinus, charta molli et laevigata, initialibus rubris, scriptura minuta et eleganti, in folio, foliorum numero 223, cum notis marginalibus, ex bibliotheca Chii insulae, a gliribus superiori parte corrosus, Saec. XIII, inscriptus.

Θουκιδίδου συγγραφαὶ η̅.

Thucididis historiarum lib. VIII.

A. ὁ Θουκιδίδης ἀθαιναῖος.

T. ἔτος πληροῦται.

†. Sunt cum notis marginalibus et quibusdam etiam interlinearibus. Marginales primae sunt ad τεκμαιρόμενος. μετὰ σπουδῆς ἐπορεύοντο. τὰ γὰρ. ἐξ ὅυ ἄνθρωποι. ἐις τὰ ἄλλα. ἤγουν ἐις τὴν κατὰ γῆς καὶ θαλάσσης τοῦ πολέμου κατασκευήν. Interlineares primae sunt, ad τὰ γὰρ. τὰ μηδικὰ καὶ τρωικὰ, et sic deinceps. Sunt verò istae notae minutissimo charactere exaratae et atramento iam evanescente. Initio margines iis fere repletae sunt. Versus medium verò rariores fiunt et sic usque ad finem. Inter alias editiones bibliotheca Electoralis possidet Amstel. gr. lat. 1731. f. M. In primo folio notatur, exemplar hoc esse ex bibliotheca Chii insulae. Dolendum sane, glirium dexte magnam partem in marg. sup. excavatam esse.

Codex CCXXIX.

Bombycinus, charta solida, obsoleta et lacera, titulis et initialibus minio distinctis, charactere minuto et nitido, in quarto, constans foliis 336, Saec. XIII, male conservatus et inscriptus.

Ἐπίγραμμα τῆς βίβλου δι' ἰάμβων ςίχων τοῦ πρωτοκυροπαλάτου κυροῦ γεωργίου τοῦ σκυλιτζῆ.	Inscriptio libri in versibus iambicis Protocuropalatae domini Georgii Scylitzae.
A. καὶ τοῦτο δεῖγμα τῆς ἀριςοβουλίας.	T. ἀμετάτρεπτον νεμόμενοι.
Φύλ. γ.	Fol. 3.
Πάσων τῶν ἐν τῇ παρούσῃ βίβλῳ πραγματειῶν κεφαλαιώδης οἷον προτίτλωσις.	Omnium in hoc libro rerum summaria quasi inscriptio.
A. σύγγραμμα ἀνδρονίκου.	T. βίβλον ὠνόμασεν.

†. Ex inscriptione Georgii Scylitzae videre est, Andronicum Sebastum et Drungarium Biglae a patre Camaterum et a matre Ducam iussu Manuelis Comneni, qui totum librum hoplothecam appellavit, sequentes tractatus composuisse. Sic enim initio pergit: *σεβαςοῦ καὶ μεγάλου δρουγγαρίου τῆς βίγλας τοῦ πατρόθεν μὲν καματήρου, μητρόθεν δὲ δοῦκα συλλεγὲν καὶ συντεθὲν ὑποθήκῃ, μεθόδῳ, διδασκαλίᾳ τε καὶ κελεύσει τοῦ θεοσόφου ἰσαποςόλου μεγάλου βασιλέως πορφυρογεννήτου καὶ αὐτοκράτορος κύρ. μανουὴλ τοῦ κομνηνοῦ κ. τ. λ.... καὶ ἱερὰν ὁπλοθήκην αὐτὸς ὁ μεγαλόνους καὶ μεγαλόνικος βασιλεὺς τὴν τοιαύτην βίβλον ὠνόμασεν.* v. Morellii bibl. gr. etc. p. 92. ubi eundem titulum adfert.

Φύλ. δ.	Fol. 4.
Προοίμιον.	Prooemium.
Α. *λέων ἐρεύξεται καὶ τίς οὖ.*	T. *τὰ τῆς διαλέξεως ἔχουσι.*

Φύλ. ζ.	Fol. 7.
Διάλεξις τοῦ θεοσόφου μεγάλου βασιλέως καὶ τῶν τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης σοφωτάτων καρδιναλίων περὶ τῆς τοῦ παναγίου πνεύματος ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύσεως.	Dialogus Theologi magni imperatoris et veteris Romae sapientissimorum Cardinalium de processione sancti spiritus ex solo patre.
Α. *ἀποδιδόναι τὰ καίσαρος καίσαρι.*	T. *αὐτοῦ βασιλείας ἐργάσαιτο.*

†. Est nempe dialogus Andronici Sebasti Camateri. Extat etiam Msc. in bibl. S. Marci apud Theupolum, sed sine inscriptionis et prooemii initio.

Φύλ. κζ. Fol. 27.

Προδιαλαλία πρὸς τοὺς ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ τὸ πανάγιον πνεῦμα λέγοντας ἐκπορεύεσθαι.

Interlocutio ad eos, qui dicunt ex patre et filio sanctum spiritum procedere.

Α. ἠκούσατε τῆς δια βροντῆς.

Τ. ἐκ τούτων δὴ καὶ ἐκπορευέσθω.

†. Hunc librum confutandum sibi sumpsit Io. Veccus, patriarcha Constantinopolitanus, in ἀντιῤῥητικοῖς τῶν ἐπὶ ταῖς περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος γραφικαῖς χρήσεσιν ἐπιςασίων κυρίου ἀνδρονίκου καματήρου. Haec antirrhetica, in quibus post Camateri instantias Vecci responsio subiicitur, gr. et lat. vulgavit Allatius in Graecia orthodoxa Romae 1652. 4. In veteri catalogo hoc et sequens deest.

Φύλ. ϟα. Fol. 91.

Προοίμιον τῆς περὶ τῶν ἐν χριςῷ δύο Φύσεων καὶ ἑτέρων τινῶν κεφαλαίων πραγματείας.

Prooemium tractatus de duabus in Christo naturis, aliisque non nullis capitibus.

Α. ὁ μὲν δὴ τῶν ὑπὲρ.

Τ. πῶς τὸ σπούδασμα.

Φύλ. ϟβ. Fol. 92.

Διάλεξις τοῦ βασιλέως μετὰ τοῦ διδασκάλου τῶν ἀρμενίων πέτρου περὶ τῶν ἐν χῷ δύο Φύσεων.

Dialogus imperatoris cum Armeniorum doctore Petro de duabus in Christo naturis.

Α. ἡμεῖς σκοποὶ παρὰ θεοῦ.

Τ. τὴν δοξολογίαν δεχόμενον.

†. Idem dialogus etiam Msc. asservatur in bibliotheca D. Marci. v. Theupoli catalogum.

Φύλ. ρϛ.	Fol. 106.
Προσφώνημα.	Allocutio.
Α. ἀνενδέα τὸν θεὸν ἐκ τῶν πατρῴων.	T. τὰ ςαλέντα σοι.
Φύλ. ρη.	Fol. 108.
Προδιαλαλία πρὸς τοὺς μίαν φύσιν τοῦ σωτῆρος δοξάζοντας ἀρμενίους.	Interlocutio ad Armenios, qui unam servatori naturam tribuunt.
Α. εἰ μὴ καὶ ἔτι μετὰ τήν.	T. συγκείμενον οἴδαμεν.
Φύλ. ρϟδ.	Fol. 194.
Προσφώνημα πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ μὲν τῶν ἀρνουμένων τὴν μίαν τῶν ἐν τῇ μίᾳ τοῦ σωτῆρος ὑποςάσει συνελθούσων ἀτρέπτως, ἀσυγχύτως τε καὶ ἀδιαιρέτως δύο φύσεων..	Allocutio ad imperatorem contra eos, qui inficiantur in una Servatoris hypostasi convenientium immutabiliter, inconfuse et indivisibiliter duarum naturarum unionem.
Φύλ. ρϟε.	Fol. 195.
Προδιαλαλία.	Interlocutio.
Α. ἤδη μὲν τὴν πρώτην καὶ.	T. τῶν εὐσεβούντων προβάλλεται.
Φύλ. σν.	Fol. 250.
Προσφώνημα.	Allocutio.
Α. Ἱκανὲ θεώνυμε βασιλεῦ.	T. σοι πειρασώμεθα.
Προδιαλαλία.	Interlocutio.
Α. ἄρει καὶ διὰ τοῦ τρίτου.	T. εἰς καλάβρωμα.

Φύλ. σοη. Fol. 278.

Προσφώνημα.	Allocutio.
A. τοσούτην καὶ κατὰ γῆς.	T. ποιοῦμεν ἀνάγραπτα.
Προδιαλαλία.	Interlocutio.
A. ἐννόησον, ὦ ἀρμένιε.	T. στήλη γεννήσεται.

†. His igitur omnibus sacra Andronici Sebasti hoplotheca constat. Quae cum lucem integra nondum viderit, prolixius enarrare volui. Alii enim non nisi duos dialogos unum de processione S. Spiritus, alterum de duabus Christi naturis allegarunt, ut in vet. cat. Morellius in bibl. gr. etc. p. 93. ait etiam, nunquam typis editum esse hoc armamentarium, scilicet integrè intelligendo.

Φύλ. τι. Fol. 310.

Ἔσχε μὲν ἡ ἐπὶ συμβᾶσι πρὸ μικροῦ ταραχῇ τε καὶ ζάλῃ ἐκκλησία κ. τ. λ.	T. μήπως οὕτω θρασυνόμενοι τῶν αὐτῶν ἀμοιβῶν κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τυχῶσιν.

†. Tractatus hic sine titulo adscribitur Gregorio Cyprio patriarchae Constantinopolitano, cuius titulus verus est: ἔκθεσις τοῦ τόμου τῆς πίστεως κατὰ τοῦ βέκκου, expositio de fide contra Ioannem Veccum patriarcham. Prodiit graece e codice Regio apud Bandurium de imperio orientali p. 652. edit. Venet. f. v. infra columnam orthodoxiae.

Φύλ. τκϛ. Fol. 326.

Ἀεὶ μὲν ἐγὼ πρότερον, τοὺς πολλὰ περὶ θεοῦ φθεγγομένους ἐθαύμαζον ἄνδρας κ. τ. λ.	T. τοῦ φρόνιμος εἶναι, ἢ δοκεῖν τοιοῦτο βασκαίνειν.

†. Tractatus hic sine titulo eiusdem Gregorii Cyprii est hoc titulo: *τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου γρηγορίου ἀπολογία πρὸς τὴν κατὰ τοῦ τόμου μέμψιν ἰσχυρωτάτη*, eiusdem sanctissimi patriarchae Gregorii apologia firmissima pro tomo. Extat ibidem graece p. 660. In veteri catalogo inscriptio est: Scriptum contra Ioannem Beccum.

Φύλ. τλζ.

Νικητᾶ βυζαντίου πατρικίου φιλοσόφου καὶ διδασκάλου κεφάλαια συλλογιστικὰ περὶ θεοῦ ἐννοίων καὶ ἀποδεικτικῆς καὶ διαιρετικῆς μεθόδου καὶ διαλεκτικῶν ἀφορμῶν καὶ φυσικῶν ἐπιχειρημάτων τεχνολογηθέντα κατὰ τῶν δυσσεβῶς καὶ ἀθέως ἐν τῷ θείῳ συμβόλῳ τῆς ὀρθοδόξου τῶν χριστιανῶν πίστεως προστιθέντων τε καὶ λεγόντων καὶ δοξαζόντων περὶ του παναγίου καὶ ζωαρχικοῦ θείου πνεύματος καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ κύριον καὶ ζωοποιὸν τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ἐκπορευόμενον, μὴ μὲν τοίγε ἐκ τοῦ πατρὸς μόνου, καθῶς ὁ κυριακὸς ἐκδιδάσκει λόγος καὶ ἡ ἀπὸ περάτων ἕως περάτων καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ὀρθόδοξος ἐκκλησία διαῤῥήδην ἀνακηρύττου-

Fol. 337.

Nicetae Byzantini Patricii philosophi et doctoris capita syllogistica ex communibus de Deo notionibus et demonstrativa, ac disiunctiva methodo, atque dialecticis argumentis et physicis epichirematis artificiose composita contra eos, qui impie in divino Symbolo orthodoxae christianorum fidei addunt et legunt et sentiunt de sanctissimo et vivifico divino spiritu et in sanctum spiritum vivificum ex patre et filio procedentem et non ex patre solo, sicut domini sermo docet et universa catholica et apostolica orthodoxa ecclesia manifeste enuntiat et confitetur. Erat autem auctor Byzantinus tempore Mi-

σα καθομολογεῖ. ἦν δὲ οὗτος ὁ συγγραφεὺς βυζάντιος ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ βασιλέως μιχαὴλ υἱοῦ θεοφίλου διαρκέσας μέχρι καὶ τῆς βασιλείας αὐτῆς τοῦ βασιλέως κυρίου λέοντος τοῦ σοφοῦ.

chaelis imperatoris filii Theophili superstes usque ad imperium imperatoris Leonis sapientis.

A. ποικίλη μὲν καὶ πολυσχιδής.

T. καὶ πιςεύειν, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Eadem capita syllogistica asservantur Msc. in bibliotheca D. Marci, ut apud Theupolum videre est et sunt ut in hoc codice numero XXIV. Cum scriptor titulo subiiciat, eum imperante Michaele Theophili filio vixisse, viderint Caveus, qui eum ad annum 1120 ponit, et Allatius, qui eum sub imperio Alexii Comneni vixisse et emicuisse vult, dicendo lib. 2. de consensu: circa haec tempora, vel paulo post vixisse videtur Niceta Byzantinus, cuius syllogismi contra Latinos extant in bibliotheca Bavarica cod. 120. In fine capitum syllogisticorum scriptor Vecci Patr. tempore, ut ait, ad eorum confirmationem citat Athanasii epist. excerptum ad Serapionem episc. Thmuens., ex qua Veccus ratiocinabatur. Et in tom. V. Theodoreti hist. epistolae excerptum Damasi Papae Romani, ad Paulinum episc. Thessalon. curque verba adfert lib. V. cap. XI. ἐι τις μὴ ἐιπῃ, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ πατρὸς εἶναι ἀληθῶς καὶ κυρίως καὶ τὸν υἱὸν ἐκ τῆς θείου ὀυσίας καὶ θεὸν θεοῦ λόγον, ἀνάθεμα ἔςω κ. τ. λ. Et hoc e Theodoreto. Ex Athanasio autem: ἐι δέ ἀδύνατον τοῦτο γε τοῖς ἀφροσι. μένει γὰρ ἕκαςον, ὡς γέγονε, πολλῷ μᾶλλον τῆς ἀνωτέρας κτίσεως ἀΐδιον ἔχει τὴν δίαμονην καὶ ὀυκ ἔςιν

ἄλλως,

ἄλλως, ἢ ὡς ἔςιν ὁ πατὴρ πατὴρ καὶ ὀυ πάππος. καὶ ὁ υἱὸς υἱὸς ἐςι τοῦ θεοῦ καὶ ὀυ πατὴρ τοῦ πνεύματος. καὶ τὸ πνεῦμα πνεῦμα ἅγιον καὶ ὀυκ ἔγγονον τοῦ πατρὸς, ὀυδὲ ἀδελφὸς τοῦ υἱοῦ ·:. ἐπιςασία, ἐι γοῦν ὀυκ ἔγγονος τοῦ πατρὸς τὸ πνεῦμα, πῶς ἐκ τοῦ υἱοῦ, ἐι μὴ πατὴρ τοῦ πνεύματος ὁ υἱὸς, πῶς ἐξ ἀυτοῦ τὸ πνεῦμα.

Codex CCXXX.

Bombycinus, charta crassa et laevigata titulis et initialibus rubris, literis maiusculis et elegantibus, in quarto, a Niphone monacho exaratus, constans foliis 311, Saec. XIII, male conservatus et inscriptus.

. Λεξικὸν σὺν θεῷ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κυρίλλου.	Lexicon, iuvante Deo, sancti patris nostri Cyrilli.
A. ἄαλτος ἀβλαβὴς, ἔνιοι δὲ.	T. ὡς ἀντὶ τοῦ ὅπως καὶ ὅτι.

†. Est Cyrilli Alexandrini, adhuc ineditum.

φύλ. σμϛ.	Fol. 246.
Ἀυται ἀι λέξεις τῆς ὀκτατεύχου.	Dictiones octateuchi.
A. δέγων, ἔιδωλον ἀζετίων.	T. ὁ ἐκ τοῦ ὕδατος ληφθεὶς.
Ἀυται ἀι λέξεις βασιλείων τρίτης.	Dictiones in regum III.
A. χυτρόγαυλος λέβητας.	T. καλοῦσιν ἀφροδίτην.
φύλ. σμζ.	Fol. 247.
Ἀυται λέξεις ἐις τῶν ρ̅ν̅ ψαλμῶν.	Dictiones CL psalmorum.
A. ἀνελάβετο, ὑπερέθετο.	T. σύκημα, τόπος ὅυτω λεγόμενος.

Φύλ. σμη.	Fol. 248.
Λέξεις τῆς ὀκτατεύχου.	Dictiones octateuchi.
Α. ἀνεζωπύρησιν, ἀνεκτήσατο.	Τ. ὤμην, ἐνόμισον.

†. Est simile lexicon, cuius specimen Fabricius vol. X. p. 62. dedit. Sed est cum discrimine. Additum enim, vel aliud positum, ut vg. in fine χωρίον τὸ κάλυμα τὸ ἐκ τοῦ ἐμβρύου τοῦ τικτομένου et sic de sequentibus.

Φύλ. σνα.	Fol. 251.
Λέξεις βασιλειῶν. α. β. γ. δ.	Dictiones regum 1. 2. 3. 4.
Α. ἄναφε, βαθμῶν.	Τ. ἡλίου καὶ νῦν.
Φύλ. σνγ.	Fol. 253.
Λέξεις τῶν ρ̄ν ψαλμῶν.	Dictiones CL psalmorum.
Α. ἀλληλουΐα, αἰνεῖτε τὸν ὄντα.	Τ. ὠθιζόμενος.
Φύλ. σνζ.	Fol. 257.
Λέξεις τῶν ᾠδῶν.	Dictiones Odarum.
Α. τριστάτας, τρίτας μοίρας ἔχοντας.	Τ. μὴ ἀπόστῃς.
Φύλ. σνη.	Fol. 258.
Λέξεις τοῦ Ἰώβ.	Dictiones Iobi.
Α. αἴθριος ὑπὸ τὸν αἰθέρα.	Τ. ἄστρον ὄντω καλούμενον.
Φύλ. σξ.	Fol. 260.
Λέξεις τῶν παροιμιῶν.	Dictiones proverbiorum.
Α. παροιμίαι, παραινέσεις.	Τ. ὥρισεν, ἔκρινεν.

Φύλ. σξβ.	Fol. 262.
Λέξεις τοῦ παναρέτου.	Dictiones placidissimi.
Α. ἄμοιρος, ἀμέτοχος.	Τ. λειμὼν, ἀνθηφόρον πεδίον.
Φύλ. σξδ.	Fol. 264.
Λέξεις τοῦ σιρὰχ.	Dictiones Siracidis.
Α. σουφὶρ, σωφιρωφί.	Τ. ἐκλεκτὸς χρυσός.
Λέξεις τῶν ιβ προφητῶν.	Dictiones XII prophetarum.
Α. ἅρπομαι, ἁρπάζω.	Τ. ἡ καταγελῶσα.
Φύλ. σξϛ.	Fol. 266.
Ἐκ τοῦ ἰεζεκιὴλ.	Ex Ezechiele.
Α. ὡς εἶδος τοῦ μεζὲκ.	Τ. πᾶν τὸ σκευαστόν.
Φύλ. σξζ.	Fol. 267.
Λέξεις τῶν ἁγίων εὐαγγελιστῶν.	Dictiones SS. Evangelistarum.
Α. βαρθολομαῖος υἱός.	Τ. πάντα πληροῦν.
Φύλ. σξθ.	Fol. 269.
Λέξεις τῶν πράξεων.	Dictiones actorum.
Α. ὀπτανόμενος, ὁρώμενος.	Τ. ἱερὸν, οἶκον θεοῦ.
Φύλ. σο.	Fol. 270.
Λέξεις ἀποστολικαί.	Dictiones Apostolorum.
Α. ἀφωρισμένος, ἐκλελεγμένος.	Τ. ἐν αὐτῷ γεγραμμένον.
Φύλ. σοδ.	Fol. 274.
Πρὸς ἑβραίους.	Ad hebraeos.
Α. πολυμερῶς, διὰ πλειόνων.	Τ. φάτε, λέγετε.

φύλ. σοε.	Fol. 275.
Λεξικὸν ῥωμαϊὸν κατὰ στοιχεῖον.	Lexicon latinum ordine alphabetico.
A. ἀκίωρ, ὁ ἐνάδων.	T. ἐναλασσομένων πραγμάτων.

φύλ. σοθ.	Fol. 279.
Ἑρμηνεία ὀνομάτων καὶ λέξεων τῶν ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς ἐμφερομένων.	Expositio nominum et dictionum in sacra scriptura occurrentium.
A. ἀδὰμ, γῆ σαρκουμένη.	T. ὑπὲρ ἑνὸς κριτοῦ.

φύλ. σπς.	Fol. 286.
Γεωργίου χοιροβόσκου περὶ τρόπων.	Georgii Choerobosci de tropis.
A. ποιητικοὶ τρόποι κζ.	T. καὶ οὕτω τελειοῦται.

†. Hoc dictionum illarum tabula clauditur. Additum enim: τέλος τῆς λεξικῆς πυκτίδος. Prodiit autem libellus hic cum Morelli versione Paris. 1615. 12.

φύλ. σϙ.	Fol. 290.
Ἔκθεσις ἀναθεματισμοῦ τῶν πρὸς τὴν δ ἁγίαν σύνοδον διακρινομένων αἱρετικῶν.	Editio anathematismi haereticorum quartam synodum oppugnantium.
A. τῶν τῆς ἁγίας καθολικῆς.	A. αἰωνία ἡ μνήμη.

†. Sunt cap. XVII. pag. 291. inferius scriptum lego: χεὶρ νιφῶνος μον, manus Niphonis monachi, qui hunc codicem (scriptura enim non differt) exaravit. v. infra.

φύλ. σϟγ. Fol. 293.

†Αθανασίου μ̃ περὶ ἐτυμολογίας. Athanasii monachi de etymologia.

A. ἐτυμολογία ἐστὶν ἡ τῆς δυνάμεως. T. ἤγουν συστέλλεσθαι.

†. Est breve apospasmation, quod Sylburgius graece edidit ad calcem etymologici magni, ut videtur. Hoc enim ad manus mihi non est.

φύλ. σϟϛ. Fol. 296.

Νείλου μοναχοῦ ἑρμηνεία τῶν παροιμίων. Nili monachi expositio in proverbia.

A. σὰρξ ἐν ταῖς γραφαῖς. T. γνώσεως ἀληθοῦς.

φύλ. σϟζ. Fol. 297.

Ἐτυμολογία τῆς ἑξαημέρου. Etymologia hexaëmeri.

A. πόθεν πνεῦμα παρὰ τό. T. παρὰ τὸ ἄιρειν καὶ βλέπειν.

†. Non memoratur a Fabricio inter etymologias editas, ineditas, vel deperditas.

φύλ. τγ. Fol. 303.

Περὶ στοιχείων. De elementis.

A. τὸ μὲν ἐκκλησιαστικὸν δόγμα. T. δόγμασιν ἀπέκρυψαν.

φύλ. τε. Fol. 305.

Αἱ πορθήσεις τῶν Ἰσραηλίτων. Vastationes Israelitarum.

A. ἐπὶ ῥοβοὰμ σουσακείμ. T. ἐσχάτῃ ἁλώσει.

Ἐρωτ. τί τὰ ἐξ ἐκδικούμενα καὶ ποῖαι ἀυτοῦ ἁμαρτίαι. περὶ τοῦ καίν. ἀποκ. Quaest. Quae sunt Caini peccata et poenae? resp.

A. α. φθόνος, β. δόλος. T. εὑρίσκοντα ἀυτόν.

†. Eodem modo enarrant Cyrillus, Basil. M. et Iulius Pollux in chronico.

φύλ. τϛ.	Fol. 306.
Ἐρωτ. τίνες οἱ δεκάλογοι οἱ γεγραμμένοι ἐν ταῖς πλαξὶν;	Quaest. Quinam sunt decalogi scripti in tabulis?
A. α. ἀγαπήσεις κν̀ τὸν θν̀ σοῦ.	T. οὐδὲ πάντα, ὅσα αὐτοῦ.
Ἐρωτ. πόσα ἔτη ἐποίησε ὁ ἰὼβ ἐν τῇ πληγῇ; ἀποκ. ἕξ.	Quaest. Quot annis versabatur Iob in calamitate? Resp. Sex.
Στίχοι τῶν τεσσάρων ἐυαγγελιςῶν.	Versus quatuor evangelistarum.

†. Quemlibet versum sequitur expositio sic: τοῦ κατὰ ματθ. ςίχ. α. ματθαίου τὰ δὲ ῥηματιςοπόνοιο τελώνου. ἑρμ. ὅυτοι οἱ λόγοι τοῦ ματθαίου. His finitis, sequuntur pauca de Christi vita et mundi aetatibus. Demum in fine legitur: διὰ χειρὸς νιφῶνος μοναχοῦ ἐγράφη. Manu Niphonis monachi scriptum. Haec pleraque in veteri catalogo sunt omissa.

Codex CCXXXI.

Chartaceus, charta solida, initialibus et titulis miniatis, literis minutis et nitidis, in quarto, foliis 228 constans, mutilus, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Μόνον προγνώσεται τὰς γινομένας νόσους ἐν ἑκαςῃ κ. τ. λ.	T. τῶν ἔνδον τοῦ περιτοναίου μορίων.

†. Deest titulus et initium. Est verò Galeni commentarius de epidemiis Hippocratis. Non fit

in hoc codice eadem semper et textus et commentarii distinctio, sicut in editione graeca operum auctoris Basil. 1535. f. vg. in hypomnemate tertio lib. 1. post haec: καὶ ἐννακαίων ἐκ τουτέου τοῦ κόσμου (quae in editione P. V. p. 383. adhuc in contextu sunt) hic titulus occurrit: περὶ τῶν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἐπιδημίων γεγραμμένων ἀῤῥώστων. πρὸς τῆς τῶν κατὰ μέρος. Editio autem omisso titulo pergit. Quibus finitis sine alia inscriptione codicis haec minio distincta sequuntur: πυθίων, ὅι κατώκει παρὰ γῆς ἱερὸν. In editione autem γαλήνου εἰς τὸ τρίτον τῶν ἐπιδημίων ὑπόμνημα α. Notandum, hic titulos occurrere, qui in editione non sunt, quamvis eadem sint. Desinit verò in tertio commentario in tertium librum epidemiarum. Est proin tantum hìc in primum et tertium epidemiarum librum reliqua desunt. In vet. catal. est compendium medicinae.

Codex CCXXXII.

Chartaceus, charta solida, atramento, charactere minuto et eleganti exaratus, in quarto, constans foliis 28, cum correctionibus marginalibus, in fine mutilus, ex libris P. Victorii, uti praecedens, Saec. XVI., bene conservatus et inscriptus.

Δημητρίου Φαληρέως περὶ ἑρμηνείας, ὅπερ ἐςὶ περὶ φράσεως.	Demetrii Phalaerei de elocutione.
A. ὥσπερ ἡ ποίησις διαίρεται.	T. καλεῖται, κινεῖ γάρ.

†. Suboluit eruditis, hunc non esse auctorem, praeclari licet libelli. Creditur proin potius esse Demetrius Alexandrinus, suadentibus Io. Vossii et Galei rationibus. Finis est mutilus. Prodiit gr. et lat.

Codex CCXXXIII.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis rubris, scriptura minuta et nitidissima, in quarto, constans foliis 112, cum correctionibus marginalibus, Saec. XV; bene conservatus et inscriptus.

Ὀδυσσείας α̅ ὑπόθεσις.	Odysseae argumentum 1.
A. θεῶν ἀγορὰ γίνεται περὶ τοῦ.	T. πῦρ ἐκ τοῦ ὀυρανοῦ.

†. Sine alia inscriptione est. Esse verò Didymi commentarius in Odysseam ex argumento et commentarii initio colligitur, quod est: ἄνδρα. νῦν τὸν φύσει. ὀυ γὰρ ἑυρίσκεται. Ad tertium librum titulus quidem argumenti adest, argumentum verò ipsum deest et statim commentarius incipit. Idem observatur ad lib. IV. V. VI. ete. In fine ρ. τὸ τῆς δειλινῆς ὥρας, in Msc. nondum finis est, sed continuatur: κατάστημα τὴν ποίησεν ἴθακὸς καὶ νήριτος ἀπὸ διὸς ἔχοντες γένος κ. τ. λ. et desinit. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ τοῖς τραγικοῖς. Libri ψ commentarius sic incipit: ἐρρώσαντο. ἐρρωμένως ἐπορεύοντο, ὑπεριπταίνοντο. ἀρίσταρχος ἐπάλλοντο καὶ ἐκεινοῦντο κ. τ. λ. Initium editionis inferius occurrit. Illud adhuc observo, haberi etiam in margine notas, quae in editione non habentur. In folio ultimo enarrantur menses Romanorum, Macedonum, Graecorum, Atheniensium, Hebraeorum, Aegyptiorum et rursus Atheniensium. Sequitur dein explicatio, quomodo mensium dies numerentur. Prodiit autem commentarius Paris. 1530. 8. graece. Nil tale legitur in veteri catalogo.

Solisbaci,
typis I. E. Seidelianis.



